

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΗΝ

Δημοσιεύσεις

Αριθ. 436

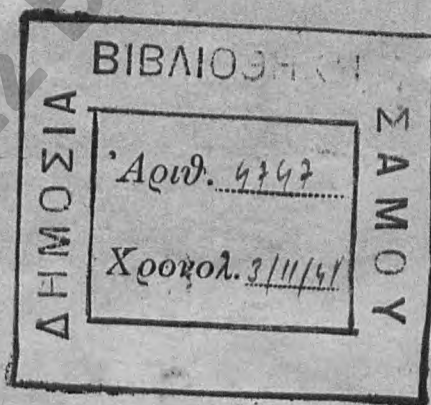
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΣΑΜΟΥ

Ο ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

2550

ΤΜΗΜΑ κα

ΑΡΙΘ. 8

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΤΗΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΓΙΩΣ ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΥΠΟ

Α. ΟΥΟΛΚΙΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Σ. Κ. ΒΛΑΣΤΟΥ.

(Κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, ἀριθ. 212).

—○○○○○○—

1860.

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σαμου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Το προκείμενον σύγγραμμα διηρέσαμεν εἰς δύο μέρη· καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ περιλαμβάνονται οἱ τε γραμματικοὶ καὶ συντακτικοὶ κανόνες, ἐν οἷς καὶ ἱκανοὶ κατ' ἐκλογὴν διάλογοι· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, ἅπασαι αἱ πρωτότυποι τῆς Γερμανικῆς γλώσσης καὶ αἱ ἐκ ξένων γλωσσῶν παράδεχθεῖσαι λέξεις μετὰ παραβολῆς πρὸς ἄλλας γλώσσας ὅσον τὴν Ἑλληνικὴν, Λατινικὴν, Ἰταλικὴν, Γαλλικὴν, Ἀγγλικὴν, Ἑβραϊκὴν, Περσικὴν, Ἀραβικὴν καὶ Σλαβικὴν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΚΑΝΟΝΕΣ

ΤΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

Η γραμματική τῆς γερμανικῆς γλώσσης διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα· οἷον

Α'. Τμήμα ἐτυμολογίας.

Β'. » συντάξεως.

Γ'. » ὀρθογραφίας.

ΤΜΗΜΑ Α'.

§. 1.

Ἡ γερμανικὴ γλῶσσα ἔχει εἴκοσι ἑξ γράμματα τὰ ἐξῆς·

	ὄνομα	προφέρεται ὡς
a	α	α.
b	μπε	μπ.
c	τσε	τσ.
d	δε	δ.
e	ε	ε.
f	εφ	φ.
g	γε	γ.
h	χα	ά.
i }	ι	ι.
j }	ιοϊ	ι.

	ὄνομα	προφέρεται ὡς
k	κα	κ.
l	ελ	λ.
m	εμ	μ.
n	εν	ν.
o	ο	ο.
p	πε	π.
q	κβε	κβ.
r	ερ	ρ.
s	εσ	σ.
t	τε	τ.
u	ου	ου.
v	φε	φ.
w	θε	θ.
x	ιξ	ξ.
y	ὕψιλον	υ.
z	τζετ	τζ.

§. 2.

Τούτων τῶν γραμμάτων συμφωνοῦσι τὰ πλείστα πρὸς τὰ ἐλληνικὰ ἐκτὸς τοῦ c, h, q, z, ἐξ ὧν τὸ c εὐρίσκεται μόνον εἰς ξένας τινὰς λέξεις.

Α. Ἐκ τῶν 26 στοιχείων εἶναι 5 φωνήεντα, Selbstlaute, οἷον a, e, i, o, u.

Ἐκ τούτων δὲ τῶν φωνηέντων σχηματίζονται αἱ δίφθογοι Doppellaute ai=αῖ οἷον Kaiser Καῖσερ

au=ου » auch σουχ

aeu=äu=αῖϋ » läuten λάιτεν

ei=εῖ » drei δραι

eu=εῦ » treu τραῖ

Β'. Τὸ a, o, u ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἀρχαίαν Γερμανικὴν γλῶσσαν ἡνωμένον μετὰ τοῦ e οἷον, ae, oe, ue, εἰς τὴν νῦν δε

γλῶσσαν ἀπαντᾶται τὸ ε μόνον μετὰ τὸ κεφαλαῖον Α, Ο, Υ
οἶον Aeste=αἶστε, Oel=ελ, Uebel=ὑμπελ, εἰς πᾶσαν ἄλ-
λην περίστασιν μεταβάλλεται ae εἰς ä, oe εἰς ö, ue εἰς ü,
καὶ προφέρονται ä=αι οἶον lästig λαίστιγ

ö=ε » öde ἔδε

ü=υ (μακρὸν) über ὑμπερ.

Ἡ μεταβολὴ αὕτη ὀνομάζεται τροπὴ Umlaut, καὶ δηλοῖ
α) τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων Vater πατήρ,
Väter πατέρες, Sohn υἱός, Söhne υἱοί.

β) τὴν παραγωγὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν ἐπιθέτων οἶον, gute
ἀγαθός, Güte ἀγαθότης.

γ) τὸν συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν τῶν ἐπιθέτων οἶον,
kluge φρόνιμος, klügere φρονιμότερος, klügste φρονιμώ-
τατος.

δ) τὴν ἀνωμαλίαν τῶν ῥημάτων εἰς τὴν ὀριστικὴν τοῦ ἐ-
νεστώτος χρόνου δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου, ἢ τὴν ὑπο-
τακτικὴν τοῦ παρατατικοῦ χρόνου οἶον (ἐνεστώως) du trägst=
φέρεις, er trägt=φέρει (παρατατικὸς ὑποτακτικὴ) ich wäre
=νά ἦμην.

Ε) Εἰς ὀλίγας τινὰς λέξεις γράφονται aa, ee, oo, ἀλλὰ
προφέρονται μακρά Aal, Meer, Moos.

Δ') 21 σύμφωνα (Mitlaute) ἅτινα ἀπαντῶνται πολλάκις
σύνθετα, ἐξ ὧν ἄλλα χωρίζονται, ἄλλα μένουσιν ἀχώριστα.

χωρίζονται

δὲν χωρίζονται

dt = δτ

che = χ

ff = φφ

ck = κκ

ll = λλ

pf = πφ.

mm = μμ

sch = σχ=τῷ γαλλικῷ chercher

nn = νν

sp = σπ.

rr = ρρ

th = θ.

ss = σσ

st = στ.

tt = ττ

tz = τζ.

Τὰ σύνθετα χωριστέα σύμφωνα κάμνουν τὸ προηγούμενον φωνήεν βραχὺ οἶον, *Schif-fe*=σχίφε.

Ε') Τὰ φωνήεντα προφέρονται πρὸ ἀπλοῦ συμφώνου μακρά οἶον *legen*=λέγεν.

Πρὸ τοῦ *h* μακρά, οἶον *sehen*=σεγεν.

Τὸ *ie*=*i* εἶναι πάντοτε μακρόν, *liegen*=λίγεν.

Ἄπασαι αἱ δίφθογγοι θεωροῦνται μακραί.

Τρία ὅμοια φωνήεντα δὲν γράφονται π. χ. *der Klee* γενική *des Kle-es* οὐχὶ *des Klee-es*.

§. 3.

Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῆς προφορᾶς τῶν γραμμάτων, ὅσα δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τὰ ἑλληνικά.

b προφέρεται ὅχι ἐντελῶς ὡς μπ ἀλλὰ μᾶλλον ὡς τὸ γαλλικὸν *b* οἶον, *abord*.

g προφέρεται ὡς γγ εἰς τὴν λέξιν ἄγγελος.

h προφέρεται ὡς πωσοῦν ὡς χ ἀλλ' ἥττον δασέως.

Τὸ *h* εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως δὲν ἀκούεται οἶον *sieh*=σι.

j προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν *i* εἰς τὴν λέξιν ἱατρός.

k προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν *κ*, ἀλλ' εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς λέξεως μετὰ δασύτητος.

ö προφέρεται ὡς τὸ γαλλικὸν *eu* οἶον *peu* ἢ *feu*.

s προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν *σ* εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῆς λέξεως οἶον *Sarg*=σαρκοφάγος, *ins*=εἰς· ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς λέξεως εὐρισκόμενον προφέρεται ὡς *ζ* οἶον *lesen* (λέζεν).

§. 4.

Αἱ ἐκ τῶν εἰκοσιᾶς γραμμάτων σχηματιζόμεναι λέξεις εἶναι ἀπλαῖ, παράγωγοι καὶ σύνθετοι.

Ἡ σύνθεσις δὲ καὶ ἡ παραγωγή εἶναι λίαν ποικίλαι καὶ ἀπαιτοῦσι πολλὴν προσοχήν.

Ἡ παραγωγή γίνεται κυρίως δι' ἀρχικῶν καὶ καταληκτικῶν συλλαβῶν.

Ἀρχικαὶ συλλαβαὶ εἶναι ant, be, ent, em, er, ge, miss, ver, zer, un, ur.

Καταληκτικαὶ εἶναι, bar, chen, ei, en, end, er, ern, et haft, heit, ig, icht, ing, in, isch, keit, los, lein, lei, ling, lich, licht, niss, sal, sel (selig), sam, schaft, thum, ung, zig, ssig· ὅρα τὰ διάφορα μέρη τοῦ λόγου.

Συνθέτους λέξεις σχηματίζει ἡ Γερμανικὴ γλῶσσα 1) ἐκ δύο ἢ πλειοτέρων ὀνομάτων· 2) ἐξ ὀνόματος καὶ ἐπιρρήματος· 3) ἐκ δύο ἐπιθέτων· 4) ἐκ δύο ἐπιρρημάτων καὶ ῥήματος· 5) ἐξ ἐπιρρήματος ἢ καὶ ὀνόματος· 6) ἐξ ἀριθμητικοῦ καὶ ἐπιρρήματος· ἐκ προθέσεως καὶ ὀνόματος· ἐκ προθέσεως καὶ ῥήματος· ἐκ προθέσεως καὶ ἀντωνυμίας.

Τῶν ῥηθειςδῶν συνθέσεων ἡ κυριώτερα εἶναι ἡ ἐξ ἐπιρρήματος καὶ ῥήματος.

§. 5.

Περὶ τόνου.

1) Ὁ τόνος εἰς τὰς γερμανικὰς ἀπλᾶς λέξεις ἀκούεται εἰς τὴν πρώτην συλλαβὴν δηλ. εἰς τὴν ῥίζαν ἣτις παρὰ ποιηταῖς ἀποτελεῖ πάντοτε μακρὰν συλλαβὴν οἷον laufen.

2) Εἰς τὰς συνθέτους λέξεις ἀκούεται ὁ τόνος εἰς τὸ πρῶτον τῆς συνθέσεως μέρος, οἷον áblaufen.

3) Εἰς τὰς ἀρχομένας λέξεις ἐκ τῶν συλλαβῶν be, ent, emp, er, ge, miss, ver, zer, καὶ ἐκ τῶν προθέσεων durch, hinter, um, unter, über, wieder, wider καὶ voll (αἱ ὁποῖαι συνθέσεις ἀπαντῶνται πρὸ πάντων εἰς τὰ ῥήματα), τὸνίζεται ἡ ῥίζα τῆς συνθέτου λέξεως οἷον, begében (ἐκ τοῦ be καὶ geben) entwínden, hinterbríngen (hinter-bringen).

4) Εἰς τὰς ἀρχομένας ἐκ τῶν ἀντωνυμιῶν das καὶ was, ἐκ τῶν ἐπιρρημάτων her, hier, hin καὶ ἐκ τῆς προθέσεως zu

τονίζεται ἡ ἐπομένη συλλαβὴ οἶον, *damít, wodúrch, her-eín, hierauf, zuvór.*

Ἐὰν ὅμως τὰ ἐπιρρήματα *her* καὶ *hin*, ἡ πρόθεσις *zu* καὶ ἡ ἀντωνυμία *das* μεταβαλλομένη εἰς *dar* συντίθεται μὲ ῥήματα, τότε ἀκούεται εἰς ταῦτα ὁ τόνος οἶον, *hértragen, hínlegen, zúlegen, dárbieten.*

5) Εἰς τὴν λέξιν *lebéndig* τονίζεται κατ' ἐξαιρέσιν ἡ συλλαβὴ *ben* μολονότι παράγεται ἀπὸ *Lében*.

6) Ἡ παραλήγουσα τονίζεται εἰς τὰ ῥήματα τὰ λήγοντα εἰς *ieren* ἢ *iren* (ἐκ τοῦ λατινικοῦ *are, ere, ire*) οἶον *addiren, barbieren, buchstabiren.*

7) Ἡ λήγουσα συλλαβὴ τονίζεται εἰς τὰς παραγώγους λέξεις ληγούσας εἰς *ei* οἶον, *Rasereí, Tändeleí.*

8) Τὰ ξένα ὀνόματα τονίζονται κατὰ τὴν γλῶσσάν των, οἶον *Natúr, Figúr, Soldát, Altar, Pallast.*

9) Εἰς τὰς συνθέσεις ἐκείνας τῶν ὁποίων ἀμφότερα τὰ συνθετικά μέρη συνίστανται ἐκ δύο συλλαβῶν, ἀκούονται σχεδὸν δύο τόνοι· οἶον, *offen-bären*, ἀλλ' ὁ δεύτερος τόνος εἶναι ἀσθενέστερος.

§. 6.

Μέρη τοῦ λόγου εἶναι δέκα.

- 1) Ὄνομα *Hauptwort* ἢ *Nennwort.*
- 2) Ἄρθρον *Geschlechtswort.*
- 3) Ἐπίθετον *Beiwort* ἢ *Eigenschaftswort.*
- 4) Ἀριθμητικὸν *Zahlwort.*
- 5) Ἀντωνυμία *Fürwort.*
- 6) Ῥῆμα *Zeitwort.*
- 7) Ἐπιρρήμα *Nebenwort* ἢ *Umstandswort.*
- 8) Πρόθεσις *Vorwort.*
- 9) Σύνδεσμος *Bindewort.*
- 10) Ἐπιφώνημα *Empfindungswort.*

Ἐκ τῶν δέκα μερῶν τοῦ λόγου κλιτὰ εἶναι τὰ πρῶτα ἑπτὰ, τὰ δὲ τρία ἄκλιτα.

Ἡ Γερμανικὴ ὀνομασία τῶν δέκα μερῶν τοῦ λόγου συμφωνεῖ πρὸς τὴν ἔννοιαν.

§. 7.

α) Περὶ τοῦ ὀνόματος.

Τὰ ὀνόματα διαιροῦνται, ὡς καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς οὐσιαστικά, selbst-ständige Hauptwörter π. χ. Tisch, τράπεζα· εἰς ἀφρημένα, unselbst-ständige Hauptwörter π. χ. Liebe, ἀγάπη· εἰς κύρια, Eigennamen π. χ. Alexander, Ἀλέξανδρος· προσηγορικά, Gattungsnamen π. χ. Hund, κύων. Περιληπτικά, Sammelnamen π. χ. Geld, χρήματα.

β) Σχηματισμός τῶν ὀνομάτων.

Εἰς τὰς ἐκ δύο ὀνομάτων συνθέτους λέξεις, τὸ δεύτερον ὄνομα σημαίνει τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως, τὸ πρῶτον ἔχει ἐπιθετικὴν σημασίαν· οἷον Hausthür, θύρα οἰκίας Wanduhr ὡρολόγιον τοῦ τοίχου. Ὁ σχηματισμός οὗτος ἐπιτρέπεται μόνον εἰς λίαν κοινὰ ὀνόματα. Ὄνομα τοῦ Θεοῦ Name des Gottes, καὶ οὐχὶ Gottsnamen.

Ὁ σχηματισμός τῶν Ἑλληνικῶν τοιούτων ὀνομάτων ἔστω ὁδηγός καὶ τῶν σχημασθησομένων Γερμανικῶν ὀνομάτων. Ὁ σχηματισμός τῶν ὀνομάτων γίνεται (ὅρα παράγραφ. 4).

1) Δι' ἀρχικῶν λέξεων ἢ συλλαβῶν, ὧν αἱ κυριώτεραι εἶναι ant, be, ent, em, er, ge, miss, zer, un, ur, erz, αἵτινες συλλαβαὶ δηλοῦσι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παραγωγὴν ἐκ ῥημάτων, οἷον Bedarf χρεία ἀπὸ bedürfen χρειάζομαι ἐκτὸς τοῦ ant, miss, un, ur, erz, τὰ ὅποια ἀνήκουν μόνον εἰς ὀνόματα ἢ ἐπιρρήματα, οἷον Antwort, Misston, Unrath, Urbild, Erzherzog.

2) Ἡ σημασία τῶν ἀνωτέρω συλλαβῶν καὶ λέξεων εὐρίσκεται εἰς τὸν §. 17 τῶν *ρηνμάτων*· διὰ καταληκτικῶν συλλαβῶν εἰς

chen καὶ lein δι' ὧν σχηματίζονται ὑποκοριστικά ὀνόματα π. χ. Tisch Tischlein. Εἰς ταῦτα δὲ τὰ φωνήεντα a, o, u, τρέπονται πάντοτε εἰς ä, ö, ü οἷον Buch, Büchlein. Τὸ ὄνομα Mädchen παράγεται ἐκ τοῦ ἀρχαίου, νῦν παρὰ ποιηταῖς εὐχρήστου Maid, τὸ ὁποῖον αἱ εἶναι ἴσον μὲ ä ἐπομένως Mädchen.

ei δηλοῦσαν τόπον, διαμονήν, τέχνην, ἐπανάληψιν πράξεως Schäfferei προβατοτροφεῖον, Färberei, βαφικὴ τέχνη. Schmeichelei κολακεία.

Icht ἔχουσιν περιληπτικὴν ἔννοιαν π. χ. Dickicht δάσος.

In δηλοῦσαν θηλικὰ ὀνόματα προσώπων καὶ ζῶων König βασιλεὺς, Königin βασίλισσα, Hund ὁ κύων Hündin ἡ κύων.

Heit καὶ Keit δηλοῦσαν ιδιότητα ἢ κατάστασιν ἀφηρημένων ὀνομάτων, οἷον Dummheit μωρία, Klugheit σύνεσις.

Σημείωσις. Ἡ συλλαβὴ Keit, συνάπτεται εὐφωνίας χάριν μόνον μὲ τὰς καταλήξεις bar, er, ig, lich καὶ sam.

Ling ἡ καταληκτικὴ αὕτη συλλαβὴ μεταφέρει τὴν σημασίαν τῆς πρωτοτύπου λέξεως εἰς πρόσωπον ἢ πρᾶγμα, οἷον jung, νέος, Jüngling νεανίας, Silberling ἀργυροῦν νόμισμα.

Σημείωσις. Εἰς τινὰ ὀνόματα δηλοῖ καταφρόνησιν οἷον Witzling εὐτράπελος.

Niss δηλοῦσαν ἔργον καὶ κατάστασιν οἷον, Begräbniss κηδεία, Betrübniß λύπη.

Sal=niss οἷον Schicksal μοῖρα, πεπρωμένον, Labsal τέρψις ἡδυσμα.

Schaft δηλοῦσαν περίληψιν, κατάστασιν καὶ ιδιότητα, οἷον, Dienerschaft, οἱ ὑπηρέται, Wissenschaft, ἐπιστήμη.

Thum. δηλοῦσαν περιφέρειαν, θρησκείαν, ἀξίωμα, κα-
στασιν, οἷον **Bisthum**, ἐπισκοπή, **Heidenthum** εἰδωλο-
λατρία, **Priesterthum**, ἱερατεῖον, **Wachsthum**, αὕξησις
φυτῶν.

Ung δηλοῦσαν περίληψιν καὶ πρᾶξιν, οἷον **Waldung** δά-
σος **Warnung** νοουθεσία.

γ') Τρόποι σχηματισμοῦ τῶν ὀνομάτων.

1) Ὄνομα μετὰ ὀνόματος ἢ ἄλλου μέρους τοῦ λόγου,
ὅρα §. 7. 6'.

2) Ὄνομα ἐξ ἐπιθέτου τὸ φωνῆεν τοῦ θετικοῦ βαθμοῦ
τρέπεται.

3) Ὄνομα ἐξ ἀντωνυμίας, οἷον *gute*, ἀγαθός, ἡ, ὃν, *die*
Güte ἀγαθότης, ὅσα δὲ ἐπίθετα δὲν εἶναι τρεπτὰ χρησι-
μεύουν καὶ ὡς ὀνόματα οἷον *schwere* βαρὺς καὶ βάρος.

α) Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία *Ich* ἰσχύει ὡς ὄνομα οὐδέ-
τερον *das Ich*.

6') Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι, *mein, dein, sein, ihr, un-
ser, euer* με προσθήκην τοῦ *e* ἢ τοῦ *ige* παρέχουσιν οὐδέ-
τερον ὄνομα, δηλοῦν εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθ. κτήμα, εἰς τὸν
πληθυντ. ἀριθμὸν μέλη οἰκογενείας.

4) Ὄνομα ἐκ ῥήματος.

α) Ἡ ῥίζα τοῦ ῥήματος ἀποτελεῖ ἀρσενικὸν ὄνομα οἷον
schlagen τύπτειν *Schlag* τύψις. Ὡς ῥίζα ῥήματος πρὸς σχη-
ματισμὸν ὀνόματος χρησιμεύει οὐχὶ μόνον ἡ τοῦ ἀπαρεμ-
φάτου ῥίζα, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ παρατατικοῦ χρόνου ἢ τῆς με-
τοχῆς τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων οἷον *dringen* ὁρμῶ παρατ.
drang ἐξ οὗ *der Drang*, ἡ ὁρμὴ *finden* εὐρίσκω, μετοχῇ
gefunden, ἐξ ἧς *der Fund* τὸ εὑρημα.

6') Ἐκ τοῦ ἀπαρεμφάτου τοῦ ῥήματος.

Τὸ ἀπαρέμφατον ἄνευ τοῦ *n* παρέχει θηλυκὸν ὄνομα, οἷον
lieben ἀγαπῶ, *Liebe* ἀγάπη.

Τὸ ἀπαρέμφατον μεταβληθέντος τοῦ n, εἰς r, παρέχει ὡσαύτως τὸ ἄρσενικόν, οἷον schreiben γράφω Schreiber γραφεύς.

Τὰ εἰς len λήγοντα ῥήματα ἀποβάλλουσι τὸ e, πρὸ τοῦ n, οἷον schmeicheln κολακεύω, schmeicheln, ἀλλ' εἰς σχηματισμὸν ὀνόματος τὸ διατηροῦν, καὶ ἀποβάλλουσι τὸ e, πρὸ τοῦ l, οἷον, Schmeichler κόλαξ.

γ') Τὸ ἀπαρέμφατον ἐν γένει ἔχει εἰς τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν τὴν αὐτὴν σημασίαν καὶ τὸ αὐτὸ γένος ὡς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν οἷον das Lachen τὸ γελάειν.

§. 8.

Περὶ γένους τῶν ὀνομάτων.

Τὸ γένος Geschlecht, τῶν Γερμανικῶν ὀνομάτων μανθάνεται μᾶλλον διὰ τῆς ἑξέως ἢ διὰ κανόνων, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ κυριώτεροι εἶναι οἱ ἑξῆς.

Α') Κατὰ τὴν σημασίαν ἄρσενικοῦ γένους εἶναι (männlich)

1) Τὰ ὀνόματα ἄρσενικῶν προσώπων, ἐργαλείων καὶ τῶν ἔργων τῶν οἷον der Vater, πατήρ, der Mahler, ζωγράφος, der Löwe, Λέων, der Bohrer, τρυπάνιον.

2) Τὰ ὀνόματα τῶν Θεῶν, δαιμόνων, ἀνέμων, τῶν μερῶν τοῦ χρόνου καὶ ὀρίζοντος οἷον der Gott, ὁ Θεός, der Osten, ἀνατολή.

3) Αἱ εἶζαι τῶν ῥημάτων χρησιμεύουσαι ὡς ὄνομα· der Druck, θλίψιν.

4) Τὰ πλεῖστα μονοσύλλαβα ὀνόματα δηλοῦντα ζῶον αὐξανόμενον, ἢ πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸ βασίλειον τῶν φυτῶν οἷον der Hirsch, ἔλαφος der Baum, δένδρον, der Zweig κλώνι, der Halm, κάλαμος.

5) Τὰ ὀνόματα τὰ δηλοῦντα τίτλον, εἶδος, ιδιότητα καὶ ὄνομα ἐθνῶν, κατοίκων κ. τ. λ. der Herr, ὁ Κύριος, der

Graf ὁ κόμης, der Hirt ὁ ποιμὴν, der Thor ὁ μωρὸς, der Grieche, ὁ Ἕλλην, der Römer, ὁ Ῥωμαῖος.

Β') Κατὰ τὴν κατάληξιν ἀρσενικοῦ γένους εἶναι.

1) Τὰ ὀνόματα τὰ ἔχοντα εἰς τὴν λήγουσαν i, οἷον der Honig μέλι, der Häring, ἀρείγγα.

2) Τὰ πλείστα ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς el, en, er, οἷον der Hebel μοχλὸς, der Garten κήπος, der Zeiger ὥροδείκτης.

3) Τὰ πολυσύλλαβα ὀνόματα εἰς e, Knabe παῖς Löwe Λέων, κ. λ.

Α') Κατὰ τὴν σημασίαν θηλυκοῦ γένους εἶναι (weiblich).

1) Τὰ ὀνόματα θηλυκῶν προσώπων ἐν γένει, τὰ ὀνόματα ἐργαλείων καὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, οἷον die Magd ὑπηρετρία diè Nadel, βελόνη, die Haube, σκούφια.

2) Τὰ ἐξ ἐπιρρήμάτων σχηματισθέντα ἀφηρημένα ὀνόματα οἷον gut ἀγαθὸς, die Güte ἀγαθότης, stark ἰσχυρὸς die Stärke ἰσχύς, frei ἐλεύθερος, die Freiheit ἐλευθερία.

3) Τὰ πλείστα ὀνόματα τῶν καρπῶν τῶν δένδρων οἷον die Birne ἀπίδιον, die Traube, σταφύλιον.

Β') Κατὰ τὴν κατάληξιν.

Θηλυκοῦ γένους εἶναι τὰ λήγοντα εἰς e, in, heit, keit, ei, schaft, ung, ath, uth, οἷον die Freude, χαρὰ, die Gräfin κόμησσα Freiheit ἐλευθερία κ. τ. λ. καὶ πολλὰ λήγοντα εἰς niss, diè Erlaubuiss, ἄδεια.

Α') Κατὰ τὴν σημασίαν οὐδετέρου γένους εἶναι (sächlich).

1) Τὰ ὀνόματα τῶν μικρῶν τὴν ἡλικίαν ὄντων. οἷον das Kind, τὸ παιδίον, das Huhn, ὄρνιθιον.

2) Τὰ ὀνόματα τῶν ἐκ τοῦ βασιλείου τῶν ὀρυκτῶν παραγομένων ὑλῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν κατασκευαζομένων πραγμάτων, οἷον das Eisen, σίδηρος, das Salz, ἕλας das Haus, οἶκος.

3) Τὰ πλείστα περιληπτικά ὀνόματα οἷον das Geld, χρήματα das Mehl, ἄλευρον.

4) Τὰ πλείστα ὀνόματα τῶν χωρῶν, ἅπαντα τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων οἷον das Deutschland, Γερμανία, das alte Athen, αἱ ἀρχαῖαι Ἀθῆναι.

5) Ἄπαντα τὰ ὑποκοριστικά ὀνόματα, οἷον das Büchlein, βιβλιάριον, das Städtchen μικρὰ πόλις.

6) Τὸ ἀπαρέμφατον τῶν ῥημάτων, οἷον das Leben, τὸ ζῆν καὶ ἡ ζωή.

Σημειώσεις, das Weib γυνή ἢ σύζυγος.

Β') Κατὰ τὴν κατάληξιν οὐδετέρου γένους εἶναι.

Τὰ λήγοντα ὀνόματα εἰς thum ἐκτὸς der Reichthum, πλοῦτος, καὶ πολλὰ εἰς niss, οἷον das Bedürfniss ἀνάγκη.

Σημειώσεις περὶ γένους.

α) Ὄνόματα ἐκ ξένων γλωσσῶν διατηροῦσι τὸ γένος τῆς γλώσσης των, οἷον die Basis, ἡ βάσις, die Natur φύσις.

β') Τινὰ ἀρσενικά ὀνόματα εἶναι ἐν χρήσει καὶ ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ γένους οἷον der Bürge, ὁ καὶ ἡ ἐγγυητής, der Zeuge ὁ καὶ ἡ μάρτυς der Findling, παιδίον ἐκθετον.

γ') Ὄνόματά τινα δέχονται ἄνευ μεταβολῆς τὸ ἄρθρον der ἢ die οἷον der Mündel, ὁ ὀρφανὸς die Mündel ἡ ὀρφανή der Waise ἡ ὀρφανή der Pathe, die Pathe, ὁ καὶ ἡ ἀνάδοχος.

δ') Πρὸς διακρίσιν τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ γένους ὑπάρχουν καὶ διάφορα ὀνόματα, οἷον der Herr, ὁ Κύριος, die Frau ἡ Κυρία, der Vater, ὁ πατήρ, die Mutter, ἡ μήτηρ, der Sohn ὁ υἱός, die Tochter, ἡ θυγάτηρ, der Knecht, ὁ ὑπηρέτης, die Magd, ἡ ὑπηρέτρια, der Hengst ὁ ἵππος, die Stutte, ἡ ἵππος der Stier ὁ ταῦρος, der Ochs ὁ βοῦς, die Kub, ἡ ἀγελάδα, der Hahn, ὁ ἀλέκτωρ die Henne, ἡ ὄρνις.

Εἰς τὰ ὀνόματα τῶν πτηνῶν, τῶν ὁποίων τὸ γένος δὲν δηλοῦται διὰ τοῦ ἄρθρου, προστίθεται πρὸς διασάφησιν τοῦ γένους εἰς μὲν τὰ ὀνόματα τῶν μικρῶν πτηνῶν τὸ ὑποκοριστικὸν ὄνομα *Männchen* (ἄρσενικόν) ἢ *Weibchen* (θηλυκόν) εἰς δὲ τὰ ὀνόματα τῶν μεγάλων πτηνῶν γίνεται ἡ σύνθεσις ἐκ τοῦ *Hahn* ἢ *Henne*, οἷον *der Pfau* τὰως, *Pfauenhahn*, δ ταῶς, *Pfauenhenne* ἡ ταῶς.

ἐ) Ὄνόματα τινα εἶναι διαφόρου γένους καὶ σημασίας, οἷον *der Band*, ὁ τόμος *das Band* ταινία, *der Bund*, δεσμὸς, *das Bund*, δέμα, *der Bauer*, χωρικός, *das Bauer* κλωβίον, *der Buckel* (ὕβος) *die Buckel* μεταλ. κόμβος ἵπποσκευῆς, *der Chor*, χορὸς, *das Chor*, τόπος διὰ τὴν ἐκκλησιαστ. μουσικὴν,

der Erbe, κληρονόμος, *das Erbe*, κληροδότημα, *der Flur*, πρόδρομος, *die Flur*, ἀνθοῦσα πεδιάς, *der Geissel*, ἐγγυητής, *die Geissel*, μάστιξ, *die Gift*-(Mitgift) *προῖξ*, *das Gift*, δηλητήριο, *der Harz*, ὄρη Γερμανίας, *das Harz*, ῥητίνη, *der Hut*, πῖλος, *die Hut*, βοσκή, προσοχή, *der Heide*, ἐθνικός, *die Heide* λιβάδιον, *der Kaper*, πειρατής, *die Kaper*, κάππαρις, *der Kiefer*, σιαγὼν, *die Kiefer*, πεύκη, *der Kunde*, ἀγοραστής (μουστερής), *die Kunde* εἰδησις, *der Koller*, νόσος ἵππων, *das Koller*, ἱμάτιον δερμάτινον, *der Leiter*, ὀδηγός, *die Leiter*, κλίμαξ, *der Mangel*, ἔλλειψις, *die Mangel*, εἶδος ἐργαλείου, *der Mensch*, ἄνθρωπος, *das Mensch* κοράσιον, (καταφρονητικῶς), *der Muth*, θάρρος, *das Muth*, ἀρχαῖον μέτρον διὰ βρυστά, *die Mandel*, ἀμύγδαλον, *das Mandel*, ἀριθ. 15, *der Mast*, ἰστίς, *die Mast*, τροφή ζώων πρὸς πάχυνσιν,

der Ohm, θεῖος, die Ohm, ἀρχαῖον μέτρον δι' οἶνον,
 der Pack, δέμα, das Pack, οὐτιδανοὶ ἄνθρωποι,
 der Schild, ἀσπίς, das Schild, ἐπιγραφὴ καταστήματος,
 der See, λίμνη, die See, θάλασσα,
 der Sprosse, ελαστὸς, die Sprosse, βαθμὸς,
 der Stift, καρφίον, das Stift, ἐκπαίδ. κατάστημα, μοναστήριον,

die Steuer, φόρος, das Steuer, πηδάλιον,
 der Thor, μωρὸς, das Thor, πύλη,
 der Verdienst, ἡμερομίσθιον das Verdienst, ἐκδούλευσις,
 das Wehr, τεχνικὸς καταράκτης, die Wehr, ὑπεράσπισις,
 der Weihe, ὑδρόβιον πτηνόν, die Weihe χειροτονία,

§. 9.

Περὶ ἀριθμοῦ. (Zahl).

Ὁ ἀριθμὸς εἶναι, ἐνικὸς (einfache Zahl.) πληθυντικὸς (vielfache Zahl.)

Τὰ πλεῖστα ὀνόματα ἐπιδέχονται τοὺς δύο ἀριθμοὺς, ἄλλα δὲ μόνον τὸν ἓνα.

α) Μόνον τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν ἐπιδέχονται.

1) Τὰ περιληπτικὰ ὀνόματα οἷον das Fleisch, κρέας, das Geld, χρήματα.

2) Τὰ ἐξ ἐπιβρῆμάτων καὶ ῥημάτων σχηματισθέντα ἀφηρημένα ὀνόματα, οἷον gut καλῶς, Güte καλωσύνη. lieben ἀγαπῶ Liebe ἀγάπη.

3) Τὰ κύρια ὀνόματα οἷον Athen Ἀθῆναι.

4) Τὰ ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα ὀνόματα, δηλοῦντα ἀριθμὸν, μέτρον, ἑάρος, ἡνωμένα μὲ ἀριθμητικόν, οἷον fünf Paar Schuhe, πέντεζεύγη σανδαλίων, sechs Fass Wein ἕξ βαρέλια οἴνου, drei Pfund Fleisch τρεῖς λίτραι κρέατος.

Σημείωσις. Τὰ θηλυκὰ ὀνόματα ἔχουσι τὸν πληθυντικὸν

ἀριθμὸν, οἷον zehn Ellen Leinwand, δέκα πῆχ. λινοῦ.

β) Μόνον τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἐπιδέχονται ὀλίγα τινὰ ὀνόματα, οἷον die Ahnen. πρόγονοι, die Aeltern γονεῖς, Gebrüder, ἀδελφαί, καὶ ἀδελφοί, Leute, ἄνθρωποι, Einkünfte, ἔσοδα, Kosten, δαπάναι, Ostern, πᾶσχα, Pfingsten, πεντηκοστή, Weihnachten, Χριστούγεννα.

Σχηματισμὸς ἡ χαρακτηριστικὰ τοῦ πληθυν-
τικοῦ ἀριθμοῦ.

Ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς σχηματίζεται ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ εἶναι τὰ ἑξῆς.

Τὸ ἄρθρον, ἡ τροπὴ τοῦ φωνηέντος καὶ αἱ τελικαὶ συλλαβαί e, n, en, er.

α) Τὸ ὄνομα λαμβάνει τὸ τελικὸν e, μετὰ τροπῆς τοῦ φωνηέντος (ὅρα α' καὶ ε' κλίσιν) οἷον der Abt, ἡγούμενος, die Aebte, die Stadt, πόλις, die Städte, ἡ ἄνευ τροπῆς (ὅρα α' κλίσιν, τὰ οὐδέτερα ὀνόματα) οἷον, das Ross, ἵππος, die Rosse.

β) Τὸ ὄνομα ἐπιδέχεται τὴν τελικὴν συλλαβὴν er μετὰ τροπῆς τοῦ φωνηέντος (ὅρα τὴν β' κλίσιν) das Bild, εἰκὼν, die Bilder, das Glas, ὕελος, Gläser.

γ) Τὸ ὄνομα μένει ἀμετάβλητον (ὅρα τὴν γ' κλίσιν) der Deckel κάλυμμα, die Deckel, der Thaler, τάλληρον, die Thaler ἡ τὸ φωνήεν μόνον τρέπεται, οἷον der Vater die Väter.

δ) Τὸ ὄνομα ἐπιδέχεται τὸ τελικὸν n ἄνευ τροπῆς τοῦ φωνηέντος, (ὅρα τὴν δ' καὶ ε' κλίσιν) οἷον der Knabe, παῖς, die Knaben, die Feder πτερὸν, die Federn.

ε) Τὸ ὄνομα δέχεται τὸ τελικὸν en ἄνευ τροπῆς τοῦ φωνηέντος (ὅρα τὴν δ' κλίσιν β' τὴν ε' κλίσιν, τὰ ἐκεῖ ἀναφερόμενα ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα ὀνόματα, καὶ τὴν ε' κλίσιν, τὰ

μονοσύλλαβα με μακρὸν φωνῆεν) οἷον der Herr, ὁ Κύριος
die Herren, das Ohr, οὖς, die Ohren, die Zeit, χρόνος
die Zeiten.

§. 10.

Περὶ πτώσεων. (Endung).

Αἱ πτώσεις τῆς Γερμανικῆς γλώσσης εἶναι τέσσαρες, αἱ
ὅποται σημειῖονται δι' ἀριθμῶν.

Ὀνομαστικῇ,	Erste	Endung.
Γενικῇ,	Zweite	»
Δοτικῇ,	Dritte	»
Αἰτιατικῇ,	Vierte.	»

Ἡ κλητικὴ ἐκφράζεται διὰ τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ ὀνόματος
μετὰ ἢ ἄνευ ἐπιφωνήματος οἷον O Gott, Θεε, ἢ Vater unser
Πάτερ ἡμῶν.

§. 11.

Περὶ κλίσεων (Abänderungsart).

Ἐπειδὴ, ὡς ἐκ τοῦ § 9 περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντι-
κοῦ ἀριθμοῦ προκύπτει, τὰ ὀνόματα ὑπόκεινται εἰς πέντε
διαφόρους μεταβολὰς ὡς πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν τοῦ πλη-
θυντικοῦ ἀριθμοῦ, ἔπρεπε νὰ ᾖναι καὶ πέντε μόνον κλίσεις,
ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ κατὰ τάξιν τῶν ὀνομάτων εἰς κλίσιν τινὰ ἐξαρ-
τᾶται καὶ ἀπὸ τοῦ γένους ὑπάρχει καὶ ἡ ἕκτη κλίσις πρὸς ἐντε-
λεστέραν ἐφαρμογὴν.

Σχῆμα τῶν κλίσεων.

ἀριθμὸς τῶν κλίσεων.	ἄ	ε'	γ'	δ	ε	ς
κατάληξις τῆς ὀνομ. πληθ. ἀρ.	e	er	ὡς ὁ ἐνικ.	n ἢ en	n ἢ en	e ἢ en
Γενική παρατήρ.	ἐνταῦθα ἀνή- κουν τὰ πλει- στα ἀρσενικά δνόματα.	Τὰ πλείστα οὐδέτερα δνόματα.	ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα δνόματα εἰς el, en, er, chen καὶ lein	μόνον ἀρσενικά δνόματα.	ξένα καὶ ὀλίγα τινὰ ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα.	μόνον θη- λυὰ δνό- ματα.

Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ κλίσεων.

1) Ἡ ἀ κλίσις περιλαμβάνει τὰ πλείστα μονοσύλλαβα, καὶ ὀλίγα τινὰ οὐδέτερα.

Ἡ β' κλίσις περιλαμβάνει τὰ πλείστα μονοσύλλαβα οὐδέτερα καὶ μόνον 10 ἄρσενικά ὀνόματα.

Ἡ γ' κλίσις περιλαμβάνει τὰ διὰ τῶν καταλήξεων el, en, er, συγκεκριμένα ἄρσενικά καὶ οὐδέτερα, καὶ ἅπαντα τὰ ὑποκοριστικά ἀμετάβλητα ὀνόματα, ἐκ τούτων μόνον 18 ὀνόματα εἶναι τρεπτά, εἰς τὸν πληθ. ἀριθ.

Ἡ δ' κλίσις περιλαμβάνει μόνον ἄρσενικά ὀνόματα, ἐξ ὧν τὰ πλείστα εἶναι πολυσύλλαβα, ὀλίγα δὲ μονοσύλλαβα.

Ἡ ε' κλίσις περιλαμβάνει μόνον ὀλίγα τινὰ ὀνόματα κατ' ἐξαιρέσειν, περισσότερα δὲ ξένα ὀνόματα.

2) Ἡ τροπὴ τοῦ φωνήεντος τῆς ρίζης τῶν μὲν ἄρσενικῶν δηλοῖ τὴν ἀ κλίσιν, τῶν οὐδετέρων τὴν β', καὶ τῶν θηλυκῶν τὴν γ' κλίσιν.

3) Τὰ θηλυκά ὀνόματα μένουσιν εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν ἄκλιτα.

4) Πᾶσα δοτικὴ τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ λήγει εἰς n.

5) Ἡ πληθυντικὴ ὀνομαστικὴ, γενικὴ καὶ αἰτιατικὴ τῆς ἀ, β', γ', ε' καὶ ζ' κλίσεως εἶναι ὅμοιαι.

6) Εἰς τὴν δ', ε', καὶ ζ' κλίσιν (τύπος 6) ἅπασαι αἰ πτώσεις εἶναι ὅμοιαι.

7) Τὸ e τῆς δοτικῆς τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἀ, β' καὶ ε' κλίσεως παραλείπεται εἰς τὰ ὀνόματα τὰ ἄνευ ἄρθρου, ἢ μετὰ πρόθεσιν ἄνευ ἄρθρου, οἷον Gott sei Dank δόξα τῷ Θεῷ mit Weib und Kind, μετὰ γυναικὸς καὶ τέκνου, von Haus zu Haus, ἀπὸ οἴκου εἰς οἶκον, zu Fuss, πεζός, zu Pferd, ἑριππος, zu Land, διὰ ξηρᾶς.

8) Εἰς τὴν κατάταξιν ὀνοματὸς τινος εἰς μίαν τῶν ἐξ κλίσεων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

ά	τὸ γένος,
β'	ὁ ἀριθμὸς τῶν συλλαβῶν,
γ'	ἡ κατάληξις,
δ'	ἡ γενικὴ σημασία,
ε	ἡ ἐξαίρεσις τῶν ὀνομάτων,

Οἶον, τὸ θηλυκὸν γένος ὀρίζει τὴν κατὰταξιν τοῦ ὀνόματος εἰς τὴν γ' κλίσιν,

μονοσύλλαβον ἀρσενικὸν ὄνομα ὀρίζει τὴν α' καὶ δ' κλίσιν,

μονοσύλλαβον οὐδέτερον ὄνομα ὀρίζει τὴν β' κλίσιν,

ἡ κατάληξις *ig icht* κ. τ. λ. δηλοῖ τὴν α' κλίσιν.

»	»	el	en,	er,	γ'	»
»	»	e	»	»	δ'	»

Ἡ γενικὴ σημασία προσδιορίζει τὴν κατὰταξιν οἶον *der Tisch* τράπεζα, καὶ *der Graf* κόμης, ἀμφότερα τὰ ὀνόματα ταῦτα εἶναι μονοσύλλαβα καὶ ἀρσενικοῦ γένους, ἀλλὰ κατὰ τὴν γενικὴν σημασίαν δηλοῖ *Tisch*, πρᾶγμα καὶ ἀνήκει εἰς τὴν α' κλίσιν (ὅρα α' κλίσιν β') *Graf* δηλοῖ τίτλον, καὶ ἀνήκει εἰς τὴν δ' κλίσιν, (ὅρα δ' κλίσιν β')

Τὰ κατ' ἐξαίρεσιν ὀνόματα ἀνήκουσιν ἢ εἰς τὴν δ' ἢ ε' κλίσιν π. χ. *das Herz* καρδία εἰς τὴν δ', *das Ohr* οὖς εἰς τὴν ε' κλίσιν, *der Mann*, ἀνὴρ, εἰς τὴν β' κλίσιν.

Α'. Κλίσεις.

Ἑνικός ἀριθμὸς

Πληθυντικός ἀριθμὸς.

1	—	1—e
2	es ἢ s	2—e
3	e » —	3—en
4	— » —	4—e

Ἡ κλίσις αὕτη περιλαμβάνει ὀνόματα ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα.

Α'. Ἀρσενικά ὀνόματα.

α) Τὰ πολυσύλλαβα, ὅσα εἰς τὴν λήγουσαν ἔχουσιν *i*, οἶον, der König, βασιλεὺς, der Jüngling, νεανίας καὶ ὀνόματα λήγοντα εἰς *at*, *and*, οἶον *Spat* εἶδος λίθου, *Heiland* σωτήρ.

β') Τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα ὅσα δηλοῦσιν, ἐπιστήμην (τρεπτὰ εἰς τὸν πληθυντ. ἀριθ.) οἶον,
 der Arzt, ἱατρός, Aerzte,
 θέσιν (τρεπτὰ) der Abt, ἡγούμενος, Aebte,
 ἐπάγγελμα der Schmied, σιδηρουργός, Schmiede,
 ἐπιτήδευμα der Wirth, ξενοδόχος, Wirths,
 πρᾶγμα der Tisch, τράπεζα Tische
 δάση ἢ ποταμούς τινας der Rhein Ῥῆνος.
 ζῶον κατὰ τὴν ἡλικίαν μέγα οἶον, der Hund, κύων (τὰ πλείστα ἄτρεπτα.)

γ') Ἡ ῥίζα ῥήματος λαμβανομένη ὡς ὄνομα, οἶον *blicken* βλέπω, der Blick, βλέμμα (τὰ πλείστα τρεπτὰ.)

δ') Τὰ πολυσύλλαβα καὶ μονοσύλλαβα ὀνόματα τῶν μερῶν τοῦ χρόνου, οἶον, der Abend, ἑσπέρα, der Monat, μῆν, der Tag, ἡμέρα, (ἄτρεπτα) καὶ τὸ οὐδέτερον ὄνομα *Jahr* ἔτος.

ε) Τὰ ξένα ὀνόματα, τὰ λήγοντα εἰς *al*, *an*, *ar*, *ast on*, οἶον, der General, στρατηγός, *Dekan*, πρύτανις, *Altar*, βωμός, *Pallast*, παλάτιον, *Patron*, προστάτης (τὰ πλείστα ἄτρεπτα).

ς') Τὰ ὀνόματα τῶν πολυτίμων λίθων.

Β'. Οὐδέτερα ὀνόματα.

α) Τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς *niss* καὶ *sal*, οἶον, das Geheimniss, μυστήριον, das Schicksal, μοῖρα (ἄτρεπτα).

β') Τὰ ὀνόματα ἔχοντα ἀρχικὴν συλλαβὴν ge, μὴ λήγοντα δὲ εἰς ei, en, er, οἷον das Geschenk, δῶρον.

γ') Τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα ὅσα δηλοῦσι ζῶον καθ' ἡλικίαν μέγα, οἷον, das Pferd ἢ Ross, ὁ ἵππος (ἄτρεπτα).

δ') Τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα με, aa, ee, oo, ei, οἷον, das Aas, ψοφίμιον, das Meer, θάλασσα, das Moos, βρύον, das Beil πέλεκυς. Τὰ ἀρχόμενα με Th, οἷον, Thier ζῶον.

ε') Τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα με διπλοῦν τελικὸν σύμφωνον οἷον das Schiff, πλοῖον, das Mass, μέτρον.

ς') Τὰ πλεῖστα ὀνόματα τῶν ὀρυκτῶν καὶ ἐν γένει τὰ περιληπτικά, κλινόμενα μόνον κατὰ τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν.

Σημείωσις. Τὸ e, τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ παραλείπεται πολλάκις εὐφωνίας χάριν ἰδίως εἰς τὰ ἀρσενικά ὀνόματα ὑπ' ἀρ. ἁ καὶ εἰς τὰ οὐδέτερα ὀνόματα λήγοντα εἰς al.

Β'. Κλίσεις.

Ἐνικός ἀριθμός.

1 —
2 es
3 e
4 —

Πληθυντικός ἀριθμός.

1—er
2—er
3—ern
4—er

Ἡ κλίσις αὕτη περιέχει τὰ πλεῖστα μονοσύλλαβα οὐδέτερα ὀνόματα καὶ ὀλίγα τινα ἀρσενικά ἅτινα εἰσὶν ἅπαντα τρεπτά εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, οἷον.

Α'. Οὐδέτερα ὀνόματα.

α) Τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα τὰ δηλοῦντα μικρὸν καθ' ἡλικίαν ὄν, ἢ πρᾶγμα, οἷον, das Kind, τέκνον, das Kalb, μοσχάριον, das Buch, βιβλίον.

β') Τὰ πολυσύλλαβα ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς thum, οἷον das Bisthum, ἐπισκοπή, Bisthümer.

γ') Τὰ τρία οὐδέτερα ὀνόματα μὲ τὴν ἀρχικὴν συλλαβὴν **Ge** μὴ λήγοντα εἰς *el, er, en*, (ὄρα ἃ κλίσιν, οὐδέτερα ὀνόματα ἀριθ. **ε')** *Gemüth*, διάθεσις ψυχῆς, *Geschlecht*, γένος, *Gespentst*, φάντασμα.

δ') Τὰ ξένα ὀνόματα λήγοντα εἰς *al*, καὶ *ent, Spital*, νοσοκομεῖον, *Regiment*, τάγμα, σύνταγμα, στρατ.

B'. Ἀρσερικὰ ὀνόματα.

α) Τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς *thum* (ὀλίγα), *der Irrthum*, πλάνη, *Reichthum* πλοῦτος. (Τὰ ὀνόματα ταῦτα ἀποβάλλουσι τὸ *e* πρὸ τοῦ *s* τῆς γενικῆς τοῦ ἐνικοῦ ἀριθ. εὐφωνίας χάριν).

β') Τὰ ὀνόματα *Geist*, πνεῦμα, *Gott*, Θεὸς, *Leib*, σῶμα *Mann*, ἀνὴρ, *Rand*, ἄκρα *Strauch*, θάμνος *Vormund*, κηδεμὼν, *Wald*, δάσος, *Wurm*, σκώληξ.

Σημείωσις. α) Τὰ ἐκ τοῦ ὀνόματος *Mann* σύνθετα ὀνόματα, οἷον, *Kaufmann*, ἔμπορος, *Hauptmann*, λοχαγός, δὲν σχηματίζουνσι τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν εἰς *männer* ἀλλὰ εἰς *leute*, καὶ κλίνονται κατὰ τὴν ἃ κλίσιν, οἷον *Kaufmann*, *Kaufleute*, *Hauptmann* *Hauptleute*. Ὄνόματα δηλοῦντα ἀτομικὴν σημασίαν, ἢ ἀνώτερον ἀξίωμα κλίνονται τακτικῶς κατὰ τὴν κλίσιν ταύτην, οἷον, *Ehemann* σύζυγος, *Ehemänner*. *Staatsmann* διπλωμάτης *Staatsmänner*.

β') Τὰ ὀνόματα, *Land*, χώρα, *der Ort*, ἢ *das Ort*, τόπος. *das Wort*, λέξις ἐπὶ γενικῆς σημασίας κλίνονται κατὰ τὴν **ε'** κλίσιν, ἐπὶ μερικῆς σημασίας κατὰ τὴν ἃ κλίσιν.

Γ'. Κλίσις.

Ἐνικός ἀριθμός

1 —

2 s

3 —

4 —

Πληθυντικός ἀριθμός.

1 —

2 —

3 — n

4 —

Εἰς ταύτην τὴν κλίσιν ἀνήκουν ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα ὀνόματα λήγοντα εἰς el, en, er, καὶ τὰ ὑποκοριστικά εἰς chen, καὶ lein, (ὅρα §. 7. ἀριθ. 2).

Ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἀνηκόντων ὀνομάτων ἐπιδέχονται τροπὴν τὰ ἀρσενικά εἰς el, Apfel μῆλον, Hammel κριὸς, Mangel, ἔλλειψις, Mantel, μανδύας, Nabel, ὀμφαλὸς, Sattel, ἐφίππιον, Schnabel, ῥάμφος, Vogel, πτηνόν.

Τὰ λήγοντα εἰς er, Acker, ἀγρός, Bruder, ἀδελφός, Hammer, σφυρα, Schwager, γαμβρός, Vater, πατήρ.

Τὰ λήγοντα εἰς en Boden, ἔδαφος, Faden, νῆμα, Garten, κήπος, Ofen, θερμάστρα.

Τὸ οὐδέτερον ὄνομα Kloster, μοναστήριον.

Δ'. Κλίσις.

Ἑνικός ἀριθμός

Πληθυντικός ἀριθμός.

1 —

1—en

2 — en

2—en

3 — en

3—en

4 — en

4—en

Εἰς ταύτην τὴν κλίσιν ἀνήκουν μόνον ἀρσενικά ὀνόματα, τὰ ὁποῖα εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν μένουν ἄτρεπτα.

α) Τὰ λήγοντα εἰς e, ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰ εἶναι ὀνόματα ἐθνῶν, οἶον, Knabe, παῖς, Jude, Ἰουδαῖος, Pohle, Πολωνός.

β) Ἐπίθετα λαμβανόμενα ὡς ὀνόματα οὐσιαστικά, οἶον, der Weise, ὁ σοφός.

γ) Μονοσύλλαβα ὀνόματα δηλοῦντα τίτλον, εἶδος ἢ ιδιότητα, οἶον, Graf, κόμης, Mensch, ἄνθρωπος, Thor, μωρός.

δ) Τὰ ξένα ὀνόματα λήγοντα εἰς ant, at, arch, ent, ur,

οἶον, Elephant, ἐλέφας, Soldat, στρατιώτης, Monarch, μονάρχης, Student, σπουδαστής.

Σημειώσεις. Τὰ ἐξῆς ἀρσενικά ὀνόματα, Buchstabe στοιχείον, Friede, εἰρήνη, Glaube, πίστις, Haufe, σωρός, Name, ὄνομα, Nutzen, ὠφέλεια, Same, σπόρος, Schade βλάβη, Wille, θέλησις, Schmerz πόνος καὶ τὸ οὐδέτερον ὄνομα Herz, κλίνονται ἀνωμάλως κατὰ τὴν δ' κλίσιν, λαμβάνοντα εἰς τὴν γενικὴν τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ ns, τὰ δὲ ὀνόματα Schmerz καὶ Herz, ens.

Συγγραφεῖς τινες προσθέτουσιν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἄνω ὀνομάτων n, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ὀρθόν, ἐπεὶ δὴ μόνον τὸ e, οὐχὶ δὲ τὸ n, συντελεῖ εἰς εὐφωνίαν.

Τὰ ὀνόματα Herz καὶ Schmerz, ἔχουν τὴν αἰτιατικὴν τοῦ ἐνικοῦ ὡς τὴν ὀνομαστικὴν.

Ἐκ τῶν ἄνω ὀνομάτων μόνον τὸ ὄνομα Schaden, ἔχει τὴν τροπὴν εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, οἶον, Schäden.

Ε'. Κλίσις.

Ἐνικός ἀριθμὸς

1 —

2 es

3 e

4 —

Πληθυντικός ἀριθμὸς.

1 en

2 en

3 en

4 en

Εἰς ταύτην τὴν κλίσιν τάττονται μόνον ὀλίγα τινὰ ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα ὀνόματα, ἄτρεπτα εἰς τὸν πληθυντικὸν, τοιαῦτα δὲ εἶναι.

α) Τὰ ὀνόματα ἐθνῶν τινῶν, εἰς ar καὶ er, καὶ τὰ ξένα ὀνόματα εἰς or, οἶον, der Tartar, Τάρταρος, der Baier Βαυαρὸς, der Professor ὁ καθηγητής.

β) Τὰ ἀρσενικά ὀνόματα, Bauer, χωρικός Dorn ἄκανθα, Muskel μῦς, Nachbar, γείτων, Vetter, ἐξάδελφος, Staat,

κράτος, Stachel, κέντρον, See, λίμνη, Strahl, ακτίς, Unterthan, υπήκοος, Zierrath, κόσμημα, καὶ τὰ οὐδέτε-
ρα ὀνόματα, Auge, ὀφθαλμός, Belt, κλίνη, Ende, τέλος,
Hemd, ὑποκάμισον, Ohr, οὖς.

Σημείωσις. Τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς l καὶ r, χάριν
εὐφωνίας ἀποβάλλουσι τὸ e, πρὸ τοῦ s, τῆς ἐνικῆς γενικῆς
καὶ τῆς ἐνικῆς δοτικῆς καὶ τὸ e πρὸ τοῦ n, εἰς τὸν πληθυν-
τικὸν ἀριθμὸν, καὶ τὰ ξένα ὀνόματα, ὡς Doctor, δόκτωρ,
Director, διευθυντής κτλ.

Γ'. Κλίσις.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς

Πληθυντικὸς ἀριθμὸς.

1—

1 e ἢ en

2—

2 e » en

3—

3 en » en

4—

4 e » en

Ἡ κλίσις αὕτη περιλαμβάνει ὅλα τὰ θηλυκὰ ὀνόματα
ἅτινα εἰσὶν ἀμετάβλητα κατὰ τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν.

Ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς ἔχει δύο τύπους, τὸν εἰς e, καὶ en.
Κατὰ τὸν α' τύπον εἰς e, κλίνονται, μὲ τροπὴν τοῦ φω-
νῆεντος.

α) Τὰ μονοσύλλαβα μὲ τὴν δίφθογγον, au, λήγοντα εἰς
σύμφωνον, οἷον Haut, δέρμα, Häute ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ
ὄνομα Sau ἢ χοῖρος, Säue.

β) Τὰ πολυσύλλαβα ὀνόματα τὰ εἰς niss λήγοντα, ἄτρε-
πτα, οἷον Kenntniss γνῶσις, Kenntnisse.

Κατὰ τὸν β' τύπον εἰς en, κλίνονται καὶ εἶναι ἄτρεπτα.

α) Τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα μὲ δίφθογγον ἢ μακρὸν
φωνῆεν (ὅρα § 2 ε) Zeit, χρόνος Zeiten, Pflicht καθήκον,
Pflichten.

β) Τὰ πολυσύλλαβα ὀνόματα, ἄτρεπτα, οἷον Katze γαλῆ.

Σημείωσις. α) Τὰ ὀνόματα Mutter μήτηρ, Tochter θυ-

γάτηρ μένουν εἰς τὸν ἐνικὸν καὶ πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἄκλιτα ἀλλὰ τρεπτὰ εἰς πληθυντικὸν ἀριθ. οἷον Mütter, Töchter.

γ') Τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς e, l, r, λαμβάνουν μόνον, n, εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, οἷον Taube, περιστερὰ, Tauben,, Fabel, μῦθος, Fabeln, Schwester ἀδελφή, Schwestern.

δ') Εἰς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν δὲν ἦσαν ἄκλιτα τὰ θηλυκὰ ὀνόματα εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν, τὸ ὁποῖον ἀναφαίνεται ἐκ τινων ἀπλῶν καὶ συνθέτων ὀνομάτων, ὄντων ἐν χρήσει τώρα, οἷον, Erde, γῆ auf Erden, ἐπὶ τῆς γῆς, Gnade χάρις, von Gottes, Gnaden, ἐλέω Θεοῦ, zu Gunsten, πρὸς εὐνοίαν, von Seiten, ἐκ μέρους, Liebenfrauenkirche ἐκκλησία τῆς Παναγίας.

§. 12.

Κλίσις τῶν κυρίων ὀνομάτων.

Τὰ κύρια ὀνόματα τῶν ποταμῶν, λιμνῶν, ὀρέων, δασῶν τινων χωρῶν καὶ ἔθνων, τὰ ὁποῖα ἄνευ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν, οἷον der Rhein ὁ Ῥήνος ποταμὸς, die Schweiz, Ἐλβετία, der Schweizer ὁ Ἐλβετός, κλίνονται κατὰ τὴν κλίσιν, εἰς τὴν συμφώνως πρὸς τοὺς τεθέντας κανόνας ἀνέχουν· οἷον der Rhein εἰς τὴν α', (ῥα τὴν α' κλ. ὀνόμ. ἀρ. 6') die Schweiz, ὡς θηλυκὸν ὄνομα εἰς τὴν γ', der Schweizer εἰς τὴν γ' κλίσιν.

Εἰς τὰ ὀνόματα τῶν χωρῶν καὶ ποταμῶν συνήθως παραλείπεται τὸ e τῆς ἐνικῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς, οἷον des Rheins, dem Rhein, ἀντὶ Rheines, Rheine, Deutschland, Deutschlands κ.τ.λ.

Τὰ λοιπὰ ὀνόματα κλίνονται.

α') Μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου (μετὰ ἢ ἄνευ ἐπιθέτου) μένουν ἄκλιτα, οἷον.

der Cicero	der berühmte Cicero
des »	des—en »
dem »	dem—en »
den »	den—en »

β') Άνευ ᾠρθρου

Τὰ ἀρσενικά θηλυκά καὶ οὐδέτερα ὀνόματα, ἐκτὸς τῶν ληγόντων εἰς s, ss, x, καὶ z, λαμβάνουν εἰς τὴν γενικὴν s, εἰς τὰς λοιπὰς πτώσεις μένουν ἄκλιτα, οἷον, *Virgil, Virgils, Otto, Ottos, Amalia, Amalias*.

Τὰ θηλυκά ὀνόματα λήγοντα εἰς e ἐπιδέχονται εἰς τὴν γενικὴν ns, οἷον *Sophie, Sophiens*.

Σημείωσις. α') Ἡ γενικὴ τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀνομάτων χωρῶν καὶ πόλεων, ἰδίως τῶν ληγόντων εἰς s, ss, x καὶ z ἐκφράζεται κάλλιον διὰ τῆς δοτικῆς μὲ τὴν πρόθεσιν von, ἀπὸ, οἷον ἀντὶ *die Bürger Athens, die Bürger von Athen*.

β'. Ἐὰν ἐπὶ συγκρίσει ἔπρεπε νὰ τεθῇ κύριον ὄνομα εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, λαμβάνουσι τὰ ρητῶς γερμανικά ὀνόματα, καὶ τὰ ξένα εἰς on καὶ am, τὸ e, τὰ λήγοντα εἰς o ὀνόματα, ne, οἷον *Ludwig—Ludwige, Otto, Ottone*. Τὰ εἰς a, e, i, en, el, er καὶ τὰ ὑποκοριστικά εἰς chen μένουν ἀμετάβλητα, οἷον *Seneca, Göthe, Nicolai, Schlegel*.

γ') Τὰ θηλυκά κύρια ὀνόματα προσώπων λαμβάνουν εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, en ἢ n, τὰ εἰς a καὶ e λήγοντα, n, μὲ ἀπὸστροφον, οἷον *Josephine, Josephinen, Ida, Ida'n*.

δ') Προηγούμενου τίτλου εἰς τὸ κύριον ὄνομα μένει τὸ κύριον ὄνομα ἀμετάβλητον, οἷον *das Leben des Königs Friedrich* οὐχὶ *Friedrich's*, ὁ βίος τοῦ βασιλέως Φρεδερίκου.

ε') Τὸ ὄνομα, *Herr*, κύριος, δύναται νὰ ληφθῇ καὶ ἐπὶ ἄλλου ὀνόματος δηλοῦντος τίτλον, θέσιν, ἀξίωμα καὶ κύρια ὀνόματα, ἀλλ' οὐχὶ εἰς ὀνόματα δηλοῦντα τέχνην κτλ, οἷον *Herr Graf*, κύριος κόμης, *Herr Rath* κύριος σύμβουλος.

§. 13.

Περὶ τοῦ ἄρθρου.

Ἡ γερμανικὴ γλῶσσα ἔχει δύο ἄρθρα, οἷον

α) Τὸ ὁριστικὸν (*das bestimmte*).

Ἐνικὸς ἀριθμὸς			Πληθ. ἀριθμὸς
ἀρσενικὸν	θηλυκὸν	οὐδέτερον	διὰ τὰ τρία γένη.
1 der ὁ	die ἡ	das τὸ	1 die οἱ, αἱ, τὰ
2 des τοῦ	der τῆς	des τοῦ	2 der τῶν
3 dem τῷ	der τῇ	dem τῷ	3 den τοῖς, ταῖς, τὰ
4 den τὸν	die τὴν	das τὸ	4 die τοὺς, τὰς, τὰ

β') Τὸ ἀόριστον ἄρθρον (*das unbestimmte*).

1 ein εἷς	eine μία	ein ἓν	} Τὸ ἀόριστον ἄρθρον δὲν ἔχει πληθ. ἀριθ.
2 eines ἑνὸς	einer μιᾶς	eines ἑνὸς	
3 einem ἐνὶ	einer μιᾶ	einem ἐνὶ	
4 einen ἑνα	eine μίαν	ein ἓν	

Περὶ χρήσεως τοῦ ἄρθρου.

1. Ἐὰν ἀκολουθῶσιν εἰς τινὰ περίοδον πλείοτερα ὀνόματα τοῦ αὐτοῦ γένους ἀριθμοῦ καὶ τῆς αὐτῆς πτώσεως τίθεται τὸ ὁριστικὸν ἄρθρον μόνον εἰς τὸ πρῶτον ὄνομα, οἷον *die Weisheit, Güte und Gerechtigkeit des Fürsten*, ἡ σοφία, καλοκαγαθία καὶ δικαιοσύνη τοῦ ἡγεμόνος.

2. Ἀναφορικῶς, εἰς τὴν ἀντιπαράθεσιν μὲ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἥτις ἀόριστον ἄρθρον δὲν ἔχει, παρατηρεῖται, ὅτι ὁσάκις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὑπάρχει τὸ οὐσιαστικὸν ἄνευ ἄρθρου, εἰς τὴν γερμανικὴν πρέπει νὰ τεθῇ τὸ ἀόριστον ἄρθρον. Τὰ ἀφηρημένα Ἑλληνικὰ ὀνόματα ἄνευ ἄρθρου μένουσιν καὶ εἰς τὴν γερμανικὴν ἄνευ τούτου, ἐκτὸς ἐὰν ᾖναι ἠνωμένα μετὰ ἐπιθέτου, καθ' ἣν περίστασιν κάλλιον τίθεται τὸ ἀόριστον ἄρθρον, οἷον, *ἡγόρασα ξίφος, ῥάβδον καὶ δακτυλίδιον*. *Ich kaufte einen Degen, einen Stock und einen Ring*. Ἀπὸ φιλίαν καὶ

ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον, Aus Freundschaft und Liebe zu dem Nächsten. Ἀληθὴς φίλος ὑπάρχει μεταξύ ἡμῶν. Eine wahre Freundschaft besteht unter uns.

3. Τὸ ὀριστικὸν ἢ ὀρίστον ἄρθρον, τίθεται καὶ εἰς τὰ κύρια ὀνόματα προσώπων, ὅταν συνοδεύωνται ὑπὸ ἐπιθέτου, οἷον der weise Salomo ὁ σοφὸς Σαλομών, ἢ εἰς τὴν σύγκρισιν μὲ ἄλλα ὀνόματα, οἷον der Alexander unserer Zeit ist. — Ὁ Ἀλέξανδρος τῆς ἐποχῆς ἡμῶν εἶναι.

4. Τὰ κύρια ὀνόματα ἐθνῶν, ὀρέων, δασῶν, ποταμῶν, λιμνῶν, θαλασσῶν, καὶ τινῶν χωρῶν ἐπιδέχονται τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον, οἷον der Grieche, ὁ Ἕλλην, der Chimborasso, ὄρος ἐν Ἀμερικῇ, der Harz, ἡ Harzwald δάσος Γερμανίας κτλ.

Τὸ ἄρθρον παραλείπεται.

1) Ἐν γένει εἰς τὰ κύρια ὀνόματα εἰς ἃ ἀνήκει καὶ τὸ ὄνομα Gott, θεὸς ὡς ἀνώτατον ὄν.

2) Εἰς τίτλους καὶ ἐπιγράφας τῶν βιβλίων, οἷον, Deutsche Sprachlehre, Γερμανικὴ γραμματικὴ, Vorrede, πρόλογος.

3) Εἰς ὀνόματα τὰ ὅποια πρὸ αὐτῶν ἔχουσι ἀριθμητικὸν ἢ ἀντωνυμίαν, οἷον, Ich lernte drei Paragraphe aus meinem Buche, ἔμαθον τρεῖς παραγράφους ἐκ τοῦ βιβλίου μου.

4. Προηγούμενης γενικῆς μένει ἡ ἐπομένη ὀνομαστικῆ, δοτικῆ ἢ αἰτιατικῆ ἄνευ ἄρθρου, οἷον der Segen Gottes, ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Gottes Segen, die Geschenke des Vaters, des Vaters Geschenke, τὰ δῶρα τοῦ πατρὸς.

5) Ἐπὶ ἐμφάσει, οἷον, Gut, Ehre, Leben, alles hat er verloren, τὰ ἀγαθὰ, τὴν τιμὴν, τὴν ζωὴν, ὅλα ἀπώλεσε.

6) Εἰς ὀνόματα ὀρισμένα διὰ μέτρου, ἀριθμοῦ ἢ σταθμῶν (ὅρα §. 9. ἀριθ. 4 καὶ §. 13 ἀριθ. 4 περὶ παραλείψεως τοῦ ἄρθρου) οἷον, Fünf Pfund Tabak, πέντε λίτραι καπνοῦ.

7) Τὸ ὄνομα τὸ ἔχον τὸ ἀόριστον ἄρθρον εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν στερεῖται τούτου εἰς τὸν πληθυντ. (ὄρα §. 13 ἀόριστον ἄρθρον) οἷον ein Kind lernt leicht, ἐν παιδίον μανθάνει εὐκόλως. Kinder lernen leicht παιδία μανθάνουν εὐκόλως.

8) Εἰς φράσεις τινὰς ἐπιβόηματικῆς σημασίας, (ὄρα §. 11. ἀριθ. 7.) οἷον nach Wunsch κατ' ἐπιθυμίαν, zu Fuss πεζῶς, κτλ.

Σημείωσις. 1) Τὸ ἀόριστον ἀριθμητικὸν alle, πάντες ἀποβάλλει πάντοτε τὸ ἄρθρον, οἷον alle Menschen πάντες οἱ ἄνθρωποι· ἐξαιρεῖται δὲ das All, τὸ πᾶν.

2) Ὁ ἀπὸ τοῦ ἀορίστου ein, παραγόμενος πληθυντικὸς ἀριθμὸς, einige, ἔχει μερικὴν σημασίαν ἐνῶ (κατὰ τὸν ἀριθ. 7. περὶ παραλήψεως τοῦ ἄρθρου,) τὸ ὄνομα ἄνευ ἄρθρου εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἔχει γενικὴν σημασίαν, οἷον, Kinder, lernen leicht, παιδία (ἐν γένει) μανθάνουν εὐκόλως. Einige Kinder lernen leicht, παιδία τινὰ μανθάνουν εὐκόλως.

3) Τὸ ἄρθρον δὲν συγχωρεῖ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τὴν παρένθεσιν ἄλλου ὀνόματος μετὰ ἄρθρου ἢ προθέσεως, οἷον, περὶ τοῦ εἰς τὸν παράγραφον 2, προβλήματος. Τοῦτο εἶναι ἑλλειπτικὴ φράσις ἕνεκα παραλήψεως μετοχῆς τινος, ἥτις εἰς τὴν Γερμανικὴν ἢ πρέπει νὰ τεθῇ, ἢ ἡ φράσις τότε ἀναλύεται, οἷον, περὶ τοῦ εἰς τὸν § 2. σημειωθέντος προβλήματος, ἢ περὶ τοῦ προβλήματος εἰς τὸν § 2. Von dem im Paragraph 2 angeführten Problem ἢ Von dem Problem im §. 2.

4) Τὰ περιληπτικὰ ὀνόματα ἄνευ ἐπιθέτου ἐπιδέχονται μόνον τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον, μετὰ ἐπιθέτου μένουν κάλλιον ἄνευ ἄρθρου, οἷον, Das Gold ist schwerer als das Silber ὁ χρυσοῦς εἶναι βαρύτερος ἢ ὁ ἄργυρος.

5) Συναίρεσις ἄρθρου μετὰ προθέσεως (ὄρα τὸν § περὶ προθέσεων.)

§. 14.

Περὶ ἐπιθέτου.

Εἰς τὰ λεξικά δὲν εὐρίσκομεν οὐδὲν ἐπίθετον ἀλλὰ μόνον τὰ ἐπιρρήματα, ἐξ ὧν σχηματίζεται ὁ θετικὸς βαθμὸς τῶν ἐπιθέτων διὰ προσθήκης τῆς καταλήξεως *e*, οἶον, *gut* καλῶς, *gute* καλός, *η*, *ον*.

Τὰ ἐπιρρήματα λήγοντα εἰς *e*, χρησιμεύουσι καὶ ὡς ἐπίθετα, οἶον, *böse*, κακῶς, καὶ κακός, *η*, *ον*.

Τὰ λήγοντα εἰς *el*, ἐπιρρήματα ἀποβάλλουσι εὐφωνίας χάριν τὸ *e*, πρὸ τοῦ *l*, οἶον, *edel* εὐγενῶς, *edle* εὐγενής, *dunkel* σκοτεινῶς, *dunkle* σκοτεινός, *η*, *ον*.

Ἐκ τῶν μετοχῶν, ἐνεργητικῶν τε καὶ παθητικῶν, σχηματίζονται κατὰ τὸν ἄνω τρόπον ὡσαύτως ἐπίθετα, οἶον *liebend*, *liebende*, ἀγαπῶν, οὐσα, *ον*, *geliebt*, *geliebte*, ἀγαπητὸς, *η*, *ον*.

Ἐκ τοῦ θετικοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐπιθέτου σχηματίζεται ὄνομα (ὅρα §. 7. ἀρ. 2.)

Ὁ συγκριτικὸς βαθμὸς

σχηματίζεται προσθήκη τῆς συλλαβῆς, *er*, εἰς τὸν θετικὸν βαθμὸν οἶον, *kleine* μικρός, *kleinere* μικρότερος.

Τὰ ἐκ πρωτοτύπων ἐπιρρημάτων σχηματισθέντα ἐπίθετα μὲ τὰ φωνήεντα *a*, *o*, *u* τρέπουν αὐτὰ εἰς *ä*, *ö*, *ü*, εἰς τὸν συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν βαθμὸν, οἶον *arme* πτωχός, *ärmere*, *kalte* ψυχρὸς, *kältere*.

Ταύτην τὴν τροπὴν δὲν ἐπιδέχονται τὰ ἐπίθετα

α) Ἐκ τῶν ἐπιρρημάτων, ληγόντων εἰς *el*, *er*, *en*, *e*, *bar*, *sam*, *haft*, *ig*, *lich*.

β) Ἐκ μετοχῶν.

γ) Τὰ μὲ τὴν δίφθογγον *au*.

δ') Τὰ ἐξῆς ἐκ πρωτοτύπων ἐπιρρήμάτων, barsche, blanke, blosse brave, bunte, dumpfe, fahle, falbe, falsche, flache, frohe, hohle, holde, kahle, karge, klare, knappe, lasse, matte, morsche, nackte, platte, plumpe, rasche, rohe, runde, sachte, sanfte, satte, schlaffe, schlanke, schrofte, starre, stolze, straffe, stumme, stumpfe, tolle, volle, wahre, wunde, zahme. Τοῦ τακτικού ἀριθμητικοῦ erste πρῶτος καὶ τοῦ ἐπιθέτου, letzte τελευταῖος, ὁ συγκριτικὸς βαθμὸς εἶναι ἐνίοτε εἰς χρῆσιν.

Ὁ ὑπερθετικὸς βαθμὸς

τοῦ ἐπιθέτου σχηματίζεται προσθήκη τῆς συλλαβῆς ste, εἰς τὸν συγκριτικὸν βαθμὸν, ἀντὶ τῆς συλλαβῆς, re, καὶ τῆς ἀποβολῆς τοῦ e, πρὸ τοῦ ste, εὐφώνιας χάριν, οἷον kleinere μικρότερος, kleinste (ἄνευ τοῦ e,) kleinste, grobe χονδρὸς, gröbere, gröbste.

Τὸ ἀποβαλλόμενον e παρὰ ποιηταῖς ἔνεκα τοῦ μέτρου ἀναλαμβάνει πάλιν τὴν θέσιν του.

Βαθμοὺς συγκρίσεως δὲν ἔχουσι.

α) Τὰ ἐξ ὑπερθετικοῦ σύνθετα ἐπίθετα, οἷον, bestverdiente, λίαν ἄξιος ἢ διὰ ἐπιρρήματός τινος δηλοῦντος τὸν ὑπερθετικὸν βαθμὸν, οἷον höchst geehrt λίαν τιμώμενος.

β) Ἐπίθετα ὅσα μηδεμίαν πλέον σύγκρισιν συγχωροῦσι, οἷον todte νεκρὸς, mündliche προφορικὸς.

γ) Τὰ ἐξ ὀνομάτων σύνθετα ἐπίθετα, οἷον, schneeweisse χιονόλευκος, eiskalte, ὡς πάγος ψυχρὸς.

δ) Τὰ δηλοῦντα ὕλην ἐπίθετα, οἷον, hölzerne ξύλινος, eiserne σιδηροῦς, goldene χρυσοῦς κτλ.

ε) Τὰ ἐκ τῶν προθέσεων aus, in, unter, vor, καὶ ἐκ τῶν ἐπιρρήμάτων oben, hinter καὶ mittel σύνθετα ἐπίθετα στεροῦνται τοῦ θετικοῦ βαθμοῦ οἷον, äussere äusserste, ἐξω-

τερικὸς innere, innerste ἐσωτερικὸς, untere unterste κατώτερος κτλ.

Τινὰ ἐπίθετα εἶναι ὡς πρὸς τοὺς βαθμοὺς ἀνώμαλα, οἷον.

gute, bessere, beste, καλός.

hohe, höhere, höchste, ὑψηλός.

nahe, nähere, nächste, πλησίον.

viele, mehre (*) meiste, πολλοί, αἱ, α,

Τὰ ἐπίθετα ὡς καὶ οἱ βαθμοὶ των κλίνονται μετὰ τοῦ ὀνόματος κατὰ τοὺς ἐξῆς τρεῖς τρόπους, (ἄνευ ὀνόματος ὅρα τὴν δ' κλίσιν β'.)

λογκxι λογκx

α) Τρόπος με ἀριστινὸν ἄρθρον.

Ἐνὶκὸς ἀριθμὸς.

Ἀρσενικὸν	Θηλυκὸν	Οὐδέτερον.
die gute Vater	die gute Mutter	das gute Kind
1 der —en —s	der —en —	des —en —es
2 des —en —n	der —en —	dem —en —e
3 dem —en —	die —e	das —e
4 den —en —		

Πληθυντικὸς ἀριθμὸς.

die guten Väter	die guten Mütter	die guten Kinder
1 die —en	der —en	der —en
2 der —en	den —en	den —en
3 den —en	die —en	die —en
4 die —en		

β') Τρόπος με ἀόριστον ἄρθρον.

ein guter Vater	eine gute Mutter	ein gutes Kind
1 ein guter Vater	einer guten Mutter	eines —en —es
2 eines —en —s	einer guten Mutter	einem —en —e
3 einem —en —	eine gute Mutter	ein —es
4 einen —en —		

(*) Καταχρηστικῶς εὐρίσκεται πολλάκις καὶ mehrere.

γ') Τρόπος ἄνευ ἄρθρου.

Ἐνικός ἀριθμός.

1	guter Vater	gute Mutter	gutes Kind
2	guten * —s	—er —	—en —es
3	—em —	—er —	—em —e
4	—en —	—e —	—es —

Πληθυντικός ἀριθμός.

1	gute Väter	gute Mütter	gute Kinder
2	—er —	—er —	—er —
3	—en —n	—n —n	—en —n
4	—e —	—e —	—e —

Σημείωσις. α) ὡς ἐκ τῆς κλίσεως τοῦ ἐπιθέτου ἀναφαίνεται, ὅτι ἡ κυρία κατάληξις αὐτοῦ εἰς τὸν α καὶ β' τρόπον εἶναι τὸ en εἰς τὰς πλαγίας πτώσεις, εἰς δὲ τὸν γ' τρόπον ἔχει τὰ στοιχεῖα τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου ἄνευ τοῦ d.

β) Τὸ ἐπίθετον ὑπερθετικοῦ βαθμοῦ μετὰ ὀρίστου ἄρθρου δὲν εἶναι ἐν χρήσει, ἀντ' αὐτοῦ μεταχειριζόμεθα τὸν θετικὸν βαθμὸν μὲ ἐπὶρρήμα δηλοῦν τὸν ὑπερθετικὸν βαθμὸν, οἷον, ἀντὶ ein schönster Garten, λέγομεν, ein sehr schöner Garten, λίαν ὠραῖος κήπος.

γ) Τὸ ἐπίθετον τίθεται πάντοτε πρὸ τοῦ ὀνόματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, μετὰ τὸ ὄνομα ἀναφαίνεται διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ e ὡς ἐπὶρρήμα, οἷον, der fleissige Schüler, der Schüler ist fleissig ὁ μαθητὴς ἔχει ἐπιμελῶς (εἶναι ἐπιμελής).

(*) Ἡ γενικὴ ἐνικὴ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου γένους, en, εὐφω-
νίας χάριν ἀντὶ es.

§. 15.

Περὶ Ἀντωνυμιῶν.

- Αἱ ἀντωνυμίαι διαίρουνται εἰς
 α) Προσωπικὰς, Persönliche.
 β) Κτητικὰς, Zueignende.
 γ) Δεικτικὰς, Anzeigende.
 δ) Ἀναφορικὰς, Beziehende.
 ε) Ἐρωτηματικὰς, Fragende.
 ς) Ἀορίστους, Unbestimmte.

α) Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι..

Ἐνικὸς ἀριθμὸς.

α) Πρόσωπον

β) Πρόσωπον

1	ich	ἐγὼ		du	σύ
2	meiner	ἐμοῦ		deiner	σοῦ
3	mir	ἐμοί		dir	σοί
4	mich	ἐμὲ		dich	σέ

γ) Πρόσωπον.

er	αὐτός	sie	αὐτή	es	αὐτό
seiner	αὐτοῦ	ihrer	αὐτῆς	seiner	αὐτοῦ
ihm	αὐτῷ	ihr	αὐτῇ	ihm	αὐτῷ
ihn	αὐτόν	sie	αὐτήν	es	αὐτό

Πληθυντικὸς ἀριθμὸς.

1	wir	ἡμεῖς	ihr	ὑμεῖς	sie	αὐτοὶ	αὐταὶ	αὐτά
2	unser	ἡμῶν	euer	ὑμῶν	ihrer		αὐτῶν	
3	uns	ἡμῖν	euch	ὑμῖν	ihnen	sich	αὐτοῖς	αὐταῖς
4	uns	ἡμᾶς	euch	ὑμᾶς	sich	sich	αὐτοὺς	αὐτάς

1) Ἡ γενικὴ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ ὑπάρχει ἐν χρῆσει μόνον ὡς
 mein, dein, sein, ihr οἶον, τίνος εἶναι τὸ βιβλίον; ἐμοῦ,
 Wessen ist das Buch, mein, ὅχι meiner.

2) Ἡ δοτικὴ καὶ αἰτιατικὴ sich, καθὼς mir dir, mich

dich, εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν αὐτοπαθῶν ρημάτων, οἶον, βλάπτεσθαι, sich schaden, ich schade mir, βλάπτομαι, du schadest dir, βλάπτεσαι, er schadet sich βλάπτεται.

3) Ἡ γενική mein, dein, sein, συνδέεται μὲ τὰς προθέσεις, halben, wegen, willen, καὶ εὐφωνίας χάριν παρεντίθεται ἡ συλλαβὴ ei, μὲ τὴν γενικὴν πληθυντικὴν unser, euer μόνον, t, οἶον, meint halben, ἐμοῦ ἕνεκα, deinetwillen χάριν σοῦ, seinetwegen, αὐτοῦ ἕνεκα, unsertwillen, χάριν ἡμῶν.

4) Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι ἐπιδέχονται πρὸς ἔμφασιν τὰς ἀκλίτους ἀντωνυμίας, selbst καὶ allein, ὁ ἴδιος, μόνος καὶ ἀποκλείουσι τὴν συνέργειαν ἄλλου προσώπου, οἶον, ich selbst habe geschrieben, ἐγὼ δ' ἴδιος ἔγραψα.

5) Ἡ ἀντωνυμία es, ἥτις ἀντικαθιστᾷ οὐδέτερα ὀνόματα, εἶναι κυρίως ἐν χρήσει,

α) Εἰς τὰ ἀπρόσωπα ρήματα, οἶον, es regnet, βρέχει, es blitzt, ἀστράπτει.

β) Ὡς ἀρχὴ λόγου (ὅρα μέρος συντακτικόν), οἶον, Es ist die Rede von der Welt, ἀντὶ die Rede ist von der Welt, ὁ λόγος εἶναι περὶ τοῦ κόσμου.

Ἡ ἀντωνυμία es, μετὰ προθέσεως δὲν εἶναι εὐχρηστος οἶον durch es, gegen es, δι' οὗ, καθ' οὗ, εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τίθεται ἡ σύνθετος ἀντωνυμία dasselbe.

6) Τὸ γ' πρόσωπον ἐκφράζεται διὰ τῶν ἀκλίτων ἀντωνυμιῶν Jemand, τίς, Jedermann, πᾶς τις, Niemand οὐδεὶς man τίς, ἐπὶ προσώπων, καὶ διὰ τοῦ etwas, τί, ἐπὶ πραγμάτων, οἶον Man sagt, dass die Türken, λέγουσιν, ὅτι οἱ Τούρκοι. κτλ.

β') *Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι.*

Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι σχηματίζονται ἐκ τῆς γενικῆς

τοῦ ἑνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν καὶ ἐμφαίνουσιν ὁμοῦ μετὰ τὴν ἔννοιαν τῆς κτήσεως καὶ τὸ πρόσωπον.

Εἶναι δὲ αἱ ἑξῆς.

Ἑνικός ἀριθμός

Πληθυντικός ἀριθμός.

γεν. ἄρσεν.	θηλ.	οὐδετ.	διὰ τὰ τρία γένη.
Mein	meine	mein μου	meine
Dein	deine	dein σου	deine
Sein	seine	sein του	seine
Unser	unsere	unser μας	unsere
Euer	euer	euer σας	euer
Ihr	ihre	ihr τῆς	ihre των.

1) Ἡ κλίσις τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν εἶναι ἀπαραλάκτως ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν τοῦ ἄρθρου.

2) Αἱ ἀντωνυμίαι unser καὶ euer εἰς τὴν κλίσιν των ἐπιτρέπουσι τὴν ἀποβολὴν τοῦ e, εἰς τὴν λήγουσαν συλλαβὴν ἢ πρὸ αὐτῆς, οἷον, unseres, unsers, eueres, euers, unserer, unsrer, eurer, eurer κτλ.

3. Ὅταν ἀναφέρηται ἡ κτητικὴ ἀντωνυμία εἰς προηγούμενον οὐσιαστικόν, τότε τὰ τρία γένη λαμβάνουσιν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τὰς καταλήξεις συμφωνούσας μετὰ τὸ γένος τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρονται, er—e—es, οἷον das ist nicht dein Buch, sondern meines, αὐτὸ δὲν εἶναι ἰδικόν σου βιβλίον ἀλλ' ἰδικόν μου.

4) Μετὰ τὸ ὄνομα μένουσι αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι ἄκλιτοι, οἷον, die Bücher sind mein (οὐχὶ meine.)

5) Ὁ σχηματισμὸς τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν εἰς ige, δηλοῖ εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν κτῆμα καὶ θεωρεῖται ὡς ὄνομα δεχόμενον μόνον τὸ ὀριστικὸν οὐδέτερον ἄρθρον μετὰ ἔννοιαν περιληπτικὴν, οἷον, das Meinige τὰ ἰδικά μου, das Unsrige τὰ ἰδικά μας, εἰς δὲ τὸν πληθ. ἀριθ. δηλοῖ μέλη οἱ-

κογενείας, οἶον, die Meinigen, οἱ ἰδικοί μου, δηλ. ἡ σύζυγος μετὰ τῶν τέκνων.

Ὁ σχηματισμὸς οὗτος χρησιμεύει καὶ ὡς ἀναφορικὸν ἐπίθετον (ὄρα ἀριθ. 3.) οἶον das ist nicht dein Buch, sondern das meinige (ἀντὶ meines.)

Ποιητικῶς λέγεται καὶ das Meine, das Deine, das Seine.

6) Πρὸς ἔμφρασιν προστίθεται εἰς τὰς κτητικὰς ἀντωνυμίας τὸ ἐπίθετον, eigener, eigene, eigenes, οἶον Mein eigener Garten, ὁ ἰδικός μου κῆπος, meine eigene Hand, ἡ ἰδική μου χεὶρ.

7) Εἰς ἐπιστολάς εἶναι ἡ ἀντωνυμία, euer, (Ew), ὡς κλητικὴ πολὺ εὐχρηστος, οἶον, Euer Excellenz ἐξοχότης ὑμῶν. Euer Hochwohlgeboren ἢ Euer Wohlgeboren εὐγένεια ὑμῶν.

Ὡσαύτως διὰ τὸ γ' πρόσωπον ἡ ἀντωνυμία, seine, καὶ ihre, οἶον, Seine Majestät der König, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς, Ihre Majestät die Königin, ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης, ἡ Βασίλισσα, Ihre Majestäten αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες.

γ') Δεικτικαὶ ἀντωνυμιαί.

Εἶναι αἱ ἐφεξῆς.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς

1) dieser οὗτος diese αὕτη dieses τοῦτο

Πληθυντικὸς ἀριθμὸς.

diese, οὗτοι, αὗται, ταῦτα.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς.

2) jener ἐκεῖνος, jene ἐκεῖνη, jenes ἐκεῖνο,

3) solcher τοιοῦτος, solche τοιαύτη, solches τοιοῦτον,

Πληθυντικὸς ἀριθμὸς.

jene ἐκεῖνοι, αι—α.

solche τοιοῦτοι τοιαῦται, τοιαῦτα.

Αἱ ἀντωνυμῖαι αὗται κλίνονται κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, μόνον ἡ ἀντωνυμία *solcher-e-es* δέχεται πρὸς ἔμφασιν ἐπὶ θαυμασμοῦ τὸ ἀόριστον ἄρθρον καὶ κλίνεται ὡς ἐπίθετον, οἶον, *ein solcher, eines solchen, einem solchen*, κτλ.

Ἐάν τὸ ἄρθρον ἀκολουθῇ τὴν ἀντωνυμίαν, ἀποβάλλεται ἡ κατάληξις αὐτῆς καὶ κλίνεται μόνον τὸ ἄρθρον, οἶον, *solch ein, solch eines, solch einem, solch einen*.

Εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν κλίνεται ἡ ἀντωνυμία αὕτη ἄνευ ἄρθρου.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς.

4) *derjenige* ἐκεῖνος, *diejenige* ἐκείνη, *dasjenige* ἐκεῖνο.

Πληθυντικὸς ἀριθμὸς.

diejenigen ἐκεῖνοι αἱ α.

Ἐνικὸς ἀριθμὸς

5) *derselbe* ὁ αὐτός, *dieselbe* ἡ αὐτή, *dasselbe* τὸ αὐτό.

Πληθυντικὸς ἀριθμὸς.

dieselben οἱ αὐτοί, αἱ αὐταί, τὰ αὐτά.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5 ἀντωνυμῖαι κλίνονται κατὰ τὸ σχῆμα τῆς κλίσεως τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου μὲ ἐπίθετον (ὄρα §. 14. περὶ ἐπιθέτου, κλίσιν μὲ ὀριστικὸν ἄρθρον), καὶ συνοδεύονται ἐνίοτε μὲ τὸ ἐπίρρημα *eben*, πρὸς ἔμφασιν.

6) Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον *der, die, das*, ἄνευ ὀνόματος εἶναι εἰς χρῆσιν ὡς δεικτικὴ ἀντωνυμία, ἡ κλίσις δὲ διαφέρει, οἶον.

Ἐνικὸς

Πληθυντικὸς.

der ἐκεῖνος *die* *das*

die

dessen * *deren* *dessen*

deren

dem *der* *dem*

denen

den *die* *das*

die.

(*) Ἀντὶ τοῦ *dessen* εὐρίσκεται μόνον *dess*.

Ἡ ἀντωνυμία αὕτη εἶναι εἰς χρῆσιν ἄνευ ὀνόματος, οἷον,
Denen glaube ich, welche, εἰς ἐκείνους πιστεύω οἵτινες.

Τὸ das, καὶ diess, (ἀντὶ dieses), εἶναι εὐχρηστον ἄνευ
προσδιορισμοῦ τοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ, οἷον, das ist der
Mann welcher, αὐτὸς εἶναι ὁ ἀνὴρ, ὅστις, das sind die
Folgen (τοῦτο), αὗται εἶναι αἱ συνέπειαι κτλ.

δ') Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμιαί.

Εἶναι αἱ ἐξῆς.

Ἐνικός.

Ἀρσενικὸν

Θηλυκὸν

Οὐδέτερον.

1) welcher ὁ ὁποῖος, welche ἡ ὁποία, welches τὸ ὁποῖον,

Πληθυντικός.

welche, οἱ ὁποῖοι, αἱ ὁποῖαι, τὰ ὁποῖα.

Ἐνικός

Πληθυντικός.

Ἀρσενικὸν

Θηλυκὸν

Οὐδέτερον.

2) der ὁ ὁποῖος

die

das die

dessen

deren

dessen deren

dem

der

dem denen

den

die

das die

Ἀρσενικὸν

Θηλυκὸν

Οὐδέτερον.

3) wer ὅστις ἦτις,

was ὅ,τι

wessen

wessen

wem

wem

wen

was

α) Ἡ ἀντωνυμία welcher e-es κλίνεται καθὼς τὸ ἄρθρον.

β) Τῆς ἀντωνυμίας welcher, e, es ἡ γενικὴ ἐνικοῦ καὶ
πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν· ἀντ' αὐτῆς ἡ γε-
νικὴ τῆς ἀντωνυμίας der, die, das, οἷον, der Schüler,

dessen Bücher, (οὐχὶ welches) ὁ μαθητὴς τοῦ ὁποίου τὰ βιβλία κτλ.

γ') Τῆς ἀντωνυμίας, der, die, das, ἔπρεπε γὰρ ἦναι εἰς χρῆσιν μόνον ἡ γενικὴ τοῦ ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ καὶ ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ πρὸς ἀποφυγὴν δυσκολιῶν διὰ τοὺς τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν σπουδάζοντας.

δ') Ἡ γενικὴ τοῦ ἐνικοῦ (οὐδετέρου γένους) τῶν ἀντωνυμιῶν das καὶ was συνδέεται πολλάκις μὲ τὰς προθέσεις halb (ἀντὶ halben, ὅρα τὰς προθέσεις) wegen ἕνεκα, willen χάριν, οἷον· desshalb, desswegen, desswillen, τούτου ἕνεκα wesshalb, wesswegen, οὗ ἕνεκα. Εἰς τὴν σύνθεσιν ταύτην τὸ das ἔχει σημασίαν δεικτικῆς, τὸ δὲ was σημασίαν ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας.

ε') Ἀντὶ τῆς ἀντωνυμίας welcher e, es ἀπαντᾶται παρὰ τισι συγγραφεῦσι τὸ ἐπίρρημα so, ἐὰν ἀναφέρηται εἰς πρόσωπον, οἷον, der Mensch, so Gottes Gebothe hält, ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ φυλάττει, καὶ τὸ ἐπίρρημα wo, ἐὰν ἀναφέρηται εἰς τόπον, οἷον, die Stadt, wo viele Kaufleute wohnen, ἡ πόλις ὅπου πολλοὶ ἔμποροι κατοικοῦσιν.

ς') Αἱ ἀντωνυμιαί das καὶ was συντίθενται μετὰ τῶν πλείστων προθέσεων, εἰς τὴν ὁποίαν σύνθεσιν ἀποβάλλεται τὸ s, ἀντὶ τοῦ ὁποίου τίθεται εὐφωνίας χάριν r, ἐὰν ἡ πρόθεσις ἀρχίζῃ ἀπὸ φωνῆς. Τὸ a τῆς ἀντωνυμίας was μεταβάλλεται πάντοτε εἰς o, (ἐκτὸς εἰς σύνθεσιν μὲ τὴν πρόθεσιν um διὰ, ὅπου δὲν μεταβάλλεται τὸ a οἷον warum διατί), οἷον damit ἵνα, daraus ἐξ οὗ, womit μὲ ὅ,τι, woraus ἐξ οὗ.

ζ') Ἐὰν ἀρχίζῃ ὁ λόγος μὲ wer, ἀκολουθεῖ τὸ ἐπόμενον μέρος αὐτοῦ μὲ τὸ der, τὸ ὁποῖον καὶ πολλάκις παραλείπεται, οἷον wer Ordnung liebt (der) hat wenig Mühe ὅστις ἀγαπᾷ τάξιν, ἔχει ὀλίγον κόπον.

Εἰς τὸ was, ἔπεται τὸ das, οἷον, was du heute thun kannst, (das) verschiebe nicht auf morgen ὅ,τι δύνασαι νὰ κάμῃς σήμερον, μὴ ἀναβάλῃς δι' αὔριον.

ε) Ἑρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι.

Αἱ προηγούμεναι ἀντωνυμίαι ἀναφορικαὶ εἶναι καὶ ἐρωτηματικαί.

Wer ἐρωτᾷ γενικῶς περὶ προσώπου, οἷον, Wer ist dieser Mann? Τίς εἶναι οὗτος ὁ ἀνὴρ; Wer ist diese Frau? Τίς εἶναι αὕτη ἡ γυνή;

Was (μόνον ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ) ἐρωτᾷ περὶ πράγματος, οἷον, was ist diess? Τί εἶναι τοῦτο; was suchst du? Τί ζητεῖς;

Ἐνικὸς welcher ποῖος, welche ποῖα, welches ποῖον, Πληθυντικὸς welehe εἶναι ὀριστικώτερον τοῦ wer καὶ was καὶ συνάπτεται καὶ μὲ ὄνομα, οἷον, welchen Mann meinst du. Ποῖον ἄνδρα λέγεις;

Διὰ ἐρώτησιν περὶ ιδιότητος χρησιμεύει,

Ἀρσενικὸν	Θηλυκὸν	Οὐδέτερον.
Was für ein	eine	ein

Πληθυντικός.

Was für ποῖος, α, ον, τί λογῆς καὶ κλίνεται μόνον τὸ ἄρθρον.

Πολλάκις εὐρίσκεται τὸ was für χωριζόμενον τοῦ ein, eine, ein, οἷον, Ich weiss nicht, was der Mensch für eine Ausrede immer hat δὲν ἤξεῖρω ποῖαν πρόφασιν ὁ ἄνθρωπος πάντοτε ἔχει, ὁρθότερον εἶναι, Ich weiss nicht, was für eine Ausrede der Mensch immer hat.

Αἱ ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι δὲν ἀποτελοῦσι πάντοτε εὐθείαν ἀλλὰ καὶ πλαγίαν ἐρώτησιν, οἷον. Er fragte mich, wer ich sei und was ich wolle, μὲ ἠρώτησε ποῖος εἰμαι καὶ τί θέλω.

Sage mir, welcher Mann dich gestern suchte.

Λέγε μοι ποῖος ἀνὴρ σὲ ἐζήτησε χθές.

Du weisst, was für ein Buch ich lese.

(Σὺ) ἤξεύρεις ποῖον βιβλίον ἀναγινώσκω.

Γενικὰ παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀντωνυμιῶν.

α) Αἱ ἀντωνυμίαι συμφωνοῦν μὲ τὸ ὄνομα κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν, οἷον. Die Sparsamkeit ist nicht Geiz, (ἀρσενικοῦ γένους) jener (γενικὴ ἐνικὴ) beflüsse dich, diesen meide, jene ist eine Tugend, von welcher deine Zufriedenheit abhängt; dieser ein Laster, das Unglück bringt. Ἡ φειδωλία δὲν εἶναι φυλαργυρία, ἐπιμελοῦ ἐκείνης, ταύτην ἀπόφυγον! ἐκείνη μὲν εἶναι ἀρετὴ, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐξαρτᾶται ἡ εὐχαρίστησίς σου, αὕτη εἶναι κακὸν πάθος, τὸ ὁποῖον ἐπιφέρει δυστυχίαν.

β) Εἰς πλείω ὀνόματα τοῦ αὐτοῦ γένους, ἀριθμοῦ, καὶ πτώσεως τίθεται ἡ ἀντωνυμία ἅπαξ, εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἐπαναλαμβάνεται, οἷον, Mein Vater, Bruder und Vetter, ὁ πατήρ, ἀδελφός καὶ θεῖός μου, ἀντὶ mein Vater, mein Bruder und mein Vetter. Mein Vater und meine Mutter haben deine Schwester und deine Brüder immer geliebt. Ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ μου ἠγάπησαν αἰετοτε τὴν ἀδελφὴν καὶ τοὺς ἀδελφούς σου.

γ) Ἐὰν ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία ἀναφέρηται εἰς ὑποκοριστικὰ ὀνόματα προσώπων, ἅτινα ἅπαντα εἶναι οὐδετέρου γένους (ὅρα §. 8. οὐδέτερα ὀνόματα εἰ) πρέπει νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὸ φυσικὸν γένος, οἷον, was macht ihr Söhnlein? ist er (ἀντὶ es) noch krank? Πῶς ἔχει ὁ μικρὸς υἱός σας, εἶναι ἀκόμῃ ἀσθενής; Hast du das Fräulein gekannt? sie selbst (ἀντὶ es) ist an ihrem (ἀντὶ seinem) Tode schuld. Ἐγνώριζες τὴν Κυρίαν; Αὕτὴ εἶναι αἰτία τοῦ θανάτου της.

δ) Πᾶσα ἀντωνυμία ἀποβάλλει τὸ ἄρθρον.

ε) Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία du, πληθ. ihr, ἀκούεται μόνον εἰς φιλικὴν ὁμιλίαν, εἰς τὰς ποιήσεις, προσευχὰς καὶ ἱερῶς λόγους· εἰς ἀπάσας τὰς λοιπὰς περιστάσεις εἶναι ἐν χρήσει τὸ γ' πρόσωπον τοῦ πληθ. ἀριθμοῦ sie, ihrer, ihnen, sie, οἶον, sehen Sie den Stern? βλέπετε τὸν ἀστέρα; Ich gehe mit Ihnen, ὑπάγω μεθ' ὑμῶν κτλ.

§. 16.

Περὶ ἀριθμητικῶν.

Α'. Ὀριστικὰ ἀριθμητικά.

α) Ἀπόλυτα.

1 ein	Ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν 13 μέχρι 20 σχη-
2 zwei (κατὰ τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν zwain,)	ματίζονται τὰ ἀπόλυτα διὰ τῆς συνθέσεως τῆς δεκάδος μετὰ τῶν μονάδων, οἶον 13 dreizehn, 14 vierzehn, 15 fünfzehn κτλ.
3 drei	
4 vier	Αἱ δεκάδες σχηματίζονται ἐκ τῶν μονάδων διὰ τῆς καταλήξεως zig, οἶον,
5 fünf	20 zwanzig (ἐκ τοῦ ἀρχαίου zwainzig,)
6 sechs	30 dreissig (ἀντὶ dreizig εὐφωνίας ἕνεκα), 40 vierzig κτλ.
7 sieben	
8 acht	Αἱ δεκάδες μετὰ τῶν μονάδων ἀπὸ 20 καὶ ἐπέκεινα συνδέονται μὲ τὸν σύνδεσμον und, οἶον, 21 ein und zwanzig, 33 drei und dreissig, 45 fünf und vierzig κτλ.
9 neun	
10 Zehn	
11 eilf (elf)	
12 zwölf (ἐκ τοῦ ἀρχαίου zwō καὶ lyfan δέκα).	

100, hundert, 1000 tausend, 1,000,000. Million.

Ἐκ τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν εἶναι κλιτά.

ein	eine,	(eins)	
zwei,	zweier,	zweien,	zwei
drei,	dreier,	dreien,	drei

τὸ εἷν κλίνεται κατὰ τρεῖς τρόπους, οἷον.

α) Πρὸ ὀνόματος, μὲ ἢ χωρὶς ἐπίθετον, ἀπαραλλάκτως ὡς τὸ ἀόριστον ἄρθρον οἷον·

Ἀρσενικὸν

Θηλυκὸν

ein guter Freund
eines guten Freundes
einem guten Freunde
einen guten Freund
εἷς καλὸς φίλος.

eine gute Schwester
einer guten Schwester
einer guten Schwester
eine gute Schwester
μία καλὴ ἀδελφή.

Οὐδέτερον.

ein kleines Pferd
eines kleinen Pferdes
einem kleinen Pferde
ein kleines Pferd.

εἷς μικρὸς ἵππος.

β) Προηγούμενων τῶν ἀντωνυμιῶν der, dieser, jener κλίνεται ὡς ἐπίθετον μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου (βρα §. 14. α' τρόπος) οἷον·

der eine Mann	diese eine Frau	jenes eine Kind
des einen Mannes	dieser einen Frau	jeneseinen Kindes
dem einen Manne	dieser einen Frau	jenem einen Kinde
den einen Mann	diese eine Frau	jenes eine Kind.

γ) Ἄνευ ὀνόματος κλίνεται ὡς τὸ ἐπίθετον ἄνευ ἄρθρου (βρα §. 14. γ' τρόπος) οἷον·

Ἀρσενικὸν

Θηλυκὸν

Οὐδέτερον.

einer

eine

eines (eins)

eines

einer

eines

einem

einer

einem

einen

eine

eines (eins)

Τὸ zwei ἀναφερόμενον εἰς προηγούμενα ὀνόματα ἀναπληροῦται διὰ τοῦ beide, ἀμφότεροι, οἷον, Er hat zwei Brüder, welche beide awesend sind, ἔχει δύο ἀδελφούς οἱ ὅποιοι ἀμφότεροι εἶναι ἀπόντες.

Εἰς σύνθεσιν μεταβάλλεται τὸ zwei εἰς zwie, οἶον, *Zwie χάραγμα*, *zwiespalt* καὶ *zwietracht* διχόνοια.

Hundert καὶ *Tausend*, ἑκατοντάς, χιλιάς, θεωροῦνται ὀνόματα οὐδέτερα καὶ κλίνονται κατὰ τὴν ἀκλίσειν τῶν ὀνομάτων.

Τὸ *halb*, ἥμισυ, εἶναι ἐν χρήσει ἐπιρρήματικῶς, ἵνα προσδιορίζηται ἡ ὥρα τοῦ ἡμερονυκτίου, οἶον, *halb drei*, 2 1|2 ὥρα, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπίθετον, οἶον *der halbe Tag*. Τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας. Σημαίνει ἐπομένως τὸ ἥμισυ μονάδος, ἐνῶ τὸ ὄνομα *die Hälfte* σημαίνει τὸ ἥμισυ ἀριθμοῦ, οἶον, *du hast sieben Drachmen, gib mir die Hälfte*, ἔχεις ἑπτὰ δραχμάς, δώσε μοι τὸ ἥμισυ, οἶον 3 1|2.

δ') Τακτικὰ ἀριθμητικά.

Ταῦτα σχηματίζονται ἐκ τῶν ἀπολύτων διὰ τῆς καταλήξεως *te* μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 20. Ἀνόμαλα εἶναι, *erste*, ἀντὶ *einte*, *dritte* ἀντὶ *dreite*. Τὰ λοιπὰ κατὰ τὸν κανόνα οἶον *zweite*, *vierte*, *fünfte* κτλ.

Ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 20 καὶ ἐπέκεινα λαμβάνουσι μόνον αἱ δεκάδες τὴν κατάληξιν *ste*, οἶον, *zwanzigste*, *ein und zwanzigste*, *sieben und fünfzigste*, *neunzigste*, *hundertste*, *Tausendste*.

Ἐπομένων πολλῶν ἀριθμῶν μόνον ὁ τελευταῖος λαμβάνει τὴν κατάληξιν *te* ἢ *ste*, οἶον *wir schreiben nun das ein tausend acht hundert sechzigste Iahr nach Christi Geburt*. Γράφομεν νῦν τὸ 1860 ἔτος μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικά κλίνονται ὡς τὰ ἐπίθετα μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου.

Ἐκ τῶν τακτικῶν ἀριθμῶν σχηματίζονται τὰ κλάσματα προσθήκη τοῦ *l*, καὶ θεωροῦνται ὀνόματα οὐδέτερα τῆς γ'

κλίσεως, οἶον, das Drittel, 1]3 drei Viertel 3]4 κτλ. ἀλλὰ ἀντὶ ein Zweitel κάλλιον ein Halbes ἢ ein Halb.

Τὰ τακτικά ἀριθμητικά συνάπτονται καὶ μὲ τὸ halb οἶον anderthalb 1 1]2 ἀντὶ zweit halb dritthalb, vierthalb, zwei ganze, das dritte halb, δύο δλόκληρα καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ τρίτου δλοκλήρου, vierthalb, drei Ganze und das vierte halb, τρία δλόκληρα καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ τετάρτου δλοκλήρου. Ταῦτα εἶναι ἄκλιτα.

γ') Πολλαπλασιαστικά ἀριθμητικά.

Εἶναι τριῶν εἰδῶν καὶ σχηματίζονται ἐκ τῶν ἀπολύτων.

α) Μὲ τὴν κατάληξιν, mal, φορά, einmal, ἑπᾶς (μία φορά) zweimal, δις, hundertmal ἑκατοντάκις κτλ.

Ταῦτα εἶναι κλιτὰ ὡς τὰ ἐπίθετα.

β') Μὲ τὴν κατάληξιν, fach, ἢ fällig, οὗ τὸ fach εὐχρηστότερον, πλοῦς, οἶον, einfach ἀπλοῦς zweifach, διπλοῦς κτλ. doppelt, zweifach.

γ') Μὲ τὴν κατάληξιν erlei, ἐπὶ εἰδους πραγμάτων, οἶον, einerlei μιᾶς λογῆς ἢ τῆς αὐτῆς λογῆς, zweierlei δύο εἰδῶν, zehnerlei δέκα εἰδῶν.

Σημ. Erlei συνίσταται ἐκ τῆς χαρακτηρίζουσας συλλαβῆς er, καὶ τοῦ ἀρχαίου ὀνόματος leige ἢ lei εἰδος.

Τὰ εἰς erlei λήγοντα ἀριθμητικά εἶναι ἄκλιτα.

Β. Ἀόριστα ἀριθμητικά.

Εἶναι τὰ ἐξῆς.

Εἰκ. aller, alle, alles (all ἄκλιτον) πληθ. alle πᾶς, πᾶσα, πᾶν, κλιτὸν κατὰ τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον, δὲν συνάπτεται μὲ ἄρθρον καὶ ἀφορᾷ κατὰ τὴν σημασίαν πάντοτε ἀριθ. οἶον alle Menschen πάντες οἱ ἄνθρωποι, das All τὸ πᾶν.

Ganze (ganz) δηλοῖ ἐν ἀντιθέσει τοῦ **alle** τὸ σύνολον τῶν μερῶν ἐνὸς ἀντικειμένου, κλιτὸν ὡς ἐπίθετον μετὰ τοῦ ἄρθρου οἶον, **der ganze Wald** ὅλον τὸ δάσος.

Ieder, jede, jedes ἕκαστος, κλιτὸν ὡς τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον κατὰ τὴν σημασίαν ὁμοιον μὲ τὸ **alle**, ἀφόρων ἀτομικότη-
τα καὶ συνάπτεται καὶ μὲ τὸ ἀόριστον ἄρθρον, **ein, eine, ein**, μετὰ τοῦ ὁποίου κλίνεται ὡς ἐπίθετον.

Einiger-e-es πληθ. **einige** (etliche) τινὲς, φανερόναι ἀό-
ριστον μικρὸν ἀριθμὸν πραγμάτων τοῦ αὐτοῦ εἶδους, ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον μόνον εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν εὐχρηστον· εἰς
τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν μόνον μὲ περιληπτικὰ ὀνόματα, οἶον
einige Thiere leben nur einige Tage. Τινὰ ζῶα ζῶσι
μόνον ἡμέρας τινάς. **Einiges Obst blieb unreif**. Τινὰ
ὀπωρικά ἔμειναν ἄωρα.

Kein, Keine, Kein, οὐδεὶς, πρὸ ὀνόματος, **Keiner e-es**
ἄνευ ὀνόματος, (παράγεται ἐκ τοῦ **nicht** καὶ **ein**.)

Ἐνικὸς **mancher e-es** πληθ. **manche**, μερικοὶ, αἱ ἄ,
τινὲς, ἃ, κλίνεται πάντοτε ἄνευ ἄρθρου κατὰ τὸ σχῆμα
αὐτοῦ μετὰ ἢ ἄνευ ὀνόματος, οἶον, **Mancher Arme** πτωχοί
τινές. **Manche sagen** τινὲς λέγουσι.

Viel, πολὺ, συγκριτικὸς βαθμὸς **mehr** πλεῖον, **wenig**
ὀλίγον, ὡς ἄκλιτον μὲ σημασίαν ποσότητος, ἐν χρήσει πρὸ
περιληπτικοῦ ὀνόματος ἄνευ ἄρθρου. Μὲ ἄρθρον κλιτὸν ὡς
ἐπίθετον, **viele mehre, wenige** ἔχει σημασίαν εἶδους, οἶον
viel ἢ mehr ἢ wenig Geld, πολλὰ περισσότερα, ὀλίγα
χρήματα, **die vielen Gelder** αἱ πολλαὶ ποσότητες χρη-
μάτων.

Genug ἄρκετὰ, **etwas** τι, **nichts** τίποτε, ἄκλιτα.

Genug καὶ **etwas** συνάπτονται καὶ μὲ ὄνομα, οἶον, **Genug**
Menschen ἄρκετοὶ ἄνθρωποι. **Etwas Brod** ὀλίγον ἄρτον.

Nichts συνάπτεται μόνον μὲ ὄνομα ἐπίθετον, ἀλλ' οὐχὶ
μὲ ὄνομα οὐσιαστικόν, οἶον, **Nichts Neues** τίποτε νέον.

Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀριθμητικῶν.

α) Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικά εἶναι ἐνίοτε ἐν χρήσει καὶ ἄνευ οὐσιαστικοῦ ἰδίως δι' ἐλλείψεως τοῦ *Iahr* ἔτος, *Tag* ἡμέρα καὶ *Uhr* ὥρα, οἷον, *es schlägt drei (Uhr)* κτυπᾷ τρεῖς ὥρας, *heute ist der zehnte Ianuar* σήμερον εἶναι ἡ τρίτη Ἰανουαρίου.

β) Τὰ τακτικά ἀριθμητικά ἀνήκοντα εἰς κύρια ὀνόματα τίθενται μετὰ τὸ ὄνομα ὁμοῦ μὲ τὸ ἄρθρον, οἷον *Karl der Fünfte* Κάρολος ὁ πέμπτος.

γ) Ἄπαντα τὰ ἀριθμητικά (ἐκτὸς τῶν δηλούντων τὸ ὅλον τῶν προσώπων ἢ πραγμάτων) συνδέονται μὲ τὴν γενικὴν τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ὀνομάτων ἐὰν δηλώσι μέρος μεγαλητέρου ἀριθμοῦ, οἷον, *zwei meiner Brüder*, δύο τῶν ἀδελφῶν μου *der erste und dritte meiner Brüder* ὁ πρῶτος καὶ τρίτος τῶν ἀδελφῶν μου.

Ἡ γενικὴ αὕτη δύναται νὰ ἐκφρασθῇ καὶ διὰ τῆς δοτικῆς μὲ τὴν πρόθεσιν *von* ἀπὸ, *aus* ἐξ, *unter* μεταξὺ, οἷον, *zwei von meinen Brüdern*, δύο ἀπὸ τοῦς ἀδελφούς μου.

Ἡ γενικὴ πληθυντικὴ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν *unser*, *euer*, *ihrer* ἐνωμένη μὲ ἀριθμητικά προηγεῖται τοῦ ἀριθμοῦ, οἷον, *unser zwölf* ἡμῶν δώδεκα, *euer fünf* ὑμῶν πέντε κτλ. ἢ καθὼς ἐνγένει ἀριθμητικά μετὰ ἀντωνυμιῶν, *zwölf von uns*, δώδεκα ἀπὸ ἡμᾶς, *vier von diesen* τέσσαρες ἐξ αὐτῶν.

Πρὸς ἐκφρασιν ἀβεβαίου ἀριθμοῦ χρησιμεύουσι τὰ ἐπιρρήματα *etwa*, *ungefähr*, *beinahe*, *fast*, περίπου, σχεδόν, *Kaum* μόλις, *gegen*, *bei*, ἕως, οἷον, *etwa* ἢ *ungefähr* *zehn Thaler werth* περίπου δέκα ταλλήρων ἀξίας.

Τὸ ἀβεβαίον μεταξὺ δύο ἀριθμῶν ἐκφράζεται διὰ τοῦ *bis*, ἢ *oder*, ἕως, οἷον, *sechs bis sieben Fuss hoch*, ἐξ ἕως ἐπτά πόδας ὕψους. *Es ist vier oder fünf Iahre her*, εἶναι τέσσαρα ἕως πέντε ἔτη.

Τὸν ἀθέβαιον ἀριθμὸν μεταξύ δύο δεκάδων ἐκφράζει τὸ einige, οἶον, zehn und einige Schritte, δέκα καὶ τινα βήματα.

§. 17.

Περὶ ῥήματος.

Τὰ κυριώτερα μέρη τοῦ ῥήματος εἶναι·

α) Τὸ ἀπρέμφατον (unbestimmte Art).

β) Ὁ παρατατικὸς χρόνος (halbvergangene Zeit).

γ) Ἡ παθητικὴ μετοχὴ (Mittelwort leidender Form).

Τὸ ἀπρέμφατον ὅλων τῶν ῥημάτων λήγει εἰς en οἶον leben ζῆν, tragen φέρειν, lachen γελᾶν, legen βάλλειν, τὰ παράγωγα ῥήματα ἔχοντα I, ἢ r, εἰς τὴν λήγουσαν εὐφωνίας χάριν ἀποβάλλουσι τὸ e, πρὸ τοῦ n, οἶον, schmeicheln schmeicheln κολακεύειν, heuchelen heucheln ὑποκρίνεσθαι, räuchern räuchern καπνίζειν, bereichern bereichern, ploutein, ἀπὸ heuch, rauch, reich, ἀλλὰ οὐχὶ τὰ πριωτότυπα, wählen ἐκλέγω stehlen κλέπτω, heilen θεραπεύω κτλ.

Τὸ en ἢ ln, rn εἶναι τὸ πρῶτον χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀπρεμφάτου. Τὸ δεύτερον εἶναι zu, τὸ ὅποῖον ἀναδέχεται τὸ ἀπρέμφατον ἐν τῷ λόγῳ ἢ ἐν τῇ περιόδῳ μὲ τὴν σημασίαν, ἵνα, οἶον, Ich kam, um dich zu sehen, ἦλθον ἵνα σὲ εἶδω.

Τὰ ἑλλειπῆ ῥήματα, 14 τὸν ἀριθμὸν, ἀποβάλλουσι τοῦτο τὸ χαρακτηριστικὸν, (ὄρα τὰ ἑλλειπῆ ῥήματα), οἶον, Ich will in die Stadt gehen (ἀντὶ zu gehen) θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν πόλιν, Er kann nicht mehr arbeiten, δὲν δύναται νὰ ἐργάζεται πλέον.

Ὁ παρατατικὸς χρόνος, σχηματίζεται.

α) Τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων,

Ἐκ τῆς ρίζης τοῦ ἀπαρεμφάτου (ἥτις εἶναι τὸ ὑπόλοιπον τῆς λέξεως ἀφαιρουμένης τῆς καταλήξεως en,) μετὰ τὴν συλλαβὴν, te, οἶον, loben, ρίζα lob, ὅθεν lobte ἐπαινῶ, lächlen-lächeln ρίζα lächel, ὅθεν lächelte μειδιδῶ.

6') Τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων.

Ὡσαύτως ἐκ τῆς ρίζης τοῦ ῥήματος διὰ συγχρόνου μεταβολῆς τοῦ φωνήεντος ἢ τῆς διφθόγγου, οἶον, sterben, ἀποθνήσκω, ρίζα sterb, μεταβολὴ τοῦ e εἰς a, starb, liegen κείμαι lag. Τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην τῶν ῥημάτων μανθάνομεν μᾶλλον διὰ τῆς χρήσεως κατὰ τὸν πίνακα.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ σχηματίζεται,

α) Τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων.

Ἐκ τῆς ρίζης τοῦ ἀπαρεμφάτου μετὰ τὴν κατάληξιν t ἢ et, ὡς χαρακτηριστικὸν (τὸ et λαμβάνουν τὰ λήγοντα ῥήματα εἰς den, ἢ ten), καὶ διὰ τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως ge, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ δεύτερον χαρακτηριστικόν, οἶον, loben, gelobt.

β') Τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων.

Ἐκ τῆς ρίζης τοῦ ἀπαρεμφάτου διὰ μεταβολῆς τοῦ φωνήεντος ἢ τῆς διφθόγγου μετὰ τὴν κατάληξιν τῶν πλείστων ἀνωμάλων ῥημάτων εἰς en, καὶ μετὰ τὴν αὐξήσιν ge, οἶον, liegen, ρίζα lieg, μετοχὴ gelegen κείμαι.

Τινὰ ῥήματα διατηροῦν τὸ φωνήεν τοῦ ἀπαρεμφάτου, οἶον, tragen, φέρω, ρίζα trag, μετοχὴ getragen.

Παρατηρεῖται καθὼς εἰς τὸν παρατατικὸν χρόνον, ὅτι ἐντυπῶνται ἡ ἀνωμαλία αὕτη μᾶλλον διὰ τῆς χρήσεως τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων κατὰ τὸν πίνακα.

Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν ὁμαλῶν καὶ ἀνωμάλων ῥημάτων.

Κατὰ τὰ προηγούμενα περὶ σχηματισμοῦ τοῦ παρατατικοῦ χρόνου ἐξάγεται, ὅτι ὁμαλὰ ῥήματα λήγουσιν εἰς lei,

ἡ ὁποία κατάληξις καθὼς καὶ τὸ *t* ἢ *ei*, τῆς μετοχῆς εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν.

Τὰ ἀνώμαλα ῥήματα εἶναι 8 εἰδῶν, οἷον·

α) Ῥήματα τῶν ὁποίων ἡ ἀνωμαλία ἐμφαίνεται εἰς τὸ 2 καὶ 3 πρόσωπον ἐνικοῦ ἀριθμοῦ ἐνεστώτος χρόνου, εἰς τὸν παρατατικὸν καὶ τὴν μετοχὴν, οἷον, *befehlen* διατάττω.

Ἐνεστώς

Παρατατικὸς

Μετοχή.

α) πρὸς. *Ich befehle*

β') » *du befiehlt*

befahl

befohlen.

γ') » *er befiehlt.*

β) Ῥήματα, ἀνώμαλα μόνον εἰς τὸν παρατατικὸν χρόνον καὶ τὴν μετοχὴν, οἷον, *beginnen* ἀρχίζειν.

Ἐνεστώς

Παρατατικὸς

Μετοχή.

α) πρὸς. *ich beginne.*

β') » *du beginnst*

begann

begonnen.

γ') » *er beginnt*

γ) Ῥήματα (ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν), ἀνώμαλα εἰς τὸν ἐνεστώτα χρόνον, μὲ τὴν κατάληξιν τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων εἰς τὸν παρατατικὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν μετοχὴν· εἰς τινὰ μεταβάλλεται τὸ φωνῆεν τοῦ ἀπαρεμφάτου, οἷον, *wollen* βούλομαι.

Ἐνεστώς

Παρατατικὸς

Μετοχή

ich will

wollte.

gewollt

(καὶ *wollen*).

δ) Ῥήματα (11 τὸν ἀριθμὸν εἰς τὰ ὅποια συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ ὑπὸ γ' ἑπτὰ) μὲ τὴν κατάληξιν τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων ἀλλὰ μὲ μεταβληθὲν φωνῆεν, οἷον, *brennen*, καίω, *bringen* φέρω.

ε) Ῥήματα ἀνώμαλα εἰς τὴν μετοχὴν, εἰς τοὺς χρόνους ὁμαλὰ, 4 τὸν ἀριθμὸν.

ς') Τὸ ἀνώμαλον ῥῆμα *thun* (πράττειν) ἐνεστώς, *ich thue*, παρατ. *ich that*, μετοχή *get han*.

ζ') Τὰ 3 βοηθητικά ῥήματα haben, sein, werden κατὰ τὸν τύπον.

ή) Τὸ ῥήμα lügen, log, gelogen ψεύδομαι.

Ἐνεστώς	Παρατατικός	Μετοχή.
ich brenne	ich brannte	gebrannt
ich bringe	ich brachte	gebracht.

Τὴν μεταβολὴν τοῦ φωνήεντος τοῦ ἀπαρεμφάτου εἰς τὸν παρατατικὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν δεικνύει ὁ ἐπόμενος πίναξ.

Ἀπαρέμφ. Παρατατικός χρόνος Μετοχή

i	a	u
i	a	o
e	a	o
ä	a	o
o	a	o
e	a	e
i	a	e
ie	a	e
a	u	a
a	i	a
a	ie	a
au	ie	au
o	ie	o
u	ie	u
ei	i (διπλοῦν σύμφωνον)	i διπλ. σύμφ.
ei	ie μέ σύμφ. τὸ ὁποῖον δὲν διπλ.	ie
ei	ie	ei
ie	o	o
ü	o	o
au	o	o
a	o	o
ä	o	o

e	o	o
i	o	o
ö	o	o
i	u	u
a	te	a
o	te	o

Τὰ 3 βοηθητικά ῥήματα κατὰ τὸν τύπον.

e	i	a
e	a	a
e	ant	ant
i	achte	acht
e	achte	acht

Ῥήματα ἀνώμαλα κατὰ τὸν ἐνεστώτα χρόνον 7 ἑλλειπῇ ῥήματα κτλ.

Εἶδη τῶν ῥημάτων.

α) Μεταβατικά ῥήματα, οἷον Ich lobe den Schüler.

β) Ἀμετάβατα ἢ οὐδέτερα, ich schlafe κοιμῶμαι.

δ) Αὐτοπαθῆ ῥήματα ἀπαιτοῦντα τὴν δοτικὴν ἢ αἰτιατικὴν ἐνικοῦ ἢ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, οἷον ich freue mich χαίρω, wir freuen uns χαίρομεν.

Τὸ γ' πρόσωπον ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ λαμβάνει ἀντὶ τῆς δοτικῆς ihm, ihr, ihnen καὶ ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς ihn, sie, es πάντοτε τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν sich, οἷον er freut sich, χαίρει, sie freuen sich χαίρουν.

ε) Βοηθητικά ῥήματα, τρία, οἷον sein εἶσθαι, haben ἔχειν, werden γίνεσθαι, τὰ ὅποια χρησιμεύουν εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ῥήματος κατὰ τοὺς χρόνους, φωνὴν κτλ.

ς) Ἀπρόσωπα ῥήματα, ἐκφράζοντα μόνον τὸ γ' πρόσωπον ἐνικοῦ ἀριθμοῦ πάντων τῶν χρόνων τοῦ ῥήματος, ἐκτὸς τοῦ ῥήματος geschehen συμβαίνειν, τὸ ὅποιον καὶ εἰς τὸ γ' πρό-

σωπον τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ εἶναι εὐχρηστον, οἷον *es geschieht* συμβαίνει καὶ *es geschehen* συμβαίνουν.

Ἀπολύτως ἀπρόσωπα ῥήματα εἶναι ὀλίγα, οἷον *es donnert* βροντᾷ, *es blitzt* ἀστράπτει, *es friert* παγώνει, *es hagelt* πίπτει χάλαζα, *es regnet* βρέχει, *es thauet ἢ thaut* δροσίζει, *es reißt* πυχνίζει, *es schnelt* χιονίζει, *es widerfährt*, τυχαίνει.

Πολλὰ τῶν ἀμεταβάτων ῥημάτων μεταβάλλονται εἰς ἀπρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ λέξις *es* ἀποβάλλεται προηγουμένης ἀντωνυμίας. Ταῦτα τὰ ῥήματα εἶναι τότε συγχρόνως καὶ αὐτοπαθῆ, οἷον *hungern* πεινᾶν. *Es hungert mich*, ἢ *mich hungert*, πεινῶ, *geben* δίδειν, *es gibt Menschen* ὑπάρχουν ἄνθρωποι.

ζ') Ἐλλειπῆ ῥήματα, ἀπαιτοῦντα πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐννοίας τὸ ἀπαρέμφατον ἄλλου τινος ῥήματος ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ *zu*, εἶναι 14 τὸν ἀριθμόν.

1 dürfen, ἔχειν ἄδειαν,	8 heissen, διατάττειν,
2 können, δύνασθαι,	9 helfen, βοηθεῖν,
3 lassen, ἀφίνειν,	10 lehren, διδάσκειν,
4 mögen, θέλειν,	11 lernen, μαθησθῆναι,
5 müssen, πρέπει,	12 hören, ἀκούειν,
6 sollen, ὀφείλειν,	13 sehen, ὁρᾶν,
7 wollen, βούλομαι,	14 fühlen, αἰσθάνεσθαι.

Ἐκ τῶν 14 τούτων ῥημάτων τὰ πρῶτα 7 εἶναι πάντοτε ἔλλειπῆ, τὰ δὲ ἄλλα 7 μόνον ἐνίοτε, οἷον *ich höre singen*, ἀκούω ψάλλειν, *ich höre das Wort* ἀκούω τὸν λόγον.

Τὰ πρῶτα 7 ῥήματα, εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους δὲν ἐνώνουσι τὴν παθητικὴν μετοχὴν μὲ τὸ βοηθητικὸν ῥήμα, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς τὸ ἀπαρέμφατον, οἷον *Ich habe nicht gehen dürfen* (ἀντὶ *gedurft*) δὲν εἶχαν τὴν ἄδειαν νὰ ὑπάγω.

Τὰ δὲ ἄλλα 7 εἶναι εὐχρηστα εἰς τοὺς ἄνω χρόνους κατὰ δύο τρόπους, μὲ τὸ ἀπαρέμφατον ἢ μὲ τὴν μετοχὴν αἷον *ich*

habe ihn singen hören ἢ gehört τὸν ἤκουσα (ψάλλειν) ψάλλοντα· **ich habeden Kaiser reiten gesehen ἢ sehen·** εἶδον τὸν Αὐτοκράτορα (ἵππεύειν) ἵππεύοντα.

Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων 14 ἑλλειπῶν ῥημάτων καὶ τὰ ἐξῆς 10 ἐγόμενα μὲ τὸ ἀπαρέμφατον δευτέρου ῥήματος ἄνευ zu εἶναι ἐν χρήσει ὡς ἑλλειπῇ, οἷον·

Bleiben, μένω, μετὰ τῶν ῥημάτων· hangen κρέμασθαι, kleben κολλᾶν, knien γονατίζεῖν, liegen καίεσθαι, stecken ἐμποδίζεσθαι, stehen ἵστασθαι.

Finden, εὐρίσκω, μὲ τὸ ῥῆμα schlafen κοιμᾶσθαι.

Fahren, ὀχεῖσθαι, μὲ τὸ ῥῆμα spazieren, περιπατεῖν, δηλ. περιπατεῖν ἐφ' ἀμαξίας.

Gehen, βαδίζειν, μὲ τὰ ῥήματα betteln ἐπαιτεῖν schlafen κοιμᾶσθαι, spazieren περιπατεῖν, wallfahrten ἐδοιπορεῖν πρὸς προσκύνησιν.

Legen, τιθέναι, εἰς τὴν φράσιν sich schlafen legen, πλαγιάζειν.

Machen, πράττειν, μὲ τὰ ῥήματα lachen γελαῖν, weinen κλαίειν.

Nennen, λέγειν, καὶ heissen ὀνομάζειν, εἰς φράσεις τινάς, οἷον das heisst schlafen, τοῦτο ὀνομάζεται ὕπνος.

Reiten, ἵππεύω, μόνον μὲ τὸ ῥῆμα spazieren, περιπατεῖν, ὡς τὸ gehen.

Thun, κάμνειν, ἐνωμένον μὲ τὸ nichts τίποτε, οἷον er thut nichts, als essen und trinken, δὲν κάμνει τίποτε πρὸς ἀρὰ νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ.

Haben, ἔχειν, μόνον εἰς τὰς φράσεις, er hat gut machen ἢ reden εὐκόλως τὸ κάμνει, ὀμιλεῖ. Geld auf Zinsen stehen haben, χρήματα εἰς τόκον ἔχειν.

Ταῦτα τὰ 10 ῥήματα σχηματίζουν τοὺς συνθέτους χρόνους πάντοτε διὰ τῆς παθητικῆς μετοχῆς καὶ τοῦ βοθητικοῦ ῥή-

ματος, οἷον Ich habe (hatte) ihn schlafen gefunden (οὐχὶ finden) τὸν εὗρον κοιμώμενον.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν ρημάτων.

Ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν τὰ ρήματα εἶναι·

α) Πρωτότοπα, οἷον binden δένειν, fragen ἐρωτᾶν.

β) Παράγωγα, οἷον lächeln μειδιᾶν, ἀπὸ lachen γελᾶν.

γ) Σύνθετα, οἷον, nachforschen ἐρευνᾶν, ἀπὸ nach καὶ forschen.

Παράγωγα ρήματα σχηματίζονται.

1). Διὰ ἀπλῆς προσθήκης τῆς καταλήξεως τοῦ ἀπαρεμ-
φάτου en.

α) Εἰς οὐσιαστικά, οἷον Fisch ἰχθὺς fischen ἀλιεῦειν.

Haus οἶκος, hausen οἰκῶ καὶ οἰκονομῶ κτλ.

β) Εἰς ἐπιρρήματα τὰ ὅποια, μετατραπέντα εἰς ρήματα, μεταβάλλουσι τὸ φωνήεν, οἷον stark δυνατός, stärken ἐνδυναμόνειν, schwach ἀδύνατος, schwächen ἀδυνατίζειν, warm θερμῶς, wärmen θερμαίνειν.

2). Διὰ ἐσωτερικῆς μεταβολῆς τῶν στοιχείων οἷον·

α) Διὰ τροπῆς τοῦ φωνηέντος, οἷον fallen πίπτειν, fällen τέμνειν, hangen κρεμάσθαι, hängen κρεμνᾶ.

Ἡ διαφορὰ τῆς σημασίης τούτων τῶν ρημάτων συνίσταται εἰς τὸ ὅτι τὰ ἄτρεπτα ρήματα εἶναι οὐδέτερα, τὰ δὲ τρεπτὰ μεταβατικά.

β) Διὰ μεταβολῆς τοῦ συμφώνου, καὶ εἰς τινὰ ρήματα καὶ τοῦ φωνηέντος, οἷον beissen δάκνειν, beizen κατατρώγειν, stechen κεντρώνειν, stecken βάλλειν, essen τρώγειν, ätzen τρέφειν.

3). Διὰ παραγώγων συλλαβῶν, οἷον·

α) Τῶν ληκτικῶν συλλαβῶν εἰς τὴν ρίζαν τοῦ ρήματος.

chen, μεταβάλλει τὸ πρωτότυπον ῥῆμα εἰς ἰσχυρότερον, οἷον hören, ἀκούειν, horchen, προσέχειν.

eln, δηλοῖ ἐπανάληψιν, μίμησιν, καταφρόνησιν, οἷον lächeln μειδιᾶν, spötteln εἰρωνεύεσθαι, ἀπὸ lachen γελαῖν, spotten περιπαίζειν.

ern, δηλοῖ ἐπανάληψιν, κλίσιν καὶ πράξιν οἷον klappern κροτεῖν, schläfern κλινῶ εἰς ὕπνον, räuchern καπνίζειν.

schen, μόνον εἰς τὸ ῥῆμα herrschen κυριαρχεῖν, ἀπὸ Herr-κύριος.

zen, φανερόνει τὴν ἐπανάληψιν φωνῆς τινος, οἷον ächzen, ἀπὸ τὸ ach οἶμοι, schluchzen, ἀπὸ schlucken, στενάζειν, lechzen ἀπὸ loch ἢ leck, διψᾶν.

igen, δηλοῖ πράξιν, οἷον endigen τελειώνειν τέλος κάμνειν. Ἐν γένει ἀνήκει ἡ κατάληξις igen, μᾶλλον εἰς τὰ ἐπίθετα τὰ λήγοντα εἰς ig.

iren πρὸς σχηματισμὸν ῥημάτων ἐκ ξένων ὀνομάτων, καταχρηστικῶς καὶ εἰς τινα ἄλλα ῥήματα ἐξ ἐπιρρήμάτων ἢ ὀνομάτων, οἷον addiren προσθέτειν, regieren κυβερνᾶν, hal-biren, διαμοιράζειν εἰς δύο μέρη, schattieren σκιαίνειν, ἀνέ-κουν εἰς τὰ δμαλὰ ῥήματα ἀλλὰ δὲν λαμβάνουν τὴν αὐ-ξησιν ge.

4). Διὰ τῶν ἀρχικῶν συλλαβῶν, οἷον

ant, ἀρχαία πρόθεσις=μέ ἀντι, ὑπάρχει μόνον εἰς τὸ ῥῆμα antworten, ἀνταποκρίνεσθαι, θεωρεῖται νῦν πρωτότυ-πον δμαλὸν δεχόμενον τὴν αὐξησιν ge καὶ εἰς τὸ ὄνομα Ant-litz πρόσωπον, εἰς ποιητὰς ἐν χρήσει.

be, ἐκ τῆς προθέσεως bei δηλοῖ

ἔκτασιν, οἷον decken καλύπτω, bedecken περικαλύπτω, bauen χτίζειν, bebauen καλλιεργεῖν.

ίσχυν, οἷον stehen ἵστασθαι, bestehen πάντοτε ἵστασθαι, ὑπάρχειν.

Διάδοσιν, οἷον (ῥήματα ἐξ ἐπιρρήμάτων) frei ἐλευθερώς,

hefreien δίδειν ἐλευθερίαν, ἀπελευθερόνω, feucht ὑγρῶς, befeuchten δίδω ὑγρασίαν, ποτίζω, βαντίζω.

Διὰ τοῦ be σχηματίζονται ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν ῥήματα ἐξ οὐσιαστικῶν, οἷον Flügel πτέρυξ, beflügeln δίδω πτέρυγας, μεταφορικῶς ἐπιταχύνω. Geist πνεῦμα, begeistern, δίδω πνεῦμα, ἐνθουσιάζω.

Ἡ συλλαβὴ αὕτη μεταβάλλει πολλὰ ἀμετάβατα ῥήματα εἰς μεταβατικά, οἷον weinen, κλαίειν, beweinen κλαίειν θρηνεῖν τινα, sprechen ὁμιλεῖν, besprechen ὁμιλεῖν περὶ τινος ἀντικειμένου. Ὀλίγα τινα ῥήματα ἐκ τοῦ be σύνθετα δέχονται καὶ τὸ ἀρνητικὸν un τὸ ὁποῖον εἰς πάντα τὰ λοιπὰ ῥήματα ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ nicht, οἷον beruhigen, ἡσυχάζειν, beunruhigen ἀνησυχεῖν.

ent,=μὲ τὸ ἐπίρρημα weg μακρὰν, ἢ μὲ τὴν πρόθεσιν ab, ἀπὸ (ὅρα προθέσεις μετὰ δοτικῆς) φανερόναι ἀπομάκρυνσιν, οἷον, kommen ἔρχεσθαι, entkommen ἀπέρχεσθαι, φύγειν, Haupt κεφαλὴ, enthaupten ἀποκεφαλίζειν, laden φορτόνειν, entladen ἢ abladen ξεφορτόνειν.

Μετάβασιν εἰς ἄλλην κατάστασιν, ἀρχὴν καὶ τέλος, οἷον, zünden καίειν entzünden ἀνάπτειν, schlafen κοιμᾶσθαι, entschlafen ἀποκοιμᾶσθαι ἀποθνήσκειν.

emp,=μὲ ent, μόνον εἰς τὰ δύο ῥήματα empfangen λαμβάνειν καὶ empfinden αἰσθάνεσθαι.

Er=μὲ ur, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρχαιότατον καὶ συμφωνεῖ μὲ τὸ αρ, (ἀρχή) καὶ ἀπαντᾶται μόνον εἰς τὸ ῥήμα urtheilen κρίνειν, εἰς ὀνόματα δὲ πολλά.

Ἡ συλλαβὴ er, δηλοῖ.

Τάσιν πρὸς τὸ ὕψος καὶ ἀρχὴν, οἷον, bauen κτίζειν, erbauen ἀνεγείρειν, öffnen ἔναρξιν ποιεῖν, ἄρχεσθαι.

Πλησίασιν εἰς σκοπὸν, κατόρθωσιν τοῦ σκοποῦ, leben ζῆν erleben ἐπιζῆν, reichen φθάνειν, erreichen κατορθώνειν.

Ὁμοιότητα, (ἴσον μὲ ἐξ) οἶον, strecken τείνειν, erstrecken
ἐκτείνειν, schöpfen ἀντλεῖν, erschöpfen ἐξαντλεῖν.

Προαγωγήν πράγματος, dichten ποιεῖν, erdichten πλάσ-
σειν, Kunst, τέχνη, erkünsteln, τεχνάζεσθαι.

Τέλος, οἶον, saufen πίνειν, ersaufen πνίγειν, schlagen
τύπτειν, erschlagen φογεύειν.

ge δεικνύει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεταβολὴν τῆς σημασίας
τοῦ πρωτοτύπου ῥήματος, οἶον, brauchen χρειάζεσθαι,
gebrauchen μεταχειρίζεσθαι, rathen συμβουλεύειν, ge-
rathen καταντᾶν.

Ἡ συλλαβὴ αὕτη σημαντικωτέρα εἶναι εἰς τὰ ὀνόματα
τὰ παραγόμενα ἀπὸ ῥήματα, τὰ ὅποια ὀνόματα διατηροῦν
τὴν συλλαβικὴν αὐξησην ge, οἶον, schenken δωρῶ, μετοχὴ
geschenkt, Geschenk, δῶρον.

ver ἔχει ἐν συνθέσει πολλὰς σημασίας, οἶον.

Σημασίαν ἀπομακρύνσεως, οἶον, jagen θηρᾶν, verjagen
ἀποδιώκειν, folgen ἀκολουθεῖν, verfolgen κατατρέχειν.

Σημασίαν καταναλώσεως, arbeiten ἐργάζεσθαι, verar-
beiten κατεργάζεσθαι, blühen ἀνθίζειν, verblühen ἀπανθεῖν.

Σημασίαν ζημίας, πλάνης, φθορᾶς, οἶον, lernen μανθά-
νειν, verlernen λησμονεῖν, schreiben γράφειν, verschrei-
ben παραγράφειν, lanthanen, derben (ἀρχαῖον, νῦν δὲ ἄχρη-
στον ῥήμα), βλάπτειν, verderben φθεῖρειν.

Σημασίαν ἀνωτέρου ἢ κατωτέρου βαθμοῦ, οἶον, salzen,
ἀλατίζειν, versalzen πολὺ ἀλατίζειν, rücken κινεῖν, ver-
rücken μετακινεῖν.

Σημασίαν καταστάσεως (ῥήματα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ
ἐπιβρῆμάτων καὶ ὀνομάτων) οἶον arm πτωχός, verarmen
πτωχεύειν, Gott θεός, vergöttern ἀποθεώνειν, Stein λί-
θος, versteinern ἀπολιθώνειν.

Σημασίαν στενοτέρας ἐνώσεως, οἶον flechten πλέκειν,

verflechten περιπλέκειν, sammeln συνάζειν, versammeln συναθροίζειν.

Σημασίαν ἐντελοῦς ἀποκλείσσω, οἶον, schliessen κλείειν, verschliessen ἀποκλείειν, hüllen καλύπτειν, verhüllen περικαλύπτειν.

Τὰ ἐκ τῆς συλλαβῆς ver σύνθετα ῥήματα δέχονται καθὼς ἐκεῖνα ἐκ τοῦ be σύνθετα τὸ ἀρνητικὸν un, οἶον glücken εὐτυχεῖν, verunglücken δυστυχεῖν.

Zer φανερόναι χωρισμὸν, καταστροφὴν, οἶον, brechen θραύειν, zerbrechen συντρίβειν, reissen σχίζειν, zerreißen κατασχίζειν.

Εἰς τὰς ἀρχικὰς πρὸς σχηματισμὸν παραγῶγων ῥημάτων συλλαβὰς ἀνήκουσιν αἱ ἐξῆς προθέσεις καὶ τὰ ἐξῆς ἐπιῤῥήματα.

Durch, διὰ, φανερόναι ἔκτασιν, ἐπειδὴ ἡ πρόθεσις αὕτη συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς, καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς σχηματισθὲν ῥήμα ἀπαιτεῖ τὴν αἰτιατικὴν, οἶον, Ich reise durch die Welt καὶ ich durchreise die Welt, διέρχομαι τὸν κόσμον.

Hinter, ὀπισθεν, τὰ ἐκ τοῦ hinter σχηματισθέντα ῥήματα λαμβάνουσι διάφορον τοῦ πρωτοτύπου ῥήματος σημασίαν, οἶον, bringen φέρειν, hinterbringen κρυφίως εἰδοποιεῖν, lassen ἀφίνειν, hinterlassen ἐγκαταλείπειν.

Miss, δηλοῖ ἀτέλειαν, ἔλλειψιν, σφάλμα, τὸ ἐναντίον, = μετὰ τὸ κατὰ, δὺς, παρὰ, ἀπὸ, κακῶς, οἶον, brauchen μεταχειρίζεσθαι, χρειάζεσθαι, missbrauchen καταχρᾶσθαι, deuten ἐξηγεῖν, missdeuten παρεξηγεῖν, billigen ἐπιδοκιμάζειν, missbilligen ἀποδοκιμάζειν, handeln πράττειν, misshandeln κακομεταχειρίζεσθαι.

über, ὑπὲρ, ἐπὶ, διὰ, μετὰ, οἶον, treiben διώκειν, überreiben ὑπερβάλλειν, schreiben γράφειν, überschreiben

ἐπιγράφειν, setzen θέττειν, übersetzen μεταβάλλειν, μεταφράζειν, ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ὅμοιον μὲ durch.

Um, περὶ, μετὰ, οἶον, schreiben γράφειν, umschreiben περιγράφειν, fassen πιάνειν, umfassen περιλαμβάνειν. Τὸ ῥῆμα umbringen φονεύειν, ἔγεινε ἐκ τοῦ um das Leben bringen, ἀφαιρεῖν τὴν ζωὴν· εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ἢ αὐτοπαθὲς ῥῆμα, sich umbringen λείπει ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τὸ ὄνομα Leben.

Unter, ὑπὸ, ἐκ τοῦ ὁποίου τὰ σχηματισθέντα ῥήματα ἀναλαμβάνουσι διάφορον τοῦ πρωτοτύπου ῥήματος σημασίαν, οἶον, stehen ἵστασθαι, unterstehen ὑπάγεσθαι, ἀνήκειν, sich unterstehen τολμᾶν.

Wieder, ἀνὰ, ἐπὶ, (ἐπὶ ῥῆμα,) μόνον μὲ τὸ ῥῆμα hohlen, φέρειν, wiederhohlen ἐπαναφέρειν, ἐπαναλαμβάνειν.

wider, κατὰ, ἀντὶ, ἐπὶ ῥῆμα τὸ ὅποιον συνάπτεται μόνον μὲ τὰ ἐξῆς 10 ῥήματα, ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας, οἶον, fahren, legen, rathen, rufen, setzen, sprechen, stehen, streben, streiten· widerfahren (ἀπρόσωπον) συμβαίνειν, (ὅρα τὰ ἀπρόσωπα ῥήματα) widerlegen ἀνταποδεικνύειν, widerrathen ἀποτρέπειν, widerrufen ἀνακαλεῖν, widersetzen, widerstehen, widerstreben, ἀντίστασθαι, widersprechen, ἀντιφάσκειν, widerstreiten ἀντιμάχεσθαι.

Σημειώσεις. Τὰ ἐκ τῶν προηγουμένων συλλαβῶν, προθέσεων καὶ ἐπιῤῥημάτων σχηματισθέντα ῥήματα, εἶναι ἀχώριστα τοῦ τῆς συνθέσεως μέρους καὶ ὀνομάζονται γενικῶς παράγωγα, καὶ ἔχουν ὡς τοιαῦτα διαφέρουσιν, δηλ. μεταφορικὴν τοῦ ἀπλοῦ ῥήματος σημασίαν· συγχρόνως μεταβάλλονται διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τὰ ἀπλᾶ ῥήματα εἰς μεταβατικά. Ταῦτα δὲν δέχονται τὴν συλλαβικὴν τῆς μετοχῆς αὐξησιν ge, καὶ ὁ τόνος μένει εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ ῥήματος.

Σύνθετα ρήματα.

Σχηματίζονται.

α) Ρήμα με ὄνομα, οἶον, Hand χεῖρ, haben ἔχειν, handhaben μεταχειρίζεσθαι, Lob ἔπαινος, singen ψάλλειν, lob-singen ὑμνεῖν. Τῶν τοιούτων ρημάτων μόνον ὁ ἐνεστώς χρόνος, τὸ ἀπαρέμφατον καὶ ἡ προστακτικὴ εἶναι εὐχρηστοί.

β') Ρήμα με ἐπὶ ῥήμα, οἶον, gross μέγα, thun ποιεῖν, grosssthen καμαρόνειν, καυχᾶσθαι, frei ἐλεύθερος, lassen ἀφίνειν, freilassen ἀπελευθερόνειν, παραιτεῖν. Ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπὸ γ') ρημάτων καὶ κάλλιον τὰ μεταχειριζόμεθα χωριστὰ καὶ ὅχι ὡς μίαν λέξιν.

Ρήματα με τὰς προθέσεις, ab, (ρητῶς von) ἀπὸ, ἀντί, an, auf, εἰς καὶ ἐπὶ, aus ἐξ, ἐκ, bei πρὸς, ἐπὶ, ein (ἀντί in) ἐν καὶ εἰς, mit με, σύν, nach πρὸς, vor πρὸ, zu πρὸς, ἐπὶ.

Ὡσαύτως καὶ αἱ ἤδη ἀναφερόμεναι προθέσεις durch διὰ, hinter ὀπισθεν, über ὑπὲρ, um περὶ, unter ὑπὸ, με τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ αὐτῶ σύνθετα ρήματα δὲν ἀναδέχονται ὡς ἄνω μεταφορικὴν σημασίαν, ἀλλὰ τὴν τῶν ἀπλῶν ρημάτων, προσδιορισμένην διὰ τῶν προθέσεων, οἶον, übergehen, Ich übergehe παραβλέπω (ὡς ἀχώριστον ρήμα) Ich gehe über μεταβαίνω, (ὡς χωριστὸν ρήμα.)

δ') Ρήματα με ἐπιῤῥήματα, οἶον, dar, πρὸς, πρὸ, ἀντί da ἐδῶ, τὸ ὅποιον da, εἰς σύνθεσιν με ρήματα εὐφωνίας χάριν λαμβάνει τὸ r, ἀλλ' οὐχὶ εἰς τὰς λοιπὰς συνθέσεις (ὅρα §. συνθέσεις προθέσεων με ἀντωνυμίας) fort μακρὰν, her κίνησις πρὸς τὰ ἐδῶ, hin κίνησις πρὸς τὰ ἐκεῖ, her καὶ hin, εἰς σύνθεσιν, ὡς herab, heran, herauf, hinein hinaus, hinunter, einher, vorher, los, ξε, ἀπὸ, ob (ἀντί oben) ἐπὶ, ἄνω, weg, ὑπὸ, ἀνά, οἶον, bringen φέρειν, darbringen, προσφέρειν.

Schreiten βαδίζειν, fortschreiten προχωρεῖν.

Reissen σχίζειν losreissen ξεσχίζειν.

Walten	ἄρχειν,	obwalten	ἐπικρατεῖν.
Legen	θέτειν,	weglegen	ἀποθέτειν.

Τὰ ὑπὸ γ' καὶ δ' σημειούμενα σύνθετα ῥήματα ἔχουν τὴν ιδιότητα,

α) Ὅτι εἰς τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν χρόνον χωρίζονται τῆς προθέσεως ἢ τοῦ ἐπιρρήματος, τὸ ὁποῖον τῆς συνθέσεως μέρος τίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως, οἷον, **Ich bringe ἢ brachte in der Kirche Gott den Dank dar.** Προσφέρω ἢ προσέφερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ Θεῷ τὴν εὐχαρίστησιν.

β) Ἡ παθητικὴ μετοχὴ λαμβάνει τὴν αὔξησιν *ge* μετὰ τῶν δύο τῆς συνθέσεως μερῶν, οἷον, **dargebracht**, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ ἀπαρέμφατον τὸ χαρακτηριστικὸν **zu**, οἷον, **darzubringen**.

γ) Εἰς τὴν προστακτικὴν τίθεται ὡσαύτως ἡ πρόθεσις ἢ τὸ ἐπιρῥημα εἰς τὸ τέλος, οἷον. **Bringet Gott . . . dar** προσφέρατε τῷ Θεῷ.

Συζυγία τῶν ῥημάτων.

Ἐκ τῆς διαιρέσεως τῶν ῥημάτων εἰς ὁμαλὰ καὶ ἀνώμαλα φυσικῶς τῷ λόγῳ εἶναι καὶ δύο συζυγίαι τῶν ῥημάτων, τῶν ὁποίων συζυγιῶν ἡ διαφορὰ ἀναφαίνεται εἰς τὸν παρατατικὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν κατὰ τοὺς ἐπομένους πίνακας.

Α. Πιναξ διὰ τὰ ὁμαλὰ ῥήματα.

Ἐνεστώς χρ.		Παρατατικὸς χρ.		Προστακτικὴ
Ὀριστικὴ	Ἱποτακ.	Ὀριστικὴ	Ἱπτακτ.	
1 πρ. e	e	te, ele	ete, te	Ἐνικός ε' πρόσ. e
2 » est, st	est	test, etest	etest, test	Πληθ. ε' » et t
3 » et, t	e	te, ete	ete, te	γ' » en
1 » en n	en	ten, eten	eten, ten	Ἀπαρέμφρατον
2 » et, t	et	tet, etet	etet, tet	en n
3 » en, n	en	ten, eten	eten, ten	Μετοχή

Ἐνικός

Πληθυντικός

Ἐνεργητικὴ end nd
Παθητικὴ ge—et t

B. Πινὰξ διὰ τὰ ἀνώμαλα ῥήματα.

	Ἐνεστὼς χρόνος		Παρατατικὸς χρ.		Προστατικὴ	
	Ὀριστικὴ	Ἰποτακτικὴ	Ὀριστικὴ	Ἰποτακτικὴ		
Ἐνικὸς	e est ἢ st et ἢ t	e est	— st ἢ est	e est (st)	Ἀπαρέμφρατον en	Ἐνικὸς ἑ' πρ. e, Πληθ. ἑ' » ei, t γ' » en
	en et ἢ t en	e en et en	— en et ἢ t en	e en et (t) en		
Πληθ.					Μετοχὴ	Ἐνεργ. end Παθητ. ge—en

Σημείωσις, Εἰς τοὺς δύο πίνακας βλέπομεν εἰς τὸ 6' καὶ γ' πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ καὶ 6' πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ δύο εἶδη καταλήξεων ἢ χαρακτηριστικὰ, οἷον est ἢ t, καὶ ei ἢ t, χαρακτηριστικὰ, τὰ ὅποια πρέπει πάντοτε νὰ ἀκουσθῶσι, ὅθεν ἀνήκει τὸ est καὶ ei εἰς ῥήματα λήγοντα εἰς den, ten, sen, ssen, schen π. χ.

leiden πᾶσχειν, ich leide, du leidest, er leidet, ihr leidet
leiten ὁδηγεῖν, » leite » leitest » leitet » leitet
reisen ὁδοιπορεῖν » reise » reisest » reiset » reiset
schliessen κλείειν, » schliesse » schliessest » schliesset ihr
schliesset

löschen σθενύναι » lösche » löschest, löschet » löschet

Ὅσα ῥήματα ἀνωμάλα μεταβάλλουσι τὸ φωνῆεν τῆς ῥίζης εἰς τὸ 6' καὶ γ' πρόσωπον τοῦ ἐνεστώτος (ὅρα τὸν πίνακα τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων) ἔχουν καὶ ἀπλοῦν st ἢ t' τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ π. χ. treten πατεῖν, ich trete, du trittst, er tritt, ἀλλὰ ihr tretet.

Τὰ ὁμαλὰ ῥήματα μὴ λήγοντα ὡς ἄνω εἴρηται, λαμβάνουν μόνον τὸ st, ἢ t, ἐπεὶ δὴ ἀκούεται τὸ χαρακτηριστικὸν καθαρῶς π. χ.

Legen βάλλειν, ich lege, du legst, er legt, ihr legt. Τὸ λεχθὲν ἰσχύει καὶ διὰ τὴν προστακτικὴν, μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι τὰ τὸ φωνῆεν τῆς ῥίζης μεταβάλλοντα ῥήματα (εἰς τὸ α' καὶ 6' πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ) συγχρόνως σχηματίζουν τὴν προστακτικὴν ἐκ τοῦ γ' προσώπου τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ ἄνευ st ἢ t, geben δίδειν, ich gebe, du giebst, er giebt, προστακ. gieb. Οἱ ποιεῖται λίαν συχνὰ ἀποβάλλουν καὶ τὸ τακτικὸν εἰς τῆς προστακτικῆς, οἷον, ἀντὶ schlafe, schlaf, komme, komm, laufe lauf, κτλ.

Περὶ τῶν συστατικῶν μερῶν τῆς συζυγίας καὶ τοῦ
 σχηματισμοῦ αὐτῶν.

Τὰ συστατικά μέρη τῆς συζυγίας εἶναι,

α) Οἱ χρόνοι.

β) Αἱ ἐγκλίσεις.

α) Χρόνοι εἶναι·

ὁ ἐνεστώς	{	Παρατατικός	{	τῆς ἐνεργητικῆς
ὁ παρελθών		Παρακείμενος		ἢ
		ὑπερσυντελικός		παθητικῆς φωνῆς.
ὁ μέλλων	{	ὁ ῥητῶς μέλλων	{	
		ὁ μέλλων τετελεσμένος		

Α'. Χρόνοι ἐνεργητικῆς φωνῆς.

Ὁ ἐνεστώς χρόνος σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἀπαρεμφάτου, ἐκ τῆς ρίζης τοῦ ῥήματος με τὰς ἐν τῷ πίνακι α' καὶ β' σημειωμένας καταλήξεις ἢ χαρακτηριστικά.

Ὁ παρατατικός χρόνος τῶν ὁμαλῶν καὶ ἀνωμάλων ῥημάτων σχηματίζεται ὡς ἐλέχθη εἰς τὴν ἀρχὴν §. 17. καὶ κατὰ τοὺς πίνακας α' καὶ β'. Ὁ χρόνος οὗτος εἶναι ὁ λεγόμενος ἱστορικός.

Ὁ παρακείμενος χρόνος σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἐνεστώτος χρόνου τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων *sein* ἢ *haben* καὶ ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ παρακειμένου ῥήματος π. χ.

legen βάλλω, *ich habe gelegt.*

stehen ἵσταμαι, *ich bin gestanden.*

Ὁ ὑπερσυντελικός χρόνος σχηματίζεται ἐκ τοῦ παρατατικοῦ χρόνου τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων *sein* ἢ *haben* καὶ ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ προκειμένου ῥήματος, π. χ.

legen, *ich hatte* *gelegt.*

stehen, *ich war* *gestanden.*

Ὁ μέλλων χρόνος σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τοῦ βοη-

θλητικοῦ ῥήματος werden, καὶ ἐκ τοῦ ἀπαρεμφάτου τοῦ προ-
κειμένου ῥήματος, π. χ.

legen,	ich werde	legen
stehen,	ich werde	stehen.

Ὁ μέλλων τετελεσμένος χρόνος σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἐνε-
στῶτος χρόνου τοῦ ῥήματος werden καὶ τοῦ ἀπαρεμφάτου
παρελθόντος χρόνου τοῦ προκειμένου ῥήματος ἄνευ τοῦ χα-
ρακτηριστικοῦ zu. π. χ.

legen,	ich werde	gelegt	haben
stehen,	ich werde	gestanden	sein

β') Ἐγκλίσεις.

Ὄριστική	{	Περὶ σχηματισμοῦ αὐτῶν ὅρα §. 17. καὶ τοὺς πίνακας α' καὶ β' τῶν συζυγιῶν.
Ἰποτακτική		
Προστακτική		
Ἀπαρέμφατος		

Ἀπαρέμφατοι ἐγκλίσεις εἶναι τρεῖς τῶν ὀποίων ὁ τύπος εἶναι·

Ἐνεργητικῆς φωνῆς.

α') Ἐνεστῶτος χρόνου,	zu loben.
β') Παρελθόντος »	gelobt zu haben (ge-t, sein)
γ') Μέλλοντος »	loben werden.

Παθητικῆς φωνῆς.

α') Ἐνεστῶτος χρόνου	gelobt werden.
β') Παρελθόντος »	gelobt worden sein
γ') Μέλλοντος »	werden gelobt werden.

Μετοχή

α') Ἐνεργητική	lobend.
β') Παθητική	gelobt.
γ') » μέλλοντος χρόνου	zu lobend.

α) Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἀπαρεμφά-
του, προσθήκῃ τοῦ d, οἷον, loben, lobend, schmeicheln,
schmeichelnd.

6") Περὶ σχηματισμοῦ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, ὡς κυρίου μέρους τοῦ ῥήματος ὅρα §. 17. περὶ πρωτοτύπων παραγῶγων καὶ συνθέτων ῥημάτων. (Αἱ δύο αὗται μετοχαὶ εἶναι ἐν χρήσει ὡς ἐπίθετα ἢ ἐπιρρήματα δηλ. κλιτὰ ἢ ἄκλιτα).

γ') Ἡ παθητικὴ τοῦ μέλλοντος χρόνου μετοχὴ εἶναι ἡ ἐνεργητικὴ μὲ zu, οἷον, zu lobend ἐπαινεθσόμενος. Ἡ μετοχὴ αὕτη, μόνον ὡς ἐπίθετον εὐχρηστος, ποτὲ δὲ ὡς ἐπιρῥημα, περιγράφεται κάλλιον διὰ τῆς ἀντωνυμίας welcher-e, es ἢ der, die, das καὶ τῶν ῥημάτων, müssen können, sollen, π. χ. der zu lobende Schüler ὁ ἐπαινεθσόμενος μαθητῆς, der Schüler, welcher gelobt werden muss ἢ soll, ὁ μαθητῆς, ὅστις πρέπει ἢ μέλλει νὰ ἐπαινεθῇ.

Β'. Οἱ χρόνοι τῆς παθητικῆς φωνῆς ὡς καὶ αἱ ἐγκλίσεις αὐτῆς σχηματίζονται μὲ τὸ βοηθητικὸν werden, καθ' ὅλους τοὺς τύπους αὐτοῦ.

Περὶ τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων.

Τὰ βοηθητικὰ ῥήματα haben ἔχειν, sein εἶσθαι, werden γίνεσθαι, χρησιμεύουν πρὸς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων, δηλ. τοῦ παρακειμένου, ὑπερσυντελικοῦ καὶ μέλλοντος χρόνου ἄλλου ῥήματος εἰς τὴν παθητικὴν καὶ ἐνεργητικὴν φωνήν, ὡς τὸ δεικνύει ὁ τύπος τοῦ ἀπαρεμφάτου.

α) Μὲ τὸ ῥῆμα haben σχηματίζονται ἅπαντα τὰ μεταβατικά, αὐτοπαθὴ καὶ ἀπρόσωπα ῥήματα, οἷον, sehen ὁρᾶν, sich freuen χαίρειν, regnen βρέχειν ἐπομένως, ich habe gesehen, mich gefreut, es hat geregnet, καὶ τὰ ῥήματα τὰ δηλοῦντα κατάστασιν, ἥτις δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέλησιν, ἐνεργητικότητα, ἐνέργειαν ἢ τὸ αἶσθημα ἡμῶν, οἷον, schlafen κοιμᾶσθαι, arbeiten ἐργάζεσθαι, fühlen σφάλλειν, dürsten διψᾶν, ἐπομένως, ich habe geschlafen, gearbeitet, gefehlt, gedurstet.

β') Μὲ τὸ ῥῆμα sein, σχηματίζονται τὰ ῥήματα ἅτινα φα-

νερόνουν κίνησιν μὲ σύγχρονον ἀλλαγὴν τοῦ τόπου ἢ κατά-
στασιν ἐξηρτημένην ἀπὸ τὴν ἡμετέραν θέλησιν, οἷον, fliegen
πετᾶν, reisen ταξιδεύειν, wachsen αὐξάνειν, φυτρώνειν,
ἐπομένως, er ist geflogen, ich bin gereist, es ist gewach-
sen. Ταῦτα τὰ ῥήματα κλίνονται μόνον κατὰ τὴν ἐνεργη-
τικὴν φωνήν.

γ') Τὸ ῥήμα werden, χρησιμεύει πρὸς σχηματισμὸν ὅλων
τῶν χρόνων τῆς παθητικῆς καὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου τῆς
ἐνεργητικῆς φωνῆς, οἷον, ich werde gelobt, ἐπαινοῦμαι, ich
werde schreiben, γράψω.

Συζήγια τῶν βοηθητικῶν ἀνωμάτων ἡμῶν.

haben		sein		werden	
Ὁριστικὴ	ὑποτακτικὴ	Ὁριστικὴ	ὑποτακτικὴ	Ὁριστικὴ	ὑποτακτικὴ
1 ich habe 2 du hast 3 er, sie, es, man, hat 1 wir haben 2 ihr habt 3 sie haben Ἐνικός Πληθ.	habe habest habe haben habet haben	Ἐνεστώς χρόνος bin bist ist sind seid sind	sei seiest sei seien seiet seien	werde wirst wird werden werdet werden	werde werdest werde werden werdet werden
1 ich hatte 2 du hattest 3 er, sie, es, man hatte, 1 wir hatten 2 ihr hattet 3 sie hatten Ἐνικός Πληθ.	hätte hättest hätte hätten hättet hätten	Παρεστώτος χρόνος war warst war waren waret waren	wäre wärest wäre wären wäret wären	würde würdest würde würden würdet würden	würde würdest würde würden würdet würden

Παρεκείμενος χρόνος	bin	sei	bin	sei
ich habe	gewesen	geworden	geworden	geworden
ich hatte	war	wäre	war	wäre
ich werde	werde	werde	werde	werde
ich werde	haben	werden	werden	werden
ich werde	haben	werden	werden	werden
Ενικό: habe (du) er, sie, es, man	Πληθ. habet, haben sie	Προστυχική	Προστυχική	Προστυχική
Ενεστώ: zu haben (ή ζηνε zu)	Παρελθών gehabt zu haben	Μέλλων haben werden	Μέλλων haben werden	Μέλλων haben werden
Ενεργητική, habend	Παθητική, gehabt	Παθητική, zu habend.	Παθητική, zu habend.	Παθητική, zu habend.

Συζυγία.

Ἑνεργητικῆς φωνῆς.		Παθητικῆς φωνῆς	
ῥήματος ὁμαλοῦ καὶ ἀνωμαλοῦ μὴ ἔχοντος.		ῥήματος ὁμαλοῦ καὶ ἀνωμαλοῦ	
Ὀριστικὴ	Ἰπτατικὴ	Ὀριστικὴ	Ἰπτατικὴ
Ενεργητικὸς χρόνος ich lobe - schlage du lobst - schlägst er lobt - schlägt wir loben - schlagen ihr lobt - schlagt sie loben - schlagen		Παθητικὸς χρόνος werde - schlage wirst - schlägst wird - schlägt werden - schlagen werdet - schlagt werden - schlagen	
Παθητικὸς χρόνος ich lobte - schlug du lobtest - schlugst er lobte - schlug wir lobten - schlugen ihr lobtet - schlugt sie lobten - schlugen		würde - schlage würdest - schlägst würde - schlägt würden - schlagen würdet - schlagt würden - schlagen	

Παρακείμενος χρόνος			
ich habe gelobt ἡ geschlagen	habe gelobt ἡ geschlagen	bin gelobt ἡ ge- schlagen worden	sei gelobt ἡ geschlagen worden
ich hatte gelobt ἡ geschlagen	ich hätte gelobt ἡ geschlagen	war gelobt ἡ geschlagen worden	wäre gelobt ἡ geschlagen worden
ich werde loben ἡ schlagen	werde loben ἡ schlagen	werde gelobt ἡ geschlagen werden	werde gelobt ἡ geschlagen werden
ich werde gelobt ἡ geschlagen haben	werde gelobt ἡ geschlagen haben	werde gelobt ἡ ge- schlagen worden sein	werde gelobt ἡ ge- schlagen worden sein
Ἐντεῦς, lobe, schlage (ἔνευ du) er, sie man Πληθ. lobet, schlaget (ἔνευ ihr) loben, schlagen sie.	Προσπατεῖν ἡ ἔνευς μέλλων ἔ (τεταλειμένος)	werde gelobt werdet werden sie	geschlagen » »
Ἐνεστ. zu loben, zu schlagen (ἡ ἔνευ zu) Περσλ. gelobt-geschlagen zu haben Μέλλων loben-schlagen werden	Ἀπαρέμφοτος Μετοχ. ἡ	gelobt-geschlagen zu werden (ἔνευ zu) » - » worden zu sein werden gelobt-geschlagen werden	
Ἐνεσθ. lobend-schlagend		gelobt-geschlagen Μέλλων zu lobend	

Τύπος συζυγίας

ρήματος μετά τοῦ sein		Αὐτοπαθοῦς ρήματος μετά αἰτιατικῆς	
Ὁριστικὴ	Ἰποτακτικὴ	Ὁριστικὴ	Ἰποτακτικὴ
Χρόνος ἐνεστώς			
1 ich falle πίπτω.	falle	freue mich	freue mich
2 du fällst	fallest	freuest dich	freuest dich
3 er fällt	falle	freuet sich	freuet sich
1 wir fallen	fallen	freuen uns	freuen uns
2 ihr fallet	fallet	freuet euch	freuet euch
3 sie fallen	fallen	freuen sich	freuen sich
Παρατατικός χρόνος			
1 ich fiel	fielle	freute mich	freute mich
2 du fielst	fieldest	freutest dich	freutest dich
3 er fiel	fielle	freute sich	freute sich
1 wir fielen	fielen	freuten uns	freuten uns
2 ihr fiellet	fiellet	freutet euch	freutet euch
3 sie fielen	fielen	freuten sich	freuten sich

ich bin gefallen	Χρόνος Παρασυνεστώτος
ich war gefallen	Χρόνος Παρασυνεστώτος
ich werde fallen	Χρόνος Μέλλων Ἀ.
ich werde gefallen sein	Χρόνος Μέλλων Ἑ'
Ἐνικός falle (ἔννευ du) er, sie, es, man	Προστακτική
Πληθ. fallet (ἔννευ ihr) fallen sie	Ἀπαρέμφοτος
Ἐνεστ. zu fallen (ἔννευ zu)	Μετοχή
Παρελ. gefallen zu sein (ἔννευ zu)	
Μέλλων fallen werden	
Ἐνεργ. fallend	
Παθητ. gefallen	

habe mich gefreut | habe mich gefreut

habe mich gefreut | hätte mich gefreut

werde mich freuen | werde mich freuen

werde mich gefreut haben | werde mich gefreut haben

freue dich-er sie, es, man, sich

freuet euch, freuen sie sich

sich zu freuen (ἡ ἄνευ zu)

sich gefreut zu haben (καὶ ἄνευ zu)

sich freuen werden

sich freuend

Ἐπειδὴ τὰ αὐτοπαθῆ ῥήματα δὲν ἔχουν παθητικὴν φωνήν, ἡ παθητικὴ μετοχὴ ὑπάρχει μόνον εἰς τοὺς ἄνω χρόνους.

Τύπος συνζυγίας

Αὐτοπαθοῦς ῥήματος μετὰ δοτικῆς		Ἀπροσώπου ῥήματος	
Ὁριστική	ὑποτακτική	Ὁριστική	ὑποτακτική
Ἐνεστώτ. χρόνος			
1 ich schmeichle mir	schmeichele mir	es regnet	regne
2 du schmeichelst dir	schmeichelest dir		
3 er schmeichelt sich	schmeichele sich		
1 wir schmeicheln uns	schmeichelen uns	es regnete	regnete
2 ihr schmeichelt euch	schmeichelet euch		
3 sie schmeicheln sich	schmeichelen sich		
Παρατατικός			
1 ich schmeichelte mir	schmeichelte mir	es regnete	regnete
2 du schmeicheltest dir	schmeicheltest dir		
3 er schmeichelte sich	schmeichelte sich		
1 wir schmeichelten uns	schmeichelten uns	es regnete	regnete
2 ihr schmeicheltet euch	schmeicheltet euch		
3 sie schmeichelten sich	schmeichelten sich		

ich habe habe mir geschmeichelt	Παραείμενος ὑπερσυντεταχὸς	es hat habe geregnet
ich hatte hätte mir geschmeichelt	Μέλλον α'	es hatte hätte geregnet
ich werde werde mir schmeicheln	Μέλλον β'	es wird werde regnen
ich werde werde mir geschmeichelt haben	Προστακτική	es wird werde geregnet haben
Ἐνός: schmeichle dir—sich Πλθ. schmeichlet euch, schmeichlen sie sich	Απαρέμφοτος Μετοχῇ	es regne zu regnen geregnet haben ἄχρηστος
Ἐνεστ. dir euch, sich, zu schmeicheln Παρελ. dir, euch, sich, geschmeichelt zu haben	 	regnend geregnet
Μέλλον ἄχρηστος		
Ἐνεργ. dir, euch, sich schmeichelnd Παθητ. » » » geschmeichelt		

Γενικὰ περὶ τῆς χρήσεως τῶν συστατικῶν τῆς συζυγίας.

α) Χρήσις τοῦ προσώπου καὶ ἀριθμοῦ.

Ἐπειδὴ αἱ καταλήξεις τοῦ ῥήματος, εἰς τοὺς χρόνους, ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα εἶναι αἱ αὐταὶ διὰ τὸ α καὶ γ' πρόσωπον τοῦ ἐν. καὶ πληθ. ἀριθμοῦ τῶν διαφόρων χρόνων, ἐκφράζεται τὸ πρόσωπον πάντοτε διὰ τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ ἐν. ἢ πληθ. ἀριθμοῦ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, ἐκτὸς ἐὰν διὰ οὐσιαστικοῦ τινος (γ' προσώπου) δηλ. τοῦ ὑποκειμένου, τὸ γ' πρόσωπον ἤδη πρόδηλον εἶναι, οἷον *der Frühling verging schnell, er war aber sehr angenehm*. Τὸ ἔαρ παρῆλθε ταχέως, ἦτον ὅμως λίαν εὐάρεστον.

Ὅντος τοῦ ὑποκειμένου ταῦτοπροσώπου, παραλείπεται ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία μετὰ τοῦ συνδέσμου *und* οἷον *der Vater kam aus der Stadt und brachte* (ἀντὶ *und er*) *uns verschiedene Sachen*. Ὁ πατήρ ἦλθεν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἔφερεν ἡμῖν διάφορα πράγματα.

Εἰς τὸ β' πρόσωπον ἐν. καὶ πληθ. ἀριθμοῦ τῆς προστακτικῆς τακτικῶς παραλείπεται ἡ ἀντωνυμία *du* ἢ *ihr*, οἷον *Prüfe zuerst und dann wähle*, ἐξέταζον πρῶτον καὶ ἔπειτα ἔκλεγε.

Ἐὰν ἐπιβάληται ἔμφασις τῇ προστακτικῇ τίθεται ἡ ἀντωνυμία, οἷον *Schreibe du deinen Brief und ihr leset*, Σὺ γράφε τὴν ἐπιστολὴν σου, καὶ ὑμεῖς ἀναγιγνώσκετε.

Τὰ ἀπολύτως ἀπρόσωπα ῥήματα ἀπαιτοῦν τὴν ἀντωνυμίαν *es*, τὰ δὲ ἐκ τῶν οὐδετέρων (ἀμεταβάτων) σχηματισθέντα ἀπρόσωπα ῥήματα (ὅρα εἶδη τῶν ῥημάτων ζ') ἅτινα εἶναι συγχρόνως αὐτοπαθῆ, προηγούμενης τῆς ἀντωνυμίας στεροῦνται τοῦ *es*, οἷον *es regnet, es donnert, es friert mich* ἢ *mich friert*.

Ἐὰν ἀκολουθῶσι πλείοτερα ῥήματα τοῦ αὐτοῦ προσώπου ἢ ἀντωνυμία τίθεται ἅπαξ, οἷον, *du lachst, lärmst und plauderst, γελάς, θορυβεῖς καὶ φλυαρεῖς*.

Μετὰ τὰς ἀντωνυμίας *es, das, dies*, ἀκολουθεῖ τὸ ῥῆμα εἰς πληθ. ἐὰν τὸ ἀντικείμενον ᾖναι οὐσιαστικὸν πληθ. οἷον· *Es sind Fremde εἶναι ξένοι· dies sind Männer, welche Verdienste haben.* (Τοῦτο) εἶναι ἄνδρες, οἵτινες ἔχουσιν ἐκδουλεύσεις.

Ἐὰν ἀναφέρηται τὸ ῥῆμα εἰς πλείοτερα διὰ συνδέσμου ἐνωμένα ὑποκείμενα τῆς αὐτῆς πτώσεως, τίθεται τὸ ῥῆμα εἰς πληθ. οἷον *die Rose und die Lilie dienen zur Vergleichung.* Τὸ ῥόδον καὶ τὸ κρίνον χρησιμεύουσι πρὸς σύγκρισιν. Οἱ ποιηταὶ θέτουσι καὶ τὸν ἐν. οἷον *des Edlen Wort und That klingt auch nach Jahren wieder.* Τοῦ γενναίου ὁ λόγος καὶ ἡ πράξις ἀντηχοῦσι καὶ μετὰ ἔτη.

Ἐὰν τὰ ὑποκείμενα διὰ ἐναντιωματικοῦ συνδέσμου ἐνοῦνται, τίθεται τὸ ῥῆμα εἰς τὸν ἐν. οἷον· *Entweder er, oder sein Freund muss sterben—* ἢ αὐτὸς ἢ ὁ φίλος του πρέπει νὰ ἀποθάνῃ.

Ἐὰν ἀναφέρηται τὸ ῥῆμα εἰς ὑποκείμενα διαφόρου προσώπου, τίθεται ὡσαύτως τὸ ῥῆμα εἰς πληθ. οἷον· ἐπὶ *α* καὶ *β'* προσ. τίθεται τὸ ῥῆμα *α* προσ. πληθυντικοῦ· *ich und du sind Freunde, ἐγὼ καὶ σὺ εἴμεθα φίλοι.* Ἐπὶ *β'* καὶ *γ'* προσώπου τίθεται ὁ πληθ. τοῦ *β'* προσ. τοῦ ῥήματος, οἷον *du und er glaubt, σὺ καὶ αὐτὸς πιστεύετε.* Εἰς τὴν *α* περιπτώσιν ἐννοεῖται τὸ *wir*, εἰς δὲ τὴν *β'* τὸ *ihr*.

β') Χρήσις τῶν χρόνων.

Πρὸς ζωηροτέραν παράστασιν τῶν ἰδεῶν τίθεται ὁ ἐνεστώς ἀντὶ τοῦ παρατατικοῦ, ἢ μέλλοντος, οἷον· *Gestern nähert sich mir auf der Strasse ein Mensch und bittet um eine Unterstützung, ich ziehe meinen Geldbeutel, um ihm eine Drachme zu geben; im Augenblicke aber entreisst er mir den Beutel und läuft davon.* Χθὲς πλησιάζει εἰς ἐμὲ ἄνθρωπος καὶ ζητεῖ συνδρομὴν χρηματικὴν; σῶρα τὸ βάλάντιόν ἔνα τῷ δώσω μίαν δραχμὴν, ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ μοι

ἀφαρπάξει τὸ βαλάντιον καὶ φεύγει.—Morgen reise ich nach Smyrna, in acht Tagen komme ich wieder und bringe dir Waaren. Ἀὔριον ταξειδεύω διὰ Σμύρνην, εἰς ὀκτὼ ἡμέρας ἐπιστρέφω καὶ φέρω διὰ σὲ πραγματείας.

Ὁ παρατατικὸς λέγεται καὶ ἱστορικὸς χρόνος καὶ φανερώνει τὴν συνέχειαν τῶν περιστάσεων· π. χ. die Feinde versuchten die Stadt zu erobern, da sie aber überall kräftigen Widerstand fanden, zogen sie wieder in ihr Lager. Οἱ ἐχθροὶ ἐδοκίμασαν νὰ κυριεύσωσι τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐπειδὴ πανταχοῦ εὔρον ἰσχυρὰν ἀντίστασιν, ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ στρατόπεδόν των.

Ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντελικὸς ἐκφράζουσι τετελεσμένην πράξιν, οἷον· In dem letzten orientalischen Kriege haben viele ihr Leben verloren. Εἰς τὸν τελευταῖον ἀνατολικὸν πόλεμον ἔχασαν πολλοὶ τὴν ζωὴν των.

Ὁ ὑπερσυντελικὸς λαμβάνει χώραν εἰς περίστασιν ὅπου τετελεσμένης τῆς μιᾶς ὑποθέσεως ἡ ἄλλη ἤρχιζε, οἷον· Nachdem ich die Arbeit beendigt hatte, ging ich aus ἢ ich ging aus (ich bin ausgegangen) nachdem ich die Arbeit beendigt hatte. Ἀφοῦ ἐτελείωσα τὴν ἐργασίαν ἐξῆλθον.

γ') Χρήσις τῆς ὀριστικῆς καὶ ὑποτακτικῆς ἐγκλίσεως.

Ἡ ὀριστικὴ εἶναι ἐν χρήσει εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τίθεται τὸ ῥῆμα εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς τὴν αὐτὴν ἐγκλίσιν.

Ἡ ὑποτακτικὴ τίθεται·

1). μετὰ τὰ ῥήματα τὰ δηλοῦντα σκέψιν, αἴσθημα, θέλησιν, καὶ ἐν γένει ἀμφιβολίαν ἀποτελέσματος, οἷον· er meinte, dass es gut sei, ἐνόμιζε ὅτι καλὸν εἶναι.

2). μετὰ τοὺς συνδέσμους· alsoh, als wenn, wie wenn, ὡς νὰ, wenn ἔαν, dass, damit ἵνα, οἷον· es scheint, als ob es regne, φαίνεται ὡς νὰ βρέχῃ. Wenn ich Geld hätte, möchte ich reisen. Ἐὰν εἶχον χρήματα ἤθελον ταξειδεύσει.

3). ἡ εὐχὴ ἐκφράζεται πάντοτε διὰ τῆς ὑποτακτικῆς (ὅρα περὶ συντάξεως — εὐχὴ) οἷον· *Wäre doch mein Bruder schon hier, εἴθε νὰ ἦτον ὁ ἀδελφός μου ἤδη ἐδῶ.*

δ) Χρήσις τῆς προστακτικῆς.

Ἡ προστακτικὴ σχηματισθεῖσα ἐκ τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ ἐνεστώτος δὲν ἐκφράζει πάντοτε ἀπόλυτον προσταγὴν, ἀλλὰ καὶ εὐχὴν, ἥς τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἀμφίβολον, οἷον· *Trage diesen Brief auf die Post, φέρε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Leben Sie wohl, ὑγιαίνετε.*

ε) Χρήσις τοῦ ἀπαρεμφάτου.

Ἐκτὸς τῶν περὶ ἀπαρεμφάτου λεχθέντων εἰς τὸν §. 17 ὑπάρχει ἡ ἐγκλισις αὕτη προσέτι ἐν χρήσει ἄνευ τοῦ χαρκτηριστικοῦ *zu*.

1). ὡς ὑποκειμενον τῆς προτάσεως, οἷον· *Seinen Feinden verzeihen, ist edel. Τοῖς ἐχθροῖς συγχωρεῖν εἶναι γενναῖον. Denken ist oft leichter, als handeln. Τὸ σκέπτεσθαι πολ- λάκις εὐκολώτερον εἶναι τοῦ πράττειν.*

Ὡς ὄνομα εἶναι τὸ ἀπαρέμφατον κλιτὸν μετὰ τοῦ ἄρθρου κατὰ τὴν γ' κλίσιν, οἷον *die Wirkung des Lügens, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ψεύδεσθαι. Zum Fliegen gehören Flügel. Εἰς τὸ ἵπτασθαι ἀνήκουσι πτέρυγες.*

ς') Χρήσις τῶν μετοχῶν.

1). Τὴν χρῆσιν τῶν μετοχῶν ὡς ἐπιθέτων ἢ ἐπιρρήμάτων προσδιορίζει ἡ ἔννοια τῶν ῥημάτων, οἷον· *Die Gefahr ist drohend, ὁ κίνδυνος εἶναι ἀπειλητικὸς, die drohende Gefahr ὁ ἀπειλητικὸς κίνδυνος. Die geliebte Mutter, ἡ ἀγαπημένη μήτηρ, ἡ die Mutter ist geliebt, ἡ μήτηρ εἶναι ἀγαπημένη. Ὡς ἐπίθετα εἶναι αἱ μετοχαὶ κλιταὶ κατὰ τὸν τύπον, (ὅρα §. 14. κλίσιν τῶν ἐπιθέτων).*

2). Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ φανερώνει πάντοτε ἐκτὸς τῆς ἐνεργείας καὶ τὴν διάρκειαν, ἡ παθητικὴ τὸν χρόνον τετελε-

σμένον, ἡ παθητικὴ μέλλοντος χρόνου, ὅ,τι πρέπει εἰς μέλλοντα χρόνον νὰ γείνη.

3). Ἡ ἐνεργητικὴ ὡς καὶ ἡ παθητικὴ μετοχὴ πολλῶν ρημάτων εἶναι εἰς χρῆσιν ὡς ὄνομα, καὶ κλίνεται κατὰ τὸν τύπον τῶν ἐπιθέτων, οἷον *der Geliebte, ein Geliebter, ὁ ἀγαπητὸς, ἑραστής, der Sterbende, ein Sterbender, ὁ ἀποθνήσκων.*

4). Αἱ δύο μετοχαὶ εἶναι καὶ εἰς χρῆσιν ὡς ἐπιρρήματα προσδιορίζοντα τὰ ἐπίθετα, οἷον *das siedend heisse Wasser, τὸ βράζον ζεστὸν ὕδωρ, ein ausgezeichnet gelehrter Mann διακεκριμένως πεπαιδευμένος ἀνὴρ.*

5). Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν πλείστων ρημάτων δέχεται τὸ ἀρνητικὸν *un* καὶ λαμβάνει διὰ τοῦτου ἐπιρρηματικὴν σημασίαν, οἷον *er kam unbemerkt* ἦλθεν ἀπαρατήρητος.

Σχηματισμὸς ρημάτων μετὰ τῶν διαφόρων πτώσεων τοῦ ὀνόματος.

α) Ῥήματα μετὰ ὀνομαστικῆς εἶναι *sein* εἶσθαι, *werden* γίνεσθαι, *heissen* ὀνομάζεσθαι, *bleiben* μένειν, *scheinen* φαίνεσθαι, π. χ. *Er ist mein Bruder, εἶναι ἀδελφός μου. Meine Schwester wird Braut, ἡ ἀδελφὴ μου γίνεται νύμφη, der Kaufmann scheint ein redlicher Mann, ὁ ἔμπορος φαίνεται τίμιος ἄνθρωπος.*

β) Ῥήματα μόνον μετὰ γενικῆς πτώσεως (κοινῶς μετὰ αἰτιατικῆς) *achten* προσέχειν, *achte* dieser Worte, πρόσχε εἰς τὸν λόγον· *bedürfen* χρεῖαν ἔχειν, *des Geldes* bedürfen, χρεῖαν ἔχειν χρημάτων, *denken* ἢ *gedenken* ἐνθυμεῖσθαι, οἷον· *des Todes* τὸν θάνατον, *entbehren* στερεῖσθαι, οἷον τῆς ἀληθείας *der Wahrheit* ermangeln, *erwähnen* μνημονεύειν, οἷον· *der Begebenheit* τὸ συμβάν· *geniessen* ἀπολαμβάνειν, οἷον· *der Gesundheit* τὴν ὑγείαν· *geschweigen* ἀποσιωπᾶν, οἷον, *ich* *geschweige* *der Feh-*

ler αποσιωπῶ τὰ σφάλματα. Τοῦτο τὸ ῥῆμα ἀποβάλλει σχεδὸν πάντοτε τὴν ἀντωνυμίαν καὶ γράφεται μόνον *geschweige*.

harren περιμένειν, οἷον, *besserer Zeiten* καλλιτέρους χρόνους.

lachen (περιφρονῶ) μᾶλλον ποιητικῶς, οἷον *des Unglücks* τὴν δυστυχίαν.

pflügen περιποιεῖσθαι, οἷον, *des Alters* τὸ γῆρας.

schonen φείδεσθαι, οἷον, *deiner Kleider* τὰ ἐνδύματα.

sein εἶσθαι, οἷον· *Ich bin der Meinung* εἶμαι τῆς γνώμης. spotten=lachen σκώπτειν.

vergessen λησμονεῖν, *ich vergesse deiner nicht*, δὲν σε λησμονῶ.

warten περιμένειν, *des Sommers*, τὸ θέρος περιμένειν.

γ') Ῥήματα μετὰ γενικῆς τοῦ πράγματος καὶ αἰτιατικῆς τοῦ προσώπου.

anklagen κατηγορεῖν, *den Diener eines Verbrechens*, τὸν ὑπηρέτην ἐγκλήματος.

belehren διδάσκειν, συμβουλεύειν, *das Kind eines Besseren* τὸ τέκνον καλλίτερόν τι.

berauben ληστεύειν, γυμνώνει· *die Feinde beraubten* meinen Bruder seines Geldes, οἱ ἐχθροὶ ἐλήστευσαν τοῦ ἀδελφοῦ μου τὰ χρήματα (ἐγύμνωσαν τὸν ἀδελφόν μου τῶν χρημάτων).

beschuldigen, ἐνοχοποιεῖν.

bezüchtigen { κατηγορεῖν

beinzüchtigen { ἐκ τοῦ Zeihen } ὥς τὸ anklagen.

entblößen γυμνώνειν, οἷον· *Jemanden des Schmuckes* τινὰ τῆς στολῆς.

entladen

entlasten

entledigen

ξεφορτόνειν,

ἀπελευθερό-

νεῖν.

entladen καὶ entlasten ἐπὶ

πράγματος, οἷον, *der Bürde*

τοῦ βάρους, φορτίου, entledi-

gen ἐπὶ προσώπου, οἷον· *Des*

Feindes τοῦ ἐχθροῦ.

entlassen παραιτεῖν { Jemanden des Amtes, τινά
 entsetzen, καταβιβάζειν { τῆς θέσεως.
 entwöhnen, ξεσυνειθίζειν, οἶον, dich des Lachens σὲ
 τοῦ γελᾶν.

überführen { ἀποδεικνύειν, οἶον, ihn des Diebstahls,
 überzeugen { αὐτὸν κλοπῆς.

überheben ξεφορτόνειν, οἶον, den Arbeiter der Mühe
 τὸν ἐργάτην τοῦ κόπου, ἀπὸ τὸν κόπον.

versichern διαβεβαιώνειν, ἀσφαλεῖν, οἶον, Jemanden der
 Freundschaft τινά περὶ τῆς φιλίας. Ἄνευ τῆς γενικῆς συν-
 τάσσεται τὸ ῥῆμα μετὰ δοτικῆς, οἶον, ich versichere dir,
 dass σὲ βεβαιῶνω, ὅτι

verweisen ἐξορίζειν, οἶον, den Mann des Landes.

würdigen ἀξιοῖν, θεωρεῖν ἄξιον den Schüler einer Be-
 lohnung, τὸν μαθητὴν ἀμοιβῆς.

δ') Αὐτοπαθῆ ῥήματα (μὲ αἰτιατικὴν τοῦ προσώπου) μετὰ
 γενικῆς τοῦ πράγματος.

anmassen οἰκαιοποιεῖσθαι, οἶον, sich einer Sache (εἰς τὸ
 α' καὶ β' πρόσωπον mir, dir ὅχι mich, dich.

annehmen ἀναδέχεσθαι, sich eines Kindes, einer An-
 gelegenheit, τέκνον, ὑπόθεσιν.

bedenken σκέπτεσθαι μόνον sich «eines Besseren» (εἰς
 ἄλλας περιστάσεις μὲ τὴν πρόθεσιν über οἶον, sich über die
 Sache bedenken).

bedienen χρῶμαι, δράττω, οἶον, sich der Gelegenheit,
 τῆς εὐκαιρίας.

befleissigen ἐπιμελεῖσθαι, οἶον, sich der Reinlichkeit,
 τῆς καθαριότητος.

begeben παραιτεῖν, sich des Rechtes, τοῦ δικαιώματος.

hemächtigen κυριεύειν, sich des Landes τὴν χώραν.

bemeistern » »

bescheiden εὐχαριστεῖσθαι, ich bescheide mich dessen,
 εὐχαριστοῦμαι μὲ τοῦτο.

besinnen ἐνθυμεῖσθαι, οἶον, mich der Worte, τῶν λόγων.
entäussern παραιτεῖν, ἀφίειν, sich der Sorgen, τὰς
φροντίδας.

enthalten ἀπέχειν, sich des Essens und Trinkens φ-
γητῶν καὶ ποτῶν.

entsinnen {
κάλλιον { ἐνθυμεῖσθαι ὡς besinnen.
erinnern {

entschlagen=μὲ entäussern.

erbarmen εὐσπλαγχνίζεσθαι, sich der Armen, τῶν πτωχῶν.

erwehren ἀνθίστασθαι, sich des Schlafes erwehren, εἰς
τὸν ὕπνον.

erfreuen { ἀπολαύειν, χαίρει sich des Glückes, τὴν εὐ-
freuen {τυχίαν.

rühmen δοξάζεσθαι, sich des Reichthums, περὶ πλούτου.

schämen αἰσχύνεσθαι, sich der Arbeit, ἐργασίαν.

unterwinden ὑποβάλλεσθαι, sich dem Rathe, εἰς τὴν

unterziehen {συμβουλὴν.

versehen προβλέπειν, εξασφαλίζειν sich des Zufalls, τὴν
τύχην.

wundern θαυμάζειν, sich der Geschicklichkeit, τὴν ἐπι-
τηδεότητα κάλλιον sich über die . . .

weigern ἀρνεῖσθαι, ἀργοπορεῖν, sich der Sache κάλλιον
τὸ ῥῆμα verweigern μετὰ αἰτιατικῆς, ich verweigere die
Erlaubniss ἀρνοῦμαι, ἡ δὲν παραχωρῶ τὴν ἄδειαν.

ῥῆματα μετὰ δοτικῆς.

Ἐπειδὴ τὰ ῥήματα μετὰ δοτικῆς εἶναι πολυάριθμα, ἀπλᾶ
καὶ σύνθετα, καὶ ἐν γένει συμφωνοῦσι μὲ τὸν σχηματισμὸν
τῶν ἑλληνικῶν ῥημάτων, δὲν ἀναφέρονται ταῦτα κατὰ στοι-
χείον ἐνταῦθα καὶ αἱ ἐξῆς παρατηρήσεις δύνανται νὰ χρησι-
μεύσωσι πρὸς ὁδηγίαν.

(α) Τὰ μεταβατικὰ ῥήματα συντασσόμενα μετὰ αἰτιατικῆς
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπαίτοῦσι καὶ τὴν δοτικὴν τοῦ προσώ-

που, οἶον, geben δίδειν, ich gebe für die Arbeit den Lohn, δίδω διὰ τὴν ἐργασίαν τὸν μισθόν, ἢ ich gebe ihm den Lohn δίδω αὐτῷ τὸν μισθόν.

β') Τὰ ἀμετάβατα ῥήματα, ἐπομένως τὰ γερούμενα τῆς αἰτιατικῆς ἐν γένει, ἀπαιτοῦσι τὴν δοτικὴν προσώπου, οἶον, danken εὐχαριστεῖν, ich danke dir, ihm, ihr, ihnen, εὐχαριστῶ σοι, αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτοῖς κτλ.

Ἄν καὶ τὰ τοιαῦτα ῥήματα δὲν ἔχουσι παθητικὴν φωνήν, ὅμως ἀπαντᾶται τὸ γ' πρόσωπον ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τῆς φωνῆς αὐτῆς, οἶον es wird (wurde) mir gedankt.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τούτων τῶν ῥημάτων ἀνήκουσι κυρίως καὶ τὰ σύνθετα με ab, an, auf, aus, bei, ein, entgegen, nach, unter, vor, wider, zu, προθέσεις ἀπαιτοῦσαι τὴν δοτικὴν.

Ἰπάρχουν καὶ πολλὰ ἀμετάβατα ῥήματα, ὧν ἡ σημασία δὲν ἐπιτρέπει οὐδόλως παθητικὴν φωνήν, οἶον, angehören ἢ gehören ἀνήκειν, das Buch gehört dem Kinde, τὸ βιβλίον ἀνέκει τῷ παιδίῳ—ἀλλ' ὅχι wird gehört. (Ἡ παραβολὴ τῶν γερμανικῶν μετὰ τῶν ἑλληνικῶν ῥημάτων ὁδηγεῖ κυρίως τὸν μαθητὴν).

γ') Μόνον ὀλίγα τινὰ αὐτοπαθῆ ῥήματα ἔχουν τὴν δοτικὴν προσώπου, καὶ συνήθως τὴν αἰτιατικὴν πράγματος, οἶον, einbilden φαντάζεσθαι, ich bilde mir etwas ein.

δ') Τὰ ἀμετάβατα ῥήματα μεταβληθέντα εἰς ἀπρόσωπα ἀπαιτοῦν τὴν δοτικὴν προσώπου· τὰ κυριώτερα εὐχρηστα εἶναι τὰ ἑξῆς:

ahnen προκισθάνεσθαι

begegnen συμβαίνειν,

belieben ἐπιθυμεῖν,

behagen εὐδοκιμεῖν,

bekommen »

dauern λυπεῖσθαι

däuchten φαίνεσθαι

auffallen παραξενεύεσθαι

entfallen ἐκπίπτειν

einfallen πίπτειν εἰς νοῦν,

leichtfallen εὐκολύνεσθαι

fehlen λείπειν

gebreehen ῥερεῖσθαι (μεῖαν)

gefallen ἀρέσκειν

ekeln ἀηδιάζειν.	gehen εὐρίσκεισθαι εἰς κατάστα- σιν τινα.
gereichen, ἀρκεῖν, φθάνειν, εἶσθαι (μὲ zu)	schimmern διαλάμπειν
geziemen πρέπει, ἀνήκειν,	schlagen (fehl) ἀποτυγχάνειν
glücken ἐπιτυγχάνειν	schlagen (ein) ἀρμόζειν
grauen	schweben (vor Augen ταλαν- τεύεσθαι, auf der Zunge ἐπὶ
grausen } φρίττειν	τῆς γλώσσης, πρὸ ὀφθαλμῶν)
grüeln }	stehen (an) πρέπει, στολίζειν
kommen (darauf an) πρό- κειται, λόγος εἶναι	» (frei) εἰς διάθεσιν . . .
einleuchten ἐννοεῖν,	thun (leid, weh) πόνον, λύπην προξενεῖν
liegen (daran) συμφέρον	» (wohl) εὐχαρίστησιν
ἔχειν, σπουδαῖον εἶναι	träumen ὄνειρεῦεσθαι
mangeln(an) ἔλλειψιν ἔχειν	verschlagen (nichts) δὲν βλάπτει
missfallen ἀπαρέσκειν	widerstehen ἀηδιάζειν
schaden βλάπτειν	werden (leicht, übel, bange εὐκολύνεσθαι, ζαλίζεσθαι, ἀγωνιᾶν)
scheinen φαίνεσθαι	wurmen ἐρεθίζειν, ἀπαρέσκειν
schauern φρίττειν	ziemen πρέπει, ἀρμόζειν
schwindeln ζαλίζεσθαι	

Ἐπομένως: es gefällt mir μοι ἀρέσκει, esgebricht mir an Mitteln, στεροῦμαι τῶν μέσων, es geht ihm gut καλὰ εἶναι, es gereicht dir zur Ehre, (ἀρκεῖ, φθάνει) εἶναι πρὸς τιμὴν σου, es kommt darauf an, πρόκειται, ἐξαρτᾶται, es thut mir leid λυποῦμαι, es wird mir bange ἀγωνιῶ κτλ.

é) Ῥήματα μετὰ αἰτιατικῆς.

Τὴν αἰτιατικὴν ἀπαιτοῦσι, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν·

ά) Ἄπαντα τὰ μεταβατικὰ ῥήματα κλιτὰ καὶ καθ' ὅλους τοὺς τύπους τῆς παθητικῆς φωνῆς, οἶον, lieben, lehren, ehren.

β) Τὰ ἤδη ἀνεφερθέντα καὶ λοιπὰ αὐτοπαθῆ ῥήματα μετὰ αἰτιατικῆς τοῦ προσώπου.

γ) Τὰ ἐκ ἀμεταβάτων σχηματισθέντα ἀπρόσωπα ῥήματα.

δ) Τὰ ἀμετάβατα ῥήματα ἐκφράζοντα ἐνέργειάν τινα ἐν

χρόνῳ τινί, κατὰ τὰς ιδιότητας κτλ. οἷον, er schläft den ganzen Tag, κοιμᾶται ὅλην τὴν ἡμέραν, der Soldat misst sechs Fuss ὁ στρατιώτης (μετρεῖ) εἶναι ἕξ ποδῶν μεγέθους.

ἐ) Διπλὴν αἰτιατικὴν ἀπαιτοῦσι τὰ ῥήματα nennen, heißen ὀνομάζειν, lehren, διδάσκειν, schelten, schimpfen κακολογεῖν, taufen βαπτίζειν, οἷον, er nennt mich einen Feind der Menschen, με ὀνομάζει ἐχθρὸν τῶν ἀνθρώπων.

Πίναξ τῶν ἀνωμαλῶν ἑνηκῶν.

Ἀπαρέμφατος	Ἀνωμαλία τοῦ ἐνικοῦ ἀριθ. ἐνεστώτος ἁρ.	Παρατατικός χρόνος	Παθητικὴ μετοχή	Σημασία καὶ παρατήρησις
B. backen befehlen befleissen beginnen beissen bergen bersten betriegen bewegen biegen bieten binden	ε' γ' πρόσ. ä » » ie — — = ε' καὶ γ' πρόσ. i » i — — — εἰς ποικιλίαν beutst, beut —	buck xai backte befahl befliss begann biss barg barst ἡ herstete betrog bewog xai bewegte bog bot band	gebacken befohlen beflissen begonnen gebissen geborgen geborsten betrogen bewogen bewegt gebogen geboten gebunden	διατάτω ἐπιμελοῦμαι ἀρχίζω δρακάνω κρύπτω διασπινύωμαι ἀπατῶ παραινῶ κινῶ κόπτω, προσφέρω δένω

20	bitten blasen bleiben bleichen braten brechen brennen bringen	— ä — — — — — i — — — — —	bat blies blieb blich καὶ ῥαλ. bleichte briet, καὶ bratete brach brannte brachte	gebeten geblasen geblieben geblichen gebleicht gebraten gebrochen gebrannt gebracht	παράκαλῶ φυσῶ μένω ῥαίω λευκαίνω ψαίνω σπῶ καίω φέρω
D	denken dingen dreschen dringen dürfen	— — — — — — — i — — — —	drachte dung καὶ dingle drasch ἢ dreschte drang durfte	gedacht gedungen gedroschen gedrungen dürfen	συλλογίζομαι μισθόνω ἀλονίζω δρμῶ
5		ich darf du darfst er darf			ἔχω τὴν αἰδέαν, δύνamai
E	empfehlen erschallen erschrecken »	εἰ καὶ ὕπρός. ie — — — — i —	empfahl erscholl erschrack erschreckte	empfohlen erschollen erschrocken erschreckt	συσταίνω ἤχῶ ταράττομαι ταράττω

4	essen	ε' ἔφαγε, ἔφαγε	ass	gegessen	τρώγω
F	fahren	ἔβη, ἔβη	fuhr	gefahren	ὀχέομαι
	fallen	ἔπεσε, ἔπεσε	fiel	gefallen	πίπτω
	fallen	ἔπεσε, ἔπεσε	faltete	gefallen	διπλόνω
	fangen	ἔλαβον, ἔλαβον	fieng	gefangen	πιάνω
	fechten	ἔμαχον, ἔμαχον	focht	gefochten	μάχομαι
	finden	ἔβρισκα, ἔβρισκα	fand	gefunden	εὕρισκω
	flechten	ἔπλεκα, ἔπλεκα	flocht	geflochten	πλέκω
	fliegen	ἔπτερον, ἔπτερον	flog	geflogen	πετώ
	fliehen	ἔφυγον, ἔφυγον	floh	geflohen	φεύγω
	fließen	ἔρρεε, ἔρρεε	floss	geflossen	ρέω
12 G	fressen	ἔφαγον, ἔφαγον	frass	gefressen	τρώγω
	frieren	ἔψαλλον, ἔψαλλον	fror	gefroren	παγώνω
	gähren	ἔφαινον, ἔφαινον	gohr & gährte	gegohren	ἀναεραίνω
	gebären	ἔκευον, ἔκευον	gebar	geboren	γεννῶ
	geben	ἔδωκα, ἔδωκα	gab	gegeben	δίδω
	gedeihen	ἔκαμνεν, ἔκαμνεν	gedieh	gediehen	εὐδοκίμω
	gehen	ἔβην, ἔβην	ging	gegangen	βαδίζω
	gelingen	ἔτυχον, ἔτυχον	glang	gelingen	ἐπιτυγχάνω
	gelten	ἔπαινον, ἔπαινον	galt	gegolten	ἀξίζω
	genesen	ἔθελεν, ἔθελεν	genas	genesen	ἀναφθίνω

geniessen	genoss	genossen	ἀπολαμβάνω
geschehen	geschah	geschehen	συμβαίνειν
gewinnen	gewann	gewonnen	κερδίζω
giessen	goss	gegossen	χύνω
gleichen	glich	geglichen	ὁμοιάζω
gleiten	glitt	geglichen	ὀλισθαίνω
glimmen	glimmte	geglimmen	ὑποκαίω
graben	grub	gegraben	σκάπτω
greifen	griff	gegriffen	πιάνω
haben	hatte	gehabt	ἔχω
halten	hielt	gehalten	κρατῶ
hangen	hing	gehangen	κρέμαμαι
hauen	hieb	gehauen	δέρνω, κόπτω, τύπτω
heben	hob	gehoben	σηκώνω
heissen	hiess	geheissen	ὀνομάζω, (διατάττω)
helfen	half	geholfen	βοηθῶ
keifen	kiff ἢ keifte	gekiffen gekenft	φιλονεικῶ
kneifen	kniff	gekniffen	τρίζω
kneipen	knipp	geknippen	ἐκλέγω
kiesen	kor	gekoren	»
küren (ἀφ.%)	»	»	»

17 H

7 K

κlimmen	—	klomm	geklommen	καὶ δμαλῶς, ἀναβαίνω
klingen	—	klang	geklungen	ἤχῳ
kommen	ö	kam	gekommen	ἐρχομαι
können	ich kann, du	konnte	können	δύναμαι
kennen	kannst,	kannte	gekannt	γνωρίζω
kriechen	er kann	kroch	gekrochen	ἔρπω
laden	—	lud	geladen	φορτώνω
lassen	—	liess	lassen	ἀφίνω
laufen	ä	lief	gelaufen	τρέχω
leiden	ä	litt	gelitten	πάσχω
leihen	—	lieh	geliehen	δανείζω
lesen	ie	las	gelesen	ἀναγινώσκω
legen	—	lag	gelegen	κείμεναι
löschen	—	losch	geloschen	δμαλῶς, σβένω
lügen	—	log	gelogen	ψευδομαι.
mahlen	—	mahlte	gemahlen	ἀλέθειν, mahlen ζωγραφίζειν, δμαλόν
meiden	—	mied	gemieden	ἀποφεύγω
melken	—	molk	gemolken	καὶ δμαλῶς, ἀμείλω,
messen	i	mass	gemessen	μετρέω
mögen	ich mag	mochte	mögen	θέλω

II L

9 M

6	N	müssen	du magst er mag ich muss du musst er muss du nimmst er nimmt	musste nahm nannte pfiff pflog pries quoll rieth rieb riss ritt rannte roch rang rann rief soff	müssen genommen genannt. gepfiffen gepflogen gepriesen gequollen gerathen gerieben gerissen gerittten gerannt gerochen gerungen geronnen gerufen gesoffen	οφείλω, πρέπει λαμβάνω ονομάζω συρίζω και δμαλῶς τρέφω (συνανατρέφομαι) δοξάζειν, ὑμνεῖν, εἰς σύνθεσ. δμαλὸν πηγαῖζειν (και δμαλὸν) συμβουλεύω τρέθω. σχίζω ἱσπεύω δρμητικῶς τρέχω. μυρίζω παλαίω πέω (ἐλτίγον βέειν). κράζω πίνω (πολύ)
2	P	nehmen	—	—	genannt.	—
3	Q	nennen	—	—	gepfiffen	—
	R	pfeifen	—	—	gepflogen	—
		pflügen	—	—	gepriesen	—
		preisen	—	—	gequollen	—
		quellen	i	—	gerathen	—
		rathen	ä	—	gerieben	—
		reiben	—	—	gerissen	—
		reissen	—	—	gerittten	—
		reiten	—	—	gerannt	—
		rennen	—	—	gerochen	—
		riechen	—	—	gerungen	—
		ringen	—	—	geronnen	—
		rinnen	—	—	gerufen	—
		rufen	—	—	gesoffen	—
9	S	saufen	—	—	—	—

salzen	salzte	gesalzen	ἀλατίζω
saugen	sog	gesogen	βυζάνω, ῥοφῶ
schaffen	schuf	geschaffen	πλάττω
scheiden	schied	geschieden	χωρίζω
scheinen	schien	geschieden	φαίνομαι
schelten	schalt	gescholten	λοιδορῶ
scheren	schor	geschoren	ξυρίζω, ψαλιδίζω,
schieben	schob	geschoben	μετακινῶ
schinden	schund	geschunden	ἐκδέρω
schnauben	schnob	geschnoben	καὶ ὁμαλ. ἀσθμαίνω (ἱππων)
schmeissen	schmiss	geschmissen	ρίπτω
schrauben	schraubte	geschraubten	καὶ ὁμαλῶς, σφίγγω
schroten	schrotete	geschroten	ὁμ. ἀλέθω χονδρῶς
schlafen	schief	geschlafen	κοιμῶμαι
schlagen	schlug	geschlagen	τύπτω
schleichen	schlich	geschlichen	ἔρπω
schleifen	schliff	geschliffen	ἀκονίζω (ὁμαλ. σύρειν)
schleissen	schliss	geschlissen	ἐκλέγω περὰ
schließen	schloß	geschlossen	καλῶν schlüpfen ὁμαλ.
schlingen	schlang	geschlungen	πλέκω
schmelzen	schmolz	geschmolzen	ἀναλύω
schneiden	schnitt	geschnitten	κόπτω

schrieben	schrieb	geschriben	ἀσθμαίνω
schliessen	schoß	geschossen	πυροβολῶ
schliessen	schloss	geschlossen	κλείω
schreiben	schrrieb	geschrieben	γράφω
schreiten	schrift	geschritten	βαδίζω
schreiben	schrrieb	geschrien	φωνάζω, κράζω
schwären	schwör	geschworen	φουσκόνω (πληγή)
schweigen	schwieg	geschwiegen	σιωπῶ
schwellen	schwoll	geschwollen	φουσκόνειν (τὸ ἐνεργητικὸν ὁμαλόν,)
schwimmen	schwamm	geschwommen	κολυμβῶ
schwinden	schwand	geschwunden	ἀφανίζομαι
schwingen	schwäng	geschwungen	ὑψώνω
schwören	schwör	geschworen	ὁμνύω
sehen	sah	gesehen	βλέπω
sein	war	gewesen	εἰμαι
	ich bin		
	du bist		
	er ist		
senden	sandte	gesandt	καὶ ὁμολ. ἀποστέλλω
sieden	sott	gesotten	βράζω
singen	sang	gesungen	τραγουδῶ, ψάλλω
sinken	sank	gesunken	πίπτω
sinnen	sann	gesonnen	σκέπτομαι

sitzen	sass	gesessen	καθίζω
spalten	spaltete	gespalten	σχίζω
speien	spie	gespienen	πρω, εξερνώ
spinnen	spann	gesponnen	γνέθω
speissen	spliess	gesplissen	σχίζω
sprechen	sprach	gesprachen	ἐμυλῶ
sprissen	spross	gesprossen	ἀναρῶσιν
springen	sprang	gesprungen	πηδῶ
stechen	stach	gestochen	κέντρω
stehen	stand	gestanden	ἵσταμαι
stehlen	stahl	gestohlen	κλέπτω
steigen	stieg	gestiegen	βρίσκω
sterben	starb	gestorben	ἀποθνήσκω
stieben	stob	gestoben	διασκορπίζω
stinken	stank	gestunken	βρωμῶ
stossen	stiess	gestossen	τύπτω
streichen	strich	gestrichen	ἐξαλείφω, πλυνῶμαι
streiten	stritt	gestritten	φιλονεχῶ
sollen	sollte	sollen	πρέπει
ich soll			
du sollst			
er soll			
thun (thuen)	that	gethan	πράττω

tragen	trug	getragen	φέρω
treffen	traf	getroffen	ἐπιτυγχάνω
treiben	trieb	getrieben	ἐλαύνω, μετέρχομαι
treten	trat	getreten	πατῶ
triefen	troff	getroffen	ὀμαλ. σταλάζω
trinken	trank	getrunken	πίνω
trügen	trog	getrogen	ἀπατῶ
verderben	verdarb	verdorben	διασθείρω
verdiessen	verdross	verdrossen	κακοφαίνεται
vergessen	vergass	vergessen	λησιμονῶ
verlieren	verlor	verloren	χάνω
verwirren	verworr	verworren	καὶ ὀμαλ. ταράττω, συγχέω
wachsen	wuchs	gewachsen	αὐξάνω
wägen	wog	gewogen	ζυγίζω
waschen	wusch	gewaschen	πλύνω
weben	wob	gewoben	καὶ ὀμαλ. ὑφαίνω
weichen	wich	gewichen	ὑποχωρῶ
weisen	wies	gewiesen	δεικνύω
wenden	wandte	gewandt	καὶ ὀμαλ. στρέφω
werben	warb	geworben	ζητῶ, στρατολογῶ
werden	wurde	geworden	γίγνομαι
	ich werde		
	du wirst		

13	werfen wiegen winden wissen	er wird i — — ich weiß du weißt er weiss ich will du willst er will	warf wog wand wusste wollte zieh zog zwang	worden geworfen gewogen gewunden gewusst wollen geziehen gezogen gezwungen	βίπτω ζυγίζω πλέκω, στρέφω ῥιζεύω θέλω κατηγορεύω οὖρω βιάζω
Z	wollen				
3	ziehen ziehen zwingen				

*Πιραξ ῥημάτων τιῶν τὰ ὁποῖα ἢ ἐντελῶς ἢ ὁπωσοῦν εἶναι
ὁμοιόφωνα ἀλλὰ εἰς μὲν τὴν σημασίαν εἶναι
ὁμαλὰ, εἰς δὲ τὴν ἄλλην ἀνώμαλα.*

ὁμαλὰ	ἀνώμαλα
Aetzen τρέφειν πτηνὸν	essen τρώγειν,
bereiten ἐτοιμάζειν	bereiten περιπτεύειν
bethen προσεύχεσθαι	bitten παρακαλεῖν
bewegen κινεῖν	bewegen παρακινεῖν
bliehen λευκαίνειν	bleichen (er ἢ ver) ὥχρὸς γίν.
drängen ἐνοχλεῖν, βιάζειν,	dringen, εἰσδύειν
fallen τέμνειν	fallen πίπτειν,
flößen ξυλικὴν κομίζειν διὰ	fließen ῥεῖν
σχεδίας	
legen βάλλειν	liegen κεῖσθαι
hängen κρεμάζειν	hangen κρέμασθαι
löschen σθενύναι	löschen (er, ver) σθενύναι
mahlen ζωγραφίζειν	mahlen ἀλθεῖν
pflegen συνειθίζειν	pflegen (μὲ σημασίαν κατὰ τὸ
ersäufen πνίγειν	ὄνομα ὡς ἀντικείμενον) οἶον
	Frenndschaft pflegen φι-
	λίαν τρέφειν, Rath pflegen,
	συμβουλευέσθαι.
ersäufen	ersäufen πνίγειν ἐν ὕδατι
säugen θηλάζεσθαι	saugen ἀπορρόφῃν
schaffen προμηθεύειν	schaffen δημιουργεῖν,
schleifen σύρειν	schleifen ἀκονίζειν
schmelzen ἀναλύειν	schmelzen τήκειν
schrecken (er) τρομάζειν	schrecken (er) ταρασσεσθαι
schwemmen λούειν τὰ ζῶα	schwimmen κολυμβᾶν
senken κλίνειν	sinken πίπτειν
setzen θέτειν	sitzen κάθισθαι
sprengen καλπάζειν	springen πηδᾶν
tränken ποτίζειν ertränken	trinken πίνειν ertrinken πνί-
ersäufen.	γεσθαι
wiegen κινεῖν τὸ ἐν τῇ κοιτίδι	wiegen ζυγιάζεσθαι
βρέφος	

§. 18.

Περὶ ἐπιρρήματος.

Ἐπειδὴ τὸ ἐπιρρήμα προσδιορίζει τὸ κατηγορούμενον προτάσεως τινος κατὰ τρόπον ἢ περιστάσιν τινὰ τῆς πράξεως, καταστάσεως ἢ ιδιότητος, δὲν συνάπτεται καθὼς τὸ ἐπίθετον μὲ οὐσιαστικά, ἀλλὰ μὲ ῥήματα, ἐπίθετα καὶ ἐπιρρήματα, οἷον, *der Mensch denkt richtig* ἢ *richtig denkt der Mensch*—ὁ ἄνθρωπος σκέπτεται ὀρθῶς *ein richtig denken der Mensch*, ὀρθῶς σκεπτόμενος ἄνθρωπος, *der Mensch denkt sehr oft* ὁ ἄνθρωπος σκέπτεται λίαν συχνά.

Μόνον κατ' ἐξαιρέσιν ἀπαντᾶται τὸ ἐπιρρήμα πλησίον ὀνόματος, οἷον, *der Mensch dort*, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖ . . . αὕτη ἡ φράσις δὲ εἶναι ἐλλειπτική καὶ ἐξηγεῖται· *der Mensch welcher dort ist*, ὁ ἄνθρωπος ὅστις εἶναι ἐκεῖ.

Βαθμοὶ τοῦ ἐπιρρήματος.

Ὁ συγκριτικὸς σχηματίζεται διὰ τῆς προσθήκης *er* εἰς τὸν θετικὸν τῶν εἰς σύμφωνον, καὶ τοῦ *r* τῶν εἰς φωνήεν ληγόντων ἐπιρρημάτων μετὰ τροπῆς τοῦ φωνήεντος, οἷον, *spät* ἄργά, *später, nahe* πλησίον, *näher*.

Τὴν τροπὴν δὲν ἔχουσι τὰ εἰς §. 14 τὰ ὑπὸ *á, é, ý, ð*, ἀναφερόμενα ἐπιρρήματα.

Ὁ ὑπερθετικὸς ἐκφράζεται διὰ τοῦ θετικοῦ προσδιοριζομένου δι' ἄλλου ἐπιρρήματος, τὸ ὁποῖον τὸν ἀνώτατον βαθμὸν σημαίνει, οἷον, *spät, sehr spät*, λίαν ἄργά. Τὰ κυριώτερα τούτου τοῦ εἶδους ἐπιρρήματα εἶναι τὰ ἐξ ἑς· *äusserst, ausserordentlich, höchst, sehr, vor allem* ἢ *allen, ungemain, zu*· καὶ ὁ τρόπος οὗτος ὀνομάζεται « τρόπος διὰ περιγραφῆς ».

Ἐπὶ συγκρίσει ιδιότητος ἢ καταστάσεώς τινος μεταξὺ πολλῶν προσώπων λαμβάνει τὸ ἐπιρρήμα τὴν κατάληξιν *sten*

εἰς τὸν ὑπερθετικὸν μετὰ τῆς συνηρημένης προθέσεως am (an dem) καὶ θεωρεῖται τὸ ἐπιῤῥήμα ὡς ὄνομα, οἷον, Johann schreibt schön, Georg schöner, Philipp am schönsten. Ὁ Ἰωάννης γράφει ὡραία, ὁ Γεώργιος ὡραιότερα, ὁ Φίλιππος ὡραιότατα.

Τινῶν ἐπιῤῥημάτων ὁ ὑπερθετικὸς βαθμὸς λήγων εἰς st (καὶ ἐκ τούτου εἰς ens) εἰσέτι εἶναι εὐχρηστος, οἷον, äusserst, höchst, jüngst, längst, meist, nächst, καὶ ἐξ αὐτῶν τὰ ἐπιῤῥήματα höchstens, meistens, längstens.

Ἐὰν συγκρίνωνται πλείονες ιδιότητες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου τότε περιγράφεται ἡ πρώτη ιδιότης διὰ τοῦ ἐπιῤῥήματος mehr καὶ συνδέεται μετὰ τῶν λοιπῶν ιδιοτήτων μὲ τὸν σύνδεσμον als οἷον. Romulus war mehr kriegerisch als friedlich. Ὁ Ῥωμύλος μᾶλλον πολεμικὸς ἦτον ἢ εἰρηνικός.

Εἰς παραβολὴν ιδιότητος πρὸς δῆλωσιν ἰσότητος (ἐπιῤῥήμα θετικοῦ βαθμοῦ) ἐπὶ δύο προσώπων, τίθεται ὁ σύνδεσμος wie οἷον, Maria ist so geschickt und arbeitsam, wie ihre Mutter. ἡ Μαρία εἶναι ὡσαύτως ἱκανὴ καὶ φιλόπονος ὡς ἡ μήτηρ της.

Εἰς σύγκρισιν ιδιοτήτων ἐπὶ δύο ἢ περισσοτέρων προσώπων τίθεται ὁ σύνδεσμος als οἷον. Maria ist geschickter und fleissiger, als ihre Schwester. Ἡ Μαρία εἶναι ἱκανωτέρα καὶ φιλοπονωτέρα τῆς ἀδελφῆς της.

Ὁ συγκριτικὸς βαθμὸς ἐπιῤῥήματος μετὰ ἄλλου ἐπιῤῥήματος ἐκφράζει ἀνώτερον βαθμὸν τοῦ συγκριτικοῦ καὶ κατώτερον τοῦ ὑπερθετικοῦ, οἷον. dieses Land ist viel schöner als . . . ἡ χώρα αὕτη εἶναι πολὺ ὡραιότερα ἢ . . . ὅμοια ἐπιῤῥήματα εἶναι weit, bei weitem, ungleich, noch, = ἔτι.

Ἀνώτερος βαθμὸς τοῦ ὑπερθετικοῦ ἐκφράζεται διὰ τῆς συνθέσεως μὲ τὴν γενικὴν πληθυντικὴν aller οἷον, allerliebste κομψότατα, allergrösst, μέγιστα allerbesten κάλλιστα, δηλ. τὸ

κοιφώτατον ὄλων τῶν πραγμάτων, μέγιστα, κάλλιστα ὄλων.

Εἶδη ἐπιρρήμάτων.

Τὰ ἐπιρρήματα εἶναι κατὰ μορφήν·

α) ἀπλᾶ, οἶον· gut καλῶς, da, hier ἐδῶ, unten κάτω·

β) παράγωγα, οἶον, endlich τέλος, neulich νεωστί·

γ) σύνθετα, οἶον, dergestalt, τρόπῳ, unterwegs, καθ' ὁδόν·

Κατὰ τὴν σημασίαν διαιροῦνται εἰς

1). Ἐπιρρήματα χρόνου εἰς τὴν ἐρώτησιν wann, πότε, οἶον, je-jemals, nie, οὐδέποτε, nun, jetzt, ἤδη, τώρα, heute, σήμεραν, gestern, χθές, morgen, αὔριον, immer πάντοτε.

2). Ἐπιρρήματα τόπου εἰς τὴν ἐρώτησιν wo, ποῦ, οἶον, da, hier ἐδῶ, oben ἄνω, unten κάτω, dort ἐκεῖ, rechts δεξιὰ.

3). Ἐπιρρήματα ιδιότητος εἰς τὴν ἐρώτησιν wie, πῶς, οἶον, gern, εὐχαρίστως, ja ναὶ, freilich μάλιστα, nein ὄχι, besonders ἰδίως, zugleich, συγχρόνως, sämtlich ὁμοῦ, überhaupt ἐν γένει.

Σχηματισμὸς τῶν ἐπιρρήμάτων.

α) διὰ τῶν ἀρχικῶν συλλαβῶν he, ge (ὄρα τὰς ἀρχικὰς συλλαβὰς τῶν ῥημάτων), un=μὲ τὸ στερητικὸν a, καὶ erz, δηλοῦν τὸν ἀνώτατον βαθμὸν=μὲ ἀρχ. εἰς τὰ ἐνέματα, οἶον· Erzengel, ἀρχάγγελος οἶον, gelenk εὐάρθρως, behende ταχέως, unlieb δυσαρέστως.

β) διὰ τῶν τελικῶν συλλαβῶν·

bar ἥτις συλλαβὴ φανερώνει ὑπαρξιν, ἐπιδεκτικότητα, τὸ δυνατὸν, τὴν ἀξίαν, οἶον· achtbar, ehrbar ἀξιότιμος, fruchtbar καρποφόρος, strafbar ἀξιοτιμώρητος, lesbar ἀναγνωστός.

Εἰς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν καὶ εἰσέτι εἰς ποιητὰς φανερώνει τὸ bar στέρησιν, οἶον, aller Hoffnung bar, ἄνευ πάσης ἐλπίδος, barfuss γυμνός. ὣς ἐπίθετον, οἶον, bares Geld μετρητὰ χρήματα.

el σπανία κατάληξις ἐπιρρήματος, δηλοῦσα ιδιότητα, οἶον, edel (ἀπὸ Adel) εὐγενῶς, übel κακῶς, dunkel σκοτεινῶς, (μέγας ἀριθμὸς ὅμως ὀνομάτων ἀρσενικῶν λήγει εἰς el).

en, n, ern φανερῶνει ὕλην, ἡ ρίζα τοιούτων ἐπιρρημάτων εἶναι ἐπομένως ὄνομα, οἶον· Lein λινάριον, leinen λινός, Seide μέταξα, seiden μεταξωτός, Silber ἀργυρός, silbern, Holz ξύλον, hölzern ξύλινος.

Ὀλίγα τινὰ πρωτότυπα ἐπιρρήματα λήγουσιν εἰς en, n, ern, οἶον, eben δμαλῶς, bitter πικρῶς, albern μωρῶς.

Ἐνταῦθα λογίζονται αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ τῶν ἀνωμάτων ρημάτων, οἶον, betrogen ἡπατημένος, gelegen κείμενος.

end κατάληξις τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τῶν δμαλῶν καὶ ἀνωμάτων ρημάτων, οἶον, schreibend, γράφων, lebend ζῶν.

et ἢ t κατάληξις τῆς παθητικῆς μετοχῆς τῶν δμαλῶν ρημάτων, οἶον, geleitet ὁδηγούμενος, gefehlt ἐσφαλμένος.

haft φανερῶνει ἔχειν, φέρειν, κλίνειν, ὁμοιάζειν, δύνασθαι, οἶον, gewissenhaft, ἔχειν συνείδησιν, schmerzhaft ἐπιφέρειν πόνον, lügenhaft, κλίνειν πρὸς τὸ ψεύδεσθαι, mannhaft ὁμοιάζειν ἀνδρὶ, wohnhaft κατοικῶν.

ig εἰς ὀνόματα δηλοῖ ὑπαρξιν πράγματος ἢ καταστάσεως, οἶον, durstig ἔχειν δίψαν, διψασμένος, fleissig ἔχειν ἐπιμέλειαν, ἐπιμελῶς, gülig ἔχειν καλοσύνην.

Διὰ ταύτης τῆς καταλήξεως σχηματίζονται ἐκ τινων ἐπιρρημάτων ἐπίθετα, οἶον, heute σήμερον heutige σημερινός, jetzt νῦν jetzige.

isch φανερῶνει κλίσιν, ὁμοιότητα, περιφρόνησιν, κτῆμα, οἶον, neidisch φθονερῶς, närrisch, μωρῶς, kindisch παιδικῶς, städtisch ἀστυκῶς.

Διὰ τῆς καταλήξεως isch σχηματίζονται ἐπιρρήματα ἐκ ξένων ὀνομάτων, οἶον, Rom, ἡ Ῥώμη, römisch Ῥωμαϊκῶς, Griechen ὁ Ἕλλην, ἐλληνικῶς, Griechisch, Asia ἡ Ἀσία, asiatisch.

lich δηλοῖ ὁμοιότητα, τρόπον, τὸ δυνατόν, κτῆμα, οἶον, Schrift, ἡ γραφή, schriftlich ἐγγράφως, weiss λευκῶς, weisslich ὑπολευκῶς, Fürst ἡγεμὼν, fürstlich ἡγεμονικῶς, sterben ἀποθνήσκειν, sterblich θνητῶς, König βασιλεὺς, königlich βασιλικῶς.

Αἱ εἰς I λήγουσαι λέξεις δὲν δέχονται τὴν συλλαβὴν lich ἀλλὰ ig οἶον· Adel εὐγένεια, adelig (ἀντὶ adellich) εὐγενῶς.

sam φανερώνει ἱκανότητα, κλίσιν, τρόπον, κτῆμα, οἶον. Arbeit ἐργασία, arbeitsam, φιλοπόνως, empfinden αἰσθάνεσθαι, empfindsam εὐαισθήτως, Tugend ἀρετὴ, tugendsam ἐναρέτως.

selig δηλοῖ ἀφθονίαν, οἶον, glück εὐτυχία, glücklich εὐδαιμόνως, Mühe κόπος, mühselig, πολυκόπως.

Σύνθεσις ἐπιρρήματων.

Τὰ ἐπιρρήματα δύνανται νὰ συνθέτῳνται μετὰ τῶν πλείστων μερῶν τοῦ λόγου, οἶον·

1). ὄνομα μὲ ἐπιρῆμα, οἶον· Geld ἄργυρος, gierig ἐπιθυμῶν, geldgierig φιλαργύρως, Baum δένδρον, stark δυνατός, baumstark, ὡς δένδρον δυνατός.

2). ἐπιρῆμα μὲ ἐπιρῆμα οἶον· hoch ὕψηλός, muthig θαρραλέως, hochmüthig ὕψηλοφρόνως.

3). ῥῆμα μὲ ἐπιρῆμα, οἶον, brennen καίειν, heiss θερμῶς, brennheiss καυστικῶς, denken σκέπτεσθαι, würdig ἄξιος, denkwürdig ἀξιωμακονοεύτως.

4). Ἀριθμητικὸν μὲ ἐπιρῆμα, οἶον, dreiseitig, dreieckig, τριγώνως.

5). Πρόθεσις μὲ ἐπιρῆμα, οἶον, nach μετὰ, lassig ἀφίνων, nachlässig, ἀμελῶς, vor πρὸ, laut μεγαλοφώνως, vorlaut προπετῶς.

Ἡ συνθεσττέρα σύνθεσις ὀνομάτων εἶναι ἡ μετὰ τῶν ἐξῆς ἐπιρρήματων·

- artig=εἶδος, οἶον, steinartig πετρῶδες,
 frei } ἐπὶ στερήσεως, οἶον, sorgenfrei ἀμερίμνως, freu-
 leer } denleer, ἄνευ χαρᾶς, geldlos ἄνευ χρημάτων.
 los }
 haltig=οὔχος, οἶον silberhaltig ἀργυροὔχος.
 reich=πλουσίως, οἶον, freudenreich πολυχάρης.
 voll=πλήρης, οἶον, hoffnungsvoll, πλήρης ἐλπίδος,
 εὐελπὺς.
 werth } ἄξιος, οἶον, ehrwürdig ἄξιοσεβάστω, strafwür-
 würdig } dig ἀξιοτιμώρητος.

Γενικαὶ παρατηρήσεις.

1) Ἀνώμαλα ὡς πρὸς τὸν συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν
 βαθμὸν εἶναι τὰ ἐξῆς ἐπιρρήματα.

Θετικὸς	συγκριτικὸς	ὑπερθετικὸς
bald πάραυτα	eher	ehestens, am ehesten
gern εὐχαρίστως	lieber	— am liebsten
oft συχνά	öfter } öfters } oftmals }	— am öftesten

2) Τὸ ἐπιρρήμα, προσδιορίζον ἄλλο μέρος λόγου τίθεται
 πρὸ αὐτοῦ, οἶον, er war sehr froh, ἦτο λίαν φαιδρός.

3) Εἰς ἀπλὴν πρότασιν, τῆς ὁποίας τὸ ῥῆμα εἶναι ἀπλοῦν
 καὶ ἐνεστώτος ἢ παρατατικοῦ χρόνου, τίθεται τὸ ἐπιρρήμα
 εἰς τὸ τέλος, ἐὰν δὲ ἦναι τὸ ῥῆμα σύνθετον, τότε τίθεται
 πρὸ τοῦ χωριζομένου μέρους τῆς συνθέσεως, οἶον, ich schrei-
 be (schrieb) den Brief schön, γράφω τὴν ἐπιστολὴν ὡ-
 ραίως, ich schreibe den Brief gleich ab, ἀντιγράφω τὴν
 ἐπιστολὴν ἀμέσως.

4) Ἐὰν τὸ ῥῆμα ἦναι εἰς παρακείμενον, ὑπερσυντελικὸν ἢ
 μέλλοντα χρόνον τίθεται τὸ ἐπιρρήμα πρὸ τῆς παθητικῆς με-
 τοχῆς ἢ τοῦ ἀπαρεμφάτου (ᾧρα τὸν σχηματισμὸν τῶν χρόνων
 §. 17), οἶον, ich habe (hatte) den Brief schon geschrie-

ben, ἔγραφον ἢ ἔγραψα ἤδη τὴν ἐπιστολὴν, ich werde den Brief gleich schreiben, γράψω ἀμέσως τὴν ἐπιστολὴν.

5) Τὰ ἐπιρρήματα, allein μόνον, genug ἀρκετὰ, καὶ selbst ὁ ἴδιος, μὴ προσδιορίζοντα τὸ ῥῆμα τῆς προτάσεως, τίθενται μετὰ τὴν προσδιοριζομένην λέξιν ἢ πρὸ αὐτῆς, ich allein (selbst) war dort ἢ allein (selbst) ich war dort ἐγὼ μόνον (ὁ ἴδιος) ἤμην ἐκεῖ, er hat Geld genug ἢ genug Geld, ἔχει ἀρκετὰ χρήματα.

6) Τὸ ἐπιρῥημα nicht προσδιορίζον ὄνομα μὲ ἀόριστον ἄρθρον μεταβάλλεται εἰς kein, e-es, οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδέν, οἶον, ich erwarte nicht einen Brief, weil ich erwarte keinen Brief, δὲν περιμένω οὐδεμίαν ἐπιστολὴν, ἐπειδὴ . . .

7) Τὸ ἐπιρῥημα nicht προσδιορίζον παθητικὴν μετοχὴν μεταβάλλεται εἰς τὸ ἀρνητικὸν un συναπτόμενον μὲ τὴν μετοχὴν, οἶον, ein nicht erwarteter Besuch, μὴ προσδοκῆ- μένη ἐπίσκεψις, ein unerwarteter Besuch, ἀπροσδόκητος ἐπίσκεψις.

8) Ἐὰν εἰς πρότασιν τινα ὑπάρχῃ ἤδη ἀρνητικὴ λέξις, παραλείπεται τὸ nicht, ἐπειδὴ δύο ἀρνήσεις ἀποτελοῦσι κατάρσιν, οἶον Es war Niemand nicht da. Οὐδεὶς δὲν ἦτον ἐδῶ, ὁρθῶς. Es war Niemand da. — Er ist nie nicht zu Hause, ὁρθῶς, Er ist nie zu Hause, ποτὲ δὲν εἶναι οἱκοί.

9) Προηγούμενου ῥήματος μὲ ἀρνητικὴν ἔννοιαν, παραλείπεται τὸ ἐπιρῥημα nicht, οἶον μετὰ τὰ ῥήματα abschlagen, versagen ἀρνεῖσθαι, verbieten ἀπαγορεύειν, zweifeln ἀμφιβάλλειν, fürchten φοβεῖσθαι, hindern ἐμποδίζειν, leugnen ἀρνεῖσθαι, π. χ. dem Kinde ist untersagt, zu lügen, (ἀντὶ nicht zu lügen) εἰς τὸ παιδίον εἶναι ἀπαγορευμένον νὰ (μὴ) ψεύδῃται.

10) Ἐπὶ θαυμασμοῦ τὸ nicht, εἶναι περιττὸν (εἰς τινὰς συγγραφὰς εὐρηταὶ ἀκόμη εὐχρηστον) wie schön ist (nicht)

die Eintracht unter Brüdern und Schwestern, πόσον ώραία εἶναι ἡ ὁμόνοια μεταξύ τῶν ἀδελφῶν !

11) Τινὰ ῥήματα ἔχουσι καὶ ἐπιρρήματικὴν σημασίαν καὶ ἡ προσθήκη ἐπιρρήματος τῆς αὐτῆς σημασίας πλεονάζει, οἷον pflegen συνειθίζειν, er pflegt es (gewöhnlich) so zu machen, συνειθίζει (συνήθως) νὰ τὸ κάμνῃ οὕτως.

12) Ἐὰν ἡ πρόθεσις σαφῶς δηλοῖ τὴν σχέσιν μεταξύ τοῦ ὑποκειμένου καὶ ἄλλου ὀνόματος, πλεονάζει ἡ προσθήκη ἐπιρρήματος δηλοῦντος τὴν αὐτὴν σχέσιν, οἷον Er kam aus dem Hause (heraus) ἦλθεν ἐκ τῆς οἰκίας (ἔξω).

Περὶ ἀκριβοῦς σημασίας τινῶν ἐπιρρημάτων.

Beiläufig, σχεδόν, ἀφορᾷ χρόνον.

beinahe σχεδόν, » τόπον.

ungefähr σχεδόν, ἀφορᾷ ἀριθμόν.

fast σχεδόν, » » καὶ τόπον.

neulich, kürzlich, jüngst νεωστί, ἐπὶ χρόνου. Τὸ neulich φανερόναι ὀλίγον, kürzlich ὀλιγώτερον, jüngst, ἐλάχιστον παρελθόντα χρόνον.

eben καὶ gerade ταυτοχρόνως, ἀκριβῶς (ἴσια). Τὰ δύο ἐπιρρήματα δηλοῦσι ταυτότητα τρόπου, βαθμοῦ ἢ χρόνου, οἷον Er macht es eben (ἢ gerade) so, wie ich. Τὸ κάμνει ἐπίσης ἀκριβῶς ὡς ἐγώ.

Ἐπὶ χρόνου μόνον τὸ eben, εἶναι εὐχρηστον, καὶ σημαίνει ἀκριβῶς τὴν τελευταίαν παρελθοῦσαν στιγμὴν, οἷον er ist eben angekommen (ὄχι gerade) τὴν στιγμὴν ἔφθασε.

Erst, schon, noch, δηλοῦσι χρόνον, πρῶτον, ἤδη, ἔτι.

jetzt, τώρα, nun νῦν. Jetzt δηλοῖ τὸν ἀπλοῦν ἐνεστῶτα χρόνον, nun τὸν ἐνεστῶτα χρόνον μετὰ τῶν περιστάσεων, οἷον Nun kommst du zu spät, was ist nun zu thun? Νῦν ἔρχεσαι πολὺ ἀργά· τί νὰ κάμωμεν νῦν (δηλ. εἰς ταύτας τὰς περιστάσεις).

sonst ἄλλως, ἐν ἐναντία περιπτώσει, οἷον Thue deine Pflicht, sonst wirst du bestraft. Κάμνε τὸ χρέος σου, ἄλλως τιμωρεῖσαι.

sonst, ἐπὶ χρόνου, ἄλλοτε, κατ' ἄλλον χρόνον, οἷον Er trinkt nur Sonntags Wein, sonst Wasser, πίνει μόνον τὴν κυριακὴν οἶνον, ἄλλοτε (τὸν ἄλλον καιρὸν, τὰς ἄλλας ἡμέρας) ὕδωρ.

sonst ἢ ehemals ποτὲ, δηλοῦσιν ἀόριστον παρελθόντα χρόνον, οἷον sonst (ehemals) war es anders, als jetzt. Ποτὲ ἄλλως ἦτον ἢ τώρα.

einst) ποτὲ, ἐπὶ ὀριστικῶς παρελθόντος χρόνου μᾶλλον,
einmal) καὶ ἐπὶ μέλλοντος χρόνου, οἷον Du hattest einst einen Freund καὶ du wirst mich einst zum Freunde haben. Ποτὲ εἶχες φίλον,—ποτὲ θέλεις μὲ ἔχει φίλον.

voran ἢ voraus ἔμπροσθεν, δηλοῖ τὴν θέσιν, τὸν τόπον τοῦ πρώτου σχετικῶς πρὸς δευτερόν τινα ἢ πολλοὺς, οἷον Gehe voran ἢ voraus, wir werden folgen. Πορεύου ἔμπροσθεν (προπορεύου) ἡμεῖς ἀκολουθήσομεν.

vorwärts ἔμπροσ, δηλοῖ τὴν διεύθυνσιν πρὸς τὰ ἔμπροσ, δηλ. κίνησιν, χωρὶς νὰ ἀποβλέπῃ τὸ ἀκόλουθον. Ich schreite vorwärts προχωρῶ.

auf καὶ offen, auf φανερόν, μὲ ὀλίγα τινα ῥήματα τὴν πρᾶξιν τοῦ ἀνοίγειν, offen τὴν κατάστασιν, δηλ. τὸ ἀνοικτὸν, οἷον ich schlage das Buch auf, ἀνοίγω τὸ βιβλίον, das Buch ist offen. Τὸ βιβλίον εἶναι ἀνοικτόν.

in καὶ ein (ἐν, εἰς) τὸ in φανερόν, εἰς σύνθεσιν στάσιν, ὡς πρόθεσις κίνησιν καὶ στάσιν, τὸ ein, σύνθετον μὲ ῥήματα τὴν διεύθυνσιν πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, σύνθετον μὲ ἐπιρρήματα, ὀνόματα κλ, στάσιν, οἷον indem ἐνῶ, indessen ἐντούτοις, ich bin in der Kirche, εἶμαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ich gehe in die Kirche, πηγαίνω εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Με τὴν πρόθεσιν **in** δὲν συνθέτονται ῥήματα· ἀντ' αὐτοῦ μὲ **ein**, οἷον **eindringen** εἰσδύειν.

Εἰς τὰς συνθέσεις **herein**, **hinein**, **darein**, **worein** δηλοῖ τὸ **ein** τὴν κίνησιν πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, εἰς δὲ τὰς συνθέσεις **darin**, **hierin**, **worin**, τὸ **in** δηλοῖ στάσιν.

hier ἐδῶ, ὑπάρχει εἰς σύνθεσιν μετὰ διαφόρων προθέσεων, μόνον εἰς **hiedurch**, **hieher**, **hiefür** ἄνευ γ, εὐφωνίας χάριν.

hin ἐκεῖ, ἐπὶ κινήσεως, δηλ. ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τὸν λαλοῦντα· εἰς συνθέσεις μὲ προθέσεις αὗται προσδιορίζουσι τὸν τρόπον τῆς κινήσεως, οἷον **hinauf** πρὸς τὰ ἄνω, **hinein** πρὸς τὰ ἐντός.

her ἐδῶ, ἐπὶ κινήσεως εἶναι τὸ ἀντίθετον τοῦ **hin**, φανερόν· δηλ. τὴν πλησίανσιν πρὸς τὸν λαλοῦντα.

Τὰ μὲ **her** σχηματισθέντα ἐπιρρήματα, ὡς **herab**, **heraus**, **herunter** κ.τ.λ. εἰς σύνθεσιν μετὰ ῥημάτων δὲν ἔχουν τὴν σημασίαν κινήσεως, ἀλλὰ μεταφορικὴν, οἷον **herablassen** **Herablassung** συγκαταβαίνειν, συγκατάβασις, **herausgeben** **Herausgabe** ἐκδίδειν, ἑκδοσις, **herunterkommen** πτώχευειν.

herum καὶ **umher** = περὶ, **herum** φανερόν· τὴν κυκλοειδῆ κίνησιν πρὸς τὸν λαλοῦντα ἢ περὶ τὸ ἀντικείμενον, **umher** τὴν ἀόριστον κίνησιν, οἷον **Ich gehe um die Stadt herum** πηγαίνω περὶ τὴν πόλιν, **ich gehe in der Stadt umher** περιφέρομαι ἐν τῇ πόλει.

hinum-umhin. Τὸ **hinum** δηλοῖ τὴν κίνησιν ἀπὸ τὸν λαλοῦντα περὶ τὸ ἀντικείμενον πρὸς ἓν μέρος αὐτοῦ, **umhin** δηλοῖ τὴν κίνησιν περὶ τὸ ἀντικείμενον. Εἰς τὴν φράσιν **ich kann nicht umhin**, **zu bemerken**, ἔχει ἐντελῶς μεταφορικὴν σημασίαν, οἷον, πρέπει νὰ παρατηρήσω.

§. 19.

Περὶ προθέσεων.

Εἰδὼς προθέσεων.

α) Πρωτότυποι ἢ ἀπλάϊ, οἷον, **an**, **auf** εἰς, ἐπὶ, **aus** ἐκ ἐξ,

bei παρά, durch διὰ τοῦ, τῆς, für διὰ τὸν, τὴν, vor πρό, in εἰς, ἐν, mit με, nach πρὸς, κατὰ, ob ἔνεκα, ohne ἄνευ, seit ἀφ' ὅτου, um περὶ, von ἀπὸ, zu, πρὸς.

β) Παράγωγοι, οἷον ausser ἐκτός (ἀπὸ aus) hinter ὀπίσθεν (ἀπὸ hin), über ὑπὲρ (ἀπὸ ob), unter ὑπὸ (ἀπὸ in), wider κατὰ (ἀπὸ wie καὶ dar), sonder ἄνευ (ἀπὸ τὸ sondern χωρίζειν), sammt ὁμοῦ (ἀπὸ sammeln συναθροίζειν)

γ) Σύνθετοι, οἷον, binnen ἐντός (χρονικόν) (ἐκ τοῦ bei καὶ in ἡ innen)

δ) Προθέσεις ἐξ ὀνομάτων.

gegen πρὸς (ἀπὸ Gegend τόπος) κατὰ συγκατῆν gen, σύνθετον μετὰ da, ent, hin, καὶ zu, οἷον, dagegen ἀπεναντίας, τοῦ über, οἷον, gegenüber ἀντικρῦ.

halb, halben, halber (ἀπὸ Halbe ἥμισυ) εἰς σύνθεσιν: ausserhalb, ἔξωθεν, innerhalb, ἔσωθεν, oberhalb ἄνωθεν, unterhalb κάτωθεν.

hinsichtlich ὡς πρὸς (ἀπὸ Hinsicht) ἀπόβλεψις.

wegen ἔνεκα (ἀπὸ Weg ὁδός.)

zufolge συνεπείᾳ (ἀπὸ Folge συνέπεια.)

kraft δυνάμει (ἀπὸ Kraft δύναμις.)

vermöge διὰ τοῦ, τῆς, (ἀπὸ Vermögen δύναμις.)

laut συμφώνως (ἀπὸ Laut φωνή.)

mittels ἢ mittelst, διὰ τοῦ τῆς, (ἀπὸ Mittel μέσον.)

diesseit ἢ diesseits ἐντεῦθεν (ἀπὸ dieses καὶ Seite μέρος.)

jenseit ἢ jenseits, πέραν (ἀπὸ jenes καὶ Seite).

anstatt ἢ statt ἀντὶ (ἀπὸ Stätte θέσις.)

trotz με ὅλον, ὅλην (ἀπὸ Trotz αὐθάδεια).

willen χάριν (ἀπὸ Willen θέλησις) με um, οἷον, um der Menschen willen χάριν τῶν ἀνθρώπων.

Σημείωσις. Ἡ γυνικὴ τῶν ὀνομάτων Angesicht, πρόσωπον, Behuf, βοήθεια, σκοπός, συνδρομή, Eingang, εἰσοδος ἀρχή.

εἶναι ἐν χρήσει ὡς πρόθεσις, οἶον, angesichts der Menschen, ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, behufs der Beendigung πρὸς βοήθειαν, σκοπὸν, τῆς ἀποπερατώσεως.

Προθέσεις μετὰ γενικῆς.

anstatt ἢ statt ἀντὶ, δηλοῖ θέσιν, οἶον, anstatt (statt) meines Bruders komme ich, ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἔρχομαι ἐγώ.

Ἡ πρόθεσις (anstatt) χωρίζεται ἐνίοτε καὶ τὸ statt, θεωρούμενον ὡς οὐσιαστικὸν τίθεται μετὰ τὴν γενικὴν, οἶον, an Kindes statt, εἰς τὴν θέσιν τοῦ τέκνου.

diesseit ἐντεῦθεν, jenseit ἐκεῖθεν, οἶον, diesseit des Grabes sei weise, jenseit desselben sei glücklich. Ἐντεῦθεν τοῦ τάφου ἔσο σοφός, πέραν αὐτοῦ εὐτυχής.

Αἱ δύο προθέσεις προσλαμβάνουσιν ὡς ἐπιρρήματα s, οἶον, diesseits sei weise, jenseits sei glücklich.

halb, halben, halber ἕνεκα, εἰς σύνθεσιν δηλοῦσι τὴν τοπικὴν σχέσιν, οἶον, ausserhalb, ἔξωθεν, innerhalb ἔσωθεν oberhalb ἄνωθεν, unterhalb κάτωθεν.

Ἡ ἐξ ὀνόματος σχηματισθεῖσα πρόθεσις τίθεται πάντοτε μετὰ τὴν γενικὴν, οἶον, Armuth halber, desshalben ἢ desshalb.

Kraft } δυνάμει οἶον, kraft (vermöge) des Befehles
vermöge } δυνάμει τῆς διαταγῆς.

längs καὶ entlang παρὰ τὸν κατὰ μῆκος, οἶον, längs des Weges κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ.

laut συμφώνως, κατὰ, οἶον, laut des Briefes, der Zeitung κατὰ τὴν ἐπιστολὴν, ἐφημερίδα.

mittels, mittelst } διὰ μέσου οἶον, wir kamen
vermittels, vermittelst } vermittelst ἢ mittelst des Kah-

nes an das Ufer. Ἐφθάσαμεν διὰ τῆς λέμβου εἰς τὴν ὄχθην.

nm willen χάριν, διὰ, λαμβάνει τὴν γενικὴν μεταξὺ τῶν δύο μερῶν, οἷον, Gott schuf alles um der Menschen willen ὁ Θεὸς ἐπλάσε τὰ πάντα χάριν τῶν ἀνθρώπων, um Gottes willen διὰ τὸν Θεόν!

ungeachtet } με ὄλον, ὄλην κτλ. ἢ μὴ θεωρουμένου θεω-
trotz } ρουμένου, οἷον, Trotz seines Fleisses kann.

Με ὄλην τὴν ἐπιμέλειάν του δὲν δύναται.
(μὲ ἄρνησιν.)

unweit ὄχι μακράν, πλησίον, οἷον, unweit des Gartens, πλησίον τοῦ κήπου.

während διαρκοῦντος, διαρκούσης κτ. οἷον, während der Schlacht διαρκούσης τῆς μάχης.

wegen ἔνεκα, οἷον, wegen seines Fleisses, ἔνεκα τῆς ἐπιμελείας του, ἢ seines Fleisses wegen.

(Ἰπάρχει καὶ με τὴν γενικὴν τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν ἐνωμένον, οἷον, meinet, deinet-seinet-ihret-wegen).
Zufolge συνεπειᾶ, οἷον, Zufolge der Verordnung, συνεπειᾶ τοῦ διατάγματος.

Προθέσεις μετὰ δοτικῆς.

aus ἐκ, ἐξ, δηλοῖ, α) τοπικὴν καὶ χρονικὴν σχέσιν, οἷον, aus der Schule kommen ἐκ τοῦ σχολίου ἔρχεσθαι. Ein Dichter aus dem XIII. Jahrhundert. Ποιητὴς (ἐκ) τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος.

β) σχέσιν ὕλης, οἷον aus Holz, ἐκ ξύλου.

γ) λόγον γνώσεως, aus Erfahrung ἐκ πείρας.

δ) αἰτίαν, aus Geiz, ἀπὸ φιλαργυρίαν.

ausser ἐκτὸς, οἷον, ausser der Stadt sind Felder, ἐκτὸς τῆς πόλεως εἶναι ἀγροί· ausser der Stadt hat das Erdbeben auch viele Dörfer zerstört, ἐκτὸς τῆς πόλεως κατέστρεψεν ὁ σεισμὸς καὶ πολλὰ χωρία.

Ἐὰν τὸ ῥῆμα τῆς προτάσεως ἀπαιτῇ πρὸς συμπλήρωσιν

τῆς ἐννοίας του ὄνομα μετὰ τοῦ **ausser**, συντάσσεται ἡ πρόθεσις αὐτὴ μετὰ αἰτιατικῆς, οἷον, **Ich setze etwas ausser allen** (ὅχι allem) **Zweifel** θέτω τι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας.

bei παρά τινι, ἀ) ἐπὶ στάσεως, οἷον, **er wohnt bei dem Markte**, κατοικεῖ παρά τὴν ἀγοράν.

β) ἐπὶ διαρκείας πράξεως, οἷον **Bei der Aufführung des Drama**, κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ δράματος.

binnen ἢ innerhalb, ἐντὸς, ἐπὶ χρόνου, οἷον, **Das Schiff kam binnen ἢ innerhalb acht Tagen von . . .** Τὸ πλοῖον ἦλθεν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ . . . (innerhalb, τοπικὸν ἔσωθεν).

entgegen καὶ zuwider, αἱ δύο προθέσεις δηλοῦσι τὴν σχετικὴν διεύθυνσιν δύο πραγμάτων πρὸς ἄλληλα, zuwider δηλοῖ συγχρόνως ἀποστροφὴν, ἔχθραν. Ἀμφότεραι αἱ προθέσεις τίθενται πάντοτε μετὰ τὸ ὄνομα, οἷον, **Der Osten ist dem Westen entgegen**, ἡ ἀνατολὴ εἶναι ἀπέναντι τῆς δύσεως. **Die Arznei ist mir zuwider**, ἡ ἀναιμία ἐστὶν ἀπέναντι τοῦ ἀνθρώπου. — Μετὰ τῶν ῥημάτων **gehen καὶ kommen** σημαίνει πρὸς ἀπάντησιν.

gegenüber ἀπέναντι, ἐπὶ θέσεως, ὡσαύτως τίθεται μετὰ τὸ ὄνομα, οἷον, **sein Haus steht dem Rathause gegenüber**. Ὁ οἶκός του ἵσταται ἀπέναντι τοῦ βουλευτηρίου (τῆς δημαρχίας)

inner=in ἐντὸς, σπανίως ἀπαντᾷται.

mit
nebst
sammt } γενικῶς=μέ. Mit φανερόναι στενωτέραν ἔσωνευσιν, nebst καὶ sammt ἐξωτερικὴν ἐννουσιν, οἷον **Wein mit Wasser**, οἶνος μικτὸς με' ὕδωρ. **Wein nebst, (sammt) Wasser** οἶνος καὶ ὕδωρ (ἄμικτα). **Leiden mit Geduld ertragen**, πόνον μεθ' ὑπομονῆς ὑπομένειν. **die Mutter nebst (ἢ mit) der Tochter**, ἡ μήτηρ μετὰ τὴν θυγατέρα.

nach πρὸς, κατὰ, μετὰ, περὶ, δηλοῖ
 α') Κίνησιν ἢ διεύθυνσιν πρὸς τόπον ἀπομεμακρυσμένον,
 οἷον Er reiset nach England, ταξειδεύει εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

β') Τρόπον, οἷον nach der Vorschrift schreiben, γρά-
 φειν κατὰ τὸ παράδειγμα.

γ') τάξιν, der Erste nach mir, ὁ πρῶτος μετ' ἐμέ.

δ') αἰτίαν, Er fragt nach mir, ἐρωτᾷ περὶ ἐμοῦ.

Ἐὰν σημαίῃ τὸν τρόπον, ἡ πρόθεσις δύναται νὰ τεθῇ καὶ
 μετὰ τὸ ὄνομα, οἷον meiner Meinung nach, κατὰ (συμφώ-
 νως μὲ) τὴν γνώμην μου.

Κατ' ἐξάφρεσιν λέγεται, nach Hause gehen, πρὸς τὴν
 οἰκίαν.

nächst } πλησίον, πλησιέστατα, δηλοῖ, τόπον, τὴν ἀμε-
 zunächst } σον ἀκολουθίαν, οἷον er sass nächst ihr,
 ἐκάθητο πλησιέστατα αὐτῆς, nächst Ihnen
 ist er mir der Liebste, πλησιέστατα ὑμῶν,
 εἶναι αὐτὸς εἰς ἐμὲ ὁ ἀγαπητότατος. — Ἡ
 πρόθεσις zunächst τίθεται καὶ μετὰ τὸ ὄνο-
 μα, οἷον er sass ihr zunächst.

seit ἀπὸ τοῦ, τῆς, δηλοῖ τὸν ἀκόλουθον χρόνον καὶ διάρ-
 κειαν ἀπὸ ὀρισμένου τινος χρόνου, οἷον Seit Christi Geburt,
 ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

von ἀπὸ τὸν, τὴν, ἐκ, περὶ, δηλοῖ ἀπομάκρυνσιν, παρα-
 γωγὴν, ἀρχὴν κτλ. σχετικῶς μὲ τὸν τόπον, χρόνον καὶ τὴν
 ἐνεργητικὴν αἰτίαν. Ἐπὶ χρόνου προστίθεται ἐνίοτε καὶ δευ-
 τέρα πρόθεσις (an, auf, aus) ἥτις φανερώνει τὴν διάρκειαν,
 οἷον er kommt von Italien, ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, vom
 Pferde steigen, καταβαίνειν ἀπὸ τὸν ἵππον, das Buch han-
 delt vom Kriege, τὸ βιβλίον πραγματεύεται περὶ πολέμου.
 Von dem Tage an . . . ἀπὸ τῆς ἡμέρας, von seiner Ju-
 gend auf ἢ an, ἀπὸ τῆς νεότητός του.

zu πρὸς, εἰς, κατὰ, ἐπὶ, δηλοῖ

α) Κίνησιν πρὸς ἔμφυχα, οἷον ich gehe zu meiner Schwester πηγαίνω εἰς τὴν ἀδελφὴν μου.

β') Κατάστασιν. Zu meinem Troste fand ich ihn zu Hause πρὸς παρηγορίαν μου τὸν εὔρον εἰς τὸν οἶκον.

γ') Χρόνον, zu der Stunde, κατὰ τὴν ὥραν.

δ') Τρόπον, zu Pferde ἔφιππος, zu Fusse πεζός.

ε) Ἀναλογίαν ἀξίας, ἰδιότητος. Im Verhältniss, wie ein Zwerg zu einem Riesen, ἐν ἀναλογίᾳ νάνου πρὸς γίγαντα· den Thaler zu fünf Drachmen rechnen. Τὸ τάλληρον λογίζειν πρὸς πέντε δραχμάς.

Προθέσεις μετὰ αἰτιατικῆς.

durch, διὰ, τοῦ, τῆς, κατὰ, δηλοῖ διεύθυνσιν διὰ τῶν ἐσωτερικῶν μερῶν σώματος, διάρκειαν χρόνου, μέσον, οἷον durch das Thor fahren, διὰ τῆς πύλης πορεύεσθαι, durch ein ganzes Jahr, ἢ das ganze Jahr durch, καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Durch den Gebrauch der Bücher, διὰ χρήσεως τῶν βιβλίων. — Κατ' ἐξάίρεσιν καὶ durch einander, ἄνω κάτω.

für διὰ τὸν, τὴν, πρὸς, ἀνά, ὡς, ἀντὶ, δηλοῖ σχέσιν.

α) Θέσεως, ich gehe für meinen Bruder in den Krieg, ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου πηγαίνω εἰς τὸν πόλεμον.

β') Ὁμοιότητος, ich hielt es für Wahrheit, τὸ ἐξέλαβον ὡς ἀλήθειαν.

γ') Σκοπὸν, Der Vater sorgt für seine Kinder, ὁ πατὴρ φροντίζει διὰ τὰ τέκνα του.

δ') Σειράν, τάξιν, für das (fürs) Erste, κατὰ πρῶτον, Tag für Tag, ἡμέραν πρὸς ἡμέραν.

gegen ἢ wider πρὸς, ἐναντίον, ὡς πρὸς, κατὰ, δηλοῦσι τὴν διεύθυνσιν πρὸς ἀντικείμενόν τι, gegen γενικῶς, wider ἐπὶ ἀντιστάσεως, οἷον Liebe gegen Jemand haben, ἀγάπην ἔχειν πρὸς τινα, gegen Jemand sein, κατὰ τινος. Was bist

du gegen jenen Reichen τί εἶσαι ὥς πρὸς ἐκεῖνον τὸν πλούσιον ;

Κατὰ συγκοπὴν γράφεται gen, ἀντὶ gegen εἰς ποιητάς, οἶον, gen Himmel, πρὸς οὐρανὸν, gen Osten πρὸς ἀνατολάς.
ohne } ἄνευ, δηλοῖ ἔλλειψιν, ἀπουσίαν, ἀπόκλεισιν, οἶον,
sonder } Was ist das Leben ohne einen Freund? τί εἶναι ἡ ζωὴ ἄνευ φίλου;

Sonder ἀπαντᾶται μᾶλλον εἰς ποιητάς, οἶον, sonder Zweifel ἄνευ ἀμφιβολίας.

um περι, ἀνὰ δηλοῖ κίνησιν ἢ στάσιν ἐν εἴδει κύκλου, ἀλλαγὴν, σύγκρισιν ἀριθμοῦ, μέτρου, ἀπλοῦν χρόνον, σκοπὸν, στήρῃσιν, οἶον, um die Kirche gehen, περι τὴν ἐκκλησίαν βαδίζειν, um den Tisch sitzen, κάθεσθαι περι τὴν τράπεζαν, um den andern Tag ἀνὰ δευτέραν ἡμέραν, um zwei Tage zu spät, δύο ἡμέρας ἀργότερα, morgen um sechs Uhr, αὖριον τὴν ἑκτην ὥραν, sich um eine Sache bemühen, κοπιᾶζειν περι πράγματός τινος, um das Leben bringen, τὴν ζωὴν ἀφαιρεῖν, φονεύειν.

Προθέσεις μετὰ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς.

Εἶναι αἱ ἐξῆς.

an, εἰς, πλησίον.

auf, εἰς ἐπὶ

hinter, ὀπισθεν

neben, πλησίον

in, εἰς ἢ ἐν.

über, ὑπὲρ ὑπεράνω.

unter, μεταξὺ (πολλῶν ἀντικειμένων)

vor, πρὸ, ἀπὸ,

zwischen, μεταξὺ (δύο ἀντικειμένων.)

Μετὰ δοτικῆς συντάσσονται αἱ ἄνω προθέσεις ἐπὶ στάσεως, ἡσυχίας, μετὰ αἰτιατικῆς δὲ ἐπὶ κινήσεως, οἶον, auf dem Dache stehen, ἵστασθαι ἐπὶ τῇς στέγης, auf das Dach steigen, ἀναβαίνειν εἰς τὴν στέγην.

Παρατηρήσεις περὶ τῆς χρήσεως τῶν προθέσεων.

1) Ἐὰν εἰς πρότασιν τινα ὑπάρχωσι πλείυτερα ὀνόματα μὲ τὴν αὐτὴν πρόθεσιν, ἢ ἐπανάληψις αὐτῆς εἶναι περιττὴ, ὡσαύτως ἔὰν τὰ ὀνόματα συνδέωνται μὲ τοὺς συνδέσμους und

καί, oder ή, οἶον, Der Kaufmann brachte für den Vater (für) die Mutter und (für) die Kinder neue Kleider ὁ ἔμπορος ἔφερε διὰ τὸν πατέρα, τὴν μητέρα καὶ τὰ παιδιά νέα φορέματα.— Μετὰ τοὺς ἄλλους συνδέσμους, ή ἔαν τὸ ὄνομα ἔχη διάφορα κατηγορούμενα, ή πρόθεσις ἐπαναλαμβάνεται, οἶον, er hat es entweder von dir oder von deinem Bruder gehört, τὸ ἤκουσεν ή ἀπὸ σέ ή ἀπὸ τὸν ἀδελφόν σου. Mit zwanzig Jahren bist du noch Jüngling, mit dreissig ein Mann, mit achtzig ein Greis. Μὲ εἴκοσι ἔτη εἶσαι ἀκόμη νεανίας, μὲ τριάκοντα ἀνὴρ, μὲ ὀγδοήκοντα γέρον.

2) Δύο προθέσεις δὲν τίθενται κατὰ συνέχειαν ἕνεκα κακοφωνίας καὶ ἀσαφείας, ἀλλὰ παρεμβάλλεται κατάλληλός τις λέξις, ή ἡ πρότασις περιγράφεται δι' ἀντωνυμίας, οἶον, ἀντὶ Für von dem Kaufmanne gelieferte Waaren, λέγομεν κάλλιον. Für die von dem Kaufmanne gelieferten Waaren, ή für die Waaren, welche der Kaufmann geliefert hat, διὰ τὰς παρὰ τοῦ ἐμπορίου χορηγηθείσας πραγματείας, ή διὰ τὰς πραγματείας, ὡς ὁ ἔμπορος ἐχορήγησε.

3) Αἱ προθέσεις τίθενται καὶ εἰς ἐπιβρῆματα τόπου, τὰ ὅποια μένουσιν ἄκλιτα, οἶον, er warf es von oben herab. Τὸ ἔβριψεν ἀπὸ ἐπάνω, ich sehe dich von fern, σὲ βλέπω μακρόθεν, für jetzt, πρὸς τὸ παρόν.

4) Προθέσεις τινες ὑπαιτιοῦσι πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐννοίας δευτέραν πρόθεσιν ή ἐπίβρημα, διὰ τῶν ὁποίων δηλοῦται ή σχέσις τῆς ἀρχῆς, διαρκείας, κινήσεως κτλ. αὕτη ή δευτέρα πρόθεσις ή τὸ προστεθὲν ἐπίβρημα τίθεται πάντοτε μετὰ τὸ ὄνομα, οἶον, von heute an, ἀπὸ τὴν σήμερον, von Jugend auf, ἐκ νεότητος von oben her, ἀπὸ ἄνω (πρὸς ἐμέ.)

Ἐὰν ἤδη διὰ τῶν πλαγίων πτώσεων ἐκφράζεται ή σχέσις τῶν ὀνομάτων, πλεονάζει ή πρόθεσις, οἶον, die Mutter sagte es (zu) der Schwester ή μήτηρ τὸ ἔλεγεν εἰς τὴν θυγατέρα.

6) Μεταξὺ τῆς προθέσεως καὶ τοῦ ὀνόματος δύναται νὰ τεθῇ ἡ γενικὴ ἄλλου τινος ὀνόματος καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην χάνει τὸ μετὰ τῆς προθέσεως συνταχθὲν ὄνομα τὸ ἄρθρον, οἷον, Mit dem Fleisse Ihres Sohnes bin ich zufrieden ἢ Mit Ihres Sohnes Fleisse bin ich zufrieden, μετὰ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ὑμετέρου υἱοῦ εἶμαι εὐχαριστημένος.

7) Μεταξὺ τῆς προθέσεως καὶ τοῦ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντος ὀνόματος δὲν δύναται νὰ τεθῇ ἄλλη πλαγία πτώσις μετὰ προθέσεως ἐκτὸς ἐὰν συνδέεται τὸ πρῶτον ὄνομα μετὰ μίαν τῶν μετοχῶν, οἷον· χάριν τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας, Wegen der gegen Sie (bestehenden . . .) Freundschaft ἐνεκα τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπαρχούσης φιλίας.

8) Ἐὰν συντάσσονται αἱ προθέσεις μετὰ ἀπαρεμφάτου ἢ ἄλλης ἐγκλίσεως τοῦ ῥήματος, θεωροῦνται ὡς σύνδεσμοι, οἷον Er ging weg, ohne mir etwas zu sagen· ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ μοὶ εἴπῃ τι. Er verliess mich, ungeachtet ich ihn bat. Μὲ ἐγκατέλειψε, ἂν καὶ τὸν παρεκάλεσα.

9) Αἱ προθέσεις an, bei, in, von, zu συναίρουνται μετὰ τῆς δοτικῆς dem, eis am, beim, im, vom, zum· αἱ προθέσεις an, auf, durch, für, in, vor συναίρουνται μετὰ τὴν αἰτιατικὴν das, eis ans, aufs, fürs, ins, vors, ἢ πρόθεσις zu, μετὰ τὴν δοτικὴν der, eis zur.

Διὰ τῆς συναίρεσεως ταύτης χάνει τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον τὴν ὀριστικότητα καὶ ἡ συναίρεσις δηλοῖ γενικῶς τὴν ιδέαν, οἷον, ins Wasser fallen εἰς ὕδωρ πίπτειν (εἰς τὸ ὕδωρ πίπτειν).

10. Διὰ τῆς συνθέσεως προθέσεων μετὰ τῶν πλαγίων πτώσεων τῶν ἀντωνυμιῶν der καὶ wer, γίνονται ἐπιρρήματα, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουσι καὶ ὡς σύνδεσμοι, οἷον, indess, ἐνῶ, ἐντούτοις vordem πρότερον, nachdem ἄφου κτλ.

§. 20.

Περὶ συνδέσμων.

Οἱ σύνδεσμοι κατὰγονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ἐπιρρημάτων.

των καὶ πολλοὶ αὐτῶν εἰσέτι εἶναι ἐν χρήσει ὡς ἐπιβρῆματα, οἶον, da, denn, so· ἐξ ἀντωνυμιῶν, οἶον, dass, weder, ἢ ἐκ ῥιζῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων, οἶον auch, weil, endlich, ferner κτλ. καὶ τούτου ἕνεκα διαιροῦνται εἰς

α) πρωτοτύπους, οἶον, auch, dann, denn, so, wie,

β') παραγώγους, οἶον nämlich, ferner, erstens,

γ') συνθέτους, οἶον, gleich wohl, obgleich, wenn schon.

Εἰς τοὺς συνθέτους συνδέσμους λογίζονται ἰδίως αἱ συνθέσεις ἐξ ἀντωνυμιῶν καὶ προθέσεων, οἶον, damit, darum, deshalb, demnach, somit κτλ.

Ὡς σύνδεσμοι εἶναι ἐν χρήσει.

aber, ἀλλὰ

allein, ἀλλὰ

als, ὡς

also, λοιπὸν

als ob, ὡς νὰ

als wenn, ὡς ἂν

als dass, παρὰ νὰ

anstatt, ἀντὶ

auch, καὶ

auf dass, ἵνα

ausser, ἐκτὸς

ausgenommen, ἐκτὸς

ausserdem, ἐκτὸς, πρὸς

τούτοις.

bald-bald, ποτὲ μὲν-ποτὲ δὲ

bevor, πρὸ τοῦ

besonders, ἰδίως

bis, ἕως

da, ὅτε

dagegen, ἀπ' ἐναντίας

daher, ὅθεν

damit, ἵνα

dann, ἔπειτα

darum, διὰ τοῦτο

dass, ὅτι, νὰ

demnach, ἐπομένως

denn, διότι

dennoch, μολαταῦτα

dessgleichen, ὡσαύτως

desshalb, διὰ τοῦτο

dessenungeachtet, μολα-

ταῦτα.

desswegen, διὰ τοῦτο

doch ὁμως

ebenfalls, ὡσαύτως

ehe, πρὶν

ehe als, πρὶν ἢ

entweder-oder ἢ-ἢ

falls, ἐν περιπτώσει

ferner, ἐπίσης

fernerhin, εἰς τὸ ἐξῆς

folglich, ἐπομένως

geschweigedenn, μὴ ὅτι δὴ

gleichsam, οὕτως εἰπεῖν

gleichfalls, ὡσαύτως

gleichwohl, μάλιστα

hingegen, ἀπ' ἐναντίας

immerhin, ἐν πάσῃ περι-

πτώσει

indem, ἐνῶ

indess, }	ἐνῶ ἐντούτοις	sodenn, λοιπὸν	
indessen, }		sondern, ἀλλὰ	
ingleichen, ὡς αὐτως		sonst, ἄλλως	
in so fern, καθόσον		sowohl-als auch, καὶ-καὶ	
in wie fern, ὁμ.		statt, ἀντὶ	
in wie weit, ὁμ.		theils-theils, ἐν μέρει μὲν	
inzwischen, ἐντούτοις	ἐν μέρει δὲ		
ja, μάλιστα	um, ἵνα		
je-je, ὅσον-τόσον	um dess willen, διὰ ταῦτα		
je-desto, ὁμ.	um so mehr, τόσον μᾶλλον		
jedoch, ἀλλ' ὁμως	und καὶ		
je nachdem, καθ' ὅσον	ungeachtet, μολονότι		
kaum, μόλις, ἅμα	underdess, ἐνῶ		
mithin, ἐπομένως	unterdessen, ἐν τούτοις		
nachdem, ἀφοῦ	vielmehr, ἔτι μᾶλλον		
nicht allein-sondern auch,	vordem, πάλαι		
οὐχὶ μόνον-ἀλλὰ καὶ	während, διαρκοῦντος διαρ-		
nicht nur-sondern auch	κούσης		
nicht sobald, ἅμα	wann, πότε		
nun, νῦν ἐπειδὴ	warum, διατί		
nun, denn, λοιπὸν	weder-noch, οὔτε-οὔτε		
nun denn, λοιπὸν	wenn, ἐὰν		
nur, μόνον	wenn gleich, ἂν καὶ		
ob ἂν	wenn auch, ὁμ.		
ob auch, ἂν καὶ	wenn nur, ἐὰν μόνον		
obgleich, }	wesshalb, }		
obschon, }	wesswegen, }		τούτου ἕνεκα
obwohl, }	weil, διότι		
seit, ἀφοῦ	wie, πῶς		
seitdem, ἀφοῦ	wiewohl, ἂν καὶ		
so, τότε, λοιπὸν	wo, ὅπου		
sobald, ἅμα	wodurch, δι' οὗ		
so dass ὥστε	womit, μὲ ὅτι		
sofern, ἐὰν	woraus, ἐξ οὗ		
sogar, μάλιστα	wovon, περὶ οὗ		
so, (μετὰ ἐπιρρήμάτων)	wofern, ἐὰν		
somit, ἐπομένως	wohl, μάλιστα		
sonach, ὁμ.	zwar, μὲν		

zumal, τόσῳ μᾶλλον

Οἱ προηγούμενοι σύνδεσμοι διαιροῦνται εἰς τρεῖς κλάσεις, οἷον.

Α') Εἰς συνδέσμους εἰς οὓς ἔπεται τὸ ὑποκείμενον, ἀπα-
τοῦντας τὸ ῥῆμα εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως, τοὺς ἐξῆς.

als,	nachdem	wann,
als ob,	nicht allein,	warum,
als wenn,	nicht nur,	wenn,
anstatt,	nicht sobald	» gleich,
als dass,	nun—da	» schon,
auf dass,	ob	» auch
bevor,	ob auch,	» nur,
bis,	ob gleich	wesshalb,
da,	ob schon,	wesswegen,
damit,	ob wohl,	weil,
darum,	seit,	wie,
dass,	seitdem,	wie wohl,
ehe	so ἔάν	wo,
ehe als,	so bald,	wodurch,
falls,	so dass,	womit,
indem,	so fern,	woraus,
indess,	so (μετὰ ἐπιρρ.)	wovon,
indessen,	statt	wofern
in so fern,	um	zumal,
in wie fern,	und	
in wie weit,	ungeachtet,	
je,	unterdess	
je nachdem	während,	

Β') Εἰς συνδέσμους μὲ σημασίαν ἐπιρρήματος, εἰς τοὺς
ποίους ἔπεται ἀμέσως τὸ ῥῆμα εἴτα τὸ ὑποκείμενον.

also,	dann,	dessgleichen,
auch,	daher,	desshalb,
ausserdem,	desto,	dessenungeachtet,
besonders	darum.	desswegen,
bald	demnach,	doch,
dagegen,	dennoch	ebenfalls,

entweder,	inzwischen,	sodenn,
ferner,	jedoch,	sonst,
fernerhin,	mithin,	theils,
folglich,	nun,	um deswillen,
gleichfalls,	nundenn,	unterdessen,
gleichwohl,	nur,	vielmehr ἔτι μᾶλλον,
hingegen,	so τότε,	vordem,
immerhin,	somit,	wohl,
ingleichen,	sonach,	

Γ') Εἰς συνδέσμους, μετὰ τοὺς ὁποίους τίθεται ἀμέσως τὸ ὑποκείμενον καὶ εἶτα τὸ ῥῆμα, οἷον

aber,	geschweige,	weder-noch
allein,	ja,	zumal,
ausser,	sondern,	zwar,
ausgenommen,	sowohl-als auch,	
denn,	und,	

Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν συνδέσμων.

aber, ἀλλὰ, πάλιν, (wieder), οἷον, abermals ἢ nochmals πάλιν, ἔτι, ἅπαξ.

allein, ἀλλὰ, φανερόναι ἀντίθεσιν, οἷον, wir hoffen, allein umsonst, ἐλπίζομεν, ἀλλὰ ματαίως.

als, ὡς, οἷον, ἢ, παρὰ, ὅτε, δηλοῖ ὁμοιότητα, παράδειγμα, σύγκρισιν, χρόνον παρελθόντα, οἷον, er handelte als Mensch, ἔπραξεν ὡς ἄνθρωπος. Die Haushiere, als: Pferde, Schafe, τὰ οἰκιακὰ ζῶα, οἷον, ἵπποι, πρόβατα κτλ. Er arbeitet so viel, als ich, ἐργάζεται τόσον ἢ (ὅσον) ἐγώ. Als er in das Zimmer trat, ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον.

also, λοιπὸν, ἐπομένως, οὕτω (ἐκ τοῦ all καὶ so), οἷον, du hast die Mittel, also gebrauche sie, ἔχεις τὰ μέσα, ἐπομένως μεταχειρίσου αὐτά. Also hat Gott die Welt geliebt, (οὕτως ὁ θεὸς ἡγάπησε) τὸν κόσμον, ὥστε. . .

anstatt, ἀντὶ νὰ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετ' ἀπαρεμφάτου, οἷον, Das Kind treibt sich herum, anstatt in die Schule

zu gehen, τὸ παιδίον περιφέρεται, ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ σχολεῖον.

auch. (ὄρα II μέρος)

darum, διὰ τοῦτο, φανερόναι πραγματικὸν ἀποτέλεσμα.

dass, ὅτι (ἐκ τοῦ das) ἡ πρότασις μετὰ τοῦ συνδέσμου τούτου δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς οὐσιαστικόν, ἐκφράζον διὰ τῶν τεσσάρων πτώσεων τὴν αὐτὴν ἔννοιαν, οἷον·

ὄν. Dass du krank bist, ist die Folge ὅτι ἀσθενὴς εἶσαι, εἶναι ἡ συνέπεια . . . dein Kranksein ist die Folge.

Γεν. Die Nachricht dass du krank bist, ἡ εἰδησις, ὅτι ἀσθενὴς εἶσαι· die Nachricht deines Krankseins.

Δοτ. Der Grund liegt darin, dass du krank bist, ἡ αἰτία εἰς τοῦτο· κεῖται, ὅτι ἀσθενὴς εἶσαι. In deinem Kranksein liegt die Ursache.

Αἰτιατ. Ich habe erfahren. dass du krank bist, ἔμαθον, ὅτι ἀσθενὴς εἶσαι.

Ich habe dein Kranksein erfahren.

demnach, ἐπομένως, φανερόναι ἀποτέλεσμα λογικόν.

denn, ἐπειδὴ, παρὰ, ἢ, ἐκτὸς ἐάν, δηλοῖ τὴν φυσικὴν αἰτίαν, οἷον. Mein Vater kann nicht kommen, denn er ist krank, ὁ πατήρ μου δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ, ἐπειδὴ εἶναι ἀσθενὴς.

denn, μετὰ συγκριτικὸν βαθμὸν ἀντὶ als, οἷον Wer ist mächtiger, denn (als) Gott. Τίς εἶναι ἰσχυρότερος ἢ ὁ Θεός;

denn, ἀντὶ ausser wenn, ἐκτὸς ἐάν, τίθεται μετὰ τὴν ὑπότακτικὴν τοῦ ῥήματος, οἷον, Ich verzeihe ihm, er müsste denn seinen Fehler leugnen. Τὸν συγχωρῶ, ἐκτὸς ἐάν ἀρνεῖται τὸ σφάλμα του.

dennoch, (ἐκ τοῦ dann καὶ noch, τότε ἀκόμη) διάφορον τοῦ doch, ὅμως (ἂν καὶ), οἷον, er betrog mich und dennoch bin ich sein Freund, μὲ ἠπάτησε καὶ μολαυτῶτα (τότε ἀκόμη) εἶμαι φίλος του. Er betrog mich und doch bin ich sein Freund μὲ ἠπάτησε ἂν καὶ εἶμαι φίλος του.

desshalb, desswegen φανερόνουςι πραγματικὸν ἀποτέλεσμα.

falls, ἐν περιπτώσει wenn, οἷον falls ἢ wenn er kömmt, ἐὰν ἔρχηται.

folglich, ἐπομένως, φανερόνει λογικὸν ἀποτέλεσμα.

indem, ἐπειδὴ, ἐνῶ, δηλοῖ μᾶλλον περίστασιν ἢ χρόνον, οἷον Ich muss noch um drei Tage Frist bitten, indem ich die Sache noch nicht beendigt habe. Πρέπει νὰ ζητήσω ἀκόμη τρεῖς ἡμέρας προθεσμίαν, ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις δὲν ἀπεπερατώθη.

je-je, ὅσον-τόσον, τὸ πρῶτον je ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα εἰς τὸ τέλος. Ὁ σύνδεσμος οὗτος εἰς τὸν ὁποῖον ἔπεται πάντοτε συγκριτικὸς βαθμὸς ἐπιβῆματος τίθεται, ὅπου ἐν μόνον ῥῆμα συνδέει τὰς προτάσεις, οἷον der Unterricht wird mir je länger, je lieber. Ἡ διδασκαλία ὅσον διαρκεστέρα τόσο ἀγαπητοτέρα μοι εἶναι.

je-desto ἢ um so, ὅσον-τόσον, τίθενται ἐὰν αἱ δι' αὐτῶν ἐνωμέναι προτάσεις ἔχουν διάφορα ῥήματα, οἷον Je grösser ein Schmerz ist, destoruhiger muss man sich verhalten. Ὅσω μεγαλύτερον τὸ ἄλγος, τόσο ἡσυχώτερον πρέπει τις νὰ φέρεται.

je nachdem, καθ' ὅσον, ἀναλόγως (je nach dem Verhältnisse πάντοτε κατὰ τὴν ἀναλογίαν), οἷον Ich werde dich belohnen, je nachdem du fleissig bist ἢ je nach dem Verhältnisse deines Fleisses. Ὅα σὲ ἀνταμείψω, καθ' ὅσον εἶσαι ἐπιμελής, ἢ ἀναλόγως τῆς ἐπιμελείας σου.

nachdem, ἀφοῦ, φανερόνει τετελεσμένην πράξιν, μετὰ τὴν ὁποῖαν ἤρχισε ἄλλη πράξις, ὅθεν τὸ nachdem ἀπαιτεῖ τὸν ὑπερσυντελικόν, ἡ δὲ ἐπομένη πρότασις τὸν παρατατικόν τοῦ ῥήματος χρόνον. Nachdem ich meine Arbeit beendigt hatte, ging ich aus. Ἀφοῦ ἐτελείωσα τὴν ἐργασίαν μου, ἐξῆλθον.

Ἡ πρότασις μὲ τὸν σύνδεσμον **nachdem** συμφωνεῖ ἐντελῶς μὲ τὴν ἀπόλυτον γενικὴν παθητικοῦ ῥήματος τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

nicht so bald, μόλις, ἄμα=**kaum**, καταχρηστικῶς ἀπαντᾶται μόνον εἰς τινὰς συγγραφάς.

ob, ἂν, ἐκφράζει ἀμφιβολίαν καὶ ἀπαιτεῖ τὴν ὑποτακτικὴν τοῦ ῥήματος, οἷον· **ich weiss nicht, ob die Nachricht wahr sei**, δὲν ἤξεύρω ἂν ἡ εἰδήσις εἶναι ἀληθής.

obgleich, **obwohl**, **obschon**, **ob auch**, **obzwar**= ἂν καὶ, καίπερ· ἂντ' αὐτῶν, **wenn gleich**, **wenn schon**, **wenn auch**, **wenn zwar**, οἱ ὅποιοι σύνδεσμοι λαμβάνουν τὴν προσωπικὴν ἀντωνυμίαν εἰς τὸ μέσον, καθὼς καὶ ὁ σύνδεσμος **obgleich**, οἷον, **wenn er gleich**, **ob er gleich**.

Ἀντὶ τοῦ **obgleich** καὶ **obwohl** λέγεται καὶ **wiewohl** ἢ **ungeachtet**, οἷον, **er that es, obgleich (wiewohl, ungeachtet) es das Gesetz verbietet**. Τὸ ἔπραξεν ἂν καὶ ὁ νόμος τὸ ἀπαγορεύει.

seit ἢ **seitdem**, ἀφ' ὅτου, δηλοῦσι χρόνον, καὶ διαφέρουσι τοῦ **nachdem**, ἐπειδὴ τὸ ῥῆμα τῆς ἐπομένης προτάσεως δύναται νὰ ᾔῃαι ἢ ἐνεστῶτος ἢ παρατατικοῦ χρόνου, ἐνῷ μετὰ τὸ (**nachdem**) τὸ δεύτερον ῥῆμα πάντοτε πρέπει νὰ ᾔῃαι παρατατικοῦ, οἷον· **seit (ἢ seitdem) ich in diesem Hause wohne, bin ich gesund, ἢ war ich nicht einmal unwohl, ἀφ' ὅτου κατοικῶ εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν, εἶμαι ὑγιὴς ἢ οὐδὲ μίαν φορὰν ἤμην ἀσθενής**. (ὅρα **nachdem**).

so, τότε, ὅσον-τόσον, εἰάν.

Ἡ πρότασις ἀρχομένη ἀπὸ **wenn**, ἀπαιτεῖ: νὰ ἀρχίζῃ ἡ ἐπομένη, εἰάν ᾔῃαι ἐκτεταμένη, μὲ **so**, οἷον, **wenn du etwas lernen willst, so darfst du keine Mühe scheuen, εἰάν θέλῃς νὰ μάθῃς τι, (τότε,) δὲν πρέπει νὰ φοβῆσαι μηδὲνα κόπον**. Εἰς μικρὰς προτάσεις παρχλείπεται τὸ **so**, **wenn du willst, (so) schreibe . . . Ἐάν θέλῃς, γράφε**. **So** gelehrt er

ist, so stolz ist er auch. Ὅσον πεπαιδευμένος, τόσον ἀλαζών εἶναι. So mich Jemand einer Lüge zeihen kann, Ἐάν δύναται τις νὰ μὲ κατηγορήσῃ ψεύδους.

sondern, ἀλλὰ, τίθεται μετὰ προηγουμένην ἄρνησιν εἰς τὴν πρώτην πρότασιν, οἷον· Verliere nicht die Zeit, sondern gebrauche sie als ein Geschenk Gottes. Μὴ χάνῃς τὸν καιρὸν, ἀλλὰ μεταχειρίζου αὐτὸν ὡς δῶρον θεοῦ.

um ἵνα, ὁ μόνος σύνδεσμος ὁ ἀπαιτῶν τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ ῥήματος μὲ zu, οἷον· er hat nicht die Kräfte, um zu arbeiten, δὲν ἔχει τὰς δυνάμεις ἵνα ἐργάζεται.

und, καί, ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα τῆς προτάσεως εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἣν κατέχει τὸ ῥῆμα τῆς προηγουμένης προτάσεως, οἷον· Die Zeit vergeht so schnell und kömmt nicht wieder, ὁ χρόνος παρέρχεται τόσον ταχέως καὶ δὲν ἐπανέρχεται πλέον.

Weil die Zeit so schnell vergeht und nicht wieder kömmt, ἐπειδὴ ὁ χρόνος κτλ.

während, ἐνῶ, (ἐνεργητικὴ μετοχὴ τοῦ wahren, διαρκεῖν) τίθεται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ συνδέσμου indem, οἷον, Während ich indem ich schreibe fällt mir ein, ἐνῶ γράφω, μοι ἔρχεται ἡ ἰδέα.

Wenn, ἐάν, μεταβάλλεται εἰς wo, ἐάν ἀκολουθῇ ἐπὶ ῥῆμα, wo nicht, ἀντὶ wenn nicht (wenn es nicht so ist) wo möglich, (wenn es möglich ist.)

weil διότι, δηλοῖ τὴν λογικὴν αἰτίαν, ἀπέναντι τοῦ denn (ὅρα denn), οἷον du bist unwissend, weil du nichts lernst, ἀμαθὴς εἶσαι ἐπειδὴ (διότι) τίποτε δὲν μανθάνεις.

zwar, μὲν, εἰς τὴν πρώτην πρότασιν, ἀπαιτεῖ ἀλλὰ ὅμως εἰς τὴν ἐπομένην, οἷον Er ist zwar fleissig, aber (doch) macht er wenig Fortschritte. Εἶναι μὲν ἐπιμελής, ἀλλὰ κάμνει ὀλίγας προόδους.

§. 21.

Περὶ ἐπιφωνημάτων (Empfindungswort).

Τὰ ἐπιφωνήματα δὲν εἶναι πραγματικά λεῖξεις, ἀλλὰ μόνον φωναί, δι' ὧν φανεροῦται ἡ κατάστασις τοῦ αἰσθήματος, καὶ χρησιμεύουν πρὸς ἔμφασιν τῆς δηλώσεως αὐτοῦ. Ἡ θέσις τῶν εἶναι ποτὲ μὲν ἐν ἀρχῇ, ποτὲ δὲ ἐν τέλει, ἢ μεταξὺ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς προτάσεως.

Μόνον κατ' ἐξάίρεσιν σχηματίζονται ἐξ ὀλίγων τινῶν ἐπιφωνημάτων λεῖξεις, οἷον ἀπὸ τὸ ach, ächzen, στενάζειν, ἀπὸ juch, jauchzen ἀλλαλάζειν, ἀπὸ puff, puffen, κροτεῖν, ἀπὸ weh, τὸ ὄνομα das Weh, λύπη, ἄλγος.

Τύποι τινες ῥημάτων, ὀνομάτων, ἐπιθέτων, ἐπιρρήμάτων, καὶ προθέσεις τινες ὑπάρχουσιν ἐν χρήσει ὡς ἐπιφωνήματα, οἷον brav, καλῶς! fort ἔμπρός! auf ἐπάνω! halt, στάσου! Heil χαῖρε! Glückauf! εὐτύχει (χαιρετισμὸς τῶν μεταλλευτῶν).

Ὡς πρὸς τὴν σημασίαν διαιροῦνται τὰ ἐπιφωνήματα·

1. Εἰς ἐπιφωνήματα δηλοῦντα σωματικὴν ἢ ψυχικὴν αἰσθημα, οἷον Ο! ὦ! προσάπτεται εἰς τὴν κλητικὴν καὶ τὴν προστακτικὴν, οἷον O Freund! ὦ φίλε, o komm! weh! ach! o weh! au, au weh, leider ἐπὶ πόνου καὶ λύπης (leider εἶναι ὁ συγκριτικὸς βαθμὸς τοῦ leid, οἷον es thut mir leid λυποῦμαι).

ah, ha, ei, juch, juchhei, juchhe, heisa! ἐπὶ χαρᾶς καὶ ἀπροσδοκῆτος εὐχαρίστου συμβάντος.

ah, ei, ih, hoho, oho, potz, potztausend! ἐπὶ θαυμασμοῦ, συγκατανεύσεως.

pfui, huhu, brr! ἐπὶ ἀποστροφῆς, ἀγανακτήσεως, φόβου.

hm! haha ἢ aha! ἐπὶ ἀμφιβολίας ἢ βεβαιότητος· atsch! ἐπὶ χλευασμοῦ.

2. Εἰς ἐπιφωνήματα δηλοῦντα τὴν μίμησιν διαφόρων ἤχων

καὶ φωνῶν τῶν ζῶων, οἷον bauz, piss puff! κρότος τουφεκίου, klipp, klapp! κρότος διὰ ξύλου γινόμενος, bim, bam, bum, ἤχος κώδωνος, husch, κρότος φεύγοντος, miau! quak quak! φωναὶ ζῶων· hahaha! hihi φωναὶ γέλωτος.

3) Εἰς ἐπιφωνήματα, δι' ὧν φανερόμεν ἢ διατάττομεν τιμὰ τι, οἷον he! heda! holla! νὰ πλησιάσῃ τις. St! sch! pst! νὰ σιωπήσῃ τις, topp! ἐὰν συγκατανεύωμεν.

Ἐκ τῶν ἄνω ἐπιφωνημάτων μόνον τὸ wohl καὶ Heil! συνδέονται μετὰ δοτικῆς, καὶ τότε ἐννοεῖται τὸ ῥῆμα sei, οἷον Heil dir! (Heil sei dir!) εἰρήνη σοι! ο, ach, pfui! μετὰ γενικῆς, ἀντὶ τῆς κλητικῆς, οἷον o der Schande! ὦ ἐντροπή!

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ Σύνταξεως.

§. 22.

Α. Σύνταξις ἀπλοῦ λόγου.

Ἡ ἀπλὴ πρότασις, ἣτις ἐμπεριέχει, ἐκτὸς τοῦ ὑποκειμένου, κατηγορουμένου καὶ τῶν διαφόρων προσδιορισμῶν, ἐπὶ ῥῆμα καὶ πλαγίας πτώσεις, δύναται νὰ ἐκφρασθῇ κατὰ τέσσαρας διαφόρους τρόπους, οἷον·

α) Τρόπος. 1) Τὸ ὑποκείμενον μετὰ τῶν προσδιορισμῶν. 2) Τὸ ῥῆμα. 3) Αἱ λοιπαὶ πλάγιαί πτώσεις μετὰ ἢ ἄνευ προθέσεων, τὰ ἐπιῤῥήματα, οἷον Der Wind wehte vor drei Tagen sehr heftig. Ὁ ἄνεμος ἔπνεε πρὸ τριῶν ἡμερῶν λίαν σφοδρῶς.

β') Τρόπος. 1) Ἡ πλαγία πτώσις. 2) Τὸ ῥῆμα. 3) Τὸ ὑποκείμενον. 4) Τὰ λοιπὰ συμπληρώματα, οἷον Vor drei Tagen wehte der Wind sehr heftig.

γ') Τρόπος. 1) Τὸ ἐπιῤῥημα. 2) Τὸ ῥῆμα. 3) Τὸ ὑποκεί-

μενον. 4) Τὰ λοιπὰ συμπληρώματα, οἷον *Sehr heftig wehte der Wind vor drei Tagen*.

δ') Τρόπος (μεταβληθέντος τοῦ οὐδετέρου ῥήματος εἰς ἀ-
πρόσωπον) 1) ἡ ἀντωνυμία *es*· 2) τὸ ῥῆμα· 3) τὸ υποκειμέ-
νον· 4) Τὰ λοιπὰ συμπληρώματα, οἷον *Es wehte der Wind
vor drei Tagen sehr heftig ἢ es wehte der Wind sehr
heftig vor drei Tagen ἢ* (ἐὰν θεωρῇται τὸ ἐπὶ ῥῆμα ὡς
προσδιορίζον τὸ ῥῆμα) *Es wehte sehr heftig der Wind
vor drei Tagen*· (ὄρα καὶ τὸν γ' τρόπον).

Σημειώσεις. 1) Ἐκ τῶν ἄνω τεσσάρων τρόπων τοῦ σχη-
ματισμοῦ ἀπλῆς προτάσεως, ἐξάγεται, ὅτι τὸ ῥῆμα κατέχει
πάντοτε τὴν δευτέραν θέσιν.

2) Ἐὰν τὸ ῥῆμα τῆς προτάσεως ᾖναι σύνθετον ἐκ προθέ-
σεων, ἐπιρρήμάτων, κτλ. ἐπομένως χωριστέον καὶ ἐνεστῶτος
ἢ παρατατικοῦ χρόνου, τότε τίθεται τὸ ἀπὸ τὸ ῥῆμα χωρι-
σθὲν μέρος τῆς συνθέσεως εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως, οἷον
Der Vater reiset (ἢ reisete) heute nach Venedig ab. Ὁ
πατὴρ ἀναχωρεῖ, (ἢ ἀνεχώρησε) σήμερον διὰ τὴν Βενετίαν·

3) Εἰς ἐρώτησιν καὶ προσταγὴν ὡσαύτως χωρίζεται τὸ
πρῶτον τῆς συνθέσεως μέρος καὶ τίθεται εἰς τὸ τέλος, οἷον
Vater! reisest du ab? Vater! reise ab. Μόνον τὸ σύνθε-
τον ῥῆμα *anfangen*, ἐὰν χωρίζεται, ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν
an πλησίον τοῦ ῥήματος, τόσῳ μᾶλλον εἰς σύνθετον πρότα-
σιν, οἷον *Ich fange an, es zu begreifen* ἀρχίζω νὰ τὸ ἐν-
νοῶ, ὅχι *ich fange es zu begreifen an*.

4) Ἐὰν τὸ ῥῆμα ᾖναι σύνθετον καὶ παρακειμένου ἢ ὑπερ-
συντελικοῦ χρόνου, τίθεται ἡ παθητικὴ μετοχὴ εἰς τὸ τέλος,
οἷον *Der Vater ist (ἢ war) nach Venedig abgereist*.

5) Ἐὰν τὸ σύνθετον ῥῆμα ᾖναι μέλλοντος χρόνου, τίθεται
τὸ ἀπαρέμφατον εἰς τὸ τέλος, οἷον *Der Vater wird heute
nach Venedig abreisen*.

6) Ἐὰν τὸ ῥῆμα συντάσσεται μετὰ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς

τοῦ ὀνόματος, τίθεται ἡ δοτικὴ πρὸ τῆς αἰτιατικῆς, ἐὰν δὲ ἡ αἰτιατικὴ ᾖ προσωπικὴ ἀντωνυμία, τίθεται ἡ αἰτιατικὴ πρὸ τῆς δοτικῆς, οἷον *ich gebe meinem Freunde einen Rath*, δίδω τῷ φίλῳ μου συμβουλὴν. *Ich widme mich den Wissenschaften*, ἀφιερώνω ἑμαυτὸν εἰς τὰς ἐπιστήμας.

8) Ἡ αἰτιατικὴ προσώπου τίθεται πρὸ τῆς γενικῆς πράγματος. *Man zieht den Verbrecher verschiedener Missethaten*. Κατηγοροῦσι τὸν κκοῦργον ἐπὶ διαφόροις κακουρήμασιν.

Προσδιορισμοὶ τόπου ἢ χρόνου τίθενται πρὸ τῆς παρὰ τοῦ ῥήματος αἰτουμένης πτώσεως, οἷον *das machte an jenem Tage einen tiefen Eindruck auf unsere Seele*. Τοῦτο ἔκαμε κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν κτλ.

Ἡ πλάγια πτώσις τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας ἔπεται ἀμέσως μετὰ τὸ ῥῆμα, οἷον *Ich sah ihn vor drei Tagen in der Kirche*. Τὸν εἶδον πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

8) Ἐὰν ὑπάρχωσι πλείυτεραι πλάγιαι πτώσεις μὲ πρὸθέσεις εἰς τὴν πρότασιν, τότε τίθεται ἡ πτώσις ἡ ἔχουσα τὴν μεγαλειτέραν ἔμφασιν εἰς τὸ τέλος· ὥσαύτως ἐὰν ἀντὶ ὀνομάτων ᾖ ἐπιρρήματα, οἷον *Der Wind wehte vor drei Tagen an diesen Orte mit unbeschreiblicher Heftigkeit*. Ὁ ἄνεμος ἔπνεε πρὸ τριῶν ἡμερῶν εἰς τοῦτον τὸν τόπον μὲ ἀπερίγραφτον σφοδρότητα.— ἢ *der Wind wehte gestern Abends hier überaus heftig*. Ὁ ἄνεμος ἔπνεε χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐνταῦθα λίαν σφοδρῶς.

9) Τὸ ἀρνητικὸν ἐπίρρημα, *nicht*, προσδιορίζον τὸ ῥῆμα, τίθεται εἰς ἀπλὴν πρότασιν, τοῦ ῥήματος ὄντος εἰς ἐνεστώτα ἢ παρατατικὸν χρόνον, εἰς τὸ τέλος, οἷον *Ich kenne den Menschen nicht*, δὲν γνωρίζω τὸν ἄνθρωπον.

Ἐὰν ὅμως τὸ ῥῆμα ᾖ παρακειμένου ἢ ὑπερσυντελικοῦ χρόνου τίθεται τὸ *nicht* πρὸ τῆς παθητικῆς μετοχῆς καὶ ἐὰν ᾖ μέλλοντος χρόνου πρὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου, οἷον *ich habe*

(hatte) den Menschen nicht gekannt—ich werde den Menschen nicht kennen, δὲν ἐγνώρισα τὸν ἄνθρωπον, δὲν θὰ γυνώρισω τὸν ἄνθρωπον.

Ἐὰν τὸ nicht προσδιορίζῃ ἄλλην λέξιν, τίθεται πρὸ αὐτῆς. Ich habe nicht Zeit (keine Zeit.)

§. 23.

Σύνταξις ἐρωτηματικῆς προτάσεως.

1) Ἡ ἀπλῆ ἐρώτησις περιέχουσα μόνον τὸ ῥῆμα, τὸ ὑποκείμενον καὶ ἀντικείμενον ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα εἰς τὴν ἀρχὴν, μετὰ τὸ ὁποῖον ἔπεται τὸ ὑποκείμενον, οἷον· Ist der Herr im Hause? Εἶναι ὁ κύριος ἐν τῷ οἴκῳ;

2) Ἐὰν περιέχῃ ἡ ἀπλῆ ἐρώτησις ἐπιβρῆματα, τόπου, χρόνου, ιδιότητος, μέτρου, ποσότητος, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνομάτων, τότε ἡ σύνταξις γίνεται κατὰ τὸν γ' τρόπον ἀπλοῦ λόγου, οἷον· α') Τὰ τὴν ἐρώτησιν προσδιορίζοντα ἐπιβρῆματα, καὶ ὀνόματα εἰς τὴν ἀρχὴν, β') τὸ ῥῆμα, γ') τὸ ὑποκείμενον, δ') τὰ λοιπὰ συμπληρώματα, π. χ. woher kömmt du? πόθεν ἔρχεσαι; Wie viele Brüder hat dein Freund? πόσους ἀδελφοὺς ἔχει ὁ φίλος σου;

3) Καὶ ἡ ἀντωνυμία welcher, e, es, μετὰ ὀνόματος προσδιορίζει τὴν ἐρώτησιν, καὶ ἡ πρότασις συντάσσεται κατὰ τὸν β' τρόπον τοῦ ἀπλοῦ λόγου, οἷον· α') ἡ ἀντωνυμία welcher, e, es, μετὰ τὴν πλησίαν πτώσιν, β') τὸ ῥῆμα, γ') τὸ ὑποκείμενον, δ') τὰ λοιπὰ συμπληρώματα, π. χ. Welches Buch hast du gestern in der Stadt gekauft? Ποῖον βιβλίον ἡγόρασας χθὲς ἐν τῇ πόλει;

4) Ἐὰν ὑπάρχῃ εἰς τὴν ἀπλῆν ἐρώτησιν κλητικὴ ὀνόματος, τίθεται αὕτη ὡς μὴ ἔχουσα ἐπιβρῆμα ἢ ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν τῷ μέσῳ ἢ ἐν τέλει, οἷον Vater, gibst du mir die Erlaubniss? ἢ gibst du Vater mir die Erlaubniss? ἢ Gibst du mir die Erlaubniss Vater? Πάτερ, μοι δίδεις τὴν ἀδειαν;

5) Ἡ πρότασις ἡ ἐκφράζουσα θαυμασμὸν καὶ περιέχουσα τὸ ἐπιβρῆμα wie, μετ' ἄλλου ἐπιβρῆματος, ἢ τὰς ἐρωτηματικὰς ἀντωνυμίας was für ἢ welch ein συντάσσεται κατὰ τὸν ἄνω ὑπ' ἀρ. 2 τρόπον, οἷον· Wie reich ist mein Nachbar! πόσον πλούσιος εἶναι ὁ γείτων μου! Welch ein Laster ist der Müssiggang, ὅποιον κακὸν εἶναι ἡ ἀργία!

§. 24.

Σύνταξις προστακτικῆς προτάσεως.

Ἡ προστακτικὴ πρότασις ἐκφράζεται καθὼς ἡ ἐρωτηματικὴ, δηλαδή, τὸ ῥῆμα κατέχει τὴν πρώτην θέσιν; ἡ κλητικὴ ἐὰν ἦναι ὄνομα, τίθεται κατὰ διάθεσιν, ὡς εἰς τὴν ἐρώτησιν, (ὅρα ἀρ. 4.)

Ἐὰν δὲ ἡ κλητικὴ πτώσις ἦναι ἀντωνυμία β' προσώπου, παραλείπεται, ἐκτὸς ἐὰν φανεροῦται δι' αὐτῆς ἔμφασις, τότε τίθεται ἢ ἀμέσως μετὰ τὸ ῥῆμα, ἢ περιστατικῶς πρὸ αὐτοῦ, οἷον ο Vater, sende deinen Geist! ἢ sende, ο Vater, deinen Geist, ἢ sende deinen Geist, ο Vater, πέμψον, ὦ πάτερ, τὸ πνεῦμά σου!

Ἐὰν ἦναι ἡ κλητικὴ πτώσις ἀντωνυμία γ') προσ. ἐνικ. ἢ πληθ. ἀριθ. τίθεται αὕτη ἀμέσως μετὰ τὸ ῥῆμα οἷον· Glaube er (sie) mir! πιστεύε μοί· ἢ Glauben Sie mir! πιστεῦτέ μοι!

§. 25.

Σύνταξις εὐκτικῆς προτάσεως.

Ἡ εὐχὴ ἐκφράζεται κατὰ τρεῖς τρόπους οἷον·
α) Διὰ τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ ῥήματος, μεθ' ἣν ἔπεται τὸ ὑποκείμενον μὲ τὸ ἐπιβρῆμα, doch, καὶ τὰ λοιπὰ συμπληρώματα, οἷον· Hätte ich doch die Mittel, εἴθε νὰ εἶχον τὰ μέσα· (ὅρα §. 26. ἀρ. 5.)

β) Ὡς ὑποθετικὴ πρότασις διὰ τοῦ συνδέσμου, wenn,

ἐπομένου τοῦ ὑποκειμένου μετὰ τοῦ doch, οἷον· wenn ich doch die Mittel hätte!

γ') Διὰ τῆς ὑποτακτικῆς παρατατικοῦ χρόνου τῶν ἑλλειπῶν ῥημάτων, mögen, wollen, dürfen, können καὶ τοῦ βοηθητικοῦ: werden, κατὰ τὴν σημασίαν των, ἐπομένου τοῦ doch, τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦ συμπληρώματος, οἷον· Möchte doch der Vater noch heute kommen. Εἴθε νὰ ἔλθῃ ὁ πατήρ ἔτι σήμερον.

§. 26.

Β'. Σύνταξις συνθέτου λόγου.

Ἡ σύνταξις τῶν μελῶν περιόδου εἶναι ἐν γένει ἡ αὐτὴ τῇ τοῦ ἀπλοῦ λόγου, ἐκτὸς ὅτι οἱ σύνδεσμοι καὶ αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι ἔχουσιν ἐπιβρόχην τινα ὡς πρὸς τὴν θέσιν τοῦ ῥήματος, οἷον.

1) Οἱ ὑπ' Α' §. 20· σύνδεσμοι ἀπαιτοῦσι τὸ ῥῆμα εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως π. χ. Als wir zu der Brücke kamen, warteten wir, bis das Boot anlangte. Ὅτε ἐφθάσαμεν εἰς τὴν γέφυραν, περιμείναμεν ἕως οὗ φθάσῃ ἡ λέμβος.

2) Ὡσαύτως τίθεται τὸ ῥῆμα εἰς τὸ τέλος τῆς προτάσεως μετὰ τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνυμίας der, die, das, welcher, welche, welches, wer καὶ was, μετὰ τὰς ἐρωτηματικὰς ἀντωνυμίας, μετὰ τὰ μόρια τὰ ἐρωτηματικὰ, τὰ ἐπιβρόχια, πῶς, wann πότε, wo ποῦ, καὶ μετὰ τὰς συνθέσεις ἐκ τοῦ was (woher πόθεν, wohin διὰ ποῦ, womit, με ὅ, τι κτλ.) ἅπαντα ἐὰν δὲν ἀποτελῶσι ἐρώτησιν, οἷον· Es ist derselbe, welchen (den) ich gesehen habe. Εἶναι ὁ ἴδιος τὸν ὁποῖον εἶδα. Ich weiss nicht, wo er geblieben ist, ἄγνοῶ, ποῦ ἔμεινε, sage, womit ich dir helfen kann, λέγε με τί δύναμαι νὰ σέ βοηθήσω.

3) Ο σύνδεσμος *damit* ἐπὶ ταυτοπροσωπίας πολλάκις εὐφωνίας χάριν ἀνταλλάσσεται διὰ τοῦ συνδέσμου *um*, ἀπαιτοῦντος τὸ ἀπαρέμφατον οἷον *ich schenke dir das Buch, damit ich dir eine Freude mache*. Σοὶ χαρίζω τὸ βιβλίον, ἵνα σοὶ κάμω χαρὰν (*um dir eine Freude zu machen*).

4) Ο σύνδεσμος *dass*, ὅτι, ἵνα, δύναται νὰ παραλειφθῇ.

α) ἐπὶ ταυτοπροσωπίας μετὰ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, τὸ δὲ ῥῆμα τίθεται εἰς ἀπαρέμφατον. *Ich habe die Absicht, dass ich in das Schauspiel gehe, ἔχω τὸν σκοπὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ θέατρον, in das Schauspiel zu gehen*.

β) Ἐπὶ ἑτεροπροσωπίας τίθεται ἡ ὑποτακτικὴ τοῦ ῥήματος ἀμέσως μετὰ τὸ δεύτερον ὑποκείμενον, οἷον *Ich lese in den Zeitungen, dass Friede herrscht, Ich lese in den Zeitungen, Friede herrsche*. Ἀναγινώσκω εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ἐπικρατεῖ εἰρήνη.

Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν δύναται ἡ δευτέρα πρότασις νὰ συνταχθῇ κατὰ τὸν δ' τρόπον τῆς συντάξεως ἀπλοῦ λόγου μὲ τὴν ἀντωνυμίαν *es*, οἷον *es herrsche Friede*.

5) Ο σύνδεσμος *wenn* παραλείπεται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἂν ἀποτελῇ ἡ πρότασις τὸ πρῶτον μέρος τῆς περιόδου, καὶ τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς τὴν θέσιν τοῦ *wenn*, οἷον *Wenn der Vater heute noch ankömmt, so Kômmt der Vater heute noch an, so*.

6) Ἐὰν ἀποτελῇ ἡ κυρία πρότασις ἐπόμενον μέρος συνθέτου λόγου, ἔχει αὕτη τὸ ῥῆμα ἐν ἀρχῇ, οἷον *Unsere Truppen fassten neuen Muth, nachdem sie*. Τὰ ἡμέτερα στρατεύματα ἐνεθαρρύνθησαν ἐκ νέου ἀφοῦ. *Nachdem . . . fass-ten unsere Truppen neuen Muth*.

Σημειώσεις. α) Δύο προτάσεις ὧν ἡ μὲν συνίσταται ἐκ τοῦ συνδέσμου *dass*, *damit* καὶ ἐκ μόνου τοῦ ῥήματος συναيروῦνται εἰς σχῆμα μιᾶς προτάσεως, ἀποβληθέντος τοῦ συνδέσμου καὶ μεταβληθέντος τοῦ ῥήματος εἰς ἀπαρέμφατον. οἷον *Ich*

habe dir befohlen, dass du heute kömmt. Σε διέταξα, σήμερα να έλθης. Ich habe dir heute zu kommen befohlen.

6') Εάν εις πρότασιν τινα υπάρχη σύνδεσμος, απαιτών τὸ ῥῆμα εις τὸ τέλος, καὶ ἐὰν τὸ ῥῆμα ἦναι ἑλλειπὲς καὶ παρακειμένου ἢ ὑπερσυντελικοῦ χρόνου, ὥστε δύο ἀπαρέμφατα ῥημάτων νὰ ἀκολουθῶσιν ἄλληλα, τίθεται τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα πρὸ τῶν ἀπαρεμφάτων, οἷον Weil du mir deine Ankunft hast melden lassen, ὅχι, Weil du mir deine Ankunft melden lassen hast, ἐπειδὴ ἄφησες νὰ μοὶ ἀναφέρωσι τὴν ἔλευσίν σου.

γ') Εάν ἀναφέρηται εις σύνθετον πρότασιν ὁ λόγος τοῦ ὑποκειμένου ἢ ἄλλου τινὸς, ἡ κυρία πρότασις δύναται νὰ παρεντεθῇ μετὰ δύο ἢ τρεῖς λέξεις, καὶ τὸ ὑποκείμενον ἔπεται τοῦ ῥήματος· οἷον Ich sprach: du Thor, du betriegst dich! du Thor, sprach ich, du betriegst dich. Ἐλεγον, ὦ μωρὲ, ἀπατάσαι.

δ') Ἐν προτάσει, ἐν ᾗ ὑπάρχουσιν ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ πληθ. (ὁμοιόφωνοι πτώσεις) ἡ μὲν πτώσις πρὸ τοῦ ῥήματος εἶναι ἡ ὀνομαστικὴ, ἡ δὲ μετὰ τὸ ῥῆμα ἡ αἰτιατικὴ, καὶ ἡ μετάθεσις τῶν πτώσεων ἤθελε προξενήσῃ ἀσάφειαν, οἷον die Russen schlugen die Türken, οἱ Ῥῶσσοι ἐκτύπησαν τοὺς Τοῦρκους· die Türken schlugen die Russen. Οἱ Τοῦρκοι ἐκτύπησαν τοὺς Ῥώσσους.

Εὰν ἡ ἔμφασις απαιτῇ τὴν μετάθεσιν τῶν πτώσεων, μεταβάλλεται κάλλιον τὸ ἐνεργητικὸν ῥῆμα εἰς παθητικόν, οἷον die Türken wurden von den Russen geschlagen.

Συναίρεσις προτάσεων.

Αἱ προτάσεις συναίρουνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τῆς ἀποβολῆς τοῦ ῥήματος, τινῶν συνδεσμῶν καὶ τῶν ἀντωνυμιῶν welcher, e, es, ἡ der, die, das.

1) Δι' ἀποβολῆς τοῦ ῥήματος, καὶ ἐπομένως καὶ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, ἐὰν αἱ προτάσεις ἔχωσιν ἓν κοινὸν ῥῆμα, δ τίθεται ἅπαξ εἰς τὴν κυρίαν πρότασιν, οἷον Früh ereilte ihn der Tod, zu früh (ereilte er ihn) für Seine Familie und viel zu früh (ereilte er ihn) für seine grossen Entwürfe. Ἐνωρὶς τὸν ἀφῆρπασεν ὁ θάνατος, πολὺ ἔνωρὶς ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν του καὶ λίαν ἔνωρὶς διὰ τὰ μεγάλα του σχέδια.

2) Δι' ἀποβολῆς τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος sein.

α) Ὁμοῦ μὲ τὴν προσωπικὴν ἀντωνυμίαν, οἷον dann ist des Menschen Leben ein Sitz des Trostes, (es ist) reich an Ruhe und Erinnerung. Τότε ἡ τοῦ ἀνθρώπου ζωὴ εἶναι ἡ ἔδρα παρηγορίας, πλουσία ἡσυχίας καὶ ἀναμνήσεως.

3) Ὁμοῦ μὲ τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν, der, welcher, οἷον O Anschlag (welcher) deiner werth und so gross (ist) wie du selbst. Ἡ σχέδιον, ἄξιον σοῦ καὶ μέγα, ὡς σὺ ὁ ἴδιος εἶσαι!

γ') Ὁμοῦ μὲ τὸν σύνδεσμον und, καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ κυρία πρότασις ἀναφαίνεται εἰς σχῆμα ἐπιβρόῃματος καὶ ἡ δευτερεύουσα μεταβάλλεται εἰς πρωτεύουσαν, οἷον Ich war zufrieden, dass ich nicht Alles verlor und nahm das Geld. Zufrieden, dass ich nicht Alles verlor, nahm ich das Geld. Εὐχαρστημένος ὅτι δὲν ἔχασα τὰ πάντα, ἔλαβον τὰ χρήματα.

δ') Ὁμοῦ μὲ τὸν σύνδεσμον weil ἢ da, οἷον Weil er zu schüchtern war, verschloss er sich in sein Haus. = Zu schüchtern verschloss er sich in sein Haus. Λίγην δειλὸς (ὢν) ἐκλείσθη εἰς τὴν οἰκίαν του.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

§. 28.

Περὶ ὀρθογραφίας.

Οἱ γενικοὶ κανόνες τῆς ὀρθογραφίας στηρίζονται·

- 1) εἰς τὴν γενικὴν καλλίστην προφορὰν,
- 2) εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν λέξεων,
- 3) εἰς τὸν γενικὸν τρόπον τοῦ γράφειν τὰς λέξεις.

Ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν καλὴν καὶ καθαρὰν προφορὰν ὁ πρῶτος ὁδηγὸς εἶναι ὁ διδάσκαλος, ὁ δεύτερος ἡ ἀκρόασις δημοσίων λόγων (ἐκκλησιαστικῶν) καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διδασκάλου ἡ μεγαλόφωνος ἀνάγνωσις διαφόρων χωρίων·

Ὡς πρὸς τὸν γενικὸν τρόπον τοῦ γράφειν παρστηρεῖται.

1) Τινὲς παράγωγοι λέξεις, αἵτινες ἔπρεπε νὰ διατηρῶσι ἃ γράφονται ὅμως μὲ e, οἷον· behende, edel, Mehl, Vetter ἐκ τοῦ Hand, Adel, mahlen, Vater.

2) Ὁμοίφωνοι λέξεις πρέπει νὰ διακριθῶσι καὶ διὰ τῆς γραφῆς, οἷον. Ton ὁ τόνος, Thon πηλὸς, Tod θάνατος, todt νεκρὸς, Aas ψοφίμιον, ass ἔφαγα.

3) Αἱ ξέναι λέξεις γράφονται μὲ τὰ αὐτὰ στοιχεῖα, μὲ τὰ ὅποια γράφονται εἰς τὴν γλῶσσαν των, οἷον· Journal, Christ, Katechismus.

4) Ἄπαντα τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ὡς ὀνόματα ἐν χρήσει λοιπὰ μέρη τοῦ λόγου, γράφονται μὲ κεφαλαῖον ἀρχικὸν στοιχείον, οἷον· der Mensch, die Liebe, das Schreiben, der Weise· εἰς ἐπιστολάς αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι εἴ καὶ γ' πρόσ. καὶ ἡ τῶν αὐτοπαθῶν ῥημ. δοτ. ἢ αἰτιατ. sich, uns, ἀφορῶσα ἀνώτατα πρόσωπα οἷον, τὸν αὐτοκράτορα, βασιλέα, ἡγεμόνα. Εἰς βασιλικά διατάγματα τὸ α) προσ. πληθ. Wir.

Σημεῖα μακρῶν καὶ βραχέων συλλαβῶν.

Ἄπλουν σύμφωνον μετὰ τὰ φωνήεντα, a, e, i, o, u, φα-

νερόναι, ὅτι ἡ συλλαβὴ εἶναι μακρά, τὸ δὲ διπλοῦν, ὅτι εἶναι βραχεῖα, οἷον· der Schlaf, die Nase, διάφορα τοῦ schlaff, nasse.

Ὡς διπλᾶ σύμφωνα ὑπάρχουν b, d, f, g, k, (ὡς ck) l, m, n, p, r, s, t, tz (ἀντὶ zz), τὰ ch, sch, καὶ x δὲν διπλασιάζονται καὶ θεωροῦνται ὡς ἀπλὰι φωναί.

Αἱ δίφθογγοι ai, au, äu, ei, eu ὡς μακρὰι ἀποτελοῦσι καὶ μακράν συλλαβὴν καὶ δὲν δύναται νὰ τὰς ἀκολουθῇ διπλοῦν σύμφωνα, οἷον· laichen, kaufen, Käufer, leiten, Leute, Geiz.

Δύο ἡ περισσότερα σύμφωνα, ἀλλὰ διάφορα, εἰς μίαν συλλαβὴν, τὴν κάμνουν βραχεῖαν καὶ ὁ διπλασιασμός τοῦ συμφώνου εἶναι περιττός, οἷον· Sand, hart, ἀλλ' ὅχι Sann, harrt.

Τούτου τοῦ κανόνος ἐξαίρουνται αἱ παράγωγοι πολυσύλλαβοι λέξεις, οἷον· Bekanntschaft, ἀπὸ kennen.

Ἰσαύτως ἐξαίρουνται καὶ γράφονται μόνον μὲ ἓν τελικὸν σύμφωνα αἱ λέξεις καὶ συλλαβαί, μολονότι εἶναι βραχεῖαι, αἵτινες δὲν ἐκτείνονται, οἷον, an, in, hin, bis, der, des, ob, um, von, man, was, weg, zer, ver, un, κτλ.

Ἐκτὸς τῶν ἄνω δύο σημείων μακροῦ φωνήεντος, εἶναι καὶ τρία ἄλλα σημεία, δι' ὧν τὸ φωνήεν γίνεται μακρόν.

α) Ὁ διπλασιασμός τοῦ a, e, o, οἷον· Aal, Meer, Moos.

β) Ἡ προσθήκη τοῦ e μετὰ τὸ i (ἀντὶ ii), οἷον Spiel, viel.

γ) Ἡ προσθήκη τοῦ h (ἀφώνου) πρὸ τῶν λεγομένων ὑγρῶν συμφώνων l, m, n, r, οἷον· Mahl, lahm, Lohn, sehr.

Συλλαβαί μὲ δύο ἡ περισσότερα σύμφωνα ἢ qu (ἐκτὸς τῶν st καὶ ph) πρὸ τοῦ φωνήεντος ἐν γένει δὲν δέχονται τὸ h, οἷον· Flur, klar, Schwan, Strom, Thor.

Εἰς τινὰς περιστάσεις χρησιμεύει τὸ h πρὸς διάκρισιν ὁμοιοφώνων λέξεων, οἷον· mahlen ἀλέθειν, malen ζωγραφίζειν, Mahl γεῦμα, Mal φερά, holen φέρειν, hohl κοῦλος.

Χρήσις τῶν φωνηέντων.

a, aa, ah.

a γράφεται εἰς τὰς πλείστας γερμανικὰς λέξεις καὶ πάντοτε εἰς τὰς καταλήξεις bar, sal, sam, οἷον Art, langsam, wunderbar, Trübsal.

aa ὑπάρχει μόνον εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις, οἷον Aar, Aal, Aas, Haar, Paar, Saal, Saat, Schaar, Staar, Staat, Waare.

Ah εἰς Ahle, Ahn, ahmen, Ahnen, ahnden ἢ ahnen, Bahn, Bahre—dahlen, Draht—fahl, Fahne, Fahre, fahren—Hahn, kahl, Kahm, Kahn Krahn—mahlen, Mahl, Mahd (Schwaden) mahnen—nah, Nahme (Name), Nahrung Naht—Pfahl, prahlen, Prahm—Rahe, Rahm Rahmen—Sahne, Stahr, Wahl, wahn, wahr.

ä, ah, e, ee, eh.

ä (τρεπτὸν ä) ἀνήκει κυρίως μόνον εἰς τὰς παραγομένας ἀπὸ πρωτοτύπου μετὰ a γεγραμμένας λέξεις, οἷον, ändern, Bäcker, ἀπὸ anders, backen,

Τὸ ä δὲν διπλασιάζεται καὶ τότε ἀκόμη ἐὰν ἔγινε ἐξ aa, οἷον Aeser, Härchen, Säle ἀπὸ Aas, Haar, Saal.

Ἡ ὑποτακτικὴ τοῦ παρατατικοῦ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων, ἅτινα εἰς τὴν ὀριστικὴν ἔχουσι τὸ a, γράφεται μετὰ ä, οἷον lag-läge, gab-gäbe, that-thäte.

ah γράφεται εἰς τὰς ἐξῆς, ἀπὸ πρωτοτύπου μετὰ ah γεγραμμένας λέξεις, οἷον ähnlich, Aehre, allmählig, bewähren, gähnen, Gefährte, gewähren, Mähre, Zähre.

e γράφεται εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις, ἐξ ὧν τινες ἔπρεπε, ὡς παραγόμενα ἐκ πρωτοτύπων ἔχόντων τὸ φωνῆεν a, νὰ γραφῶσι μετὰ ä οἷον

ausmerzen, auswendig, Becher, behende, (Hand) Belt, Besen, beten — echt, edel, (Adel) Elster, emsig, Esche, essen — Feder, Fell, geben, Geberde, (gebaren) Gebet,

Genesung, gellen, gerben, gerecht, Gletscher, Grenze — hell, hegen, henken — (hangen) Henne, (Hahn) her, Herd — Keller, Kelter — leben, legen, Metze, Mewe — pressen — Schelle, (Schall) Scherflein, Segen, selig, schweben, schwenken, schwer, Stempel, Stengel — ver- wegen, (wagen) Vetter, (Vater) wegen — Welt, werth, —Zelt.

εε γράφεται εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις· Allee, Armee, Beere, Beet, Heer, Heerde, Idee, Klee, leer, Meer, scheel, Schmeer, See, Seele, Speer, (Spree, ὄνομα ποταμοῦ) Theer.

Με eh γράφονται αἱ ἐξῆς λέξεις·

angenehm, befehlen, begehren, dehnen, Ehre, em- pfehlen, entbehren, fehlen, hehlen, hehr, Kehle, kehren, Lehm, Lehn, lehren, mehr, sehnen, wehren, zehn, zehren.
i, ie, ih, ieh, g.

ἰ γράφεται ἀπλοῦν καὶ θεωρεῖται βραχὺ ἂν ἔπωνται δύο ἢ περισσότερα σύμφωνα, οἷον fing, wirklich.

Ὡσαύτως εἰς τὰς καταληκτικὰς συλλαβάς· ig, ich, icht, licht, isch, rich, zig.

Τὸ ἰ ἐν ἀρχῇ ὀλίγων τινων ὀνομάτων, προφέρεται μακρὸν χωρὶς νὰ λάβῃ σημεῖόν τι, οἷον Jgel, ἀκανθόχοιρος.

Ὡσαύτως προφέρεται τὸ ἰ μακρὸν χωρὶς σημεῖον (δηλ. τοῦ e ἢ h) εἰς Anis, Bibel, Biber, dir, mir, Emil, Elisabeth, Bibel, Tiber, καὶ εἰς τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς ine τῶν γυναικῶν, οἷον Wilhelmine, εἰς τὰ ῥήματα ἐκ ξένης γλώσ- σης λήγοντα εἰς iren, οἷον buchstabiren, studiren κ.τ.λ. ἐξαι- ρουμένων spazieren καὶ regieren· καὶ εἰς τὰ ὀνόματα πό- λεων, λήγοντα εἰς in, οἷον Berlin, Dublin κ.τ.λ.

Ὁ παρατατικὸς χρόνος ἐκείνων τῶν ῥημάτων, ἅτινα ἔχουσιν εἰς τὸ ἀπαρέμφατον εἰ μὲ ἀκολουθοῦν, διπλασιασμοῦ ἐπιδε- κτικὸν σύμφωνα, γράφεται μὲ ἰ βραχὺ, οἷον gleiten glitt, greifen griff.

Μὲ μακρὸν ἰε γράφονται

Abschied, ansiedeln, aufwiegeln — begierig, bieder, biegen, Biene, Bier, bieten, Brief, Dieb, Dietrich, Diele, Dienst — ergiebig — Fieber, Fiedel, Flieder, fliegen, fliehen, fliessen, Frieden, frieren, Fries, Friesel — gediegen, Gefieder, geniessen, Giebel, giessen, Glied, Grieche, Gries — hienieden, hier, hiesig — Kiefer, Kiel, Kieme, Kienholz, Kies, Knie, kriechen, Krieg — langwierig, lieb, Lied, liederlich, liefern, liegen — Mieder, Miene, Miethe — nie, nieder, niedlich, niesen, Niessbrauch, Niete — Papier, Paradies, Pfrieme, Portugiese, possierlich, Priester — Rappier, Revier, regieren, Rehziemer, riechen, Ried, Rietgras, Riegel, Riese, rieseln — Schiedsrichter, schief, Schiefer, schielen, Schienbein, schier, Schirling, schiessen, schliessen, Schmiede, schmiegen, schmieren, schnieben, schniegeln, Schwiegersohn, Schwiele, schwierig, Sieb, sieben, siech, sieden, Sieg, Siegel, spazieren, Spiegel, Spiel, Spiess, spriessen, stieben, Stiefel, Stiefvater, Stiege, Stieglitz, Stiel, Stier, striegeln, Strieme — Thier, tief, Tiegel, Trieb, triefen, Turnier — Ungeziefer, Unterschied — verdienen, verdriessen, verlieren, Verliess, verschieden, versiegen, viel, vier, Visier, Vliess — Wiedehopf, wieder, Wiege, Wiese, Wiesel — Ziege, Ziegel, ziehen, Ziel, ziemen, zieren, Zwieback, Zwiebel, zwie (zwei), zwiefach, Zwiebrucht, zufrieden.

Μὲ ἰε γράφεται ὁ παρατατικὸς χρόνος τῶν ῥημάτων μὲ εἰ εἰς τὸ ἀπαρέμφατον μὲ ἐπόμενον σύμφωνον, τὸ ὁποῖον δὲν διπλασιάζεται, οἷον bleiben, blieb, scheiden, schied. Ὡσαύτως ἡ προστακτικὴ τῶν εἰς τὸ β' καὶ γ' προσ. ἐνεστ. χρόν. εἰς ἰε ἀνωμάτων ῥημάτων, οἷον du liesest, προστακτικὴ lies, du giebst, προστ. gieb.

ie εὑρίσκεται καὶ ὡς κατάληξις ὀνομάτων τινῶν ἐκ ξένων γλωσσῶν, ἀντὶ τῆς ἐλληνικῆς ἢ λατινικῆς καταλήξεως ia καὶ τῆς γαλλικῆς ie, οἷον *Geographie, Familie, Harmonie, Genie.*

ieh ἀνήκει εἰς πάσας τὰς παραγώγους λέξεις ὧν τὰ πρωτότυπα ἤδη ἔχουσι τὸ h, οἷον *stiehlst* ἀπὸ *stehlen*, κ.τ.λ.

ih γράφεται μόνον εἰς τὰς ἀντωνυμίας ihm, ihn, ihnen, ihrer καὶ εἰς τὰ παράγωγα ihrige.

ο, oo, oh.

ο γράφεται σχεδὸν γενικῶς, πρὸ πάντων ἐὰν πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχωσι δύο σύμφωνα, ἢ ἐὰν ἔπεται εἰς τὸ ο, l, m, n, r, οἷον *Brod, Bote, fror, gehorsam, Strom, Thor, Thron.*

oo γράφεται μόνον εἰς τὰ ἐξῆς ὀνόματα, οἷον *Root, Loos, Lootse, Moor, Moos, Soule* (στρῶμα).

oh γράφεται εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις, οἷον

Bohle, Bohne, bohren — Dohle, Dohne, Drohne — hohe, hohl, Hohn — Kohl, Kohle — loh, Lohle, Lohn — Mohn, Mohr — Ohm, Ohm, ohne, Ohr — Pohle — roh, Rohr — Stroh, Sohn, Sohlen — Wohl, wohnen.

ö, öh

ö γράφεται α) εἰς τὰς παραγώγους λέξεις, ὧν τὰ πρωτότυπα ἔχουν ο, οἷον *Oefen, Förster*, ἀπὸ *Ofen, Forst.*

β) öeg εἰς τὰς πρωτοτύπους λέξεις *blöde, blöcken, Ge-kröse, Höcker, hören, Köder, König, Kröte, löschen, mögen, Nössel, Oel, Pöbel, Pökelfleisch, stöbern, stören, ergötzen, Löwe, schwören, zwölf.*

γ) Εἰς τὰς λέξεις *argwöhnen, Böhmen, dröhnen, fröhnen, Höhle, Möhre, Oehr, stöhnen, versöhnen.*

u, uh, ü, üb.

u γράφεται εἰς τὰς πλείστας λέξεις ἄνευ h, εἰς τὴν ἀρχικὴν συλλαβὴν *un, ur*, καὶ εἰς τὴν καταληκτικὴν *thum*, οἷον *Blume, unbekannt, uralt, Bisthum.*

uh γράφεται εἰς Aufruhr, buhlen, Muhme, Pfuhl, Ruhm, Ruhr, Schuh, Stuhl, Uhr.

ü ὡς καὶ üh γράφεται εἰς τὰς τῆς τροπῆς τούτου τοῦ φωνήεντος ἱκανὰς λέξεις, οἷον· Brüder, Stühle, ἀπὸ Bruder Stuhl.

Mè ü γράφονται ὡς πρωτότυποι λέξεις.

Brücke, brüllen, Bürge, Drüse, dünken, düster, für, Gelübde, Gemüse, Geschwür, grün, gültig, Hülfe, hüllen, Hülse, Hürde, Kübel, Küste, Lücke, lügen, Sünde, müde, nüchtern, rügen, schwül, spülen, Stüber, Stück, Süden, Sünde, Thür, trübə, trügen, ungestüm, Würde, würgen, Wüste.

Mè üh Bühne, früh, Frühling, fühlen, Gefühl, führen, Gebühr, kühl, kühn, Mühle, Pfuhl, rühmen, rühren, wühlen.

ai, ei, äu, eu,

ai (πρώην ay) ὑπάρχει εἰς τινὰ κύρια ὀνόματα καὶ εἰς τινὰς γερμανικὰς λέξεις πρὸς διάκρισιν ἄλλων τινῶν ὁμοίων λέξεων, αἵτινες γράφονται μὲ ei, οἷον·

Bai, (bei) Baiern, Hai, (Heu) Hain, Kaiser, Laie, Lakai, Laib, (Leib), Mai, Mais, Main (mein), Mainz, Rain (rein), Saite (Seite) Waid, Waise (weise).

ei πάλαι ey, γράφεται εἰς τὰς πλείστας γερμανικὰς λέξεις, οἷον· bei, heilen, leihen, Leib, mein, rein, Seite, weiden, weise καὶ εἰς τὰς καταλήξεις ei, lei, lein.

äu (τροπὴ τοῦ au) γράφεται εἰς παραγώγους λέξεις, οἷον· äussern, bäumen, Fäulniss, ἐκ τοῦ aus, Baum.

eu γράφεται εἰς Abenteuer, beuchen, beugen, Beule, Eule, Euter, freuen, Freund, Heu, heucheln, heute, Keule, keusch, Leuchte, Leumund, Leute, meucheln, neu, neun, Preussen, Reue, Scheu, scheuern, Scheuer, Scheune, Schleuder, Schleusse, schneuzen, Seuche, Spreu,

Steuer, streuen, treu, vergeuden, verleumden, Zeugen.

Σημείωσις· eu γράφεται ἀντὶ ἐν εἰς τὰς ἑλληνικὰς λέξεις οἷον· Euphonie, rheumatisch κτλ. ἀλλὰ προφέρεται ὡς eu.

Περὶ τῶν συμφῶνων.

b, p. Τὰ σύμφωνα **b** καὶ **p** εἶναι εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως σχεδὸν ὁμοιόφωνα, ἀλλ' ἐπειδὴ μόνον ὀλίγαι Γερμανικαὶ λέξεις λήγουσιν εἰς **p**, ἐπομένως εἶναι τὸ **b** εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως εὐχρηστώτερον, καὶ ἡ παράτασις τῶν λέξεων διὰ τῶν συλλαβῶν **e**, **en**, **er**, ὁδηγεῖ πρὸς διάκρισιν, οἷον· **bleib**, **derb**, **Dieb**, **Rübsame** σύγκρινε· **bleiben**, **derbe**, **Diebe**, **Rüben** κτλ.

bb γράφεται μόνον εἰς τὰς λέξεις. **Abba**, **Ebbe**, **Krabbe**, **labbern**, **Sabberdan**, **Robbe**.

Τὸ σύμφωνον **p** γράφεται διπλοῦν μόνον εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις, οἷον·

doppelt, **Gerippe**, **Hippe**, **Klapper**, **Knappe**, **Krapp**, **Krippe**, **Kuppel**, **Lappe**, **Lippe**, **Luppe**, **Quappe**, **Rappe**, **Rippe**, **schnappen**, **Schnapps**, **Schnippchen**, **tappen**, **Treppe**, **Wappen**, **wappnen**.

d, **t**, **dt**, **tt**, **th**.

d γράφεται εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως μετὰ προηγούμενον **n**, οἷον· **Jemand**, **Sand**, **Kind**, **Mund**, **wund** κτλ.

Καὶ εἰς τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν τοῦ ῥήματος, οἷον· **essend**, **gehend**, **trinkend**, **hoffend**.

Πρὸ τῆς καταλήξεως **lich**, εὐφωνίας ἕνεκα γράφεται **nt** ἀντὶ **nd**, οἷον· **namentlich**, **wesentlich** κτλ.

Ὡσαύτως κατ' ἐξαίρεσιν γράφονται μὲ **t** ἀντὶ **d** αἱ λέξεις **Flint**, **Splint**, **Stind**, **bunt**.

t, γράφεται εἰς τὰς ἀρχικὰς συλλαβὰς **ant**, **ent**, εἰς τὰς καταληκτικὰς **et**, **te**, **heit**, **keit**, **icht**, εἰς τὸ ἐπιρῥημα **fort**

καὶ εἰς τὴν πρόθεσιν mit, οἶον· antworten, entbehren, hoffet. ἢ hofft, Grobheit, Fröhlichkeit, dornicht, κτλ.

dd γράφεται εἰς τὰ ὀνόματα Widder καὶ Troddel.

tt γράφεται μετὰ βραχὺ φωνῆεν, οἶον Bett, Mittler, statt.

Ἐὰν εἰς σύνθετον λέξιν συνπίπτωσι τρία t, γράφονται αἱ λέξεις χωρισμέναι, οἶον· Betttuch, Bett-Tuch.

dt, (συγκοπὴ ἐκ det) γράφεται εἰς τὰς παραγώγους λέξεις τῶν ὁποίων πρωτοτύπων ἡ ρίζα λήγει εἰς d (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς ῥήματα· (οἶον· Gesandt, bewandt, ἐκ τοῦ send-en, bewend-en.

Mè dt γράφεται τὸ ὄνομα Stadt πόλις πρὸς διάκρισιν τοῦ Statt θέσις. Τὸ ἐπίθετον todt νεκρός, πρὸς διάκρισιν τοῦ ὀνόματος Tod θάνατος.

th γράφεται εἰς τὰς καταλήξεις ath, uith, thum, καὶ εἰς τὰς παραγώγους λέξεις ὧν τὰ πρωτότυπα ἔχουν ἤδη τὸ h· οἶον Rath, Pathe, Wehmuth, Reichthum, Blütthe ἀπὸ blühen, Drath ἀπὸ drehen.

Αἱ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης με θ γραφόμεναι λέξεις, γράφονται ὁρθῶς εἰς τὴν γερμανικὴν γλώσσαν με th, οἶον Arithmetik, Aether.

ht ὑπάρχει μόνον ὡς κατάληξις ῥημάτων, ὧν ἡ ρίζα λήγει εἰς h, οἶον geh-en-geht, blüh-en, blüht.

f, ff, v, w, pf, ph.

f γράφεται ἐν ἀρχῇ πρὸ ὅλων τῶν φωνηέντων διφθόγγων καὶ μόνον πρὸ τῶν συμφώνων l καὶ r, οἶον Fall, fliegen frieren—ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐν τέλει, kaufen, tief.

ff γράφεται πάντοτε μετὰ βραχὺ φωνῆεν, οἶον hoffen, Schiff—καὶ εἰς συνθέσεις τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον μέρος λήγει, τὸ δεύτερον ἀρχίζει με f, οἶον auffinden.

Σημείωσις. Μολονότι τὸ φωνῆεν πρὸ τοῦ f, μεθ' ὃ ἔπεται t, εἶνε βραχὺ, γράφεται ὅμως μόνον ἀπλαῦν f, οἶον Graft, Luft.

Τὰ ῥήματα με ff εἰς τὸ ἀπαρέμφατον τὰ διατηροῦν ἂν καὶ ἔπεται τὸ t ἢ st, οἷον treffen, triffst, triffst.

v δὲν γράφεται πρὸ συμφώνου καὶ πρὸ τοῦ u ἢ ü, ἐν ἀρχῇ εἰς τὰς λέξεις viel, voll, von, vor, εἰς τὴν ἀρχικὴν συλλαβὴν ver καὶ εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις.

Ἐν ἀρχῇ, Vasall, Vater, Vetter, Veilchen, Veit, Vers, Vieh, vier, Vogel, Vogt, Volk — ἐν τῷ μέσῳ, Gevatter, Frevel, Frevler, Larve, Malve, Nerve, Olive, Pulver, Sklave—ἐν τέλει, brav, Gustav.

W γράφεται μόνον πρὸ φωνήεντος καὶ μετὰ τὰ σύμφωνα sch καὶ z, οἷον wer, wie, schwer, zwar, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν λεξ. ewig, Löwe, Wittwe.

ph εὐρίσκεται μόνον εἰς Epheu, Kampher, Westphalen, Adolph, Ludolph, Rudolph, καὶ εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ληφθείσας με φ γεγραμμένας λέξεις, οἷον Philosophie, Physik κτλ.

pf (ἀνθ' οὗ ἐγράφετο πρῶτον μόνον p) ὑπάρχει.

Ἐν ἀρχῇ τῶν ἐξῆς·

Pfad, Pfand, Pfahl, Pfaffe, Pfarre, Pfeffer, pfeifen, Pfeil, Pferd, Pferch, Pflaume, Pflanze, Pflaster, Pflicht, Pflug, pflücken, Pforte, Pfote, pfropfen, Pfund, Pfu-scher — ἐν τῷ μέσῳ, Ampfer, empfangen, empfinden, Karpfen, klopfen, Schöpfer — ἐν τέλει, Dampf, Kopf, Krampf, Kropf, Schimpf, Strumpf, stumpf, Topf, Trumpf.
g, ch, j, k, c, ck, g.

g γράφεται ἀπλοῦν εἰς τὰς πλείστας λέξεις, gg μόνον εἰς Dogge, Egge, Flagge, flügge, Roggen.

ch γράφεται μόνον εἰς τὰς καταλήξεις icht, licht, richt, εἰς τὴν ἀντωνυμίαν ich, καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν τῶν ὑποκοριστικῶν chen· ἐν ἀρχῇ δὲ εἰς οὐδεμίαν γερμανικὴν λέξιν, ἐν τῷ μέσῳ εἰς πολλὰς λέξεις, οἷον dornicht, freundlich, Wütherich, Mädchen, lachen.

j γράφεται μόνον ἐν ἀρχῇ λέξεως πρωτοτύπου καὶ ἐν τῷ μέσῳ παραγῶγων καὶ συνθέτων λέξεων, οἷον ja, jagen, jähle, Joch, jungst, Vierteljahr, verjungen.

k ἐγράφετο διπλοῦν μετὰ φωνῆν, νῦν γράφεται ck καὶ τὸ προηγούμενον φωνῆν εἶναι βραχύ· οἷον Backe, wecken, stocken, Lücke.

Μετὰ τὴν δίφθογγον au γράφεται μόνον k ὡς καὶ εἰς Ekel, Gukuk, Spuk.

Διπλοῦν k ἀπαντᾷται μόνον εἰς συνθέσεις, οἷον Dickkopf, Druckkosten κ.α.

q πάντοτε μετὰ τοῦ u ἐνωμένον, οἷον bequem, quälen, Qualm, Quelle, quetschen, Quite, Quirl, quer.

l, m, n, r.

Γράφονται μετὰ βραχὺ φωνῆν διπλᾶ, μετὰ μακρὸν ἢ δίφθογγον ἀπλᾶ· viel, dem, den, der, denn, Damm, Herr, voll.

Κυρίως γράφονται διπλᾶ εἰς τὰς διαφοροὺς ἐγκλίσεις τῶν ῥημάτων, ὧν τὸ ἀπαρέμφατον ἔχει ἐν τῶν ἄνω συμφώνων διπλοῦν, οἷον bellen, bellte, gebellt, können, konnte, kann.

Τὰ δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν ῥημάτων παράγωγα ὀνόματα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γράφονται μὲ ἀπλοῦν σύμφωνον, οἷον Gestalt, ἐκ τοῦ stellen, Brand, ἐκ τοῦ brennen.

z. tz.

Τὸ σύμφωνον z ἔχει τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν τοῦ k, οἷον μετὰ φωνῆν προστίθεται ἀντὶ δευτέρου z, τὸ t, μετὰ δὲ τὰς διφθόγγους ei, eu, au, γράφεται μόνον z, οἷον Nutzen, trotzen, reizen, Kreuz.

Περὶ χωρισμοῦ τῶν συλλαβῶν.

α) ἀπλαῖ λέξεις.

1) Μονοσύλλαβος λέξις δὲν χωρίζεται ποτὲ, οἷον Schmerz Frau οὐχὶ Schme — rz ἢ Fra — u.

2) Εάν ὑπάρχη μεταξύ δύο φωνηέντων ἢ μεταξύ διφθόγ-
γου καὶ φωνήεντος ἐν σύμφωνον, λαμβάνεται τοῦτο εἰς τὴν
ἐπομένην συλλαβὴν, οἷον· Böse Buben meide. Bö-se Bu-
ben mei-de.

3) Εάν εὐρίσκονται μεταξύ δύο φωνηέντων δύο ἢ τρία
σύμφωνα, ἀνήκει τὸ τελευταῖον σύμφωνον εἰς τὴν ἐπομένην
συλλαβὴν, οἷον· Städte, Erb-se.

4) ch, gr, pf, ph, sch, sz, st, ck, tz, th, θεωροῦνται
ὡς ἀχώριστα σύμφωνα, καὶ ἀνήκουν, ἐὰν ἔπεται φωνήεν, εἰς
τὴν ἐπομένην συλλαβὴν.

6') Σύνθετοι καὶ παράγωγοι λέξεις χωρίζονται κατὰ τὰ
μέρη τῆς συνθέσεως ἢ τὰς συλλαβάς τῆς παραγωγῆς· οἷον
ab-sen-den, wo-mit.

Συγκοπὴ Γερμανικῶν λέξεων.

Ἡ συγκοπὴ λέξεων δὲν γίνεται ἐκουσίως ἀλλὰ κατὰ τὸ
ἐν χρήσει ἔθιμον τοῦ γράφειν.

1) Γράφεται ἢ μόνον τὸ πρῶτον στοιχεῖον γενικῶς γνω-
στῆς λέξεως, ἢ ἡ πρώτη συλλαβὴ τῆς λέξεως εἰς τὴν ὁποίαν
προστίθεται τὸ σύμφωνον, (ἢ τὰ σύμφωνα), μὲ τὸ ὑποῖον
ἀρχίζει ἡ δευτέρα συλλαβή· οἷον· O, W, N. S. ἀντὶ Osten,
Westen, Norden, Süden.

Antw' entw. Antwort, entweder.

2) Γράφονται μόνον τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον στοιχεῖον
τῆς λέξεως, οἷον· Hr, Hrn, ἀντὶ Herr, Herrn.

Αἱ μᾶλλον εἰς χρήσιν συγκοπαὶ Γερμανικῶν λέξεων εἶναι
αἱ ἐξῆς.

Abschn, Abschnitt, Τμήμα.

Anm, ἢ
Anmerk } Anmerkung, παρατηρήσεις.

Antw, Antwort, ἀπόκρισις.

Ausg, Ausgabe, ἔκδοσις.

A. T. Altes Testament, Παλαιά διαθήκη.

a, a, O, am angeführten Orte εἰς τὸν ἀναφερόμενον τόπον.

a, st, alten Stils, παλαιᾶς χρονολογίας.

Cap. Capitel, κεφάλαιον.

Cent, Centimen, (λεπτά, νόμισμα).

Ct, η } Centner, στατήρ.

d. i. das ist, τοῦτ' ἔστι.

d, h, das heisst, τοῦτο λέγεται.

d. J. dieses Iahrs, τούτου τοῦ ἔτους.

d. M. dieses Monats, τούτου τοῦ μηνός.

Dem. Demoiselle, Κυρία.

Doct. η D. Doctor δόκτωρ.

d. R. C. der Rechte Candidat, μαθητῆς τῆς νομικῆς.
dergl, dergleichen, καὶ ὅμοια.

d. V. der Verfasser, ὁ συγγραφεύς.

Durchl, Durchlaucht ἐκλαμπρότης.

Ew. Euer, eure, ὑμετέρα (ἐξοχότης, εὐγένεια).

f, ff. folgen, ἀκολουθεῖ.

Fl, η fl. Floren, Gulden, (2 δραχ. 85 λεπτά.)

Fr. Frau, Κυρία.

Frhr. Freiherr, βαρῶνος.

geb, geboren, γεννηθεῖς.

gest, gestorben, ἀποθανών.

Gr. Groschen, γροσίκιον.

h, η heit heilig, ἅγιος.

i. J. im Iahre, εἰς τὸ ἔτος.

I M. Ihre Majestät, ἡ μεγαλειότης τῆς . . .

I. I. M. M. Ihre Majestäten αἱ μεγαλειότητές των.

Jgfr. Jungfrau παρθένος.

ingl. ingeleichen ὡσαύτως.

Kais, Kaiserlich αὐτοκρατορικός.

- K. K. Kaiserlich, Königlich, αὐτοκράτ. βασιλ.
 Kön, ἡ Königl. Königlich, βασιλικός.
 Kr. Kreuzer ἡ Kreis, καραντάνιον ἡ νομός.
 I, lies, ἀνάγνωσον.
 Lith, Loth, (περίπου 3 δράμια.)
 Maj, Majestät, μεγαλειότης.
 Mad. Madame, Κυρία (ὑπανδρος).
 Mlle. Mademoiselle Κυρία ἀνύπανδρος.
 Mserpt. Manuscript, χειρόγραφον.
 N. N. Namen, ὄνομα.
 N Norden, βορρᾶς.
 N. T. Neues Testament, νέα διαθήκη.
 n. St, neuen Stils, νέας χρονολογίας.
 O. Osten ἀνατολή.
 P. pagina, σελίς.
 Pf. ἡ Pfd Pfund, λίτρα.
 Pf. ἡ Pfg Pfennig, λεπτόν.
 Prof. Professor, καθηγητής.
 p. p. und so weiter, κ.τ.λ.
 Rthl. Reichsthaler, τάλληρον.
 Se, seine, seiner, αὐτοῦ.
 S. Seite σελίς.
 St ἡ set. sanct ἅγιος.
 St. Stück, κομμάτιον ἡ ὥρα.
 S. siehe ὅρα.
 Sel. selig μακάριος.
 Th. Theil μέρος.
 Thlr. Thaler, τάλληρον.
 u. a. m. und andere mehr καὶ ἄλλα περισσότερα.
 u. d. g. m. und dergleichen mehr καὶ ὅμοια περισσότερα.
 u. s. f. und so ferner καὶ οὕτω περαιτέρω.

u. s. w. und so weiter, κ.τ.λ.

V. Vers, στίχος.

Verf. Verfasser συγγραφεύς.

vergl vergleiche, παράβαλε.

v. o. von oben, ἀπ' ἐπάνω.

v. u. von unten, ἀπὸ κάτω.

Vorb. Vorbericht, πρόλογος.

Vorr. Vorrede, πρόλογος.

W. Westen, δύσις.

Z. B. ἢ Zum Beispiel, }

Z. E. Zum Exempel, } παραδείγματος χάριν.

ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Καλὴν ἡμέραν (σας).

Καλὴν ἑσπέραν. »

Καλὴν νύκτα »

Καλῶς ὀρίσατε.

Καλῶς ὕρισας.

Δοῦλός σας.

Σᾶς προσκυνῶ.

Πῶς ἔχετε ἡ εὐγενεία σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

Σᾶς εἶμαι ὑπόχρεος.

Ἰγεία σας!

Ἰγιαίνετε!

Σᾶς εὐχομαι καλὴν ὀρεξιν!

Μὲ τὴν ἄδειάν σας.

Συγχωρήσατέ μοι.

Ἐπιτρέψατέ μοι.

Νὰ μὴ σᾶς ἐνοχλήσω.

Λυποῦμαι ὅτι δὲν ἔχω περισ-
σότερον τὴν τιμὴν τῆς συνα-
ναστροφῆς σας.

Παρακαλῶ, κοπιᾶσατε πάλιν
(εἰς ἐμέ).

Guten Morgen. Guten Tag.

Guten Abend.

Gute Nacht.

Seien Sie willkommen.

Willkommen. Sei willkom-
men

Ihr Diener.

Ich empfehle mich.

Wie befinden Sie sich?
(wie geht es?)

Ich danke Ihnen.

Ich bin Ihnen verbunden.

Ihre Gesundheit. Ihr Wohl-
sein!

Zum Wohlsein, zur Ge-
nesung.

Ich wünsche guten Appe-
tit, (ich wünsche wohl zu
speisen.)

Mit Ihrer Erlaubniss.

Verzeihen Sie mir.

Erlauben Sie mir.

Dass ich Sie nicht belästige.

Es thut mir leid, dass ich
nicht länger die Ehre
Ihrer Gesellschaft habe.

Jch bitte, bemühen sie sich
wieder zu mir.

- Παρακαλῶ νὰ καθήσῃτε. Ich bitte, setzen Sie sich.
- Τολμῶ νὰ σᾶς παρακαλέσω. Ich wage es, sie zu bitten.
- Προστάξατέ με ἐλευθέρως. Befehlen sie frei.
- Τί προστάζετε; Was befehlen sie?
- Τί ἀγαπᾶτε; Was belieben sie? (was beliebt.)
- Εἶμαι ἔτοιμος εἰς τὰς διαταγὰς σας. Ich bin bereit zu ihren Befehlen.
- Εἶμαι ἔτοιμος νὰ σᾶς ὑπηρετήσω. Ich bin bereit, Ihnen zu dienen. (zu Ihren Diensten.)
- Με τί δύναμι νὰ σᾶς ὑπηρετήσω; Womit kann ich Ihnen dienen?
- Κάμετέ μοι τὴν χάριν. Erzeigen sie mir die Gefälligkeit. (sind sie so gefällig.)
- Θέλετε πολὺ μὲ ὑποχρεώσει. Sie werden mich sehr verbinden.
- Λάβετε τὴν καλοσύνην. Haben sie die Güte.
- Λαμβάνω τὴν ἐλευθερίαν νὰ σᾶς παρακαλέσω. Ich nehme mir die Freiheit sie zu bitten.
- Μὴ τὸ ἐκλάβετε κακὸν ὅτι ... Nehmen sie es nicht übel, dass. . . .
- Ὅτι σᾶς εἶμι πάντοτε εὐγνώμων. Ich werde Ihnen stets dankbar sein.
- Ἔστω! καλῶς! Sei es! gut, wohl!
- Συμφωνῶ. Ich gehe es ein! (Ich bin es zufrieden.)
- Δὲν ἐναντιοῦμαι. Ich bin nicht dagegen (Ich habe nichts dawider).

Μὲ εὐχαρίστησιν διὰ τί ὄχι; Mit Vergnügen (sehr gern).
warum nicht?

Μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν. Mit vielem Vergnügen.

Μοὶ κάμνετε μεγάλην τιμὴν. Sie erzeigen mir grosse Ehre.

Δὲν σημαίνει τίποτε. Es bedeutet nichts.

Χαίρω ὅτι δύναμαι νὰ σᾶς εἰ- Es freut mich, Ihnen nütz-
μαι ὠφέλιμος. lich sein zu können.

Ἐστὲ βέβαιοι. Seien Sie gewiss.

Δὲν γίνεται τοῦτο.

Das kann nicht sein.

Μοὶ εἶναι ἀδύνατον τοῦτο. Dieses ist mir unmöglich.

Μοὶ κακοφαίνεται ὅτι δὲν δύ- Es thut mir leid, dass ich
ναμαι νὰ σᾶς ὑπηρετήσω. nicht dienen kann.

Δὲν δύναμαι ἂν καὶ ἤθελα. Ich kann nicht, wenn ich
auch wollte.

Μὴ θυμόνετε. Seien Sie nicht böse, (Zür-
nen Sie nicht).

Προσκυνήσατε ἐκ μέρους μου Empfehlen Sie mich mei-
τὸν Κύριον. . . nerseits dem Herrn . . .

Βεβαιώσατέ τον περὶ τῆς φι- Versichern Sie ihn meiner
λίας μου. Freundschaft.

Δὲν θέλω λείπει νὰ τὸ κάμω. Ich werde nicht verfehlen,
es zu thun.

Χαίρετε, καλὴν ἐντάμωσιν. Leben sie wohl! Auf Wie-
dersehn!

Τί λέγετε ;

Was sagen Sie?

Τί λέγετε μὲ αὐτό;

Was sagen Sie damit (Was
verstehen Sie darunter)?

Πῶς ἐκαταλάβατε τοῦτο;

Wie haben Sie das verstan-
den?

Τί ζητεῖτε;	Was verlangen Sie?
Διὰ τί λέγετε τοῦτο;	Warum sagen Sie das?
Τί πρέπει νὰ κάμωμεν ἐδῶ;	Was sollen wir hier thun?
	(was ist hier zu thun?)
Τί μὲ συμβουλεύετε νὰ κάμω;	Was rathen Sie mir zu thun?
Ποῖον μέσον πρέπει νὰ λάβω;	Welches Mittel soll ich ergreifen?
Δὲν ἤθελεν εἶσθαι καλλίτερον νὰ κάμωμεν οὕτως;	Wäre es nicht besser, es so zu machen?

Αὐτὸ εἶναι ἀληθές.	Das ist wahr.
Ναί, ἀληθῶς, πραγματικῶς.	Ja, wahrlich, wirklich.
Ἡμπορεῖτε νὰ μοι τὸ πιστεύσητε.	Sie können mir es glauben.
Ἀναμφιβόλως.	Ohne Zweifel (unstreitig).
ἔχετε δίκαιον.	Sie haben Recht.
ἔχετε ἄδικον.	Sie haben Unrecht.
Σὰς ἐγγυῶμαι δι' αὐτὸ	Ich büрге Ihnen dafür.
Δὲν εἶναι ἀμφιβολία εἰς τοῦτο.	Daran ist kein Zweifel.
Μὰ τὴν τιμὴν μου, ἡμπορῶ νὰ	Bei meiner Ehre, ich kann
σὰς βεβαιώσω.	Ihnen versichern.
Δὲν τὸ πιστεύω, δὲν ἡμπορῶ	Ich glaube es nicht. Ich
νὰ τὸ πιστεύσω.	kann es nicht glauben.
Τίς ἡμπορεῖ νὰ τὸ πιστεύσῃ;	Wer kann das glauben?
Δὲν τὸ δέχομαι.	Das nehme ich nicht an.
Δὲν εἶναι τρόπος.	Es ist keine Art (Es geht nicht.)
Λανθάνετε.	Sie irren sich.
Ἀμφιβάλλω μεγάλως.	Ich zweifle sehr.
Ὁμιλεῖτε μὲ τὰ σωστά σας;	Sprechen Sie ernstlich?
Χωρατεύετε (ἀγριεύετε) ἴσως;	Scherzen (spassen) Sie vielleicht?

Στιχηματίζω ὅ,τι θέλετε.

Αὐτὸ εἶναι ψευδές.

Jch wette was Sie wollen.

Das ist eine Lüge, das ist erlogen.

Διὰ θέλημα Θεοῦ.

Νὰ δώσῃ ὁ Θεός!

Um Gottes Willen!

Gott gebe es! gebe es der Himmel!

Δόξα τῷ Θεῷ!

Gott Lob.— Gott Lob und Dank!

Ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ.

Gott bewahre! Gott sei vor!

Μὰ τὴν ζώην μου.

So wahr ich lebe! Bei meinem Leben!

Ἰγιαίνετε!

Zum Wohlsein. Helfe Gott! Zur Gesundheit.

Ποῦ ὑπάγετε;

Wo gehen Sie hin? Wohin gehen Sie?

Πόθεν ἔρχεσθε;

Wo kommen Sie her? (Woher . . .)

Πηγαίνω εἰς τὰς Ἀθήνας.

Jch gehe nach Athen.

Ἔρχομαι ἀπὸ τὸ Ναύπλιον.

Jch komme von Nauplia.

Ἔρχομαι τώρα ἀπὸ τὴν οἰκίαν σας.

Jch komme jetzt von Ihrem Hause her.

Ἐπιστρέφω εἰς τὴν οἰκίαν μου.

Jch gehe nach Hause. Jch kehre nach Hause zurück.

Μὴ κάμντε πολλὴν ὥραν.

Bleiben Sie nicht lange aus.

Ἰποχωρήσατε ὀλίγον.

Gehen Sie ein wenig zurück.

Ἀφήσατε νὰ περάσω.

Lassen Sie mich durchgehen.

Ὁμιλεῖτε δυνατὰ.

Sprechen Sie laut.

Ὁμιλεῖτε σιγά.

Sprechen Sie leise.

ὀμιλεῖτε γερμανικά;	Sprechen Sie deutsch?
ὀμιλῶ ὀλίγον.	Ich spreche ein wenig.
ἰδοὺ δυνατὴ ὀμιλία.	Das heisst gesprochen & geredet.
Ἄς φλυαρίσωμεν ὀλίγον.	Schwatzen wir ein wenig.
Σιωπᾶτε. Σιωπή!	Schweigt (schweigen Sie). Stille!

Θαυμάζω τοῦτο.	Ich wundere mich darüber.
Αὐτὸ εἶναι ἀληθῶς θαυμαστόν.	Das ist wirklich wunderbar.
Ἢμπορῶ νὰ πιστεύσω εἰς τὰ ὀμμάτιά μου;	Kann ich meinen Augen trauen?
Αὐτὸ εἶναι θαυμασμοῦ ἄξιον.	Das ist bewundernswerth.
Τί χαρά!	Welche Freude!
Πόσον εἶμαι εὐχαριστημένος!	Wie bin ich zufrieden!
Πόσον εἶμαι εὐτυχής!	Wie glücklich bin ich!
Πόσον χαίρω!	Wie freue ich mich!
Μεγάλη χαρά εἶναι αὐτή!	Das ist eine grosse Freude.
Εἶμαι πολλὰ λυπημένος.	Ich bin sehr betrübt.
Δὲν ἔχω διάθεσιν.	Ich bin nicht bei Laune. (ich bin nicht aufgelegt.)
Ἡ διάθεσίς μου εἶναι χαλασμένη.	Ich bin übler Laune (ich bin schlecht aufgelegt.)
ἔχω καλὴν διάθεσιν.	Ich bin guter Laune (ich bin gut aufgelegt.)
Εἶμαι ὄλω; συγχυσμένος.	Ich bin ganz verwirrt.

Τί δυστυχία!	Welch Unglück! Welcher Unfall!
Δὲν εἶναι ὑποφερτόν.	Das ist nicht zu ertragen.

Εἶναι διὰ νὰ χάσῃ τις τὸν νοῦν του. Es ist zum närrisch werden.

Εἶμαι πάντῃ ἀπαρηγόρητος. Ich bin ganz trostlos.

Ὅλα εἶναι χαμένα. Alles ist verloren.

Χρειάζεται υπομονή. Man muss Geduld haben.

Πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι θέλει γενῇ καλλίτερον. Man muss hoffen, dass es besser geht.

Δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἤσθε ἀπελπισμένοι. Sie müssen darum nicht verzweifeln ἢ verzagen.

Λάβετε θάρρος! Fassen Sie Muth!

Τί καιρὸς εἶναι; Was ist für Wetter?

Εἶναι εὐμορφος, εὐμορφώτατος καιρὸς. Es ist schönes, sehr schönes Wetter.

Εἶναι ἀχαμνὸς, ἀχρειέστατος καιρὸς. Es ist schlechtes, abscheuliches Wetter.

Φαίνεται ὅτι θέλει ἀλλάξει ὁ καιρὸς. Es scheint, dass sich das Wetter ändern werde ἢ dass das Wetter umschlagen werde.

Κάμνει πολλὴν ζέστην. Es ist sehr warm.

Εἶναι μεγάλη καύσις. Es ist eine grosse Hitze.

Στοχάζομαι ὅτι θέλομεν ἔχει βροντὰς σήμερον. Ich denke, wir werden heute Gewitter bekommen.

Ἐκεῖ πέρα φαίνονται πολλὰ μαῦρα σύννεφα. Dort sieht man viele schwarze Wolken.

Κάμνει ἀέρα. Es ist windig.

Κάμνει μεγάλην ἀνεμοζάλην. Es ist ein starker Sturmwind.

Ἀκούεται ἤδη βροντὴ μακρόθεν. Man hört den Donner schon von Ferne.

- Θὰ φάγωμεν βροχὴν, ἃς καθή-
σωμεν ὑποκάτω τοῦ δένδρου.
Wir bekommen Regen.
Setzen wir uns unter die-
sen Baum.
- Μὴ κάμῃτε τοῦτο. Κινδυνῶδες
εἶναι νὰ σταθῇ τις ὑποκάτω
εἰς τὰ δένδρα, ὅταν εἶναι
βρονταί.
Thun Sie das nicht. Es ist
gefährlich unter den Bäu-
men zu stehen, wenn ein
Gewitter ist.
- Ὁ κεραυνὸς πίπτει πολλάκις
εἰς τὰ ὕψηλὰ δένδρα.
Der Blitz schlägt oft in
die hohen Bäume ein.
- Τώρα βρέχει. Τί φοβερὰ βροχὴ
εἶναι αὕτη.
Jetzt regnet es. Was für
ein schrecklicher Regen.
- Εἶναι βραγδαία βροχή.
Es ist ein Platzregen.
- Αὐτὸ εἶναι σημεῖον ὅτι πλησίον
εἶναι ἡ βροντή.
Das ist ein Zeichen, dass das
Gewitter nahe ist.
- Ἐπέρασεν ἡ βροχή, ἐπέρασαν αἱ
βρονταί.
Der Regen ist vorbei, das
Gewitter ist vorüber.
- Ὁ ἥλιος φαίνεται πάλιν. . .
Die Sonne zeigt sich wieder.
- Τί ἐξαίρετος εὐωδία εἶναι τώρα,
ἀφοῦ ἐπέρασεν ἡ βροχή.
Was für ein herrlicher Ge-
ruch ist jetzt, nachdem der
Regen vorbei ist.
- Ὁ καιρὸς ἀνοιξε.
Das Wetter hat sich aufge-
heitert.
- Βλέπω τὴν ἑριδα.
Ich sehe den Regenbogen.
- Αὐτὸ εἶναι σημεῖον καλοῦ καιροῦ.
Es bedeutet gutes Wetter.
- Βρέχει βραγδαίως.
Es regnet heftig, (es giesst).
- Αὕτῃ ἡ βροχή εἶναι περαστική.
Es ist ein Strichregen.
- Βλέπετε τὴν δροσὶν ἐκεῖ εἰς
τὰ λιβάδια;
Sehen Sieden Thau dort auf
den Wiesen?
- Κάμνει ὀλίγην ψύχραν.
Es ist etwas kühl.
- Εἶναι ψυχρὸς ἄνεμος.
Der Wind ist kalt.
- Ὁ ἄνεμος ἥλλαξε.
Der Wind hat sich geändert.
- Χιονίζει.
Es schneit.

- Εἶναι παγωνία. Es hat einen Reif.
 Κρυόνω, εἰμαι ὁλος παγωμένος. Es friert mich, ich bin ganz
 erfroren.
 Ἐπese πάχνη τὴν νύκτα. Es hat gereift die Nacht.
 Τὰ δένδρα ἄσπρισαν ἀπὸ τὴν Die Bäume sind weiss von
 πάχνην. Reif.
 Ἐγινε μεγάλη καταχνιά. Es ist ein starker Nebel.
 Φαίνεται ὅτι καταπίπτει ἡ κα- Es scheint, dass der Nebel
 ταχνιά, αὐτὸ μᾶς δίδει ἐλ- fällt, das gibt uns Hoffnung
 πίδα ὅτι θέλομεν ἔχει καλὸν dass wir gutes Wetter be-
 καιρόν. kommen werden.
 Ἰδοὺ ὁποῦ ἡ καταχνιά σηκό- Siehe, der Nebel steigt.
 νεται.
 Ἐπέρασεν ἡ κρυάδα. Die Kälte ist vorbei.
 Ξεπαγόνει. Ὁ ποταμὸς ἐξεπά- Es thaut. Der Fluss ist auf-
 γωσε. gethaut.
 Τὸ χιόνι ἀνέλυσε, πολλὰι λάσ- Der Schnee ist geschmolzen.
 παὶ εἶναι ἔξω. Es ist viel Koth, es ist kothig.

- Τί ὥρα εἶναι; δὲν θέλετε νὰ Wie viel Uhr ist? Möchten
 μοὶ τὸ εἶπητε; Sie es mir nicht sagen?
 Εἶναι ἀκόμη πρωί. Κατὰ τὸ Es ist noch früh. Nach mei-
 ἰδικόν μου ὥρολόγιον εἶναι ner Uhr ist es zehn und
 δέκα καὶ ἡμισυ. ein halb (halb eilf Uhr).
 Ἐστοχαζόμην ὅτι δὲν εἶναι τό- Ich dachte, es sei nicht so
 σον ἀργά. Πόσον ταχέως περ- spät. Wie doch die Zeit
 νᾶ ὁ καιρὸς! Ἦτο μία ἡ ὥρα, vergeht! Es war ein Uhr,
 ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν οἰκίαν. als ich vom Hause wegging.
 Ἐπέρασεν ἡμίσεια ὥρα ἔως Ich brauchte eine halbe
 ἔλθω ἐδῶ. Stunde um hierher zu
 kommen.

Ἀκριβῶς εἰς τὰς δύο πρέπει νὰ ᾤμαι εἰς τὸ προάστειον καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μὴ φθάσω ἐκεῖ ἀργά. Schlag zwei Uhr soll ich in der Vorstadt sein und ich möchte nicht zu spät dort ankommen.

Ἐὰν ᾤναι οὕτως, δὲν θέλω νὰ σᾶς ἐμποδίσω. Wenn das ist, so will ich Sie nicht hindern.

Σήκω! Εἶναι καιρὸς νὰ σηκωθῇς. Stehe auf! Es ist Zeit zum Aufstehen.

Ἄφησέ με, ἀκόμη εἶναι σκότος. Lass mich, es ist noch finster.

Ἄνοιξε μόνον τὰ δymάτια καὶ θέλεις ἰδεῖ ὅτι φέγγει. Oeffne nur die Augen und du wirst sehen, dass es hell ist.

Ὁ ἥλιος ἀνέτειλε. Die Sonne ist aufgegangen! Ἐκτύπησε ἤδη ἐπτά. Es hat schon sieben geschlagen.

Ἄφησέ με νὰ κοιμηθῶ ἀκόμη μίαν ὥραν, ἐπειδὴ πολλὰ ἀργὰ ἐπλάγιασα. Lass mich noch eine Stunde schlafen, denn ich habe mich sehr spät niedergelegt.

Ποίαν ὥραν ἐπλάγιασες; Wann bist du zu Bette gegangen?

Οἱ ἱατροὶ λέγουσιν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ πλαγιαῖζῇ ἐνωρίς καὶ νὰ σηκῶνται ἐνωρίς. Die Aerzte sagen, dass man sich zeitlich niederlegen und früh aufstehen soll.

Αὐτὸ εἶναι καλὸν διὰ τὴν υγείαν. Dies ist der Gesundheit gut, (zuträglich.)

Βλέπω ὅτι δὲν μὲ ἀφίνεις νὰ κοιμηθῶ περισσότερον. Ich sehe du lässt mich nicht länger schlafen.

Δὲν θέλεις μετανοήσῃς. Du wirst es nicht bereuen.

Ἄς ὑπάγωμεν ὀλίγον εἰς περὶ-πατον. Gehen wir ein wenig spazieren.

- ἔχεις δίκαιον. Du hast Recht!
- Πάρε τὸ κουδοῦνι καὶ κουδοῦ- Nimm die Klingel und kling-
νισε διὰ νὰ ἔλθῃ ἡ δούλα καὶ le, damit die Magd komme
νὰ μοὶ φέρῃ νερόν. und mir Wasser bringe.
- Ὅποτον νερόν ἀγαπᾶτε, κρύον ἢ Was für Wasser belieben
ζεστόν; Sie, kaltes oder warmes?
- Δὲν θέλω ζεστόν νερόν. Ich will kein warmes Wasser.
- Βάλε ἐδῶ τὴν λεκάνην καὶ δόσε Setze das Waschbecken
μοὶ τὸ σαποῦνι. hierher und gieb mir die
Seife.
- Ποῦ εἶναι τὸ χειρομάνδυλον; Wo ist das Handtuch?
- Πάστρευσε τώρα τὰ ὑποδήμα- Putze jetzt meine Stiefel
τά μου καὶ τὸ φόρεμά μου. und meinen Rock. Mache
γρήγορα. geschwind.
- Δόσε μοὶ τὸ κτένι καὶ φέρε Gieb mir den Kamm und
μοὶ τὸ κάτροπτον. bringe mir den Spiegel.
- Μοὶ φαίνεται ὅτι εἶμαι ὀλίγον Mir scheint, dass ich etwas
κίτρινος εἰς τὸ πρόσωπον. blass im Gesichte bin.
- Αὐτὸ προέρχεται ἐκ τῆς ἀτα- Dies kommt von deiner Un-
ξίας σου, ἐπειδὴ δὲν κοιμᾶ- ordnung her, weil du die
σαι τὴν νύκτα ἀλλὰ περιφέ- Nacht nicht schläfst, son-
ρεσαι. dern dich herumtreibst.
- Τώρα εἶμαι ἑτοιμος νὰ ὑπάγω Jetzt bin ich bereit mit dir
μαζὺ σου! zu gehen.
- Λοιπὸν ἔλα, πάρε τὸν πῖλον Also komm! nimm deinen
σου. Hut.
- Ὅπως ἀγαπᾷς. Κάμε μόνον νὰ Wie du willst, mache nur,
τελειώσης. dass du fertig wirst.
- Πολλὰ ἀνυπόμενος εἶσαι. Du bist sehr ungeduldig.
- Ἐὰν δὲν ἐκβῶμεν τώρα, καλ- Wenn wir jetzt nicht ausge-
λίτερα νὰ μείνωμεν εἰς τὴν hen, so wäre es besser,
οἰκίαν. wir blieben zu Hause.

Ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ γεύματος καὶ ἔχω πολλὴν ὄρεξιν. Es ist Essenszeit (es ist Zeit zum Essen) und ich habe viel Appetit.

Ἐχω καὶ ἐγώ. Auch ich.

Ἄς ὑπάγωμεν εἰς τὸ ξενοδοχείον. Gehn wir ins Wirthshaus.

Λοιπὸν τρώγεις εἰς τὸ ξενοδοχείον, ὃχι εἰς τὴν οἰκίαν σου; Du speisest also im Gasthaus, nicht zu Hause?

Μάλιστα. Ἐγὼ εἶμαι ξένος ἐδῶ καὶ ἀγαπῶ καλλίτερα νὰ τρώω μὲ ἄλλους καὶ νὰ συνομιλῶ, παρὰ νὰ κάθηναι μόνος μου εἰς τὴν οἰκίαν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μανθάνω καλλίτερα τὴν γλῶσσαν. Allerdings. (Ja wohl) Ich bin fremd hier und speise lieber mit andern und unterhalte mich, als dass ich allein zu Hause sitze. So (auf diese Art) lerne ich die Sprache besser.

Τί φαγητὰ ἔχετε σήμερον; Was für Speisen haben Sie heute?

Ἐχομεν διάφορα φαγητὰ. Ἐχομεν πέρδικας, περιστέρια, ὀρνίθια, χήνας, πάπιας, ἐλάφιον, ἄγριον χοῖρον, λαγόν. Wir haben verschiedene Speisen, Rebhühner, Tauben, Hühner, Gänse, Enten, Hirsch, Wildschwein, Hasen.

Ἡ ἀγαπᾶτε καλλίτερα βωδινόν, μοσχάριον, πρόβιον, χοιρινόν ἢ ἀρνίον ψητόν, γουρουνόπουλον; Oder belieben (wünschen) Sie Rindsbraten, Kalbsbraten Schweinsbraten oder Lammbraten, Spanferkel?

Ἡ ἀγαπᾶτε καλῆτερα βραστόν; Oder wollen Sie lieber Gekochtes?

Τί λαχανικὰ ἢ ὀσπρία ἔχετε; Was für Gemüse oder Hülsenfrüchte haben Sie?

Ἐχομεν ἀσπρολάχανα, σπανά. Wir haben Weisskraut,

- κια, σπαράγγια, φασούλια, Spinat, Spargel, Bohnen,
 ρίζι, ἐρεβήθια, φακκαῖς. Reis, Erbsen, Linsen.
 Δὲν ἀγαπᾶτε ζωμόν; Belieben Sie keine Suppe?
 (Brühe.)
 Ἀγαπᾶτε ἴσως ψάρια; Belieben Sie vielleicht Fi-
 sche?
 Ἐχομεν καραβίδας, ἀστακὸν, Wir haben Krebse, Hum-
 δαταπόδι, καλαμάρι, ὄστρεῖδια. mer, Polypen (Krabben)
 Dintenfisch, Austern.
 Ἀγαπᾶτε οἶνον; Belieben Sie Wein;
 Ἄσπρον ἢ μαῦρον; Weissen oder rothen?
 Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν πίνομεν In Griechenland trinkt man
 ζύθον ἐν γένει. im Allgemeinen kein Bier.
 Δόσατέ μοι μίαν φιάλην κρασί. Geben Sie mir eine Flasche
 ἀπὸ τοῦ πλέον καλλίτερον Wein von dem besten, den
 ὁποῦ ἔχετε. (wo) Sie haben.
 Μὲ χρειάζεται καὶ ἓν ποτήριον. Ich brauche auch ein Glas.
 Φέρε μοι ἓν ποτήριον νερόν. Bringe mir ein Glas Was-
 ser.
 Ἐδῶ λείπει ἀκόμη μαχαίριον, Hier fehlt noch ein Messer,
 πηρούνιον καὶ χουλιάριον. eine Gabel und ein Löffel.
 Ποῦ εἶναι τὸ ἅλας καὶ τὸ πι- Wo ist das Salz und der
 πέρι. Pfeffer?
 Θέλω καὶ ξύδι καὶ λάδι. Ich will auch Essig und
 Oel.
 Ἀγαπᾶτε σινάπι; Belieben Sie Senf?
 Κατὰ τὸ παρὸν δὲν θέλω σινάπι. Für jetzt will ich keinen
 Senf.
 Ἀγαπᾶτε ἀκόμη τυρὶ καὶ βού- Belieben Sie noch Käse
 τυρον. und Butter?
 ἔχετε καὶ ὀπωρικά; Haben Sie auch Obst?
 Ἐχομεν πολλὰ. Ἡμπορεῖτε νὰ Wir haben viel. Sie kön-

πάρητε ὅποια ἀγαπᾶτε.

Δὲν ἀγαπᾶτε ἐν κομμάτιον τῆς
πῆτας;

Ὅχι, εὐχαριστῶ, ἐχόρτασχι, δὲν
ἤμπορῶ νὰ φάγω περισσότερον.

Κάμετε τώρα τὸν λογαρια-
σμόν μου.

Ὁ λογαριασμός σας κάμνει ἓνα
φιορίνιον καὶ πριάκοντα —

nen nehmen, was Ihnen
beliebt.

Belieben Sie nicht ein Stück
Kuchen?

Nein, ich danke, ich bin
satt, ich kann nicht mehr
essen.

Machen Sie jetzt meine
Rechnung.

Ihre Rechnung macht ei-
nen Gulden und dreissig
Kreuzer.

oooooooooooo

Αὐτός εἶναι ὁ καιρὸς εἰς τὸν
ὁποῖον πίνω τὸν καφφέν μου
καὶ σᾶς προσκαλῶ νὰ πῖετε
μαζὺ μου. Καθῆσατε!

Φοβοῦμαι νὰ μὴ σᾶς ἐνοχλήσω.

Δι' ὅλου, ἐξ ἐναντίας θέλετε μοι
κάμη μεγάλην χάριν.

Ἰδοὺ μᾶς φέρει ἡ δοῦλα τὸν
καφφέν.

Δὲν ἐξέπλυνες καλὰ τὰ φλι-
τζάνια. Πλύνε τα πάλιν.

Das ist die Zeit, wo ich
meinen Kaffeh trinke und
ich lade Sie ein mit mir
zu trinken; setzen Sie sich
(Nehmen sie Platz.)

Jch fürchte Sie zu belä-
stigen.

Durchaus nicht (keines-
wegs, gar nicht) im Ge-
gentheil, Sie werden mir
eine grosse Gefälligkeit
erzeigen.

Hier bringt uns das Dienst-
mädchen den Kaffeh.

Du hast die Tassen (Kaffeh-
Schalen) nicht gut ausge-
spühlt. Spühle sie noch
einmal aus.

- Πῶς ἀγαπᾶτε τὸν καφὲς, μαῦ- Wie belieben (trinken) Sie
ρον ἢ μὲ γάλα; den Kaffeh, schwarz oder
mit Milch? (weiss).
- Καλλίτερα ἀγαπῶ μαῦρον. Lieber trinke ich ihn
schwarz.
- Οἱ Τοῦρκοι τὸν πίνουνσι χωρὶς Die Türken trinken ihn
γάλα καὶ ζάχαριν. ohne Milch und ohne
Zucker.
- Κάθε τόπος ἔχει τὴν συνή- Jedes Land hat seine Ge-
θειάν του. wohnheit.
- Χωρὶς ἀμφιβολίαν πίνετε καὶ Ohne Zweifel rauchen Sie
καπνόν; auch Tabak?
- Μάλιστα, χωρὶς καπνὸν μοὶ Ja, ohne Tabak scheint mir
φαίνεται ἀνοστος ὁ καφές. der Kaffeh unschmack-
haft.
- Καὶ εἰς ἐμὲ ὁμοίως. Und mir ebenfalls.
- Νὰ καὶ ὁ καπνός. Hier ist auch Tabak.
- Ἀγαπᾶτε νὰ σᾶς γεμίσω τὸ Soll ich Jhnen die Pfeife
τζίμπουκι; stopfen?
- Σᾶς εὐχαριστῶ, θέλω γεμίσει Jch danke, ich will mir
μόνος μου. sie selbst stopfen.
- Ὅπως ἀγαπᾶτε. Wie Sie belieben (wie Sie
wollen! ἢ wie es beliebt,
wie es Jhnen gefällig ist.
- Ἰδοὺ καὶ φωτιά. Hier ist auch Feuer.
- Αὐτὸς ὁ καπνὸς εἶναι ἐξάρετος, Dieser Tabak ist vortreff-
ἀπὸ ποῦ τὸν ἔχετε; lich, woher haben Sie ihn?
- Ἐμπορός τις ὅστις ὑπῆγε εἰς Ein Kaufmann, der in die
τὴν Τουρκίαν, μοὶ τὸν ἔδωκε Türkei gereis't, hat mir
χάρισμα. ihn zum Geschenk ge-
macht.

- Ἀγαπάτε ἴσως τζιγάρρον χάρι- Wunschen (belieben, wol-
τινον ; len) Sie eine Papier-Zi-
garre?
Εὐχαριστῶ, ἀγαπῶ καλλίτερα Ich danke, ich rauche lie-
τὸ τζιμπούκι. ber aus der Pfeife.
Ποῦ ἐπῆρες τὸν καπνὸν, εἶναι Wo hast du den Tabak ge-
πολὺ ἐλαφρὸς, (δυνατός.) holt (genommen), er ist sehr
leicht (schwer & stark.)
Ὅπου τὸν πέρνω πάντα. Δὲν Wo ich ihn immer nehme,
εἶναι καλὸς ; (hole) ist er nicht gut?
Καλὸς εἶναι, πλὴν φοβοῦμαι Gut ist er, aber ich fürchte
μὴπως μὲ ζαλίσῃ. dass er mich nicht etwa
betäubt.

Τὸ δεῖπνον εἶναι ἑτοιμον. Das Abendessen ist fertig.
Τί μᾶς ἔφερες διὰ τὸ δεῖπνον ; Was hast du uns zum A-
bendessen gebracht?
Χοιρομέρι, τηγανισμένα αὐγά Schinken, Eier in der Pfan-
καὶ σαλάτα. ne, (eingeschlagene Eier)
und Salat.
ὦ ! πόσα φαγητὰ, ποῖος νὰ τὰ O wie viel Speisen ! Wer
φάγῃ ὅλα ; soll dies Alles essen ?
Λοιπὸν τοῦτο τὸ φαγητὸν δὲν Also diese Speise will Nie-
θέλει κανεῖς, καθὼς φαίνεται. mand, wie es scheint.
Πάρε το ὀπίσω πάλιν, δὲν τὸ Nimm das wieder zurück,
θέλομεν. wir wollen es nicht.
Ἐλθσμένησας ἀκόμη καὶ τι. Du hast noch etwas ver-
gessen.
Τί προστάζετε ἀκόμη ; Was befehlen Sie noch ?
Δὲν βλέπεις ; δὲν μᾶς ἔφερες Siehst du nicht ? Du hast
κρασί. uns keinen Wein gebracht.

- Εἶναι ἡ κλίνη μου εὐθειαςμένη; Jst mein Bett bereitet?
(gemacht.)
- Θέλω τὴν εὐθείασει εὐθύς. Jch will es gleich machen.
- Νὰ μοὶ συγχώρησῃτε, εἶχα Verzeihen Sie mir, ich
τόσας δουλίας σήμερον καὶ hatte heute so viel zu thun
τὸ ἐλησμόνησα. und habe es vergessen.
- Τώρα νὰ μοὶ φέρῃς μίαν λεκά- Jetzt bringe mir das Wasch-
νην καὶ ἐν ἀναμμένον κηρίον. becken und ein angezündetes Licht.
- Φέρε μοι τὰς ἐμβόδας. Bringe mir die Pantoffeln.
- Πάρε τὰ φορέματά μου καὶ Nimm meine Kleider und
πάστρευσέ τα καλὰ αὔριον. reinige sie gut morgen
früh.
- Πότε προστάζετε νὰ σᾶς ἐξυ- Wann befehlen Sie, dass
πνίσω τὸ πρωτὶ; ich Sie des Morgens we-
cken soll?
- Νὰ μὲ ἐξυπνίσῃς εἰς τὰς πέντε Wecke mich ohne weiters
χωρὶς ἄλλο. um fünf Uhr.
- Ὅρισμός σας. Δὲν θέλω λησμο- Wie Sie befehlen. Jch wer-
νήσει. de es nicht vergessen.
- Ἵπεσχέθην εἰς φίλον τινα ὅτι Jch habe einem Freunde
θὰ ὑπάγωμεν ἐφιπποι αὔριον versprochen, dass wir
εἰς τὰς πέντε ἡμῖς εἰς τὴν morgen zu Pferd auf das
ἐξοχὴν. Land gehen.
- Οἰόμεν νὰ ἱππεύσωμεν σή- Wir wollen heute reiten.
μερον. Δὲν ἔχετε ἄλογα νὰ Haben Sie keine Pferde
μᾶς μισθώσῃτε; zu vermieten?
- Ἔχω καλὰ ἄλογα. Ἐλάτε μαζὺ Jch habe gute Pferde. Kom-
εἰς τὸν σταῦλον, θέλω σᾶς τὰ men Sie mit mir in den
δείξει. Stall, ich will sie Ihnen
zeigen.

- Τί ἄλογον ἀγαπάτε; ἄσπρον ἢ μαῦρον; ἅτι ἢ φοράδαν, ἢ εὐνουχισμένον; Was für ein Pferd ist Ihnen gefällig? Ein Schimmel oder ein Rappe, ein Hengst oder eine Stutte oder ein Wallach?
- Μοι εἶναι ἀδιάφορον. Θέλω μόνον ἄλογον, ὅπου πηγαίνει καλὰ καὶ χωρὶς ἐλαττώματα. Das ist mir einerlei. Ich will nur ein Pferd das gut geht und keine Fehler (Untugenden) hat.
- Πάρετε λοιπὸν αὐτὰ τὰ δύο. Nehmen Sie also diese zwei.
- Αὐτὰ εἶναι τὰ πλεόν καλλίτερα ὅπου ἔχω. Es sind die besten die ich habe.
- Ἄς εἶναι, θὰ τὰ πάρωμεν λοιπόν. Βάλετε μόνον τὸν χαλινὸν καὶ τὴν σέλλαν. Gut, so nehmen wir sie. Zäumen und satteln Sie nur.
- Εὐθὺς θέλει γενῇ τοῦτο. Soll gleich geschehen.
-
- Ἀγαποῦσα νὰ ἀγοράσω τινὰ πράγματα. Ich wünschte einige Sachen zu kaufen.
- Τί ὀρίζετε; Was befehlen Sie?
- Μοι χρειάζονται μερικοὶ πήχεις τζόχας. Παρακαλῶ δεῖξάτέ μοι τὰ δείγματα. Ich brauche einige Ellen Tuch. Ich bitte, zeigen Sie mir die Muster.
- Ὅρίσατε. Αὐτὰ εἶναι τὰ δείγματα προσοίχων τζοχῶν, καὶ αὐτὰ εἶναι ἀπὸ τὰ πλεόν καλλίτερα. Hier (zu Befehl, belieben Sie). Dies sind die Muster der ordinären (groben) Tücher und diese von den besten.
- Δὲν θέλω ἐκεῖνα. Ich will jene nicht.
- Πόσον πωλεῖτε τὸν πῆχυν ἀπὸ αὐτὴν τὴν τζόχαν; Wie theuer verkaufen Sie die Elle von diesem Tuche?

- Ὁ πῆχυς τιμᾶται ἐννέα φιο- Die Elle kostet neun Gul-
ρίνια. den.
Εἶναι πολλὰ ἀκριβόν. Das ist zu theuer.
Δὲν ἡμπορῶ νὰ σᾶς τὴν δώσω Jch kann es Ihnen nicht
παρακάτω. darunter geben ἢ lassen.
Μὲ ἓνα λόγον, σᾶς δίδω ὀκτῶ Mit einem Worte ich gebe
φιορίνια. Ihnen acht Gulden.
Ἄς εἶναι· θέλω σᾶς τὴν ἀφήσει Es mag sein, (meinetwe-
εἰς ταύτην τὴν τιμην. gen) ich will es Ihnen
um diesen Preis lassen.
Λοιπὸν πόσους πῆχεις νὰ κόψω; Wie viele Ellen soll ich
also abschneiden?
Ἀγαπᾶτε νὰ τὸ πάρητε μαζὺ Wollen Sie es selbst mit-
σας ἢ θέλετε νὰ τὸ στείλω nehmen oder belieben
εἰς τὴν οἰκίαν σας; Sie, dass ich es ins Haus
schicke?
Δὲν εἶναι πολὺ πρᾶγμα, τὸ Es ist nicht soviel, ich
πέρνω μαζὺ μου. nehme es selbst mit.
Πόσα ἔχει τὸ μεταξοτόν; Was kostet dieser Seiden-
zeug?
Αὐτὸ τὸ λινὸν εἶναι χονδρὸν Diese Leinwand ist grob,
θέλω ψιλὸν ὅμως δυνατὸν καὶ ich will eine feine doch
ὀμαλόν. stark und gleich (mit
gleichen Faden.)
Πάρετε ἀπ' αὐτὸ, τὸ ὅποτον Nehmen Sie von dieser,
εἶναι λευκότετον καὶ ἐξάι- die sehr weiss und vor-
ρετον. trefflich ist.
Εἶναι ἀκριβόν, διὰ τοῦτο με- Sie ist theuer, darum messen
τρήσατε σωστὰ καὶ κυττά- Sie richtig (gut) und sehen
ξατε νὰ μὴ κάμνητε λάθος. Sie (geben Sie Acht) dass
Sie sich nicht irren.
Μὴ φροντίζετε. Seien Sie unbekümmert.

Ὁ λογαριασμός σας εἶναι σω- Ihre Rechnung ist richtig,
στὸς ἰδοῦ τὸ ὑπόλοιπον. Hier ist der Rest.

Δὲν εἶμαι καλὰ, ἔχω κεφαλό- Ich bin nicht wohl, ich
πονον, μὲ πονεῖ τὸ στομάχι habe Kopfschmerz, der
μου, ἔχω πυρετὸν — δὲν ἔμ- Leib thut mir weh (ich
πορῶ. habe Leibschmerz) ich
habe Fieber — ich bin
krank.

Ἐκρῴσατε, καὶ καλλίτερα νὰ Sie haben sich erkältet
πλαγιάσῃτε εἰς τὸ κρεβάτι. und es ist besser, Sie ge-
hen zu Bette.

Ὁ σφυγμός σας εἶναι ἄτακτος Ihr Puls ist unregelmässig
καὶ σκληρός· πάρετε ἐκεῖνο und heftig, nehmen Sie
ὅπου ὁ ἰατρός θὰ σᾶς διορίσῃ. was der Arzt Ihnen ver-
ordnen wird.

Χαίρω ὅτι ἦλθετε ἐξοχώτατε. Ich freue mich, Herr Do-
ctor, dass Sie gekommen
sind.

Τί ἔχετε; τί ἐπάθετε; Was fehlt Ihnen? Was ist
Ihnen zugestossen?

ἔχω πλέον τρεῖς ἡμέρας ὅπου Es sind schon drei Tage,
δὲν ἔχω ὄρεξιν καὶ δὲν κοι- dass ich keinen Appetit
μῶμαι καλὰ τὴν νύκτα. habe und die Nacht nicht
gut schlafe.

Δὲν ἔμπορεῖτε νὰ ἐνθυμηθῇτε Können Sie sich nicht be-
ἂν ἐχαλάσατε τὸν στόμαχον; sinnen, ob Sie vielleicht
den Magen verdorben
haben?

Ὁχι, ἀλλ' ἔμπορεῖ νὰ ἐκρῴσω. Nein, aber es kann sein,
dass ich mich erkältet
habe.

- ὅλος βρεγμένος ἤμουν ἀπὸ τὸν ἰδρώτα. Jch war ganz durchuässt vom Schweisse.
- Καὶ εὐθὺς ἐκβάλετε τὰ φορέματά σας ἀφ' οὗ ἐγυρίσατε εἰς τὴν οἰκίαν. Und Sie zogen sich gleich aus, als Sie nach Hause kamen.
- Ἐξεδύθηκα εὐθὺς καὶ ἐπλάγισα εἰς τὸ κρεβάτι, διότι ἤμην πολλὰ κουρασμένος καὶ ἐλησμόνησα νὰ κλείσω τὰ παράθυρα. Jch zog mich sogleich aus und legte mich nieder, denn ich war sehr müde und hatte vergessen, die Fenster zu schliessen (zumachen.)
- Καὶ πῶς ἐκοιμήθητε ἐκεῖνην τὴν νύκτα; Und wie haben Sie in jener Nacht geschlafen?
- Πολλὰ ὀλίγον ἐκοιμήθηκα καὶ εἶδα φοβερά ὄνειρα. Sehr wenig und ich sah (hatte) schreckliche Träume.
- Ἔχετε καὶ κεφαλόπονον καὶ ἀνορεξίαν; Hatten Sie auch Kopfschmerzen und Ekel vor dem Essen?
- Μερικὰς φορὰς μὲ ἔπιασεν ἀνατριχιασμὸς σφοδρός. Einige Mal ergriff mich ein schrecklicher Schauer.
- Δώσατέ μοι τὴν χεῖρα σας νὰ ἐξετάσω τὸν σφυγμόν. Geben Sie mir Ihre Hand dass ich Ihren Puls fühle.
- Ὁ σφυγμὸς εἶναι πολλὰ δυνατὸς καὶ ταχύς. Der Puls geht (schlägt) stark und schnell.
- Ἔχετε θερμὴν καὶ τὸ αἷμα σας εἶναι εἰς μεγάλην βράσιν. Sie haben Fieber und Ihr Blut ist in grosser Wallung.
- Δείξατέ μοι τὴν γλῶσσάν σας. Zeigen Sie mir Ihre Zunge.
- Ἡ γλῶσσά σας εἶναι πολλὰ ἄσπρη. Ihre Zunge ist stark belegt.
- Αὐτὸ εἶναι σημεῖον ὅτι ὁ στόμαχος... Das ist ein Zeichen dass

μαχός σας είναι ὅλως χαλα-
σμένος.

Ihr Magen ganz verdor-
ben ist.

Κατὰ τὸ παρὸν ἀκόμῃ δὲν πρέ-
πει νὰ σᾶς δώσω πολλὰ ἰα-
τρικὰ, ἐὰν ὅμως δὲν παύσῃ ἡ
βράσις τοῦ αἵματός σας πρέ-
πει νὰ φλεβοτομηθῇτε.

Für jetzt darf ich Ihnen
noch nicht viel Arznei
geben. Wenn aber die
Wallung Ihres Blutes
nicht aufhört, so müssen
Sie zur Ader lassen.

Φοβοῦμαι τὴν φλεβοτομίαν·
δὲν ἐφλεβοτομήθην ποτὲ εἰς
τὴν ζωὴν μου.

Jch fürchte den Aderlass.
Jch habe noch nie in
meinem Leben zur Ader
gelassen.

Μὴ φοβῆσθε· θὰ σᾶς στείλω
χειροῦργον πολλὰ ἐπιτήδειον.

Fürchten Sie sich nicht,
ich werde Ihnen einen
sehr geschickten Chirur-
gen (Bader) schicken.

Θέλω ἀκολουθήσει ὅλα, ὅσα
μοι προστάζετε.

Jch werde Alles befolgen
was Sie mir vorschreiben.

Πλαγιάσατε τώρα ἀμέσως,
στείλετε τὴν συνταγὴν ταύ-
την εἰς τὸ φαρμακεῖον καὶ
πάρετε τὸ ἰατρικὸν κατὰ τὸν
διορισμὸν.

Legen Sie sich sogleich zu
Bette, schicken Sie das
(dieses) Recept in die A-
potheke und nehmen Sie
die Arznei nach der Ver-
ordnung (Vorschrift.)

oooooooooooo

Δὲν ἤξεύρω τί ἔπαθα, εἶμαι
πολλὰ ἀδύνατος. Σήμερον τὸ
πρῶτ' ἐλειποθύμῃσα καὶ ἐνίστε
μοι ἔρχεται ζάλη.

Jch weiss nicht, was mir
zugestossen ist (was mir
fehlt). Heute früh fiel ich
in Ohnmacht (wurde ich
ohnmächtig) und manch-
mal kommt mir ein

- Schwindel, (wandelt mich ein Schwindel an, & werde ich schwindlich.)
- Ἡ κεφαλὴ μου εἶναι ὅλως ζα- Mein Kopf ist ganz be-
λισμένη. täubt.
- Τὰ ὀδόντιά μου πονοῦν φοβερά Meine Zähne schmerzen
μόλις ἤμπορῶ νὰ ὑποφέρω mich heftig (thun mir
τὸν πόνο. heftig weh) ich kann den
Schmerz kaum ertragen
(aushalten.)
- Ὅλην τὴν νύκτα ἐπέρασα ἄ- Jch habe die ganze Nacht
πνος. schlaflos zugebracht.
- Ἐδοκίμασα πολλὰ πράγματα Jch habe vieles versucht,
ὅμως δὲν μὲ ὠφελεῖ τίποτε. aber nichts will helfen.
- Τὸ ἐν ὀδόντι εἶναι κούφιον καὶ Der eine Zahn ist hohl und
σάπιον. angefault (angefressen.)
- Πρέπει νὰ τὸ ἐβγάλητε. Sie müssen ihn heraus-
reißen (herausnehmen)
lassen.
- Ἐχῶ συνάχι φοβερόν. Jch habe einen fürchter-
lichen Schnupfen.
- Εἶμαι βραχνὸς καὶ δὲν ἤμπορῶ Jch bin heiser und kann
νὰ ὁμιλήσω. nicht sprechen.
- Μὲ πονεῖ ὁ λαιμός, ἐφούσκωσε Jch habe Halsweh, mein
ὁ λαιμός μου. Δὲν ἤμπορῶ Hals ist geschwollen. Jch
νὰ καταπιῶ τίποτε χωρὶς kann nichts ohne Schmerz
πολλὴν δυσκολίαν. schlucken.
- Ἐχῶ βῆχαν. Δὲν μὲ ἀφίνει νὰ Jch habe den Husten. Er
κοιμῶμαι τὴν νύκτα. lässt mich die Nacht nicht
schlafen.
- Μὲ πονεῖ τὸ στήθος ἀπὸ τὸν Die Brust thut mir weh
πολλὴν βῆχαν. von dem vielen Husten.

- Ἐνίοτε πτύω καὶ αἷμα. Bisweilen speie ich Blut aus (werfe ich Blut aus.)
- Ἐχω μεγάλον φόβον νὰ μὴ με πιάσῃ ἡ φθίσις. Ich befürchte, dass ich nicht etwa die Auszehrung bekomme.
- Ἐχω ρευματισμὸν εἰς τὸν δεξιὸν πόδα, μόλις ἤμπορῶ νὰ τὸν κινήσω. Ich habe einen Rheumatismus, (Fluss) im rechten Fusse, ich kann ihn kaum bewegen.
- Οἱ ὀφθαλμοὶ μου πονοῦν, μοὶ φαίνεται ὥσάν νὰ καίουν. Meine Augen schmerzen mich, es ist mir als ob sie brenneten.
- Λέγουσιν ὅτι τώρα πολλοὶ ἄνθρωποι ἀποθνήσκουσιν ἀπὸ ἀποπληξίαν καὶ ὅτι ὁ καιρὸς τώρα εἶναι πολλὰ ἐπιβλαβὴς διὰ τὴν υἰγιάν. Man sagt, dass jetzt viele Menschen am Schlage sterben und dass die Witterung jetzt sehr nachtheilig für die Gesundheit ist.

- Πόσον δρόμον ἐπεράσαμεν ; Wie viel Weg haben wir zurückgelegt (gemacht)?
- Ἐκάμαμεν ἕξ ὥρας ταχυδρομείου. Wir haben jetzt sechs Poststunden zurück gelegt.
- Ἡ ὁδὸς ἐδῶ ἔχει πολλὰς πέτρας, διὰ τοῦτο δὲν ἤμπορῶ νὰ πηγαίνω γρηγορώτερα. Die Strasse hier ist voll Steine (sehr steinig) darum kann ich nicht schneller fahren.
- Ἐδῶ ἐμπροστί μας πηγαίνει ἓνα βαρὺ ἀμάξι φορτωμένον. Da vor uns fährt ein schwer beladener Wagen.
- Κάμε νὰ τὸ περάσωμεν. Mache, dass wir vorbeikommen.

- Δὲν εἶναι τρόπος νὰ περάσω Es geht nicht, vorbeizu-
ἀπὸ αὐτό. Ὁ δρόμος εἶναι kommen. Der Weg ist
στενός. enge.
- Δόξα τῷ Θεῷ! Τώρα ἐγλυτώ- Gott sei Dank! Jetzt ha-
σαμεν ἀπ' ἐκείνην τὴν δυσκο- ben wir diese Schwierig-
λίαν. keit überstanden.
- Πρόσεχε νὰ μὴ μᾶς γυρίσης ἢ Gib Acht, dass du nicht
νὰ σπάσῃ τροχός τις. umwirfst oder ein Rad
bricht.
- Πήγαινε ἐδῶ ὀλίγον ἀργότερα, Fahre hier etwas langsa-
ἐπειδὴ τὰ ἄλογα σηκώνουσι mer, denn die Pferde ma-
πολὺν κονιορτόν. chen viel Staub.
- Τώρα σᾶς παρακαλῶ νὰ κα- Jetzt ersuche (bitte) ich
ταβῇτε. Sie abzusteigen.
- Εἶναι ἀνωφερὴς ὁ δρόμος; Jst der Weg steil?
- Εἶναι πολλὰ ἀνωφερὴς καὶ Er ist sehr steil und ich
πρέπει νὰ μισθώσω ἐδῶ ἓν muss hier ein Paar Vor-
ζεῦγος ἐπικουρικῶν. spannpferde (ἢ Vorspann)
nehmen.
- Ἄς καταβῶμεν λοιπόν. Steigen wir also aus.
- Ἄνοιξε τὴν θυρίδα καὶ κατὰ- Mache den Schlag auf und
ἔασσε τὴν ἀναβάθραν. lass den Fusstritt her-
unter.
- Ἡμπορεῖτε ἂν ἀγαπᾶτε νὰ προ- Sie können vorausgehen,
χωρῇτε, θέλω σταθῇ ἐδῶ wenn Sie wollen, ich will
μῖαν στιγμὴν, διὰ νὰ ἀνα- hier einen Augenblick
παυθῶσιν ὀλίγον τὰ ἄλο- halten, damit meine Pfer-
γά μου. de ein wenig ausruhen.
- Εἴμεθα ἀκόμη μακρὰν ἀπὸ τὴν Sind wir noch weit von
πόλιν; der Stadt?
- Ὁχι, ἔχετε ἀκόμη μῖαν ὥραν Nein, Sie haben noch eine
μόνον. Stunde.

Ποῖον εἶναι τὸ καλλίτερον ξε- Welches ist das beste Gast-
νοδοχεῖον εἰς τὴν πόλιν; haus (Wirthshaus ἢ der
beste Gasthof) in dieser
Stadt?

Ἡμπορεῖτε νὰ καταλύσητε εἰς Sie können in der Post, im
τὸ ταχυδρομεῖον (εἰς τὸν ἀδ- Adler, in der Stadt Lon-
τὸν, εἰς τὴν πόλιν Λόνδραν, don, Paris einkehren. Sie
Παρισίους) θέλετε εἶσθαι εὐ- werden zufrieden sein.

χαριστημένους. Νὰ, ὁ ἀμαξᾶς! Da ist der Kutscher wieder!
Ἡμποροῦμεν λοιπὸν νὰ ἀναβῶ- Können wir also wieder
μεν πάλιν; einsteigen?

Ναί, ἂν ἀγαπᾶτε. Ja, wenn Sie wollen, (be-
lieben.)

Ἀλλὰ δὲν θὰ ἦναι κίνδυνος; Ist aber keine Gefahr?
Ὁ δρόμος μοι φαίνεται ἀρκετὰ Der Weg scheint mir ziem-
κατωφερής. lich steil zu sein.

Μένετε ἥσυχοι! } Fürchten Sie nichts.
Μὴ φοβῆσθε! }

Θὰ πάγω ἀγάλλια. Ich werde langsam fahren.
Πρόσεχε νὰ μὴ πλησιάσῃς τὸν Gib acht, dass du dich
κρημνὸν, ἐπειδὴ ἂν σφάλλουν nicht dem Rand nährst,
τὰ ἄλογα, ἡθέλωμεν εἶσθαι wenn die Pferde einen
χαμένοι ὅλοι. Fehltritt thäten, wären
wir alle verloren.

Διὰ ποῦ εἶναι τὸ πλοῖον; Wohin geht das Schiff?
(wohin ist das Schiff be-
stimmt.)

Διὰ τὴν Μασσαλίαν. Nach Marseille.

Πόθεν ἔρχεται; Woher kommt es?

Ἀπὸ τὴν μαύρην θάλασσαν. Vom schwarzen Meere.

- Εἶναι Ὑδριωτικόν, ἐφόρτωσε **Es ist ein hydriotisches**
 σιτάρι εἰς Ὀδησσὸν καὶ τὸ (Schiff) hat Getreide in
 πηγαίνει εἰς τὴν Γαλλίαν. Odessa geladen und bringt
 es nach Frankreich.
- Νομίζεις ὅτι θέλει κάμει κα- **Meinst (glaubst) du dass**
 λὰς δουλιάς; es gute Geschäfte ma-
 chen wird?
- Βέβαια, ἀνέβηκαν ἐκεῖ τὰ σι- **Gewiss, das Getreide ist**
 τάρια. dort gestiegen.
- Πόσον καιρὸν εἶναι τὸ πλοῖον **Wie lange ist das Schiff**
 εἰς τὸ ταξείδιον; auf der Reise (zur See)?
- Τρεῖς μῆνας, κύριε. **Drei Monate, mein Herr.**
- Εἴχαμεν κακὸν ἀνεμὸν καὶ ἔ- **Wir hatten schlechten**
 πρεπε νὰ διακόψωμεν τὸν Wind und mussten un-
 δρόμον μας πολὺν καιρὸν. sere Fahrt auf längere
 Zeit unterbrechen.
- Εἴχατε πολλὰ νὰ πάθητε ἀπὸ **Haben Sie viel Sturm (viele**
 τὰς τρικυμίας ἢ ἔπρεπε νὰ Stürme ἢ viel vom Sturm)
 λοξοδρομήσητε μόνον πολὺν auszustehen gehabt oder
 καιρὸν; haben Sie nur lang la-
 viren müssen?
- Αἱ τρικυμιαί δὲν μᾶ; ἔβλαψαν' **Die Stürme haben uns nicht**
 ἡμεθα κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν geschadet. Wir lagen
 εἰς τὸν λιμένα τῆς Σμύρνης. gen zu dieser Zeit (wir
 lagen damals) im Hafen
 von Smyrna (καὶ wir la-
 gen im Hafen vor Anker.)
- Πόσους ναύτας ἔχει τὸ πλοῖον; **Wie viele (ἢ viel) Matro-**
 sen (ἢ wie viel Mann-
 schaft) hat das Schiff?
- Τὸ πλήρωμα συνίσταται ἀπὸ **Die Mannschaft besteht**
 εἴκοσι ναύτας καὶ δύο πι- aus zwanzig Matrosen

- λότους. und zwei Piloten.
- Πόσον καιρὸν ἦσθαι ἀναγκα- Wie lange haben Sie in
σμένοι νὰ κάμητε τὴν κά- der Quarantäne liegen
θαρσιν. müssen ?
- Τὸ πλοῖον κάμνει νερὰ ἀπὸ Das Schiff ist, wie es
πολλὰ μέρη ὡς φαίνεται, scheint an vielen Stellen
πρέπει νὰ διορθωθῇ καλὰ. leck, es muss wohl aus-
gebessert werden.
- Παρακαλῶ δώσατέ μοι τὸ κον- Ich bitte, geben Sie mir
δυλομάχαιρόν σας νὰ διορ- Ihr Federmesser damit
θώσω τὸ κονδύλι μου. ich meine Feder bessere
(schneide.)
- Ἰδοῦ, ἀλλὰ δὲν κόπτει καλὰ. Hier, aber es schneidet
nicht gut (Es ist nicht
scharf.)
- Δὲν κόπτει διόλου. Ποῦ εἶναι Es schneidet gar nicht, wo
τὸ ἀκόνι πρέπει νὰ τὸ ἀκο- ist der Schleifstein, wir
νίσωμεν. müssen es schleifen.
- Τώρα κόπτει καλλίτερα. Jetzt schneidet es besser.
- Τὸ κονδύλι εἶναι χαλασμένον Die Feder ist verdorben,
δὲν ἀξίζει τίποτε. sie taugt nichts.
- Πρέπει νὰ κόψω ἄλλο κονδύλι. Ich muss eine andere Fe-
der schneiden.
- Ἡ μύτι τοῦ κονδυλίου εἶναι Die Spitze der Feder ist
πολλὰ χονδρῇ, λεπτῇ. zu grob ἢ fein.
- Ἄς ἰδῶ τώρα τὸ καλαμάρι ἂν Ich will im Dintenfasse
ἔχει μελάνην μέσα. nachsehen ob Dinte darin ist.
- Ἡ μελάνη ἐστέγνωσε, δὲν ἔχει Die Dinte ist vertrocknet,
μελάνην. es ist keine Dinte darin.
- Νὰ βάλωμεν ὀλίγον νερόν. Wir wollen etwas Wasser
hineingiessen.

- Ἐβαλες παρὰ πολὺ νερόν. Du hast zu viel Wasser hinein gethan.
- Ἡ μελάνη εἶναι ἄσπρη τώρα. Die Dinte ist jetzt blass.
- Θέλω καλὸν χαρτί, ἔχω νὰ γράψω μερικά γράμματα. Jch will gutes Papier, ich habe einige Briefe zu schreiben.
- Τὸ χαρτί δὲν εἶναι καλόν, πί- Das Papier ist nicht gut, νει τὴν μελάνην. die Dinte schlägt durch.
- Πρέπει νὰ πάρω ἄλλην κόλλαν καλλιτέραν. Jch muss einen andern bessern Bogen nehmen.
- Εἰπέ τὴν δούλαν νὰ μοὶ φέρῃ ἓν κηρίον. Sage der Magd, dass sie mir ein Licht bringe.
- Φέρε καὶ τὸ βουλοκέριον καὶ τὴν σφραγίδα. Bringe auch das Siegellack und das Siegel (Petschaft.)
- Δὲν θέλετε νὰ βάλητε ἄμμον πρῶτον; Wollen Sie nicht erst Sand streuen?
- Ὁχι, δὲν ἀγαπῶ νὰ βάλλω ἄμ- Nein, ich streue nicht Sand. μον. Καλλιτερε νὰ προσμένω Jch will lieber warten bis ἕως νὰ στεγνώσῃ es trocken ist.
- Πότε ἀναχωρεῖ σήμερον τὸ ταχυδρομεῖον; Wann geht heute die Post ab?
- Εἰς τὰς ἑνδεκα τὸ πρωτ. Um eilf Uhr Vormittags.
- Λοιπὸν εἶναι καιρὸς νὰ τελειώσω. Es ist also Zeit, dass ich fertig werde.
- Εἶναι πλέον ἑννέα καὶ τρία τέταρτα. Es ist schon drei Viertel auf zehn Uhr.
- Εὐθὺς θέλω διπλώσει τὸ γράμμα μου, ἔπειτα νὰ τὸ βουλῶσω καὶ νὰ τὸ στείλω χω- Jch will meinen Brief so- ρὶς ἀργοπορίαν εἰς τὸ ταχυ- gleich zusammen legen, δρομεῖον. dann siegeln und ohne Verzug auf die Post schicken.
- Ἰδοὺ πάρε τὸ γράμμα πῆγαινέ Hier nimm den Brief, trage

το εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ μὴν ἀργῆς, διὰ νὰ προφθάσῃς ἀκόμη εἰς τὰς δέκα, ἐπειδὴ τὰ γράμματα πρέπει ν' ἀποδοθοῦν μίαν ὥραν ἀρχήτερα.

ihn auf die Post und halte dich nicht auf, dass du noch um zehn Uhr hinkommst, denn die Briefe müssen eine Stunde früher aufgegeben (ἢ abgegeben) werden.

Σὰς ἔκραξα, διὰ νὰ μοι εὐ-
θυσίησθε νέον φόρεμα.

Ich habe Sie rufen lassen (ἀντὶ gerufen) dass Sie mir ein neues Kleid machen (ἢ anmessen)

Τί φόρεμα θέλετε; βελάδαν ἢ ἐπανωφόρεμα;

Was für ein Kleid wollen Sie? Einen Frack oder einen Ueberrock? (ἢ Oberrock.)

Θέλω καὶ τὰ δύο. Θέλω ὁμοίως μερικὰ ἱματίδια, ἓνα βρακὶ καὶ ἓνα μανδύον.

Ich will beides. Ich will gleichfalls einige Westen, ein Beinkleid und einen Mantel.

Ἐπῆρατε πλέον τὴν τζόχαν διὰ τὰ φορέματα;

Haben Sie das Tuch zu den Kleidern schon gekauft?

Προστάζετε ἴσως νὰ τὴν πάρω διὰ τὴν εὐγενεῖαν σας;

Befehlen Sie vielleicht dass ich es für Euer Gnaden nehme?

Μάλιστα. Εἶπετέ μοι μόνον πόσοι πήχεις μοι χρειάζονται.

Ja, Sagen Sie mir nur, wie viel Ellen ich brauche.

Μὲ τὴν ἀδειάν σας, νὰ σας πάρω τὸ μέτρον προτῆτερα, ἔπειτα ἡμπορῶ νὰ τὸ διορίσω καλῆτερα.

Mit Ihrer Erlaubniss, dass ich Ihnen erst das Mass nehme, sonach kann ich es besser bestimmen.

- Πόσοι πήχεις χρειάζονται λοιπόν; Wie viel Ellen sind also nothwendig?
- Ἐάν ἡ τζόχα ἔχη εἰς τὸ φάρδος μίαν καὶ ἡμισείαν πήχυν, ὅσας χρειάζονται πέντε πήχεις. Wenn das Tuch anderthalb Ellen Breite hat (½ breit ist) brauchen Sie fünf Ellen.
- Τί χρώμα ἀγαπάτε; Was für eine Farbe wünschen Sie?
- Διὰ τὴν βελάδαν θέλω μαῦρον, διὰ τὸ ἐπανώφοριον κυανοῦν καὶ διὰ τὸν μανδύαν χρώμα τῆς μόδας. Zum Frack will ich schwarze, zum Oberrock blaue und zum Mantel eine Modefarbe.
- Καὶ τί προστάζετε διὰ τὰ ἱματίδια (γελέκια). Und was befehlen Sie zu den Westen?
- Διὰ τὰ ἱματίδια ἔχω πλέον. Πῶς σὰς ἀρέσκει; Für die Westen habe ich schon. Wie gefällt es Ihnen?
- Πολλὰ εὐμορφον εἶναι· λοιπὸν ἐπήρετε μεταξωτά. Es ist sehr schön. Sie haben also Seidenzeug genommen?
- Τί κομβία θέλετε; Was für Knöpfe wollen Sie?
- Δι' αὐτὰ δὲν σὰς διορίζω τίποτε· νὰ πάρητε μετάλλινα ἢ μεταξωτά. Darüber bestimme ich nichts. Nehmen Sie metallene oder seidene Knöpfe.
- Καὶ πῶς θέλετε τὰ φορέματα, στενὰ ἢ φαρδύα; Und wie wollen Sie die Kleider, eng oder weit?
- Ἀγαπῶ καλλιτέρα νὰ ἦναι μακρὰ καὶ φαρδύα. Ich liebe sie (ich habe sie gern) lang und weit.
- Πότε ἡμπορῶ νὰ λάβω τὰ φορέματά μου; Wann kann ich meine Kleider haben?
- Μετὰ μίαν ἐβδομάδα. Nach einer Woche (½ in acht Tagen).

Θὰ εἶναι δύσκολον νὰ τελειώ- Es wird schwer sein (ἢ
σω ὅλα ἕως τότε. halten) alles bis dahin
fertig zu machen.

Φθάνει νὰ μοι φέρητε τὴν κυ- Es ist genug, wenn Sie mir
ριακὴν μόνον τὴν βελάδα καὶ Sonntag den Frack und
τὸ βρακί, καὶ ἓνα ἱματίδιον, die Beinkleider (ἢ das
διὰ τὸ ἐπανωφόριον καὶ τὸν Beinkleid) bringen; mit
μανδύαν ἔχει ἀκόμη καιρὸν. den Oberrock und den
Mantel hat es noch Zeit.

Θέλετε τὰ λάβει τὴν κυριακὴν Sie sollen sie am Sonntag
ἂν μοι ἀφήσετε ἀκόμη καιρὸν bekommen, wenn Sie mir
διὰ τὰ ἄλλα φορέματα. für die andern Kleider
Zeit lassen.

Ὅμως πρέπει νὰ κρατήσετε τὸν Aber Sie müssen auch Ihr
λόγον Σας. Wort halten.

Ἦλθεν ὁ παπουτζής; Ist der Schuhmacher ge-
kommen?

Δὲν ἦλθεν ἀκόμη. Es ist noch nicht gekom-
men.

Πήγαινε λοιπὸν εἰς αὐτὸν καὶ So gehe hin und sage ihm
εἰπὲ τῷ νὰ μοι φέρῃ τὰ πα- dass er mir meine Schuhe
πούτζιά μου. bringe.

Ἰδοὺ ἔρχεται. Da kommt er.

Δοκίμασέ μοι τα, εἶναι πολλὰ Probire Sie mir an, sie
στενὰ, μὲ σφίγγουν πολὺ· sind sehr eng, sie drü-
βάλε τα εἰς τὸ καλαπόδι διὰ cken mich sehr, schlage
νὰ ἀνοίξωσι. sie über den Leisten, dass
sie weiter werden.

Θέλω ἓνα ζευγάρι ὑποδήματα Jch will ein Paar Stiefel
καὶ ἓνα ζευγάρι παπούτζια. und ein Paar Schuhe.

Τὰ ὑποδήματα πρέπει νὰ ἦναι Die Stiefeln müssen gut
καλὰ εὐθειαςμένα νὰ ἀρμό- gemacht sein und gut an

- ζουν καλὰ εἰς τὸν πόδα μου, meinen Fuss passen und
ὁμως νὰ μὴ μὲ θλίβωσι. nicht drücken.
- Ἀπὸ ποῖον πετζί τὰ θέλετε; Von welchem Leder wollen
Ἀπὸ μοσχάρησιον ἢ ἀπὸ βό- Sieselbe? Von Kalbs-oder
διον; Rindsleder?
- Κάμετέ τα ἀπὸ λουστρίνιον. Machen Sie dieselben von
(βερνικισμένον) πετζί. Glanzleder (ἢ von lakir-
ten Leder.)
- Πῶς προστάζετε τὰ παπού- Wie befehlen (ἢ wünschen
τζια, μὲ πόρπας ἢ μὲ γαι- belieben) Sie die Schuhe,
τάνια; mit Schnallen oder mit
Schnüren?
- Πῶς θέλετε τὰς πτέρνας, ὕψη- Wie wollen Sie die Absä-
λῆς ἢ χαμηλὰς; tze? hoch oder niedrig?
- Θέλω τὰς πτέρνας χαμηλὰς. Ich will niedrige Absätze.
- Ἔχω ἐδῶ ἓνα ζευγάρι ὑποδή- Ich habe hier ein anderes
ματα, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει Paar Stiefeln, welche Sie
νὰ βάλῃτε ἄλλους πάτους καὶ besohlen müssen und hier
ἐδῶ ἓνα ἄλλο διὰ τὸ ὁποῖον ein anderes Paar, worauf
θέλω καινούριας πτέρνας. ich neue Absätze will.
- Θέλω καὶ ἓνα ζευγάρι ἐμβάδες Ich will auch ein Paar
ἀπὸ σαχτιάνι· ὅταν εἶμαι εἰς Pantoffeln, wenn ich zu
τὴν οἰκίαν, καλῆτερα ἀγαπῶ Hause bin trage ich lie-
νὰ τὰ φορῶ ἐπειδὴ εἶναι ἐλα- ber solche weil sie leicht
φρὰ καὶ μαλακὰ. und weich sind.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ, ΟΛΙΓΩΝ ΤΙΝΩΝ

ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ, ΣΥΝΘΕΤΩΝ

ΚΑΙ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

ΓΕΝΙΚΩΣ ΠΑΡΑΔΕΔΕΓΜΕΝΩΝ ΞΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

ФОТОАТЛАС

RECEIVED
FEBRUARY 1961

LENIKOE DAPAKATEI MINON ENNOY NEEBOY
TEN RIE THY TERPANNIRY DAZZAY

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἡ βρασίμως καὶ ταχέως ἐκμάθη τις οἰανδήποτε γλώσσαν, τὰ μέγιστα συντελεῖ ἡ ἀκριβὴς γνῶσις τῆς γενέσεως καὶ μορφώσεως ἐκάστης λέξεως καὶ τῆς συγγενείας αὐτῆς μετ' ἄλλων γλωσσῶν.

Οὗτος εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος Καταλόγου, ἐμπερι-
χοντος κυρίως τὰς πρωτοτύπους λέξεις τῆς γερμανικῆς γλώσ-
σης. Τὸ ταυτόηχον τῶν στοιχείων τοῦ Ἀλφαβήτου ἐν ταῖς
πλείσταις γλώσσαις ὥφειλεν ἀναγκαίως νὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὴν
ἐρευναν τῆς πηγῆς τῆς τῶν λέξεων γενέσεως, ἥτις πλειστά-
κις εἶναι ἡ αὐτὴ διὰ μίαν λέξιν εἰς πολλὰς γλώσσας.

Ἡ γνῶσις τῆς πρωτοθέτου ρίζης λέξεώς τινος παραβαλλο-
μένης πρὸς τὴν αὐτὴν λέξιν ἄλλης γλώσσης παρέχει τὸ ἀνεκ-
τίμητον πλεονέκτημα εἰς τὸν σπουδαστὴν, ὅτι ἐγχαράττει
τὴν λέξιν εἰς τὸ μνημονικόν του διὰ παντός, ὅτι κατανοεῖ
ἀκριβῶς τὴν σημασίαν αὐτῆς καὶ δύναται τέλος εὐκόλως νὰ
σηματίζῃ ἐξ αὐτῆς, συμφώνως μὲ τοὺς κανόνας τοῦ Α. μέ-
ρους τοῦ συγγράμματος τούτου, τὰς παραγώγους καὶ συνθέ-
τους λέξεις, ἐξ ὧν διὰ τοῦτο ὀλίγισται ὑπάρχουσι εἰς τοῦτο
τὸ Β' μέρος.

Ὅ,τι δ' ἀφορᾷ τὰς ἐκ ξένων γλωσσῶν λέξεις κατετάξαμεν
ἐνταῦθα τὰς ὑπὸ τῶν περιφημοτέρων ἐτυμολόγων παραδε-
χθείσας, αἵτινες πρὸς παραγωγὴν καὶ ἄλλων λέξεων κατὰ
τοὺς γερμανικοὺς κανόνας ἐχρησίμευσαν.

A.

A. Εἰς τὴν ἀρχ. γερμαν. εὐρίσκεται ἀντ' αὐτοῦ ἐνίοτε **O**, **Odem**, ἀντὶ **Athem**. — Τὸ ἀρχ. στερητ. **a** μετεβλήθη εἰς **un**, **ver**, **ohn**, οἷον **teilig** μέτοχος, **ateilig**, **untheilhaft**, ἀμέτοχος, **amächtig**, **ohnmächtig**. ἀδύνατος. Εἰς τινὰς διαλέκτους καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν εὐρίσκεται ὡς ἀόριστον ἄρθρον, οἷον **a Fisch** (ein Fisch) ἀγγλιστὶ **a fish**, ἰχθύς.

Aal, der χέλι, ὑποκορ. **Aelchen**, ἐκ τοῦ ἀρχ. **Al** ἢ **El**, πᾶν ἐπίμηκες, λεπτὸν καὶ ὀξὺ σῶμα. (ὅρα **Ahle**.)

Aar, der, ἰδίως πᾶν ἀρπακτικὸν πτηνὸν, αἰτὸς, ἐκ τοῦ ἱερὸς, βοιωτ. ἱαρός, παραβ. **aruspex** καὶ ἱέραξ.

Aas, das, ψωφίμιον ἐκ τοῦ ἀρχ. **asen**, ρυπαρὰν ἐργασίαν ἐκτελεῖν, ὅθεν **asig** ἀντὶ **schmutzig**, ρυπαρὸς.

ab, προθ. συμφ. μὲ τὴν ἑλλην. προθ. ἀπό, ἀφ, μὲ τὸ ἀρχ. γερμ. **af**, καὶ μὲ τὸ λατ. **ab-abs**.

aber, ἀλλά. Εἰς τοὺς ἀρχαίους μὲ τὴν σημασίαν πάλιν καὶ ἀπαξ (ὅρα **oft**), ὅθεν **abern** ἢ **afern**, ἐπαναλαμβάνειν (ὅρα **Affe**).

Abend, der, ἑσπέρα. Ἀρχ. **abunt**, **habant**, τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἡμέρας, ἐκ τοῦ ἀρχ. ῥήματος **aben**, καταβαίνειν.

Abenteuer, das, τύχη, **Abenteurer** τυχοδιώκτης. Ἀρχ. **A-wentäwer**, **Eventür**, **Aventyr** ἐκ τοῦ λατιν. **adventus** ἢ **eventus**, γαλλ. **aventure**. — Κατὰ ἄλλους ἀπὸ **Aba**, ἀνὴρ καὶ **dürren** τολμᾶν.

Abt, der, ἡγούμενος. Ἐκ τῆς Συρικ. γλῶσ. = πατήρ.

Ach, φωνὴ στενοχωρίας, ἑλλ. ᾶ! αἶ, αἶ, λατιν. **aha!** **ah!** εἰς τὴν Περσ. **ah**.

Ach, Ἀρχ. γερμ. λεξ. δηλοῖ ὕδωρ ῥέον. Μετὰ ταῦτα **Ea**,

- Acha, Ach, ἑλλην. ἄα, ἄχα, λατιν. aqua, γαλλ. eau.
 Achen, ὄνομα πόλεως, γαλλ. Eau de Chapelle.
 Achat, der, ἀχάτης.
 Achse, die, ἄξων. ἑλλην. παραγωγῆς.
 acht, ὀκτώ ὅμ. ὅμ.
 Acht, die, προσοχή. — Κατὰ τινὰς ἐκ τοῦ « ἄγειν » (τὸν νοῦν).
 Acht, die, ἐξορία, ἐξορισμός. Ὡς τὸ προσημ. ἐκ τοῦ ἄγειν, achten, ἐξορίζειν. Ἐπειδὴ εἰς τὴν λέξιν ταύτην ὑπονοεῖται ἡ ἰδέα τοῦ μίσους, συμφωνεῖ μὲ ἔχθω, ἔχθος, ἐχθρός.
 acht, ὅρα echt.
 ächzen. Ἐκ τοῦ ach καὶ zen, ἡ ὁποῖα κατάλ. δηλοῖ διάρκειαν καὶ ἐπανάληψιν ψυχικῆς καταστάσεως, συμφ. μὲ τὸ ἄχειν, ἄχθειν, ἀχθίζειν.
 Acker, der, ἀγρός. Εἰς τὴν Περσικ. γλῶσ. achar ὀρύττω, ὥς καὶ εἰς τὴν ἑβραϊκὴν.
 Adel, der, εὐγένεια. Ἡ κατάλ. el γεν. σημ. πρᾶγμα, ἡ ἀρχ. συλλαβὴ ad ἢ od κτῆμα, ἰδιοκτησίαν, ὑποστατικόν. Εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους οἱ εὐγενεῖς εἶναι ἰδιοκτῆται κτημάτων ἐλευθέρων ἀπὸ φόρους· ἡ συλλαβὴ od ἀπαντᾷται εἰς τὰς λέξεις· allodial, Kleinod (ὅρα ταῦτα).
 Ader, die, φλέψ. Εἰς τὴν ἀρχαίαν τῶν Φράγγων καὶ Ἀλλεμάνων γλῶσσαν, Adara, Athara, λεπτός, καὶ μακρὸς σωλὴν, καὶ αἷμα, συμφ. μὲ « ἔαρ ».
 Adler, der, ἀετός. Ἀρχ. Aar (ὅρα τοῦτο) μετὰ ταῦτα Adelare, μεγάλοι δυνατοὶ ἀετοί, ἐκ τοῦ Adel καὶ Aar, εὐγενεῖς ἀετοί.
 Affe, der, πῆθιξ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. abern ἢ afern, ἐπαναλαμβάνειν (ὅρα aber) ὅθεν ἀρχ. Apa, Abe, Abekat, εἰς τὴν σλαβ. Opice.
 Afrika, Ἀφρική. Κατὰ τινὰς ἀπὸ τὸ ὄνομα Affe πῆθιξ. Χώ-

ραν τῶν πηθίκων, ὠνόμασαν ἤδη οἱ Φρύγες καὶ Κέλτοι
τὴν Ἀφρικὴν, ἀπαντόντες ἐκεῖ ἐν ἀφρονίᾳ τοῦτο τὸ ζῶον.

After, ἀρχ. πρόθεσις=ᾧπισθεν, μετά. — Εἰς ἄλλας διαλέκτ.
aester, aptar, aptur=αὐτάρ. After=hinter.

Age, die, κάρφος (εἰς τοὺς στάχεις τῶν γεννημ.). Ἀρχ. γερμ.

Agena, Ahena, λατιν. achne-acus, ἀγγλο-σαξ. Egle,
Eglan, ἄχνα, ἄχνη. (ὅρα Aal).

Agnes, βαπτιστικὸν ὄνομα γυναικῶν=ἄγνή.

Ahle, die, σουβλίον. Ἐργαλείον δὲξὶ ἐκ τοῦ Age. Εἰς τὴν
Σαξων. διὰλ. Ort, Ortel, Souel, Suel, Subbel, Sugel,
λατιν. Subula, εἰς ἰταλ. Sublia, σούβλιον.

Ahm, die, (Ahme) μέτρον 40 δακάδων οἴνου. Ἀρχ. Ohm
λατιν. amphora, φαίνεται παραγ. ἐκ τοῦ ἄμα=ἄγγειον.

ahnden, προαισθάνεσθαι. Ἐκ τῶν ἀρχ. γερμ. λεξ. Ande,
Aund, Aand, Ond=πνεῦμα, ψυχὴ καὶ διάθεσις ψυχῆς,
οἶον ὀργή, ἀγανάκτησις, ζῆλος.

Ahnen, die, πρόγονοι. Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον ῥῆμα eanian, γεν-
νᾶν, τουρκ. ana, μήτηρ, λατιν. anus, γραῖα.

ähnlich, ὅμοιον. Ἀρχ. anachilihho, angelich καὶ angleich.
Τὸ ἀρχ. an, (νῦν lich) δηλοῖ μικρὸν βαθμὸν ιδιότητος,
οἶον anweiss, (weisslich) ὑπόλευκος.

Aehre, die, στάχυς ἀπὸ Age.

Alaun, der, στύψι. Λατιν. Alumen, γαλλ. Alun, ἐκ τοῦ
ἄλς, ἄλμυ.

alber, albern, ἀπρεπές, μωρὸς, ἀνόητος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. al ἢ
el, ξένος, καὶ bar, σχῆμα (προσώπου).

Albert ἢ Albrecht, βαπτιστικὸν ὄνομα ἀνδρός. Ἡ κατάληξις
brecht εἶναι εὐχρηστοτέρα τῆς bert, ἐκ τοῦ ἀρχ. ῥῆμ.
brechen, λάμπειν, ἢ συλλαβὴ Al ἐλήφθη ἢ ἀπὸ all=πᾶν
ἢ ὡς συγκοπὴ τοῦ Adel εὐγένεια, ὥστε Albert ἢ Al-
brecht=λαμπρὸς εὐγενής.

Alkoven, der, παράδιωμα (διὰ κλίνην) ἀραβ. **Elkanf** καὶ

Alcova, δωμάτιον διὰ τὰ οἰκιακὰ εἶδωλα.

All, (aller, e, es)=ὅλος, η, ον.

Allenthalben, πανταχοῦ. Ἐκ τοῦ **all** καὶ **halben**, τὸ ὁποῖον σημαίνει ἡμισυ, μέρος, ἐπομένως ἀπ' ὅλα τὰ μέρη.

Allodial, ἐλεύθερον κτῆμα, ἐκ τοῦ **all**, οὔτινος ἡ σημασία μέχρι τοῦδε συγκεχυμένη καὶ τοῦ **od** κτῆμα (ὄρα **Adel**).

Almanach, der, ἡμερολόγιον. Τίτλος τῶν καθ' ἕκαστον νέον ἔτος ἐκδιδομένων βιβλίων, ἐκ τοῦ ἀραβ. **Elmenach**.

Almer, die=ἀρμάριον.

Almosen, das=ἐλεημοσύνη.

Alp, der, πνιγαλίων (ἐφιάλτης, ἐφάλλομαι) Ἀρχ. **Alfen**, **Elfen** μυθ. ὄνομα τῶν ὑποδεεστέρων δαιμόνων, τῶν ὁποίων διαμονὴ ἦσαν ἰδίως τὰ ὄρη, παράγεται ἀπὸ **Alpen**.

Alpen, die, αἱ ἄλπεις. Ἀρχαιότατον ὄνομα ὀρέων ὑψηλῶν, τῶν ὁποίων αἱ κορυφαὶ πάντοτε σκεπασμέναι ἀπὸ χιόνα, ὅθεν παράγουσι τινὲς τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπὸ ἄλφος, λατιν. **albus**.

als, ὡς· συγκοπὴ ἐκ τοῦ **all** ὅλον, καὶ **so** οὗτος, ἀρχ. **as** καὶ **az**, ἀνάλογον μὲ ὡς.

also, λοιπὸν, οὕτω. Ἀπὸ **all** καὶ **so** (ὄρα **als**).

Aelster, die, Κίσσα. Κατὰ τινὰς ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ πτηνοῦ, συμφ. μὲ αἰγαστρα.

alt, παλαιὸς γέρων. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **alen**, λατιν. **oleo**, **adultus**, ἀλδαίνω, ἅτινα σημαίνουν αὐξάνεσθαι. Εἰς πολλὰς διαλέκτους ο ἀντὶ α, οἶον ἀγγ. **σαζων**. **old**. Εἰς τὴν Ἀγγλοσαξ. **eald**, εἰς τὴν τῶν Ἀλλεμάνων **ald** καὶ **alt**, **de Ollen**, γέροντες, ὑπενθυμίζει τὸ ἔωλος.

Alt, der, εἰς τὴν μουσικὴν, « μέση φωνή » ἀπὸ τὸ λατιν. **altus**.

Altar, der, βωμὸς, σύνθεσις ἐκ τοῦ ἀρχ. **Alt** (ἢ **Elt** καὶ **Eald**) πῦρ καὶ **Ar**, ἐστία, λατ. **altar** καὶ **altare**.

Alter, das, ἡλικία. Ἐκ τοῦ **alt**.

- Amalia**, ὄνομα βαπτιστ. γυναικῶν, ἀπὸ τὸ ἀρχ. a, νῦν un (χωρίς) καὶ Mal, Mail, Mackel, κοιλίς, ἐπομ.=Agnes, ἀγνή. (ὄρα a.)
- Amboss**, der, ἄκμων. Ἐκ τῆς προθέσεως an (εὐφωνίας χάριν μεταβληθέντος τοῦ n εἰς m) καὶ ἐκ τοῦ ἀρχ. batten, (γαλλ. battre) bossen (γαλλ. pousser) botten, τύπτειν, καθὼς τὸ λατίν, incus, ἀπὸ in καὶ cudo.
- Ambra**, der, ὄνομα διαφόρων εὐωδιῶν, ριτινωδῶν σωμάτων, ἐκ τῆς ἀραβ. γλώσσ. **Ambar**.
- Ameise**, die, μύρμηξ. Ἀρχ. Ambeiz, Anbeiz, Omeis ὥστε τὸ Meis ῥητῶς εἶναι τὸ ὄνομα τούτου τοῦ ἐντόμου καὶ τὸ a δύναται νὰ θεωρῇται ὡς ἀρίστον ἄρθρον. (ὄρα τὸ a.).
- Εἰς ἄλλας γερμ. διαλ. Miere, Myre, Mire, Myra, Maura εἰς τὴν Περσικὴν γλῶσσαν **Mur** συμφ. μὲ μύρω, μυρέω, μύρμηξ.
- Amelmehl**, das. Ἐκ τοῦ ἄμυλον, λατ. amidonum, γαλλ. amidon.
- Amethyst**, der, πολύτιμος λίθος, ἀμέθυστος.
- Amiant**, der,=ἀμίαντος.
- Amme**, die, ἡ τροφός. Ἐκ τοῦ ἄμμα.
- Amt**, das, ὑπουργημα. Ἐκ τοῦ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ambatus, ἐξ οὗ τὸ ἀρχ. γερμ. **Ambacht**, νῦν **Amt**.
- an, εἰς, πρὸς, ἐπὶ, συμφ. μὲ τὸ λατίν. ad, ἀνά, γαλλ. en.
- andere**, ἄλλος. Ἐκ τοῦ ant καὶ ent (ἀντι) (ὄρα Antlitz, antworten).
- Anemone**, die, Ἀνεμώνη. Ἀπὸ ἄνεμος (δηλ. τὸ ἄνθος δὲν ὑποφέρει τὸν ἄνεμον) γερμ. Windröschen, δηλ. Wind ἄνεμος, Röschen ῥόδον.
- Angel**, die, ἀγκύστριον, ἄγκυλος. Ἡ συλλαβὴ an ἀνήκει εἰς τὰ ὀνόματα Agen, Aehre, Ahle, Igel, κτλ, συμφωνεῖ μὲ ἀγκύστραν.
- Anger**, der, ἀγρός δημ. Κατὰ τινὰς ἀπὸ τὸ ἐπιρρ. eng, γε-

- νός, ἄγχι, λατιν. angustia. Ἐπειδὴ der Anger, σημαίνει καὶ τόπον πράσινον ἐντὸς χωρίου, συμφωνεῖ καὶ μὲ ἄγκος καὶ ἄγκιον.
- Angst, die, ἀγωνία. Συμφωνεῖ μὲ ἄγχειν λατ. ango, anxi. (ὄρα Anger).
- Angster, der, φιάλη μὲ στενὸν λαιμὸν, βούβυλος ἐσχημ. ὡς Anger καὶ Angst.
- Aniess, der, ἄνισον, φυτὸν, λατ. anisum.
- Aenkel, der, vñn der Knöchel, ἀγκῶν καὶ ἄγκη (τοῦ ποδός).
- Anker, der, ἄγκυρα, λατιν. ancora.
- Ankunft, die, ἔλευσις, καταγωγὴ, κάλλιον Abkunft, ἀπὸ τὸ ῥῆμα kommen ἔρχεσθαι.
- Anmuth, die, εὐπρέσκεια, εὐμένεια, συμφ. μὲ τὸ λατιν. amoenitas, (ὄρα Muth).
- ans, συγκοπὴ ἐκ τοῦ an καὶ das.
- anstatt, ἀντὶ, ἐκ τοῦ an, καὶ Stätte, ἡ Statt θέσις.
- Aente, die, νήσσα, νύττα, λατιν. anas, γεν. anatis. Ἐκ τοῦ νέω, λατιν. nato. Εἰς ἄλλας διαλέκτους Aneta, Anatra, (τὸ ἀρχικὸν a δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀορ. ἀρθ. ὄρα a) Eneta, Enti, anates, ἀρχ. γαλλ. anette (γράφεται καὶ Ente.)
- Aenterich, der, νήσσα (τὸ ἀρσενικὸν) ἄλλως Anter, Antrich, Antvogel. Ἐκ τοῦ Aente καὶ rich. Ἡ κατὰληξις rich σημαίνει τὸ ἀρσενικὸν γένος, οἷον Fähnrich σημασιφόρος, καὶ εἶναι ἡ συγκοπὴ τοῦ ἀρχ. Drake ἀνήρ.
- Antlitz, das, πρόσωπον. Ἀρχ. Anthlutt, Anluzzi, Antluzze, Andlite. Ἐκ τοῦ ent, ἀντὶ, ἀπὸ, (entgelten ἀνταποδίδειν) καὶ ἀναυφιβόλως ἐκ τοῦ ῥήμ. λεύσσω, ὀρῶ (ὄρα andere).
- Antworten, ἀποκρίνεσθαι. Ἐκ τοῦ ant (ὄρα andere) καὶ Wort, ἀρχ. wara, ὀρᾶν, φροντίζειν, ἀναγγέλειν, παραδίδειν, ὅθεν Wart, ἡ Warle φρουρά, λατιν. custodia, καὶ τὸ ῥῆμα warten. Τὸ w ἐγράφετο εἰς τὴν ἀρχαίαν

γλώσσαν *ua*, οἶον *antuuurtan*, (*antwurtan*, *antworten*.)
Anwalt, *der*, εἰσαγγελεύς. Ἐκ τοῦ *an* ἀντὶ *a* νῦν *ein*, εἰς
μόνος, (ὄρα *A*) καὶ *Walt* ἀπὸ *walten* Ἀρχ. *Anuald*, μο-
ναρχία.

Apfel, *der*, μήλαν. Τινὲς ἐτυμολόγοι παράγουσι τὸ ὄνομα
τοῦτο ἀπὸ τὸ ἄπιος.

Aprikose, *die*, βερίκωκον. Συμφ. μὲ τὸ παρὰ τοῖς ἀρχ. Ῥω-
μαίοις *mala praecocia*, ὡς ὠριμάζον πρωίμως, ἢ *malum*
epiroticum, ἀπὸ τὴν χώραν, ἐξ ἧς ἦλθεν εἰς ἡμᾶς.

April, *der*, Ἀπρίλιος. Τινὲς παράγουσι τοῦτο τὸ ὄνομα ἀπὸ
τὸ λατινικὸν *aperire* ἀνοίγειν, ἄλλοι μᾶλλον ἀπὸ ἀφρός.

Arabeske, *die*, κόσμημα εἰς τὴν οἰκοδομικὴν καὶ γλυπτι-
κὴν τέχνην, ἰδίως τῶν ἀράβων ἐν εἶδει κλάδων. Ἐκ τῆς
ἀραβ. γλώσ.

Arbeit, *die*, ἐργασία. Πιθανῶς ἐκ τοῦ ἀρχ. *ären*, λατιν.
arare, ἀροτριᾶν. Πρὸς δὲ καὶ νῦν σημαίνει *Arbeit*, πᾶν
εἶδος κόπου.

Arche, *die*, κιβωτός, ἀρχ. κιβώτιον, πλοῖον, σωλὴν, εἶδος
κλειστῆς κόγχης. Ἡ σημασία πλοίου πάντοτε ἐννοεῖται ὑπὸ
τὸ ὄνομα *Arche*, κιβωτός τοῦ Νῶε. Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου
ἡ Ἀργώ καὶ τὸ *Arche* δεικνύουσι ἀρκετὰ τὴν ἀρχαιό-
τητα των.

arg, κακῶς, συγκριτ. *ärger* χειρότερα, ὀκνηρὸς, φαῦλος. Ἄν
καὶ τινες τὴν λέξιν ταύτην παράγουσι ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον
arug, ἀνάποδα, προτιμᾶται ἡ παραγωγή γενικῶς κάλλιον
ἀπὸ ἄεργος, ἀργός.

Arglist, *die*, (ὄρα *List*.)

ärgern, πειράζειν, κακοφανεῖν, συμφωνεῖ μὲ ὀργίζεῖν ὅθεν
der Aerger ὀργή, πειρασμός (παραβ. *arg*.)

Aerker, *der*, ἐξώστης (σχεπασμένος) παραγωγή ὡς *Arche*
γράφεται καὶ *Erker*.

arm, πτωχῶς. Ἀρχ. δηλοῖ στέρησιν παντός, ἐπομένως ὁμοιάζει μὲ ἔρημος.

Arm, der, βραχίων. Συμφ. μὲ ἀρμός.

Armbrust, die, τόξον. Αναμφιβόλως ἀπὸ Arm ἀρχ. Armbr, βραχίων καὶ Rüstung, ὅπλισμός, ὅθεν τὸ ἀρχ. halbe Rüstung, μικρὸν τόξον, ganze Rüstung ἢ Rüstzeug, μεγάλον τόξον· κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ arf, βέλος, καὶ bersa (νῦν birschen, bürschen, pürschen) ῥίπτειν, τοξεύειν. Εἰς τοὺς Ῥωμαίους balistae a pectoribus καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας χειροβάλιστρα.

Aermel, der, χειρὶς (ὅρα Arm.)

Armuth, die, πενία. Ἐκ τοῦ arm. Ἀρχ. Yrmth, Yrmthe, Armida, Armuat, Armud, Aermde, στέρησις, πενία. Ἡ κατάληξις de, (νῦν th) ἔχει περιληπτικὴν σημασίαν.

Aernte, der, θέρος, θέρησις· (ὅρα Ernte.)

Arsenik, der, δηλητήριον, λατιν. arsenicum ἀρσενικόν.

Art, die, τρόπος, εἶδος. Ἄνευ ἐπιθέτου, καλὸς τρόπος, ὅθεν Artigkeit φρόνησις· ὑπὸ ταύτην τὴν ἔποψιν συμφ. μὲ ἀρετὴ, μὲ σημασίαν εἶδος ἀναλογεῖ τὸ λατιν. ars, τέχνη.

Artikel, der, ἐκ τοῦ ἑλλήν. ἄρθρον, λατ. articulum.

Artillerie, die, τὸ πυροβολικόν, ἐκ τοῦ λατ. ars καὶ ἴσως ignis, πῦρ.

Artischocke, die, ἀγκινάρα, κινάρα, ἰταλ. Articiocco καὶ carciocco· ἐκ τοῦ λατιν. carduus scolymus.

Arzt, der, ἰατρός. Ἐκ τῆς μετοχῆς arzend ἰατρῶν, ἀπὸ τὸ λατιν. ars τέχνη.

Asch, der, ἀγγεῖον (κωνοειδὲς πρὸς τὸ κάτω μέρος) πρῶτον γεν. ἀγγεῖον, συμφ. μὲ ἄσκος.

Aesche, die, μελία, δένδρον τοῦ ὁποῖου τὸ ξύλον εἶναι στερεὸν καὶ δυνατὸν, ὁ σπόρος ἐδέσιμος, ὁμοιάζει μὲ ἰσχὺς, καὶ μὲ τὸ λατιν. aesculus ἢ esculos, ἀπὸ esca, φαγητόν.

Asche, die, τέφρα, συμφωνεῖ μὲ τὴν ἀρχ. ἑλλ. λέξιν ἄζα.

Aschermittwoche, die, ἡ καθαρὰ τετάρτη, ἀπὸ Asche τέφρα καὶ Mittwoch, (τετάρτη) καθ' ἣν ἡμέραν ὁ ἱερεὺς κάμνει σταυρὸν μὲ τέφραν ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν χριστιανῶν.

Aspe ἢ Aespe, die, κερκίς, δένδρον μὲ φύλλα ἐπὶ λεπτοτάτου μίσχου ὥστε αὐτὰ μὲ τὴν ἐλαχίστην αὔραν τρέμουν, ὅμ. ἀσπαίρειν ἐξ οὗ εἰς τινὰ γεωμ. μέρη τὸ äsporn, πειράζειν, βασανίζειν.

Ass, das, ὁ ἀριθμὸς εἰς ἐπὶ κύβου Ἀρχ. einaz, aene, een, συμφωνεῖ μὲ εἰς, ἔν.

Assel, die, σαρανταπόδιον. Ἐκ τοῦ λατιν. asellus.

Ast, der, κλάδος καὶ τὸ σημεῖον ἡ ἔχνος, τὸ μένον μετὰ τὴν ἀποκοπὴν εἰς τὸ πτέλεχος. Ἀρχ. Oost, öst, Nast, ὁμοιάζει μὲ ὄζος.

Aesterich ἢ Aestrich, das. Λιθόστρωμα ὁποίου δήποτε εἵδους εἰς αἰθουσαν ὅπου ὑπάρχει συγχρόνως ἐστία, μὲ τὸ ὅποιον ὄνομα μᾶλλον συμφωνεῖ ἢ μὲ τὸ ὄστρεον, ὄστρακάριον.

Athem, der, πνοή. Ἀναμφιβόλως ἐκ τοῦ ἄειν, ἀάζειν, ἀτμός, ἀτμίς.

Aether, der, ἀπὸ αἰθήρ.

Atlass, der, ἀτλάζιον, ὕφασμα μεταξωτὸν, ἐφευρεθὲν ὑπὸ Περσῶν ἐπομ. καὶ τὸ ὄνομα ἐκ τῆς Περσ. γλώσσης.

ätzen, τρέφειν (πτ�νά) καὶ ἀναλύειν στερεὰ σώματα δι' ὄξου.

Ἀπὸ azan, azan λατιν. edere, az, esca. (ὄρα beizen)

auch, καὶ, προσέτι, ἀκόμη. Εἰς διαφόρους διαλέκτους au, ouh, eake, oe, ook, σημαίν. προσθήκην auhhen, auh-hon, aukon, αὐξάνειν. Ἡ σύγκρισις τοῦ auch καὶ τῶν ἀρχ. λέξ. μὲ αὐγεῖν, αὐχεῖν, αὐξειν καὶ μὲ τὸ λατιν. ac, etiam, augere φανερώνει τὴν συγγένειάν των.

Aue, die, τόπος μᾶλλον ἐπίπεδος, διασχισμένος ἀπὸ ποταμίων ἢ ῥύακας, καὶ ἐπομένως καρποφόρος, ἀπὸ τοῦ Ach ὕδωρ (ὄρα Ach).

- σφαῖρα πρὸς παιγνίδιον παίδων, συμφ. μὲ πάλλα, βάλλω, πάλλω.
- Ball, der,** χορὸς, γαλλ. bal, ἰταλιστὶ ballo, ἀναμφ. ἀπὸ βαλλίζειν=χορεύειν.
- Ballast, der,** ἔρμα. Κατὰ τινὰς συνθ. ἐκ τοῦ Bat, πλοῖον, λέμβος καὶ Last βάρος· κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τοῦ ἀρχ. bag, ὀπισθεν καὶ Last βάρος.
- Ballen, der,** δέμα στρογγύλον, (ὄρα der Ball σφαῖρα).
- Band, das,** ταινία. Εἰς τὴν περσικὴν γλῶσσαν Bend ταινία, banden δένειν. (ὄρα binden)
- Bandelier, das,** ζωστήρ στρατιωτῶν, ἀπὸ τὸ Band καὶ Lees (νῦν Leder) δέρμα.
- bange,** στενόχωρα, ἀγωνιῶδῶς. Παράγ. ἐκ τοῦ be καὶ Angst, ἀγωνία.
- Bängel, der,** ῥόπαλον. Εἶναι τὸ ὑποκορ. τοῦ Bang ἢ Bank ἐκ τοῦ λατιν. baculus.
- Bank, die,** скаμνίον, (μακρὸν ξύλινον κάθισμα). Ἐκ τοῦ ἀρχ. Beck καὶ Bake πᾶν ὑψωμα, (ὄρα Backe) Sandbank ραχία ἄμμου.
- Bann, der,** ἐξωρισμός. Ἐκ τοῦ bannen, περιορίζειν, δένειν, παράγ. ἀπὸ τὸ binden (ὄρα τοῦτο).
- bar, καταληκ.** συλλ. συμ. ἀ. ιδιότητα ἐκ τοῦ ἀρχ. bären, φέρειν (ὄρα Bahre) οἶον fruchtbar, καρποφόρος, λατιν. frugifer· β'. στέρην, ἐνταῦθα=μὲ τὸ τῶν γερμ. διαλ. καὶ τῶν ἀνατολ. γλωσσῶν ἀρχ. par, παρὰ, γυμνός, ἔθεν, barfuss, γυμνόπους, des Geldes bar, ἄνευ χρημάτων· γ'. ὑπαρξιν, ὑπὸ ταύτην σημ. ἐκ τοῦ ἀρχ. wara, ὄρᾱν, οἶον bares Geld, μετρητὰ (φανερὰ) χρημ.
- Bär, der,** ἄρκτος. Ἀρχ. ὄνομα σημαῖνον ζῶον μᾶλλον ἄγριον· οἶον εἰς τὴν ἐβραϊκὴν γλῶσσ. Par, βοῦς, Pered ἡμίονος, εἰς τὴν χαλδαϊκὴν, Beira, εἰς τὴν ἀρχ. λατιν. barrus, εἰς τὴν Ἰνδικὴν barre, ἐλέφας, εἰς τὴν γερμανικὴν Par ἢ

- Saupar**, κάπρος, εἰς τὴν ἑλλην. φῆρ, ἄγριον ζῶον (ὄρα **E-ber**, **Farr**, **Pferd**). Τὸ ἀρχ. **baren**=γογγίζειν.
- Barbar**, der, βάρβαρος.
- Barbe**, die, μπαρπούνιον, τρίγλη. Ὄνομα ἰχθύος με νήματα ἐν εἶδει γενειάδος, ἐκ τοῦ λατ. **barba**.
- Barbier**, die, κουρεὺς, ἐκ τοῦ λατιν. **barba**.
- Barde**, der, τραγωδός. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **baren**, γογγίζειν, φωνάζειν καὶ τραγωδεῖν (ὄρα **Bär**.)
- Barke**, die, λέμβος. Ἀναμφ. ἐκ τοῦ βαρίς (ἰδιαίτερον εἶδος πλοίων).
- barmherzig**, εὐσπλαγχνός. Ἀποτυχημένη μετάφρ. τοῦ λατιν. **misericors**, ἐκ τοῦ **barm** ἢ **arm miser**, (πτωχός) **Herz**, **cors**, καρδιά.
- Baron**, der, βαρῶνος. Ἀπὸ τὸ **bar**, με σημασίαν στερήσεως, **Bar** δηλοῖ καὶ ἄνδρα, ἐπομένως ἀνὴρ ἐλεύθερος φόρων. Νῦν ἀπλοῦς τίτλος,=Freiherr.
- Barre**, die, νῦν μόνον εἰς τὴν σύνθεσιν, **Silberbarre** εὐχρηστον, ἄργυρος εἰς τετράγωνον ἐπιμήκη τεμάχια σχηματισθεῖς ἀναμφ. ἀπὸ **Vara**, πάσσαλος.
- barsch**, ἐπὶ ῥῆμα αὐστηρῶς, χονδρῶς (ὄρα **Barbar**).
- Bart**, der, γενειάς. Ἐκ τοῦ λατιν. **barba**, ἀναλογίαν τινα ἔχει με τὸ ὄνομα **Bar**, ἀνὴρ (ὄρα **Baron**).
- Basalt**, der, εἶδος λίθου σιδηρούχου, (ιδίως εἰς τὴν Αἴγυπτον). Ἐκ τῆς αἰθιοπικῆς γλώσσ. **Basal**, σίδηρος.
- Base**, die, θεία, (ἀδελφὴ πατὴρ ἢ μητὴρ καὶ ἐν γένει συγγενής). Ἀρχ. λατιν. **Pusa**, φίλη, εἰς τὴν Σουηδικὴν γλώσσ. ἡ σύζυγος ὡς καὶ τὸ λατιν. **sponsa**, ἐξ οὗ τὸ γαλλ. **épouse**, τὸ ἰσπανικὸν **esposa**, **Bäs** εἰς τὴν Ἀγγλο-σαξ. φίλος.
- Bast**, der, φλοιὸς λεπτὸς δένδρων ἐν εἶδει νημάτων, τὰ ὅποια χρησιμεύουν εἰς τὸ δένειν. Ἐκ τοῦ **binden**, δένειν, καθὼς τὸ **Verlust** ἀπώλεια, ἀπὸ τὸ **verlieren** χάνειν.

Bastart, der, νόθος. Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ *bas*, κάτω, καὶ *ard* ἢ *art*, νῦν *er*.

Batzen, der, ὄνομα νομίσματος. Ἐκ τοῦ ἰταλ. *pezzo*, γαλλ. *pièce*, κομμάτιον, νόμισμα.

Bauch, der, κοιλία. Ἀπὸ τὸ *biegen*, κάμπτειν, ὅθεν παράγεται καὶ τὸ *Bug, Buckel*.

bauen, κτίζειν. Ἀρχ. *boo, bua, Bajita*, κατὰ συγκοπὴν *Beth, Bailha, Betha*, κτίζειν, τόπος κατοικήσιμος· εἰς τὴν περσικὴν γλῶσσ. *Abat*, οἶκος, εἰς τὴν σλαβικὴν *Bauda, Buda*, καὶ εἰς τὴν νῦν γερμαν. *Bude*, οἰκίσκος, καλύβη.— Εἰς τὴν λέξιν ταύτην ἔγκειται κυρίως ἡ ἰδέα τοῦ ὕψους, (ὅρα *Baum* δένδρον).

Baum, der, δένδρον. Εἰς διαφόρους διαλ. *Boum* ἢ *Poum, Boom* δένδρον καὶ ὕψος. — Εἰς τὴν περσικὴν γλῶσσαν *Bam*, κορυφὴ ἐκάστου ὕψηλου ἀντικειμένου. Δύναται νὰ παραβληθῇ ὅθεν καὶ μὲ βῆμι, βῆμα, βωμός.

baumeln, τὸ τρέμειν πράγματος εἰς τὸ ὕψος· συμφωνεῖ μὲ βαμβαίνειν, βαμβαλίζειν.

bäumen, εἰς τὸ ὕψος ἀνορθώνει, ἀπὸ τὸ *Baum*.

be, ἀρχ. συλλ. ἔκ τοῦ *bei* ἢ *bey*,, πλησίον, παρὰ, οἷον *begleiten* συνοδεύειν, *berufen* συγκαλεῖν.

Beamte, der, ὑπάλληλος. (ὅρα *Amt*.) Ἐκ τῆς μετοχῆς *beamtete*, τοῦ *βῆμ.* *amten, beamten*.

beben, σείειν, τρέμειν. Μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦτου τοῦ *βῆματος* ἐννοῦται στενῶς ἡ ἔννοια τοῦ φόβου, ὅστις εἶνε ἢ ἡ αἰτία ἢ ἡ ἐνέργεια τοῦ τρέμειν, ὅθεν παραβαλ. μὲ τὸ λατίν. *paveo* καὶ τὸ φοβεῖν.

Becher, der, ποτήριον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *Back* ἢ *Bak*, κοῖλος· εἰς τὴν λατίν. *Picarium* καὶ *Picherium*, βίκος.

Becken, der, λεκάνη ἔκ τοῦ *Becher*.

Beere, die, ῥόγχι. Ἀρχ. *Bere, Pere, Ber*, καρπὸς ἐντὸς τοῦ ὁποίου περιέχεται ὁ σπόρος, Εἰς τὸ *Bar* τῆς ἑβραϊκῆς, καὶ

τὸ πόρος γέννημα, δύναται τὸ Beere νὰ εὕρῃ τὴν συγγένειάν του.

Beet, das, πρασια (ὅρα das Bett κλίνη).

befehlen, ἀνωμ. befahl, befohlen, διατάττειν. Ἐκ τῆς Γοτθικῆς γλώσ. anafilha, εἰς τὴν τῶν Ἀλλεμάνων pifelahan.

begegnen, ἀπαντᾶν, (ὅρα gegen.)

begehren, ζητεῖν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. gehren ἢ giren, ἐπιθυμεῖν,

ποθεῖν.

Begierde, die, ἐπιθυμία, πόθος (ὅρα begehren).

beginnen, ἀρχίζειν. Ἀπὸ ginnen, ῥῆμ. ἐπαναληπτ. τοῦ gehen, βαδίζειν, τοῦ ὁποῖου τὸ σύνθετον angehen = ἀρχίζειν. — Εἰς τὴν ἀνωμαλίαν τοῦ beginnen (παρκατ. begann) καὶ τοῦ gehen (μετοχὴ gegangen) ἀναφαίνεται ἡ αὐτὴ ῥίζα.

Behagen, das, αἴσθημα ἀσθενὲς εὐχαριστήσεως. Τὰ ἀρχ.

Hugu, Hugga, Hag, hugian, gehygan, εὐάρεστος συμφ.

μὲ ἡγόμασι.

behaupten, διίσχυρίζεσθαι. Κατὰ τινὰς ἔκ τοῦ Haupt, κεφαλή. Εἰς ἀρχ. συγγραφαῖς ἀπαντᾶται behaben καὶ be-

heben, ἐπιμένειν, στερεῶς κρατεῖν, ὅθεν μᾶλλον ἀπ' αὐτά.

behelligen, ἐνοχλεῖν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. helligen, ἀποκάμνειν, be-

hellen καταβάλλειν. Παραβ. ἔλκειν, καταβάλλειν δύναμιν.

behende, ταχέως. Ἀπὸ Hand χεῖρ· καθὼς τὸ λατίν. dexteritas ἀπὸ dexter.

Behörde, die, ἀρχὴ διοικητικὴ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. behören νῦν

gehören ἀνήκειν, ἀρμόζειν.

Behuf, der, βοήθεια, ὄφελος, εὐκολία, προαγωγὴ. Ἐκ τῶν

ἀρχ. Behoof, Behov, Behof, χρεῖα, ἀνάγκη, ὄφελος (ὅρα

helfen).

bejahan, ἀποκρίνεσθαι μὲ ναι, μάλιστα. Ἀρχ. bejaka, be-

jan, bijehan, bijahin, gahan, jihan, gichten, ναι, ὁμο-

λογεῖν.

Beichte, die, ἑξομολόγησις. Συγκοπή ἐκ τοῦ ἀρχ. *bijehan*, (ὄρα *bejahan*).

Beil, das, πέλεκυς, (βίλος). Τὸ ἀρχ. *Bill* σημαίνει χάλυψ, *Pijl*, βέλος (ὄρα *Pfeil*).

Bein, das, σκέλος (τὸ ὅσπου ἀπὸ τῆς κνήμης μέχρι τοῦ πο-
δός). Τὰ ἀρχ. *Pain*, *Baan*, *Been*, ποῦς συμφ. με τὸ βαίνω.

beissen, δάκνειν (ἀνωμ. *biss*, *gebissen*). Ἐκ τοῦ ἀρχ. *biz-
zen*, *pizzen*, *biten*, *bitan*, τρώγειν καὶ πληγώνειν, εἰς τὸ
ἐβραϊκὸν *pathath* πᾶττω, τρώγειν (μικρὰ κομμάτια).

beitzen ἢ beizen, κυνηγᾶν (ζῶον διὰ ζώου) καὶ κατατρώ-
γειν (μόνον ἐπὶ ὑλῶν, οἷον χρῶμα ἐπὶ ξύλου, ὅξος ἐπὶ με-
τάλλου) ἀπὸ *beissen*.

bekommen, λαμβάνειν. Ἀπὸ *be=bei* πλησίον, καὶ *kom-
men* ἔρχεσθαι.

bellen, ὑλακτεῖν. Τὸ ἀρχ. *pillen* ἢ *bellin*, σημ. γεν. ἤχον
ὁμ. με τὸ λατιν. *appellare*.

benedeihen, εὐλογεῖν, (μόνον ἢ παθητικὴ μετοχὴ εἶναι εὐ-
χρηστος, *gebenedeiht*) ἀπὸ τὸ λατιν. *benedicere*.

bequem, ἀναπαυτικῶς, καταλλήλως. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *queman*,
ἔρχεσθαι, ἐξ οὗ τὸ νῦν *kommen*, ὅθεν *sich bequemen*,
κοπιᾶζειν.

bereit, ἑτοιμος. Ἐκ τῶν ἀρχ. *reit*, *redi*, *rath*, *rathe*, ἀγγλ.
ready, λατιν. *paratus*, εἰς τὴν σλαβικὴν *rad* εὐχαρίστως.
Τὸ ῥῆμα *ρέδω* φαίνεται βάσις τῆς παραγωγῆς τῶν ἄνω
λέξεων.

bereits, ἤδη, ἀπὸ τὸ *bereit*.

Berg, der, ὄρος. Ἀρχ. *Berch*, *Barg*, *Bairg*, *Beorg*, *Biarg*,
εἰς τὴν σλαβικὴν γλῶσσαν *Wrch*. Ἐπειδὴ τὸ ὄνομα *Berg*
καὶ εἰς διαφόρους φράσεις σημαίνει ὑψωμα, ἐμπόδιον, τὸ
πολὺ, παράγεται φανερά ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον ῥῆμα *bären*,
ὑψώνειν, *Pereg* τῆς σλαβ. σημ. ὄχθη.

bergen, σώζειν. Παράγεται ἀπὸ τὸ σλαβικὸν *Pereg* ἐπομέ-

νως bergen, = πράγματα ναυαγίου σώζειν εἰς τὴν ὄχθην, ἀσφαλίζειν.

Bernstein, der, ἤλεκτρον. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα bürnen ἢ bernen ἀντὶ brennen, καίειν, καὶ Stein λίθος.

bersten, διαρηγνύεσθαι (ὄρα brechen).

berüchtigen, κακῶς φημίζειν (ὄρα Gerücht καὶ ruchbar).

bescheeren, δωρεῖν (ῥητῶς διανέμειν, ὄρα Scheeren).

Besen, der, σάρωθρον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Wasen, δέμα κλόνων, ἢ Binse, (ψάθα).

Besser, συγκριτικὸς βαθμὸς τοῦ gut. Ἡ ἀνωμαλία εἶναι ἀρχαιοτάτη, ἀρχ. γερμ. beter, better, bedre, εἰς τὴν περσικὴν bihter, εἰς τὴν ἑλλην. βέλτερος.

bestätigen, ἐπικυρόνειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον Stät ἢ Stet στερεῶς, διαρκῶς.

betthen, προσεύχεσθαι. Ἀρχ. been, beton, bethen, παρακαλεῖν, τὸ ῥῆμα bitten, εἶναι τὸ ἐπαναληπτικὸν τοῦ bethen.

Bett, das, κλίνη. Ἡ ἀρχαιοτάτη λέξις beiten περιποιῆσθαι, φυλάττειν, εὐρίσκεται καὶ εἰς τὴν Ἀραβικὴν = διανυκτερεύειν· εἰς τὴν ἑβραϊκὴν = κατοικία, οἶκος.

Bettel, der, πρᾶγμα μικρὸν, ὄρα betteln.

betteln, ἐπαιτεῖν. Ἐκ τοῦ bethen, Der Bettel μικρὸν πρᾶγμα, παραγ. ἴσως ἐκ τοῦ ἀρχ. Budtheil μικρὰ κινήτῃ περιουσία.

Bettler, der, ἐπαίτης. Ἐκ τοῦ betteln.

beuchen, ρυπαρὰ λινὰ εἰς ἀλυσίβαν βουτᾶν. Ἐκ τοῦ λατιν.

buere, vñ imbuere, ἀγγλ. Buck, γαλλ. buee, ἰταλ.

Bucata, λατιν. bugada, = ἀλυσίβα.

beugen, κλίνειν, κάμπτειν. Πάγειν, πηγνύειν, τὸ λατιν. pangere, θεωροῦνται ὡς πηγὴ.

Beule, die, ἐξόγκωμα (ἀπὸ κτύπον ἐπὶ ὀστέινων μερῶν τοῦ σώματος) ἀρχ. Bule, Byle, Boil, Beal, Bugle, ἀνήκει εἰς Ball, Bollen.

- Beute**, die, λεία λάφυρα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *batten*, ὠφελοῦμαι, γαλλ. *butin*, ἀγγλ. *bootij*, ἰταλ. *bottino*=λάφυρα.
- Beutel**, der, βαλάντιον, σάκκος, εἰς τοὺς μύλους διὰ τοῦ ὁποίου κοσκινεῖται τὸ ἄλευρον. Ἀρχ. *Büdel*, *Buel*, σλαβ. *Pytel*, ἰταλ. *buratello*, σάκκος μύλου. Ἐπειδὴ δὲ σάκκος εἰς τοὺς μύλους διατηρεῖται διὰ τακτικῶν κτύπων εἰς κίνησιν, παράγεται *Beutel*, ἀπὸ *batten*, γαλλ. *battre*, τύπτειν, (ὅρα *Amboss*. παραβ. *Beutel* μὲ βαλάντιον).
- bewahren**, φυλάττειν. Ἐκ τοῦ *wahren* ἀρχ. *wardjan*, *uua-ra*, *uueran*, *beware*, εἰς τὴν σλαβικὴν *warowati*, φυλάττειν, διατηρεῖν, (*gewahren* ὁρᾶν).
- bewegen**, κινεῖν, παρακινεῖν. Ἐκ τοῦ *be* καὶ *wegen*, νῦν ἄχρηστον, *wackeln* κινεῖν, *wecken* ἐξυπνᾶν τινα, (ὅρα καὶ *weg*, *Wagen*, *Wage*, *wiegen*, *Woge*, *wanken*, *winken*), ἀρχ. *vagjan*, *uwagon*, *wagan* καὶ *wegan*, συμφ. μὲ ἄγειν, λατιν. *agere*, *vehere*.
- bey** ἢ **bei**, πλησίον, παρά. Εἰς τοὺς ἀρχαίους *bi*, *by*, *po*, συγγενὲς μὲ ἐπί.
- beide**, ἀμφότεροι, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις γερμανοῖς *pedo*, *be-the*, *lediu*, *butwo*, *batwo*, *both*. Ἡ λήγουσα *de* ἐσχημ. ἔκ τοῦ ἀρχ. *twa* ἢ *two*, *twey* (νῦν *zwei*) δύο, ἡ συλλαβὴ *bei* ἔκ τοῦ ἀρχ. *boa*, *ho*, *bai*, δύο συμφ. μὲ τὸ λατιν. *bis*, *ambo*.
- beichtigen**, ἐνοχοποιεῖν (ὅρα *Zeihen*, *Inzicht*).
- Bibel**, die, ἱερὰ Γραφή, ἀπὸ βίβλος.
- Bickelhaube**, die, περικεφαλαία ἔκ μεταλλοῦ ἐν εἶδει λεκάνης συνθετ. ἔκ τοῦ *Bickel* (ἀντὶ *Becken*) καὶ *Haube*.
- bieder**, ἐντίμως, πιστῶς, χρηστῶς. Ἀρχ. *biderve*, *bitherbe*, ἀπὸ *derb* στερεῶς.
- biegen**, κάμπτειν. Ἀπὸ τὸ *beugen*.
- Biene**, die, μέλισσα. Ἀρχαίως *Bin*, *Bie*, *Bi*, συμφ. μὲ τὸ λατιν. *apis*, γαλλ. *abeille*.

Bier, das, ζύθος· Bere. Εἰς τὴν Ἀγγλοσαξ. κριθή, καὶ εἰς τὴν ἑβραϊκὴν γλ. γέννημα. Τὸ ἀρχαῖον ῥῆμα **bewy** σημαίνει βράζειν, τὸ λατινικὸν **fervidus** σημαίνει θερμὸς, ὥστε ἡ παραγωγή τούτου τοῦ ἀρχαίου ὀνόματος ἀνήκει εἰς τὰ ἐν ἡ τὸ ἄλλο ἐξ αὐτῶν.

biethen, προσφέρειν, προσκαλεῖν. Πιθανῶς ἐκ τοῦ λατ. **vitare, invitare.**

bigott ἢ bigot, εὐλαβὴς κατ' ὑπερβολὴν (ψευδοεὐλαβής). Ἐκ τοῦ ἀρχαίου ὀρκου **by Got (bei Gott)** διὰ τὸν Θεόν. **Bild, das, εἰκών.** Ἐκ τοῦ συνθέτου ὀνόματος **Bilete** (πρόθεσις **bi** καὶ **lete** πρόσωπον).

billig, δικαίως (φυσικῶς δικαίως, αὐτοδικαίως). Ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου **Bill** φυσικὸν δικαίωμα, ὅθεν **Unbill** καὶ **Unbild** τὸ ἄδικον, προσβολή, ἀγγλ. **bill** νόμος.

Bimstein, der, ἐλαφρόπετρα. Ἐκ τοῦ λατ. **pumex.**

binden, δένειν. Ἑσχημ. ἢ ἐκ τοῦ λατ. **vincire** ἢ ἐκ τοῦ σφίγγειν.

binnen, ἐντός. Ἐκ τοῦ **bi (bei)** καὶ **innen, ἐντός.**

Binse, die, φυτὸν φυόμενον εἰς τὰς ὄχθας λιμνῶν, ποταμῶν, λίαν εὐκαμπτον, ὅθεν χρησιμεύει εἰς τὸ δένειν καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν σαρώθρων ψαθῶν, ἐκ τῆς ὁποίας ιδιότητος πιθανῶς παράγεται ἀπὸ τὸ ῥῆμα **binden (ὅρα **Besen**).**

Birke, die, σημύδα. Ἀρχαῖον ὄνομα ὅμοιον σχεδὸν εἰς πάσας τὰς Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, ἡ ὁποία περιστάσις δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐξέτασιν τῆς παραγωγῆς του (ὅρα **Borke**).

Birne, die, ἀπίδιον. Φαίνεται ὅτι ἀπὸ τὸ λατινικὸν **pyrum** ἐλήφθη εἰς τὰς λοιπὰς Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας· δύναται νὰ ἀναφερθῇ καὶ εἰς τὸ ὄνομα **Beere.**

bis, ἕως, δηλοῖ τάσιν πρὸς τὸ τέλος, ὅθεν ἀπαντᾷται καὶ τὰ **aenda, enda, (νῦν Ende=τέλος) εἰς τινὰς ἀρχαίους συγγραφὰς ἀντὶ τοῦ **bis**, ἀναμφιβόλως ἐσχηματίσθη ἐκ τοῦ **bi** ἢ **by** καὶ **zu.****

Bischof, der, ἐπίσκοπος. Ἐσχηματίσθη ἐκ τῆς ληγούσης καὶ παραληγούσης τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος διὰ μεταβολῆς τοῦ κ εἰς ch, τοῦ δὲ π εἰς f.

Biss, der, δῆγμα, (ὄρα beissen).

Bischen, das, τὸ τεμάχιον (ἐπιβῆρhm. bischen ὀλίγον) παράγεται ἀπὸ τὸ λατιν. pecia, pezia, ἐξ οὗ τὸ γαλλ. Pièce, καὶ τὸ ἰταλ. pezzo, μὲ τὴν αὐτὴν σημασίαν.

Bissen, der, τεμάχιον (ἄρτου κ.τ.λ.) ἀπὸ beissen.

Bisthum, das, ἐπισκοπεῖα, συγκοπὴ τοῦ ὀνόματος **Bischofthum**.

bisweilen, ἐνίοτε. Σύνθετον ἐκ bei (bi, by) καὶ Weile, τὸ ὅποσον σημαίνει μέρος χρόνου.

bitten, παρακαλεῖν. Ἐπαναληπτικὸν ῥῆμα ἀπὸ bethen.

bitter, πικρός. Λογίζεται εἰς τὰ παράγωγα ἀπὸ τὸ beissen, ὅθεν ἐξηγεῖται καὶ τὸ bittere Worte, ἀντὶ τὸ beissen-de Worte, πικροὶ λόγοι· πρὸς τούτοις ὁμοιάζει ἡ ῥίζα bitter καὶ πικρός.

blank, λευκῶς, γαλλ. blanc.

Blase, die, φούσκα. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα blasen (παρατατικὸς χρόνος blies) καὶ τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸ ἄνω blähen.

Blähen, φουσκώνειν. Τὸ λατινικὸν flare φαίνεται ὅτι εἶναι μὲ τοῦτο τὸ ῥῆμα τῆς αὐτῆς παραγωγῆς.

blass, ὠχρῶς (ὄρα bleich).

Blatt, das, φύλλον. Ἀρχ. plet, ἀνήκει εἰς τὸ platt Platte· θεωρεῖται κατὰ τὴν πρώτην ιδιότητα τοῦ φύλλου (τὸ πλάτος) παραγόμενον ἀπὸ πλατύς.

Blatter, die, εὐλογία (νόσος) ἀνήκει εἰς τὸ blähen, Blase.

blau, κυανῶς. Ἀρχ. bleo, blew, blauw, συμφ. μὲ γλαυκός.

bläuen, κοπανίζειν. Ἀρχ. bliuen, bligguan, plaga, ἀρχ. λατιν. plagare, ἀναφέρεται συμφώνως εἰς βλώ ἀντὶ φλάω καὶ πληγόνω.

Blech, das, πάφυλος. Ὅμοια ὀνόματα εὗρισκονται εἰς διαφό-

ρους γλώσσας, οἶον **Plech, Bleck, plaque**, συμφ. με πλάξ· λογίζεται παρά τινων εἰς τὸ ἀρχαῖον ῥῆμα **blecken**, λάμπειν, φαίνεσθαι (ὄρα **blicken**).

bleiben, μένειν. Ὑπὸ πολλῶν ἐκ τοῦ **leben**, ζῆν, ἢ **Leib**, σῶμα καὶ τῆς ἀρχικῆς συλλαβῆς **be=bei**.

bleich, ὠχρῶς. Ἀπὸ τοῦ ῥῆμα **blecken**, φαίνεσθαι.

blecken, ὄρα **blicken**, **Blech**.

blenden, τυφλώνειν, ὄρα **blind**.

Blei, das, μόλυβδος. Ἀρχ. **Pliuee, Bly, Plum, Pluum**, ἀπὸ τὸ λατ. **plumbum** ὅθεν καὶ **bleuen**, τύπτειν (ὄρα **plump**).

blicken, ὁρᾶν. Τὸ ἐπαναληπτικὸν τοῦ **blecken** (ὄρα **bleich**).

Κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τῆς συλλαβῆς **be** καὶ ἐκ τοῦ ῥήματος **lügen** ὁρᾶν (ὄρα **blühen** καὶ **Licht**).

blind, τυφλῶς. Λέξις ἀρχαιοτάτη, ἣτις ὑπάρχει ἀμετάβλητος εἰς πάντας τὰς διαλέκτους, καὶ ὑπάγεται ὑπὸ τὴν κατηγορίαν τοῦ **bliga, blecken, blicken**.

blincken, λάμπειν, στίλβειν ἐκ τοῦ **blicken**.

blinzen, βλεφαρίζειν, ὡσαύτως ἀπὸ **blicken**.

blitzen, ἀστράπτειν ὅμ. ὅμ.

Block, der, κορμός. 1) Μεγάλος ἀκατέργαστος ὄγγος ξύλου λίθου, μετάλλου, ἰδίως κορμός δένδρων· 2) φυλακή, ἀντὶ **Block, Stock**, ὅθεν καὶ **Stockhaus**, στρατιωτικὸν δεσμωτήριον· 3) εἰς τὰ πλοῖα, **Block** κύλινδρος ἐκ κορμοῦ δένδρου, πρὸς ἀναβίβασιν τοῦ φορτίου εἰς τὸ πλοῖον. Ἀπὸ τοῦ γαλλ. **bloc**, ὅθεν **bloquer, blocus** κατοχή.

Blokade, die, κατοχή, (ὄρα **Block**).

blöde, ἀδύνατος, δειλός, ὀξύς, οἶον **blöde Augen**, ἀδύνατοι ὀφθαλμοί, **ein blöder Mensch**, δειλὸς ἄνθρωπος. Ἀπὸ τοῦ ἀρχ. lat (vñ lass) ἀδύνατος, ῥάθυμος.

blöken, βελάζειν, βληχάσθαι, γαλλ. **béler**, ἐκ τοῦ ἑλλανισμοῦ.

blond, ξανθός. Γαλλ. blond ἐκ τοῦ ἀρχ. λατ. blondus καὶ blundus.

blonde, die, ὑπόξανθοι δαντέλλαι (ὅρα blond.

bloss, γυμνός, στερούμενος, μόνον, ἐκ τοῦ ἀρχ. bloot, blot ἢ blott, πτωχός, (ἡ μεταβ. τοῦ t εἰς s ὡς εἰς τὴν ἑλλην. Κατ' ἄλλους ἀπὸ be καὶ las, λάμψις.

blühen, ἀνθεῖν. (τῶν φυτῶν) μεταφορ. ζωηρὰ ἀντανάκλασις, οἷον blühende, Gesundheit, ἀνθηρὰ υἰγεία. Πρωτότυπος λέξις, ἀπὸ τὴν ὁποίαν· blicken, blitzen, Licht, blinken, blenden, κ.τ.λ' τῶν ὁποίων ἡ γενικὴ σημασία εἶναι ἡ ζωηρὰ ἐμφάνησις εἰς τὸ φῶς· παράβ. βλύειν, βλύζειν.

Blume, die, ἄνθος. Τὰ ἀρχ. Blast, Blust, Blosm, Blossma, τὰ ἀγγλικά, Blossom, Flower ὁμοιάζουσι μὲ τὸ λατινικὸν flos, ἡ ῥίζα τοῦ ὀνόματος Blume ἀναφέρεται ὀρθῶς καὶ εἰς τὸ ῥῆμα blühen.

Blut, das, αἷμα. Blut ἀπὸ τὸ ῥῆμα blühen τόσον μᾶλλον, καθόσον τὸ ζωηρὸν χρῶμα τοῦ αἵματος εὐρίσκεται εἰς τὰ πλεῖστα ἄνθη (ὅρα Blume).

Bock, der, τράγος. Κατὰ τινας ἀπὸ biegen (παρατ. χρόνος bog) κάμπτειν, ὄντων τῶν κεράτων τῶν τράγων καὶ αἰγῶν καμπύλων, κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ τὸ bocken ἢ bochen ἢ pochen, τύπτειν. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ὄνομα πρῶτον ἦτο καὶ θηλυκοῦ γένους, ἀνήκει εἰς τὸ Bache.

Boden, der, ἔδαφος. Ἡ ῥίζα bod εὐρίσκεται εἰς τὰ ὀνόματα πασῶν τῶν γερμαν. πρὸς δὲ καὶ τῶν σλαβ. διαλέκ. οἷον Bodem, Podem, Bodden, (τῶν γερμ.) Pada, Spod (τῶν σλάβ.) παραβ. τὸ βύθος, βύθμος, πυθμῆν, βένθος.

Bogen, der, τόξον, πᾶν τοξοειδὲς πᾶγμα, χάρτης, ἀπὸ beugen.

Bohle, die, σανὶς χονδρῇ. Παραβ. Balken, Pfahl.

Bohne, die, κύαμος. Θεωρεῖται παραγόμενον ἀπὸ πύανος.

bohren, τρυπᾶν. Συμφ. με περᾶν, με τὸ ἀραβικὸν berren, τὸ ἐβραϊκὸν haar καὶ με τὸ λατινικὸν forare, ὅπνῃ ἀνοίγειν.

Rollwerk, das, περιτείχισμα στρογγ. τῆς ὀχυρώμ. Γαλλ.

Boulevard, ἀγγλ. Bulwark, σύνθετον ἀπὸ τὸ ἀρχ. Boll ἢ poll, στρογγύλος (ὅθεν καὶ Ball, Ballen, Beule) καὶ Werk ἔργον.

Bolzen, der, εἶδος μικροῦ μοχλοῦ ἀπὸ σίδηρον ἢ ξύλον, ἢ μικρὸν βέλος διὰ τόξα, γαλλιστί boulon (ὅρα Bollwerk). Boot, (ὅρα Both).

Bord, der, (ὅρα Bort).

Bordell, (ὅρα Bort).

bordiren, (ὅρα Bort).

borgen, δανείζεσθαι, ἀπὸ τὸ bürgen.

Born, der, (ὅρα Brunnen).

Börse, die, βαλάντιον, ἐκ τοῦ γαλλ. bourse.

Borste, die, ὑστρινξ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Borre, ἄκανθος.

Bort, der καὶ das, ἄκρα ἐκάστου πράγματος, ὅθεν der Bord ἄκρα ἢ χοῖλος πλοίου, die Borte ἢ Bord κράσπεδον φορέματος· γαλλ. bord bordé. Τοῦτο τὸ ὄνομα εἶναι ἀρχαιότατον ὑπὸ τὰς ἐξῆς σημασίαις· 1) σανὶς π. χ. διὰ βιβλία· 2) τράπεζα· 3) οἶκος, ὅθεν das Bordell, πορνοστάσιον γαλλ. bordel· 4) ἄκρα ἐν γένει. Ἀπὸ Ort τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἀπαντᾶται ἀντὶ ἄκρα πράγματος ἢ ἀπὸ bor (vñ empor), ἐξόχως.

Borte, die, κράσπεδον (ὅρα Bort).

böse, κακῶς. Συγγεν. με τὸ ἐβραϊκὸν Borsch, καὶ με τὸ λατ. peus (vñ malus) κακῶς, συγκριτ. peior, ὑπερβητ. pessimus.

Bösewicht (ὅρα Wicht).

Both, das, λέμβος (καὶ Boot). Πάσαι ἐσημ. πᾶν κοῖλον ἀγγεῖον, καὶ εἶναι συγγεν. με Boden, Bett, Bottich, Butte

- κτλ. Εἰς τὴν περσικὴν *Betif*, εἰς τὴν λατ. *batus*, καὶ *battellus* σημαίνουσιν ὡσαύτως λέμβον.
- Bothe, der**, ἄγγελος. Θεωρῆται παραγώμενον τοῦ *biethen* προσφέρειν (ἀγγελίαν, εἶδῃσιν) ἔχει συγχρόνως βάσιν τινὰ εἰς τὸ ἐβραϊκὸν *bata* ὁμιλεῖν.
- Bottlich, der**, κάδος. (ὅρα *Both Butte*).
- brachen**, ἀγρὸν μετὰ ἐνὸς ἔτους παῦσιν ἐκ νέου ἀροτριᾶν, ἀπὸ *brechen*, (*brach, gebröchen*).
- Brachvogel, der**, πτηνὸν μέτοικον, σύνθετον ἀπὸ *bringen* καὶ *Vogel*.
- Brame, die**, ἄκρα, περίβολος (κόσμημα ἐνδυμάτων) σύνθετον ἐκ τοῦ *be* καὶ *Rahm* (ὅρα τοῦτο).
- Brand, der**, πυρκαϊά. Ἀπὸ *brennen*, *brannte*.
- braten**, ψήνειν. Συμφ. μὲν μὲ πρήθειν, ἀναφέρεται εἰς τὸ *rösten*, γαλλιστὶ *rotir* καὶ τὸ *b* δὲν εἶναι εἰμὴ ἢ συλλαβὴ *be*.
- Bratsche, die**, τετράχορδον μουσικὸν ὄργανον, ἀπὸ τὸ ἰταλικὸν *viola da braccio*.
- brauchen**, μεταχειρίζεσθαι καὶ χρειάζεσθαι. Ἀρχ. *pruhhan, bruken*. Κατὰ τινὰς ἐσχηματίσθη κατὰ τὸ λατ. *fruor*, (*fructus, fruges*), ἀπολαμβάνειν ἐν συγκρίσει μὲ βρύκω, τρώγειν.
- brauen**, βράζειν ζύθον. Ὅμοι. μὲ βράσσειν ἢ βράζειν ἀνήκει εἰς τὸ ῥῆμα *brausen*.
- braun**, φαιῶς. Ἀρχ. *brun, bruno*, γαλλ. *brun*, λατ. *brunus* ἀπὸ *brennen* καίειν ἀπὸ τὸ ὅποσον, μεταβληθ. τοῦ φωνήεντος *e* εἰς *u* *Brunst* ἢ *Feuersbrunst*, *braun*, χρῶμα ἀπὸ καυσιν τοῦ ἡλίου ἢ πυρρός.
- brausen**, δηλοῖ ἤχον προερχόμενον ἐκ σφοδροῦ κινήματος ἀπὸ ὕδατος, ἀναθρασμοῦ ἀνέμου. Συμφ. μὲ βρύττειν, βρύζειν, μὲ τὸ λατ. *bruitus*.
- Braut, die**, νύμφη, σημι. νῦν πρόσωπον ἀξέβωνισμένον ἢ

στεφανωμένον (μόνον κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου) θηλ. γεν. Ἀρχ. Brut, Bruyd, Bride, νύμφη γαλλ. Bru σύζυγος ἀδελφοῦ, νύμφη. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. prida, κοσμεῖν, prud, κεκοσμημένος, ἔθεν καὶ νῦν εἰσέτι ἡ φράσις: geschmückt wie eine Braut, κεκοσμημένος-η, ον ὡς νύμφη. Ἄλλοι θεωροῦν ὡς βάσιν τὸ ῥῆμα brüten, κλοσσῶ. Εἰς δὲ τὰς δύο σημασίας καθυποβάλλεται ἡ ἐνέργεια τοῦ πυρὸς ὡς προξενούντος λάμψιν, λαμπρότητα, ἐπομένως καὶ κόσμημα, καὶ τὴν γέννησιν τῶν ὀντων, καὶ τότε εἶναι ἡ δευτέρα βᾶσις τῆς παραγωγῆς τὸ ῥῆμα brennen.

Bräutigam, der, νυμφίος. Σύνθετος λέξις ἀπὸ Braut καὶ ἐν τῶν ἀρχ. ὄνομ. Comman, Gomo, (λατ. homo) gam, συμφ. με γάμος, τὰ ὅποια σημαίνουν ἐν γένει πρόσωπον ἀρσενικοῦ γένους.

brav, χρηστὸς, ἱκανὸς, πολὺ, ἄριστος, πιθανὸν ἀπὸ τὸ βραβεύω ἢ τὸ λατ. probus.

brechen, θραύειν, brach, gebrochen, συμφ. με ῥηχνύω ἢ ῥηχνύω καὶ με τὸ λατ. frago, frango (fregi, fractum) ἐκ τοῦ rach τὸ ὅποτον σημαίνει ἥχον, κατὰ τὴν θραῦσιν πραγμάτων τινῶν.

breit, πλατὺν, λατ. latus. Ἡ ἀνταλλαγή τῶν συμφώνων l καὶ r ἀπαντᾷται λίαν συχνά εἰς τὰς ἀρχαίας διαλέκτους καὶ αἱ λέξεις breit, platt Blatt ἐξηγοῦνται ἐπομένως ἐκ τοῦ πλατύς.

Bremse, die, σφύγξ, ἐργαλεῖον διὰ σφίξιμον. Ὡς πρὸς τὴν α' σημ. συμφωνεῖ με βρέμειν, ὡς πρὸς τὴν β' σημ. συμφ. με τὸ λατ. premere, σφίγγειν.

brennen, καίειν (brannte, gebrannt). Ἀρχ. hörnen καὶ brennen. Ἡ ῥίζα εἶναι ἀναμφισβόλως πῦρ ὡς καὶ εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν οἷον comburere.

Bresche, die, (Wallbruch, Mauerbruch, der) ῥωγμὴ (εἰς τὴν ὀχυρωμ. τεχ.) κατὰ τὸ γαλλ. Brèche, ἀπὸ τὸ brechen.

Bret, das, σανίς. Κατά τινας ἀπὸ πρίζειν, ἀναλογ. μὲ *bre-*
chen, καὶ μὲ τὸ *Bord*.

Brei ἢ Brey, der, πυκνῶς βραζόμενον φαγητόν· ὑπάγεται εἰς
τὴν κατηγορίαν τοῦ *brauen, brühen*.

Brief, der, ἐπιστολή. Ἀπὸ τὸ λατ. *brevis, breve*, δηλαδὴ
σύντομος γραφή,

Brillant, der, κατεργασμένος ἀδάμας. Ἀπὸ τὸ γαλλ. *briller*,
λάμπειν.

Brille, die, διόπτρον. Ἀπὸ *Beryll*, κυρίως ὄνομα ὑποπρασί-
νου πολυτίμου λίθου καὶ ἐν γένει ὄνομα κρυστάλλου, τὰ
ὁποῖα ἐχρησίμευσαν εἰς κατασκευὴν τῶν διόπτρων.

bringen, φέρειν (πρὸς ἐμὲ) Ἀρχ. *ringen, ringa, rigga* (πα-
ρατατ. *rack*) κινεῖν νῦν *brachte*. Τὸ ἀρχικὸν *b* εἶναι ὡς
εἰς πολλὰ ἄλλα ἢ συλλαβὴ *be*. Τινὲς ἐτυμολόγοι θεωροῦν
τὸ *bringen* ὡς σχηματισθὲν ἀπὸ τὸ παρέχειν.

Brocken, der, τεμάχιον, ἀπὸ τὸ *brechen*.

Brombeere, die, βατόμουρα. Σύνθετον ὄνομα ἀπὸ τὸ *Bram*,
(μετὰ ταῦτα *Brom*, ἄκανθος καὶ *beere* (ὄρα τοῦτο) γαλλ.
framboise,

Brosame, die, ψίχαι ἄρτου. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ῥήμ. *brosen*,
θραύειν, τρίβειν, γαλλ. *briser*.

Brot ἢ Brod, das, ἄρτος. Ἀρχ. *Brood, Brod, Brot, Prot*.

Τινὲς παράγουσι ταύτην τὴν λέξιν ἀπὸ τὸ ῥῆμα *brechen*
ἀλλὰ πλειοτέραν βᾶσιν εὐρίσκει εἰς τὸ βρώθω καὶ βρώτης.

Bruch, der, θραῦμα. Ἀπὸ τὸ *brechen* παραβαλ. μὲ τὰ βρήγη
ἀντὶ ῥήγη, βράκος ἀντὶ ῥάκος.

Brücke, die, γέφυρα. Ἀρχ. *Bro ἢ Bru*, ἀπὸ τὸ *bor*, ὑψηλός
(ὄρα *Bord*).

Bruder, der, ἀδελφός. Ἀπὸ τὸ φράτωρ, ἐξ οὗ τὸ λατ. *fra-*
ter, εἰς τὴν περσικὴν γλῶσσαν, *Berader*.

brühen, βράζειν. Ἀνήκει εἰς τὸ *brauen, brausen*.

brüllen, μυκῶμαι. Εἰς ἀρχαῖον τι σύγγραμμα εὐρίσκεται

rüllen τὸ ὅποιον φαίνεται ὅτι ἐσχηματίσθη ἀπὸ τὸ λατινικὸν rugire.

brummen, μουρμουρίζειν, ἀρχ. premen. Ἀπὸ τὸ βρέμειν ἢ βριμοῦθαι, ἐξ οὗ τὸ λατ. fremere.

Brunnen, der, φρέαρ, πηγή. Εἰς τοὺς ποιητάς Born καὶ τοῦτο ἀπὸ τὸ ἀρχ. Purn, ὕδωρ, ἀναφέρεται εἰς τὸ ῥήμα βρύειν.

Brunst, die, κατανάλωμα φλογός. Ἀπὸ τὸ brennen.

Brust, die, στῆθος, μαστός. Πιθανῶς ὅτι παράγεται ἀπὸ πρόσθιος, μετὰ τὴν ὁποίαν σημασίαν ἐνοῦται ἡ σημασία τοῦ ἐξέχειν, ὅθεν brüsten, ὑπερηφανεύεσθαι.

Brüten, κλοσσω. Ὁρα brennen καὶ Braut.

Bube, der, παῖς. Ἐκ μιᾶς τῶν ἀρχαίων γλωσσῶν οἶον παῖς, βούπαις, λατ. puper, puer, ἐβραϊστὶ Bob.

Buch, das, βιβλίον, γραφή. Ἀπὸ τὸ Büche, Buche ἢ Buchsbaum, φήγος, ἢ πύξος, λατινιστὶ buxus, δένδρον τὸ ὅποιον ἐχρησίμευεν εἰς κατασκευὴν λεπτῶν σανίδων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐγγραφον οἱ ἀρχαῖοι, ἢ εἰς τὰς ὁποίας ἐδέοντο τὰ βιβλία, ἢ κατ' ἄλλους ἀπὸ τὸ ῥήμα biegen (παρὰ τὰτ. bog) κάμπτω, διπλόνω.

Büche ἢ Buche, die, φήγος. Ἀπὸ τὸ λατ. buxus, πύξος.

Büchse, die, θήκη, συμφ. μετὰ τὸ πυξίς.

Buchstab, der, στοιχεῖον τύπου, γραφῆς, σύνθετον ἀπὸ Buch καὶ Stab. Ὡς ἄνω ἐρρέθη, σημαίνει Buch καὶ ἐν γένει γραφὴν. Stab σημ. ῥάβδον μετὰ τὴν ὁποίαν τὰ ἀρχαῖα τῆς γραφῆς στοιχεῖα κατὰ τὴν ὁρθότητα ὠμοίασαν, ἢ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦσαν στοιχεῖα ἐγκεχαρaxyμένα.

Bucht, die, κολπίσκος. Ἀπὸ biegen, beugen.

Buckel, der, ὕψωμα ῥάχη, κόμβος, πόρπη ἐκ μετάλλου εἰς τὴν ἵπποσκευὴν. Ἀρχ. Buck, λοφίσκος, ἀπὸ τὸ ῥήμα biegen, beugen.

bücken, κάμπτειν τὴν ῥάχην. Ἀπὸ beugen.

- Bude, die, οἰκίσκος προσωρ. ἐκ σανίδων, (ὄρα bauen).
- Büffel, der, βούβαλος. Σύνθ. ἀπὸ τὸ ἀρχ. Bu, βοῦς, καὶ al (μετὰ ταῦτα el), ξένος.
- Bug, der, καμπύλωμα, ἀπὸ beugen.
- Bügel, der, ὑποκοριστικὸν τοῦ Bug.
- bügeln, σιδηρῶνειν, ἀπὸ Bug.
- buxiren, ρυμουλκεῖν, ἀπὸ Bug.
- buhlen, ἐρᾶσθαι (νῦν ἄχρηστον) ἀρχαῖα λέξεις ἀντὶ τοῦ lieben, ἔρωτα ζητεῖν, ἀγαπᾶν, ἀναφέρεται εἰς τὸ φιλεῖν.
- Bühne, die, σκηνή. Ἐκ τοῦ γαλλ. tribune λατ. tribunale.
- Bulle, der, ταῦρος. Ἀπὸ βοῦς (ὄρα Büffel).
- Bulle, die, μεγάλη σφραγὶς ἐντὸς θήκης, ἰδίως ἔγγραφον μὲ μεγάλῃν σφραγίδα. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. boll, στρογγύλος (ὄρα bollwerk).
- Bund, der, δεσμός. Ἀπὸ binden.
- Bund, das, δέμμα ὅμ.
- Bündel, das, δεμμάτιον ὅμ.
- bunt, ποικίλος (ἰδίως χρωμ. ζώων). Ἀπὸ τὸ λατ. pontus, θάλασσα, εἰς τὰ παράλια τῆς ὁποίας πληθος ποικιλοχρόων ζώων, ὅθεν καὶ τὸ mus ponticus.
- Bürde, die, βάρος, φόρτωμα. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. bären, φέρειν, (ὄρα Bahre).
- Burg, die, φρούριον, παλάτιον, ὀχύρωμα. Κατὰ τινὰς ἀπὸ τὸ Berg, βουνὸν, ἐπειδὴ εἰς τοὺς παλαιούς χρόνους ἐκτίζοντο τὰ ὀχυρὰ οἰκοδομήματα ἐπὶ βουνῶν. Κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ πύργος.
- Bürge, der, ἐγγυητής, ὄρα bergen.
- Bürger, der, πολίτης ἀπὸ Burg.
- Bursch, der, νέος, μειράκιον, στήτροφος. Ὁρα Börse, γαλλ. Boursier ὑπότροφος σχολίου.
- Bürschen ἢ pürschen, πυροβολεῖν, τοξεύειν, ἢ ἐκ τοῦ λατ. bersare, κυνηγᾶν, ἢ ἐκ τοῦ pūr.

Bürste, die, βοῦρτζα (ἔρα Borste).

Busch, der, ἄλσος, θάμνος, δεσμός. Ἐκ τοῦ λατ. **Boscus** ἢ **Buscus**, ἄλσος.

Busen, der, κόλπος. Ἀπὸ **biegen**, (ἔρα Bucht).

büssen, 1) διορθόειν, βελτιόειν· **2)** τιμωρεῖν· **3)** τιμωρεῖσθαι. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **bass** ἢ **bat**, καλλίτερος· (ἔρα **besser**).

Butte, die, ξύλινον ἀγγεῖον. Συμφ. μὲ τὸ βούττιον, πίθος, βύττις.

Butter, die, συγκοπὴ τοῦ ὀνόμ. βούτυρος.

Q.

Cabale, die, ραδιουργία, ἐπιβουλὴ. Λέγουσιν, ὅτι τὸ περιβόητον Ἀγγλικὸν Ὑπουργεῖον τοῦ 1670, συνιστάμενον ἀπὸ τοῦς Ὑπουργοῦς **Clifford**, **Aschley**, **Buckingham**, **Arlington** καὶ **Landerdale**, τῶν ὁποίων τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα ἀποτελοῦσι **Cabal** ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν σχηματισμὸν ταύτης τῆς λέξεως. **Kabbala** εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν μυστικὸν τι βιβλίον.

Caffe, der, (ἔρα **Kaffeh**).

Camerad, der, σύντροφος, ἀπὸ **Kammer**-δωμάτιον, εἰς τὸ ὅποιον συγκατοικοῦσι στρατιῶται, ἐργάται κτλ.

Canaster ἢ **Knaster, der,** εἶδος καπνοῦ τῆς Ἀμερικῆς, ὀνομαζόμενον ἀπὸ τὰ ἐκ καλάμων κατασκευασμένα κιβώτια, ἐντὸς τῶν ὁποίων φέρεται ἐκ τῆς Ἀμερικῆς, ὀνομαζομένα **canestro**, κάνιστρον.

Cannevas, der, ὑφαντὸν χονδρὸν, ἀπὸ κανάβιον.

Capelle, die, ἐξωκλήσιον. **Capella** τὸ ὑποκορηστικὸν τοῦ **capa**, κάππα. Ἡ ἱστορικὴ παραγωγὴ τῆς λέξεως ταύτης εἶναι ἡ ἐξῆς· Οἱ βασιλεῖς τῶν Φράγκων ἐθεώρουν τὴν κάππην τοῦ ἁγίου Μαρτίνου ὡς ἱερὸν λείψανον, πρὸς φύλαξιν

τοῦ ὁποίου ἐδιώρησαν πρόσωπα ὑπὸ τὸ ὄνομα Capellan, τὸ δωμάτιον ἐν ᾧ ἐφυλάττετο τὸ λείψανον ὠνομάσθη Capelle. Μετὰ ταῦτα ἐδόθη τὸ ὄνομα εἰς πᾶν ἐξωκλήσιον. Caper ἢ Kaper, der πειράτης. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν capere, πιάνειν, συλλαμβάνειν.

Cent. Ἀπὸ τὸ λατ. centum, ἑκατὸν, εἰς τὴν φράσιν 5 pro cent ἢ Procent, 5 %.

Centner der, καντάριον. Ἀπὸ centum.

Charfreitag, der, μεγάλη παρασκευή. Σύντ. ἀπὸ Gara (νῦν gar) ἐτοιμασία, καὶ Freitag, παρασκευή.

Chrisam, der, χρίσμα.

Christ, der, Χριστὸς καὶ Χριστιανός.

Ghristoph, Χριστόφορος.

Chur, die. Ἐλευθέρα ἐκλογή, νῦν μόνον εἰς σύνθεσιν μὲ ἄλλα ὀνόματα ἐν χρήσει, ἀπὸ τὸ ἀρχ. choren ἢ kören, ἐκλέγειν, ὅθεν. Churfürst, Ἐλέκτωρ, καὶ ἡ παθητικὴ μετοχὴ erkoren ἐκλεχθεῖς.

Cisterzienser, der. Μέλος τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Βερνάρδου, εἰς Cistercium, πολ. τῆς Βουργουνδίας, ἐν Γαλλίᾳ.

Constabler, der. Στρατιώτης τοῦ πυροβολικοῦ, ἀπὸ τὸ λατ. Constabularius στρατιώτης ὁ συγκατοικ. μὲ ἄλλους (ὄρα Camerad).

Corporal, der, δεκανεύς. Ἀντὶ caporal, ἀπὸ τὸ λατ. caput κεφαλὴ.

Corsar, der. Ἀπὸ τὸ ἰταλ. corso, τρέξιμον, ἐκδρομή.

D.

da, ἐδῶ, ὅτε, τότε, ἐξ ὧν ἀναφαίνεται ἡ ὁμοιότης.

Dach, das, στέγη. Ἀπὸ decken, συμφ. μὲ τὸ λατ. tegere, tectum.

Dachs, der, μέλις. Ἐκ τοῦ λατ. Taxo.

Damhirsch, der, εἶδος ἐλάφου. Σύνθ. ἀπὸ Dam, εἶδος αἰγὸς, καὶ Hirsch, ἔλαφος.

Damm, der, πρόχωμα ἐν γένει. Εἰς τὸ δαμάειν ἢ δαμάζειν καὶ εἰς τὸ λατ. domare ἀναφαίνεται μὲν ἡ ῥίζα, ἀλλὰ, ἐπειδὴ τὰ διάφορα προχώματα συνίστανται κυρίως ἀπὸ ξύλα, στελέχη, δοκοὺς, χῶμα καὶ λίθους ἀναφέρεται εἰς τὸ Stamm, στέλεχος.

dämmern, λυκαυγές. Ἀρχ. dimmer, timberi, betimbern, ἡμίσκοτος, συμφ. μὲ τὸ λατ. tenebrae, σκότος.

Dampf, der, ἀτμός. Ἐκ τοῦ dämmern, ἕνεκα τῶν ἀτμῶν κατὰ τὸ λυκαυγές.

dämpfen, καταστέλλειν (τὸ πῦρ, τὸν καπνόν). Ἀναφέρεται εἰς τὸ Damm καὶ Dampf.

dängeln, ὄρα dengeln.

danken, εὐγνωμονεῖν, εὐχαριστεῖν, συγγ. μὲ denken. Εἰς τὴν ιδέαν τῆς εὐγνωμοσύνης ἐμπεριέχεται τὸ εὐχάριστον, τὸ ὁποῖον ἀπολαμβάνει τις παρ' ἄλλου τινος, ὅθεν συμφ. μὲ δέχομαι. Ἀρχ. tigga (tinga), ἀγγλ. take, λαμβάνω, δέχομαι.

dann, τότε. Ὁμοιάζει τῷ λατινικῷ tunc.

dar, πρὸς, παρὰ, (μόνον εἰς σύνθεσιν μὲ ῥήματα). Ἐκ τοῦ da, μὲ εὐφών. r.

darben, στεροῦμαι. Ἀρχ. tharban, συμφ. μὲ τὸ ἀραβ. tarabe, πτωχός.

Darm, der, ἔντερον. Θεωρ. ὡς συγκοπὴ τοῦ darein ἢ darin, ἔντος, συμφ. μὲ τὸ λατ. intestinum.

dass, ὅτι. Ἀρχ. at καὶ dat, ὅμ. μὲ τὰ λατ. ut quod, ὅτι. Ἐκ τοῦ das, ὡς ἀντωνυμίας, ὅστις.

Dattel, die, φοίνιξ (καρπός). Θεωρ. πικραγ. ἀπὸ τὸ δάκτυλος.

däuchten, νομίζειν=dünken, συμφ. μὲ δοκεῖν, λατ. ducere.

dauern, διαρκεῖν (ἀντί daueren). Ἀπὸ τὸ λατ. durus, (durare) στερεὸς, σκληρός.

dauern, λυπούμαι, Ἀρχ. turen, tauren. Ἡ ἐκ τοῦ προηγ. σημ. διάρκειαν τῆς λύπης, ἢ ἀπὸ trauern.

Daumen, der, ἀντίχειρ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Tam, τὸ ὁποῖον παρ. ἀπὸ Stamm στέλεχος, δυνατὸν, καθὼς τὸ λατ. pollex ἀπὸ polleo, δύναμαι, τὸ σλαβ. palec ἀπὸ pal (γαλλ. pal, γερμ. Pfahl) παλούκι, στέλεχος.

Daus, das, ὁ ἀριθ. δύο εἰς τὸ χαρτοπαίγ. ἀπὸ τὸ γαλλ. deux.

Decan, der, κοσμίτωρ (τῆς νομικῆς, ἱατρικῆς). Ἐκ τοῦ λατ. decanus, ἀπὸ δέκα.

Dechant, der, ἀρχιερεὺς, καθὼς Decan.

Degen, der, ξίφος. Γαλλ. dague, ξιφίδιον τῶν ὁποίων θεωρεῖται ὡς ῥίζα τὸ θήγω.

dehnen, ἐκτείνειν. Συμφ. μὲ τείνειν, λατ. tendere (tennere) ἀνήκει εἰς τὸ ῥῆμα ziehen, καθὼς τὸ sehnen εἰς sehen καὶ ὅμοια.

Deich, der, (Teich), πρόχωμα (εἰς ποταμὺς, λίμνας, θάλασσαν). Ἐκ τοῦ ἀρχ. dicau, σκάπτειν, παραβ. δοχὴ καὶ τοῖχος, γαλλ. digue.

Deichsel, die, τιμώνιον ἀμάξης. Εἰς διαφορ. διαλεκ. Disl, Thixel, Dyssel, ἐκ τοῦ ἀρχ. Dak, Tak, ἢ Tyc, πάσσαλος, πασσαλίσκος, καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα Stacken, Stan-ge, Stoch, Stecken, καὶ τὸ σλαβ. tycka, κάμαξ, ῥάβδος.

Demuth, die, ταπεινότης. Σύνθ. ἀπὸ τὸ ἀρχ. den ἢ don, χαμηλῶς, καὶ Muth (ὄρα τοῦτο). Ἀντί τοῦ den ἢ don μόνον od ἢ ou (vün un, ohne, ἄνευ) ὅθεν τὸ de ἀναλογ. μὲ τὸ λατ. στερητ. de εἰς συνθέσεις.

dengeln, ἀκονίζειν (δρέπανα διὰ σφυροκοπημάτων). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. daengla, σφυροκοπεῖν ἢ ἀπὸ dehnen.

denkeu, συλλογίζεσθαι. Ἐκ τοῦ ἀρχ. danku, πλανᾶσθαι,

βυθισμένος εἰς στοχασμοὺς (παραβ. δοκεῖν, δόνειν ἢ δίνειν).
der, die, das, δ, ἡ τό. Ἐκ τῶν προσωπ. ἀντωνυμ. *er, sie,*

es, ὅθεν καὶ τὸ ἄρθρον εἰσέτι ὡς ἀντωνυμία εἰς χρῆσιν.

derb, χονδρὸς, ἱκανὸς, στερεός. Κατὰ τινὰς ἐκ τοῦ *dorren*
 (ὅρα *verdorren*) *Darre, dürre*, λατ. *durus* (ὅρα *dürfen*
 καὶ *dauern*).

Dero, ὑμῶν, εἶναι τοῦ der ὡς ἀντωνυμ. ἡ ἄχρηστος γενική
 τῆς ἀντωνυμίας *ihre*.

derselbe, dieselbe, dasselbe, ὁ αὐτὸς σύνθ. ἀπὸ der καὶ
selbst.

desto, τόσῳ μᾶλλον. Σύνθ. ἐκ τῆς γενικῆς *dessen* καὶ ἐκ
 τῆς ἀρχ. προθέσεως *to*, πρὸς.

deuten, δεικνύειν, ἐξηγεῖν. Ἀπὸ τῶ ἀρχ. *tihen*, ἐξ οὗ τὸ
zeihen, κατηγορεῖν, *zeigen*, δεικνύειν.

deutsch, γερμανικός. Ἀπὸ *Deut*, καὶ τὴν κατάληξιν, *isch*,
Deut ἐσήμε. πάλαι συγγενῇ, *Deot*, λαόν, *Dot*, ἀνάδοχον.
 Εἰς τὸν Τάκιτον εὐρίσκεται τὸ ὄνομα *Germani*, ἀντὶ *Deu-*
tische, ἀδελφοί.

Diamant, die, ἡ Demant. Ἀπὸ ἀδάμας.

dicht, πυκνῶς, πολὺ πλησίον, (ὅρα dick).

dichten, συλλογίζεσθαι, ποιεῖν. Ἀπὸ *denken*, συμφ. μὲ τὸ
 ἀρχ. *dihtan*, ὑπαγορεύειν, λατίν. *dicere*.

dick, χονδρὸς, πυκνός, φουσκωμένος. Κατὰ τινὰς ἀπὸ θέγω,
 λατίν. *tango, tetigi, tactum*, ἐγγίζειν, κατὰ δὲ ἄλλους
 ἀπὸ τῶ ἀρχ. *dijen*, φουσκώνειν, ἐξ οὗ *gedeihen*, αὐ-
 ξάνεσθαι.

Dieb, der, κλέπτης. Ἀρχ. *Deef, Thiob, Dief, Dieb*, δοῦ-
 λος, (θῆς, θήσσα) σλαβ. *dewka*, δούλη. (Ἔνεκα τῆς ἀπι-
 στίας τῶν δούλων ἱσως μετεφέρθη τὸ αὐτὸ ὄνομα εἰς πάν-
 τας τοὺς ἀπίστους). Εἰς τὴν τῶν Γότθων γλῶσσ. *Thiubs*,
 δούλος, *Thius*, κλέπτης, ἀπὸ τῶ ἀρχ. *thiuben*, κρύπτειν,
 ὑπηρετεῖν καὶ κλέπτειν.

Diebstahl, der, κλοπή. Σύνθ. ἀπὸ **Dieb**, καὶ **stahl**, τοῦ ῥήματος **stehlen**, κλέπτειν, τὸ ὁποῖον ἀπὸ **hehlen**, κρύπτειν.

Diele, die, σανὶς χονδρά. Ἀπὸ **theilen**, χωρίζειν, σχίζειν.

Συμφ. μὲ ταύλη, γαλλ. **Tillac**, λατ. **talea**, σλαβ. **Dil**, ἀγγ. **Deal**.

Diele, die, πρόδρομος (μὲ ἔδαφος ἀπὸ πηλόν). Ἐκ τοῦ ἀρχ. **daal**, χαμηλός, (ᾧρα **Thal**).

dienen, ὑπηρετεῖν. Συμφ. μὲ θεῖναι, ἐργάζεσθαι, (ᾧρα **Dieb**, θῆς) παραβ. τὸ ἀρχ. **Dyn**, ἀνὴρ.

Dienstag, (ᾧρα **Dinstag**).

Dieser, diese, dieses, οὗτος, αὕτη, τοῦτο. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἄρθ. **thiez** (**das**) καὶ ἐκ τῆς προσωπ. ἀντωνυμ. **er, sie, es**.

Dieterich, der, ἡ **Derik, Theodoricus**, (ὄνομα) **Deot** ἢ **Deod**, λαὸς καὶ **rich** ἀντὶ **Reich**, κράτος, (ᾧρα **deutsch**).

Dieterich, der, ἀντικλείδιον. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ εὐρετοῦ οὕτως ὀνομαζομένου.

Ding, das, 1) ὁμιλία· 2) συνέδριον, Γοτφρέδου βιβλ. III κεφ. 17. **Concilio populorum quod ab ispis Worph a nobis Thinevocatur**· 3) σκεῦος, ὅπλον· 4) ὑπόθεσιν· 5) πρᾶγμα· 6) ἄτομον· 7) ὄντα, πρᾶγματα, πᾶν. Μόνον τὸ λατ. **ens** παρέχει ὀλίγην τινα βάσιν τῆς παραγωγῆς.

dingen, μισθεῖν, συμφωνεῖν, ἀπὸ **Ding**.

Dinstag, der, ἡ τρίτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος. Τὸ ἀρχ. **Ding** σημ. ὅπλον. Ὁ Ἄρης ἀρχ. **Tuu**, γενική **Tuues**, καὶ **Erich**, ᾧθεν καὶ **Tuesdaeg, Tuesday** καὶ **Erichstag**, (ᾧρα **Ding**).

Dirne, die, κοράσιον, δούλη (τῶν χωρικῶν). **Lustdirne**, πόρνη. Συγκοπ. τοῦ ἢ **Diener**, δούλος, ἢ ἐκ τοῦ ἀρχ. **Dyn** ἢ **Dyn** ἢ **Thyr** (ᾧρα **dienen**).

Distel, die, ἄκανθος, ᾧρα **Deichsel**.

doch, ὅμως, ἀπὸ **da** καὶ **auch**.

Docht, der, φυτίλιον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **tehen**, γυν **ziehen**, (**zog, gezogen**) σύρειν.

- Docke, die,** ναύσταθμος, με διώρυγα διὰ τῆς οποίας τὰ πλοῖα εἰσάγονται καὶ ἐξάγονται. — ἀπὸ τὸ ῥῆμα *dican*, ἐρύττειν (ὅρα *Deich*).
- Dohle, die,** κολοῖδς (πτηνόν). Τὸ ἀρχ. *Duhle*, ἰταλ. *latula* (νῦν *laccola*) ἐκ τοῦ λατ. *Monedula*.
- Dohne, die,** θηλέα ἀπὸ εὐκαμπτον κλόνον, ἀπὸ *dehnen*.
- Dolch, der,** ξυρίδιον, ἐγχειρίδιον. Συμφ. με δολοφονῶ.
- dolmetschen,** διερμηνεύειν. Κατὰ τινὰς ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον *Tale* γλώσσα, καὶ τὸ λατ. *miscere* μιγνύω.
- Dom, der,** μητρόπολις, ἀπὸ δῶμα.
- Domäne, die,** κτῆμα ἡγεμόνος, ἀρχοντος, ἀπὸ τὸ λατ. *Domanium*.
- Domback, ἢ Tomback, der,** μέταλλον σύνθετον *aurum sophisticum*, ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγγλου *Domback*, ὅστις ἔφερε τὸ μέταλλον τοῦτο εἰς τὸ ἐμπόριον ἢ ἀπὸ τὸ Μαλαϊκὸν ὄνομα τοῦ χαλκοῦ *Tombago*.
- Dompfaff, der,** πύρρῳλος (ὅρα *Gimpel* ἀπὸ *Dom* καὶ *Pfaff*).
- donnern, βροντῶ.** Ἀπὸ *lönen*, ἡχεῖν, συμφ. με τὸ λατ. *tonare*. Ἀρχ. *grommen* καὶ *grommeln* σλαβ. *Grom* καὶ *Hrom*, συμφ. με βροντῶ.
- Donnerstag, der,** ἡ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος. Κατὰ τὸ λατ. *dies Jovis*, ἡμέρα τοῦ Διὸς τῆς βροντῆς.
- doppeln, 1)** παίζειν χερτίᾳ ἢ κύβους. Ἀπὸ δύο ἢ ταύλη.
- Dorf, das,** χωρίον. Ἀπὸ *Trupp* πλῆθος, λατ. *turba* (θόρυβος).
- Dorn, der,** κάρφος, ἄκανθος. Ἀρχ. *Thorn, Deorn*, σλαβ. *Tirne, Trn*. Ἐκ τοῦ *taeran*, σχίζειν (ὅρα *zerren*).
- dörren, ξηραίνειν** (ὅρα *dürre*).
- dort, ἐκεῖ.** Συγκοπὴ τοῦ *der* καὶ *Ort*.
- Dose, die,** θήκη (ταμβακοθήκη). Ἀπὸ *diða*, δόσις.
- Dragoner, der,** στρατιώτης ἑφιππος, ἐλαφρῶς ὅπλισμένος.

Draconarium εἰς τὴν λατ. ἐσθήμ. διακριτικὸν σημεῖον ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας ἐν εἶδει δράκοντος.

Draht ἢ Drath, der, σύρμα. Ἀπὸ **drehen** στρέφειν, πάλαι ἀνώμ. ὡς **drahte** ἀντὶ **drehte**, ὅθεν ὀρθότερα **Draht, ἢ Drath.**

drall, παχύς, στρογγυλός, πυκνός. Ἀπὸ **drehen.**

Drang, der, ὀρμή. Ἀπὸ **dringen,** (παρατατ. **drang**) ὀρμᾶν.

drängen, ὠθεῖν, ἐνοχλεῖν. Ἀπὸ **dringen, ἢ drücken.**

draussen, ἔξωθεν. Ἀπὸ **dar** καὶ **aussen.**

drechseln, τορνεύειν. Ἐπαναληπτικὸν τοῦ **drehen.**

Dreck, der, κόπρος. Μετατεθέντων τῶν ψηφίων συμφ. μετὰ τὸ λατ. **stercus.**

drehen, κινεῖν ἐν κύκλῳ, περιστρέφειν. Ἀρχ. **thrawan,** ἀγγλ. **to throw,** ἀναλογ. τροχός, καὶ τρέχειν.

dreist, εὐτολμος. Συμφ. μετὰ θάρσος, θράσος, θαρρῆν.

dreschen, ἀλονίζειν. Μίμησις ἤχου, ἀρχ. **döschén, dosken,** ἀπὸ **dos,** θόρυβος, συμφ. μετὰ τὸ ἑβραϊκὸν **dos,** πατῶ ἀλονίζω.

drei, τρεῖς. Ὁμ. εἰς πολλ. γλωσσ.

dringen, ὀρμᾶν, (ἀνώμ. **drang, gedrungen**), ἀπὸ **drücken.**

drob, ἀπὸ **dar** καὶ **ob,** διὰ τοῦτο, ἕνεκα τούτου.

droben, ἐπάνω. Ἀπὸ **dar** καὶ **oben.**

drohen, ἀπειλῶ, (ἀντ' αὐτοῦ **drauen ἢ dräuen**). Ἀρχ. **dron** ἐκ τοῦ **truga=drücken.**

drollig, ἀστεῖος. Ἀρχ. **drullig** ἐξ οὗ τὸ γαλλ. **drôle,** ἀγγλ. **droll.**

Dromedar, das, κάμηλος (ζῶον ταχέως βαδίζον) ἀπὸ δρόμος. **drönen,** ἤχος βροντῆς, (ὅρα **donnern**).

Drossel, die, τρυγόνιον. Τὰ διάφορα ἐνόματα **Thrush,**

Drozd, ἀπὸ τὸ λατ. **Turdus.**

drücken, θλίβειν, πιέζειν, σφίγγειν (ὅρα **drucken**).

drucken, τυπώνειν. Παραγ. ἀπὸ τρύω, τρύχω.

Drud, der, Drude, die, ἐφιάλτης (δαίμων ταράττων τὰν

υπνον) υπνον. Τὸ ἀρχ. Drus, σήμ. εἰς τινὰ μέρη τὸν διά-
βολον.

Druide, die, ἱερεῖς τῆς πρώην ἐθνικῆς Εὐρώπης, ἰδίως τῆς
Γαλλίας. Ἀπὸ δρυς, τότε ἅγιον δένδρον. Τὰ ἀρχ. Dru,
σλαβ. drewo, ξύλον καὶ δένδρον.

Druse, die, νόσος τῶν ἵππων, (ἀποβροή λευκῆς καὶ κιτρίνης
ὑλῆς ἐκ τῆς ρινός). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. drusen πίπτειν, ἀπορρέειν.

Drüse, die, μαλακὸν ἐξόγγωμα ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ (ὅρα Druse).
du, συμφ. μὲ σὺ ἢ τὺ, λατιν. tu.

Ducaten, der, χρυσοῦν νόμισμα φλωρίον. ἐννομάσθη οὕτω
ἀπὸ τὸν δοῦκα τῆς Φεράρας, ὅστις ὁ πρῶτος διέταξε τὴν
(ἐκκοπὴν) τούτου τοῦ νομίσματος.

Duft, der, εὐωδία, ὅρα Dampf καὶ dumpfig.

dulden, ὑπομόνως ὑποφέρειν, πάσχειν. Τὸ ἀρχ. Dol, πόνος
ἐλήφθη πιθκνῶς ἐκ τοῦ λατ. tolerare, tuli, dolere, dolor,
indulgere.

dumm, ἀνότητος, μωρός. Παραβ. θάμβος ὅρα dumpf, stumpf.
dumpfig, ὅρα Dampf.

Dünger, der, κόπρος, (διὰ τοὺς ἀγρούς). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. dyn-
gan, ἐξ οὗ stinken βρωμεῖν.

Dünnel, ὅρα dünken.

dunkel, σκοτεινός, ὑπόμαυρος, ἀσαφής. Ἐκ τοῦ ἀρχ. du ἢ
dun, μέλας.

dünken, φαίνεσθαι, συμπεράνειν. Ἀπὸ denken, ὅρα καὶ
däuchten.

dünn, λεπτός. Συμφ. μὲ τὸ Περσικ. tend, λατ. tennis, σλαβ.
tenky, καὶ μὲ τύννος. Ἀναλογ. μὲ dehnen τείνειν.

dunsen, φουσκώνειν, μόνον ἢ μετοχὴ gedunsen εὐχρηστ.
ἀπὸ dehnen.

Dunst, der, ἀναθυμίασις. Ἀπὸ dunsen.

dünsten, ψήνειν (διὰ ἀτμοῦ) ἢ dämpfen ἀπὸ dunsen.

durch, διὰ (μέσου, οἶον διὰ χρημάτων, διὰ τῆς θύρας) ἐκ

τοῦ ἀρχ. *thur*, διὰ καὶ θύρα· ὅρα *Thür*, παραβ. τέρεω καὶ τὸ λατ. *per*.

Durchlaucht, *die*, ἐκλαμπρότης, σύνθ. ἀπὸ *durch* καὶ *leuchten*, λάμπειν. Κατὰ τὸ λατ. *illustris*, *illustrissimus*.
 Ἀρχ. *Clarhait* καὶ *Lauterchait* = *Serenus*, *Serenissimus*.

dürfen, *τολμᾶν*, ἄδειαν, ἀνάγκην, αἰτίαν ἔχειν, ἀναλογ. μὲ *θαρρεῖν*.

dürftig, ἐνδεής, πτωχός· ὅρα *dürfen*.

dürre, ξηρός Συμφ. μὲ *τείρω*, *τέρρω*, θέρω μὲ τὸ λατ. *torrere*.

Durst, *der*, δίψα. Ἀπὸ *dürre*, τὸ πάλαι ἐσήμε. *τόλμην*, (θάρος, *τάρσος*) νῦν μεταφ. σφοδρὰν ἐπιθυμίαν.

düster, σκοτεινός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. *du* μέλας, ὅρα *dunkel*.

Dutzend, *das*, δωδεκάς. Ἐκ τοῦ λατ. *duodecim*.

oooooooooooo

E.

Ebbe, *die*, παλιρροία. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. *aben*, καταβαίνειν (ὅρα *ab* καὶ *Abend*).

eben, ἐπίπεδος, ὁμοίως, ἀκριβῶς. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. *ebeno* ἀκριβῶς, ἢ *ebanon*, ἐξωμαλίνειν, ὁμοιάζειν.

Ebenbild, *das*, εἰκὼν (ὁμοία μὲ τὸ πρωτότυπον). Σύνθ. ἀπὸ *eben* καὶ *Bild*.

Ebenholz, *das*, ἔβενος (δένδρον τοῦ ὁποίου τὸ ξύλον εἶναι λίαν σκληρόν). Εἰς τὴν περσ. εἰς τὴν ἑβραϊκ. *ebanos*, λιθόξυλον.

Eber, *der*, κάπρος. Συμφ. μὲ τὸ λατ. *aper* (ὅρα *Bär*).

echt, γνήσιος. Ἀρχ. *e*, *ee*, *eh*, *Ehe*, νόμος ἢ ὑποχρεωτικὴ συμφωνία, συνθήκη κατὰ τὸν νόμον.

Ecke, *die*, γωνία. Ἀναλογ. μὲ *äxn*, ἀκονίζειν, μὲ τὸ λατ. *acies*.

edel, εὐγενής. Τὸ πάλαι συγγενής, ἀπὸ Aett, γένος (ὅρα Vater καὶ Adler).

Egge, die, σθάρινα (ἐργαλείον τῆς γεωργίας μὲ καρφία), ἀπὸ Ecke.

Egel, der, (Blutigel), ἀπὸ Aal.

Ehe, πρὶν, πρὸ τοῦ νά. Ἀρχ. aer, air, ἥρ, πρῶτος, ἀρχή).

ehe, die, μυστήριον τοῦ γάμου, ὅρα echt.

Ehern, μετὰλλινος, στερεός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Ar ἢ Er (νῦν Erz) συμφ. μὲ τὸ λατ. aes, aeris.

Ehre, die, τιμή. Τὸ ἀρχ. Ar καὶ her σημ. ὑψηλός (παραβ. echt).

Eibe, die, σμίλαξ, (δένδρον). Ἀπὸ τὸ λατ. abies, σμίλαξ καὶ λεύκη.

Eibisch, der, ἀγριομυλόχα, ἀλταία. Ἀπὸ ἔβισκος.

Eiche, die, δρῦς. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Eick τὸ ὅποιον εἰς ἀρχ. λατ. συγγρ. μεταφράζεται μὲ robur, τὸ ὅποιον πολλάκις εὐρίσκεται ἀντὶ quercus (παραβ. ἄκυλος, ὅρα Eichel).

Eichel, die, βάλανος, ἀπὸ Eiche. (Παρ' Ὁμήρῳ, ἄκυλος).

Eichhorn, das, καὶ Eichkätzchen, σκίουρος. Ἀπὸ Eiche (δένδρον εἰς τὸ ὅποιον ὁ σκίουρος ἰδίως διατρίβει) καὶ horn, ἀντὶ τῆς καταλήξ. er.

Eid, der, ὅρκος. Ἀρχ. λατ. ettha, ὅρκος, εἰς τὴν ἑβραϊκὴν μαρτύριον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. E, Ee, Eh, (ὅρα echt).

Eidechse, die, σαῦρα. Ἀπὸ αἷθαξ (τὸ ἀρχ. Aetter Ater, σημ. φάρμακον).

Eifer, der, ἀγανάκτησις, ζήλος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. yfr, ὀργή.

eigen, ἴδιος. Ἀρχ. eigan καὶ oigan, συμφωνεῖ μὲ τὸ οἰκεῖον, Eigan σημαίνει καὶ ἔχειν.

Eiland, das, νῆσος ἀκατοίκιτος. Αἱ εἰς τὴν ἑβραϊκὴν σημ. νῆσος.—Συνθ. ἐκ τοῦ Ach, Aich (ὅρα Ach καὶ Land).

eilen, σπεύδειν. Εἰς τὴν λέξιν ταύτην ἔγκειται ἡ μίμησις τοῦ ἤχου τῆς πνοῆς, ὡς καὶ εἰς τὸ ἀντ' αὐτοῦ εὐχρηστον ha

- sten, γαλλ. hater. Αρχ. ellen ἀντὶ τοῦ eilen, sputen, συμφ. μὲ σπεύδειν.
- eilf, ἑνδεκα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. einilif ἢ endlyfa, ἀπὸ ein καὶ leiben (νῦν bleiben), ὑπολείπειν, οἷον ἐλλειπτ. ἐν ὑπὲρ τὰ δέκσ.
- Eimer, der, ἀγγεῖον ξύλινον (κουβάς) καὶ βαρέλιον, μέτρον ῥευστῶν. Αρχ. Amber, Aember, Aimer, Amper, ἀπὸ τὸ ἄμαρ, ἀμφορεὺς, λατ. amphora.
- Ein, ἀόριστον ἄρθρον, ἀντωνυμία, καὶ πρόθεσις ἀντὶ in συμφ. μὲ εἷς, ἓν, unus, un.
- Eisen, das, σίδηρος. Τὰ ἀρχ. Jern, Jren συμφ. μὲ τὸ λατ. ferrum, τὸ δὲ ὄνομα Eisen μάλλον μὲ τὸ aes (ὄρα ehern).
- eitel, ματαιόφρων, καινός, μικρός. Παραβ. εὐτελής.
- Eiter, der, ἔμβιον. Ἀπὸ τὸ Aetter ἢ Ater, φάρμακον (ὄρα Eidechse).
- Elbogen, ἢ Ellenbogen, der, ἄγκων. Ἀπὸ τὴν ἀρχ. el καὶ al (ὄρα Aal, Elle) καὶ biegen (παρατατ. bog, παθ. μετοχή gebogen), ἑβραϊκ. ellen, δύναιμι.
- Elend, das, ἄλξ ἢ ἄλκη, λατ. alce, (ῥῶον ταχύπουν). Ἀπὸ τὸ ellen σπεύδειν (ὄρα eilen καὶ Elbogen).
- Elend, das, ξένη χῶρα, ἐν ᾗ ἡ διαμονὴ θεωρεῖται ποινή, ὅθεν ἐξορία. Ἐκ τοῦ ἀρχ. el, ξένος, ἄλλος, καὶ Land χῶρα.
- Elend, das, ἀθλιότης, ταλαιπωρία. Θεωρεῖται τὸ αὐτὸ μὲ τὸ προηγούμενον ὄνομα, εἰς μεταφορ. σημασίαν.
- Elephant, der. Ἀπὸ ἐλέφας.
- Elfenbein, das, ἐλεφάντινον ὀστοῦν, σύνθετον ἀπὸ Elfen ἀντὶ Elephant καὶ Bein ὀστοῦν.
- Elle, die, 1) τὸ μῆκος τοῦ βραχίονος μέχρι τῆς χειρός 2) πῆχυς, συμφ. μὲ τὸ λατ. ulna, καὶ μὲ ὠλή, ὠλένη.
- empfahen, λαμβάνειν, (ὄρα fahen) νῦν empfangen.
- empfangen, λαμβάνειν. Σύνθετον ἐκ τοῦ ent καὶ fangen.

empfehlen, συστάινειν, ὅρα befehlen.

empfinden, αἰσθάνεσθαι, ὅρα finden.

empor, ἀνά, ἄνω. Ἀπὸ em, in καὶ τὸ ἀρχ. hören, ὑψόνειν (ὅρα Bahre).

empören, ἀναστατώνειν. Ἀπὸ τὸ empor, ἄνω.

emsig καὶ ämsig, ἐπιμελής. Κατὰ τινὰς ἀπὸ unmüßig, κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ Ameise, μύρμηξ, παραγ. ἀπὸ τὸ ἀρχ. emmizzen, ἐπιμελής.

Ende, das, τέλος. Ὄνομα ὅμοιον σχεδὸν εἰς πάσας τὰς γερμανικὰς διαλέκτους, ὅθεν εἶνε λίαν ἀρχαῖον καὶ θεωρεῖται παραγόμενον ἐκ μιᾶς τῶν ἀρχαίων γλωσσῶν.

enge, στενός. Ἀπὸ τὸ λατ. angere, angustus, ἢ μᾶλλον ἀπὸ ἄγγι, ἄγγω.

Engel, der, ἀπὸ ἄγγελος.

Enke, der, δούλος (νέος τὴν ἡλικίαν). Συμφ. μετὰ τὸ λατ. anculus, ancilla.

Enkel, der, ἐγγονος. Ἀπὸ Enke.

Er, der, ἀνὴρ, σύζυγος (νῦν ἄχρηστ.). Εἰς τινὰς διαλέκτ. εὐχρηστον πρὸς διάκρισιν τοῦ γένους τῶν πτηνῶν, (er διὰ τὰ ἀρσεν. sie διὰ τὰ θηλ.).—Ἡ πρώτη ὁμοιότης εὗρίσκεται εἰς τὸ ὄνομα ἀνὴρ. Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον παρὰ τοῖς Σκύθοις Aor, ἀνὴρ, συμφ. μετὰ τὸ λατ. vir. Τὸ ὄνομα Er εἶναι ἐπομένως ἡ βάσις τῇ προσωπ. ἀντωνυμ. er καὶ πολλῶν οὐσιαστικῶν ληγ. εἰς er.

erbarmen, εὐσπλαγχνοῦμαι, ὅρα barmherzig.

Erbe, das, κληρονομία. Ἀρχ. Arbe καὶ Erbe ἐσθμ. 1) γῆν, (Erde) συμφ. μετὰ ἔρα, καὶ τὸ λατ. arvom· 2) ἰδιοκτησίαν· 3) ἐργασίαν, (ὅρα Arbeit)· 4) τὸ διὰ τῆς ἐργασίας ἀποκτηθὲν (ὅρα erwerben καὶ werben)· 5) κληρονομίαν.

erbleichen, ὅρα bleichen.

erbossen, ὅρα löse.

Erbse, die, ἀρακάς (ἐρέβινθος). Συμφ. μὲ ἐρέβινθος, καὶ μὲ τὸ λατινικὸν *ervum*, Σλαβ. *Hrach*.

Erde, die, γῆ. Ἀπὸ ἔρα (ᾠρα *Erbe*).

ereignen, συμβαίνειν, φανερόν γίνεσθαι. Ἡ παραβολὴ τῆς λέξεως ταύτης μὲ τὰς ἀρχαίας *irougan*, *araugan*, *eau-gen*, δεικνύει ὅτι τὸ ὄνομα *Auge*, ὀφθαλμὸς εἶναι ἢ ῥίζα αὐτῆς.

ergetzen ἢ **ergötzen** χαροποιεῖν. Συμφ. μὲ τὸ λατ. *gaudere*, καὶ μὲ γήθειν.

erhaben, ἐξόχως. Ἀρχ. παθητ. μετοχὴ τοῦ ῥήματος *erheben* ὑψώνει, (ᾠρα *heben*).

erinnern, ἀναμνησκείν, ᾠρα *innen*.

Erlaucht, ᾠρα *Durchlaucht*.

erlauben, ᾠρα *loben*.

Erle, die, κλήθρα (δένδρον). Ἀρχ. *Elira*, ἀπὸ τοῦ ἀρχ. λατ. *Alierius* νῦν *Alnus*.

ernst, σοβαρός. Ἀπὸ τοῦ ἀρχ. *arnen*, ἐργάζεσθαι τὸ *st* εἶναι προσθήκη εὐφωνίας χάριν, καθὼς εἰς *Dienst*, *Gunst*, ἀπὸ *dienen*, *gönnen*.

Ernte, die, θέρος. Ἀναφέρεται εἰς τὸ ἄρνομαί καὶ τὸ λατ. *arare*.

erquicken, ᾠρα *quick*.

erst, πρῶτον· ᾠρα *ehe*.

Erzo, das, λίθος μεταλλοῦχος, μέταλλον. Ἀρχ. ἄνευ *z*, οἶον

Er, **Aer**, **Ar**, ἐκ τοῦ λατ. *aes*, *aeris* (ᾠρα *chern*).

erz, εἰς σύνθεσιν μὲ ὀνόματα, οἶον *Erzbischof* ἀρχιεπίσκοπος, *Erzengel*, ἀρχάγγελος, ἀπὸ ἀρχ.

Esche, die, ᾠρα *Aesche*.

Esel, der, ὄνος. Ἀπὸ τοῦ λατ. *asellus*.

Esse, die, καπνοδόχος. Εἰς τὴν ἑβραϊκ. γλ. *Esch*, πῦρ, παρ. ἐστία.

Essen, τρώγειν. Συμφωνεῖ μὲ ἔδειν, ἔθειν.

Essig, der, ὄξος. Ἀπὸ τοῦ λατ. *acetum*, σλαβ. *ocet*.

etlich, τινες, τινά, κάλλιον einige.—Ἐσχηματίσθη ἀπὸ et ἢ idwas, καὶ lich κατὰ συγκοπὴ τοῦ welch, ἔθεν καὶ etwelcher-e, es.

etwa, μήπως. Σύνθ. ἀπὸ e ἀντὶ ein, καὶ wa ἀντὶ wo, wann, wie, ποῦ, πότε, πῶς.

etwas, τι, νῦν ἀντὶ etwelches, ὅρα etlich.

Eule, die, γλαυξ. Ἐσχηματίσθη εἰς σχεδὸν πάσας τὰς γλώσσας κατὰ τὴν φωνὴν τούτου τοῦ πτηνοῦ (ὅρα heulen, Uhu).

Euter, das, μαστός. Ἀπὸ τὸ οὖθαρ.

ewig, αἰώνιος. Παράγωγος λέξις ἀπὸ aio ἢ ei ἢ eu = πάντοτε, καὶ τὴν κατάληξιν ig, συμφωνεῖ ἐπομένως μὲ ἀείποτε, αει-ων, αἰών, (aevum).

Ey, das. Τὰ ἀρχ. Ai, Oey, λατ. ovum, ἐκ τοῦ ὠόν.

II.

Fabel, die, μῦθος. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν ὄνομα Fabula.

Fach, das, τόπος κεχωρισμένος, κλάδος ἐπιστήμης. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. fahen, νῦν fangen ἢ fassen.

Fächeln, ριπίζειν, ὅρα Fach.

Fächer, der, ριπίς, ὅρα Fach.

Fackel, die, ἀπὸ φάκελλος μὲ τὴν αὐτὴν σημασίαν.

Faden, der, νῆμα. Ἀπὸ fahen, ὅρα fassen, πιάνειν, καταλαμβάνειν.

Fagott, das, ὄργανον (τῆς μουσικῆς). Ἀπὸ τὸ γαλλ. Fagot.

Fahen, νῦν fassen, fangen.

fähig, ἱκανός. Ἀπὸ fahen, καθὼς τὸ λατ. capax ἀπὸ capere.

fahl, ὠχρός. Συμφ. μὲ τὸ λατ. valius, pallidus.

Fahne, die, σημαία. Ἀπὸ πανίον, λατ. pannus.

Fähre, die, λέμβος, ὅρα fahren.

fahren, (ἀνωμ. fuhr, gefahren) πορεύεσθαι μετὰ πολλῶν

μεταφορικῶν σημασιῶν, θεωρ. συγγ. μὲ τὸ ἑλλην. ῥῆμα.
falb ἢ fahl, ὠχρός. Ἐκ τοῦ λατ. flavus, πρώτῃν falvus.

Falke, der, ἰέραξ. Ἐκ τοῦ λατ. Falco, ἰέραξ, falx, δρέ-
πανον.

fallen, πίπτειν. Ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς, εἰς τὴν ἀρχ. λατ. falliare.
fällēn, καταβάλλειν. Ἀπὸ fallen, καθὼς τὸ λατ. cadere
ἀπὸ cadere.

falsch, νόθος. Συμφ. μὲ τὸ λατ. falsus.

Falte, die, πτυχή, ὅρα falten.

falten, διπλόνειν. Ἀρχ. faldan, fealdan, ἀγγλ. to fold,
ἰταλ. infaldare, ἐκ τοῦ λατ. faldare.

fangen, πιάνειν, συλλαμβάνειν, ἀρχαιοτάτη λέξις. Ἡ πηγή
ἀγνωστ. τὸ ἰσλανδικὸν foa, λαμβάνειν.

Farbe, die, χρώμα. Ἀρχ. Farāuvii, Fareuua, (to u εἶνε
vñ v) Warwe, σλαβ. Barwa, ἀναφέρ. ὁμοῦ εἰς τὸ λατ.
varius.

Farre, der, βοῦς διετής, ὅρα Bär, Eber.

Fasan, der, φασιανός. Πτηνὸν τὸ ὁποῖον μετεφέρθη ἐκ τοῦ
ποταμοῦ Φάσεως τῆς Κολχίδος ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν εἰς
τὴν Εὐρώπην.

Faschine, die, δέμμα κλαδίσκων. Ἐκ τὸ λατ. fascis.

Faser, die, ἄχρηστον λείψανον νημάτων, νήματα κρέατος,
ὅρα Faden.

Fass, das, πίθος. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα fassen ἢ ἀπὸ τὸ λατ. vas.
fassen, πιάνειν, περιλαμβάνειν, ἀπὸ fangen.

fast, σχεδὸν, περὶ ποῦ, ἀντ' αὐτοῦ εὐρίσκεται fest.

Fasten, νηστεύειν. Ἀρχαῖος τις ἐτυμολόγος ἐξηγεῖ τὴν ση-
μασίαν ὡς ἐκ τῆς προπαρασκευῆς διὰ τῆς νηστείας εἰς με-
γάλας ἐορτάς, ἐκ τοῦ ῥήματος fassen, ὅθεν sich gefasst
machen, ἑαυτὸν ἑτοιμον ποιεῖν.

faul, σάπιος, ὀκνηρός. Συμφ. μὲ φαῦλος.

Faum ἀντὶ Schaum, ἀφρός. Ἰσως ἐκ τοῦ λατ. Spuma.

- Faust, die**, πυγμή. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **Fust, Fist**, σλαβ. **pest**, συμφ. με πύξ καὶ τὸ λατ. **pugnus**.
- Fechten**, μάχεσθαι, φιλονικεῖν, ἐπαιτεῖν, ταχέως κινεῖν. Ἀναφέρ. εἰς τὸ **Faust**, πυγμή, εἰς τὸ **Fehde**, (παραγ. ἀπὸ **Wig**) πόλεμος, ἀπὸ **figan**, πολεμαῖν.
- Feder, die**, πτερόν. Σλαβ. **pero**, ἀναμφ. ἐκ τῆς ἑλλ. γλώσ.
- Fee, die**, ἡμίθεα ἢ μάγισσα. Ποιητ. ἐκ τοῦ λατ. **fatum**.
- Fehde, die**, μῖσος, ἔρις, πόλεμος, ὅρα **fechten**.
- fehlen**, λανθάνειν, συγγενὲς με **falsch**. Ἐκ τοῦ λατ. **fallere, falsum**.
- Fehm, die**, πρῶτον μυστικὸν δικαστήριον, τὸ ὁποῖον τοὺς ἐνόχους πάραυτα, ἅμα τὸ ἐγκλημά των ἐφημίζετο, ἐτιμώρει· **vehmen** ἀποκηρύττειν, προγράφειν· συμφωνεῖ καὶ μετὸ φημίζειν.
- feig, δειλός**. Ἀρχ. **faig, feawa, few**, ὀλίγος, γαλλιστὶ **peu**, ἀναλογ. μετὸ λατ. **paucus**.
- Feiern**, ὅρα **feuern**.
- Feige, die**, σῦκον. Ἐκ τοῦ λατινικοῦ **Ficus**.
- feil, πωληταῖος**. Τὸ πάλαι **veile, vail**, συμφ. μετὸ λατ. **venale** καὶ **πωλέω**.
- feilen**, ξινίζειν. Αναφέρεται εἰς τὸ φαλύνειν, καὶ τὸ λατ. **polire, γυαλίζειν**.
- fein, λεπτός**. Συμφ. κατὰ πάσας τὰς σημασίας του μετὸ λατ. **finus**.
- Feind, der**, ἐχθρός. Ἐκ τοῦ ἀρχαίου ῥήματος **fian**, μισεῖν, (ὅρα **fechten**).
- feist, παχύς**. Ἐκ τοῦ ἀρχαίου ῥήματος **föden**, τρέφειν (ὅρα **Futtern** καὶ **Vater**).
- Feld, das**, πεδιάς, ἀγρός. Ἡ ἀρχικὴ σημασία εἶνε ἡ ἀρχαιοτέρα. Κατὰ τὸν Ἡσύχιον, σημαίνει εἰς τοὺς Φρύγας βέλτη, χώραν, οἱ Ῥωμαῖοι μετέφρασαν τὰ ἀπὸ **Feld** σύνθετα ὀνόματα πόλεων, μετὰ **villa**, οἷον **Fürstenfeld, villa principis**.

- Feldmarschall, der, στρατάρχης. Από τὸ γαλλ. Mareschall de camp, campus, Feld.
- Feldscherer, der, χειροῦργος στρατιωτικός, (ὅρα scheren).
- Felgen, ἀνατρέπειν εἰς τὴν γεωργίαν, ἀροτριᾶν. Ἀναφέρεται εἰς τὸ λατινικὸν *volvere*, ὅρα *wälzen*. Ἐκ τούτου τὸ ὄνομα Felgen, τὰ μέρη ἐξ ὧν συντίθεται ὁ τροχός.
- Fels ἢ Felsen, der, βράχος. Ἀρχ. λατ. *falesia*, γαλλ. *falaise*.
- Fenchel, der, μάλαθρον ἢ μάραθρον (φυτόν). Ἐκ τοῦ λατ. *foeniculum*.
- Fenster, das, παράθυρον, συμφ. μετὰ τὸ λατ. *fenestra* (παράβ. φέγγω).
- Ferkel, das, γουρουνόπουλον. Ἐκ τοῦ λατ. *porcus*, χοῖρος.
- fern, μακράν. Παραβάλλ. μετὰ τὸ «πόρρω, *porro*».
- Ferse, die. Ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐλληνικὸν ὄνομα «πτέρνα» ἢ τὸ λατινικὸν *perna*.
- fertig, ἕτοιμος. Ἐκ τοῦ ῥήματος *fahren*.
- fesseln, δένειν. Ἐκ τοῦ *fassen*.
- fest, στερεός. Ἐκ τοῦ *fassen* (συγκρ. *manifestus*).
- Fest, das, ἑορτή. Ἐκ τοῦ λατίν. *festum*.
- Fett, das, πάχος, ὅρα *feist*.
- Fetzen, der, κομμάτιον. Ἐκ τοῦ λατ. *Fioza*, *Fettucia*.
- feucht, ὑγρός. Ἀναφέρεται εἰς τὸ λατ. *fucus*, *fucatus*, ἔθεν *aquam in fauces dare*.
- Feuer, das. Ἐκ τοῦ *pūr*.
- feyern, ἑορτάζειν. Ἐκ τοῦ λατ. *seriae*, *feriare*.
- Fiacker, der, ἄμαξα καὶ ἄμαξᾶς ἐνοικιαστοί. Τὸ ὄνομα ἐλήφθη ἐκ τῆς εἰκόνης τοῦ ἁγίου *Fiacre*, ποτὲ βασιλέως τῶν Σκώτων, ἡ ὁποία εὕρισκετο ζωγραφισμένη ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ πρώτου ἐπιχειρηματίου τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ νὰ ἐνοικιάζῃ ἄμαξας.
- Fibel, die, ἀλφαριθμητάριον. Ἐκ τοῦ βιβλίου.

Fichte, die, συμφωνεῖ μὲ τὰ πεύκη, πίτος, πίττα, πίσσα μὲ τὸ λατιν. *pix* (ᾧρα *Pech*).

Fieber, das, πυρετός. Ἐκ τοῦ λατ. *febris*, τοῦ ὁποίου ἡ ρίζα *pūr*.

Filz, der, ὕλη ἐξ ἧς κατασκευάζονται πίλοι. Ἀπὸ τὸ λατ. *Pileus*.

finden, εὐρίσκειν. Ἀρχ. λατ. *findere*, (*offendere*) συμφ. μὲ *venire, invenire*.

Finger, der, δάκτυλος. Ἐκ τοῦ *fangen* (*fang*), καὶ τὴν κατάληξιν *er*.

Fink, der, φρυγίλος, πτηνόν, τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τῆς φωνῆς του ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν του.

Finster, σκοτεινός. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *bister*, (ᾧρα *düster*).

Finte, die, πανούργημα. Ἐκ τοῦ γαλλ. *Feinte*, προσποιήσις.

Firmament, das, στερέωμα. Ἐκ τοῦ λατ. *firmamentum*. *firmeln* ἢ *firmen*, μυρῶνειν (μυστήριον). Ἐκ τοῦ λατ. *confirmare*.

Firner, der, ὄρος κεκαλυμμένον μὲ χιόνα καὶ πάγον. Ἡ ρίζα εἶναι *bar, bor* (*ber, byr*) ὑψηλός (ᾧρα *Berg*) ὅθεν καὶ *Berner, Brenner, Pyrenaen*, ὀνόματα ὀρέων.

Firniss, der, λατ. *vernix*, ἀπὸ βερνίκη.

Firste, die, κορυφὴ ὀρέων καὶ οἰκοδομημάτων. Ἐκ τοῦ *Firner*.

Fisch, der, ἰχθύς. Συμφ. μὲ τὸ λατ. *piscis*.

Fistel, die, σύριγξ καὶ ἀπόστημα (νόσος). Ἐκ τοῦ λατ. *fistula*.

Fittich, der, πτέρυξ. Ἀρχ. *Fettach, Fedacha*, ἀπὸ τὸ *Feder*.

flach, ἐπίπεδος. ἴσον μὲ *platt*, συμφ. μὲ πλάξ.

Flachs, der, λινάριον. Ἐκ τοῦ λατ. *filacium*, γαλλ. *filasse*.

Τὰ ἀρχαῖα *Fleax, Flax*, σλαβ. *Wlas*, σημ. κόμη, θρίξ.

flackern, κίνησις φλογός. Ἐκ τοῦ λατ. *flagrare* ἢ *fliegen*. (ᾧρα *Flagge, flattern*.)

Fladen, der, πλακούντιον λεπτόν (κόπος τῶν βόων). Ἐκ τοῦ λατινικοῦ flato, γαλλ. Flan.

Flagge, die, σημαία (τῶν πλοίων). Ἐκ τοῦ fliegen πετῶ.

Flamme, die, φλόξ. Λατινιστὶ flamma.

Flanell, der, ὑφασμα μάλλινον. Γαλλ. Flannelle, ἔκ τοῦ ἀρχ. λατ. Flamineum ἢ Flancha.

Flanke, die, πλευρά, φάλαγξ. Ἀρχ. lancha, πλευρά ἐν γένει, γαλλ. flank, (ὅρα lang, Lende).

Flasche, die, φιάλη. Εἰς τὸν ἱσύχιον, φλάσκων, λατ. flasca.

Flath, der, καθαριότης, κόσμημα (ἄχρηστ. ὅρα Unflath).

flattern, πτερυγίζειν. Ἀπὸ fliegen, μεταφορ. φλύδων.

flau, ἀδύνατος, ἄνοστος, ὅρα lau.

Flaum, der, χνούδι, πτίλον. Ἐκ τοῦ λατ. pluma.

flechten, λατ. plectere, plicare, ἀπὸ πλέκειν.

Fleck, der, μέρος ἐπιφανείας, θέσις, τεμάχιον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. fläka, μοιράζειν.

Flecken, der, κώμη, ὅρα Fleck.

Fledermaus, die, νυκτερίς. Ἐκ τοῦ flattern καὶ Maus.

Flegel, der, κόπανον (ἐργαλεῖον τῶν γεωργῶν εἰς τὰ ἀλώ- νια). Συμφ. μὲ τὸ λατ. flagellum, καὶ μὲ fliegen.

flehen, ἱκετεύειν. Ἐκ τοῦ flechten, συμφ. μὲ τὸ λατ. sup- plicare (ὅρα flechten).

Fleisch, das, σὰρξ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Leik (ὅρα Leiche).

Fleiss, der, ἐπιμέλεια, σπουδὴ, ἐπιτηδιότης. Ἡ κίνησις εἶνε προφανῶς ἡ πρώτη ἰδέα, ἥτις ἐνυπάρχει εἰς τὴν ἔννοιαν ταύτης τῆς λέξεως, καὶ ἀνήκει ἐπομένως εἰς τὸ πλῆθος τῶν λέξεων, αἵτινες δηλοῦσι κίνησιν (ὅρα fliessen).

flicker, διορθώνει, μπαλόνειν. Ἐκ τοῦ Fleck.

fliegen, πετᾶν (ἀνώμ. floh geflohen). Ἐκ τοῦ ἀρχ. flio, flo, ταχέως, συμφ. μὲ τὸ λατ. volare.

flichen, φεύγειν, ὅρα fliegen.

Fliessen, ῥέειν, (ἀνώμ. floss, geflossen). Ὄρα fliegen συμφ.
μὲ τὸ λατ. fluere, καὶ μὲ τὸ βλύζειν.

fimmern, σπινθηροβολεῖν. Ἐκ τοῦ Flamme.

flink, ταχύς. Ἀπὸ blinken, λάμπειν (ὄρα fliegen).

Flinte, die, τουφέκιον. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ πυρολίθου Flint.

Flitter, der, φύλλον χρυσοῦ, μετάλλου, λεπτὸν, ἐλαφρὸν,
πρᾶγμα λάμπον. Ἐκ τοῦ fliegen.

Flitterwoche, die. Συνθ. ἔκ τοῦ Flitter καὶ Woche. Ἀπὸ τὸ
ἔθος τοῦ στρώνειν διάφορα στιλπνὰ ἄνευ ἀξίας πράγματα
πρὸ τῆς οἰκίας τῆς νύμφης (ὄρα Flitter).

Flocke, die, νιφᾶς (χιόνος). Ἀπὸ τὸ fliegen (ὄρα Flitter,
Locke).

Floh, der, ψῆλος. Ἐκ τοῦ fliehen (floh, geflohen).

Flor, der, ἄνθος, ὕψασμα λεπτόν. Ἐκ τοῦ λατ. florere.

Floren, der, γαλλ. florin, ἰταλ. fiorino. Νόμισμα μετὰ
ἐπιτυπομένου ἄνθους, τὸ ὁποῖον ἐκόπη πρῶτον εἰς τὴν πό-
λιν Φλορεντίαν (ὄρα Flor).

Floss, das, σχεδία. Ἐκ τοῦ fliessen.

flössen, κομίζειν διὰ σχεδίας. Ἐκ τοῦ Floss.

Flöte, die, αὐλός. Ἐκ τοῦ λατ. flare, φυσᾶν.

fluchen, βλασφημεῖν, ἤδη τὸ 790 fluachenne, ἡ πηγὴ ἄγνωστος.

Flucht, die, φυγή. Ἐκ τοῦ fliehen.

flüchten, καταφεύγειν. Ἐκ τοῦ Flucht.

Flug, der, πτήσις. Ἐκ τοῦ fliegen.

Flügel, der, ἢ Fittich, πτέρυξ. Ἐκ τοῦ fliegen.

Flur, die, πεδιάς πρασίνη, ἀγρὸς, πρόδομος. Ἐκ τοῦ Flor.

Fluss, der, ποταμός. Ἐκ τοῦ fliessen.

Fluth, die, παλίρροια. Ἐκ τοῦ λατ. fluctus.

Focke, die, καρπία (τῶν πλοίων). Ἐκ τοῦ fügen, συνθέτειν.

Fohre ἢ Föhre, die, πεύκη, δένδρον, οὔτινος τὸ ξύλον πε-
ριέχει πίσσαν, ῥιτίνην, ὅθεν καὶ εὐκαυστον. Ἐκ τοῦ ἀρχ'

Foraha, Fure, Feuer (πῦρ).

folgen, ἀκολουθεῖν. Ἡ πηγὴ τούτου τοῦ ῥήματος εἶνε ἄγνωστος. Ἀρχαῖος τις ἐτυμολόγος συγκρίνει τὸ **folgen** μὲ ὄλκος, ἰχθυος (ὄρα **wallen**).

Folter, die, βάσανα. Ἡ μηχανὴ τῶν Ῥωμαίων, δι' ἧς ἐβάσανιζαν, ἐν εἶδει ἵππου ἢ πώλου ὄνομ. **Equuleum, Puledrum**, ἐξ οὗ **Folter**.

foppen, περιγελᾶν, περιπαίζειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **Fob** (ἀγγλ. **to fob**) μωρός.

fordern, ζητεῖν, ἀπαιτεῖν. Ἀρχ. λατ. **foderare** ἡ ἔννοια τοῦ καλεῖν ἐνώπιον ἑαυτοῦ, ἐπιτρέπει τὴν παραγ. ἐκ τοῦ **vor, vorder**, πρὸς, ἔμπροσθεν.

Forelle, die, θράσσα, (εἶδος ἰχθύος ποικιλοχρ.). Ἐκ τοῦ λατ. **variolus** ἢ **Foria**.

Form, die, σχῆμα. Συμφ. μὲ τὸ μορφή. Ἐκ τοῦ λατ. **forma**.

forschen, ἐρευνᾶν. Τινὲς ὑποθέτουσι τὸ ῥῆμα **fragen**, ἐρωτᾶν, ἄλλοι τὸ ῥῆμα **fahren**, (**Erfahrung**, ἐμπειρία) καὶ **fordern**. Τὸ ἀρχ. **fargen**, σημ. βιαίως ζητεῖν.

Forst, der, δάσος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. λατ. **forestum**, γαλλ. **forêt**, ἀγγλ. **forest**. Τὸ ἀρχ. **Bor**, σημ. δάσος, τὸ σλαβ. **borowice**, πεύκη καὶ δένδρον.

fort, ἐμπρὸς, μακράν. Ἀπὸ **vor** ἢ **für**, (παραβ. τὸ λατ. **pro**).

Fracht, die, φόρτωμα (πλοίου, ἀμάξης). Ἐκ τοῦ λατ. **Fretta, Frectagium**, γαλλ. **fréter**, ἢ ἐκ τοῦ **fahren**.

Fractur, εἶδος γραφῆς. Ἐκ τοῦ λατ. **fractura**.

fragen, ἐρωτᾶν. Ἄν καὶ ᾗνε τὸ ῥῆμα ἀρχαιότατον καὶ θεωρεῖται πρωτότυπον, ἀναφέρεται βασίμως εἰς τὸ λατινικὸν **rogare, interrogare**.

Fraiss, die, τρύμος, φόβος, πόνος, νόσος τῶν παιδίων. Ἐκ τοῦ φρυάσσομαι (φρύττω).

Franse ἢ **Franze**, κροσσός. Ἐκ τοῦ λατ. **Frangia**, γαλλ. **Frange**.

Franzband, der, δέσιμον βιβλίου (εἰς δέρμα, μὲ χρυσὴν ἐπιγραφὴν) ἀντὶ französischer Einband.

Frass, der, ὄρα fressen.

Fratze, die καὶ Protz, der, μωρόν τι εἰς πράξιν καὶ λόγον.

Τὸ πάλαι Proat, ἀγγλ. prate πιθανῶς ἐκ τοῦ φράζειν.

Frau, die, κυρία. Οἱ ἐτυμολόγοι πάντες συμφωνοῦσιν εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ ὀνόματος, ὅτι εἶναι τὸ πάλαι ἐπίθετον frau, fraue, fraues (frei, ἐλεύθερος) ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔμεινε μόνον τὸ τοῦ θηλυκοῦ γένους ἄνευ e.

Fräulein, das, κυρία ὑποκορ. τοῦ Frau.

frech, αὐθάδης, ἐκ franc ἢ frei. Ἀναλογ. μὲ τὸ λατ. ferox, γαλλ. farouche.

frei, ὄρα frey.

fremd, ξένος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. fram (fern μακρὰν) ἀγγλ. from.

fressen, τρώγειν, (ἀνώμ. frass gefressen). Ἐκ τοῦ ἀρχ. frezzen, fretten, συμφ. μὲ βρύττειν.

Freude, die, χαρά. Ὁρα freuen.

Freuen, χαίρεσθαι. Συμφ. μὲ τὸ εὐφραίνειν.

Freund, der, φίλος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. frigon, ἀγαπᾶν (Freja

Frigga, ἡ Ἀφροδίτη), καθὼς τὸ λατ. amicus ἀπὸ amare.

Frevel, der, ἀνοσιούργημα. Ἡ ρίζα fren φαίνεται ὅτι εἶνε τὸ frey, παραβ. μὲ τὸ λατ. frivolus.

frey, ἐλεύθερος. Ἀρχ. frau, ὁ Ἡσύχιος μεταφράζει τὸ ὄνομα Φρύγες μὲ ἐλεύθεροι, παραβ. φρέειν, ἀφίνειν.

freyen, μνηστεύεσθαι. Ἐκ τοῦ ἀρχ. frigon, ἀγαπᾶν (ὄρα Freund, Frau).

freilich, μάλιστα, τῷ ὄντι. Ἐκ τοῦ frei.

Friede, der, εἰρήνη. Ἐκ τοῦ frei, frey. Ἀρχ. Freyth σημ. ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην.

frieren, κρυώνειν, παχύνειν. Συμφ. μὲ τὸ φρύσσειν, μὲ τὸ λατ. frigere καὶ rigere (ρίγος).

Friesel, das, νόσος τῶν τέκνων. Ὁρα Fraiss καὶ frieren.

frisch, δροσερός, νωπός, νέος ζωηρός. Ἀρχ. λατ. *friscus*, μάλλον ὅμως ἀναφέρεται εἰς τὸ *frieren*.

Frist, die, προθεσμία, ἐκ τοῦ *vor* ἢ *fort*. Σημ. πρὸς διαφω-
ρὰν τοῦ *fort*, μόνον διάρκειαν.

froh, εὐθυμος, χαρούμενος. Ἐκ τοῦ ἀρχαίου *frou*, ἢ *fro* ὅρα
freuen.

Frohlocken, ὅρα *locken*.

Frohn, ἱερός, ἅγιος, κύριος. Ἐκ τοῦ *der Frau*, ἀνὴρ σύζυγος
(ὅρα *Frau*).

fröhnen, ὑπηρετεῖν τινι. Ἐκ τοῦ *Frohn*.

fromm, φρόνιμος. Τὸ πάλαι δυνατὸς, σφοδρὸς, ἀνδρείος, εὐ-
ρηνικὸς, αἵτινες σημασίαι ἐπιτρέπousι νὰ ἀναφέρηται εἰς
τὸ ἀρχαῖον ἐπὶ ῥῆμα *ram*, δυνατὸς, ῥώμη (ὅρα *fremd*).

Frosch, der, βάτραχος. Ἐκ τοῦ λατ. *Bruscus*.

Frost, der, ῥίγος, ὅρα *frieren*.

Frucht, die, καρπός. Ἐκ τοῦ λατιν. ὀνόμ. *fructus*.

Früh, πρωτῆ. Ἐκ τοῦ *für* (ἀντὶ *vor*, πρὸ) πρωτῆ.

Frühling, der, ἔαρ. Ἀπὸ *früh*.

Fuchs, der, ἀλώπηξ. Τινὲς παράγ. τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸ ἀρχ.
Fahs, πολύτριξ, ἢ *fews*, γαλλ. *fauve*, φαιός.

Fuchtel, die, ξίφος (φάσγανον). Ἀπὸ *fechten* (*focht*).

Fuder, das, φόρτωμα φορτηγοῦς ἀμάξης. Ἀπὸ *fahren* (*fuhr*).

fügen, ἴδιος τρόπος τοῦ συνδέειν τὰ ξύλα. Συμφ. μὲ πῆγειν,
καὶ μὲ τὸ λατ. *figere*, *Fug*, καλὸς τρόπος, *füglich* καλῶ
τῷ τρόπῳ,

fühlen, ἅπτεσθαι (αἰσθάνεσθαι). Ἀρχ. *fualen*, *fölen*, ἀντ'
αὐτῶν *empfinden*.

Fuhre, die, φορτηγὸς ἅμαξα. Ἀπὸ *fahren*.

führen, ἄγειν. Ἀναφέρεται εἰς τὸ ῥῆμα φέρειν.

füllen, γεμίζειν. Ἐκ τοῦ *voll*, πλήρες. Συγκρίνει πολλὸς,
βύλλος.

Füllen, das, πῶλος. Ἀρχ. Fohlen, λατιν. pullus, ἐκ τοῦ πῶλος (ὄρα Folter).

Fund, der, εὑρημα. Ἀπὸ finden (fand, gefunden).

Funke, der, σπινθήρ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. fyr, πῦρ.

für (πρόθεσις) διὰ, πρός. Ἀντ' αὐτοῦ πολλάκις vor, συμφ. μετὴν λατ. pro.

Furche, die, αὔλαξ, Ἀπὸ τὸ ῥῆμα fahren (fuhr).

Furcht, die, φόβος. Ἀπὸ fürchten.

Fürchten, φοβοῦμαι. Τὰ ἀρχ. frihtan, vruchten, frigte ἀναφέρονται εἰς τὸ ῥῆμα φρύττειν.

Furie, die, ἐριννός. Ἀπὸ τὸ λατ. furia.

Fürst, der, ἡγεμών. Ἀπὸ für, ἀντι vor, ἡγουν fürderste ἀντι vordersie, συγκοπή Fürst, ἀγγλ. first, ὁ πρῶτος.

Furt, die, ἀβαθές μέρος ὕδατος, ἀπὸ fahren.

Fuss, der, συμφωνεῖ μετὰ ποῦς.

Futter, das, νομὴ καὶ ὑπόστρωμα (ἀπὸ ὑφασμα, δέρμα). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. fōden, τρέφειν. Τὸ λατ. Fulrus, γαλλ. fourreau, ἰταλ. fodro, θήκη.

.....

G.

Gabe, die, δόσις. Ἀπὸ geben (gab).

Gabel, die, πηρούριον. Ἀρχ. λατ. gabalus, εἰς τινὰς γερμαν. διαλέκτ. Forke, die, γαλλ. fourchette. Ὅρα Giebel, τὸ γαλλ. Javelot ἀκόντιον.

gackern, κακαρίζειν. Μίμησις τῆς φωνῆς τῶν ὀρνίθων.

Gaden, der, δῶμα, οἰκίσκος, πάτωμα. Ἐκ τοῦ λατινικοῦ gades, τόπος περιφραγμένος, ὄρα Gatter,

gaffen, χάσκειν. Ἀπὸ τὴν συλλ. ge, καὶ τὸ ἐπὶ ῥῆμα offen, ἀνοικτὸς geoffen.

gähnen, χασμασθαι. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. gane (Gaum) οὐρανίσκος.

Συμφ. μὲ χαίνειν.

gähren, αναθράζειν. Ἀντ' αὐτοῦ aufgehen, αναθαίνειν, αναθράζειν, παραγ. ἀπὸ gehen.—Εἰς τὴν σλαβ. γλ. gor ἢ hor, ἐπάνω, Gora, ἢ hora, ὄρος.

Galéere, die, κάτεργον (πλοῖον). Ἐκ τοῦ λατ. Galera, γαυλός.

Galgen, der, ἀγχόνη. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Gagl, κλάδος.

Galla, die, ἐπίσημος στολή. Ἰσπαν. gala, ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ.

Challah, τῆς αὐτῆς σημασίας.

Gallapfel, der, κηκίδι, σύνθ. ἀπὸ gall χολή, καὶ Apfel, μῆλον.

Galle, die, χολή. Ἐκ τοῦ ἑλλ.

Gallosche, die, ξύλινα σανδάλια. Γαλλ. galoche, ἀπὸ καλόπους.

Galopp, der. Γαλλ. galop, ἀπὸ καλπάζειν.

Gang, der, βάδισμα ἀπὸ gehen (Μετοχ. gegangen).

Gans, die, χήνα, (χάν, χήν) ἀπὸ τὸ λατ. anser.

Gant, die, πλειοδοσία. Ἀπὸ τὸ λατ. quanti.

ganz, ὅλος, ὁλόκληρος, σῶος. Ἀνήκει εἰς τὸ ῥήμα genesen, genas. Ἀντὶ τοῦ ganz πολλ. heil, σῶος.

gar, ἕτοιμος, ἐντελὴς, λίαν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. garo, ἢ karo παρασκευάζειν.

Garbe, die, δέμμα ἀσταχύων. Λατιν. garba, γαλλ. gerbe.

Gärben, βυρσεύειν, ἀπὸ gar.

Garn, das, νῆμα. Ἐκ βαμβάκιον ἢ λινάριον ἀπὸ gar.

Garten, der, κήπος, διαλέκτ. Gardd, Garden, γαλλ. jardin ἐκ τοῦ gaden.

gäschen, ἀφρίζειν. Ἀπὸ gähren, τὸ ἐβραϊκ. Gasch, καταρράκτης, γαλλ. Gascade.

Gasse, die, ὁδὸς (ἐντὸς πόλεως) ἀπὸ Gaden.

- Gast, der, ξένος. Σλαβ. host, από τὸ λατ. hostis.
- Gatte, der, σύζυγος, (ἀνὴρ κατὰ νόμον εἰς μίαν σύζυγον περιορισμένος). Από gaden.
- Gatter, das, κιγκλῖς, κάλλιον Gitter, από Gaden.
- Gattung, die, γένος, εἶδος. Από Gatte.
- Gau, der, χώρα, ἐπαρχία, ἐξοχή. Από γαῖα, γρά, γῆ.
- Gaukeln, ταχέως κινεῖν, θαυματοποιεῖν. Από τὸ λατ. joculari.
- Gaul, der, ἵππος. Συγκοπή τοῦ λατ. caballus.
- Gaumen, der, οὐρανίσκος. Τὸ πάλαι gane (ὄρα gähnen), παραβ. γευματίζειν.
- Gauner, der, ἀπατεῶν. Από Gau.
- gebaren, φέρεσθαι, (ἡθικῶς). Από bären, φέρειν.
- gebären, γεννᾶν. Ἐκ τῆς ἐβραϊκ. καὶ τὸ λατ. parere.
- geben, δίδειν, (ἀνῶμ. gab). Από τὸ ἀρχ. Gaff, φούχτα, παραβ. ἐγγεῦω.
- Geck, der, ἄνθρωπος μωρὸς, καλ. Gauch. Από gaukeln.
- gedeihen, εὐδοκιμεῖν (gedieh, gediehen). Τὸ πάλαι deihen, diggen, από dicht ἢ dick, πυκνός.
- gediegen, γνήσιος, καθαρὸς (εἰς μέταλλα). Ἐκ τοῦ gedeihen.
- gefallen, ἀρέσκειν, (παρατατ. gefiel). Ἐκ τοῦ ἀρχ. Keval-
- len, ἀρμόζειν, συμφέρειν, vallen ἢ fallen, ἀρέσκειν, παραβ. φιλεῖν.
- gegen, πρὸς, ἀντὶ, κατὰ (τοῦ, τῆς). Ἀρχ. gan (gen) δηλοῦ, κίνησιν, τάσιν, από τὸ gehen.
- Gegend, die, τόπος, χώρα. Από τὴν πρόθεσιν, gegen.
- Gegenwart, die, παρουσία. Συνθ. από gegen καὶ war.
- geheim, μυστικῶς, οἰκίως. Ὁρα heimlich.
- gehen, βαδίζειν (ἀνῶμ. ging, gegangen) gan, gaen, παραβ. κίω καὶ τὸ λατ. eo.
- Gehirn, das, ἢ Hirn, ἐγκέφαλον. Π.θ. από κρανίον.
- Geifer, der, σίελος. Ἀναφ. εἰς Eifer.

Geige, die, μουσικὸν ὄργανον τετράχορδον. Παρὰ τοῖς Ῥω-
μαίοις ἦδη Chelys καὶ giga.

Geil, παχὺς, ἀσελγής. Ἀπὸ χυλός, παραβ. γάλα.

Geisse, die, αἶξ ἀπὸ γίθα. Κατὰ τινὰς διὰ μεταθέσεως τῶν
στοιχείων, ἀπὸ Ziege.

Geissel, der, αἰχμάλωτος. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. λατ. Gisilis.

Geissel, die, μάστιξ. Ἐκ τῆς Σουῖδ. γλ. gisl, ἀκτίς.

Geist, der, πνεῦμα. Εἰς βίβλον τοῦ 1483 εὑρίσκεται τὸ χω-
ρίον· Gott geistete in sein Antlitz den Geist des Le-
bens, ὁ Θεὸς ἐπνευσε εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ (ἀνθρώπου) τὸ
πνεῦμα τῆς ζωῆς· εἰς ἄλλην βίβλον Gott blies κ τ λ. ἐξ οὗ
εἶναι δῆλον, ὅτι τὸ ὄνομα Geist καθὼς καὶ πνεῦμα εἶναι
μίμησις τοῦ ἥχου τῆς πνοῆς.

Geiz, der, φιλαργυρία, ζωνρά ἐπιθυμία. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. geh-
ren (vñn begehren) ζητεῖν.

Gekröse, das, περιτραχίλιον, ἐνδόστια (ὄρα kraus). Συμφ.
μὲ κροσσός.

Geländer, das, περίφραγμα ἐκ στυλιδίων. Ἀρχ. λατ. glan-
dis, ὄρα Latte, Lende.

gelb, κίτρινος. Ἀρχ. gul, ἰταλ. giallo.

Geld, das, χρήματα. Ἀπὸ gelten, ἀξίζειν.

Geleit, das, συνοδία, ὄρα leiten, Glied.

Gelinde, ὄρα linde.

Gelingen, ἐπιτυχάνειν. Ἀντὶ τοῦ ἀρχ. lingen, (ἀνωμ. lang
gelungen) misslingen, ἀποτυχάνειν.

Gelten, ἀξίζειν, (ἀνωμ. galt, gegolten). Αρχ. gelda ἢ gella
ἢ ὁποῖα λέξεις κατὰ τὸν ἐτυμολόγον Οὐάχτερον ἔκ τῆς
εβραϊκῆς γλώσσης ὑπὸ σημασίαν ἰσχύς, ἰσχύειν.

Gelübde, das, τάξιμον, ὅρκος. Ἀπὸ loben.

gemach, μαλακῶς, ἀργῶς, ἀναπαυτικῶς. Ἐκ τοῦ ἀρχ. gi-
mah, σύνθετον ἀπὸ gi (vñn ge) καὶ mah (vñn mach) τὸ

- ὁποῖον τελευταῖον εὐρίσκεται εἰσέτι εἰς allmählig, ἀργά,
τὸ λατ. mollis, θεωρεῖται ὡς πηγὴ.
- Gemach, das, θάλαμος, (δι' ἀνάπαυσιν), ὅρα τὸ προηγού-
μενον.
- Gemahl, der, ὁ σύζυγος. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα machen, ὑπὸ τὴν
σημασίαν ἐννόνειν, μιγνύειν.
- Gemein, κοινῶς. Ἀπὸ Meen καὶ mein, λογίζεται εἰς τὸ
manch, Menge, παραβ. communis.
- Gemse, die, ἡ Gämse, ἀγριοαῖξ. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. kam (νῦν
krumm) καμπήλος, ἕνεκα τῶν καμπήλων κεράτων τού-
του τοῦ ζώου.
- Gemüse, das, ὄσπρια, λαχανικά, ὅρα Muss.
- genau, πλησίον, στενός, ἀκριβός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. nau, νῦν
nahe.
- genesen, ἀναρρώνεσθαι. ὅρα geniessen.
- geniessen, ἀπολαμβάνειν, (ἀνὼμ. genoss, genossen). Ἀρχ.
nieton, neten, geneten, njuta (Eten ἀντὶ essen, τρώγω).
- Κατὰ τινος ἀπὸ essen, κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ τὸ λατ. utor.
- Genoss, der, σύντροφος. Ἀπὸ geniessen.
- genug, ἀρκετά. Ἀρχ. genoch, noog, ὅρα noch.
- Genuss, der, ἀπόλαυσις. Ἀπὸ geniessen.
- gerade, κατ' εὐθείαν, ἀκριβῶς. Ἀπὸ ge καὶ rade (rae, räf)
συμφ. μὲ τὸ λατ. rectus.
- Geräth, das, σκεύη. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. reiten, ἐτοιμάζειν, νῦν
bereiten.
- gerathen, καταντᾶν, ὅρα rathen.
- geringe, ὀλίγος, μικρός. Τὸ ἀρχ. ring, ἐλαφρὸς, παραβ. τὸ
γαλλ. rien.
- gern, εὐχαρίστως, ἀγαπῶ νὰ . . . Ἐκ τοῦ ἀρχ. gehren, νῦν
begehren.
- Gerste, die, ἕκ τοῦ ὀνόματος κριθῆ.
- Geruch, der, ὁσφρυσίς, ὅρα riechen.

Gerücht, das, φήμη. Ἐκ τοῦ ἀρχ. rügen, φημίζεῖν, ἐπειδὴ εὗρίσκεται εἰς τινὰς ἀρχαίους συγγραφεῖς, Gerüft ἀντὶ Gerücht, μαλλ. ἀπὸ rufen.

Gerülle, das, χρώματα καταπεσμένα. Ἀπὸ rollen.

Gerüst, das, παράπηγμα, ὅρα rüsten.

Gesandte, die, ἀπεσταλμένοι, πρέσβυς. Ἀπὸ senden, πέμπειν.

Geschehen, συμβαίνειν (ἀνὼμ. geschah geschehen). Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀρχαίου ἐτυμολόγου Οὐάχτερ ἀπὸ τὸ λατ. cadere καὶ accidere, ἐξ οὗ ἐσχηματίσθη τὸ ἀρχ. γαλλ. escheoir.

Geschichte, die, ἱστορία. Ἀπὸ geschehen.

Geschirr, das, σκεῦος. Ἀρχ. Kiscirre, Kar καὶ Kas, εἰς ταῦτα ἀναγνωρίζουσιν οἱ πλεῖστοι ἐτυμολόγοι τὸ λατ. Vas.

Geschlacht, καλὸς, καλοῦ εἶδους, ὅρα Geschlecht.

Geschlecht, das, γένος. Ἀρχ. Slahta, Schlacht Schlecht, Slag, εἶδος καὶ οἰκογένειζ, ἀπὸ schlagen, schlachten ὅθεν Schlag εἶδος, γένος, ἀντὶ Geschlecht.

Geschmeide, das, στολίδια ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα schmieden, σφυρηλαττεῖν.

Geschmeiss, das, σκῶρ, μεταφορ. ἔντομα ζῶα, οὐτιδανοὶ ἄνθρωποι. Ἀπὸ schmeissen, κοπρίζειν.

Geschöpf, das, πλάσμα. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα Schöpfen, πρώην ἀντὶ τοῦ Schaffen, πλάττειν.

Geschwader, das, ἔλκῃ ἱππικοῦ, μέρος στόλου. Ἀπὸ τὸ ἰταλ. squadra, σωρὸς, τὸ ὁποῖον ἐκ τοῦ λατ. quatuor.

Gesell, der, σύντροφος, βοηθός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ῥῆμα sellen, συναθροίζεσθαι, τὸ ὁποῖον παράγ. ἀπὸ Sal ἢ Saal.

Gesicht, das, πρόσωπον. Ἀπὸ sehen, ὁρᾶν.

Gesims, das, ῥάφη. Ἀρχ. Sims vñ Saum.

Gesinde, das, ὑπηρέται καὶ ὑπηρέτριαι μιᾶς οἰκίας, Gesindel, οὐτιδανοὶ ἄνθρωποι. Ἀπὸ senden πέμπειν.

- Gespanschaft, ὄνομα τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, δ
ἐπαρχος Gespan. Ἀπὸ τὸ σλαβ. Ban ἢ Pan, κύριος.
- Gespent, das, φάντασμα. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. spanen, πείθειν,
πλανᾶν.
- Gestade, das, παράλιον. Ἀπὸ Statt θέσις, τόπος στερεός,
λατ. statio.
- Gestalt, die, μορφή. Ἀπὸ stellen, stellte, gestellt, θέττειν.
- gestern, χθές. Ἀπὸ τὸ λατ. hesternus.
- Gestirn, ἄστρον, ἀστερισμός. Ἀπὸ Stern.
- Gestüte, das, ἵπποφορβεῖον, Ἀπὸ Stute.
- gesund, ὑγιής. Ἀρχ. sund, συμφ. μὲ τὸ λατ. sanus.
- Getreide, das, γεννήματα. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα tragen, φέρειν,
ἀρχ. Traid, Trad, getraid.
- Gewand, das, φόρεμα. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Wad, ἐξ οὗ Waeda,
Weed, Vastja, Weste, λατ. vestis.
- Geweih, das, κέρατα ἐλάφων. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. weichen, wi-
gen (ἐξ οὗ Wahn, Waffe ὅπλον) μάχομαι.
- gewinnen, κερδίζειν. Τὸ ἀρχ. Winnan, giwinnan, ἀπο-
κτᾶν, μάχεσθαι, συμφ. μὲ τὸ λατ. vinco, νικῶ.
- gewiss, βέβαιος. Παράγεται μᾶλλον ἀπὸ fest, στερεός, ἢ
ἀπὸ wissen.
- Gewürz, das, ἀρώματα. Ἀπὸ Wurzel καὶ würgen.
- Geyer ἢ Geier, der. Ἐκ τοῦ ἱέραξ.
- geziemen, πρέπειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ὄνομα Time, ἀγγλ. Time,
λατ. tempus, χρόνος ἢ ἀπὸ τὸ ῥῆμα Siemen (ἐξ οὗ τὸ
ὄνομα Time) φαίνεσθαι, γαλλ. Sembler, παραβ. σεμνός.
- Gicht, die, παράλυσις (νόσος). Ἀπὸ τὸ ῥῆμα gehen, βαδί-
ζειν (ὅρα Jacht, Jagd).
- Giebel, der, ἀνωτάτη ἄκρα, ἰδίως τῶν οἰκοδομημάτων, λατ.
frontispicium. Ἄντ' αὐτοῦ εἰς ἀρχ. συγγράμ. Gebel, κο-
ρυφή, κεφαλὴ, μὲ τὸ ὁποῖον τελευτ. συμφωνεῖ.
- Giessen, χύνειν, (ἀνώμ. goss, gegossen). Ἀρχ. geten,

- geotan, giutan, θεωρ. παραγ. από χύειν, παραβ. τὸ λατ.
gutta, τὸ γαλλ. jeter.
- Gift, die, δόσις, vñ Mitgift, προῖξ από geben.
- Gift, das, φάρμακον. Από geben.
- gilben, κιτρινίζειν, ἀντὶ gelb werden.
- Gilde, die, ἑταιρία (συντεχνιῶν). Από τὸ ῥῆμα gelten ἢ τὸ
ὄνομα Geld (ἀπὸ τὴν κατάθεσιν χρημάτων παρὰ τῶν με-
λῶν τῆς ἑταιρείας).
- Gipfel, der, κορυφή. Από Giebel.
- girren, γουργουρίζειν, γαλλ. gemir, (τῶν περιστερῶν) μι-
μησις φωνῆς.
- Gitter, das, κιγκλίδες. Από Gatter, ὅρα Gaden.
- Glanz, der, λάμψις. Από τὸ ἀρχ. ὄνομα Glo, Lo, ἢ τὸ ῥῆμα
gloa, λάμπειν, παραβ. τὸ λατ. gloria, τὸ ὄνομα γλῆνος,
γληνέω.
- Glas, das, ὕελοσ. Από Glanz.
- glatt, γυαλιστός. Από Glanz.
- Glatze, die, ἢ Glatzkopf, der, πολὺ ἀκεφαλὴ. Από Glanz.
- glauben, πιστεύειν, νομίζειν. Από τὰ ἀρχ. ὀνόματα Laf,
Lob, Laub, χεῖρ. Glauben σημαίνει ἐπομένως, διὰ χει-
ρὸς δίδειν, δέχεσθαι ὑπόσχεσιν, ὡς ἀληθῆ πιστεύειν.
- Gleich, ὅμοιος, ὁμαλὸς, ὡσαύτως, ἀμέσως. Ἀρχ. διαλέκτους
leiks, lik, gelick, gilich. Τὸ g=ge, lik, lick εἶναι ἢ
καταληκτ. συλλ. πολλῶν λέξεων lich, ling, ἢ ὅποια δηλοῖ
ὁμοιότητα, οἷον fürstlich, ἡγεμονικὸς, weltlich, κοσμικὸς.
- gleissen, φέγγειν, λάμπειν, φαίνεσθαι. Ἐκ τοῦ Glanz.
- Gleissner, der, προσποιούμενος ἄνθρωπος, ὑποκριτὴς, ὅρα
gleissen.
- gleiten, ὀλισθαίνειν, γαλλ. glisser. Από τὸ ῥῆμα leiten πο-
ρεύομαι, ὁδηγῶ, ἐξ οὗ geleiten συνοδεύω.
- Gletscher, der, ὄρος σκεπασμένον ἀπὸ πάγον καὶ χιόνα, ἀπὸ
τὸ λατ. ὄνομα glacies, πάγος.

- Glied, das, μέλος, ἄρμος. Ἀρχ. Lid, ἀπὸ leiten (ὄρα Kleid).
 glimmen, υποκαίειν, ἀγγλ. to gleam. Ἀνήκει εἰς τὸ ὄνομα
 Glanz παρὰβ. τὸ λατ. lumen.
- Glimpf, der, γλυκύτης, πραδότης. Ἀπὸ linde, gelinde, λατ.
 lenis.
- Glocke, die, κώδων. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. klochen, νῦν klopfen,
 κτυπᾶν, γαλλ. cloche.
- Glorie, die, λάμψις. Ἀπὸ τὸ λατ. gloria, ὄρα Glanz.
- glotzen, δρᾶν μὲ πολλὰ ἀνοικτοὺς ὀφθαλμούς. Ἀπὸ Glanz.
- Glück, das, εὐτυχία. Ἀρχ. lingiso, ἀπὸ τὸ ἀρχ. lingen,
 ὄρα gelingen.
- glucken, κλωσσᾶν. Μίμησις φωνῆς, λατ. glocire, χλώζειν.
- glühen, πυρόνειν. Ἀρχ. glouen, ἀπὸ τὸ ἀρχ. gloa, ὄρα
 Glanz παρὰβ. blühen.
- Gnade, die, χάρις, κλίσις ἐν γένει, ὡς ἀναφαίνεται ἐκ τινος
 ἀρχ. συγγράμ. Die Sonne geht zu Gnaden ἢ Naden, ὁ
 ἥλιος δύει, ἀπὸ nahe ἢ nahen, πλησιάζειν.
- Gold, das, χρυσός. Ἀπὸ τὸ βῆμα gelten, ἀξίζω, πληρώνω.
- Golf, der, ἀπὸ κόλπος (θαλάσσης).
- gönnen, εὐνοεῖν. Ἀρχ. onnan, unnen καὶ gonnan καὶ gun-
 nen. Συμφ. μὲ εὐνοεῖν.
- Göpel, der, μηχανή. Ἀπὸ heben (hob).
- Gott, der, Θεός. Ἀρχ. Gud, God, (ἤδη τὸ ἔτος 900 Go-
 dan). Κατὰ τὸν Λουθηρόν ἀπὸ gut καλὸς, καλλίων ἐκ τοῦ
 ὀνόμ. Odin, ὁ Ζεὺς τῶν ἀρχ. γερμ. ἐξ οὗ Wodan.
- Götze, der, εἰδωλον. Εἰς τὴν ἰσλανδ. γλ. Gud, Θεός. God,
 Godit, εἰκὼν τοῦ Θεοῦ, ἢ ἀπὸ giessen (goss) χωνεύειν.
- graben, ὀρύττειν, (ἀνώμ. grub, gegraben), σκάπτειν, χα-
 ράττειν. Ἀρχ. graban, graven, γαλλ. graver. Συμφ. μὲ
 γράφειν καὶ τρίβειν.
- Grad, der, βαθμὶς, βαθμός. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν ὄνομα gradus.

- Graf, der, κόμης Εἰς συνθ. διοικητής. Ἀρχ. λεξ. ἤδη 900 greve, kriewe.
- Gram, der, λύπη. Ἀρχαιοτάτη λέξις, εἰς τὴν περσ. γλῶσσ. groa ἢ gram, δυσμένεια καὶ λύπη (ὅρα Harm).
- Gran, der, κόκκος (εἰς τὴν ἱατρικὴν). Ἀπὸ τὸ λατ. granum.
- Granat, der, γρανάτος (λίθος πολύτ.). Ἐκ τοῦ λατ. granum, granatum, κόκκος.
- Granate, die, γρανάτα. Σφαῖρα γεμιστὴ μὲ πυρίτιδα, εἰς μέγεθος ροιδίου, ἥτις ἀναμμένη διὰ χειρὸς ἐρίπτετο.
- Granatier, ἢ Grenadier, der, στρατιώτης, ὅστις ῥίπτει γρανάτας, ὅρα Granate.
- Granit, der, γρανήτις (λίθος), ὅρα Granat.
- Gränze, die, ὄριον. Ἀρχ. Granitz, Gränitz, λατ. granicies, ὅρα Rain, Rand.
- Grapp, der, ριζάρι, (φυτὸν ἐκ τῆς ρίζης τοῦ ὁποίου κατασκευάζεται χρῶμα ἐρυθροῦν). Ἀπὸ reiben ἢ τὸ γαλλ. râper, ρινίζω, τρίβω.
- Gras, das, χόρτον. Ἀρχ. growan, φυτρώνει, ἐκ τοῦ λατιν. crescere.
- grass, καλ. grässlich, φρικώδης. Ἀπὸ τὸ λατ. crassus.
- Gräthe, die, ψαροκόκκαλον (λεπτὸν) γαλλ. arête. Ἀπὸ τὸ λατιν. radius, ἀκτὺς.
- grau, λευκόφαιος. Λατ. rarus, γαλλ. gris, παράγεται ἀπὸ γεραῖος ἢ γρεοῦμαι.
- Gräuel, der, φρίκη. Ἀπὸ grauen.
- grauen, φρίττειν. Ἀπὸ grass.
- Graupe, die, φάρος (κριθή). Ἀπὸ reiben, τρίβειν.
- grausam, σκληρὸς, ὠμός. Ἀπὸ grauen.
- Grausen, φρίττειν. Ἀπὸ grauen.
- greifen, πιάνειν, (ἀνῶμ. griff, gegriffen), ἀρπάζειν, συμφ. μὲ γριπεύειν, γριπίζειν, μὲ τὸ γαλλ. gripper.
- Greis, der, γέρων, (ὅρα grau).

- Gries, der, ἄμμος (σιμυγδάλιον). Από reiben.
- Grimm, der, ὀργή. Από τὸ ἀρχ. Grima, προσωπῆς ἄσχημος.
- Grind, der, κάσα, ψώρα, γαλλ. croûte, ἐκ τοῦ rauh (ὄρα Räude).
- grob, χονδρός. Ἐκ τοῦ rauh, roh, λατ. rudis, crudus.
- Groll, der, δυσμένεια. Από gram.
- Groschen, der, νόμισμα χάλκ. Ἐκ τοῦ λατιν. grossus.
- gross, μέγας. Συμφ. μὲ τὸ λατιν. crassus, grossus (ὄρα Gras).
- Grotesk, γαλλ. grotesque, μὴ φυσικὸν, ἀλλόκοτον, ἀπὸ Grotten, ἐρείπια τοῦ παλατίου τοῦ Τίτου.
- Grotte, die, σπήλαιον (ἐντεχνον) λατ. Grotta, κρυπτή, κρυπτή.
- Gruft, die, λάκκος, τάφος. Από κρυπτή, ὄρα Grotte.
- grün, πράσινον. Από growan, ὄρα Gras.
- Grund der, ἔδαφος, βάσις, αἰτία. Ἀρχαιοτάτη λέξις, ἀναφέρεται εἰς χωρίον.
- grunzen, συμφ. μὲ γρουνίζειν, γουρούνιον.
- Gruppe, die, παράστασις (ζωγραφ. καὶ γλυπτ.), σύστημα. Ἐκ τοῦ γαλλ. grouper.
- Grüssen, χαιρετᾶν. Από τὸ ἀρχ. Grid ἢ Grud, εἰρήνη, εὐχὴ τῆς εἰρήνης, ἀρχαιοτάτος χαιρετισμός.
- Grütze, die=Graupe.
- gucken, ὑποβλέπειν. Από sehen (sah), διαλεκ. keken, gau.
- Gulden, der, φορίνιον (νόμισμα). Από Gold.
- Gunst, die, εὖνοια. Από gönnen (gunnen).
- Gurgel, die, λάριγξ. Συμφωνεῖ μὲ τὸ λατιν. gargalia.
- Gurke, die, λατινιστὶ, anguria, ἀγγούριον, σλαβ. Wokurka.
- Gurt, der, ζώνη, ἄλλως Girth, ἀπὸ γύρος.
- Gut, καλὸς, ὄρα Gott.
- Gyps, der, γύψος.

.....

Η.

Haar, das, θρίξ, κόμη. Διάφοροι ἐτυμολόγοι παράγουν τὸ ὄνομα ἀπὸ κοῦρα ἢ εἶρω.

haben, ἔχειν. Συμφ. μὲ τὸ λατιν. habeo καὶ capio.

Habicht, der, ἰέραξ. Ἀπὸ haben, ἴσον capio, ὅθεν accipiter.

hacken, σκάπτειν. Ἀπὸ hauen τύπτειν, κόπτειν, σκάπτειν.

Häckerling, der, κομμένον ἄχυρον. Ἀπὸ hacken.

Hader, der, παλαιόπανα ἀντὶ Lumpen. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα (νῦν ἄχρηστον) hadern, περιπλέκειν.

Hader, der, ἔρις, διαλεκτ. hatr. hata, hatian, γαλλ. haïr, ἀπὸ τὸ ἀρχ. hattan, νῦν hassen, μισῶ.

hadern, φιλονικεῖν. Ἀπὸ Hader ἔρις.

Hafen, der, χῦτρα, λιμὴν. Ἐκ τοῦ haben, ἔχειν περιέχειν.

Hafer, der, βρόμι. Ἀπὸ τὸ λατιν. avena, γαλλ. avoine.

Haft, die, προσωπικὴ κράτησις. Ἀπὸ haften.

haften, προσκολλῶ καὶ προσκολλῶμαι. Ἀπὸ haben.

Hag, der, φραγμὸς ἐν γένει, οἶκος, ἄλσος, τόπος, νῦν Gehäge. Ἐκ τοῦ ἀρχ. λατιν. Haga, Haycium, σλαβ. heyn, δάσος καὶ heynj, δασονόμος.

Hagebutte, die, κυνάκανθα, σύνθ. Ἐκ τοῦ Hag καὶ butte, κόμβος.

Hagel, der, ἀπὸ χάλαζα.

hägen, περιφράττειν. Ἀπὸ Hag.

hager, ληγνός, ἀντὶ mager.

Hagestolz, der, ἀνὴρ ἄνυμφος, 50 ἐτῶν, σύνθ. Ἐκ τοῦ Hag, φραγμὸς, οἶκος, καὶ stoa νῦν stehen.

Hahn, der, ἀλέκτωρ. Κατὰ τινὰς ἀπὸ τὸ περσ. han, αὐτὸς (ὅρα er) κατ' ἄλλους ἀπὸ χάνειν, ἢ τὸ cantare.

Hahurei, der, κερατίας. Μετάπλασις τοῦ ἰταλ. cornaro.

Hain, der, ἄλσος, ὅρα Hag.

Haken, der, ἀγκύστριον. Ἐκ τοῦ λατιν. *acus* ἢ *uncus*.

Halbe, die. Ἀρχαιοτάτη λέξις, σημ. μέρος, πλευρά, νῦν *das Halbe*, τὸ ἥμισυ.

Halde, die, πλευρά ὄρους. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. *ha*, ὑψηλός.

Hälfte, die, τὸ ἥμισυ. Ἀπὸ *Halbe*.

Halfter, die, καπίστριον, ἀντὶ *Halter*. Ἀπὸ *halten* κρατεῖν, περιλαμβάνειν.

Hall, der, ἦχος, ἑβραϊκ. *hal*, ὄρα *Schall*, διαλ. *Gall*, ὅθεν καὶ *gällen*, καὶ *kallen*, ὅμ. μὲ καλεῖν.

Halle, die, στοά. Κατὰ τοὺς πλείστους ἐτυμολόγους ἐκ τοῦ γαλλ. *galerie*, καὶ τοῦτο ἀπὸ *aller*, περιπατεῖν.

Häller, der, ἀντὶ *Heller*, νόμισμα (λεπτὸν), λατ. *Hallensis*. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως *Halle*.

Halm, der, λατ. *calamus*, *culmus*, ἐκ κάλαμος.

Hals, der, λαιμός. Ἀπὸ τὸ λατιν. *collum*.

Halten, κρατεῖν. Ἀναλογ. μὲ τὸ ῥῆμα *haben*.

Hamen, der, σκῆνη τῶν ἀλιέων καὶ κυνηγῶν, λογίζεται εἰς τὸ ῥῆμα *haben*.

Hämisch, ἐπίβουλος, εἰς μεταφορ. σημ. ἀπὸ *Hamen*.

Hammel, der, κριός. Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον ῥῆμα *hammen* καὶ *hammeln*, τέμνειν. ἀκρωτηριάζειν, συντρίβειν.

Hammer, der, σφυρίον. Ἀπὸ *hammen* ὄρα *Hammel*.

Hand, die, χεῖρ. Συγκοπὴ τῆς μετοχῆς *habend*.

Handel, der, ἐπάγγελμα, ὑπόθεσις, ἐμπόριον, ἔρις, (μόνον εἰς πληθ. ἀρ. *Händler*), ἀπὸ *Hand*.

Hanf, der, ἐκ τοῦ κανναβίς. Εἰς τὴν περσ. γλ. *kannab*.

Hang, der, κλίσις. Ἀπὸ *hangen*.

hangen ἢ *hängen*, κρεμᾶσθαι, (ἀνὼμ. *hing* *gehangen*). Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον *ha* (νῦν *hoch*) ὑψηλός.

Hansa, die, ἐταιρία τῶν 85 πόλεων τῆς κάτω Γερμανίας ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἀσφαλείας των. Ἀρχαῖον

ὄνομα τὸ ὁποῖον πιθανῶς παράγεται ἀπὸ eins (ein) ἐν einen, ἐνοῦν.

Hänseln, περιπαίζειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. hänsen, παραδέχσθαι εἰς ἑταιρίαν τινα, ἥτις παραδοχὴ ἐγένετο διὰ γελοίων σκηνῶν (ὅρα Hansa).

Harfe, die, βάρβιτον. Ἀπὸ ἄρπη.

Harke, die, κτένιον (ἐργαλ. τῆς κηπουρ.) διὰ μεταθεσ. τῶν στοιχ. ἐκ τοῦ Rechen.

Harlekin, der, κωμικός. Ἐκ τοῦ γαλλ. harlequin, καὶ τοῦτο ἀπὸ τὸ ὄνομα τινὸς διὰ τὴν ἀστείότητά του γνωστοῦ ἐφημερίου Piovano Arlotto.

Harm, der, λύπη. Διὰ μεταθέσ. τῶν στοιχ. ἐκ τοῦ Gram.

Harn, der, οὐρός. Ἐσχημ. ἐκ τοῦ Urin.

Harnisch, der, πανοπλία. Ἐκ τοῦ γαλλ. harnais, garnir.

Harpune, die, κάμαξ διὰ σύλληψιν ἰχθύων, ἀπὸ ἀρπάζειν.

Harrass, der, ὕφασμα χονδρὸν, ἀντὶ Rasch, ὅρα τοῦτο.

harren, περιμένειν. Συμφ. μὲ καρτερᾶν.

harsch, ἀντὶ hart, σκληρός.

hart, σκληρός, στερεός, πολὺ πλησίον. Συμφ. μὲ καρτερός.

Harz, der, ῥητίνη. Φαίνεται παραχθὲν ἀπὸ ῥητίνης, καὶ παρβάλλεται μὲ hart.

haschen, συλλαμβάνειν, πιάνειν (ταχέως) ἢ ἐκ τοῦ ἐπιφων.

husch, ἢ ἐκ τοῦ ἀρχ. has, hast, ταχέως, ταχύτης.

Hase, der, λαγῶς. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. has, ταχύτης, καθὼς τὸ λατ. lepus ἐκ τοῦ levis, pes.

Haselstaude, die, ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ Hasel, λεπτοκάρυον, διὰ μεταβολλ. τῶν στοιχ. ἐκ τοῦ λατ. Corylus, καὶ τοῦτο ἀπὸ κάρυον.

Haspel, der, τροχαλία. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Harfwel καὶ τοῦτο ἀπὸ ἀρπεδόνη.

hassen, μισεῖν. Ἀπὸ ἐδύσσειν, λατιν. odisse γαλλ. haine, haïr.

- Hässlich**, μισητός, ἄσχημος. Ἀπὸ *hassen*.
hastig, ταχέως. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. *hat* ἢ *hast*, ταχύτης, γαλλ. *hâte*.
Hatschier, der, σωματοφύλαξ ἑφιππος. Ἐκ τοῦ ἰταλ. *arcieri* (*arcus* τόξον) τοξότης.
Hatz ἢ **Hatze**, die, κυνήγιον. Ἀπὸ *hetzen*.
Haube, die, σκούφια, κάλυμμα κεφαλῆς, λοφίσκος τινῶν πτηνῶν. Ἀρχ. *coif*, λατ. *coiffa* καὶ *cuphia*, ἐξ οὗ τὸ γαλλ. *coiffe* καὶ τὸ ἰταλικὸν *scuffia*, ὅρα **Haufe**, **Haupt**.
Haubitze, die, ὀβουζόβολον. Ἔνεκα τῆς ὁμοιότητος μὲ σκούφیان ἀπὸ **Haube**.
hauchen, πνέειν. Μίμησις τοῦ ἤχου τῆς πνοῆς.
hauen, τύπτειν (μὲ κοπτερὸν ὄργανον) τέμνειν (ἀνῶμ. *hieb*, *gehauen*). Πολὺ ἀρχαῖα λέξις, ἀρχ. λατιν. *houare*, σχίζειν, κόπτειν.
Haufe, der, σωρός. Τὰ ἀρχ. *houfe*, *huffo*, *heape*, *hope*, ὁμ. μὲ τὸ λατ. *copia*.
Haupt, das, κεφαλὴ. Ἑσχημ. ἐκ τοῦ λατιν. *caput*.
Haus, das, οἶκος. Πάλαι, *hus*, συμφ. μὲ τὸ λατιν. *casa*.
Hausen, der, ἀντακατός (ἰχθύς). Ἀπὸ τὴν τουρκ. λέξιν *usun*, μακρὺς.
Haut, die, δέρμα. Ἀρχ. *hut*, *hiute*, *huit*, συμφ. μὲ τὸ λατ. *cutis*, σκύτος. Κατὰ τινὰς ἀπὸ *hüthen*, καλύπτειν.
Hebamme, die, μαῖα. Ἀπὸ *heben* καὶ *Amme*.
Hebel, der, μοχλός. Ἀπὸ *heben*.
Heben, ἀνάγειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. *ha* ὑψηλός, ὅρα **Halde**.
Hechel, die, ξάνιον. Ἀπὸ **Haken**, der.
Hecht, der, λύκος (ἰχθύς). Ἀπὸ **Haken**, ἔνεκα τῶν ὀδόντων τοῦ ζώου.
Hecke, die, φραγμὸς ἐκ θάμνων, θάμνος. Ἀπὸ **Hag** παραβ. *hecken*.

Hecken, προάγειν, γεννᾶν, μεταφυτεύειν (ιδίως πτηνὰ) ἢ ἀπὸ Aeg ἢ Aig (νῦν Ei) ὠδόν, ἢ ἀπὸ Hecke, θάμνος.

Heer, das, στρατὸς, πλῆθος. Εἰς τὴν λατιν. Hara καὶ Haracium ἀγέλη, Exercitus, πλῆθος ἀνθρώπων καὶ ζώων.

Hefen, die, τρύξ. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα heben.

Hest, das, λαβὴ ἐργαλείων. Ἀπὸ τὸ haben, (ἐξ οὗ haft).

heftig, σφοδρός. Ἀπὸ heben.

hehlen, κρύπτειν, καλύπτειν. Συμφ. μὲ τὸ λατιν. celare καὶ velare.

hehr, ἅγιος, ἱερός. Παραβ. Er, Ehre, Herr, συμφ. μὲ ἱερός.

Heide, die, πεδιάς ἀκαρπος, δάσος, χῶρα, ἀγρός. Εἰς τὰς ἀνατολ. γλ. ἀπαντᾶται Heta, ἐρημία, ἐξ οὗ τὰ ἀρχ. γερμ. Haeth, Heath, Heede.

Heide, der, ἐθνικός=die Heide, πεδιάς. Ἱστορικὸν εἶναι, ὅτι, οἱ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου ἐξωρισμένοι εἰδωλολάτραι, κατέφυγαν εἰς τὰς χώρας, ὅθεν καὶ τὸ λατιν. paganus, ἀπὸ pagus.

heil, σῶος, εὐδαίμων, ὁλόκληρος, εἰς τὰς διαφορ. διαλέκτ.

heel, hel, oll, παραβάλλεται μὲ ὅλος, οὗλος.

Heiland, der, σωτήρ. Ἐνεργ. μετοχ. τοῦ ἀρχ. ῥήμ. heilan, νῦν heilen.

heilen, ἰατρεύειν, ἐλευθερώνειν. Ἀπὸ heil.

heilig, ἅγιος. Ἀπὸ heil.

Heim, das, τὰ πάλαι φραγμός, δῆμος, σκηνή, χωρίον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ῥῆμα hemen, καλύπτειν (ὅρα Hemd, Himmel) ὡς ὄνομα εἶναι ἐκτὸς χρήσεως.

Heime, die, Heimchen das, τέττυξ. Ἀπὸ heim.

Heirath, die, γάμος. Ἐκ τῶν ἀρχ. hiu, hew, οἰκογένεια, οἶκος, καὶ raten, ἐνόνειν, παρασκευάζειν, ἢ ἀπὸ τὸ ἀρχ. ῥῆμα heuern, ἀγοράζειν, ἀπὸ τὸ ἀρχ. ἔθος ἀγοράζειν σύζυγον.

heischen, ζητεῖν, παρακαλεῖν, ἀπαιτεῖν. Ἄρχ. haitan, συμφ. με αἰτεῖν.

heiser, βραχνασμένος. Μίμησις ἤχου.

Heiss, θερμός. Ἄρχ. heet, heed, παραβ. με αἶθος, τὸ ἀρχ. Eit, πῦρ.

heissen, ὀνομάζεσθαι, (ἀνὼμ. hiess geheissen), διατάττειν.

Ἄρχ. chedan, φαίνεται σχημ. κατὰ τὸ ἀρχ. λατιν. citare, cedere.

heiter, φαιδρός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Eit, ὅρα heiss.

heizen, θερμαίνειν. Ἀπὸ Eit ὅρα heiss.

Held, der, ἥρως. Λογίζεται εἰς τὸ ῥῆμα halten, παραβ. με τὸ λατιν. validus.

helfen, βοηθεῖν. Ἀπὸ τὸ ἐπίρρημα heil ὅθεν τὸ ἀρχ. heilpen, heilben, παραβ. με ἔλθος.

hell, λαμπρός, καθαρός, φωτεινός. Ἡ ἀρχαία σημασία ἀναφέρεται κυρίως εἰς τὴν ἀκοήν, δηλ. φωνήν, ὅθεν τὸ ἀρχ. hellen (vñ hallen) ἤχεῖν, ὅρα gällen, schallen, μεταφορικῶς δὲ τώρα συμφωνεῖ με ἥλιος (Helios).

Hellebarde, die, λόγχη. Συνθ. ἀπὸ τὸ ἀρχ. hellen, ἤχεῖν καὶ μάχεσθαι, καὶ Barte, πέλεκυς.

Helm, der, περικεφαλαία. Ἀπὸ τὸ ῥῆμα hehlen, καλύπτειν, παραβ. ἔλμός.

Hemd, das, χιτῶνιον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. hemen (hehlen) καλύπτειν (ὅρα heim) παραβ. ἱμάτιον.

hemmen, καταστέλλειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. hammen, περιτέμνειν.

Hengst, der, ὁ ἵππος. Ἀπὸ τὸ λατ. hinnire, χρεμετίζειν.

henken, κρεμᾶν. Ἀπὸ hängen.

Henne, die, ὄρνις. Πάλαι Häne, ἀπὸ Hahn.

Her, ἐπίρρημα. Σημ. κίνησιν πρὸς ἡμᾶς. Ἀπὸ hier.

Herbe, καὶ herb, στρυφνός. Συμφ. με τὸ λατ. acerbus.

Herberge, die, κατάλυμα. Συνθ. ἀπὸ Heer, πλῆθος, καὶ bergen.

- Herbst, der,** φθινόπωρον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. aerfwa, ἀποκτῶν, συλλέγειν.
- Herd, der,** ἐστία, ἐσχάρα. Ἀπὸ Erde, γῆ, ἀρχ. Hertā, θεὰ τῆς γῆς.
- Herde, die,** ἀγέλη. Ἀπὸ Heer, πληθος.
- Herold, der,** κήρυξ. Ἀπὸ Heer, στρατός καὶ Ald δοῦλος ἀπεσταλμένος.
- Herr, der,** κύριος. Παραβ. μὲ κύριος, λατιν. herus.
- Herz, das,** καρδία, μεταφ. θάρρος. Συμφ. μὲ τὸ λατιν. cor, καρδία.
- Herzog, der,** δοῦξ. Σύνθ. ἔκ τοῦ Heer, στρατός καὶ ziehen (zog) πορεύεσθαι, διοικεῖν.
- hetzen,** διώκειν, θηρᾶν. Ἀπὸ hast, hazza.
- Heu, das,** ξηρὰ χόρτα. Ἀπὸ hauen, δρέπειν, παραβ. μὲ εἶα.
- heucheln,** ὑποκρίνεσθαι, πάλαι, κολακεύειν, ἢ ἀπὸ εἰκελος, λατιν. simulare ἀπὸ similis, ἢ ἀπὸ αἵκαλλω, ὅρα schmeicheln.
- heuer, ἐφέτος.** Ἐκ τοῦ ἀρχ. γερμαν. ἢ ἑβραϊκ. he, ha, hi, οὗτος καὶ Jahr ἔτος.
- heulen,** ὠλοῦζειν, κλαίειν. Κατὰ τὸ λατ. ululare.
- Heuschrecke, die,** ἀκρίς. Σύνθ. ἀπὸ Heu, καὶ τὸ ἀρχ. schrecken, πιθᾶν.
- heute, σήμερον.** Ἀπὸ he, οὗτος καὶ Tag, ἡμέρα (ὅρα heuer).
- Hexe, die,** φαρμακίς. Ἐκ τοῦ ἀρχ. γερμ. ἢ ἀραβ. hagar, ἔμπειρος, ἀρχ. haegesse.
- Hieb, κτύπημα.** Ἀπὸ hauen (hieb, gehauen).
- Hief, der,** ἥχος μακρὺς κεράτου θηρατικοῦ.
- Hiefhorn, das,** κέρας θηρατικὸν (ὅρα Hief).
- hier, ἐδῶ.** Ἐκ τοῦ hi καὶ ar, λατιν. area τόπος (ὅρα heuer).
- Himbeere, die,** βάθον ἰδαῖον. Σύνθ. ἀπὸ Heim, φραγμὸς καὶ Beere.

- Himmel, der, οὐρανός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. hemen ἢ heimen, καλύπτειν (ὄρα Hemd, παραβ. ὕμην).
- Hin, ἐκεῖ, ἐπὶ κινήσεως. Ἐκ τοῦ ἀρχ. hi (ὄρα her, heuer).
- Hindin, die, ἑλαφος θηλυκή. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. εἶδος ζώων Hind, τὸ λατ. hinnus, δόρκος, τὸ ἀρχ. ἑλλ. ὕννας καὶ ὕννη, αἶξ (ὄρα Hund).
- hindern, ἐμποδίζειν. Ἀπὸ hinter, ὀπισθεν.
- hinken, χωλαίνειν. Ἀπὸ wanken.
- hinten, ὀπισθεν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. hin καὶ an (ὄρα heuer).
- hinter, ὀπισθεν. Ἐκ τοῦ hin καὶ ar, (area) (ὄρα hier).
- Hippe, die, δρέπανον. Ἀπὸ hauen (hieb).
- Hirsch, der, ἑλαφος. Ἐκ τοῦ λατ. cervus, (ἀπὸ κέρας). Τὸ ἀρχ. hurten, γαλλ. heurter, τύπτειν, ὠθεῖν.
- Hirse, die, ἐκ τοῦ κέγχρος.
- Hirt, der, ποιμήν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. hirten, φυλάττειν γολλ. garder, (ὄρα warten).
- hissen, ἀναβιβάζειν, (εἰς πλοῖα). Ἐκ τοῦ hoch, ὕψηλός, γαλλ. hausser.
- Hobel, der, ῥυκάνιον. Ἀπὸ hauen κόπτειν ἢ heben σηκόνειν.
- hoch, ὕψηλός. Ἑβραϊκ. och, oh, ἀρχ. γερμ. ha καὶ ho.
- hocken, καθίζεσθαι (ἐπὶ τῆς ῥάχews ἄλλου). Ἀπὸ hoch.
- Höcker, der, ὕψωμα ἐπὶ τῆς ῥάχews. Ἀπὸ hoch.
- Hode, die, ὄρχις. Ἀπὸ hoch.
- Hof, der, αὐλή. Ἀπὸ Hag παραβ. αὐλή.
- Hoffart, die, ὑπερηφάνεια. Ἐκ τοῦ hoch, ὕψηλός, καὶ fahren.
- hoffen, ἐλπίζειν. Οἱ πλείστοι ἐτυμολόγοι παράγουσι τὸ ῥῆμα ἀπὸ ὀπτεύειν, παραβ. spähen.
- hohl, κοῖλος. Συμφ. μὲ κοῖλος, παράγ. τοῦ hoch.
- Höhle, die, σπήλαιον. Ἀπὸ hohl.
- hohlen, φέρειν πλησίον. Παράβ. ἔλκειν. λατ. chalare.
- Hohn, der, χλεύασμα. Συμφ. μὲ ὄνειδος.

hold, εὐμενής, ὅρα Huld.

Holfter, die, πιστολοθήκη. Ἀπὸ halten, ὅρα Halfter.

Hölle, die, ἄδης. Ἀπὸ hohl.

Holz, das, ξύλον. Κατὰ τοὺς πλείστους ἐτυμολόγους ἀπὸ ὕλη ἢ ἄλσος.

Honig, der, μέλι. Κατὰ τινὰς ἀπὸ οἶνος.

Hopfen, der, εἶδος φυτοῦ. Ἀπὸ hoch, τὰ ἀνθη ὀνομ. Häuptchen, κεφαλάκια.

horchen, ἀκροάζεσθαι. Ἀπὸ hören.

Horde, die, πλῆθος, φυλή. Ἐκ τῆς ταρταρ. γλ. συμφ. μὲ Heer καὶ Herde.

hören, ἀκούειν. Ἐκ τοῦ ὀνόματος Ohr, οὖς.

Horn, das, κέρας. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ho, ὑψηλὸς καὶ συμφ. μὲ κέρας καὶ τὸ λατιν. cornu.

Hornung, der, ὁ μὴν Φεβρουάριος. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ὄνομα Hor, λάσπη, ἥτις κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα καλύπτει τὰς ὁδοὺς.

Horst, der, πλῆθος ἀνθρώπων, σωρὸς ἄμμου ἢ χόρτου, ἄλσος νῦν μόνον ὑπὸ τὴν σημασίαν φωλεὰ ἀρπακτικοῦ πτηνοῦ, εὐχρηστον, παράγωγον τοῦ Heer.

Hort, der, βράχος, ἀσφαλῆς τόπος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ho, ὑψηλὸς (ὅρα Ort).

Hose, die. Εἰς τοὺς ἀρχαίους ἀγγεῖον κοῖλον, ἢ πᾶν κοῖλον, νῦν εἰς σύνθεσιν, οἶον Wasserhose, σύφων, Windhose στρίβυλος, εὐχρηστον. Παραβ. μὲ τὸ λατιν. os, στόμα καὶ μὲ τὸ ῥῆμα, haurire, hausi, haustum, ἀντλῶ, πνέω.

Höse, die, βρακίον. Τὰ ἀρχ. Heyd, Huid, σημ. βρακίον καὶ δέρμα, ὅρα Haut.

hübsch, κομψός, καλός, ὥρατος. Πάλαι höfvisk, hovisch, hofsam εὐπρεπής, εὐάρεστος, παρaxy. ἀπὸ Hof.

Huf, der, ὄνουξ (ἵππων, ὄνων). Συμφ. μὲ ὀπλή.

Hüste, die, λαγών, (ἐξέχον μέρος τοῦ σώματος). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ha, ho, ὑψηλός.

- Hügel, der, λόφος. Ἀπὸ hoch, ὑψηλός.
- Huld, die. Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον huldig δικαιοῦχος.
- Hüllen, καλύπτειν. Ἀπὸ hehlen.
- Hülse, die, θήκη, λοβὸς περιβ. τὰ ὄσπρια, ἀπὸ hüllen.
- Hummer, der, ἀστακός. Ἀπὸ κάμμαρος, γαλλ. homard
λατιν. gammarus.
- Humpe, die καὶ Humpen, der, ποτήριον μεγάλον. Ἀπὸ τὸ
ἀρχ. ha, ho, ὑψηλός.
- Hund, der, κύων. Συμφ. μὲ κύων καὶ μὲ τὸ λατ. canis. Τὰ
ἀρχ. huntian, huntien καὶ honity, θηρᾶν.
- Hundert, ἑκατόν. Τὸ ἀρχ. hund, σημ. δέκα, ἡ κατάληξις
ert (ἀρχ. red ἢ rath)=zig ἐπομ. 10×10.
- Hundsfott, der, ἄνθρωπος ἄτιμος, δειλός. Ἐκ τοῦ Hund καὶ
Vogt, ὑπηρέτης τῶν σκύλων (ὑπηρεσία ἀτιμωτάτη).
- hungern, πεινᾶν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. hunjan, ἐπιθυμεῖν.
- hüpfen, σκιρτᾶν. Ἐκ τοῦ heben, εἰς τινὰ διάλεκτον hoppa,
ἵππος.
- Hürde, die, φραγμὸς ἐξ ἰτέων, μάνδρα. Ἀπὸ τὸ λατιν. hur-
diciun, ἐκ τοῦ κορδύλη.
- Hure, die, πόρνη. Κατὰ τινὰς ἀπὸ HOF, λάσπη, σκῶρ, κατὰ
δὲ ἄλλους ἀπὸ κόρη, καθὼς εἰς τὴν λατιν. τὸ ὄνομα
puella, εἰς τὴν γαλλ. maitresse, τὸ ἀρχ. heuren, hu-
ren, σημ. μισθόνειν, ἐνοικιάζειν.
- hurtig, ταχέως. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. hurten, σπρόχνειν, ἐπιταχύ-
νειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. currere.
- Husar, der, ὄνομα στρατιώτου τοῦ ἱππικοῦ, ἀπὸ τὴν Οὐγ-
γαρικὴν λέξιν husz, εἰκοστός, διότι πάσαι εἰκοσι γεωργοὶ
ὕπεχρεοῦντο νὰ ἀποδόσωσι ἓνα ἱππέα.
- husten, βήσσειν, λατιν. tussis, μίμησις ἥχου πνοῆς.
- Hut, der, πῖλος ἢ κάλυμμα ἐν γένει. Ἀρχ. hutan καλύ-
πτειν, λογ. εἰς τὸ Haut, λατ. culis.

Hülthen, προσέχειν ἐν γένει, βόσκειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. vitan, συμφ. μὲ τὸ λατιν. video.

Hütte, die, καλύβη, ὡς Hut.

I.

Ich, ἐγώ. Συμφ. σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς γλώσσας.

Igel, der, ἀκαντόχοιρος. Ἀπὸ ἔχινος.

Illiss, der ἢ das, νιρίτζα. Τὰ ἀρχ. Ilk, Ulk, Ilder, παραγ. ἀπὸ ilde, δυσοδία καὶ βλάβη.

Imbiss, der, γεῦμα, πρόγευμα. Ἀπὸ an καὶ beissen.

immer, πάντοτε. Ἀρχ. emer, jemer, συμφ. μὲ τὸ λατιν. semper.

impfen, ἐμβολιάζειν. Ἑσχηματίσθη ἐκ τοῦ ἐμφυτεύειν.

in, πρόθεσις. Συμφ. μὲ ἐν, εἰς, λατ. in.

Infanterie, die, πεζικὸς στρατός. Ἀπὸ τὸ λατιν. infans, παιδίον.

Infel, die, μίτρα, ἐπισκοπική. Ἀπὸ τὸ λατιν. infulare.

Ingwer, der, ἄρωμα. Ἐκ τῆς Ἰνδικῆς γλ. ζιγγιβέρι.

Insel, die, νῆσος. Ἀπὸ τὸ λατ. insula.

Instinkt, der, λατ. instinctus, τὸ ἔνστικτον.

Inzicht, die, κατηγορία. Ἀπὸ in (ἢ ein) καὶ zeichnen.

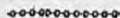
Irden, πῆλινος. Ἀπὸ Erde.

Irdisch, ἐπίγειος. Ἀπὸ Erde.

Irgend, κάπου. Ἀπὸ je καὶ τὴν πρόθεσιν gegen, ὅρα Gegend.

Irren, πλανᾶσθαι. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν errare.

Isegrimm, der, παρόνομα λύκου. Σύνθ. ἀπὸ Ise τρομάζειν καὶ grimm, ὀργή, μανία.

J.

Ja, ναί. Συμφ. με καί, με τὸ λατιν. ita, etiam, ἐξ αὐτοῦ
τὸ ῥῆμα jahon, λατιν. ajo, λέγω.

jach, καλ. jähē, ταχύς.

Jacht, die, κέλης, πλοῖον ταχύπλουν. Ἀπὸ Jagd ἢ Jach.

Jacke, die, ἱμάτιον. Ἀρχ. λατιν. jacca, γαλλ. jaquette,
(ἰώγη) ἰώγη.

jagen, κυνηγεῖν, πάλαι σπεύδειν. Κατὰ τινὰς ἀπὸ jach, ἢ
ἀπὸ ἄγειν, λατιν. agere.

jähē, ἀπότομος, ταχύς. Ἀπὸ jach.

Jahr, das, ἔτος. Ἀπὸ τὴν ἀρχ. Aar, ἢ Ar, θέρος συμφ. με
ἔαρ καὶ τὸ λατιν. Aera.

jammern, θρηνεῖν. Συμφ. με τὸ λατιν. gemere.

Januar, der, ὁ μὲν Ἰανουάριος. Ἀπὸ τὸ λατ. Janus, τὸν
Θεὸν πολέμου καὶ εἰρήνης.

jauchzen, ἀλλασάζειν. Μίμησις φωνῆς, ἐκ τοῦ ἰάχειν.

je, ὅσον (je—je ὅσον—τόσον) ἀνά, πάλαι ae, ee, ἴσον με
αι, ει.

jeder, ἕκαστος. Σύνθετον ἀπὸ je καὶ der.

jemand, τις, πάλαι jeman. Ἀπὸ je καὶ Mann.

jener, ἐκεῖνος, ὅρα derjenige.

jetzt, τώρα. Ἀρχ. jetzo, ilzo, jetzund, itzund, συγκοπὴ ἐκ
τοῦ je καὶ Stunde, ὥρα.

Joch, das, στήριγμα, ζυγὸς, ζευγός. Ἐκ τοῦ λατιν. jugum.

Jubel, der, ἀλλασαγμός. Ἀπὸ τὸ λατιν. jubilus.

Jucken, κνίζειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ecken (vün stechen) κεντᾶν.

Jugend, die, νεότης. Ἀπὸ jung, νέος, πάλαι Jungde.

Jung, νέος. Ἐκ τοῦ λατ. junis, συγκριτ. junior.

Jungfrau, die, (χυδ. Jungfer) παρθένος. Σύνθ. ἀπὸ jung
καὶ Frau, κυρία.

Junker, der, νέος (εὐγενοῦς τάξεως) συγκοπή τοῦ jung καὶ Herr, κύριος.

Juwelle, die, λίθος πολύτιμος, σπολίδια, γαλλ. joyau, ἀραβ. johar, λίθος πολύτιμος.

R.

Kabale, die, ὄρα Cabale.

Kabel, die, σχοινίον χονδρὸν (τῶν πλοίων) ἑβραϊκ. Kabel, κάμηλος.

Kachel, die, ἀγγεῖον πήλινον, κέραμος διὰ πηλ. θερμάστρας. Συμφ. με καῦκα, καυκίον.

Käfer, der, κάνταρος. Ἀπὸ kauen, μασσᾶν.

Käfig, der, κλωβίον. Ἐκ τοῦ λατιν. cavus, gabia, cavea.

kahl, φαλακρός. Λατιν. calvus, εἰς τὴν περσικὴν, khal.

Kahn, der, λέμβος, μονόζυλον. Ἐκ τοῦ λατιν. canna.

Kaiser, der, αὐτοκράτωρ. Ἐκ τοῦ λατιν. caesar.

Kajüte, die, δωμάτιον (εἰς πλοῖα). Σύνθ. ἀπὸ Ka, ἢ Koje, κιβώτιον, λατ. cavus καὶ Hütte, καλύβη.

Kalb, das, μοσχάριον. Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον galb, φωνὴ μικρῶν τὴν ἡλικίαν ζώων.

Kalender, der, ἡμερολόγιον. Ἀπὸ τὸ λατιν. calendae.

Kalesche, die, ἄμαξα ἐλαφρά, Ἀπὸ τὸ σλαβ. Kolossa, τροχοί, γαλλ. chaise roulante.

kalfatern, ἐπισκευάζειν πλοῖα, κλεφάτειν, λατιν. calafatare.

Kalk, der, τίτανος. Ἀπὸ τὸ λατιν. calx.

Kalmäuser, der, ἄνθρωπος σκεπτικὸς ἐν μοναξίᾳ. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. kalm, ἥσυχος καὶ musen, (ὄρα Musse) σκέπτεσθαι.

kalt, ψυχρός. Συμφ. με τὸ λατ. gelidus, εἰς τὴν ἑβραϊκ. ὁμοία λέξις, σημ. πόνον.

Kamille, die, φυτὸν, χαμόμηλον.

- Kamisol**, das, ιματίδιον. Ἀπὸ τὸ λατιν. *camisia*.
- Kamm**, der, λίθος μεγάλος, (σλαβ. *kamen*), ὕψωμα, μέρος τοῦ λαίμου τῶν ἵππων, κτένιον. Οἱ πλεῖστοι ἐτυμολόγοι τὸ παραγ. ἀπὸ κάμπτειν.
- Kammertuch**, das, λεπτὸν λινὸν ὕφασμα, ἀπὸ **Kambray**, (πόλιν τῶν Κάτω χωρῶν, ὅπου κατεσκευάσθη πρῶτον τὸ ὕφασμα) καὶ **Tuch**, πανίον.
- Kempe**, der, ἀνὴρ ἀνδρεῖος. Ἀπὸ *kämpfen*.
- kämpfen**, παλαεῖν. Ἀπὸ τὸ λατιν. *campus*, ποτὲ πάλιν.
- Kanin**, das, ὑποκορ. **Kaninchen**, κουνέλιον. Ἐκ τοῦ λατιν. *cuniculus, canis*, κύων.
- Kanne**, die, κάλπις, καθὼς **Kahn**, **Kajütte**. Ἐκ τοῦ λατιν. *cavus*.
- Kanone**, die, πυρόβολον μεγάλον. Ἐκ τῆς λατιν. *canon, canonus*, σωλήν.
- Kante**, die, ἄκρα. Ἐκ τοῦ κάνθος.
- Kanzel**, die, ἔμβων. Ἀπὸ τὸ λατιν. *cancellus*.
- Kanzelley**, die, γραφεῖον. Ἀπὸ τὸ λατιν. *cancellaria*.
- Kapaun**, πτηνὸν εὐνουχον. Ἰταλ. *capone*, καὶ τοῦτο ἀπὸ τὸ λατιν. *capus*, παραβ. *kappen*.
- kappen**, ἀποτέμνειν. Ἀπὸ κόπτειν.
- Kapsel**, die, θήκη στερεά. Ἀπὸ τὸ λατιν. *capsula*.
- Karat**, das, ζύγιον μικρότατον διὰ χρυσὸν καὶ πολυτίμους λίθους. Ἀπὸ κεράτιον εἶδος ὀσπρίων.
- Karavane**, die, πλῆθος ὁδοιπόρων ἐν τῇ ἀνατολῇ. Ἀπὸ τὸ ἀραβ. **Karavan**.
- Karbatsche**, die, μάστιξ. Σύνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. *kar ἢ kor*, δέρμα, καὶ *Batsche*, (νῦν *Peitsche*).
- Kärdatsche**, die, βοῦρτσx. Ἀπὸ τὸ ἰταλ. *cardasso*, λατιν. *carduus*, σκόλυμος, δίψακος, γαλλ. *chardon*.
- karg**, φειδωλός. Τὰ ἀρχ. *Car, Care, kara*, φροντίς, ἐπιμέλεια, συμφ. μὲ τὸ λατ. *cura*.

- Karnies, das, κόσμημα οἰκοδομ. ἀπὸ κορωνίς.
Karpfen, der. Ἐκ τοῦ λατιν. carpa, κύπρινος.
Karren, der, χειράμαξα, ἄμαξα, γαλλ. char, ἰταλ. carro, ἀπὸ τὸ λατιν. currus.
Karst, der, δίκηλλα, ἀπὸ kehren, στρέφειν, ἢ ἀπὸ karen, κόπτειν.
Karlätsche, die, φουσέκιον κανονίου, μὲ μικρὰς σφαίρας, ἀπὸ τὸ γαλλ. cartouche, καὶ τοῦτο ἀπὸ τὸ λατιν. charta.
Kartaune, die, κανόνιον κοντόν, ἀπὸ τὸ λατ. quartana, δηλ. πυρόβολον τετάρτου μεγέθους.
Karte, die. Ἀπὸ τὸ λατ. charta, χάρτης, πίναξ.
Käse, der, τυρὸς. Ἀπὸ τὸ λατ. caseus.
Kastanie, die, κῆστανον. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Καστάνεια, ἐν Μαγνησίᾳ.
Kasten, der. Ἐκ τοῦ λατιν. cista, κίστη, κιβώτιον.
Kasteyen, μαστιγίζειν. Ἀπὸ τὸ λατιν. castigare.
Kater, der, αἴλουρος, ὅρα Katze.
Kattun, der, βύσσος. Ἐκ τοῦ τῆς συρικ. γλ. Cot, ἀραβ. Cottom, Alcoton.
Katze, die, αἴλουρος. Ἐκ τοῦ λατ. catus ἢ gatus.
kauen, μασᾶν. Ἀπὸ hauen.
kaufen, ἀγοράζειν. Συμφ. μὲ τὸ λατιν. captare, accaptare, ἐξ οὗ τὸ γαλλ. acheter, acheter.
kaum, μόλις. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. küm, ἀσθενής, συμφ. μὲ τὸ ἀρχ. λατ. cumida, ἀσθένεια καὶ κάμνειν.
Kauz, der, γλαύξ. Συγκοπὴ τοῦ Katzeule, γαλλ. chat-huant.
Kehsweib, das, παλλακίς. Ἐκ τοῦ ἰσλανδ. Kaeps ἢ Keps, δούλος, δούλη καὶ Weib, γυνή· οἷον δούλη ὡς παλλακίς.
keck, θρασύς, ζωηρός· ὅρα Quecksilber.
Kegel, der, κῶνος, ἐκ τοῦ ἰδίου.
Kekle, die, λάριγξ. Ἀπὸ τὸ λατιν. gula.

- kehren, σαρώνειν, στρέφειν. Συμφ. με κόρειν, με τὸ λατ.
vertere, μαλ. μίμησις ἤχου.
- keichen, ἀσθμένειν. Ἐκ τοῦ hauchen, πνέειν.
- keifen, κακολογεῖν, φιλονικεῖν, πάλαι τρώγειν, ἀπὸ kauen.
- Keil, der, σφήν. Συμφ. με κῆλον, βέλος, ὅθεν Donnerkeil,
κεραυνός.
- Keim, der, βλαστός. Ἀρχ. Chim, Kiem, ἐκ τοῦ λατ. cyma,
κύμα.
- Kelch, der, ἐκ τοῦ κάλυξ, κοῖλος ἢ κύλιξ.
- Kelle, die, μῆστριον, ὅρα Kelch.
- Keller, der, ὑπόγειον. Ἀπὸ κελλίον, ὅρα Kelch.
- Kelter, der, ληνός. Ἐκ τοῦ λατ. calcatorium (calcare
παταῖν).
- kennen, (ἀνώμ. kannte, gekannt) γνωρίζειν, συμφωνεῖ με
τὸ ἀρχ. (Hesychius) κόννειν, κόνειν.
- kerben, ἐγχαράττειν. Ἀρχ. karen, ὅρα Karst.
- Kerker, der, φυλακή. Ἀπὸ τὸ λατ. carcer, εἰρκτή.
- Kerl, der, ἀνὴρ ἐν γένει, συνηθ. με ἐπιθ. ἀπὸ τὸ λατ. Ca-
rolus, ὄνομα γενναίου ἀνδρός.
- Kern, der, τὸ ἐνδότατον, τὸ κάλλιστον στερεοῦ σώματος τι-
νος, πυρήν. Ἀπὸ τὸ λατ. cernere, γαλλ. cerne, cerneau.
- Kerze, die, κηρίον. Ἀπὸ τὸ λατ. cerium, κηρός.
- Kessel, der, λέβης. Τὸ ἀγγλ. Kettle, σλαβ. Kotel, λατιν.
Catinus, catillus, συμφ. με κοτύλη.
- Kette, die, ἄλυσος, σειρά. Συμφ. με τὸ λατ. catena, ὅρα
Gatte.
- Ketzer, der, αἵρετικὸς ἀπὸ καθαρός. Αἵρετικοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα
καθαροί, καὶ εἰς τὴν λατ. catharus, gazerus καὶ gazarus.
- Keule, die, ρόπαλον, μῆτρον. Ἐκ τοῦ Keil, ἢ ἀπὸ Kaule
ἀντὶ Kugel, σφαῖρα.
- keusch, ἀγνός. Ἀρχ. kuisch, kysk, σλαβ. cisty ἀπὸ τὸ
λατ. castus.

- Kichern, μίμησις τοῦ ἤχου, συμφ. με κιχλίζειν.
Kiefer, die, πέυκη. Ἀπὸ Kien.
Kiefer, der, σαγιών. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. kiesen, ἀντὶ kauen, μασσᾶν.
Kiel, der, τροπὶς (πλοίου). Ἀπὸ τὸ λατ. ceolae, ciulae, cyulae εἶδος πλοίου.
Kiel, der, κάλαμος. Συμφ. με καυλός.
Kieme, die, βράγχια, ὅρα Kiefer, σιαγών.
Kien, der, δᾶς. Συμφ. με καίειν.
Kies, der, ψάμμος, χάλις, πάλαι λίθος ἐν γένει. Συμφ. με τὸ λατ. καὶ ἐβραϊκ. cos ἢ kos, ἀκόνιον, λίθος.
Kind, das, τέκνον, μετοχὴ τοῦ ἀρχ. βῆμ. kinnen, γεννᾶν, λατ. gignere.
Kinn, das, γένειον. Ἀπὸ kinnen ὅρα Kind.
kippen, παρακλίνειν. Παραβ. κύπτειν.
Kirche, die, ἐκκλησία. Ἀπὸ κύριος, κυριακή.
kirre, ἡμμερος. Ἐκ τοῦ heuer, συμφ. με τὸ λατ. cicur.
Kirsche, die, κεράσιον. Ἐκ τοῦ ἰδίου, παραβ. με Kern, Korn.
Kiste, die, κιβώτιον, λατ. cista, περσ. Kastr κίστη.
Kitt, der, λιθοκόλλα, παραβ. Kette.
Kittel, der, ἐπανωφόριον λινόν. Ἀπὸ χιτῶν.
kitzeln, γαργαλίζειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. βῆμα kiten νῦν sticken stechen.
klaffen, χαίνειν. Ἐκ τοῦ offen, ἀνοικτὸς (ὅρα Maulaffe).
kläffen, συχνογαυγίζειν, γαλλ. clabauder, ἀπὸ klaffen.
Klafter, die, ὀργυιά. Ἀπὸ klaffen.
klagen, θρηνεῖν, παραπονεῖσθαι, καταγγέλειν. Συμφ. με κλαίειν, καὶ τὸ λατιν. clamare.
Klang, der, ἤχος. Ἀπὸ klingen, συμφ. με κλαγγή, λατ. clangor.
klapp, ἐπιφώνημα, δηλοῦν ἤχον τὸν προερχόμενον ἐκ τοῦ

- κτύπου, ἀγγλ. clap, γαλλ. coup, παραβ. κολάπτω, τὸ
λατ. colaphus.
- Klar, καθαρὸς, διαφανής, φανερός. Συμφ. μὲ γαλερός μὲ τὸ
λατ. clarus, μὲ τὸ γαλλ. clair.
- Klatsch, ἐπιφών. ἤχου, klatschen, κλάζειν, πολυλογεῖν.
- klauben, ἐκλέγειν (διὰ τῶν δακτύλων). Ἀπὸ Klaue.
- Klaue, die, ὄνυξ. Ἀπὸ klaffen ἢ ἐκ τοῦ ἀρχ. klieben (klob,
gekloben) ἀνοίγειν, σχίζειν (ξύλα).
- Klause, die, κελλίον. Ἐκ τοῦ λατ. clausa, (claudere clausi,
clausum) κλείειν.
- kleben, κολλᾶν. Συμφ. μὲ γλία, γλοιὸς, λατ. glus, gluten,
γαλλ. glu.
- Klee, der, τριφύλλιον. Ἀπὸ Klaue.
- Kleid, das, ἔνδυμα. Κατὰ τινὰς ἀπὸ κλώθειν, ἢ ἀπὸ τὸ λατ.
calidus, θερμός. Παραγ. μαλ. ἀπὸ Hlid, Lid, Lied, κά-
λυμμα, στολισμός, ἐκ τοῦ ἀρχ. laten μετοχή gelaten
(lassen) στολίζειν.
- klein, μικρός. Ἀρχ. klen καὶ leen, συμφ. μὲ λιτός, μὲ τὸ
λατ. lenis, ἀγγλ. little.
- Kleinod, das, κειμήλιον, σύνθ. ἀπὸ klein καὶ τὸ ἀρχ. od,
πρᾶγμα ἐν γένει, λατιν. clenodium, κλεινώδειον.
- Kleister, der, κόλλα (τῶν βιβλιοδετῶν) kleben.
- Klempern, σφυροκοπεῖν (φύλλα μετάλλου ἐπὶ ἄκμωνος) μί-
μησις ἤχου.
- Klepper, der, ἵππος (ταχυδρόμων). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. kleppen,
loppen (laufen) τρέχειν, γαλλ. galopper,
- Klette, die, ξάνθιον. Ἀπὸ kleben, συγγενὲς μὲ Klaue.
- klettern, ἀναρρῆχᾶσθαι. Ἀπὸ Klette.
- Kleye, die, πίτυρα. Ἀπὸ klieben ὅρα Klaue.
- klimmen ἀντὶ klettern, ἀναβαίνειν, παραβ. μὲ κλίμαξ.
- klimpern, μίμησις ἤχου μετᾶλλων (mit Geld klimpern
παίζειν μὲ νομίσματα) ὅμ. μὲ klempern.

- Klinge**, die, λάμα. Ἀπὸ klingen, ἤχειν.
Klingen, (άνωμ. klang, geklungen) μίμησις ἤχου, κλάγγειν.
Klippe, die, ὕφαλος, λέπας. Ἀπὸ klieben, ὅρα Klaue.
klirren, ψωφεῖν, μίμησις ἤχου ποταρίων, ξίφων.
klopfen. κρούειν. Ἀπὸ Klapp.
Klöppel, der, τυπίς. Ἀπὸ klopfen.
Kloss, der, σφαῖρα, βῶλος, εἶδος φαγητοῦ. Ἀπὸ kleben.
Kloster, das, μοναστήριον. Ἐκ τοῦ λατιν. claustrum.
Klotz, der, ὄγγος, ἄμορφος, μέγας, (ξύλου). Παραβ. με κα-
 λοσσός, ὅρα Kloss.
Kluft, die, χάσμα. Ἀπὸ klieben, ὅρα Klaue.
klug, φρόνιμος, σώφρων, προβλεπτικός. Ἀρχ. klook, glog
 — glau, ἰδίως με σημασίαν καθαρὸς, ἀξυδερκῆς, διαφανῆς,
 παράγ. ἀπὸ lügen, ὁρᾶν, λάειν, ἀγγλ. to look.
klumpen, der, ὄγκος. Ἀπὸ kleben.
Knabe, der, παῖς. Ἀρχ. γαλλ. gnaba, ἀρχ. γερμ. Knappe
 καὶ Knab, συμφ. με γναφεύς.
Knack ἢ knacks, ψωφεῖν. Μίμησις ἤχου, κανάχειν.
Knall, der, κρότος. Μίμησις ἤχου.
Knapp, στενός, φειδωλός, μόλις. Ἀπὸ genau ἢ nahe.
knappe, der, ὀπλοφόρος, Bergknappe, μεταλλευτής, ἀπὸ
 Knabe.
Knarren, τριγμός. Μίμησις ἤχου.
Knäuel, der, κουβάριον, συγγ. με knapp καὶ kleben.
Knäuf, per, κόμβος. Ἐκ τοῦ Knopf ἢ Knäuel.
Knäuser, der, φιλάργυρος. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. knauen νῦν nagen
 χναύειν.
Knebel, der, πάσσαλος. Ἀπὸ klopfen, Knüppel, Knüttel
 ἀπὸ klopfen.
Knecht, der, δοῦλος, ὑπηρέτης. Θεωρεῖται παραγόμενον ἀπὸ
 τὸ ῥῆμα neigen (μετοχὴ geneigt) παραβ με τὸ γαλλ.
 naquer.

Kneif, der. σμ(λ)η, (ιδίως τῶν σανδαλοποιῶν). Ἀπὸ kneifen

ἢ kneipen, κόπτειν, συμφ. μὲ κνάειν, κνίπειν, ἀγγλ.

Knife, γαλλ. canif.

Kneipe, die, καπηλείον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. knapp, kneip, εὐτε-

λής, μικρός.

kneten, ζυμώνειν (διὰ χειρῶν καὶ ποδῶν). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Kno,

πυγμή.

knicken, θραύειν. Ἀπὸ Kneif, (κνάειν, κνίζειν).

Knie, das, γόνυ, λατ. genu.

Kniff, der, μηχανίσμα. Ἀπὸ Kneif.

Knirren, συμφ. μὲ κνίζειν, τρίζειν, κνοῦς, μιμ. ἤχου, knir-
schen, knistern, knittern.

Knöbel, der, ἀντὶ Knöchel, ἀρθρὸν δακτύλου, ὑποκορ. τοῦ

Knob (νῦν Knopf) κόμβος, ἔρα kneten.

Knoblauch, der, σκόρδον. Σύνθ. ἀπὸ Knob, (ἔρα Knöbel)

καὶ Lauch, λάχανον.

Knöchel, der, κόκκαλον, ὕψωμα κοκκάλου, ἔρα Knöbel.

Knochen, der, κόκκαλον. Ἀπὸ Knöbel.

Knödel, der, ἀντὶ Kloss, εἶδος φαγητοῦ. Ἀπὸ Kno, ἔνεκα
τοῦ σχήματος, ἔρα kneten.

Knollen, der, ὄγκος ἄσχημος. Ἀπὸ Kno, ἔρα kneten.

Knopf, der, κόμβος, ἀντὶ Knob, ἔρα Knöbel.

Knorren, der, ὄγκος ξύλου βωζοδὸς ὅμ. μὲ Knollen.

Knospe, die, κόμβος ἀνθέων. Ἀπὸ Knopf.

Knoten, der, κόμβος. Συγγ. μὲ Knopf, Knollen, λατ. no-
dus, εἰς τὴν ἑβραϊκὴν ganad, δένειν, νήθειν.

Knüpfen, καὶ Knörsfen, προσάπτειν, συνδένειν, ἀπὸ Knopf.

Knute, die, μάστιξ (ἐκ λoricῶν ἢ σχοινίων μὲ κόμβους). Ἀπὸ
Knoten.

Knüttel, der, ῥόπαλον, ἔρα Knute, Knoten.

Kobel, der, οἰκίσκος, περιστερών, κάλυμμα κεφαλῆς, ἔρα
Koben.

Koben, der, οἰκίσκος, δωμάτιον, σταῦλος χοίρων. Ἐκ τοῦ
λατ. gabia, cova.

Kober, der, κόφα, ὄρα Koben.

Kobold, der, δαιμόνιον. Ἀπὸ κόβαλος, παραβ. τὸ γαλλ.
goblin (πάλαι gobelin).

kochen, βράζειν, μαγειρεύειν. Ἀπὸ τὸ λατ. coquere.

Köcher, der, φαρέτρα. Ἀπὸ κούκουρον, λατ. cucurra, eu-
curum, γαλλ. carquois.

Köder, der, τεμάχιον δέρματος, δέλεαρ. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. kat-
ten, ἀγγλ. to cut, λατ. caedere, κόπτειν.

Koffer, der, κιβώτιον κλειστὸν, γαλλ. coffre, λογ. εἰς Koben.

Kohl, der, λάχανα φαγόσιμα, γαλλ. chaux, ἰταλ. cavolo,
ἀπὸ τὸ λατ. caulis καὶ colis.

Kohle, die, ἄνθραξ. Ἀπὸ τὴν ἀρχ. λέξιν Kol, πῦρ, συμφ.
μὲ τὸ λατ. calor, calere.

köhren, (kohr, gekohren, vñν μόνον εἰς σύνθεσιν εὐχρη-
στον) ἐκλέγειν, παραβ. μὲ τὸ λατιν. curare, cernere.

Kolbe, die, ἢ Kolben, der, ῥόπαλον, κορδύλη. Ἀπὸ kolo,
στρογγύλος, τῶν ἀνατολ. γλ. παραβ. κόλος, κολουός.

Kolik, die, πάθος χολικόν. Ἀπὸ χολή, παραβ. κῶλον.

Koller, das, περιτραχήλιον, ἱματίδιον. Ἀπὸ τὸ λατ. collare.

koller, der, χολικὴ νόσος ἵππων. Ἀπὸ kollern, κυλέω, ἀπὸ
τὰ κινήματα τὰ ὅποια κάμνει ὁ ἀπὸ τὴν νόσον ταύτην
προσβληθεὶς ἵππος.

Kommen, ἔρχεσθαι (ἀνὼμ. kam, gekommen). παραβάλ-
λεται μὲ κόμειν, κομίζειν.

König, der, βασιλεὺς. Ἀρχ. Chunink, Kuning, Cyning,
εἰς τὴν ἀγγλ. King, παράγ. ἀπὸ können δύνασθαι.

können, δύνασθαι (konnte, gekonnt καὶ können). Ἀρχ.
λέξις, παραγ. ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς γλ. παρὰ τοῖς Ταρτάροις

Chan, γαλλ. Kan, χάνης, ἄρχων, ἡγεμὼν, δυνάστης.

Kopf, der, ἀγγεῖον βαθύ, Schröpf ἢ Lasskopf, γαλλ. ven-

- touse, ιταλ. coppetta, ποτήριον, μέτρον ξευστῶν καὶ γεννημάτων, Cub, Cobba, λατ. cupa, cupellus, ιταλ. coppa, γαλλ. coupe, κοῦφα, κοῦπα, κύββα.
- Kopf, der. Συμφωνεῖ μὲ κεφαλὴ, τὸ λατ. caput, ιταλ. capo.
- Korpe, die ἢ Kuppe, κορυφὴ ὁρέων, γαλλ. coupeau, ἀπὸ Kopf.
- Koppel, die καὶ Kuppel, σχοινίον ἢ λωρίον, ξιφιστήρ, ἀριθμός τις δεδεμένων ὁμοίων ζώων, οἶον ἵππων, κ.τ.λ, λατ. copula, γαλλ. couple, ιταλ. coppia, copia.
- Korb, der, κάνιστρον. Παραβ. μὲ κόλπος, κορφος, μὲ τὸ λατ. corbis, μὲ τὸ γαλλ. corbeille, μὲ τὸ ιταλ. corba.
- Kork, der, φελλός. Ἀπὸ τὸ λατιν. cortex, φλοιός.
- Korn, das, κόκκος (ἄμμου, χρυσοῦ, ἀργύρου, γεννημάτων) γεννήματα. Ἀπὸ Kern.
- Körper, der, σῶμα. Ἀπὸ τὸ λατ. corpus.
- kosen, λαλεῖν, φλυαρεῖν, ὅρα köhren, γαλλ. causer, κωτίλλειν.
- kosten, ἀξίζειν, κωστίζειν, γαλλ. couster, couter, ιταλ. costare, ἀγγλ. to cost, εἰς τὴν σλαβ. kosstowati, ἀπὸ τὸ λατ. constare.
- kosten, δοκιμάζειν (φαγητὰ ἢ ποτὰ) λατ. gustare γαλλ. goûter. Ἀπὸ kiesen (kos) ἐκλέγειν.
- Koth, der, κόπρος, λάσπη. Συμφ. μὲ γοίτος, λατ. goetus.
- Köther, der, κύων πολύτριξ τῶν χωρικῶν, ὅρα Kotze.
- Kotze, die, σκέπασμα χονδρὸν πολύτριξ. Ἀπὸ τὸ λατ. cutis, δέρμα, σλαβ. kuze, δέρμα.
- Krabbe, die, κάβουρας, ἀπὸ κάραβος, καρίς.
- krabbeln, ἔρπειν, γαργαλίζειν, ὅρα kriechen.
- krachen, κροτεῖν. Συμφ. μὲ κρέκειν, ἀγγλ. to krack, γαλλ. craquer.
- krächzen, συμφ. μὲ κράζειν. Παραβ. μὲ ächzen.

Kraft, die, δύναμις. Ἐκ τοῦ greifen, καθὼς τὸ ἀρχ. **kracht**
ἀπὸ kriegen, πιάνειν, λαμβάνειν, παραβ. κρατεῖν.

Kragen, der, περιλαίμιον. Ἀπὸ ragen, ἐξέχειν.

krähen, μίμησις φωνῆς, συμφ. μὲ κράζειν.

Krahn, der, μηχανὴ διὰ φόρτωσιν καὶ ξεφόρτωσιν. Ἀπὸ
γέρανος.

Kralle, die, ὄνυξ, ἀντὶ Klaue, ὅρα Kräuel, krumm.

Kram, der, μικρεμπορίον. Κατὰ τινὰς ἀπὸ klampen, klem-
pern, θορυβεῖν, κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τῆς διαστροφῆς τοῦ
λατ. **merx**, ὄνιον, γαλλ. **marchandise** ἢ τοῦ ὀνόμ. **Mark**,
πάσαι ἐμπορίαι, νῦν ἀγορά.

Krammets ἢ Wachholder-Baum, ἄκρευθος. Σύνθ. ἀπὸ
Krammet καὶ **Baum**, **Krammet** (μον. εἰς σύνθ. **Kram-**
metsvogel, κίχλη, εὐχρηστον) ἀντὶ **Kranawet**, ἐκ τοῦ
ἀρχ. **Krana**, (grün), πράσινος, καὶ **Wed**, ἀγγλ. **Wood**,
θάμνος.

Krampe, die, ξάνιον, περόνη* (εἰς οἰκοδομὰς) γαλλ. **cram-**
pon, ἰταλ. **rampo**, ἀπὸ krumm.

Krampf, per, σπασμός. Ἀπὸ krumm, λατ. **crampa** γαλλ.
crampe.

Kranich, der, γέρανος, μηχανὴ (ὅρα **Krahn**).

krank, ἀσθενής, ἐκ τοῦ ringen, rang, gerungen, παλαίειν,
εἰς τὸν Ἡσίοχον ἄκραγγης, ἀσθενής, κράγγης, ὑγιής.

Kranz, der, στέφανος, ὅρα **kreis**, **Krone**, rund.

Krapf, der ἢ Krapfen, εἶδος φαγητοῦ, λατ. **craphus**, κρη-
πίδες.

Krätze, die, ψῶρα. Ἀπὸ kratzen, ξύειν.

kratzen, ξύειν. Μίμησις ἥχου, λατ. **radere**, γαλλ. **gratter**,
ἰταλ. **grattare**, χαράττειν.

Krauen, ξένειν (ὀλίγον). Ἀπὸ kratzen.

kraus, κροσσοτός. Παραβ. μὲ **Kreis**.

- Kraut, das, βότανον, φυτὸν, λάχανον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. growan, gro, φυτρώνει, παραβ. creare, gras.
- Krebs, der, κάβουρας, ἀστακός. Ἀπὸ kriechen ἔρπειν, λατ. repere.
- Kreide, die, κιμωλία, λατ. creta, γαλλ. craie, σλαβ. Kreida ἀπὸ Κρήτη (νῆσος).
- Kreis, der, κύκλος. Συμφωνεῖ μὲ γύρος.
- Kreischen, μίμησις ἤχου, λατ. cruscire, κρίζειν.
- Kresse, die, κάρδαμον. Ἀπὸ τὸ λατ. crisonium, γαλλ. cresson, ἰταλ. crescione.
- Kreuz, das, σταυρός, ῥάχη, ὀσφύς (ἀνθρωπ. ζώων). Ἀπὸ τὸ λατ. crux, γαλλ. croix, περσ. crusc.
- Kriecheln, ἔρπειν καὶ ξύειν. Ἀπὸ krauen, ἢ kriechen.
- kriechen, ἔρπειν, (ἀνώμ. kroch, gekrochen). Μίμησις ἤχου, συμφ. μὲ τὸ λατ. repere, ἀγγλ. to creep.
- Krieg, der, πόλεμος, ἀρχ. κραυγή, γαλλ. eri. Ἐκ τοῦ schreien (schrie) κράζειν, καθὼς τὸ λατ. bellum ἀπὸ bellare (ἔρα kraft).
- kriegen, λαμβάνειν, (ἔρα kraft).
- Krippe, die, φάτνη. Κατὰ τὸ λατιν. gruppia.
- Krone, die, στέφανος. Ἀπὸ τὸ λατιν. corona.
- Kropf, der, γογγύρη, πρόλοβος. Ἀπὸ τὸ λατιν. scrophulus.
- Kröte, die, φρύνος, φούσαλος, ζάμπα. Ἀπὸ kriechen, ἔρπειν.
- Krücke, die, βακτηρία, γεν. ῥάβδος καμπτή. Συμφωνεῖ μὲ τὸ λατιν. croca, καὶ κύκος.
- Krug, der, ὕδρια, στάμνα. Ἀρχ. λατ. cruga, εἴτα coreha.
- Krume, die, ψιξ, (ἄρτου). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. cruman συντριβεῖν, ἀρχ. λατ. crumenia, κόκκος χρυσοῦ.
- krumm, καμπύλος, κυρτός. Παραβ. μὲ τὸ λατ. camurus, curvus, μὲ καμάρα ἔρα Krücke.
- Krüppel, der, ἀκρωτηριασμένος (ἄθροπος). Ἀπὸ krumm.
- Kruspel, der, ἔρα Knorpel καὶ Kruste.

- Kruste, die, φλοιός ξηρός σκληρός, λεπής. Συμφ. με τὸ λατ. crusta, γαλλ. croûte.
- Kübel, der, κάδος. Συμφ. με τὸ cubellus, κιβώτιον.
- Küche, die, μαγειρεῖον. Ἀπὸ kochen, λατ. coquere.
- Kuchen, der, πλακούντιον. Ἀπὸ kochen.
- Kufe, die, κάδος (διαφόρων εἰδῶν) ὅρα Kübel.
- Kugel, die, σφαῖρα. Τὰ ὀνόματα Kaul, Kula, Kaule ἀντὶ Kugel παράγ. ἀπὸ kollern ἢ kullern, κυλέειν, ὅρα kollern.
- Kuh, die, δάμαλις. Ὄνομα ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ ζώου, περσ. gao, βοῦς.
- kühl, δροσερός. Ἀπὸ kalt.
- kühn, τολμηρός. Ἀρχ. chuan, chon, cün, chuen, ἀπὸ könn-en, παραβ. κάων, χείνος.
- Kummer, der, λύπη, μέριμνα. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. kumen, στενάζειν.
- kund, γνωστός. Ἀπὸ kennen ἢ können.
- künftig, μέλλον. Ἀπὸ kommen, ὅρα Abkunft.
- Kunkel, die, ῥώκα, (διὰ γνέσιμον). Εἰς τὴν ἀρχ. λατ. con-cula, γαλλ. quenouille, ἀπὸ κῶνος.
- Kunst, die, τέχνη. Ἀπὸ können, καθὼς Abkunft ἀπὸ kommen.
- Kupfer, das, χαλκός. Ἀπὸ τὸ λατ. cuprum (aes Cyprium, μέταλλον ἀπὸ τὴν νῆτον Κύπρον).
- Kuppe, die, ἀντὶ Koppe.
- Kürass, der, θώραξ. Ἀπὸ τὸ γαλλ. cuirasse, καὶ τοῦτο ἀπὸ τὸ λατ. coriaceus. δερμάτινος.
- Kurbe, die, λαβὴ (κυλίνδρων, τροχῶν). Ἀπὸ τὸ λατιν. curvus, ὅρα krumm.
- Kürbiss, der, κολοκύνθη. Ἀπὸ τὸ λατιν. cucurbita.
- Kürschner, der, γρουνοποιός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. kursen λατ. crusina, crosina, γοῦνα, συμφ. με cutis καὶ corium.

kurz, κοντός, βραχύς. Συμφ. με τὸ λατ. *curtis*, με τὸ γαλλ. *court*. με κυρτός.

Küssen, φιλεῖν. Μίμησις ἤχου.

Küssen (ἢ *kissen*) **das**, προσκέφαλον, λατ. *cussinus*, γαλλ. *coussin*, ἀπὸ τὸ λατιν. *cutis*, δέρμα ὡς γενικὸν κάλυμμα.

Küste, **die**, παράλιον, γαλλ. *coste*, *côte*, ἀπὸ τὸ λατ. *costa*, πλευρά.

Küster, **der**, ἱεροφύλαξ. Ἀπὸ τὸ λατ. *custos* φύλαξ.

Kutsche, **die**, ἄμαξα (σκεπασμένη). Φαίνεται ληφθῆν ἀπὸ τὸ γαλλ. *coche*.

Kutte, **die**, χλαῖνα. Ἀπὸ τὸ λατ. *cotta*, παραβ. *cutis*.

.....

Λ.

Lab, **das**, 1) πυτία· 2) τὸ ὄξυ καὶ πυκτὸν γάλα εἰς τὸν σόμαχον ἀρνίων κ.τ.λ, διαλέκτ. ἀντὶ **Lab-Renne**, **Rinne**, **Rinsel**, **Gerinsel** ἀπὸ *gerinnen*, ὅθεν **Lab** ἀπὸ τὸ ἀρχ. λατ. *lapire gerinnen*.

laben, τέρπειν, εὐφραίνειν. Τὰ πάλαι τρώγειν, ἀπὸ *leben*, ζῆν.

Lache, **die**, συμφωνεῖ με λάκκος.

lachen, γελᾶν. Ἀρχ. *lahhan*, *hlahan*, μίμησις φωνῆς, συμφ. με τὸ ἑβραϊκὸν *hla*, γέλως, με τὸ σλαβ. *hlas* φωνή, με γελάειν.

Lack, **der**, βερνίκιον, κόμμιον. Ἀραβ. **Lach**, περσ. **Lak**, ὅθεν καὶ τὸ λατ. *laca*, τὸ γαλλ. *laque*.

lücken, τρέχειν, πηδᾶν, νῦν ἐκτὸς χρήσεως, συμφωνεῖ με λᾶξ λακτίζειν.

Lackey, **der**, δοῦλος, ὑπηρέτης (εὐγενοῦς) γαλλ. *laquais*, ἰταλ. *lacche*, παράγ. ἀπὸ *lücken*, νῦν *laufen*.

Lade, **die**, κιβώτιον ἐν γένει, (με ἢ χωρὶς κάλυμμα), ἀρχ. λατ. *ladus* καὶ *ladula*, παραβ. τὸ λατ. *claudere*.

laden, (ἀνώμ. lud, geladen) φορτώνειν, πληροῦν ὕπλον, ὄρα Last.

laden, καλῶ, προσκαλῶ. Ἐπὶ laut.

Laffe, der, κεχηνώς, μωρός, (νέος). Συμφ. μὲ lahw, παιδίων, τῆς ἀραβ. γλώσσης.

Laffete, die, κυλλίβας (διευθέτης) κανονίου. Ἐπὶ τὸ γαλλ. l'affût.

Lägel, das, ἀγγεῖον χαμηλὸν ξύλινον ἐν εἴδει βαρελίου. Ἐκ τοῦ λατ. lagena, lagenula, λαγήνος, legula ligula εἶδος ἀγγείου.

Lahm, χωλός, πάλαι βουβός, ἀνόητος, ἄσχημος, Leme, πληγή, Lem, Limb, Leome, μέλος σώματος.

Lahn, der, σύρμα χρυσοῦ, ἀργύρου. Ἐπὶ glänzen στίλβειν.

Laib, ὄρα Leib.

Laich, ὄρα Leich.

Lakritze, die, σχημ. ἀπὸ γλυκύρριζα.

lallen, (μίμησις φωνῆς) ψελλίζειν. Συμφ. μὲ λάλειν, λατ. lallare.

Lamm, das, ἀρνίον. Συμφ. μὲ ἀμνός.

Lampe, die, λύχνος. Παραβ. λάμπειν.

Land, das, ἡπειρος, χέρσος, ξηρά, γῆ, ἐξοχή, κράτος. Ἐρχ. Lad, συμφ. μὲ τὸ λατιν. latus.

lang, μακρός. Παραβ. μὲ τὸ λατιν. longus καὶ Land.

Lanze, die, δόρυ, λόγχη. Ἐπὶ τὸ ἀρχ. ῥῆμα lanca, γαλλ. lancer, ῥίπτειν, ἢ ἀπὸ lang.

Lappen, der, ῥάκος, τεμάχιον, λατ. lobus, ἀπὸ λοβός.

Lärche, die ἢ Lerche, ἀγριοπιτυὰ (δένδρον) λατ. pinus, larix, ἀπὸ λάριξ.

Larifari, das, κενολογία. Ἐσχημ. ἀπὸ τὸ λατ. fari καὶ Lärm, ψόφος.

Lärm, der, θόρυβος, ταραχή, ψόφος. Ἐπὶ τὸ ἀρχ. lören,

- ὡς μίμησις ἤχου, φωνῆς, κατὰ τινὰς ἀπὸ τὸ ἰταλ. *al arme*, γαλλ. *alarme*.
- Larve, die, προσωπεῖον, προσώπῃς, κάμψη. Ἀπὸ *leer*, κενός. *lass*, ἀδύνατος, ῥάθυμος, γαλλ. *lache*, ἀπὸ τὸ λατ. *lassus*, παραβ. *me lassen*.
- lassen, ἀρμόζειν, στολίζειν, ἀποφαίνειν. Πάλαι *lasen*, λεύσσω ὅρα *Antlitz*, παραβ. *Licht*, *Glas*.
- lassen, ἀφίνειν, ἐπιτρέπειν, (ἀνώμ. *liess*, *gelassen*), γαλλ. *laisser*, ἰταλ. *lasciare*, ἐκ τοῦ λατ. *lassus*, *laxare*.
- Last, die, βάρος, φορτίον, ἡθικόν, φυσικόν ἐλλάτωμα. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. *lotter*, τὸ κακόν, *Laust*, *Last*, βάρος, παραβ. *λαίστη* καὶ *λαίσθη*, καὶ *verletzen*, βλάπτειν, λατ. *laedere*.
- Laster, das, κακία. Ἀπὸ *Last*, die, ἐλλάτωμα.
- Laterne, die, φανός. Ἀπὸ τὸ λατ. *laterna*.
- Latte, die, κάμαξ, χάραξ, στρωτῆρ (εἰς στέγας). Ἀπὸ *Lade*, die, λατ. *ladus*, *latus*.
- Lattich, der, θρίδαξ. Συμφ. μετὰ τὸ λατ. *lactuca*, παραβ. μετὰ *latus* καὶ *Blatt*.
- Latwerge, die, ἐκλειγμα. Ἀπὸ τὸ λατ. *electuarium*.
- Latz, der, περιστήθιον γυναικῶν, ἱματίδιον. Ἀπὸ *lass*.
- lau, χλιαρός. Λογ. εἰς τὸ λατ. *lavare*.
- Laub, das, φύλλα, φύλλωμα. Διαλέκτ. *Laab*, *Lab*, εἶναι τὸ ἴδιον μετὰ *Lab*, πυτία, πυκνότης, ὅθεν *Labkraut*, φυτὸν τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα πυτιάζουν τὸ γάλα.
- Läube, die, σκιάς. Ἀπὸ *Laub* φύλλα.
- Lauch, der, πρᾶσον. Πάλαι *Lök*, *Leac*, συμφ. μετὰ *λάχανον*. *lauern*, ἐνεδρεύειν, σκοπεῖν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. *lauen*, ὄρεῖν, νῦν *lugen*, ὅρα *Luchs*.
- laufen, τρέχειν (ἀνώμ. *lief*, *gelaufen*). Ἀρχ. *lofen*, *lophen* (ὅρα *Galopp*) συμφ. μετὰ *λαφθάζειν*.
- Lauge, die, στακτὴ κονία, ἀλυσίβια, λατ. *lixivium*, γαλλ. *lessive*, λογ. εἰς ἄλλας καὶ λούειν, λατ. *lavare*.

laügen, ἀρνεῖσθαι. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. laugen, κρύπτειν, συμφ.
μὲ τὸ λατ. latere.

Laune, die, διάθεσις τῆς ψυχῆς. Κατὰ τὸν ἐτυμολόγον
Οὐάχτερον ἀπὸ ἐλαύνεσθαι, ἄλλοι τὴν ἀναφέρουσιν εἰς
luna, σελήνη.

Laus, die, φθεῖρ. Ἀρχ. Lus, Louse, καθὼς καὶ Laus, εἶ-
ναι ἡ κατάληξις τοῦ λατ. pediculus.

lauschen, ὠτακουστεῖν, παρατηρεῖν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. luzen
ἐξ οὗ losen.

Laut, μεγαλόφωνος, πάλαι hlaut περίφημος καθαρός. Τὰ
ἀρχαῖα lut, lout, clust, hlyst, τὸ σλαβικὸν hlas, μὲ τὴν
σημασίαν ἀκούειν, φωνάζειν, φωνή, ἀναφέρονται εἰς κλύειν,
κλυτός.

Laute, die, λύρα, λιθάρα. Ἀπὸ laut, ἀραβ. alaud.

laviren, λοξοδρομῶ (πλοῖα). Ἐκ τοῦ γαλλ. louvoyer.

Lawine, die, χιονοστιβάς. Ἀπὸ τὸ λατιν. labi, πίπτειν.

leben, ζῆν. Ἀρχ. liban, leban, lyfian, ἀγγλ. to live, συμφ.
μὲ τὸ λατιν. vivere.

Leber, die, ἥπαρ. Ἀρχ. Lever, Lyfer, Liver, ἀπὸ Leben.

lechzen, διψᾶν, χαίρειν, δεινῶς ποθεῖν. Ἀπὸ Leck, der.

Leck, der, ῥήγμα. Διαλέκτ. Lecke, Leak, συμφ. μὲ λακίς,
λείχειν.

lecken, λείχειν. Ἀπὸ Leck, der, λατ. lingere.

Leder, das, σκυῖτος. Ἀρχ. Leed, Lid, Läder, κάλυμμα,
ῥα Lied.

ledig, κενός, γυμνός, ἄγαμος, ἐλεύθερος. Ἀρχ. lädig, ἀπὸ
Lade, die, κιβώτιον κενόν.

leer, κενός. Πάλαι lare, gelaer, lär, συγγ. μὲ ledig.

Lefze, die, χεῖλος ἀντὶ Lippe. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Leffa.

Leg, ἀρχ. ἐπὶ ῥῥ. χαμηλός, νῦν ἐκτὸς χρήσεως.

legen, βάλλειν. Ἀπὸ leg.

Lehen, das, τιμάριον, λατ. feudum. Ἀπὸ leihen.

- Lehm, der**, πηλός. Διαλέκτ. Lam, Lim, Loam, ἐκ τοῦ λατ. limus, λύμα.
- lehnen**, ἀνακλίνειν. Πάλαι hlinen, linen, ἀγγλ. to lean, λατ. clinare, συμφ. με κλίνειν, παραβ. με legen, liegen.
- lehren**, διδάσκειν. Ἀρχ. leeren, laegan, φωνάζειν, δίδειν, διδάσκειν, μανθάνειν, καθὼς τὸ γαλλ. apprendre.
- Leib, der** καὶ Laib, σχῆμα ἄρτου. Ἀρχ. Lab καὶ Laib, ἀρχ. libum, leibo, ἀγγλ. loaf, σουιδ. lef, σλαβ. chleba, ἄρτος, ἀπὸ laben, leben.
- Leib, der**, κορμός, σῶμα. Ἀρχ. lip ζωή, lichenam, σῶμα, ἀγγλ. life, ζωή, παράγ. ἀπὸ Leben.
- Leichdorn, der**, ἥλος (ποδῶν). Σύνθ. ἀπὸ Leich (πάλαι Leik σὰρξ, (ὄρα Leiche) καὶ Dorn ἄκανθος.
- Leich, das**, ὡς τῶν ἰχθύων, βατράχων, ὄρα leichen.
- Leiche, die**, πτώμα, νεκρός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Leik, σὰρξ, ὄρα Fleisch καὶ Leichnam.
- leichen**, ὡς τίκτειν (ἰχθύων). Ἀντ' αὐτοῦ εὐρίσκεται streichen ἢ geten (γαλλ. jeter) ἀναφέρ. εἰς liegen κεῖσθαι ἢ legen βάλλειν.
- Leichnam, der**, πτώμα, νεκρός. Σύνθ. ἀπὸ Leiche καὶ nam, ἐκ τοῦ ἀρχ. hama, καλύπτειν (ὄρα heim), ὁ ἐτυμολογος οὐάχτερ μεταφράζει τὸ Leichnam, Sterbliche Hütte, καλύβη (domicilium terrenum et corporale), ἀντ' αὐτοῦ sterbliche Hülle, κάλυμμα.
- leicht**, ἐλαφρὸς, εὐκολος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. leich, lichō, εὐρίσκ. εἰς πολλὰς γλ. οἶον, εἰς τὴν λατ. lis (puerilis) εἰς τὴν ἀγγλ. ly.
- Leid, das**, λύπη, ἄλγος, πένθος. Ἀρχ. Alaet, Leed, Led, (προσβολὴ τῆς αἰσθήσεως) κατὰ τὸ λατ. ῥῆμα laedere.
- leiden**, (ἀνώμ. litt, gelitten) ὑποφέρειν, πάσχειν. Ἀρχ. lidan, lidin, liden, καθὼς τὸ ἀρχ. bären, φέρειν κατὰ τὸ λατ. ferre, ὡσαύτως leiden, κατὰ τὴν παθ. μετοχ. latum.

leihen, δανείζειν. Ἑβραϊκ. lavah, δανείζειν, ἐγγχειρίζειν, ἀρχ.

leihvan, ἐκ τοῦ ἀρχ. Law, Laf χείρ.

Leim, der, κόλλα. Ἀπὸ Lehm.

Lein, der, λινόν, λατιν. linum.

Leinwand, die, λινόν. Σύνθ. ἀπὸ Lein καὶ Wad, ὑφασμα.

leise, ἥσυχος. Ἀρχ. liso, lise, μίμησις ἤχου, ἀπὸ flistern.

Leiste, die, ἄκρα, κράσπεδον, ταινία, φραγμός. Ἐκ τοῦ λατ.
licia, lista, γαλλ. lices, le, lez.

Leisten, der, πάλαι μορφή ἐν γένει, νῦν καλοπόδιον. Ἀπὸ
τὸ ἀρχ. Last, πέλμα ἢ ἀπὸ laistgan βαδίζειν, παταῖν.

leisten, παρέχειν, δύνασθαι. Ἀρχ. laestan καὶ laestgan, βα-
δίζειν, (κατὰ χρέος, δύναμιν), συνδράμειν.

leiten, ἄγειν, ὀδηγεῖν. Ἀρχ. leithan, laedden βαδίζειν (ὅρα
Leisten).

Lende, die, ἰσχίον. Ἀρχ. lancho, λατ. lumbus, γαλλ. longe
συμφ. μὲ τὸ λατ. latus.

lenken, εὐθύνειν, διευθύνειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Länk, ἄρμος (ὅρα
Gelenk).

Lenz, der, ἑαρ. Ἀπὸ glanz, glänzen, λάμψις, λάμπειν.

Lerche die, κορυδαλός. Ἀπὸ leeren, lären, φωνάζειν, ὅρα
Lärm καὶ lehren, εἰς τὴν ὀλλανδ. γλ. Lauwerik, ἀπὸ
laut καὶ werden.

lernen, μαρθάνειν. Ἀπὸ lehren.

lesen (ἀνὼμ. las, gelesen) συλλέγειν, ἀναγινώσκειν, παρα-
δίδειν (ἀντὶ lehren) πάλαι, μεγαλοφώνως ἀναγινώσκειν,
ψάλλειν, ὅθεν Messe lesen, γαλλ. dire la messe, λειτουρ-
γεῖν, συμφ. μὲ τὸ λατ. legere, καὶ μὲ λέγειν.

Letten, der, πηλὸς (κεραμέων). Ἀπὸ Klette ὅρα kleben.

letzen, εὐφραίνεισθαι. Κατὰ τὸ λατιν. laetari, laetus καθὼς
getzen (ergötzen) ἀπὸ gaudere.

letzt, τελευταῖος. Ὑπερθετ. βαθμ. τὸ ἀρχ. lat βραδέως, συγ-
κριν. latern, ὑπερθετ. latest, συμφ. μὲ λοίσθιος.

Leu, der, ὄρα Löwe.

leuchten, φέγγειν, λάμπειν. Ἀπὸ Licht, παραβ. λυχνεύειν.

Leumund, der, φήμη καλὴ, τὸ καλὸν ὄνομα. Ἀπὸ τὸ ἀρχ.

leumen, ἤχειν, φωνάζειν, Hliumur, φωνή, λατ. clamor.

Leute, die, ἄνθρωποι ἐν γένει, ὑποτεταγμένοι (δοῦλοι, γρα-
τιῶται) λαός. Ἐκ τοῦ leumen, (ὄρα Leumund) ἢ ἐκ τῆς
σουῖδ. γλ. lyda, ὑπακούειν, παραβ. λαός, λειτός.

Ley ἢ lei, νῦν μόνον εἰς σύνθ. οἶον allerlei, συγκοπὴ τοῦ
ἀρχ. Leige, die, ὁδός, εἶδος, γένος. Ἀντὶ ley, πάλαι hand,
νῦν μόνον εἰς allerhand, εὐχρηστον.

Leyer, die, ἀπὸ λύρη, λατ. lyra.

Licht, das, φῶς. Συμφ. μὲ τὸ λατίν. lux καὶ μὲ λύχνος.

lichten, ἐλαφρόνειν, ξεφορτόνειν (πλοῖα) ἀνασύρειν, αἶρειν
(τὴν ἄγκυραν) κενοῦν (βαρέλια). Ἀπὸ leicht, ἐλαφρός.

Liebden, τίτλος εἰς ἀλληλογραφίαν ἀρχόντων μεταξὺ των.
Ἀπὸ Lieb.

lieben, ἀγαπᾶν, φιλεῖν, ἐρᾶν, στέργειν. Ἀρχ. θέλγειν, κολα-
κεύειν, θωπεύειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. Laf ἢ Llav, χεῖρ, ὅθεν lee-
ven εἰς τὴν σαζών. διὰ λ. φιλεῖν, ἀγαπᾶν καὶ δίδειν.

Lied, das, ᾄσμα, μέλος σώματος, ἄτομον, ἀντὶ Glied, εἰς
σύνθ. Augenlied, βλέφαρον.

liederlich, ἄκοσμος, ἀμελής, ἄσωτος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. liede νῦν
leicht.

liefern, χαρηγεῖν. Πάλαι δίδειν, προσφέρειν, ἀπὸ τὸ ἀρχ.
leeven, ἐκ τοῦ Laf, χεῖρ, (ὄρα lieben).

liegen, κεῖσθαι, (ἀνώμ. lag, gelegen), ἀπὸ legen, παραβ.
λέγεσθαι, λέχεσθαι, λέχος, τὸ λατίν. lectum.

Lilie, die, κρίνος. Ἀπὸ τὸ λατίν. lilium καὶ τοῦτο ἀπὸ
λείριον.

Limone, die, κίτρον. Ἐκ τοῦ περσικ. limon.

Linde, die, φίλυρα. Εἰς τὴν ἰσλανδ. γλ. linda, ταινία δέ-
νειν, κυλινδεῖν ὄρα linde.

- linde, πρῶτος, ἀπαλὸς, μέτριος, ἐλαφρὸς. Ἀρχ. lind, lindo, len, συμφ. μὲ τὸ λατιν. lenis, levis, νῦν gelinde.
- Lindern, πρᾶννειν. Ἀπὸ linde, λατ. lenire.
- lingen, ἐπιτυγχάνειν (ἀνώμ. lang, gelungen) ἄχρηστ. νῦν gelingen, ὅρα lang.
- lings, κατάληξις, ἀντὶ lich.
- link, ἀριστερός. Ἀρχ. lingg, lenk, lätta, κατὰ τὸ λατιν. laevus, καιὸς καὶ winistra, winstra, λατιν. sinister.
- Linse, die, φακὸς, φακῇ. Ἐκ τοῦ λατιν. lens.
- Lippe, die, χεῖλος. Διαλέκτ. Leffa, (ὅρα Lefze) Läpp, Lap, Lip, περσ. Lab, λατ. labium.
- Lispeln, τραυλίζειν, ψελλίζειν, ψιθυρίζειν, μίμησις ἤχου. Παρὰ Ἀριστοφάνει λίσπη γλῶσση.
- List, die, πανουργία, δόλος, μηχανήμα. Ἀρχ. τέχνη, σοφία, ἔθεν Listar, Listmester, τεχνίτης, Gotes List, θεολογία, καλ. Arglist, (ὅρα arg), ἀπὸ λεύσσειν (ὀξύδεσκεῖν) (ὅρα Antlitz).
- Liste, die, κατάλογος. Ἐκ τοῦ λατιν. lista, γαλλ. liste.
- Litze, die, ταινία, ἄκρα. Ἐκ τοῦ λατ. licium, ὅρα Leiste.
- Livree, die, ἱματισμὸς τῶν θεραπόντων. Ἐκ τοῦ λατιν. liberare, γαλλ. livrer, χορηγεῖν, (ἐνδύματα, τροφήν καὶ μισθόν).
- loben, ἐπαινεῖν. Ἀρχ. ἔσημ. 1) κράζειν, βοᾶν, ὅρα Löwe 2) λέγειν, μνημονεύειν, οἷον belobte Sache, εἰρημένον πρᾶγμα· 3) συγκατανεύειν, ἐπιτρέπειν, ἀρχ. lofwa, laubjan, ἐξ οὗ εἰσέτι ἐν χρήσει erlauben, ἐπιτρέπειν· 4) πιστεύειν, ἔθεν glauben· 5) ὑπόσχεσθαι, νῦν geloben, ὑπόσχεσθαι. Ἀρχ. loban, lobon, lauen, laven, συμφ. μὲ τὸ λατιν. laudare, γαλλ. louer.
- Loch, das, τρῆμα, ὅπη (μεταφορ. λάκκος, φυλακὴ, δωμάτιον σκοτεινὸν, ἀκάθαρτον). Παράβ. μὲ λάκκος μὲ τὸ λατ. lacus, lacuna, locus.

Locke, die, βόστρουξ, ὄρα Llocke, παραβ. τὸ λατιν defloc-
catus, φαλακρός.

locken, δελεάζειν (διὰ φωνῆς). Παραβ. frohlocken, ἐσχημ.
κατὰ τὸ λατιν. lacio, lacui, ἐλκύνω, ἢ allectare, γαλλ.
allécher.

locker, χαῦνος, ἀραιός, χαλαρός, ῥάθυμος. Ἀπὸ Loch.

loden, φύειν, ἀναφύειν (ταχέως). Ἄχρηστ. nūn schiessen,
aufschießen, ἀναβαίνειν.

lodern, ἀναφλέγεσθαι. Ἀπὸ loden.

Löffel, der, κοχλιάριον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Lof, σκεῦος, ἀγγεῖον,
ἐξ οὗ Laf ἢ Llav, χεῖρ, παραβ. τὸ λατ. labrum, label-
lum, lavellum, κοῖλον ἀγγεῖον.

Lohe, die, φλόξ. Ἀπὸ loden.

Lohn, der, μισθός. Ἀπὸ lehen.

Lolch, der, ζιζάνιον (φυτόν). Ἐκ τοῦ λατιν. lolium.

Loos, ὄρα Los.

Lorber, der ἢ Lorbeere, die, δάφνη. Ἐκ τοῦ λατ. laurus.

Los, das, κλῆρος, λάχος, μοῖρα. Διαλεκτ. hlot, lot, γαλλ.

lot, loto, ἐπειδὴ οἱ ἀρχαῖοι γερμ. ἔγραψαν εἰς ῥάβδους,
παράγ. ἀπὸ Latte, Leiste.

los, ὡς ἀρχ. συλλ. = ἄγε, ἐμπρός, ὡς καταληκ. = (τέρησις).
Ἀπὸ lass ἢ lassen.

löschen, σβέννειν. Μίμησις ἤχου, προερχομένου ἐκ πυρρός καὶ
ὑδατος.

lösen, λύειν. Ἀπὸ los.

Loth, das, βάρος, (ὄρα Bleiloth), σταθμός, ἡμιούγγιον. Ἀρχ.
Laede, Leade, ἀγγλ. Lead, βάρος καὶ μόλυβδος, ἀπὸ
laden ἢ Last.

Lothse, der, ναύκληρος. Ἀπὸ Loth, βάρος (Bleiloth) μὲ τὸ
ὁποῖον ἐξετάζει τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.

Lotterbube, der, οὐδενὸς ἄξιος, κάκιστος, πονηρός. Σύνθ. ἐκ
Lotter (loter) κακία (ὄρα Laster) καὶ Bube.

Lotterie, die, λοταρία. Ἐκ τοῦ ἰταλ. lotteria ὅρα Los, das.

Löwe, der, λέων. Ἀπὸ laven, leuen, βρυχᾶσθαι ὄθεν καὶ
Leu ἀντὶ Löwe, (ὅρα loben).

Luchs, der, συμφ. με λύγξ. Παράγ. ἀπὸ lügen, ὑποβλέπειν,
ὀξυδερεῖν.

Lücke, die, ἀραιώμα, χωρίον κενόν, ὀπή. Ἀπὸ lügen ὅρα
Luchs, παρὰβ. Loch.

Luder, das, πτώμα. Ἐκ τοῦ Lotter, ὅρα Lotterbube.

Luft, die, ἀήρ. Ἀρχ. Lucht, ἀήρ, φῶς ἐκ τοῦ leicht.

lügen, ψεύδεσθαι (ἀνώμ. log, gelogen). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. lauan,
laugen, lechu, κρύπτειν, λατ. latere, ὅρα läugnen.

Luke, die, ὀπή (εἰς στέγας, εἰς τὸ κατάστρομα πλοίου, με
ἐπίβλημα συρτόν), ἀπὸ Lücke.

Lümmel, der, ἄνθρωπος (μᾶλλον νέος) ἀπαίδευτος, ἀγροῦ-
κος, ἀπὸ Klumpen.

Lump, der, ἄνθρωπος κακοήθης, ἄτιμος, ἀνάξιος. Ἀπὸ
Lumpen.

Lumpen, der, ῥάκος. Ἀπὸ Lappen.

Lunge, die, πνεύμων. Διαλέκτ. Lumpe, Lumpel, Lunt
καὶ Plunne, ἀπὸ Lumpen.

Lunte, die, φητίλι (ἐπὶ ῥάβδου διὰ κανόνια). Ἀπὸ Lumpen,
ῥάκη.

Lust, die, ἐπιθυμία, τέρψις, χαρὰ, ἡδονή. Ἀρχ. lustida,
ἀγγλ. Lust, φαίνεται ἐκ τοῦ λατ. laeticia, voluptas.

.....

M.

machen, ποιεῖν. Ἀρχ. machen, gimachon, maken, ma-
can, συμφ. με μοχθεῖν, μηχανή, δορ. μάχανα, ἀρχ. ἀντ'
αὐτοῦ wegen, κινεῖν, ποιεῖν, ὅθεν δύναται νὰ συγκριθῇ με
τὸ λατ. facere καὶ movere.

- Macht**, die, ἐξουσία, δύναμις. Ἀπὸ mögen, δύνασθαι, συγγ. μετὰ τὸ λατ. Majestas, magister καὶ μέγας.
- Mädchen**, das, κοράσιον, (ὄρα Magd).
- Made**, die, εὐλή, σκώληξ, ἕνεκα τῆς εὐκινήσιας ἰσως ἀπὸ machen, ἢ ἀπὸ Matte, μέρος ὑγρὸν, λιθάδιον.
- Magāzin**, das, ἀποθήκη. Ἀραβ. Almazen, περσ. Magzen, ἑβραϊκ. Machzen, τόπος ἢ οἶκος ἢ δῶμα διὰ ἐφόδια διαφόρων εἰδῶν.
- Magd**, die, θεράπεινα, συγκοπὴ τοῦ ἀρχ. Magad, (ὕποκορ. Maidchen, Mädchen). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Magus ἢ Mage ἢ Mag, τέκνον, μετὰ ταῦτα κοράσιον.
- Magen**, der, στόμαχος. Ἀπὸ machen ἀναλογ. μετὰ wegen, megen, κινεῖν.
- mager**, ἰσχνός, λεπτός, ἄσαρκος. Συμφ. μετὰ μικρός, λατ. mager, παραβ. μακρός.
- mähen**, θερίζειν, κόπτειν, ἐκρίζονεῖν, ῥίπτειν. Συμφ. μετὰ ἄμακν, ἄπαμαν, ἄμη (δρέπανον) ἄμητος (θέρος) μετὰ τὸ λατ. messis θέρος.
- Mahl**, das ἢ Mal, πάλαι ἑνωσις νῦν μόνον εἰς συνθ. οἶον Gemahl σύζυγος καὶ Mahlschatz προῖξ, Grabmal, ἐπιτάφιον, κ.τ.λ, ἀπὸ machen.
- Mahl**, das, γεῦμα. Διαλέκτ. Males, πᾶν εἶδος τροφῆς, πλακούντιον, ἀνήκει εἰς τὸ mahlen, ἀλέθειν.
- mahlen**, ζωγραφεῖν. Παράγεται σλαβ. malowati, ἀπὸ τὸ ἀρχ. meljan, γράφειν.
- mahlen**, ἀλέθειν (παθ. μετοχὴ gemahlen). Συμφ. μετὰ μύλλειν, ἢ ῥίζα mah εὐρίσ. εἰς τὰς ἀνατολ. καὶ εὐρωπ. γλωσσ. πρὸς τούτοις παραβ. machen.
- Mähne**, die, χαίτη. Κατὰ τινὰς ἀπὸ μάννος ἢ μάνος, κόσμημα λαιμοῦ, Manke, εἰς τοὺς σουῖδ. λαιμός τοῦ ἵππου.
- mahnen**, νοουθετεῖν, ὑπενθυμίζειν. Πάλαι ἐσσημ. τύρειν, ὅθεν Mahndochsen καματεροὶ βῶες, κινεῖν εἰς τὸ ἔργον, ἔπο-

μένος ὀδηγεῖν λατ. minare, γαλλ. mener παρακινεῖν, πα-
ραβ. μὲ τὸ λατ. monere καὶ μνάειν.

Mährchen, das, μῦθος. Ἰποκορ. τοῦ Mähre, μῦθος.

Mähre, die, πάλαι ἵππος, ὠραίος ἵππος, καὶ Mahr ἢ Mar,
ἔθεν Marstall ἵπποστάσιον, νῦν ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος ἵππος,
ἀρχ. ὄνομα εἰς τὸν Παυσανίαν μάρκαν ἵππος.

Mähre, die, μῦθος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. mer ἢ mahr, περίφημος,
ἢ τοῦ merjan (ἥδη τὸ ἔτος 380) ἀναγγέλειν.

Makel, der, κηλὶς. Ἐκ τοῦ λατ. macula.

mäkeln, μεσιτεύειν. Ἀπὸ machen, ὑπὸ σημ. ἐνόνειν (ὄρα
καὶ Gemahl) γαλλ. maquereau, μεσίτης.

maledieihen, (μόνον εἰς vermaledieihen) καταρῶμαι. Ἐκ τοῦ
λατ. maledicere.

Malter, der, λάσπη, πηλὸς (τῶν κτιστῶν). Ἀπὸ mahlen,
ἀλέθειν.

Malter, das, μέτρον γεννημάτων, ξύλων, καὶ ὁ ἀριθ. 15 (ὄρα
Mandel). Ἀπὸ mahlen.

Malz, das, κριθὴ ἢ διὰ τὴν ζυθοποιάν βεβεργμένη. Ἀπὸ
mahlen, κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ mollis, μαλακὸς, συμφ.
μαλθόειν, μαλακένω.

Mamma, die, μήτηρ (ὄρα Amme) μᾶμμα.

Mämme, die, πάλαι μήτηρ, νῦν μετὰ ἐπιθέτου, οἷον feige
Mämme ἀντ' αὐτοῦ, altes Weib γραῖα.

Mammon, der, πλοῦτος. Ἀπὸ μαιμόειν, σφοδρῶς ἐπιθυμεῖν,
ἔθεν Mammonsknecht, δούλος χρημάτων.

Man, τις, γαλλ. on. Ἀπὸ Mann (πάλαι Man ἄνθρωπος, πολὺς).

mancher, τις. Ἀπὸ Menge, πλῆθος, μὲ σημ. πληθ. ἀριθ. εἰς
τάς σλαβ. διαλέκτ. mnogo, mnohy, τινες. Τὸ ἀρχ. man
σημαίνει πολὺ (ὄρα man) καὶ μὲ τὴν κατάληξιν ig ἢ ige,
manig ἢ manige (ὄρα mannigfaltig) ἐξ οὗ κατὰ συγχο-
πὴν Menge, πλῆθος.

Mandel, die, ἀριθμὸς 15 (πραγμάτων διαφορῶν). Ἀπὸ τὸ

- λατ. manus, χεῖρ, ἀρχ. ὅσα δύναται τις νὰ λάβῃ εἰς τὴν χεῖρα, δράγμα, χουφτα.
- Mandel, die,** ἀμύγδαλον. Ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ.
- Mangel,** στέρησις. Τὸ ἀρχ. *mank* σημαίνει ἀκρωτηριασμένος, χολός, συμφ. μετὰ τοῦ λατ. *mancus* μονόχειρ.
- Mann, der,** ἀνὴρ, πάλαι *manno*, ἀγγλ. *Man*. Κατὰ τοὺς πλείστ. ἐτυμολ. ἀπὸ τοῦ ἀρχ. *moa*, νῦν *mögen*, δύνασθαι, συμφ. μετὰ τοῦ σλαβ. *Muz* ἀνὴρ, *moс*, δύναμις, *moci*, δύμαι. Κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ *mein*, περσ. *men* ἐμὸς, ἐξ οὗ καὶ *Mensch*, ἀνθρώπος.
- mannigfaltig,** ποικίλος, ὅρα *mancher*.
- Mantel, der,** μανδύας. Ἀπὸ τοῦ λατ. *mantelium* ἢ *mantellum*.
- Marder, der,** νηφίτζα. Ἐκ τοῦ λατ. *martes*.
- Märgel, der,** ἄργιλος. Ἐκ τοῦ ἰδίου.
- Mark, das,** μυελός. Ἐκ τῆς ιδιότητος τοῦ μαλακοῦ ἀνήκει εἰς *Märgel, Mörtel*.
- Mark, die,** σημειον, ὄριον, τὸ σημειωθὲν πρᾶγμα, ζύγιον (χρυσοῦ καὶ ἀργύρου). Ἐκ τοῦ ἐβραϊκ. *marak*, ἢ τοῦ περσ. *Marz*, σημειόνειν, διὰ πυρρῶς, χρώματος ἢ ἄλλης ὕλης, ὅθεν *Brandmark* (ὅρα *Brand*).
- Marketender, der,** παντοπώλης στρατοπέδου. Ἀπὸ τοῦ λατ. *mercari*, ἰταλ. *mercantare*, ἐμπορεύεσθαι.
- Markgraf, der,** συνθ. ἀπὸ *Mark* καὶ *Graf*, κόμης, διοικητῆς, νῦν τίτλος τὸ γαλλ. *Marquis*.
- Markt, der,** ἀγορά, ἐμπορικὴ πανήγυρις Ἀπὸ τοῦ λατ. *merx*, ὅρα *Kram*.
- Marter, die,** βάσανος. Ἀπὸ μαρτυρῶ.
- Maschine, die,** μηχανή, λατ. *machina*, (ὅρα *machen*).
- Maser, der,** κηλίδες ἢ φλέβες τοῦ ξύλου, καὶ *Maser, die,* κηλίδες εἰς τὴν ἐπιδερμίδα τοῦ ἀνθρώπου μετὰ νόσον τινα, οἷον τὰς εὐλογίας, ὅρα *Mal*.

Mass, das, μέτρον, ὅρα messen.

Mast, der, ιστός. Ἀπὸ τὸ λατ. malus ιστός.

Mast, die, σιτεία, κτηνοτροφία. Συμφ. με μᾶσθιν, μεστός.

Matratze, die, στρώμα. Ἀπὸ τὸ ἰταλ. materazzo.

Matrose, der, ναύτης, γαλλ. matelot. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. Mat
σύντροφος.

matt, ἀδύνατος, κατάνοπος, (ὅρα müde, Mühe) Matt ἐλλά-
τωσις τῶν δυνάμεων, παραγ. ἀπὸ ma, mā, χαμηλός, ὑγρός,
παραβ. Matte, λιβάδιον, Meer, θάλασσα, Moor βάλτος.

Mauer, die, τείχος. Ἀπὸ τὸ λατ. murus, mauern, murare.

Maul, das, στόμα (ιδίως τῶν τετραπόδων ζώων). Διαλέκτ.

Muul, Muhle, mulen, ἀνήκει εἰς τὸ mahlen, μύλλειν.

Maulaffe, der, βλάξ, χάσκαξ. Σύ.θ. ἀπὸ Maul καὶ offen,
ἀνοικτός.

Maulbeere, die, συκάμηνον. Πάλαι Mourbeere, Muulbere,
ἀπὸ μόρος.

Maulesel, der, ἡμίονος. Ἀπὸ τὸ λατ. mulus ζῶον, τὸ ὁποῖον
εἰς τοὺς μύλους μετεχειρ. ἀντὶ ἵππων καὶ Esel, ὄνος, τὸ
πρῶτον μέρος τῆς συνθ. ἀπὸ mahlen, ἀλέθειν.

Maulthier, das, ἡμίονος, ἀντὶ Mahlthier, Maulesel.

Maulwurf, der, ἀσπάλαξ. Σύ.θ. ἀπὸ Maul καὶ werfen
(Wurf ῥίψιμον) τουτέστι μετὰ τὸ στόμα ἀνορύττειν, ιδιότης
τούτου τοῦ ζώου.

Maus, die, ἀπὸ μῦς.

mausen, ἀλάσσειν τὰ πτερὰ. Ἀναμφ. ἀπὸ τὸ λατ. mutare,
(pennas).

Mauth, die, τελώνιον καὶ τέλη. Ἐκ τοῦ ἀρχ. muthen, ζη-
τεῖν, μισθοδοτεῖν, ἐξ οὗ Miethe.

Mai, der ἢ Wonnemonath, Μάιος, ἀνθοδέσμις. Ἀπὸ τὸ λατ.
mago, ere, mactus, magnus, ἔθεν Deus majus, ma-
jus-a, um, ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν τοῦ Μαΐου λαμπρότητα,
οἶον, κλάδοι, ἄνθη, κ.τ.λ., Wonnemonath, μὴν ἡδονῆς.

- meckern, φωνή τῶν αἰγῶν. Συμφ. με μηχανᾶσθαι.
- Meer, das, θάλασσα. Συμφ. με τὸ λατ. mare, σλαβ. mōre.
- Mehl, das, ἄλευρον. Ἀπὸ mahlen, ἀλέθειν.
- mehr, περισσότερον, μείζων. Διαλέκτ. mer, meera, mera, more, mare, ὁ θετικὸς νῦν ἄχρηστος με (ἢ ma, mo), πολὺς (ὅρα Man) μέγας.
- meiden, (ἀνὼμ. mied, gemieden) ἀποφεύγειν, (πάλαι περιτέμνειν). Ἐκ τοῦ mähen, metere, νὰ παραβ. τὸ λατ. vitare.
- Meier, der, οἰκονόμος, ἐπιστάτης. Συμφ. με τὸ λατ. major γαλλ. Maire, ἡ ρίζα εἶναι me, (ὅρα mehr, Meister).
- Meile die, μίλλιον. Ἀπὸ τὸ λατ. milliare, δηλ. μέτρον χιλίων βημάτων.
- mein, ἐμός, meus, γαλλ. mon, mien, σλαβ. moy, συμφ. εἰς ὅλας τὰς γλώσσας.
- Meineid, der, ἐπιορκία. Σύνθ. ἀπὸ Mein (πάλαι maen, man, κακὸς, ἄπιστος, ψευδὲς) καὶ Eid, ὅρκος, παραβ. τὸ λατ. mendum, mendax καὶ μαίνομαι.
- Meinen, νομίζειν, γνῶμην δίδειν. Συμφ. με τὸ λατ. mens.
- Meister, ἄριστος, ὁ πρῶτος, διδάσκαλος. Συμφ. μὲν με τὸ λατ. magister, παράγ. δὲ ἀπὸ τὸν ὑπερθετ. βαθμ. meist (ὅρα mehr).
- melden, ἀναφέρειν, ὅρα Mal, ὑπὸ τὴν σημασίαν ὀμιλεῖν, μέλος.
- melken, συμφ. με τὸ λατ. mulgare καὶ ἀμέλγειν.
- Melone, die, μηλόπεπον, πεπόνιον, ἰταλ. Melopepo. Κατὰ τινὰς ἀπὸ τὴν νῆσον Μήλον, μᾶλλον ἐλήφθη ἀπὸ μέλι.
- Memme, die, ὅρα Mämme.
- Menge, die, πλῆθος, ὅρα mancher.
- Mensch, der, ἄνθρωπος, ὅρα Mann.
- merken, σημειῶνειν, ὅρα Mark, σημεῖον.

- Messe, die, λειτουργία. Διαλέκτ. Mette ἀπὸ τὸ λατ. Missa (mittere, misi, missum).
- messen, (ἀνώμ. mass gemessen) μετρεῖν, λατ. metiri ἐκ τῆς ἑλλ. ἢ λατ. γλώσσης.
- Messer, das, ξίφος, μάχαιρα, ὅπλον, σλαβ. Metsch, ἀπλοῦν ἐργαλεῖον. Ἀπὸ Messen.
- Messing, das, πάφυλος, μίγμα ἐκ χαλκοῦ καὶ τζίγκου ἀντὶ Mischling. Ἀπὸ mischen, μιγνύειν.
- Messner, der, ἱεροφύλαξ. Ἀπὸ Messe.
- Meth, der οἰνόμελι, ποτὸν τῶν σλαβ. λαῶν. Ἀπὸ Med, μέλι, τῆς σλαβ. γλώσσης.
- Mette, die, λειτουργεῖα, ὀρθρος. Ἀπὸ τὸ λατ. matutinus, cantus.
- Metze, die, πόρνη. Πάλαι πρόσωπον ἀνύπανδρον, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀγγλ. Mis.
- metzeln, σφάζειν. Ἀπὸ mähen, τὸ ἀρχ. Mett κρέας.
- Metzger, der, κρεοπώλης. Ἀπὸ Mett, κρέας, Fleischer ἀπὸ Fleisch.
- Meute, die, ἀριθ. 50—60 κυνῶν κυνηγ. ἐκ τοῦ γαλλ. Meute.
- Meuterei, die, στάσις, ταραχὴ, συνωμοσία, γαλλ. Emeute.
- Miene, die, σχῆμα προσώπου. Ἀπὸ meinen, νομίζειν, γνωμοδοτεῖν.
- Miethe, die, ἐνοίκιον. Συμφ. μὲ μισθός.
- Milbe, die, σκόρος. πάλαι Möl. Ἀπὸ mahlen, τρίβειν.
- Milch, die, γάλα. Ἐκ τῆς ιδιότη. συμφ. μὲ μείλιχος, λατ. mollis, γερμ. milde, καὶ μὲ ἀμέλγειν, λατ. mulgare.
- milde, πράως, ὅρα Milch.
- Milz, die, σπλῆν. Λογίζεται εἰς milde, ἀλβαν. μαλτζί.
- minder, μείον, ἥττον. Συγκριτ. βαθμ. τοῦ ἀρχ. min, συμφ. μὲ τὸ λατ. minor, minus, μὲ τὸ γαλλ. moindre.
- Minne, die, ἄχρηστος ἀντὶ Liebe, ἔρως. Ἀπὸ meinen.
- Minute, die, λεπτόν, (ῥωρας). Ἀπὸ τὸ λατ. minus, minutus.

- mischen**, μιγνύειν. Συμφ. με τὸ λατ. **miscere**.
Mispel, die, ἐκ τοῦ μέσπιλη, μέσπιλον.
Miss, εἰς συνθ. δυσ, μη, συμφ. με τὸ λατ. **dis**, με τὸ γαλλ. **me** ἢ **mal**.
missen, στεροῦμαι, ὅρα **miss**.
misslingen, ὅρα **miss** καὶ **lingen**.
Mist, der, κόπρος (ὅρα **Dünger**). Ἀπὸ **mischen**, μιγνύειν, ἀναλογ. με **mästen**, σιτεύειν, τὸ ἀρχ. **Mast**, ὑπόλοιπον τροφῆς, νομῆς.
mit, πρόθεσις. Συμφ. με με, μετά.
Mittel, das, μέσον, λατ. **medium**, παραβ. **mit**.
Mode, die, τρόπος, ἔθος. Ἀπὸ τὸ λατ. **modus**, τρόπος.
Moder, der, σαπρότης. Συμφ. με μυδάω, λατ. **mador**, **madidus**.
mögen, βούλομαι, δύναμαι (ἀνώμ. **mochte**, **mögen**). Ἀρχ. **moa**, συμφ. με μέγας (ὅρα **Mann**).
Mohn, der, μήκων. Συμφ. με ἑλλ. ὄνομα.
Mohr, der, ἄραψ. Ἀπὸ τὸ λατ. **maurus**.
Möhre, die, ἡ gelbe Rübe, θαῦλος, **Mrkew**, λογ. εἰς **Mark**, **Moor**, (γαλλ. **carotte**, ἐκ τοῦ ἀρχ. **Kaerr**, βάλτος, καὶ **Rot** ρίζα).
Molch, der, σαλαμάνδρα. Ἔνεκα τοῦ πολυχρ. δέρμ. λογ. εἰς τὸ **Mahl**.
Molken, die, ὀβρός. Ἀπὸ **melken**, ἀλμέγω.
Monath, der, μῆν. Ἀπὸ **Mond**, σελήνη.
Mönch, der, ἀπὸ μοναχός.
Mond, der, σελήνη, μῆν. Ἀρχ. **mana**, **mano**, **mona**, ἐκ τοῦ **moon**, **maon**, μήνη, δορ. μάνα. Κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τοῦ λατ. **movere**, ἔνεκα τῶν διαφορῶν φάσεων τῆς σελήνης.
Montag, der, ἡ δευτέρα (ἡμέρα τῆς ἐβδομ.). Σύνθ. ἐκ τοῦ **Mond** καὶ **Tag**, λατ. **dies lunae**.
Montur, die, ἱματισμὸς (στρατιωτ.). Ἀπὸ τὸ γαλλ. **monture**.

- Moor, das, βάλτος. Λογ. εἰς τὰ παράγωγα τοῦ Meer, mehr.
 Moos, das, βρύον. Ὡς τὸ Moor.
 Mops, der, εἶδος σκύλου. Ἀπὸ τὸ ἀγγλ. Mop, δύσμορφος.
 Morast, der, βάλτος, ἔλος, Moor.
 Mord, der, φόνος. Ἀναφέρ. εἰς τὸ λατ. mors, θάνατος.
 Morgen, der, αὐγή, ἀνατολή. Ἐκ τοῦ ἀρχ. merran (νῦν mehr) αὐξάνειν, καθὼς τὸ λατ. cras ἀπὸ crescere.
 Morgen, der, στρέμμα μέρος γῆς, τὸ ὅποτον δύναται νὰ καλλιεργῇ τις εἰς ἡμίσειαν ἡμέραν.
 morsch, σαθρός. Ἀπὸ Moder.
 Mörser, der, γουδίον, ὄλμος. Διαλέκ. Mortel, Mordir, Mör-tel, γαλλ. mortier, ἀπὸ τὸ λατ. mortare, συντρίβειν.
 Mörtel, der, πηλὸς (τῶν κτιστῶν), ὅρα Mörser.
 Most, der, τρῦξ (ἐκ μήλων κ.τ.λ.). Ἐκ τοῦ λατ. mustum.
 Molte, die, σκόρος (ἀντ' αὐτοῦ Schaben). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ma-ten, καταβιβρώσκειν, mahlen (ὅρα Milbe).
 Mücke, die, κώνωψ. Διαλέκτ. Mygga, Midge, Maucha, Mucha, ἀπὸ μύα, λατ. musca.
 müde, κατάρκοτος. Ἀρχ. muade, muode, muothe, modur, συμφ. με μοχθηρὸς, ὅρα matt.
 mühen, μοχθεῖν, μόγειν, ὅρα müde.
 Mühle, die, συμφ. με μῦλος, μύλη. Ἀπὸ mahlen, ἀλέθειν.
 Muhme, die ἢ Base, θεία. Διαλέκτ. Mam, ἀπὸ Mama.
 Mulde, die, σκάφη, ὅρα Malter.
 Mumie, die, μούμια. Ἀπὸ τὸ ἀραβ. Muma, κυρός.
 Mumme, die, προσωπίς. Ἀπὸ μιμοῦμαι, μορμῶ.
 Mund, der, στόμα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. munen μασσᾶν, παραβ. τὸ λατ. manducare.
 Münster, der, μητρόπολις. Ἐκ τοῦ λατ. Monasterium, μοναστήριον.
 munter, ἄγρυπνος. Ἀπὸ mähen ἢ mahnen.
 Münze, die, νόμισμα. Ἐκ τοῦ λατ. moneta.

mürbe, ἀπαλδός, σαθρός. Τὰ ἀρχ. mar, mür, moer, τὸ γαλλ. meur, συμφ. μὲ τὸ λατ. marcidus.

Muschel, die, κόγχη (Mollusken). Ἀπὸ τὸ λατιν. mollesco, μαλακίζειν.

Muskel, der, μῦς.

Muskete, die, τουφέκιον τῶν πεζῶν στρατιωτῶν. Ἐκ τοῦ γαλλ. musquet, ἰταλ. Moschetto, εἶδος ἱέρακος (τὸ πάλαι εἶχον τὰ πυρόβολα διαφ. ὄνομ. ζώων).

Musse, die, σχολή, ἀργία. Τὰ ἀρχ. muaze, muozu, συμφ. μὲ τὸ λατ. otium, ἀνάπαυσις, ἀναφερ. εἰς τὸ ἰταλ. musare, τὸ γαλλ. muser καὶ amuser, εἰς μοῦσα.

müssen, δεῖλιν. Πάλαι δύνασθαι, παραγ. ἔκ τοῦ mögen.

Muster, das, δειγμα. Ἀπὸ τὸ λατ. monstrare.

Muth, der, διάθεσις τῆς ψυχῆς, θάρρος. Ἀναφερ. εἰς τὸ λατ. movere, motus, (animi).

Mutter, die, ἔκ τοῦ ὀνόμ. μήτηρ.

Mütze, die, κάλυμμα κεφαλῆς. Ἀπὸ μίτρα.

oooooooooooo

N.

Nabe, die, κοῖλος κύλινδρος τοῦ τροχοῦ, κόμβος. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. nave, naf, navel, τὸ κοῖλον καὶ ἐξέχον (ὄρα Napf).

Nabel, der, ὀμφαλός. Ἀπὸ Nabe.

nach, πρὸς, περὶ, διὰ, κατά. Ἐκ τοῦ nahe, πλησίον.

nachäffen, πιθηκίζειν. Σύμβ. ἀπὸ nach καὶ äffen (Affe).

nachahmen, μιμούμαι. Τὸ ἐκτὸς χρῆσ. ahmen, συμφ. μὲ τὸ λατ. imari.

Nachbar, der, γείτων. Ἐκ τοῦ nahe, πλησίον, καὶ bauen κτίζειν, δηλ. Nahebauer, Nachbar.

Nacht, die, νύξ, λατιν. nox, noctis.

Nachtigall, die, ἀηδών. Σύνθ. ἀπὸ Nacht, νύξ καὶ gällen, ἤχειν.

Nacken, der, τράχηλος. Ἀπὸ neigen κλίνειν, ὅρα Genick.

Nacket ἢ nackt, καὶ nackend, γυμνός. Ἀρχ. nag, nakot, nahhut, λογ. μὲν εἰς τὸ λατ. nudus (νῆδος) ἀλλὰ παραγ. ἀπὸ Nacken, τὸ ἀρχ. Nacke, γυμνὸν δέρμα.

Nadel, die, βελώνη. Ἀναφέρ. εἰς τὸ ῥῆμα νύττειν.

Nagel, der, ὄνυξ (ὄνυχος), καρφίον λατ. unguis, εἰς δ' εὐρίσκειται ὁμοιότη. ἡ ῥίζα nag παραγ. ἀπὸ nagen, νύγειν.

nagen, ῥοκανίζειν. Παραβ. μὲ κναίνειν; χναύειν, νύγειν.

nahe, πλησίον. Ἀρχ. nah, nau, συγκριτ. näger, ὑπερθετ. nägst, ἀπὸ nau (ὅρα genau).

nähen, ῥάπτειν. Συμφ. μὲ νέειν, νήδειν, μὲ τὸ λατ. nectere, καὶ nahe.

Nahme, der, ὄνομα. Ἐκ τοῦ λατ. nomen, γράφ. Name, ἢ Namen.

nähmlich, ὁ αὐτός, οἶον, δηλαδὴ, λατ. nempe. Ἀπὸ τοῦ ἀνώμ. ῥῆμα nehmen (nahm, genommen, λαμβάνειν).

nähren, τρέφειν. Συμφ. μὲ τὸ λατ. nutrire, γαλλ. nourrir.

Naht, ἢ Nath, die, ῥαφή. Ἀπὸ nähen.

naïv, ἀφελής, αὐτοφυής. Συμφ. μὲ τὸ γαλλ. naïv, παράγ. ἀπὸ τὸ λατ. natus.

Napf, der, πινάκιον. Ἀρχ. Naff, Nabe, συμφ. μὲ τὸ λατ. navis.

Narbe, die, οὐλή. Ἀρχ. arr, Aer, Arve, παραγ. ἀπὸ τὸ λατ. arare.

Narr, der, μωρός. Ἡ πηγὴ ἄγνωστος, κατὰ τινὰς ἀπὸ τὸ λατ. narrare, ἄλθαν. ἡμαρῖα, τρελός.

naschen, λιχνεύειν. Ἀρχ. nasen, natschen καὶ schmatzen, εἶναι μίμησις ἥχου τὸν ὁποῖον ἡ γλῶσσα καὶ ἡ πνοὴ προξενοῦν.

- Nase, die, ρίς, γαλλ. nez, σλαβ. nos, ἀπὸ τὸ λατ. nasus, ἡ nares, πρᾶβ. naschen.
 nass, ὑγρός. Ἀρχ. nat, natt, συμφ. μὲ νότιος, νότος, καὶ τὸ λατ. natare.
 Natter, die, ἐχίδνα, ἐνυδρίς. Ἀπὸ nass, ὅρα Otter.
 Natur, die, φύσις. Ἀπὸ τὸ λατ. natura.
 Nebel, der, δμίχλη. Συμφ. μὲ τὸ λατ. nuba, τὸ σλαβ. nebe, καὶ μὲ νεφέλη.
 neben, πλησίον, σιμά. Συγκοπὴ τοῦ nahe bei, λατ. pene. nebst, ὁμοῦ. Ἀπὸ neben.
 necken, πειράζειν. Ἐκ τοῦ nagen.
 Nefte, der, ἀνεψιός, λατ. nepos. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Nef, Neve, συγγενής ἐξ αἵματος.
 Neger, der, ὁ μαῦρος, ἄραψ. Ἀπὸ τὸ λατ. niger.
 nehmen, λαμβάνειν. Ἀπὸ τὸ nahe, ἀρχ. ῥήμα nahemen, συγκοπὴ nehmen.
 Neid, der, φθόνος. Ἀρχ. nūhtan ἐξ οὗ nōthen, ἐπιθυμῶ, παραβ. τὸ λατ. odiens.
 neigen, κλίνειν. Ὁμοιάζει μὲ νεύειν, ὅρα beugen.
 Nein, οὐχί. Διαλέκτ. ne, ni, no, ἐκ τοῦ nicht.
 Nelke, die, καρδούφυλλον. Συγκοπὴ τοῦ ὑποκορ. Nägelchen, ἀπὸ Nagel.
 nennen, ὀνομάζειν (ἀνώμ. nannte, genannt). Ἀρχ. nahmen, benahmsen, nōmen, ἐκ τοῦ λατ. nomen.
 Nerve, der, ἀπὸ τὸ λατ. nervus, νεῦρον.
 Nessel, der, κνόθη, = Nadel καὶ νύττειν.
 Nest, das, φωλεά. Συμφ. μὲ νεοσσιά, νεοττία, λατ. nidus, γαλλ. nid.
 nett, κομψός, καθαρός, ἀκριβώς, ἰταλ. netto, γαλλ. net, ἀπὸ τὸ λατ. nectus.
 Netz, das, δίχτυον. Ἀπὸ νύττειν, ὅρα Nessel.
 neu, ἐκ τοῦ νέος, λατ. novus.

- neun, ἐννέα. Ἀπὸ τὸ λατ. novem.
- nicht, δὲν, μή. Ἀρχ. nithan, nig, nich, nut, not, ἀναφέρ.
εἰς τὸ λατ. non, nihil.
- Nichte, die, ἀνεψιά, ἀντὶ Nifte, Nistel, ὅρα Nefte.
- nichts, οὐδέν. Ἐκ τοῦ nicht etwas ἢ nicht es.
- nicken, ἐκ τοῦ neigen, νεύειν.
- nie, οὐδέποτε. Ἐκ τοῦ nicht.
- nieder, χαμαί, χαμηλά. Ἐκ τοῦ nied καὶ her, πρὸς τὰ κάτω.
- Niemand, οὐδεὶς. Σύνθ. ἀπὸ nie (ni) καὶ Mann, ὅρα καὶ
jedermann συμφ. μὲ τὸ λατ. nemo.
- Niere, die, νεφρὸν λατ. ren. Ἐκ τῆς ἑλλην. γλώσσης.
- niesen, πτάρνυσθαι, λατ. sternutare, μίμησις τοῦ ἤχου (ὅρα
Nase).
- niessen, (μόνον εἰς συνθ. εὐχρηστ.) =essen, τρώγειν, Nutz-
niessen ἢ Niesbrauch, ἐπικαρπία, νῦν geniessen.
- Niete, die, κενὸς κλῆρος, ὅλλανδ. nit, τίποτε, λατ. nihil,
ὅρα nichts.
- nieten, νῦν καθηλοῦντα, τὰ πάλαι κοπιάζειν, προσπαθεῖν,
ὑπομένειν. Συμφ. μὲ τὸ λατ. nitor, niti.
- nimmer, οὐδέποτε, ποτὲ δὲν, ἀντὶ nicht mehr, nicht
wieder.
- nippen, χειλοποιτεῖν. Ἐκ τοῦ Lippe χεῖλος.
- nirgend, οὐδαμοῦ. Συγκοπὴ ἀπὸ nicht καὶ irgend (ὅρα τοῦτο).
- Nische, die, θύρωμα, τὸ κοῖλον. Ἐκ τοῦ γαλλ. Niche.
- Nisse, die, κονίδες, (νεοσσιά ὅρα Nest).
- nisten, φωλεύειν ὅρα Nest, λατ. nidificare.
- Nix, der, δαίμων ὕδατος, θηλ. die Nixe, ἀπὸ necken.
- noch, ἀκόμη, ἔτι. Ἐκ τοῦ ἀρχ. nug, nog, νῦν genug.
- Nonne, die, ἡ μοναχὴ, Nonnus καὶ nonna, τῆς ἀρχ. λατ.
τίτλος καὶ ὄνομα τῶν μελῶν μοναστηρίου.
- Nord, der, τὰ βόρεια. Ἀπὸ Niord ὄνομα τοῦ θεοῦ τῶν ἀνέ-
μων πρὸς τοὺς ἀρχ. γερμανοῖς.

Noth, die, κόπος, ἀνάγκη. Ἀπὸ nieten.

Nothzucht, die, βιάζεσθαι. Ἀπὸ Noth καὶ ziehen.

nüchtern, νηστικὸς (ἀπὸ τῆς νυκτὸς μέχρι ὥρας τινος τῆς ἡμέρας). Ἀπὸ Nacht, νύξ.

nun, νῦν, λατ. nunc.

nur, μόνον. Συγκοπὴ τοῦ nun mehr.

Nuss, die, κάρυον, λατ. nux.

nutzen ἢ nützen, ὠφελεῖν, χρησιμεύειν. Παραβ. τὸ λατίν.
utor, uti.

Θ.

ob, πρόθ. ἄνω, ὑπὲρ, (εἰς ποιητὰς), ὅρα oben.

ob, σύνδ. ἄν. Ἀρχ. am, λατ. an.

oben, ἐπὶ ῥῥ. ἄνω. Παραβ. über, τὸ λατ. supra καὶ ὑπέρ.

Oblate, die, ἄγιος ἄρτος, βουλλίνιον. Ἀπὸ τὸ λατ. offero,

oblata, προσφέρω, ὅρα Opfer, θυσία.

Obrigkeit, die, ἀρχή. Ἐκ τοῦ oben ἢ obrig καὶ τὴν κατάλ.
keit.

Obst, das, ὀπωρικά. Ἀπὸ oben.

Ocher καὶ Ocker, der, ὄχρα, χῶμα μεταλλοῦχον, ἀπὸ ὠχρός.

Ochse ἢ Ochs, der, βοῦς. Κατὰ τινος ἀπὸ τὸ ἀρχ. och ἢ

ok, ζυγός, κατ' ἄλλους ἀπὸ ὀχέω.

oede, ἔρημος. Ἀπὸ ohne, ἄνευ (ἵχων ἀνθρωπ.).

oder, ἢ. Ἀρχ. athor, aithhan, συμφ. μὲ τὸ λατ. aut, μὲ
ἤτοι, ἥτε.

Ofen, der, θερμάστρα. Οἱ πλειστ. ἐτυμολ. ἀπὸ ἄνω, καίω.

offen, ἀνοικτός. Ἀπὸ auf (ὅρα auf).

oft, πολλάκις. Ἀντὶ τοῦ ofta καὶ aptur ἢ aeptur, ἐκ τοῦ
ἄψ, (αὔθις) λατ. saepe.

Oheim, der, θεῖος. Ἀπὸ Ahn, ὅρα Ahnen.

- Oel, das,=έλαιον.
ohne, ἄνευ. Συμφ. μὲ ἄνευ, καὶ τὸ λατ. sine.
Oehr, das, βελονότρυπα. Ἀπὸ Ohr.
Ohr, das, οὖς,=λατ. aures.
Ohrfeige, die, βάπισμα. Σύνθ. ἀπὸ Ohr καὶ feigen ἢ fe-
gen, καθαίρειν.
Olive, die, ἐλαία. Ἀπὸ τὸ λατ. oliva.
Opfer, das, θυσία. Ἀπὸ τὸ λατ. offerre, ἐπιφέρειν (ὄρα
Oblate).
Opium, das, μηκώνιον. Ἐκ τοῦ ἀραβ. afiun.
Orakel, das, χρησμός. Ἀπὸ τὸ λατ. Oraculum.
Orange, die, νεράντζιον. Εἰς τὴν περσ. Nareng.
Orchester, das, ὀρχήστρα.
Orden, der, τάγμα, παράσημον. Ἀπὸ τὸ λατ. ordo.
ordnen, τακτοποιεῖν. Ἀπὸ ordo, παραβ. ὀρθός.
Orgel, die, ὄργανον (μουσικὸν τῆς ἐκκλησίας).
Orkan, der, θύελλα. Ἐκ τῶν διαλέκτ. τῆς βορείου Ἀμερικῆς
ὅπου ἀπὸ Ιουλίου μέχρι Ὀκτωβρίου μαίνονται τρομεραὶ
θύελλαι, Orca λατ. εἶδος μεγ. φαλένης.
Ort, der, τόπος. Ἐκ τοῦ λατ. orior (ortus).
Ost, der, ἀρχαιοτάτη λέξις ὑπὸ σημασίαν ἀνατολὴ καὶ ἀνά-
στασις.
Ostern, die, πάσχα, ὄρα Ost.
Otter, die, ἔχιδνα, (ἐνυδρίς). Ἀρχ. uddr, λατ. udus (unda
κῦμα) ὑγρασία, ὕδωρ (Oder, die, ποταμός εἰς τὴν Πρωσσίαν).
Otto, ὄνομα (βαπτιστικόν). Ἐκ τοῦ ἀρχ. Od, πλούσιος, ἀξίό-
λογος, καὶ Ud, κύριος, ὅθεν Udo καὶ Hatto, νῦν Otto.

P.

Paar, das, ζεύγος, ζυγός. Ἀπὸ τὸ λατ. *par* (*impar* μονός).
Pabst, ὄρα Papst.

Pacht καὶ Pact, der, συνθήκη, συμφωνία ἐπὶ ἐνοικιάσεως
κτημάτων. Ἐκ τοῦ λατιν. *paciscor, (pactus sum)* καὶ
συγχρ. συνθηκολογῶ καὶ pango (panxi, pactum) φυ-
τεύειν, εἰς τὸν Κικέρ. pangere terminos.

Pack, der, φάκελλος, λατ. paccus, γαλλ. bagage, μεταφορ.
das Pack, οὐτιδανοὶ ἄνθρωποι, γαλλ. bagage.

packen, πιάνειν, διπλώνειν, ἀπάγειν, ὄρα Pack, der.
page, der, παῖς ὑπηρέτης βασιλέως. Τὸ γαλλ. page. — Bag
παραγ. ἐκ τοῦ περσ. Bagoae=παῖς.

Pagode, die, ναὸς τῶν εἰδώλων (ἐν Κίνῃ) περσ. Putgeda.

Pallasch, der, ξίφος μὲ μίαν κοπὴν. Ἀπὸ τὸ λατ. bala-
sardus.

Pallast, der, ἀνάκτορον. Ἀπὸ τὸ λατ. palus, πάσσαλος, ὅθεν
palitium, ὀχύρωμα (ἐκ πασσάλων).

Palmbaum, der, φοῖνιξ. Ἐκ τοῦ λατ. palma, παράγ. ἀπὸ
μίας τῶν ἀνατολ. γλ. καὶ Baum, δένδρον.

Palme, die, μέτρον ξύλων (ἱστῶν). Ἀπὸ τὸ λατ. palma ἢ
παλάμη.

Panier, das, σημαία. Ἀπὸ τὸ γαλλ. Banniere, λατ. bandum.

Pantoffel, der, ἐμβάδες. Ἡ συνήθεια τῆς χρήσεως ξυλίνων
ἐμβάδων εἶναι ἀρχαία, ὅθεν ἡ παραγωγή ἀπὸ Tafel, πλᾶξ
καὶ Bein, ποῦς (τζόκαρα).

Panzer, der, θώραξ. Ἀπὸ τὸ ἰταλ. panziera.

Pagagey, der, ἐκ τοῦ ἀραβ. Babagha, ψιττακός.

Papier, das, χαρτίον, ἀπὸ πάπυρος, ὄνομα φυτοῦ εἰς Αἴ-
γυπτον.

Pappe, *die, κόλλα (τῶν βιβλιοδετῶν) ἤδη εἰς τοὺς λατίνους
Pappa.

- Pappel, die, λεύκη. Ἀπὸ τὸ λατιν. populus.
- Papst, der, πάπας. Ἀπὸ τὸ λατ. papa.
- Pass, der, πάροδος, διαβατήριον. Κατὰ τὸ γαλλ. passer
(τὸ ἀρχ. γερμ. padden, βαδίζειν).
- Pathe, der, ἀνάδοχος, ἀπὸ πατήρ, Vater.
- Pauke, die, τύμπανον. Μίμησις ἤχου.
- Pause, die, παύσις, διαστολή, παύλα. Ἐκ τοῦ παύσις.
- Pech, das, πίσσα. Ἀρχ. Pig, Pic, λατ. pix, ἀπὸ πίσσα.
- Pedell, der, κλητὴρ (σχολείου). Ἀπὸ τὸ λατ. pedellus (pes,
pedis).
- Pein, die, βάσανος. Ἀρχ. Pin, Pina, ἀγγλ. Pain, γαλλ.
peine, ἀναμφ. ἀπὸ πόνος ἢ ποινή.
- Peitsche, die, μάστιξ. Ἀπὸ βίτζα, βίσσα.
- Pelz, der, γούνα, ὅρα Fell.
- Pergament, das, περιγαμινή. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως
Πέργαμος.
- Perle, die, μαργαριτάριον. Ἐκ τοῦ ὑποκορ. Beerlein, κόκ-
κος, ῥάξ.
- Perrücke ἢ Perücke, die, φενάκη. Ἐκ τοῦ γαλλ. Perruque.
- Person, die, πρόσωπον. Ἀπὸ τὸ λατιν. persona.
- Pest, die, λοιμός. Ἀπὸ τὸ λατιν. pestis.
- Petersilie, die, λατιν. petroselinum, πετροσέλινον.
- Petschaft, das, σφραγίς. Ἀπὸ τὸ σλαβ. pécet, petschet,
(Petschet) ψήνειν.
- Pfad, der, μονοπάτιον. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. padden=πατᾶν (ὅρα
Pass).
- Pfaffe, der, ἱερεὺς (χυδ), ἀπὸ Papa ἢ παπᾶς.
- Pfahl, der, πάσσαλος εἰς τὴν λατιν. palus.
- Pfalz, die, παλάτιον, νομός, γαλλ. palatinat (ὅρα Pallast).
- Pfand, das, ἐνέχειρον, λατ. bannum, ἀπὸ binden, (ὅρα
Bann).
- Pfanne, die, τηγάνιον. Ἀρχ. λατ. panna (ὅρα Wanne).

pfarre, die, ἐνορία (ἐκκλησία). Συγκοπ. τοῦ λατ. Parochia, παροιμία.

Pfau, der, ταῶς, λατ. pavo γαλλ. paon, (ἐκ τῆς φωνῆς pfa-u).

Pfeffer, der, πεπερίς. Συμφ. καὶ μὲ τὸ περσ. Pelpel, pilpil
Pilpil ἢ Pelpel.

Pfeifen, συρίζειν. Μίμησις ἤχου, λατ. pipere, πιπίζειν.

Pfeil, der, βέλος, ὅρα Keil.

Pfeiler, der, πιάστρον. Ἀπὸ τοῦ λατ. pila.

Pfennig, der, ὀβολός, ἀρχ. χρήματα, ἐν γένει. Ἀπὸ τοῦ λατ. pecunia.

pferch, der, κόπρος, pferchen, κοπρίζειν (μίμ. ἤχου).

pferche, die, περίφραγμα, pferchen, περιφράττειν, συμφ.
μὲ τὸ λατ. farcire (παρὰβ. pferch der).

Pferd, das, ἵππος. Κατὰ τινὰς ἐκ τοῦ ἀραβ. Faras ἵππος,
ὅθεν Pharis, ἢ Pharistan, ἀντὶ Περσία, πατρίς τῶν ἵπ-
πων. — Κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ fahren, ταχέως πορεύεσθαι,
καθὼς Ross ἵππος, ἀπὸ reisen ταξιδεύειν, τὸ ἀγγλ. horse,
ἀπὸ hurtig ταχέως, τὸ σουῖδ. Haest, ἀπὸ hastig σπου-
δαίος, τὸ λατ. equus, ἀπὸ ἄκυς (ταχύς).

pfingsten, die, σχημ. ἐκ τοῦ πεντηκοστή.

pfirsiche, die, ροδάκινον. Ἀπὸ τοῦ λατ. persica (mala).

pflanze, die, φυτὸν, pflanzen, φυτεύειν. Ἀπὸ τοῦ λατίν.
plantare.

Pflaster, das, ἀπὸ ἐμπλάστρον, λιθόστρωμα, ἐκ τοῦ ἐλ-
ληνικοῦ.

Pflaume, die, δαμάσκηνον λατ. prunum, ἀπὸ προύμων
ἐξ οὗ ἐσχηματίσθη Prume, Pfraume, Pflaume.

pflegen, 1) διατάττειν, ἐπιβάλλειν, ὅσον Auflage, φόρος,
(ὅθεν Pflicht, χρέος) 2) περιποιεῖσθαι, (βάλλειν φρόντιδα)
3) ἐθίζεσθαι. Ἐκ τοῦ legen (liegen) βάλλειν.

Pflicht, die, καθήκον, ὅρα pflegen.

Pflock, der, πασσαλίσκος. Συγγ. τοῦ Pfahl, πάσσαλος, συμφ. μετὰ ἀρχ. placken, τύπτειν, ἐμπήγειν, λατ. fligere.

pflücken, δρέπειν (μετὰ δακτύλ.). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. lücken κόπτειν, ἀνοίγειν (ὅρα Lücke).

Pflug, der, ἄροτρον, ὅρα pflücken.

Pforte, die, πύλη. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν porta.

Pfoste, die, χονδρὰ σανίς. Ἀπὸ τὸ λατ. postis.

Pfote, die, ποῦς, χεὶρ, (ζώων). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. faten (νῦν fassen) πιάνειν, ἢ ἀπὸ πατᾶν, ὅρα Pfad.

Pfrieme, die, κεντητήριον, σουβλα (τῶν σανδαλοποιῶν).

Συμφ. μετὰ λατ. framea, ἀκόντιον, παραβ. περόνη.

pfropfen, ἐμβύειν, ἐμβολιάζειν, παραβ. μετὰ προδύειν καὶ μετὰ λατ. premere.

Pfründe, die, δωρεὰ, ἐπικαρπία, (ἐκκλησιῶν). Ἀπὸ τὸ λατ. praebenda.

Pfuhl, der, βόρβορος, ἔλος. Ἐκ τοῦ λατ. palus (ὅρα Pfütze).

Pfund, das, λίτρα. Ἐκ τοῦ λατ. Pondo, pondus.

Pfütze, die, τέλμα. Ἀρχ. Bad, Put, Pfut, βάθος, συμφ. μετὰ λατ. puteus, μετὰ βύθος, βάθος.

pichen, πισσοῦν, ἀπὸ Pech.

picken, κολάπτειν, γαλλ. piquer, (ὅρα packen).

Pilger, der, προσκυνητής. Ἀπὸ τὸ λατιν. peregrinus.

Pille, die, καταπότιον, χάπιον. Ἀπὸ τὸ λατιν. pilula, pila.

Pinzel, der, γραφίς (τῶν ζωγράφων). Ἀπὸ τὸ λατ. peniculus.

pissen, οὐρεῖν. Μίμησις ἤχου.

Pistole, die, πιστόλιον, νόμισμα χρυσε. = 5 ταλλ. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλ. Πιστοία ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.

placken, μόχθειν, ἀντὶ plagen.

plagen, θλίβειν, ἐνοχλεῖν, συμφ. μετὰ πλήγειν, συγγενὲς τοῦ schlagen.

Plan, der, σχέδιον. Συμφ. μετὰ λατ. planus, planities.

planke, die, σανίς χονδρά, φράγμα, συμφ. με πλάξ, (δρα platte).

plappern, λαλαγείν. Μίμησις ἤχου ἢ φωνῆς.

plärren, φωνάζειν, κλαίνειν. Μίμησις φωνῆς, συμφ. με τὸ λατ. plorare, με τὸ γαλλ. pleurer.

plätschern, κυματίζειν. Μίμησις ἤχου ὕδατος.

platt, δμαλός. Συμφ. με πλατύς.

Platte, die, ἀπὸ πλάξ, δρα Planke.

Platz, der, τόπος, θέσις. Συμφ. με πλατεῖα, πλατύς.

platzen, ῥήγνυσθαι. Συμφ. με πλαταγείν.

plaudern, λαλαγείν, δμ. με φλυαρεῖν. Μίμησις τῆς φωνῆς.

plotz, der, μίμησις αἰφνιδίου ἤχου. Ἐκ τῆς πτώσ. στερ. σώμ. πλατοῦς.

plötzlich, αἰφνιδίος. Ἀπὸ Plotz.

Pluderhosen, die, βρακίον μακρόν. Ἀπὸ ploddern ἢ plodern ἀντὶ flattern, κυματίζειν.

plump, ἐπιφώνημα ἤχου, ὃν κάμνει σῶμα τι πιπτόν εἰς τὸ ὕδωρ, μεταφορ. ἀδρὸς, ἀκόσμιος, παραβ. τὸ λατ. plumbum.

plunder, der, ῥάκος. Ἀπὸ plodern, δρα Pluderhosen.

plündern, λεηλατεῖν. Ἀπὸ Plunder.

Pöbel, der, ὄχλος. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν populus.

pochen, κτυπᾶν, κρούειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. botten (δρα Am-boss).

Pocke, die, εὐλογίαι (νόσος) δρα Buckel.

Pokal, der, ποτήριον (ἐκ μετάλλου). Ἀπὸ τὸ λατ. poculum.

Pökel, der, ἄλμη, τάριχος. Ἀπὸ beuchen (παραβ. πήγος).

Pol, der, (ἄρκτικὸς καὶ ἀνταρκτ.), ἀπὸ πόλος.

Polster, der ἢ das, ἢ Pfühl, das, προσκέφαλον. Ἀπὸ boll, στρογγύλος.

poltern, θορυβεῖν. Μίμησις ἤχου, συμφ. με τὸ λατ. pultare, νῦν pulsare.

Pomade, die, ἀλειφή. Ἀπὸ pomum, μῆλον.

Popanz, der, μορμολύκειον, ἀντ' αὐτοῦ Bubbul καὶ Mummel, καλυμμένος, ἀπὸ πέπλος.

Posaune, die, σάλπιγξ. Ἐκ τοῦ λατινικοῦ buccina.

Posse, die, παίγνιον, κωμωδία. Ἀπὸ παίζειν.

Post, die, θέσις, σκοπὸς (στρατιωτ.) ποσότης χρημ. ταχυδρομεῖον. Ἐκ τοῦ λατ. positus.

Postille, die, βιβλίον ὁρησκευτικόν. Ἀπὸ τὸ λατ. postilla, δηλ. post illa (verba).

Pott, der, χῦτρα (ἐκ σιδήρου) γαλλ. pot, ἴσως ἀπὸ ποτήριον.

Pottasche, die, νίτρον. Σύνθ. ἀπὸ Pott καὶ Asche, τέφρα.

Pracht, die, πολυτέλεια. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. λατ. bragare, ἀρχ. γαλλ. braquer, bragard, ἢ ἀπὸ prangen, λάμπειν.

prägen, ἐκτυποῦν, ἐντυπώνειν. Συμφ. μὲ τὸ λατ. premere (ὄρα pressen).

prahlen, καυχᾶσθαι. Ἀπὸ Pracht, γαλλ. briller καὶ brailleur.

Prahm, der, σχεδία μεγάλη τετράγωνος. Ἀπὸ τὸ λατ. premere.

Prälat, der, ἱεράρχης. Ἀπὸ τὸ λατ. praeferre, praelatus, προτιμῶ.

Prall, αντίτυπος, prallen, συγκρούειν, μίμ. ἤχου.

prangen, λάμπειν, ἐπιδείκνυσθαι, λογ. εἰς Pracht. Κατὰ τὴν ἀρχ. σημ. τὸ λατ. rogare, praecare.

prasseln, τρίζειν, σπινθηροβολεῖν. Μίμησις ἤχου, ἀπὸ prassen.

prassen, ἀσωτεύεσθαι, θορυβεῖν. Μίμησις τοῦ εἰς τὴν ἀσωτείαν γινομένου θορύβου.

predigen, ἐκφωνεῖν λόγον. Ἀπὸ τὸ λατ. praedicare.

Preis, der, βραβεῖον, ἀξία, τιμὴ, λόγος ἔπαινος. Συμφ. μὲ τὸ λατ. praemium καὶ ὁπωσοῦν μὲ βραβεῖον.

prellen, ἀντανάπτειν, ἀντανάκλῃν, ἀπατᾶν, ἰταλ. bricolare, γαλλ. bricoller, συγγ. τοῦ λατ. premere.

pressen, πιέζειν, θλίβειν, συγκροτεῖν (ναύτας). Ἐκ τῆς λατ. premere, pressi, pressum ἢ pressare.

- Priester, der, ἱερεὺς, γαλλ. prêtre. Ἐκ τοῦ πρεσβύτερος.
- Prinz, der, πρίγκιψ. Ἐκ τοῦ λατ. princeps.
- Prior, der, ἡγούμενος. Ἐκ τῆς λατ. γλώσσης.
- probieren, δοκιμάζειν. Ἀπὸ τὸ λατ. probare.
- Process, der, θήκη. Ἐκ τοῦ λατ. procedere.
- Procession, die, λιτανεία. Ἐκ τοῦ λατ. processio.
- Product, das, προϊόν. Ἐκ τοῦ λατ. producere, productus.
- profan, βέβηλος. Ἐκ τοῦ λατ. profanus.
- Profession, die, ἐπάγγελμα, τέχνη. Ἀπὸ τὸ λατ. professio.
- Profoss, der, δεσμοφύλαξ (στρατιωτ.). Κατὰ τὸ γαλλ. Prevost, Prevôt, ἐκ τοῦ λατ. propositus.
- Propst, der, ἡγούμενος, μητροπολίτης. Ἀπὸ τὸ λατ. propositus.
- Protestant, der, διαμαρτυρούμενος. Ἀπὸ τὸ λατ. protestari.
- protzen, θρασύνεσθαι. Ἀπὸ trotzen.
- Protze, die, τὸ ἐμπρόσθιον μέρος ἀμάξης κανονίου. Ἀπὸ τὸ ἔτι εὐχρηστ. fretten ἢ frotten, καταβάλλειν πολλὸν κόπον.
- provinz, die, χώρα, ἐπαρχία. Ἀπὸ τὸ λατ. provincia.
- prüfen, ἐξετάζειν, ἢ ἀπὸ probieren, ἢ ἀπὸ berufen, συγκαλεῖν.
- Prügel, der, ῥόπαλον, ῥάβδος, ῥαβδισμός, πληγή. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. peru, ἐξ οὗ pehren, συμφ. μὲ τὸ λατ. ferire, πληγώνειν.
- prunken, λάμπειν, ἐκπρέπειν. Ἀπὸ prangen.
- Puls, der, σφυγμός. Ἀπὸ παλμός.
- Pulver, das, κόνις. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν pulvis.
- pumpen, ἀντλεῖν. Μίμησις ἤχου.
- Punsch, der, ποτὸν, συνιστάμενον ἐκ πέντε διαφορῶν ὑλῶν. Ἀπὸ panscha, πέντε, τῆς Ἰνδικ. γλώσσης.
- Puppe, die, κοῦκλα. Ἀπὸ τὸ λατ. Pupa, Puppa.
- pur, καθαρὸς, λατ. purus.

Purpur, der, πορφύρα. Ἀπὸ τὸ λατιν. purpura.

Putzen, στολίζειν. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν pulus, κομψός.

Q.

Quacksalber, der, ἀγύρτης. Σύνθ. ἀπὸ τὸ (χουδ.) quacken, κοαξεῖν, καὶ Salbe, ἀλειφή, ἱατρικόν.

Quader, der, λίθος τετράγ. Ἀπὸ τὸ λατιν. quatuor.

Quaker ἢ Quäker, ἀκόλουθοι (θρησκ.) τοῦ Φῶξ ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἀπὸ τὸ ἀγγλ. to quake, τρέμειν, ὅθεν καὶ Tremulanten, γαλλ. trembleur.

quälen, βασανίζειν. Ἀπὸ τὸ ἰσλανδ. Quöl, πόνος σφοδρός.

Qualm, der, ἀτμός. Ἀρχ. walm, νῦν wallen, κυματίζειν.

Quarantaine, die, κάθαρσις. Ἐκ τοῦ γαλλ. quarantaine (40).

Quark, der, πιτῖα. Λογίζεται εἰς τὸ ῥῆμα wirken.

Quaste, die, τίσσανος. Ἀπὸ τὸ λατ. Fascia, δέμα.

Quatember, der, τριμηνία (ἐκκλησι.). Ἀπὸ τὸ λατ. quatempora (quatuor tempora).

Quecke, die, ἄγρια, ἄχρηστα χόρτα, (ταχέως αὐξάνοντα).

Ἀπὸ τὸ ἀρχ. queck ἢ quick, ζωηρός.

Quecksilber, das, ὑδράργυρος. Σύνθ. ἀπὸ queck (ᾧρα Quecke καὶ Silber, ἄργυρος).

quellen, πηγάζειν. Ἀπὸ wallen, κυματίζειν, (ᾧρα Qualm, Welle).

quer, πλάγιος. Ἀρχ. dwer, zwerch, ἕως ἐκ τοῦ λατ. transversum.

quetschen, πιέζειν. Ἀπὸ quellen, συμφ. μὲ τὸ λατ. quatare.

quick, ζωηρός, ταχύς, συμφ. μὲ κικύειν, λατ. vivns.

quitt, ἐλεύθερος, (χουδ.). Ἀπὸ τὸ ἀρχ. wit, στέρσις, συμφ. μὲ τὸ λατ. viduus (ᾧρα Wittwe).

Quitte, die, κυθώνιον. Ἐκ τοῦ ἰδίου.

R.

- Rabe**, der, κόραξ. Διαλεκτ. **Rapp**, έβραϊκ. **Oreh**, άραβ. gourabon, μίμησις τής φωνής.
- rächen**, εκδικεῖν. Ἀρχαιοτάτη λέξις, συμφ. μετὸ περσικόν **rachg**, όργή.
- Rachen**, der, φάριγξ, άραβ. **Harakon**, φάριγξ, έβραϊκ. **Rakia**, σπήλαιον.
- Rakete**, die, πύραυλος. Ἀπὸ τὸ ἰταλ. **Raggetto**, εκ τοῦ λατ. **radius**, ακτίς.
- Rad**, das, τροχός. Συμφ. μετὸ λατ. **rota**, παραβ. **rund**.
- Radelsführer**, der, αρχηγός στάσεως. Συνθ. ἀπὸ **Rad** καὶ **führen**, όδηγεῖν, δηλ. ἡ σημαία τῶν στασιαστῶν χωρικῶν ἥτο ποτὲ τροχός ἐπὶ βάβδευ.
- Radiess**, der, ραφανίς, ἰταλ. **radice**, ἀπὸ τὸ λατ. **radix** ρίζα.
- raffen**, άρπάζειν. άραβ. **rafaa**, λατ. **rapere**. Ἀπὸ τὸ άρχ. **rep** (λατ. **raptim**) ταχέως.
- ragen**, εξέχειν. Ἀπὸ τὸ **reichen**, φθάνειν, εκτείνειν, όρα **Rahe**.
- Rahe**, die, κερέα (εἰς πλοῖα). Ἀπὸ **ragen** (**reichen**).
- Rahm**, der, τὸ παχὺ (άνθος), άφρός γάλακτος. Συμφ. μετὸ λατ. **cremor**, γαλλ. **creme**, άνήκει εἰς τὸ **ragen**.
- Rahmen**, der, περίβασις (εἰκόνων) (όρα **Rahm**).
- Rain**, der, όριον άγροῦ (ἀπὸ χλόην). Συγγ. τοῦ **grün**, χλωρός καὶ τοῦ **ragen**.
- rammeln**, θορυθεῖν, μίγνυσθαι (τῶν λαγῶν), όρα **rammen**.
- rammen**, ἐμπήγειν, (πασσάλους εἰς τὴν γῆν διὰ σφυροκοπημάτων). Ἀπὸ **ramen**, φωνάζειν, ἡ έργασία τοῦ ἐμπήγειν γίγνεται εἰς τὸ σύνθημα τοῦ ἐπιστάτου καὶ επαναλαμ. ὕπὸ τῶν έργατῶν, παραβ. τὸ λατ. **rumor**.
- Rand**, der, άκρα, χεῖλος, περίβασις, όρα **ragen**.
- Raoft**, der, άκρα, όρα **Rand**.

Rang, der, βαθμός, σειρά. Ἀπὸ *ragen*, συμφ. μὲ τὸ γαλλ. *rang*.

Range, der, παιδίον, (σωματ. νύξημ.) κακοήθης, ἀπὸ *ragen*.

Rank, der, μηχανοραφία, συμφ. μὲ τὸ περσ. *renk*, ἀπάτη.
Ἄρχ. ἔσημ. ἐλιγμός, ἀνήκει εἰς *ragen*.

Ranke, κλημα, ὅπὸ *ragen*.

Ranzen, der, δισσάκκιον, τουρβάς, κοιλία. Ἡ πηγὴ ἄγνωστ.
εἰς τὴν περσ. γλ. *Razamon*.

ranzig, ταγγός. Ἀπὸ τὸ λατ. *rancidus*.

Ranzion, die, λῦτρα. Κατὰ τὸ γαλλ. *rancon*, ἀπὸ τὸ ἀρχ.

Ran (νῦν *Raub* λεία) κατὰ ἄλλους ἀπὸ τὸ λατ. *redemptio*.

Rapp, der, μίσχος τῶν σταφυλῶν. Ἀπὸ τὸ λατ. *grappus*,
γαλλ. *grappe*.

Rappe, der, ἵππος μέλας. Ἀπὸ *Rabe* (ἐνεκα τοῦ χρώματος).
rappeln, κροτᾶν, παραφρονεῖν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. *rep* (ὄρα *raffen*).

Rappier, das, ξίφος. Ἀπὸ τὸ γαλλ. *rapier* ἀναφ. εἰς ῥόμφη,
ῥαφίον.

Rappuse, die, (χυδ.) ἀρπαγὴ, λεία, ἀντὶ *Raub*. Ἀπὸ τὸ
λατ, *Rapina*.

rar, σπάνιος. Ἀπὸ τὸ λατ. *rarus*.

rasch, ταχύς, ἀραβ. raaschan, μίμ. ἥχου.

Rasch, der, ὕφασμα χονδρόν, (ράζιον, ῥάζα) ἀντὶ *Arrasch*.
Ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως *Arras* ἐν Γαλλίᾳ.

Rasen, der, χλόη. Ἀπὸ *Gras*, ὄρα τοῦτο.

rasen, μαίνεσθαι, ταραττεῖν, ταχέως κινῆσθαι, συρικ. Rasa,
παραβ. *rappeln*.

raspeln, ρινίζειν, ἰταλ. raspare, γαλλ. rasper, μίμησις ἥχου.

rasseln, κροτᾶν (μὲ σίδηρα). Μίμησις ἥχου, ἀπὸ rasen.

rasten, ἀναπαύεσθαι. Συμφ. μὲ τὸ λατ. restare, μὲ ῥάστειν,
μὲ τὸ ἀραβ. *rasaa*.

Rath, der, 1) πλῆθος, οἶον Vorrath, ἐφόδια, ἀπὸ bereiten'

2) σκεῦος, μέσον, οἶον Hausrath, οἰκικὰ σκεῦη, παραβ.

τὸ λατ. res. 3) τὰ πάλαι λόγος, ὁμιλία, νῦν συμβούλιον, συμβουλή, σύμβουλος, βουλή, γνώμη. Ἀπὸ reden, ὁμιλεῖν, ἢ τὸ λατ. ratio, reor, ratus.

rathen. Τὸ ἀρχ. raden ἢ raen, δηλ. κίνησιν ἀνησυχίαν ψυχ. καὶ σωμ. ὅθεν Räthsel, rechnen, gerathen, καταντᾶν, ἀποθαίνειν.

Räthsel, das, αἰνίγμα, ὅρα rathen.

Ratte ἢ Ratze, die, ποντικός μεγάλος. Ἐκ τοῦ λατ. radere, rodere.

rauben, ἀρπάζειν. Ἐκ τοῦ λατ. rapere, ἀρπάζειν.

Rauch, der, καπνός, ἀτμός. Φανερόναι τὴν βραδείαν ἐκφορὰν τῆς πνοῆς, ὅθεν ἐκ ταύτης ιδιότητος ληφθὲν, εἰς τὰς πλείστ. ἀνατολ. γλ. rakak = πτητικὴ ὕλη, ἀτμός (μίμ. ἤχου πνοῆς).

Raude ἢ Räude, die, φλοιός ἐπὶ τῆς πληγῆς, ψώρα. Ἀπὸ rauh, τραχύς.

raufen, μαδάειν, ἐκβάλλειν, διαγωνίζεσθαι. Ἀπὸ raffén, ὅρα rauben.

rauh, τραχύς. Ἀπὸ τὸ λατ. rudis, raucus, ravis.

Raum, der, τόπος κενός, διάστημα. Παραβ. μὲ τὸ λατίν. spatium καὶ spatiari, ἀνήκει Raum (räumen κενώνει) εἰς raffén.

raunen, τὰ πάλαι κόπτειν, ἐγχαράττειν. Παραβ. μὲ γράφειν, Rune, στοιχεῖον, γράμμα.

raunen, ψιθυρίζειν. Μίμησις ἤχου.

Raupe, die, κάμπη. Ἀπὸ τὸ λατ. repere ἢ ἀπὸ eruca.

Rausch, der, (νῦν Geräusch), das, θόρυβος, μέθη, (ὅρα rauschen).

rauschen, θορυβεῖν, berauschen, μεθεῖν. Συμφ. μὲ τὸ ἐβραϊκ. raasch, τὸ ἀραβ. raascha, (ὅρα rasch).

räuspern, ξηροβήχειν. Μίμησις ἤχου, ἀπὸ τὸ ἀρχ. raspen (ὅρα Raspel).

- Raute**, die, ρίγανον, πήγανον, ἀπὸ ρύδης.
- Raute**, die, ῥόμβος, τὰ πάλαι ἐπιφάνεια ἐν γένει. Ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου **Raite**, αὐλή.
- Rebe**, die, κλήμα. Ἀρχ. ὄνομα, ἀραβ. **Raefon**, κλώνος καὶ κλήμα.
- Rebell**, der, ἀποστάτης. Ἀπὸ τὸ λατιν. **rebellis**.
- Rebhuhn**, ὄρα **Repphuhn**.
- Receipt**, das, συνταγή. Ἀπὸ τὸ λατινικὸν **recipe**.
- Rechen**, der, κτένιον (κηπουρ.) λατιν. **rastrum**, γαλλ. **ra-teau**, μίμησις ἥχου.
- Rechenschaft**, die, ἀπολογία. Ἀπὸ **Rechnen**.
- rechnen**, λογίζεσθαι ἀριθμεῖν. Ἀρχ. σημασία **sagen**, λέγειν, **reden**, λαλεῖν, **sprechen**, ὁμιλεῖν, συμφ. μὲ λόγος, λογίζεσθαι, ἀραβ. **Rackaem**, τὸ ἀρχ. **rechen**, (εἰς συνθ. **Rechenbuch**, **Rechenkunst**, κ.τ.λ.), συμφ. μὲ τὸ ἀραβ. **Rackaem**.
- recht**, δεξιὸς, ὀρθὸς, καλὸς, δίκαιος, λίαν, (ὄρα **Recht**, das).
- Recht**, das, δίκαιον. Συμφ. μὲ τὸ λατ. **rectus**, παράγ. ἀπὸ τοῦ ἀρχ. **rechen** (ὄρα **rechnen**).
- recken**, ἐκτείνειν. Ἀπὸ **reichen**.
- reden**, λαλεῖν. Παρσ. μὲ τὸ ἀραβ. **ridaon**, συνομιλία, **Reed** ἔλεγχος, ἀντίρρησης, καὶ μὲ τὸ περσ. **Rede**, σειρά, τάξις· μὲ ῥέειν, καὶ μὲ τὸ λατιν. **ratio**, πάλαι **rednen** ὅθεν καὶ **Redner**, ῥήτωρ.
- redlich**, χρηστὸς, ἀντὶ **rechtlich** ὄρα **rechnen**.
- reffen**, μαζεύειν. Ἀπὸ **raffen**.
- Regel**, die, κανὼν. Ἀπὸ τὸ λατιν. **regula**.
- regen**, κινεῖσθαι, κατ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἀραβ. **regg**, **regga**, **regd**, ὀλίγον κινεῖσθαι, τρέμειν, μίμησις ἥχου.
- Regen**, der, βροχή. Συμφ. μὲ ῥέειν, ῥαίνειν καὶ μὲ τὸ ἀραβ. **raegon** (μίμ. ἥχου).
- regieren**, κυβερνᾶν. Ἀπὸ τὸ λατιν. **regere**, **regnare**.

- Reh, das, δορκάς.** Πιθανῶς διὰ τὴν ταχύτητα καὶ τὸν λεπτόν κρότον τοῦ ζώου, ἀπὸ regen.
- Rehde ἢ Rhede, die, ῥρμος, ῥρμητήριον.** Ἀπὸ τὸ ἀρχ. **Reede, ἀνάπαυσις.**
- reiben, (ἀνώμ. rieb, gerieben)** συμφ. μὲ τρίβειν, μίμ. ἤχου.
- reich, πλούσιος, ἄφθονος, δυνατός.** Συγγ. μὲ rege, regen.
- Reich, das, κράτος, βασιλείον.** Ἀπὸ reichen.
- reichen, ἐκτείνεσθαι, προτείνειν, ἀρχ. ῥῆμα, ἀραβ. rehaek, λατ. rigere, arrigere, porrigere, ὀρέγειν.**
- Reif, der, στεφάνιον, δακτυλίδιον, πᾶχνη, ἀραβ. Raeffon, ῥαίβος, τὸ καμπτόν, ἐκτασις ἐν κύκλῳ.**
- Reigen, der, ἄσμα, χορὸς, (ᾠρα Reihen).**
- reif, ὠριμος, (ᾠρα Reif der).**
- Reihe, die, σειρά, τάξις, στοῖχος.** Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ruaka, ἀριθμὸς, ἀγγλ. rew ἢ row ridge, σλαβ. rad, ἄλβαν. rjesta, σειρά (παραβ. εἰρμός).
- Reihen, der, ἄσμα, χορὸς.** Ἀπὸ Reihe.
- Reiher, der, ἐρωδιὸς (πτηνόν).** Ἀπὸ Reihe, σειρά κατὰ τὴν ὁποίαν πετοῦσι οἱ ἐρωδιοί.
- Reim, der, ὁμοιοκατάληξις (ποιημάτων).** Παραβ. μὲ ῥῆμα, ῥυθμὸς, ἀριθμὸς, **Reim, παρὰ τοῖς ἀρχ. ποίημα, λέξις, λόγος, ἤχος.**
- rein, καθαρὸς.** Ἀπὸ τὸ ἀρχ. reinen (νῦν reinigen)=ρίνειν, ῥινίζειν.
- Reineke, der, ἐπωνυμία τῆς ἀλόπεκος.** Ἀπὸ Rank, πα-
νουργία.
- Reis, das, κλῶνος, φρύγανα.** Ἀπὸ τὸ ἀρχ. risen, (νῦν reisen) κίνησις κατ' ὅλας τὰς διευθύνσεις.
- Reis, der, ὄρυζον.** Ἐκ τοῦ ἀραβ. aruz καὶ arisi, ὀρύζιον.
- reisen, ὁδοιπορεῖν.** Ἀπὸ τὸ ἀρχ. risen ἢ resen (ᾠρα Reis)
περσ. rhasa, ὁδοιπόρος.
- Reisig, das, φρύγανα.** Ἀπὸ Reis.

- Reisige, der**, στρατιώτης, δούλος (ίππεύς). Από **reisen**.
reissen, (άνώμ. riss, gerissen) σχίζειν, διασπᾶν, ὀρμᾶν. Ἐκ
 τινος τῶν ἀνατολ. γλ. οἷον χαλδαϊκ. resas, ἀραβ. raelz,
 ἑβραϊκ. resisim, σχίζειν, ress, τῆς ἀραβ. ris, τῆς περσ.
 πληγῇ καὶ σχίσμα, παρὰβ. ῥήσσειν.
reiten, ἵππεύειν. Από **reisen**, ἀρχ. κινεῖν.
reiten, κοσκινίζειν (ὅρα reiten).
reiten, ἐρεθίζειν. Ἀνήκει εἰς **reiten**.
renken, διατείνειν, ὅρα ringen.
rennen, (άνώμ. rantte, gerannt) τρέχειν (ταχέως) κατα-
 βάλλειν, διαπερᾶν. Από τὸ ἀρχ. **renen**, νῦν **rinnen**.
Rente, die, πρόσοδοι. Από τὸ γαλλ. **rendre**.
Repphuhn, das, πέρδιξ. Σύμφ. ἀπὸ **reppen**, τρέχειν καὶ
Huhn, (ὅρα Rebe).
Rest, der, ὑπόλοιπον. Από τὸ λατιν. **restare**.
retten, σώζειν. Ἀρχ. **riten** καὶ **rya**, σύμφωνα μὲ ῥύωμαι,
 ῥύττηρ.
Rettig, der, ῥαφανίς. Διαλέκτ. **Ratich**, **Raenix**, ἀγγλ. **Ra-**
dish, ἀπὸ τὸ λατ. **radix**, ῥίζα.
reuen, μετανοεῖν. Τὸ ἀρχ. **riuan**, **hraiwan**=φωνὴ λυπηρὰ,
 στεναγμὸς, νῦν **schreien**.
reuten, ἐκριζώνειν (δένδρα). Ἀρχ. **urriutan**, **rüden**, συμφ.
 μὲ ὀρύττειν.
Revier, das, τόπος περιφραγμένός κυνηγίου. Από τὸ γαλλ.
rivière.
Ribbe, ὅρα **Rippe**.
richten, διευθύνειν, κρίνειν, δικάζειν. Από τὸ ἀρχ. **richen**,
 συμφ. μὲ τὸ λατιν. **regere** (**rex**, **rectum**).
riechen, ὀζειν, ἑβραϊκ. καὶ ἀραβ. **Rahha**, ὁσμὴ, ἀρχ. **rau-**
chen (ὅρα **Rauch**).
Riegel, der, μοχλὸς, σύρτης, ἀντ' αὐτοῦ καὶ **Regel**, ἀπὸ
richten.

- Riemen**, der, λουρίον, σχοινίον. Διαλέκτ. Riumo, Reem, Ruoma, σλαβ. Remen, συμφ. με ρύμα, σχοινίον, λατ. remus, κοπίον και λουρίον, παραβ. ιμάς.
- Riese**, der, γίγας, διαλέκτ. σωρός, λόγος. Από τὸ ἀρχ. riesen=reichen, τείνειν, έβραϊκ. Resch, αραβ. Rejjs, τὸ ἀνώτατον, λατ. rex.
- Riess**, das, δεσμὸς (χαρτίου). Από riesen.
- Rieth**, das, κάννα, (χόρτα περὶ τὰ ἔλη) κάλαμος, ρύαξ, νομή. Από riesen, (βρα Riese).
- Riff**, das, ὕφαλος, ραχία, λογ. εἰς τὰ λατ. ripa.
- riffeln**, κτενίζειν (λινάριον) αὐλακίζειν, τρίβειν. Από raffen, ἢ reiben (rieb, gerieben).
- Rind**, das, βοῦς. Αρχ. ὄνομα, παραγ. κατὰ τινὰς ἀπὸ τὸ ἀρχ. rannen, reinen, ὠρύεσθαι.
- Rinde**, die, φλοιός. Από rauh (βρα Räude).
- Ring**, der, δακτυλίδιον, κύκλος, κρίκος. Αρχ. εὐγενής, ἡγεμῶν, σύνοδος, συγγεν. τοῦ rund, Rand, Kranz.
- rinnen**, ῥέειν, ἀρχ. renen τρέχειν, Runs, ποταμός, ροὺς (rünstig) ἀπὸ ῥέειν.
- Rippe**, die, πλευρά. Ὅμοιον με Riff.
- rippeln**, κινεῖσθαι, (ταχέως). Από reppen βρα Repphuhn.
- Rist**, der, τὸ ἔνω μέρος ποδὸς ἢ χειρὸς, (ἀνθρώπου) και τοῦ λαιμοῦ ἵππου, (βρα Riese).
- Ritter**, der, ἵππεύς, ἵππότης. Από reiten (ritt, geritten).
- Ritz**, die, ῥηγή Από reissen.
- Robath**, die, (χυδ.) ἄμισθος ἐργασία· σχημ. ἐκ τοῦ Arbeit.
- röckeln**, ψυχοραγεῖν. Μήμησις ἥχου πνοῆς, συμφ. με βογ : χάζειν.
- Rock**, der, χιτῶν. Αρχ. λέξις· εἰς τὰς ἀνατολ. γλ. Rakua =ράκος
- Rocken**, der, ἐπίνητρον (ἐργαλεῖον). Από recken.
- Rocken**, der ἢ Rogen και Roggen, σίκαλη, ζέα, ὡς τῶν

- ἰχθύων, γεννήματα. Ἀπὸ τὸ λατ. fructus, καρπὸς, γέννημα, τὸ σλαβ. ῥῆμα roditi=γεννᾶν.
- Roden=reuten.
- Rogen, ὄρα Rocken.
- roh, τραχὺς, ὠμός. Ἀπὸ rauh.
- Rohr, das, κάλαμος, σωλήν. Ἀρχ. Raus, ἀραβ. Racaraa, γαλλ. roseau, λατ. arundo.
- Röhre, die, σωλήν. Ἀπὸ Rohr.
- rollen, κυλίειν, κυλινδεῖν, ἀγγλ. to roll, γαλλ. rouler, ἀρχ. λατ. grollare, μίμησις ἤχου.
- Roman, der, μυθιστόρημα. Παραγ. ἀπὸ lingua romana, τοῦ ἱά αἰῶνος, τοῦ ὁποῦ τοῦ ποιήματα καὶ συγγράμματα ἐν γένει ὀνομ. Roman, Romans καὶ Romanze.
- Rose, die, ῥόδον, ἐρυσίπελας (νόσος). Ἀπὸ roth, πάλαι ross, ros, λατινικὸν russus, ἰταλ. rosso, γαλλ. roux, rouge, ῥούσιος.
- Rosine, die, σταφίς. Ἀπὸ τὸ γαλλ. raison, λατ. recemus.
- Ross, das, ἵππος. Ἀρχ. Hors καὶ Ors, ἑβραϊκ. ruz, τρέχειν, roz, ὁ τρέχων, ἀγγλ. Horse.
- Rost, der, ἰδς, ἀπὸ ῥὺς, γαλλ. rouille, ἰταλ. ruggine, λατ. aerugo, ferugo, παραβ. Rose.
- Rost, der, ἐσχάρα. Ἀπὸ rösten.
- rösten, φρύγειν. Ἀπὸ rosten, ἀγγλ. to rost, γαλλ. rotir, ἰταλ. rostire.
- roth, ἐρυθρός. Ἀραβ. iraeddon, ἐρυθρός, redon, αἷμα, λατ. russus, γαλλ. rouge, ἰταλ. rosso ῥούσιος.
- Rotte, die, συνάθροισμα προσώπων ὄχλου. Ἀραβ. rotuow, rataon καὶ rottaon.
- Rotten, ἀφανίζειν, ὄρα Rost, ἰδς, (μόνον εἰς σύνθ.).
- Rotz, der, βλέννα. Συμφωνεῖ μὲ τὸ λατ. coriza, κόρυζα, λογ. εἰς τὰ παρχγ. τοῦ fliessen, floss, rieseln, ῥέειν.

- Rübe, die, γογγύλη, λατ. rapa, γαλλ. rave, ιταλ. rava
καὶ rapa, ἀπὸ ράπυς.
- Rubel, der, ρούβλιον (νόμισμα). Ἀπὸ τὸ ῥωσ. rubiti, κόπτειν.
- Rubin, der, λυχνίτης (λίθος πολύτ.) λατ. rubinus καὶ τοῦτο
ἀπὸ rufus, ἐρυθρός.
- ruchlos, ἀμελής, ἀνόσιος. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. rūahha, ἐπιμέλεια,
σέβας· ἐβραϊκ. ruach, πνεῦμα, φρόνησις.
- ruchtbar, νῦν ruchbar, διαβόητος. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ruchī, φήμη,
νῦν Ruf.
- rücken, πλησιάζειν, κινεῖσθαι, διαδέχεσθαι. Ἀπὸ regen, μι-
νεῖσθαι, ἀραβ. raekraka,
- Rücken, der, ῥάχη, (ὄρα rücken).
- Rudel, das, σωρός, πλῆθος. Ἀπὸ rotten.
- Ruder, das, κώπη. Ἀρχ. Reem, ἀπὸ τὸ λατ. remus, ὅθεν
καὶ reemen ἀντὶ rudern, ἐκ τοῦ λατ. remigare.
- rufen, φωνάζειν, (ἀνώμ. rief, gerufen). Ἀρχ. ruofan, ἀραβ.
rafan, φωνάζειν Rufaet, μεγάλη φωνή.
- rügen, μέμψεσθαι, ἐλέγχειν. Ἀπὸ reden.
- ruhen, παύειν, ἀναπαύεσθαι. Ἀραβ. raha, ἀρχ. ἑλλ. ἐρώων,
ἐρώη, ἀρχ. γερμ. rauen καὶ rausen, ἐξ οὗ Rast, ἀνά-
παυσις, ἡσυχία.
- Ruhm, der, δόξα, ὄρα rühmen.
- Rühmen, δοξάζειν, ἐπαινεῖν, ἐγκωμιάζειν. Ἀρχ. ruomen,
ruamen, μεγαλοφώνως κράζειν, παράβ. τὸ λατιν. rumor.
- Ruhr, die, δυσεντερία (νόσος). Ἀπὸ rühren.
- rühren, κινεῖν, κινεῖσθαι, συγκινεῖν, γίγνεσθαι. Ἀρχ. ruo-
ren, rohen καὶ ruhen, ἀραβ. raa, κινεῖν τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς, raca, κινεῖσθαι, συμφ. μὲ τὸ λατιν. ruere, origi,
καὶ μὲ ὀρώρειν.
- Ruin, der, φθορά, ὄλεθρος. Ἀπὸ τὸ λατιν. ruina.
- Rülps, der, ἐρευγμα. Συμφ. μὲ ἐρεύγειν, μὲ τὸ λατιν. ru-
clare (μίμ. ἤχου).

Rummel, der, ἄχρηστα πράγματα ἐν ἀταξία (ὅρα rum-
meln).

rummeln, θορυβεῖν. Μίμησις ἤχου, συμφ. μετὰ τὸ λατινικὸν
rumor.

rumpeln, θορυβεῖν. Ἀπὸ rummeln.

Rumpf, der, κορμὸς, στέλεχος. Ἀπὸ rahmen, ὅρα Trumm,
παραβ. τὸ λατιν. truncus.

rümpfen, παρακμορφώνει (τὸ στόμα, τὴν ῥίνα, μάλιστα καὶ
τὸ μέτωπον). Ἀπὸ rahmen, ὅρα Rahe, παραβ. Runzel
ῥυτίς.

rund, στρογγύλος, μεταφορ. ἀπλῶς, συμφ. μετὰ τὸ λατ. ro-
tundus, γαλλ. rond.

Runkel, die ἢ Runkelrübe, γουλίον ἄσπρον ἢ κόκκινον,
συγγ. τοῦ Rumpf, λατ. truncus.

Runzel, die, ῥυτίς. Συμφ. μετὰ τὸ λατιν. ruga μετὰ τὸ γαλλ.
rider, μετὰ ῥυτιδοῦν.

rupfen, τίλλειν, ἐκτίλλειν. Ἀπὸ raufen.

Russ, der, καπνιά. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. riesen, ὅρα Riese.

Rüssel, der, ῥύγχος, προβοσκίς. Συμφ. μετὰ ῥύσσειν, ῥίς.

rüsten, ἐτοιμάζειν, κινεῖν, ὀπλίζειν, θορυβεῖν. Ἀπὸ reisen,
reiten (ἔθεν bereiten) riesen.

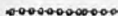
Rüster, der, πετελέα (δένδρον). Ἀπὸ riesen, ὅρα Riese.

rüstig, ῥωμαλέος, ἔτοιμος. Ἀπὸ rüsten.

Ruthe, die, ῥάβδος λεπτὴ, οὐρὰ τινῶν ζώων, ὄργυια (ἐκτα-
σις κατὰ μῆκος), ὅρα Russ.

rutschen, ὀλισθαίνειν. Ἀπὸ reiten, reisen.

rütteln, τινάσσειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ruten=rüsten.

S.

Saal, der, αὐλειον, ἀνώγειον, αἴθουσα. Ἐκ τοῦ γαλλ. Sale, ἰταλ. Sala, ἀπὸ αὐλή λατ. aula, παρὰ ποιηταῖς, Sternensaal, στερέωμα, ἀρχ. Saalman, ἀντὶ Hofmann, αὐλικός.

Saat, die, σπορά. Ἀπὸ saeen.

Sabbath, der, ἀπὸ σάββατον, ἐκ τῆς ἐβραϊκῆς.

Sachel, der, μάχαιρα, κυρτή. Ἀραβ. Seif, γαλλ. Sable, ἀπὸ τὸ λατιν. Sabina, καὶ τοῦτο ἀπὸ ζάβος, ζαβύνη, κυρτός.

Sache, die, 1) ἔρις, δίκη, ὅθεν Rechtssache, Streitsache, δίκη, Sachwalter, συνήγορος· 2) ὑπόθεσις, οἷον Geldsache, ὑπόθεσις χρηματικὴ, Staatssache, ὑπόθεσις πολιτικὴ· 3) συμβάντα, περίστασις· 4) πρᾶγμα ἐν γένει, ἔργον, οἷον Mass in allen Sachen, μέτρον εἰς πᾶν ὅτι . . . zur Sache, εἰς τὸ ἔργον· 5) αἰτία, οἷον Ursache, ἀπὸ sagen.

Sachse, der, Σάξων (κάτοικος τῆς Σαξωνίας). Ἀπὸ sitzen ὅρα Sass.

sachte, ἀπὸ sanft.

Sack, der, σάκκος, θύλαξ, λατ. Saccus, ἀγγλ. Sack, γαλλ. sac, παραβ. sinken (sank, gesunken).

saeen, σπείρειν, ἀρχ. λατιν. sao καὶ seo, ἐξ οὗ sevi, τοῦ ῥήμ. serere, μίμησις ἤχου.

Saffian, der, σαχτιάνιον (δέρμα λεπτὸν, μαλακὸν, εἰς τὴν Τουρκίαν κυρίως κιτρίνου χρώματος. Ἐκ τῆς τουρκ. γλ. (αραβ. Saffran.)

Saffran, der, κρόκος (φυτὸν κυρίως εἰς τὴν ἀνατολήν) ἀραβ. Saha-ran, περσ. Zafferon.

Saft, der, ἑλμός. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. sappen, σταλάζειν, ἀρχ. λατ. sapa (sucis) γαλλ. seve.

sägen, πριονίζει. Συμφ. μὲ τὸ λατ. secare, μίμησις ἤχου.

sagen, λέγειν. Αἰ. sellan, sagan, seggen, ἀγγλ. to say

(εἰς τινὰς διαλέκτους sahte ἀντὶ sagte, seit ἀντὶ sagl)
εἰς τὴν ἀρχ. λατ. seco καὶ sequor (ὅρα Seckte ἢ Sekte)
μίμησις ἤχου, ὅρα Sahl.

Sago, das, μυελὸς φοίνικος (δένδρου) ἄρθρον ἐμπορίου τῶν
Ἰνδιῶν, ἀπὸ Sego, Geas, τῆς Ἰνδικ. γλώσσης.

Sahl, Saal, Sal. Ἀρχικὴ καὶ καταληκτ. συλλ. πολλ. λέξ.
τῆς ἑλλ. λατ. καὶ γερμ. γλώσ. σημ. 1) φωνήν, ἤχον, οἶον
Schall, schellen 2) ἀνθρωπ. φωνῆς, οἶον τὸ ἀρχ. sellan,
λέγειν, zählen, ἀριθμεῖν, erzählen, διηγῆσθαι, Psalm,
ψαλμός 3) κίνησιν, οἶον τὸ ἀρχ. sal, ταχέως, τὸ λατιν.
salire, saltare, τὸ ἑλλην. σαλεύειν.

Sahne, die, παχὺ τοῦ γάλακτος. Ἀπὸ τὸ λατιν. sanies,
ἔμπυον.

Saite, die, χορδὴ, πάλαι κλωστή, ῥάμμα, σχοινίον. Ἀπὸ
Seide.

Salat, der, τρώξιμα (σαλάτα). Ἐκ τοῦ ἰταλ. insalata, sa-
lata herba, τρώξιμα ἐν ὄξω βαπτόμενα.

Salbader, der, φαρμακεὺς, ἀγύρτης, μεταφορ. περιττολόγος,
ἀδολέσχης. Σύνθ. ἐκ τοῦ Salbe, ἀλειφή καὶ Bader.

Salbe, die, ἀλειφή, ὅρα salben.

salben, ἀλείφειν, χρίειν. Συμφωνεῖ μὲ ἀλείφειν, πλεονάζοντος
τοῦ S.

Salbey, der ἢ Salbei, σφάκος, φασκομηλιά. Ἐκ τοῦ λατιν.
Salvia.

Salmiak, der, ἐκ τοῦ λατιν. Sal ammoniacus.

Salpeter, der, νίτρον. Ἐκ τοῦ λατ. Sal petrae.

Salz, das, ἅλς. Συμφωνεῖ εἰς τὰς πλείστας γλώσσας, οἶον
λατ. sal, ἀγγλ. sal, γαλλ. sel, εἰς τὴν σλαβ. sul, sol,
ἀπὸ ἅλς, τὸ ἀρχ. λατ. Salum=θάλασσα.

sam, ἀρχαιοτάτη λέξις, νῦν μόνον ὡς κατ' ἡξίς εἰς συνθέ-
σεις ἐν χρήσει, ὑπὸ σημασίαν ὁμοιούτος, καὶ πλῆθους

- συμφ. με σχῆμα, ἅμα, λατ. similis, γαλλ. sembler φαί-
νεσθαι.
- Same, der, σπόρος, λατ. semen, σλαβ. semeno, τουρκ.
sembil ἀπὸ saeen.
- sämisch, ἐπίθετον, μονον με τὸ ὄνομα Leder, δέριμα, εὐ-
χρηστον, οἷον sämisches Leder, ἢ Sämisleder, εἶδος
δέριματος μαλακοῦ, ὑποξάντου χρώματος ἀναμφιβ. ἀπὸ τὸ
γαλλ. chamois, ἀγριόαιξ.
- sammeln, συναθροίζειν, συλλέγειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. samen, πα-
ραβ. τὸ γαλλ. sembler, assembler, τὸ λατ. simul, sum-
ma, τὸ ἑλλ. ἅμα, ὁμοῦ, ὅρα sam.
- Sammet, der ἢ Sammt, ἐξάμιτος, ἐξ οὗ τὸ ἀρχ. λατ. exa-
metum, samitum καὶ sammitus, ὅθεν καὶ Sammt, εἰς
τὴν σλαβ. γλῶσσαν ὁρθῶς, axamit.
- sammt, ὁμοῦ, ὅρα sam.
- Samstag, der, σάββατον, ἀντὶ Sabbathstag, διὰ μεταβολῆς
τοῦ b εἰς m καὶ συγκοπῆς.
- Sand, der, ἄμμος, ψάμμος. Ὄνομα ληφθὲν ἀπὸ ἥχον, οὗ οἱ
κόκκοι ἄμμου κάμνουσι.
- Sandarach, der, σανδαράκη (εἶδος ῥητίνης ἀρκεύτου θάμνου).
Ἐλήφθη ἐκ τινὸς τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν.
- Sandelholz, das, κοκκινόξυλον. Ἐκ τοῦ λατ. santalum, τὸ
ὁποῖον ἐκ τῆς Ἰνδικῆς γλώσσης.
- sanft, πρᾶος, μαλακός, ἥπιος, ἀγγλ. soft, ἰταλ. soffice. Ἐκ
τῶν ἀρχ. γερμ. sef, sif, sib, ἑβραϊκ. sech, ἡσυχία.
- Sänfte, die, φέρετρον. Ἐκ τοῦ sanft.
- Sänger, der, ψάλτης. Ἀπὸ singen (ἀνώμ. sang) ψάλλειν.
- Sardelle, die, σαρδίνη. Ἐκ τοῦ ἰταλ. sardella, ἀπὸ τὸ ὄνομα
τῆς νήσου Σαρδινίας.
- Sarg, der, λάρναξ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. λατ. sarculus, sarcus κί-
βωτιον, παραβ. σαρκοφάγος.

- Sarsche, die, ὕφασμα μαλ. τὰ πάλαι μεταξ. γαλλ. sarge, ἀγγλ. serge, ἐκ τοῦ λατ. sericum, μέταξα (σηρικὰ).
- Sass, der, μόνον εἰς συνθ. οἶον Freisass, κάτοικος ἐλευθ. ἐκ τοῦ ἀνωμ. ῥήμ. sitzen, sass, καθίσταται.
- Satan, der, σατάν. Ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς.
- satt, κορεστός. Συμφ. μετὰ τὸ λατ. satur, satis, ἀγγλ. sated, συγγ. τοῦ schütten, ἐγχεῖν.
- Sattel, der, ἐφίππιον, σάγη, ἀγγλ. saddle, ἰταλ. sella, γαλλ. selle, ἰσπαν. silla, ἐκ τοῦ sitzen, καθίζεσθαι, μετὰ τὴν καταληξ. el, δηλ. πᾶγμα.
- sättigen, χορτάζειν. Ἀπὸ satt λατ. satiare, saturare.
- Satz, der, πῆδημα, ὑπόστημα, θέμα, θέσις, δόγμα, ἀξίωμα. Ἀπὸ setzen.
- Sau, die, χοῖρος. Συμφ. μετὰ σῦς, μίμησις ἤχου, καθὼς τὸ ὕς.
- sauber, καθάριος, κομψός, κόσμιος, ἀρχ. subro, διαλέκτ. suber, suver, sifer, συμφ. μετὰ τὸ λατ. sobrius, ἡ ῥίζα saub σημ. καὶ κίνησιν.
- sauer, ὀξύς, χαλεπός, ἑβραϊκ. sar, ζύμη. Ἀρχ. suar, sur, ἀγγλ. sour, σλαβ. surowy.
- saufen, (ἀνώμ. soff, gesoffen) ῥοφεῖν, λάπτειν. Μίμ. ἤχου.
- saugen, θηλάεσθαι (ἀνώμ. sog, gesogen), λατ. sugere, γαλλ. sucer, ἀγγλ. to suck, μίμ. ἤχου.
- Säule, die, στῦλος, στύλη. Ἐκ τοῦ ἀρχ. sal, sul, ὑψηλός.
- Saum, κράσπεδον. Συγγ. τοῦ Raum καὶ Rahm, Saum παρὰ τοῖς ἀρχ. γερμ. βάρος, ποσότης, μέτρον, ὅθεν säumen, ἀργοπορεῖν, Saumthier, φορτηγὸν ζῶον, ἰταλ. somaro, γαλλ. somier, λατ. somarius, παραβ. σάγμα, σῶμαρ.
- sausen, ῥοῖζειν. Μίμησις ἤχου.
- Scapulier, das, ἐπανοφόριον κοντὸν τῶν μοναχῶν. Ἐκ τοῦ λατ. scapula, ὄμος.
- Schaar, die, ὅρα Schar.
- Schabe, die, σίλφη (ἐντομὸν). Ἀπὸ schaben.

- schaben, κνίζειν, ξίζειν. Συμφ. με τὸ λατ. scabere.
- Schabernak, der, πείραξις. Τοῦ ἁ τῆς συνθ. μέρους ἡ πηγὴ ἄγνωστ. τὸ nack παραγ. ἀπὸ necken, πειράζειν.
- Schabrake, die, ὑπόστρωμα ἐπιπλίου κομφόν. Ἐκ τοῦ τουρκ. Tschaprak, ciaprak.
- Schach-spielen, ζατρικίζειν, Schachspiel, ζατρίκιον, γαλλ. Echec, ἰταλ. scaeco, ἀγγλ. chess, περσ. Setrenge = 1000 φροντίδες. Ἡ πρώτη ψῆφος τοῦ παιγνίου ὀνομάζεται Schach, περσ. Cha, βασιλεὺς, ἡγεμών.
- Schächer, der, ληστής, Ἐκ τοῦ ἀρχ. schachen, γαλλ. sac-cager, ληστεύειν.
- schachern, ἐμπορεύεσθαι. Ἐκ τῆς χαλδ. καὶ ἑβραϊκ. = ἀγοράζειν, ἀπατᾶν.
- Schach, der, σύριγξ, ἀρχ. λατ. Xafetus, συμφ. με σκάπτειν, ἔκ τοῦ ἀρχ. schachen = κινεῖν, ὅθεν καὶ διαλέκτ. schechten, τρέχειν.
- Schachtel, die, κιβώτιον, θήκη, ἰταλ. scatola, παραβάλ. Schacht, der.
- Schade, der, βλάβη, ζημία, ἐλάττωμα. Ἀρχ. Scadhe, scado, ἀγγλ. skada, σλαβ. scoda, συμφ. με τὸ τοῦ Ὁμήρου ἀσχηθῆς, ἄβλαπτος.
- Schaf, das, πρόβατον, Schöps, κριός. Τινὲς παραγ. τὸ ὄνομα ἀπὸ schaben, ἄλλοι ἀπὸ τὴν φωνήν, ἀγγλ. ewe, συγγ. τοῦ οἴς, λατ. ovīs.
- Schaff, das, ἀγγεῖον ξύλινον. Συμφ. σκάφος με τὸ λατιν. cavus.
- schaffen, (ὁμαλ. καὶ ἀνώμ. schuf, geschaffen), φῦειν, ποίειν, πορίζειν, διατάττειν. Ὄνοματοποιεῖται κατὰ φωνήν καὶ κίνησιν.
- Schafott, das, πῆγμα. Ἐκ τοῦ γαλλ. échafaud.
- schaft, καταληκ. συλλ. Ἐκ τοῦ schaffen.

Schaft, der, θήκη, ράβδος, ξυστόν, κοντάκιον, καυλός. Ἐκ τοῦ schaffen.

Schakal, der, θώς, περσ. καὶ ἐβραϊκ. Schugal.

schäckern; παίζειν, σκώπτειν. Συμφ. μὲ τὸ λατ. cachin-nari, γαλλ. jocari, ἀγγλ. to joke.

schal, ἄνοστος, ἔωλος, ἀδύνατος Ἐκ τοῦ νῦν ἀχρήστου schä-len ἀντὶ spülen, ξεπλύνειν, schällig, ἀπρόσεκτος.

Schale, die, φλοιός, ὄστρακον, κούπα, πινάκιον. Ἐκ τοῦ σουιδ. skyla, καλύπτειν, (ὅρα Schild).

schalen, καλύπτειν μὲ σανίδας ἢ ἄλλην ὕλην, (ὅρα Schale, die).

Schälen, ἀπολέπειν, ὅρα Schale, die).

Schalk, der, πανοῦργος. Ἀρχ. ἐσημ. ἀνώτερον ἢ κατώτερον ὑπηρετήν, οἶον Marschalk, νῦν Marschall, Seneschalk, νῦν Seneschall, τίτλοι παρὰ βασι. αὐλαῖς, Gottschalk, χριστόδουλος, τὸ ἀρχ. skalkinon συμφ. ὑπηρετεῖν.

schallen, ἤχεῖν. Ὀνοματοποιεῖται, ἀρχ. schillen, skellen, συμφ. μὲ hallen, καλεῖν.

Schalmeye, die ἢ Schalmey, σόριγξ, αὐλός. Ἐκ τοῦ γαλλ. chalumeau, ἀπὸ κάλαμος.

Schalotte, die, πράσον (φυτόν) λατ. allium ascalonium, γαλλ. escalotte, ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πίλως Ασκαλονία ἐν Παλαιστίνῃ

schalten, διαθέτειν, διοικεῖν, μεταχειρίζεσθαι. Ὀνοματοποιεῖται δηλ. μίμ. ἤχου φωνῆς καὶ κινήσεως, ἀρχ. ὠθεῖν, ἐμβάλλειν.

Schalthier, das, ζῶον ὀστρακκηρόν. Σύνθ. ἐκ τοῦ Schale, φλοιός, ὄστρακον, καὶ Thier, ζῶον.

Schaltjahr, das, ἔτος δίσεκτον. Σύνθ. εἰς τὸ schalten, ἀρχ. ἐμβάλλειν (ἡμέραν) καὶ Jahr, ἔτος.

Scham, die, αἰδώς. Συμφ. μὲν μὲ αἰσχύνεσθαι, παράγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. Schämen ἢ Schemen, εἰκὼν (γυμνή;) λογ. εἰς Schatten, σκιά, Schein, φαινόμενον, σκιά.

Schämel, der, ὑποπόδιον, ὑπόβαθρον (εἰς οἶκοδ.) ἀρχ. Scam-
mal ἐκ τοῦ λατ. scamnum.

Schande, die, αἰσχος, ἐντροπή, ὄνειδος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. schan-
nen, φωνάζειν, κινεῖν, συμφ. μετὰ τὸ λατ. scandalum, ἀγ-
γλοσαξ. scande, γαλλ. honte, σλαβ. hamba, παραβ.
αἰσχίνη.

schänden, ἀτιμάζειν, διαφθείρειν. Ἀπὸ Schande.

Schank, der, (νῦν μόνον εἰς συνθ. οἶον Weinschank, οἶνο-
πώλιον). Ἀπὸ schenken, κερνάω.

Schanze, die, χαράκωμα (ἐχυρωμ.). Ἐκ τοῦ ἀρχ. schanen,
φωνάζειν, κινεῖν, ὅθεν καὶ schanzen, ἐργάζεσθαι (ὅρα
Schande).

Schar, ἀρχαιοτάτη λέξις, ἥτις ὑπὸ τὴν μορφήν scher, schir,
schor, schur, ἀπαντᾷται καὶ εἰς τὰς πλείστας ζώσας γλ.
(s, sch, z, θεωρ. ὡς ὅμοια σύμφωνα) καὶ σημ. 1) φωνὴν
π. χ. surren, λατ. susurrare, sermo, serere 2) μετὰ τὴν
φωνὴν τὴν κίνησιν, π. χ. γερμ. Schabe, λατ. scarabeus,
σίλφη, τὸ λατ. serpere, ἔρπειν (ἄνευ σ) 3) τὸ ρευστὸν,
γερμ. ἀρχ. schor, σκῶρ, τὸ λατ. serum, sordes 4) ἐνω-
σιν οἶον sarcire, ῥάπτειν 5) ἔκτασιν, π. χ. σειρά, λατ.
series, σωρός.

Schar, die, ἀγέλη, πλῆθος, ἀρχ. skara, σουιδ. skare, συμφ.
μετὰ τὸ λατ. sciera, λατ. cohors.

Schar, die (Pflugschar) ὕννις, ἐχέτλη, ἰταλ. curetta καὶ
caretta (ἄνευ s) συμφ. μετὰ τὸ λατ. secare.

Schärben, die, ὀστρακκα, θραῦσμα, ὅρα Schar, die.

Scharbock, der, στομοκάκη (νόσος) λατ. scorbutus, ἀγγλ.
scurvy. Ἐκ τῆς ἑλλανδ. γλώσσης, Scheurbuik (buik γα-
στῆρ) νόσος κοιλίας, Scheurmond (mond γερμ. Mund
στόμα) νόσος στόματος (Mundfäule) Scheurbeen (been
γερμ. Bein ὀστέον) νόσος ὀστέων.

Scharf, ὀξύς, ὀξύστομος, τραχύς, ἀκριβής, ὅρα Schar, die.

Scharlach, der, θόβνη κόκκινη, εἰς συνθ. S-beere, κόκκος, S-eiche, πρίνος, S-farbe, κόκκινον χρώμα, S-fieber, πυρετός μετὰ ἐρυθρῶν ἐξανθημάτων. Ἐκ τῶν ἀνατολ. γλ. οἶον ἀραβ. Yxquerlat, τουρκ. Iskerlet, περσ. sagallat.

Scharmützel, das, χειραψία, συμπλοκή, ἰταλ. scaramuccia, γαλλ. escarmouche, συμφ. με χαρμῇ, παρὰ γ. ἀπὸ Schar, πλήθος, καὶ metzeln, σφάζειν.

Schärpe, die καὶ Feldbinde, περίζωμα (τῶν ἀξιωματικῶν). Ἐκ τοῦ ἀρχ. Schar (ὅρα Schar, 4) γαλλ. écharpe, ἀγγλ. scarf.

scharren, ξύειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Schar, ὅρα Schar, die, ὕννις, συμφ. με σκαριφᾶσθαι, κάρφειν.

Scharte, die, διπλόνη, χαραγματιὰ, Schiess-Scharte, ὁπὴ προχωμάτων (ὄχυρ.). Ἐκ τοῦ ἀρχ. Schar (ὅρα Schar, die, ὕννις).

Scharwache, die, περίπολοι, σύνθ. ἔκ τοῦ Schar πλήθος καὶ Wache, φρουρά, (ὅρα Schar, 5)

Schatten, der, σκιά, μεταφ. ψυχὴ, ἀρχ. skade, skato, ἀγγλ. shade, ἱρλανδ. ska, συμφ. με σκιά, σκότος.

Schatulle, die, κιβώτιον (διὰ χρήμ.). Ἐκ τοῦ λατ. scatula.

Schatz, der, θησαυρός, ταμεῖον, ἀρχ. Scazz, skatt, ἀργύριον τίμη (πραγμάτων) ὅθεν schätzen, τιμᾶν, περσ. gaza, δηνάριον, ἀργύριον.

Schauer, der, φρίκη, ῥίγος. Ἀπὸ schauer, ὄμβρος.

schauen, θεωρεῖν, λεύσσειν, ἀνώτερ. βαθμός τοῦ ὁρᾶν, ἀπὸ sehen.

Schauer, der, μάντις. Ἐκ τοῦ schauen.

Schauer, der, σκέπη. Ἐκ τοῦ λατ. scuria, γαλλ. écurie, παρὰ β. σκιά.

Schauer, der, ὄμβρος, χάλαζα. Ὀνοματοποιία, δηλ. ἤχον καὶ κίνησιν.

Schaufel, die, λίστρον. Ἡ ῥίζα schauf, παράγεται ἔκ τοῦ

- schaffen ἐργάζεσθαι, ποιεῖν, ἡ καττάληξις el δηλ. τὸ ὄργανον.
- schaukeln, αἰωρεῖν (ἐπὶ σανίδος) schau (ὄρα Schauer, ὁμο-
βρος) δηλ. κίνησιν, παραγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. schoken, ὠθειν,
ἀγγλ. joggle, γαλλ. choquer, ἰταλ. cioccolare.
- Schaum, der, ἀφρός, ἀγγλ. to scum, ἑβραϊκ. skim, ὀνο-
ματοποιεῖται, δηλ. κίνησιν καὶ ἤχον (ὄρα Schauer), παράβ.
τὸ λατ. spuma, γαλλ. escume, écume.
- Schecke, die, ζῶον ποικιλόδερμον (χυδ.). Ἐκ τῆς ἰσλανδ.
γλ. skekia=άνόμοιος.
- Schedel ἢ Schädel, der, κρανίον, (διάφορ. τοῦ Kopf, κε-
φαλῇ). Ἐκ τοῦ scheiden, χωρίζειν.
- Scheffel, der, μέδιμνος, ὄρα Schaff, das, συμφ. μὲ σκεῦος,
σκάφη. Ἀρχ. γερμ. (Κάρολος ὁ Μ.) scaphula.
- Scheibe, die, κύκλος, πλάξ, δίσκος, τροχός, τεμάχιον. Ἐκ
τοῦ ἀρχ. scheiben, νῦν drehen, στρέφειν, κυκλοφορεῖσθαι,
ὀνοματοποιεῖται, δηλ. κίνησιν καὶ ἤχον ἐν κύκλῳ.
- scheiden, (άνώμ. schied, geschieden) χωρίζειν, χωρίζεσθαι,
σχίζειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. skaidan, skeiden, συμφ. μὲ σχί-
ζειν, λατ. scindo, τὰ πάλαι ἐσημ. καὶ ὁμιλεῖν, ὕθεν Bes-
cheid, ἀπόκρισις, entscheiden, κρίνειν, ἐγγράφ. καὶ schei-
ten, Scheit, σχίδαξ.
- scheinen, (άνώμ. schien, geschienen) λάμπειν, φαίνεσθαι.
Ἐκ τοῦ ἀρχ. scheinan, skinan, schinen, ἀγγλ. to shine,
Skina, μαρτύριον, ἐξ οὗ νῦν, bescheinigen, διαμαρτυρεῖν.
- scheissen, (άνώμ. schiss, geschissen) χέζειν. Ὀνοματοποιεῖται
δηλ. ἤχον.
- Scheit, das, σχίδαξ, ὄρα scheiden.
- Scheitel, die, ἄκρον κεφαλῆς, scheiteln, διαιρεῖν τὴν κό-
μην. Ἀπὸ scheiden.
- Scheitern, ναυαγεῖν, ἰταλ. scheggiare. Ἀπὸ Scheiden.
- schel καὶ scheel, φθονερός, λοξός. Τὸ ἀρχ. Schele, σσημ.

ἔρις, διχόνοια, ἀναφερ. εἰς schellen, schallen, ἡχεῖν, παρ. τὸ λατ. scelus, τὸ γαλλ. jalousie, ἰταλ. gelosia.
Schelfe, die, χυδ. ἀντὶ Schale, φλοιός, συμφ. μὲ τζέφλιον, κέλυφος. Εἰς τὴν χαλδ. καὶ συρικ. γλ. λέπιον.
schellen, κωδωνίζειν. Ἀπὸ schallen.

Schellfisch, der, ἰχθὺς λευκός, ὄρα Schelfe.

Schellkraut, das, χελιδόνιον (φυτὸν) συνθ. ἐκ τοῦ Schell = χελ. (χελιδών) καὶ kraut, χόρτον, ὄνομ. καὶ Schwalbenkraut.

Schelm, der, πανούργος, ἀπατεών, ἀγγλ. skellum, σλαβ. schelma, παρ. σέλλος, (ὄρα schel).

Schelten, (ἀνὼμ. schalt, gescholten) λοιδορεῖν. Ἀπὸ schallen.

Schemen, der, σκίασμα, φάντασμα, συγγ. τοῦ scheinen, συμφ. μὲ σχῆμα, σκιά.

Schenkel, der, σκέλος, μηρός. Ἐκ τινος τῶν ἀνατολ. γλ. εἰς τὴν χαλδ. καὶ ἑβραϊκ. schin, ἰταλ. schinca, κνήμη, εἰς ἀρχ. συγγράμ. schiuchum, μεταφρ. bases et tibiae = ποῦς, σκέλος.

schengen, χαρίζειν, κερνάειν, καπηλεύειν. Παρὰ τοῖς ἀρχ. schanken, δίδειν, scancan, κερνάειν, jangames, βχδίζειν, skangames, ἐξακολουθεῖν.

Scherbe, die, ὄστρακον, τεμάχιον. Ἐκ τοῦ scheren, χωρίζειν.

Schere, die, ψαλὶς, ψαλίδιον, σκόπελοι τῆς γερμ. θαλ. Ἡ ρίζα εἶναι τὸ ἀρχ. schar (ὄρα τοῦτο) συμφ. μὲ σκύρα, ἰσπαν. sierra.

scheren, (ἀνὼμ. schor, geschoren) διαλέκτ. kerben, ψαλιδίζειν, κείρειν, sich scheren, ἀπάγειν, ὄρα Schar.

Scherf, der, τὰ πάλαι ὀβολός, τεμάχιον, παρ. κέρμα, κείρειν, ὄρα Schar.

Scherflein, das, ὑποκορ. τοῦ Scherf, κερμάτιον, 10 s. = 5 λεπτά.

Scherge, der, ὑπηρέτης δήμου, περίπολος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *scher-gen*, περιέρχεσθαι, συμφ. μὲ τὸ ἀγγλ. *sherif*, γαλλ. *sergeant*, (ὄρα *Schar*).

Scherwenzel, der, κόλαξ πρόθυμος, πολυπράγμων. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *schar*, *scher*, δηλ. κίνησιν, καὶ *Wenzel*, ὄνομα βαπτιστ. ἢ παραγ. ἔκ τοῦ *wenden*, στρέφεσθαι.

scherzen, παίζειν, σκώπτειν, ἀστειεύεσθαι, ἰταλ. *scherzare*, ἀναφερ. εἰς τὸ *schar*, *scher*, δηλ. ἤχον καὶ κίνησιν.

scheu, ἐπίβρ. δειλός, πτυρτικός (ἵππος) περίφοβος· ὄνομα *die Scheu*. Κατά τινας ἀπὸ *schauen*, *sehen*, ὄραν, *geschehen*, συμβαίνειν, *scheinen*, φαίνεσθαι (ὄρα *Schemen*).

Scheuen ὄρα *scheu*.

Scheuer, die, σιτοβολών, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἀλώνιον ὅπου καθαρίζονται τὰ γεννήματα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. (εἰς τοὺς σαλικούς νόμους) *scuria*, γαλλ. *escuria*, *ecurie* (ὄρα *Schauer*, der).

scheuern, καθαρίζειν, ἔκ τοῦ *Scheuer*.

Scheune, die, ἀντὶ *Schauer*.

Schicht, die, στρώμα, ἐπιβολή, ὄρα *schichten*.

schichten, βάλλειν, χωρίζειν, (τακτοποιεῖν, νῦν *schliechten*),

ἔκ τῶν ἀρχ. *schihen*, *schehen* ἢ *schechen*, σημ. κόπον, κίνησιν, ἐπιτηδειότητα.

schicken, πέμπειν, ἔκ τοῦ *schichten*, ἐξ αὐτοῦ *geschickt*, ἐπιτηδευτής.

Schicksal, das, τύχη, μοῖρα, ἔκ τὸ *schicken*.

schieben (ἀνὼμ. *schob*, *geschoben*) κινεῖν, ὠθεῖν. Τὸ τῆς Ἑβραϊκ. *schob* = στρέφειν, ὀνοματοποιεῖται, δηλ. κίνησιν.

Schied, der, νῦν μόνον εἰς συνθ. εὐχρηστον, παραγ. ἀπὸ *scheiden*.

schief, πλάγιος, λοξός, ἀπὸ *schieben*. Ἀγγλ. *alkelw*, *skuc*, συμφ. μὲ *σκαίος*, *σκολιῶς*.

Schiefer, der, σχίδη, ἔκ τοῦ ἀρχ. *skifta*, ἀγγλ. *shiver*, σχίζειν.

- schielen**, ἰλλίζειν, λοξὰ βλέπειν· συγγ. τοῦ **schief**, συμφ. μὲ σκολιῶς, σκολιοῦν. Ἀρχ. **skylian**, skäla.
- Schienbein**, das, κνήμη, ὅρα **Schenkel**.
- Schiene**, die, σανίδια λεπτά, φύλλα σιδήρου (χονδρά καὶ λεπτά) μακρά, συγγ. τοῦ **scheiden**.
- Shier**, σχεδὸν, παρὰ μικρὸν, συγγ. τοῦ **schar** δηλ. κίνησιν.
- Schierling**, der, κώνειον, (φυτὸν) ἀπὸ **scheren**, κτείνειν, διὰ τὸ σχῆμα τῶν ὀδοντωτῶν τῶν φύλλων.
- schiessen**, (ἀνὼμ. **schoss**, geschossen) σημ. ἐν γένει ταχυτάτην κίνησιν, οἶον, ὀρμαῖν, ἀκοντίζειν, τοξεύειν πυροβολεῖν. Ὀνοματοποιία, συγγ. τοῦ **schar** δηλ. ἤχον καὶ κίνησιν.
- Schiff**, das, ἐργαλεῖον κοῖλον, συμ. μὲ σκεῦος, πλοῖον, συμφ. σκάφη. ὅρα **Schaff**, Scheffel.
- schiften**, ἀπὸ **Schaft**, κοντάκιον.
- Schild**, der, ἀσπίς, **Schild**, das, σημειῖον, ἐπιγραφὴ· ἐβραϊκ. **schiltch**, ἀγγλ. **schield**, σουϊδ. **sköld**. Τινὲς παραγ. τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸ ἀρχ. **schalen** ἢ **schilen**, καλύπτειν.
- schildern**, χαρακτηρίζειν, περιγράφειν, ζωγραφίζειν. Ἐκ τοῦ **schild**, ἀπὸ τὰς εἰκόνας ἐπὶ τῶν ἀσπίδων, **schildern**, φυλάττειν, νῦν ἄχρηστον.
- Schildwache**, die, σκοπὸς στρατιωτ. ὅρα **schildern** καὶ **wachen**.
- Schilf**, καὶ **Schilfrohr**, das, κάλαμος, δόναξ. Ἀρχ. **sif**, säf, ὅμ. ὄνομα καὶ εἰς τὴν Ἑβραϊκ. γλ. Ἄνευ τοῦ **sch** συμφ. μὲ ἔλος, λατ. **ulna**.
- Schilling**, der, νόμισμα διαφ. ἄξ. κατὰ τόπους καὶ χρόνους. Οἱ ἐτυμολόγοι παραγ. τὸ ὄνομα 1) ἐκ τοῦ λατ. **siligua**, εἰς τοὺς Ῥωμαίους τὸ τέταρτον τῆς οὐγκίας· 2) ἐκ τοῦ **schellen** ἤχειν· 3) ἐκ τοῦ **Schild**, διὰ τὴν ἐπιγραφὴν, σύμφ. μὲ τὸ ἰταλ. **scudo**, γαλλ. **ecu**· 4) ἐκ τοῦ λατ. **solidus**, ἐξ οὗ τὸ γαλλ. **sol**, ἰταλ. **soldi**· 5) ἐκ τοῦ ἀρχ. **schellen** (νῦν μόνον **zerschellen**) θραύειν, ἐνεκ τῆς ἐγκοπῆς ἐν αὐτῷ.

δει σταυροῦ ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἄνωτερ. ἄξ. δι' ἧς ἐδραυ.
εἰς τέσσαρα μέρη.

Schimmel, der, ἵππος λευκότριχος, ἄζα (μούχλα). Ἐκ τοῦ
ἀρχ. schiemen (scheinen) λάμπειν.

Schimmer, στίλβη, schimmern, στίλβειν, λάμπειν. Ἐκ τοῦ
ἀρχ. schiemen (scheinen) λάμπειν.

Schimpf, der, ὄνειδος, ὕβρις, λώβη, ἀτιμία. Ἀρχ. skämt,
skymf, συμφ. με σκώμμα, συγγ. τοῦ Schande.

Schindel, die, σχίδαξ (ξύλ.) λατ. scindula (σχινδάλαμος,
σχινδαλμός), ὅρα scheiden, Scheit.

schinden, (ἀνώμ. schund, geschunden) ἀποδέρειν, sich
schinden, μόχθειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Schin, ἀγγλ. skin,
δέρμα, συμφ. με σκύτος.

Schinken, der, μηρὸς, ὅρα Schenkel.

Schirm, der, σκέπη, σκιάδιον. Ἀρχ. Skirm, συμφ. με σκίρος.

Schlacht, die, μάχη. Ἀπὸ schlagen, (sich) μάχεσθαι καθὼς
τὸ γαλλ. bataille ἀπὸ battre.

schlachten, σφάζειν, ἀντ' αὐτοῦ μόνον schlagen.

Schlächter, der, κρεωπώλης. Ἀπὸ schlachten.

Schlacke, die, σκωρία, κάθαρμα (εἰς τὰ ὀρυκτά). Ἀπὸ
schlagen.

Schlaf, der καὶ Schläfe, die, κρόταφοι. Ἐκ τοῦ schlagen,
πάλλειν, μεταβληθ. τοῦ g εἰς f, οἱ παλμοὶ τῆς ἀρτηρίας

εἶναι ὄρατοι, ὅθεν γαλλ. batant, τὸ ἀρχ. shlef, νῦν

Schlägel = ῥόπτρον.

Schlaf, der, ὕπνος, ἀρχ. slaff, slep, ἀγγλ. Sleep, ἀναμφ.

ἐκ τοῦ Schlaff, ἄτονος, χαλαρὸς, εἰς τὴν σοηδ. sömni,

εἰς τὴν σλαβ. sen, σύμφ. με τὸ λατ. Somnus.

schlaff, ἄτονος, χαλαρὸς, ἀδύνατος, διαλεκτ. schlapp καὶ

slapp, ἀγγλ. slak, σλαβ. slaby, ὡς ἐκ τῆς ιδιότητος ἀ-

ναφ. εἰς Lappen, λατ. lobus, λοβός.

Schlag, der, ψόφος, φθόγγος, παλμός, εἶδος, γένος, πληγὴ,

- σκευός, (Taubenschlag, περιστερών) κάθαρμα, (Hammerschlag ἀντὶ Schlacke). Ἐκ τοῦ schlagen.
- Schlägel, der, ῥόπτρον. Ἀπὸ Schlag, ὅρα Schlaf.
- schlagen (ἀνὼμ. schlug, geschlagen). Ὀνοματοποιία δηλ. ἥχον, κίνησιν, ταχύτητα, δύναμιν κ.τ.λ. καὶ τὴν ἐνέργειαν, τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν ὅρα Schlag ἀρχ. slahan, slagan, παρὰβ. leg.
- Schlamm, der, πηλός, βόρβορος. Ἀνήκει εἰς Lehm, Leim, λατ. limus, λῦμος.
- schlännen, καθαρίζειν ἀπὸ πηλόν. Ἀπὸ Schlamm.
- schlännen ἢ schlemmen, ἀσυνέεισθαι, συγγ. τοῦ schlampen, schlingen, κατὰπειν, κάπτειν (ὀνοματοποιία).
- schlampen, (χυδ.) κάπτειν, ὅρα schlännen.
- Schlange, die, ὄφις. Ἐκ τοῦ ἀνὼμ. ῥήμ. schlingen (παρὰ-τατ. schlang), τυλίγειν, περιπλέκειν.
- schlank, εὐμήκης, συγγ. τοῦ schlingen, ὅρα Schlaff.
- schlapp, ἀνετός, πλαδαρός, ὅρα schlaff.
- Schlappe, die, ἥττα, συμφ. μὲ τὸ λατ. alapa, συγγ. τοῦ schlaff καὶ schlagen.
- schlappen, συγγενὲς τοῦ schlampen. Ὀνοματοποιία, ὅρα schlännen.
- Schlaraffe, der, ἄνθρωπος ὀκνηρὸς, ἐπιθυμ. μόνον ἡδονάς, συνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. Schlar ἢ schlur, ἄσωτος, ἀκρατής, καὶ Affe, πίθηκος.
- schlau, πανούργος, πολύτροπος, ἀγχείνους. Ἀρχ. (ἄνευ s) chlaulich καὶ claulieh, glau, ὅρα klug.
- Schlauch, der, ἀσκὸς συγγ. τοῦ schlaff. Κατὰ τινὰς ἀπὸ Schlag=σκευός· διαλέκτ. Schlaue ἀντὶ Schale, φλοιός· schlecht, φαῦλος, κακός, πονηρός. Τὰ πάλαι ἐσήμε. εὐθύς, ὀρθός, ἀφελής, χρηστός, (ὁμοῦ μὲ τὸ ἐπίβρ. recht) schlecht und recht, δικαίως, ἄνευ, χωρὶς, (οἷον schlechterdings, χωρὶς ἄλλο, παντελῶς) ἐν γένει, (ὅθεν schlechthin ἢ weg)

- στέρῃσιν τῶν καλῶν ἰδιοτήτων, φαῦλος, κακός, παραγ. ἐκ τοῦ schlagen.
- schlechthin, ὅρα schlecht.
- schlechtweg, ὅρα schlecht.
- schlecken, λείχειν. Ἐκ τοῦ lecken.
- Schlehe, die, ἀγριοκακκύμηλον, ἀγγλ. sloe, σλαβ. sliwa, ἀπὸ τό τινων διαλέκ. slehe, στρυφνός, πικρός ἀντὶ herbe.
- schleichen, (ἀνώμ. schleichen, schlich, geschlichen), ἔρπειν. Ὀνοματοποιῖα, δηλ. ἤχον.
- Schleier, der, ὅρα Schleyer.
- Schleife, die, βρόχος, θηλειά. Ἐκ τοῦ δμαλ. ῥήμ. schleifen σύρειν.
- schleifen, (ῥήμ. δμαλ.) σύρειν, ἐδαφίζειν, schleifen (ἀνώμ. schliff, geschliffen) ἀκονίζειν. Ὀνοματοποιῖα, δηλ. ἤχον.
- Schleihe, die, τίλων (ιχθύς). Ἀπὸ Schleim.
- Schleim, der, φλέγμα, λέμφος. Ἀρχ. sloum, σλαβ. Ssleim, slina, συγγ. τοῦ Schlamm, Leim, Lehm.
- schleissen (ἀνώμ. schliss, geschlissen) σχίζειν, διασχίζειν, καθαρίζειν (πτέρὰ). Ὀνοματοποιῖα, δηλ. ἤχον καὶ ταχύτητα (ὅρα schinden).
- schlendern, περιπατεῖν σχολαίως. Ἀρχ. slentra, slens, ἀργός, ἄεργος, γαλλ. lanterner, συμφ. μὲ τὸ λατ. lentus.
- Schlendrian, der, τρόπος ὁ συνήθης, ἔθος παλαιόν. Ἀπὸ τὸ schlendern καὶ Gang, βάδισμα ἢ μόνον ὁ λατίν. τρόπος εἰς ianus.
- schlenkern, παρασεῖζειν (τὰς χεῖρας, τοὺς πόδας). Ἐκ τοῦ schlingen.
- Schleppe, die, ἐπίσυρμα (φορέματος). Ἀπὸ schleppen.
- schleppen, σύρειν, ἄγειν, μοχθεῖν. Ἐκ τοῦ schleifen (δμαλ. ῥήμα).
- Schleuder ἢ Schläuder, die, σφενδόνη. Ἐκ τοῦ schlenkern.
- schleunig, ταχύς. Ὀνοματοποιῖα, δηλ. ταχύτητα.

Schleusse, die, καταβράκτης, φρακτήρ. Ἐκ τοῦ **schliessen**.
Schleyer, der, πέπλος, κάλυμμα, παράγ. ἢ ἐκ τοῦ **schlaff**
 ἢ **schlagen**.

schlicht, ἀφελής, ὅρα **schlecht**.

schlichten, διαλίσσειν, ὅρα **schlecht**, ὁρθός, χρηστός.

schlafen, (ἀνώμ. **schloff**, geschlossen) εἰσδύειν, ἀντὶ **schlū-**
pfen.

schliessen, (ἀνώμ. **schloss**, geschlossen). Ἀρχ. **sliazan**
slitten, συμφ. μὲ τὸ λατ. **claudere**, **cludere**, κλειδῶν,
 κλίσαι.

schlimm, πονηρὸς, κακὸς, ἄπορος, συγγ. τοῦ **Schleim**, **lahm**,
schlecht.

Schlingel, der, (χουδ.) ἀγροῖκος, φορτικὸς, σουιδ. **slyngel**,
 διαλέκτ. **Schliffel**, **schleef**. Ἐκ τοῦ **schlendern**.

schlingen, (ἀνώμ. **schlang**, ἀρχ. **schlung**, geschlungen)
 καταπείνειν, ὀνοματοποιεῖν, δηλ. ἔχον· **schlingen**, πλέκειν
 στρέφειν, τὰ πάλαι, ἔρπειν, ὀνοματοποιεῖν, δηλ. κίνησιν
 (ὅρα **lang**, **schlang**).

Schlitten, der, ἑλκηθρον. Ἀρχ. **släda**, **slye**, ἀγγλ. **sled**,
 ἰταλ. **schlitta**. Ἐκ τοῦ **gleiten**, (παρατ. **glitt**) ἢ κατὰ τι-
 νας ἀπὸ **schleifen**, σύρειν, ἔλκειν.

schlitzten, σχίζειν (κατὰ μῆκος μαλακὸν σῶμα). Ἐκ τοῦ
schleissen.

Schloss, das, κλεῖθρον, πύργος, παλάτιον. Ἀπὸ **schliessen**.

Schlosse, die, χάλαζα. Ὀνοματοποιεῖται δηλ. ἔχον καὶ ταχύ-
 τητα, συγγ. τοῦ **schliessen**, (παρατ. **schoss**).

schlottern, τρέμειν. Ἐκ τοῦ **schlaff**.

Schlucht, die, φάραγξ, νάπη, συγγενὲς τοῦ **Schlauch**,
Schland.

schluckzen, στενάζειν. Ὀνοματοποιεῖται, δηλ. ἔχον, (ὅρα
schlucken).

schlucken, συγγ. τοῦ **schlingen**, καταπείνειν.

Schlummer, der, ὕπνος ἐλαφρὸς νύσταγμα, συγγ. τοῦ schlaff, Schlaf.

schlumpen, λελυμένον διαχεισθαι. Ἐκ τοῦ Lumpen, ῥάκος, παραβ. Lappen.

Schlund, der, λάρυγξ, χάσμα, βάραθρον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. schlingen (schlund) νῦν schlingen.

schlüpfen, εἰσδύειν, ὀλισθαίνειν, συγγ. τοῦ schleifen, εἰσδύειν καὶ schliefen, εἰσδύειν.

schlüpfrig, ὀλισθηρὸς, αἰσχυρὸς (λόγος). Ἐκ τοῦ schlüpfen, συμφ. μὲ τὸ λατ. lubricus, ἀπὸ labor, labi.

schlürfen, ῥοφεῖν, συμφ. μὲ τὸ λατ. sorbere. Ὀνοματοποιεῖται δηλ. ἤχον.

Schluss, der, λήξις, συλλογισμός. Ἐκ τοῦ schliessen.

Schlüssel, der, κλείς. Ἐκ τοῦ schliessen.

Schmach, die, ὄνειδος, ὕβρις. Ἐκ τοῦ ἀρχ. sma, smade, smäde, φαῦλος, οὐτιδανὸς, schma, μικρὸς.

schmachten, διψᾶν, πεινᾶν, ποθεῖν. Ὀνοματοποιεῖται, παραβ. ach, ächzen.

schmächtig, ἰσχνὸς, ὅρα Schmach, die.

schmackhaft, εὐχρημὸς, ἡδής. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Schmack, νῦν Geschmack, γεῦσις, ὅρα schmecken.

schmähen, λοιδορεῖν, κακολογεῖν, ὑβρίζειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. sma, smäde, ὅρα Schmach.

schmal, στενὸς, πενιχρὸς. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. sma, ὅρα Schmach.

schmälen, ἐπιπλήττειν. Συγκοπή τοῦ schmähelen, ὅρα schmäheln.

schmälern, μειοῦν, ἐλαττοῦν. Ἐκ τοῦ schmal.

Schmalte, die, ἔκ τοῦ ἰταλ. smalto, ὅρα Schmelz.

Schmalthier, das, ἐλαφίνης (ζῶον μικρὸν) συνθ. ἔκ τοῦ schmal (ὅρα schmach, μικρὸς) καὶ Thier, ζῶον.

Schmalz, das, πάχος, πιμελή, βούτυρον. Ἐκ τοῦ Schmelzen, τήκειν.

Schmarotzer, der, παράσιτος. Κατά τινος ἐκ τοῦ ἀρχ.
Snarrenzere, συνθ. ἀπὸ snare, χορδὴ, καὶ zere, νῦν zeh-
ren, τρώγειν δηλ. μουσικὸς ἐν πορείᾳ, ζῶν ἀπὸ τὴν τρά-
πεζαν ἄλλων.

Schmarre, die, οὐλή. Ἐκ τοῦ ἀρχ. schmaren, κόπτειν (ᾧρα
Schmerz).

Schmauch, der, καπνὸς, συγγ. τοῦ ἀρχ. Schmack (ᾧρα
schmackhaft) καὶ τοῦ Rauch, rauchen, καπνὸς, κα-
πνίζειν, (ᾧρα Schmdecken), ἀρχ. smec, smoec, ἀγγλ.
smoke.

schmauchen, καπνίζειν, ᾧρα Schmauch.

schmausen, εὐωχεῖσθαι. Ἐκ τοῦ ἀρχ. mosen, musen, τρώ-
γειν, ὅμ. μὲ τὸ λατ. comissari, comedo.

schmecken, γεύεσθαι. Ἀρχ. smekan, ἀγγλ. to smack,
σουϊδ. smaka, σλαβ. ssmakowati, ὀνοματοποιεῖται δηλ.
ἔχον.

schmeicheln, κολακεύειν, θωπεύειν. Κατὰ τοὺς πλείστους
ἐτυμολ. ἐκ τοῦ μείλιχος ἢ σμήχειν, συγγ. μὲ schmiegen,
κάμπτεσθαι, ὑποπτήσσειν, παραβ. τὸ ἀγγλ. to smile,
σλαβ. schmeich, smiech, ἀρχ. γερμ. smielen, μειδιᾶν.
schmeidig νῦν geschmeidig, εὐάγωγος, εὐμεταχείριστος,
συγγ. τοῦ schmieden. (ᾧρα Geschmeide) σφυρηλατεῖν
καὶ schmiegen (ᾧρα schmeicheln).

schmeissen, (ἀνώμ. schmiss, geschmissen), τύπτειν, ῥί-
πτειν, ἀρχ. smeizan, ἀγγλ. to smite, νῦν ἄχρηστον, ὀνο-
ματοποιεῖται δηλ. ἔχον (ᾧρα scheissen).

Schmelz, der, ὕαλος χρωμ. κόκκοι ὕαλου, ποικιλία χρωμ.
ᾧρα schmelzen.

schmelzen, (ὁμαλ. καὶ ἀνώμ. schmolz, geschmolzen) τή-
κειν, χωνεύειν, τήκεσθαι. Ἀρχ. smilzen, σουϊδ. smälta,
σλαβ. smelcowat, ἀγγλοσαξ. meltan, ἀγγλ. to melt καὶ
smelt,=μέλδειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. mollis, μαλάττειν.

- Schmer ἢ Schmeer, das, στέαρ, πιμελή, ὅρα schmiëren.
 Schmergel καὶ Schmirgel, der, ἀπὸ σμύρις, λατ. smiris, ἱταλ. smeriglio.
 Schmerle, die, λωβίδιον (ιχθύς). Ἐκ τοῦ λατ. merula.
 Schmerz, der, ἄλγος, ὀδύνη, πάθος, λύπη. Ἀρχ. smerza, ἀγγλοσαξ. smeorte, ἀγγλ. smart, ἐκ τοῦ ἀρχ. schmaren, κόπτειν, μείρειν, μερίζειν, συμφ. μὲ τὸ σλαβ. smert, smrt, λατ. mors, θάνατος (ὅρα Schmarre).
 Schmetterling, der, ψυχὴ (ἐντομον). Ἀπὸ schmettern (ἐκ τοῦ schmeissen, ῥίπτειν δηλ. ὡς εἰς τὰ ἀντικείμενα). schmettern, ῥίπτειν, κτυπεῖν. Ἐκ τοῦ schmeissen.
 schmieden, σφυρηλατεῖν. Ἀρχ. smiten, τύπτειν, ὀνοματοποιεῖται δηλ. ἤχον καὶ κίνησιν.
 schmiegen, κάμτειν, κάμπτεσθαι. Ἐκ τοῦ schmieden, ὅρα schmeidig.
 schmieren, ἀλείφειν. Ἀρχ. smyran, ἀγγλ. to smear, συμφ. μὲ μυρίζειν.
 schminken, βάπτειν, καλλωπίζειν (τὸ πρόσωπον). Ἐκ τοῦ schmieren.
 Schmirgel, ὅρα Schmergel.
 Schmitz, der, ῥάπισμα. Ἀπὸ schmeissen.
 schmollen, σιωπᾶν μὲ ἀγανάκτησιν. Ἐκ τοῦ maulen, Maul, στόμα.
 schmoren, ψήνειν. Ὀνοματοποιεῖται, δηλ. ἤχον.
 Schmuck, der, σόσμημα. Ἀπὸ schmücken.
 schmücken, κοσμεῖν. Τὸ ἀρχ. schmucken σημ. στίλβειν καὶ κοσμεῖν.
 schmuggeln, παρεισχομίζειν, (λαθρεμπορίαν ποιεῖν) ὀλλανδ. smokkelen, ἀγγλ. to smuggle, ἐκ τοῦ ἀρχ. smugan, ἔρπειν, παραβ. schmiegen.
 schmunzeln, μειδιᾶν. Ἀπὸ Mund, στόμα, καθὼς schmol-
 len, ἀπὸ Maul.

Schmutz, der, βύπος, συγγ. με Schmer, Schmalz, δλλανδ. smuot, Schmalz.

Schnabel, der, βάμφορ, στόμα. Ἐκ τοῦ schnauben, schnappen, ἡ ἀρχ. βίζα, schna καὶ schnau, σημ. καὶ τὸ ἐξέχον.

Schnake, die, κώνωψ, διαλέκτ. Gälse ἢ Gölse, λατ. culex, παραβ. gällen, gellen. Ἀρχ. γαλλ. chnoque, ἀγγλ. gnat, παράγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. schnicka, κεντεῖν.

Schnake, die, γελοῖον τι, παίγνιον. Ἀπὸ necken.

schnakisch, ἀπὸ Schnake, ὅμ. με τὸ λατ. nugae.

Schnalle, die, πόρπη, περόνη, (ὄρα schnallen).

schnallen, ἤχεῖν, ἀντὶ knallen.

schnalzen, ἐκ τοῦ schnallen, ἀντὶ knallen.

schnappen, χαίνειν. Ὀνοματοποιῖα, δηλ. ἤχον, ἀρχ. snap-pen, ἀγγλ. to snab καὶ nab, γαλλ. haper, ἰταλ. chiappare.

Schnapphahn, der, ληστής, συνθ. ἐκ τοῦ schnappen, καὶ Hahn ἀντὶ Han, Hans (Ἰωάννης ὑπὸ καταφρον. σημ.) ἀγγλ. snaphance, γαλλ. chenapan.

schnäppisch, θρασὺς, προπετής. Ἐκ τοῦ ἀρχ. snapen, φλυαρεῖν.

Schnapps, der, ξακὴ. Ἐκ τοῦ schnappen (Schnaps = βρώγχος).

Schnappsack, der, σακκοπήρα (διὰ ἐδέσμευτα) ἀγγλ. snapsack καὶ knapsack, γαλλ. canapsa, ἐκ τοῦ schnappen, Schnapp = ἔγκαφος (μπουκουνιά) ἢ ἀπὸ Knapp, φειδωλὸς, δλίγος. ὄρα Schnapps.

schnarchen, βέγγχειν, διαλέκτ. snoren, snorken, ἀγγλ. to snore. Ὀνοματοποιῖα δηλ. ἤχον.

schnarren, τρύζειν, ροιζειν. Ὄνομ. δηλ. ἤχον ἐκ τῆς κινήσεως στρογγύ σώματος.

schnattern, κλαγγίζειν, τραυλίζειν. Ὄνομ. δηλ. ἤχον.

- schnauben,, φρυάττεσθαι. Όνομ. δηλ. ήχον.
 schnaufen, άσθμαίνειν. Όνομ. δηλ. ήχον.
 Schnauze, die, ρύγχος. Έκ του schnauben.
 schnäuzen, απομύττειν, ξεμυξίζειν. Έκ του Schnauze.
 Schnecke, die, κοχλίας, διαλέκτ. Snägel, άγγλ. Snail. Έκ
 του άρχ. Schnecken, έρπειν, όλλανδ. Slecko, εκ του sli-
 ken (schleichen) έρπειν.
 Schnee, der, χιών. Άρχ. Neue, sneuu, snio, σουϊδ. snö,
 ισλανδ. snio, σλαβ. snih, snieg, λατ. nix, (nivis) γαλλ.
 neige, ιταλ. neve, nive, συμφ. με νίφας, οι κύνηγοι της
 γερμ. λέγουσι das Neue αντί Schnee, Neu, παρά τοις
 άρχ. έσήμ. κομψός, στιλπνός, όθεν schniegeln, κομψεύειν,
 schneiden, (άνώμ. schnitt, geschnitten) τέμνειν, κόπτειν.
 Όνοματοποιτα, δηλ. ήχον.
 Schneider, der, ράπτης. Από schneiden.
 schnell, ταχέως. Όνοματοποιτα, δηλ. ήχον και κίνησιν.
 schnellen, εξάττειν άπατάν. Έκ του Schnell.
 Schnepfe, die, σκολόπαξ. Από Schnabel, ράμφος.
 schnieben, (άνώμ. schnob, geschnoben) άσθμαίνειν, από
 schnauben.
 schniegeln, κομψεύειν, όρα Schnee.
 schnipp ! επιφώνημα ήχου (ιδίως διά δακτύλου).
 Schnippchen, das, αποκρότημα (διά δακτύλ.). Από schnipp.
 schnippen, κείρειν, αποκείρειν (με ψαλίδιον) κινείν, (ούράν
 τα πτηνά). Έκ του schnipp, δηλ. ήχον και κίνησιν.
 schnippisch, θρασύς, προπετής, όρα schnäppisch.
 Schnitt, der, τομή, σχήμα (ένδυμ) κέρδος. Από schneiden.
 Schnitte, die, τεμάχιον (άρτου). Από schneiden.
 Schnitter, der, θειριστής. Από schneiden.
 Schittlauch, der, κρόμμυον καρτόν. Έκ του schneiden, κό-
 πτειν, και Lauch.

schnitzen, γλύφειν (ξύλα). Ἀπὸ schneiden.

schnöde, χλευαστικός, καταφρονητικός, θρασύς. Ἐκ τοῦ ἀρχ.
snöde (νῦν τῆς ἰσλανδ. γλ.) γυμνός, (συμφ. μὲ τὸ λατ.
nudus) ματαϊόφρων, εὐκαταφρόνητος, κακοήθης (εἰς ἀρχ.
συγγράμ. snöda world=schnöde Welt, μάταιος, εὐ-
καταφρόνητος κόσμος).

Schnörkel, der, σπειρα (τῆς οἰκοδομῆς, ζωγραφικῆς καὶ γρα-
φῆς). Ἐκ τοῦ schnarren ἢ schnurren.

schnüffeln ἢ schnuffeln, ἀνιχνεύειν (διὰ τῆς ὁσφρήσεως).
Ἀπὸ schnaufen.

schnupfen, ἔλκειν διὰ τῶν ῥινῶν. Ἐκ τοῦ schnaufen.

schnuppen, ἔκ τοῦ ἀρχ. snubbeln, πίπτειν, ὀλισθαίνειν,
ὅθεν Sternschnuppe, ἀκοντισμὸς ἀστέρων.

Schnur, die, νόμφη. Ἐκ τοῦ λατ. nurus, ἰταλ. nuora, ἀρχ.
γαλλ. nore, ἑβρ. naar (υἱός).

Schnur, die, σχοινίον. Ἐκ τοῦ schnurren.

schnüren, σφίγγειν, ὅρα Schnur.

Schnurre, die, τὸ γελοῖον. Ἐκ τοῦ schnurren=schnarren.

schnurren, ῥοιζεῖν, βρέμειν. Ὄνοματοποιεῖται=schnarren.

Schober, der, σωρὸς (γεννημ. χόρτων). Ἐκ τοῦ Schaub,
ἀγγλ. Scheaf, ὀλλαδ. Schoof, γαλλ. javelle, παραβ. μὲ
schieben, ὠθεῖν.

Schock, das, ἐξήκοντα, συμφ. μὲ τὸ λατ. sexagena, πα-
ράγ. ἔκ τοῦ ἀρχ. schocken, σωρεύειν, παραβ. Schober.

schofel, ἄθλιος, εὐτελής. Ἐκ τοῦ schaben, ξύειν.

Schöffe, der, πάρεδρος δικαστικός, ἀντὶ Schöppe. Ἐκ τοῦ
schaffen.

Scholle, die, βῶλος. Ἐκ τοῦ schellen (νῦν zerschellen) συν-
τρίβειν (παραβ. προσοκέλλειν τὴν ναῦν).

schon, ἤδη, ὀνοματοποιεῖται δηλ. ταχύτητα. Ἀρχ. iu, giu,
γαλλ. déjà, ἰταλ. gia, συγγ. τοῦ geschehen.

schön, καλός, ὡραίος. Κατά τινες ἀπὸ schonen, φείδεσθαι, κατὰ δὲ ἄλλους, ἀπὸ scheinen, φαίνεσθαι.

Schooss, der, κόλπος (ὅρα Schüssel).

Schöppe, der, ὅρα Schöffe.

Schopf, der, λόφος, κορυφή (κόμης) συγγ. τοῦ Schober, Kopf.

schöpfen, ἀντλεῖν. Ἀρχ. skeffan, ἀγγλ. to scoop, ἀπὸ schaffen.

Schöpfer, der, κτίστης, δημιουργός. Ἀπὸ schaffen.

Schöppe ἢ Schöffe, der, πάρεδρος δικαστ. Ἀπὸ schaffen.

Schoppen καὶ Schuppen, der, σκηνή, σκέπη. Ἀρχ. λατ. eschopa, γαλλ. echope, ἀγγλ. shop, ἐκ τοῦ ἀρχ. (νῦν ἐν τῇ Ἀνοθρία εὐχρήστ.) schuppen, καλύπτειν.

Schoppen, der, κοτύλη. Ἐκ τοῦ ἀρχ. λατ. chopina ἢ cup-pina, γαλλ. chopine, συμφ. μὲ κούπα.

Schöpps ἢ Hammel, der, κριός. Ἐκ τοῦ kappen, (γαλλ. couper) τέμνειν, καθὼς Hammel ἀπὸ hammen, τέμνειν.

schorren, νῦν μόνον εἰς τὸ συνθ. Schor ἢ Schornstein καπνοδοχεῖον εὐχρ. ἀντὶ scharren, ξύειν.

Schorf, der, ἀχὼρ, ψώρα, ἀγγλ. scurf, σουῖδ. scorf, ἐκ τοῦ schorren, ξύειν, καθὼς τὸ λατίν. scabies, ἐκ τοῦ scabere, scarrosus ἐκ τοῦ scarere (ὅρα schorren).

Schorstein ἢ Schornstein, der, καπνοδοχεῖον, ὅρα schorren.

Schoss, der, βλαστός, (καλ. Schössling,) πᾶτωμα (καλ. Geschoss) πυρίβολον (ποιητ. Geschoss,) ἀπὸ schiessen.

Schössling, der, ὅρα Schoss.

Schote, die, λοβός· συγγ. τοῦ schoss παραγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. λατ. cossae, γαλλ. ecoses, ἀγγλ. cod.

schraffiren (εἰς τὴν χαλκογραφ. καὶ ζωγραφ.) σκιὰν ποιεῖν, ἐκ τοῦ ἰταλ. sgrafiare, γαλλ. graver, (ἐκ τοῦ γράφειν.)

schräge, πλάγιος, λοξός, ἐκ τοῦ ἀρχ. schrecken, πιδᾶν.

Schramme, die, οὐλή, (ἐπιμύκης,) ἀρχ. λέξις, συμφ. με τὸ σουιδ. remma, σχίζειν, ἐκ τοῦ λατ. rima, ῥωγή.

Schrank, der, σκευοθήκη· ἐκ τοῦ schränken.

Schranke, die, κιγκλὶς, ὅρα schränken.

schränken, κολλάζειν, περιορίζειν, περιφράττειν (με πλαγίας κιγκλίδας ἐν εἶδη σταυροῦ), ἐκ τοῦ schräge.

Schranne, die, (μόνον εἰς τινὰς γερμ. χώρας) ἀγορά, ιδίως τῶν γεννημάτων, ἐκ τοῦ schränken.

Schranz, der, νῦν μόνον εὐχρηστ. εἰς τὸ συνθ. Hofschranzen, αὐλικοὶ, ἄβροὶ, ἄσωτοι, ἐκ τοῦ ἀρχ. schranzen, σχίζειν, ἄσωτεύειν, τρώγειν.

Schraube, die, κοχλίας, ἐκ τοῦ schrauben.

schrauben, στρέφειν, συστρέφειν, ὀνοματοποιεῖα, δηλ. ἤχον.

schrecken, φοβεῖν, καταπλήττειν, (διὰ φωνῆς· κρότου ἢ κινήσεως), ἐκ τοῦ schreien ἢ schreiyeu· schrecken ἐσθήμ. καὶ πιδᾶν, ὅρα schräge.

schreiben (ἀνώμ. schrieb, geschrieben.) συγγ. τοῦ λατ. scribere καὶ γράφειν. Παραγ. ἐκ τοῦ reiben, τρίβειν, ἢ graben, γλύφειν τ. ε. τοῦ ἀρχ. τρόπου τοῦ γράφειν.

schreien, ὅρα schreyen.

Schrein, der, σκευοθήκη, λατ. crinium καὶ serinium, ἰταλ. scrinio, γαλλ. eserin, παραγ. ἐκ τοῦ Schrank.

schreiten, (ἀνώμ. schritt, geschritten) βαδίζειν, ὀνοματοποιεῖα καθὼς reiten, ἵππεύειν ἀρχ. schraiten, ἄνευ τοῦ s συμφ. με τὸ λατ. gradior, gradi.

schreyen, (ἀνώμ. schrie, geschrien) ἀρχ. λατ. chriare γαλλ. crier, ἀγγλ. to screek=κηρύειν, κράζειν, ὀνοματοποιεῖα δηλ. ἤχον.

Schritt, der, βῆμα ἀπὸ schreiten.

schroff, ἀπότομος, περιπετής, τραχύς, συγγ. τοῦ roh, ἰταλ. ruvido.

schröpfen, σικυάζειν, ἐπιτέμνειν, (τὰ γεννήματα) ὀνοματοποιῶν, δηλ. ἤχον.

Schrot, der, ἔρειγμα (γεννημάτων) σφαιρίδια ἐκ μολύβδου, ἀπὸ schroten.

schroten, νῦν μόνον ἐν χρήσει σημ. ἀλέθειν καὶ ἔρεικειν, ὀνοματοποιῶν δηλ. ἤχον (γεννημ.) τὰ πάλοι· θορυβεῖν, (συμφ. μὲ κρότος) χναύειν, (συμφ. μὲ τὸ λατ. rodere) ὠθεῖν.

schrumpfen, ξυτιδοῦσθαι, ἀπομαραίνεισθαι· συγγ. τοῦ schroff, rauh, rümpfen.

Schrunde, die, ῥαγή, ῥηγὴ, συγγ. ἐκ τοῦ schrunden.

schrunden, ῥήγνυσθαι, ὀνοματοποιῶν δηλ. ἤχον, συγγ. τοῦ schrumpfen.

Schub, der, ὠθισμὸς, ἐκ τοῦ schieben, ὠθεῖν.

schüchtern, δειλὸς, ἔμφοβος, ἐκ τοῦ scheu, scheuen.

Schuft, der, παντοῦργος, πονηρὸς, ἐκ τοῦ σάξων· schubbiack, συνθ. ἐκ τοῦ schubben (schieben, reiben,) τρίβειν καὶ Jacke, ἱμάτιον, (ψειριστής.)

Schuh, der, ὑπόδημα, πέδιλον, ποὺς (μέτρον) θήκη. Ἀρχ. seo, scuah, ἀγγλ. shoe συμφ. μὲ σκυτος, σκύθινος, πα-
ραγ. ἐκ τοῦ schuppen, καλύπτειν, ὅρα Schuppen, der.

Schuhn, der, ὅρα Uhu.

Schuld, die, αἰτία, ἀμάρτημα, χρέος. Ἦδη τὸ £. 800 sculd, παράγ. κατὰ τοὺς πλείστ. ἐτυμολ. ἐκ τοῦ sollen, ὀφεί-
λειν, εἰς ἀρχ. συγγράμ. εὗρίσκ. Gelter ἀντὶ Schuldner, ὀφειλέτης, ἐκ τοῦ gelten, τὰ πάλοι ὀφείλειν, ὅρα Gilde.
Schuldheiss ἢ Schultheiss, der, κωμάρχης, δήμαρχος, πρέ-
δρος χωρίου, συνθ. ἐκ τοῦ Schuld, χρέος, φόρος καὶ heis-
sen, διατάττειν, ἢ heischen, ἀπαιτεῖν.

Schule, die, ἐκ τοῦ σχολή, λατ. schola, γαλλ. ecole.

Schüler, der, μαθητής. Ἀπὸ Schule.

Schulter, die, ὤμος, συγγ. τοῦ Schild.

- Schulze, der, συγκοπὴ τοῦ Schuldheiss.
- schummeln, κινεῖσθαι, ταχ. beschummeln, ἀπατᾶν. Ὄνομα-
ματοποιῖα, δηλ. ταχ. κίνησιν.
- Schund, der, κάθαρμα (εἰς τοὺς σκυτοδέψας). Ἐκ τοῦ schin-
den (παράτ. schund) ἀποδέρειν.
- Schuppe, die, λέπιον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. schuppen, καλύπτειν,
ὄρα Schoppen.
- schuppen, ἀρχ. ῥῆμα, νῦν μόνον εἰς συνθ. εὐχρηστ. οἶον
beschuppen, καλύπτειν, abschuppen, ἀπολεπίζειν.
- schuppen, ὠθεῖν, παράγ. ἀπὸ schieben.
- Schur, die, κουρά. Ἐκ τοῦ scheeren ἢ scheren κείρειν.
- schüren, ἀνεγείρειν, ἀνάπτειν. Ὄνομαματοποιῖα, δηλ. κίνησιν.
- schürfen, (εἰς τὰ μεταλλεῖα) καινοτομεῖν. Ἐκ τοῦ schärfen,
ὀξύνειν.
- Schurke, der, πανοῦργος, κακοῦργος, κάκιστος. Ἐκ τοῦ λατ.
scurra.
- Schurz, der ἢ Schürze, die, περιζώμα. Κατὰ τινας ἀπὸ
Gurt, ζώνη, κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ kurz, βραχύς.
- Schuss, der, ὁρμή, φορά, βολή, τόξευμα. Ἀπὸ schiessen.
- Schüssel, die, λεκάνη. Αἱ ῥίζαι, scho, schü, sko, ska, δηλ.
βάθος εἰς πολ. λεξ. ἀρχ. scuzzila, scuzel, φαίνεται πα-
ράγ. Ἐκ τοῦ λατ. scutella.
- Schuster, der, σανδαλοποιός, ὑποδηματοποιός. Ἀρχ. suter,
λατ. sutor, εἰς ἀρχ. λεξικὸν Schuhsuter, ἐξ οὗ κατὰ συγ-
κοπὴν Schuster.
- Schüte, εἶδος πλοιαρίου, ἀγγλ. scute, ὀλλανδ. Schuyte,
ὄρα Schüssel, παραβ. σχεδία, πλοιάρια τῶν ἀρχ. ἐθνῶν
ἐκ δερμάτων, σκύτων.
- Schutt, der, χῶμα. Ἀπὸ schütten.
- schütteln, τινάσσειν. Ἀπὸ schütten.
- schütten, χύειν. Ὄνομαματοποιῖα, δηλ. ἤχον καὶ κίνησιν.

schüttern, σείεσθαι, τρέμειν, συγγ. τοῦ zittern, schaudern,
ὀνοματοποιεῖα δηλ. κίνησιν.

Schutz, der, σκέπη, προστασία, ἀπὸ schützen.

Schütze, der, τοξότης, ἀπὸ schiessen.

Schütze, der, εἰς συνθ. Feld — ἡ Flurschütze, ἀγροφύλαξ,
ἀπὸ schützen, φυλάττειν.

schützen, σκεπάζειν, φυλάττειν, προστατεύειν, ἀμύνειν, ἐκ
τοῦ hützen, συγγρ. συγγ. τοῦ Haut, δέρμα, λατ. scutum.

Schwabe, der, εἶδος κανθάρων· ἀναμφ. ἐκ τοῦ Schabe,
σίλφη.

schwach, ἀσθενής, ἀδύνατος, ὀλίγος (ἀναφερ. εἰς ἀριθμὸν)
ἄτονος· ἐκ τοῦ weich, μαλακός, ἀγγλ. weak μαλακός καὶ
ἀδύνατος.

schwächen, ἐξασθενίζειν, συστέλλειν, ἀπὸ schwach.

Schwaden, der, ὀγκὸς, ἀτμός (εἰς τὰ μεταλλεῖα,) ὀνοματο-
ποιεῖα δηλ. ὑπὸ ὀγκὸν κίνησιν· ὑπὸ τὴν σημασίαν ἀτμός
ἀναμφ. ἐκ τοῦ schwinden.

Schwadrone, die, ἰλη ἱππικοῦ, ἐκ τοῦ ἰταλ. squadrone,
γαλλ. escadron.

Schwager, der, γαμβρός, τὰ πάλαι, συγγενής. Ἐκ τοῦ
ἀρχ. soser, λατ. socer. Ἀντὶ τοῦ Schwager (ἐκ μέρους
τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς) Schwiegersohn, Schwieger-
tochter.

Schwalbe, die, χελιδὼν, ἐκ τοῦ wallen, πορεύεσθαι.

Schwall, der, πύκνωμα, πλῆθος, ὄγκος, ἐκ τοῦ wallen,
βλύειν, βλύζειν.

Schwamm, der, μύκης, σπόγγος· ἐκ τοῦ schwemmen,
ἐκπλύνειν, διαβρέχειν.

Schwan, der, κύκνος, ἀγγλ. ἀγγλοσαξ. σουϊδ. swan, ἐκ
τοῦ ἀρχ. van, vān (vūn schön) ὥρατος.

schwanen, προαισθάνεσθαι, δοκεῖν, ἐκ τοῦ wānen.

Schwang, der, κίνησις (ἐν ἀέρει) ἀπὸ schwingen.

Schwängel, der, ὑπερον, ἀπὸ schwang (schwingen).

Schwanger, ἔγκυος· ἀναμφιβ. ἐκ τοῦ schwer, βαρὺς, καθὼς εἰς τὴν λατ. gravis (δῆλ. utero mulier.)

Schwang, der, σάλευσις, μεταφορ. γελοῖον, ἀπόφθεγμα, ἐκ τοῦ schwanken, σαλεύειν.

schwanken, σαλεύειν, ἐκ τοῦ wanken, σφάλλεσθαι.

Schwanz, der, οὐρά, ἐκ τοῦ schwingen, σείειν.

Schwär, der, ἐμπύημα, ἐκ τοῦ ἀρχ. (σουιδ.) var, οὐγγ. war, ἀγγλοσαξ. Wyr, πῦον, σύμφ. μετὰ τὸ λατ. virus, φάρμακον, ὕλη βλαβερά.

Schwarm, der, πλῆθος, σμήνος, ὅρα schwärmen.

schwärmen, βορβεῖν, σμηνουργεῖν, μεταφορ. περιφέρεσθαι, ἡδυπαθεῖν, ὀνοματοποιεῖται δῆλ. ἤχον καὶ κίνησιν.

Schwarte, die, δέρμα παχὺ, φορίνη (χοῖρ. κρέατος,) ἐκ τοῦ wahren, φυλάττειν, (καλύπτειν).

schwarz, μέλας. Τὰ πάλαι σκοτεινός, συμφ. μετὰ τὸ λατ. suasus, συγγ. τοῦ Schwarte, Schwarm.

schwatzen, φλυαρεῖν· ἐκ τοῦ ἀρχ. Schwaden, σύμφ. μετὰ τὸ λατ. suadere, λαλεῖν, συμβουλεύειν. Ὀνοματ.

schweben, αἰωρεῖσθαι, κρέμασθαι, ἀρχ. sueben ἀπὸ weben, τὰ πάλαι, ἀνώρειν.

Schwefel, der, θεῖον, ἐκ τοῦ ἀρχ. (σουιδ) sväla, ἀνάπτειν καὶ ufel, πῦρ.

Schweif, der, οὐρά (μακρὰ τριχωτή,) ὅρα schweifen.

schweifen, γυροῦν, κολποῦν, περιφέρεσθαι, ἀγγλ. to sweep, ἀπὸ schweben.

schweigen, σιωπᾶν, ἐκ τοῦ weichen, ἐνδίδειν· σουιδ. tiga, συμφ. μετὰ σιγᾶν, τὸ ἀρχ. γερμ. dagen, συμφ. μετὰ τὸ λατ. taceo.

Schwein, das, χοῖρος, ἀρχ. sweina, ἀγγλ. swine, σλαβ. swině, ὅρα Sau. ἴσως παραγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. wayn, wahn, ῥυπαρός, θολερός.

Schweiss, der, ἰδρῶς, αἷμα (ζώων παρὰ κυνηγ.) ἀρχ. sueiz, ἀγγλ. sweat, ἀπὸ Wasser, ὕδωρ.

schwelen, ὑποκαίειν, ἀγγλ. to swale. Ἀρχ. ῥῆμα, νῦν ἄχρηστ.

schwelgen, ἀσωτεύεσθαι, ἀσελγεῖν, ἐκ τοῦ ἀρχ. schwalg, λάρυγξ, χάσμα, ἀγγλ. swallow.

Schwelle, die, κατώφλιον, βάσις, εἰς τὰς συγγ. γλ. ἄνευ ch, οἶον· sülle, syl, ἀγγλ. Sill, γαλλ. seuil, ἐκ τοῦ λατ. solea, solum, (ὅρα Sohle.)

schwellen, φουσκῶναι, παραβ. wallen, Welle.

schwemmen, νήχεσθαι, ἐκ τοῦ schwimmen.

schwenden, καταστρέφειν, νῦν μόνον verschwenden, καταδαπανᾶν.

Schwengel, der, ὅρα Schwängel.

schwenken, τινάσσειν, πάλλιν, στρέφειν, ἐκ τοῦ schwingen.

schwer, βαρὺς, συγγ. τοῦ βαρὺς, Schwarm, sehr, Wehr.

Schwert, das, ξίφος, ἐκ τοῦ wehren, ἀμύνειν.

Schwester, die, ἀδελφὴ, ἀγγλ. sister, λατ. soror, σλαβ. sestra, ἀδελφὴ καὶ συγγενῆς, ἐκ τοῦ ἀρχ. Wase, Base, (ὕποκορ. Bäs-chen.)

Schwibbogen, ἀψίς, καμάρα, συνθ. ἐκ τοῦ schwib (ἀπὸ schweben ἀνωρεῖσθαι) καὶ Bogen, τόξον.

Schwieger=Schwager.

Schwiele, die, τύλη, μώλωψ, ἐκ τοῦ schwellen.

schwierig, δύσκολος, ἀπὸ schwer.

schwimmen, κολυμβᾶν (ἀνώμ. schwamm, geschwommen), ὀνοματ. δηλ. κίνησιν.

Schwindel, der, ζάλη, σκοτοδινία, ἀπὸ schwinden.

schwinden (ἀνώμ. schwand, geschwunden,) φθίνειν, φεύγειν, ὀνομαστικοῦ δηλ. τὴν ταχύτητα ἥχου, κινήσεως.

Schwindsucht, die, φθίσις, συνθ. ἐκ τοῦ schwinden καὶ siechen, ὅρα siech.

schwingen, (ἀνώμ. schwang, geschwungen) τινάσσειν, σείειν. Ὀνοματοποιῖτα, δηλ. κίνησιν.

schwirren, συρίττειν, ροιζεῖν. Ὀνοματοποιῖτα, δηλ. ἤχον
=wrr.

schwitzen, ἰδρουν, ἀπὸ Schweiss.

schwören, (ἀνώμ. schwor, geschworen) ὀμνύειν, παραγ-
ἐκ τοῦ Wort.

schwül, καυσώδης, ἐκ τοῦ ἀχρήστ. schwelen, ὑποκαίειν.

Schwulst, die, ὄγκος, ἀπὸ schwellen.

Schwung, der, κινήθιμος, παλμός, ἀπὸ schwingen.

Schwur, der, ὅρκος, ἀπὸ schwören.

schwürig, ὅρα Schwär.

sechs, ἕξ, λατ. sex, ὅμ. εἰς τὰς πλείστ. γλ. περσ. schesch.

sechzig, ἐξήκοντα, ἀπὸ sechs καὶ zig=δεκάς, ἀντι zehner.

Seckel, der, βάρος ἀρχαῖον, ἡμιούγγιον, (νόμισμα = 1
δραχμή,) ἐκ τῆς ἐβραϊκῆς, ὅθεν καὶ σίκλος, λατ. sielus,
ποσὸν ἐν γένει, ἢ ἐξήκοντα· (ὅρα Schock.)

Seckel, der, βαλάντιον, ἀπὸ σάκκος, λατ. sacculos.

Sect, der, οἶνος γλυκύς, ἐκ ξηρῶν σταφυλῶν, οἶον Canarien-

Palm-Sect, ἀπὸ τὸ ἰταλ. secco, ξηρὸς, γαλλ. sec.

Secte, die, αἵρεσις, ἀπὸ τὸ λατ. sequi, ἀκολουθεῖν.

Secunde, die, δευτερόλεπτον, ἀπὸ τὸ λατ. secundus, δεύ-
τερος.

See, die, θάλασσα, See, der, λίμνη, τὰ πάλαι saiws, seuue
sea, sjö, εἰς τὴν ταρταρ. γλ. su, sui. Μίμησις ἤχου ροι-
ζηδοῦ ὕδατος εἰς κίνησιν ὑπὸ ἀνέμου. (ὅρα sausen, sieden.)

Seele, die, ψυχὴ· κατὰ τοὺς πλείστ. ἀπὸ ζῆν. Καθὼς τὸ
τὸ λατ. anima· δὲν εἶναι ἄλλο ἢ τὸ ἐλλ. ἄνεμος, (animal,
ζῶον, δηλ. ἐμψυχον ὄν,) ὥσαύτως θεωρεῖται Seele ὀνομα-
τοποιεῖται, δηλ. τὴν ὑπὸ πνεύματος (ἀνέμου, anima, ψυχῇ,)
γινομένην κίνησιν τοῦ σώματος.

Segel, das, ἱστίον, ἀπὸ τὸ λατ. sagum, κάλυμμα, πκνίον·

Segen, der, εὐλογία, ἐκ τοῦ λατ. signum, σημεῖον (τοῦ ἁγίου σταυροῦ.)

segnen, εὐλογεῖν, ἀπὸ Segen.

sehen, ὄρᾱν (ἀνώμ. sah, gesehen,) τὰ πάλαι, sehan, saighan, συμφ. μὲ θεαεῖν, αἰολικῶς σεάειν.

Sehne, die, χορδὴ, νευρὸν, διαλεκτ. tan, tant, συμφ. μὲ τέ- νιον, τείνειν, ἀπὸ dehnen.

sehnen, ποθεῖν, ἀπὸ sehen.

schr, ἐπίβρ. λίαν' τὰ πάλαι, ser, soara, svoar, svoara= λίαν, ἀμέσως, βαρὺς, ἀπὸ schwer.

seicht, ἀβαθὴς, ἀπὸ siegen, (νῦν sinken).

Seide, die, μέταξα, ἐκ τοῦ λατ. seta, ἀγγλ. silk, ἀπὸ sericum, σηρικὸς.

Seidel, das, μέτρον διὰ βρευστὰ καὶ ξηρὰ πράγματα, ὄνομα ὑποκοριστικὸν τοῦ ἀρχ. seid ἢ seit, ἐκ τοῦ λατ. situla.

Seife, die, σάπων, λατ. sapo, περσ. saboun, ἀραβ. cabun, ἀπὸ τὸ λατιν. sebum, στέαρ, λίπος.

seigen, ὄρα seihen.

seihen, ὀλίζειν, ἀφυλίζειν, (γαλλ. filtrer, στραγγίζειν) ἀπὸ siegen.

Seil, das, σχοινίον, κάλως. Παρὰ Ἡσυχίῳ σίλλος, παρὰβ. ziehen.

Seim, der, πυκτὸν βρευστὸν, (μέλιτος) φλέγμα· ἀγγλ. seam γαλλ. sain (doux) ἀπὸ τὸ λατ. sebum, ὄρα Seife, παρὰβ.

Schleim.

sein, εἶμα, ὄρα seyn.

sein, (ἀντων. κτητική) ἀρχ. sieus, sin, συμφ. μὲ σος, ση, σον, λατ. suus, sua, suum.

seit, ἀπὸ (τοῦ, τῆς, χρον. προθ.) τὰ πάλαι sied ἢ sid, χαμηλὸς, τελευταῖος, (κατὰ τάξιν, χρόνον, ἀριθμὸν), συμφ. μὲ τὴν ἀρχ. συλλ. τοῦ λατ. sedere, τιθέναι. Ἡ κυρία σημασία εἶναι ἡ παῦσις, ἰδίως χρόνου.

- Seite, die, πλευρά, πλάγια. Από seit.
- selb, ἀντὶ selbst, αὐτός. Παρὰ ποιηταῖς selbander, ἀντὶ
er selbst mit einem andern (ὅρα selbst).
- selbst, αὐτός. Από selv, sjel, sel, (έβραϊστ. ψυχὴ καὶ αὐ-
τός) παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐσήμε. ἄτωμον καὶ πρᾶγμα.
- selig, εἰς σύνθεσιν, ὅσον gottselig, θεοσεβής, feindselig, ἀ-
πεχθής, armselig, κακοδαίμων, redselig, πολύλογος, ση-
μαίνει πλῆθος, πλοῦτος, ἐκ τοῦ Sahl.
- selten, σπάνιος. Από Sahl.
- Semmel, die, ἄρτος σεμιγδαλίτης. Ἐκ τοῦ λατ. simila.
- senden, πέμπειν, ἀποστέλλειν (ἀνών. sandte, gesandt). Ἐκ
τοῦ ἀρχ. sinan, βαδίζειν.
- Senf, der, σινάπι, λατ. sinapi.
- sengen, καίειν, ἐπιζεῖν (τρίχας, πτερὰ ζώων, σπαρτὰ εἰς
τοὺς ἀγροὺς) μέμησις ἤχου. Ἀντ' αὐτοῦ εἰς τινὰς διαλέ-
κτους schroien (schreien κράζειν)· παραβ. με singen,
ψάλλειν.
- senken, κλίνειν, καταβάλλειν. Ἐκ τοῦ sinken, καὶ τοῦτο
ἀπὸ siegen.
- Senne, die, ἀγέλη, (βόων, αἰγῶν, ἐν τῇ Ἐλβετίᾳ). Ἀπὸ τὸ
ἀρχ. ὄνομα sune, ἀγέλη, οἰκογένεια (ὅρα Sohn, Gesinde).
- Sensal, der, τιμητής, μεσίτης ἐμπορίου. Ἐκ τοῦ λατ. cen-
sualis.
- Sense, die, δρέπανον, κόσσα, διαλέκτ. Sagysen, Sagys,
σύνθ. ἀπὸ Säge, πριώνιον καὶ ysen (Eisen) σίδηρος.
- Serenate, die, (Serenade, Ständchen), μουσικὴ ἢ ἄσμα.
Ἐκ τοῦ λατ. serenus, παιδρὸς (οἷον οὐρανός).
- Serschant, der, λοχίας ἢ ἐπιλοχίας τοῦ πεζικοῦ. Ἐκ τοῦ
γαλλ. sergent, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ λατιν. servire, ὑπη-
ρετεῖν.
- Serviette, die, χειρόμακτρον. Ἐκ τοῦ γαλλ. serviette, λατ.
servire.

Sessel, der, κάθισμα. Εἰς τινὰς διαλ. Setel, Sitt, Settle, ἀπὸ sitzen, λατ. sedere.

setzen, (οὐδέτ.) μεταθέτειν, πηδᾶν (ἐνεργ.) βάλλειν, θέτειν (μέσον) καθίζειν, ἀπὸ τὸ ἀρχ. siet (ὅρα seit) χαμηλός. Εἰς τινὰς διαλ. satzte ἀντὶ setzte, ὅθεν τὸ ὄνομα Satz, πῆδημα (ὅρα Satz).

Seuche, die, ἐπιδημία. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ῥῆμα suchten, στε-
νάζειν, ἐξ οὗ εἰσέτι τὸ ὄνομα Sucht.
seufzen, στενάζειν. Τὰ πάλοι suften, suchten, zuchten,
μίμησις ἤχου πνοῆς.

seyn, εἶναι (ἀνώμ. war, gewesen) παράγ. ἐξ ἑπτὰ διαφό-
ρων ῥημάτων, τὰ ὅποια ἀπαντῶνται εἰς τὰς ἀρχαίας γερμ.
διαλέκτους, εἰς τὴν λατιν. καὶ ἑλλην. (ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν
περσικὴν) γλῶσσαν.

1) am, em, ἀγγλ. am, εἰς τὴν ἰσλανδ. em, περσικὴν em,
ἑλλην. εἶμαι.

2) ar, er, εἰς τὴν ἰσλανδ. er εἶμαι, εἰς τὴν ἀγγλ. are, εἴ-
μεθα, εἰς τὴν λατ. eram, εἰς τὴν γερμ. war ἦμην.

3) war, wer, (ἐκ τοῦ ar, er) καὶ νῦν war, ἦμην.

4) as, es, εἰς τὴν λατ. es, est, essem, esse, εἰς τὴν ἑλλ.
εἶσι, ἐστί, εσση, εἰς τὴν γερμ. ist.

5) was, wes, (ἐκ τοῦ as, es) εἰς τινὰς γερμ. διαλ. wesent,
εἰσθε, wese, ἦμαι, was, ἦμην, Wesen, ὄν.

6) Bim, bin, bien, τὰ πάλοι pim, bim, pist, (νῦν bin)
bist, ist, εἶμαι, εἶσαι, εἶναι, bin εἴμεθα, bint (sind) εἴ-
ναι, ἀγγλ. to be, εἰς τὴν σλαβ. byti, εἶναι.

7) seyn, εἰς τὴν λατ. sum, sim, ἀρχ. Sydd, sy, (νῦν sind,
seyd ἢ seid καὶ sey ἢ sei.

Sichel, die, δρέπανον, λατ. secula, διχλέκτ. Sekel, Sicol,
Sickle, ἀπὸ sägen, λατ. secare, σλαβ. secati.

sicher, ἀσφαλής, παραβ. μὲ τὸ λατ. securus, ἰταλ. sicuro,

γαλλ. *sûr*, ἑλλην. ἔχυρος, ἐκ τοῦ ἀρχ. *segga*, δυνατός, ἀσφαλής.

Sicht, die, ἐμφάνησις (εἰς ἐμπορικὴν καὶ ναυτικὴν γλῶσσαν) ἀπὸ *sehen* (*sieht*) ὁρᾶν.

sichten, χωρίζειν, ἀπὸ *sichen* (νῦν *sieben*) κοσκινίζειν, μίμηςις ἤχου.

Sieb, das, κόσκινον, ἀντ' αὐτοῦ *Räder*, τροχός, συμφ. μὲ σείειν, σήθειν (ὄρα *sichten*).

sieben, ἑπτὰ. Ἐκ τοῦ λατ. *septem*.

siech, νοσηρός. Τὰ πάλαι *siuch*, ἀπὸ *suchten* (ὄρα *Seuche* καὶ *seufzen*).

Siedel, der, κάθισμα, ἔπαυλις. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *seden* (νῦν *sitzen*) λατ. *sedere*, μόνον εἰς τὴν σύνθεσιν *ansiedeln*, ἀποικεῖν, καὶ *Einsiedler*, μοναχός, ἐν χρήσει.

sieden, βράζειν, (ἀνώμ. *soll*, *gesotten*), μίμηςις ἤχου, ὡς τὸ ζέειν, ζύθος.

Sieg, der, νίκη, ὄρα *siegen*.

Siegel, das, σφραγίς. Ἐκ τοῦ λατ. *sigillum*, *signum*.

siegen, ἀρχ. δύεσθαι, καταδύεσθαι, καταπίπτειν (νῦν *sinken*) ἀποβρέειν, ξηραίνεσθαι (πηγαί). Μόνον εἰς *versiegen* εὐχρηστον.

siegen, νικάν. Εἶναι τὸ ἀρχ. *siegen*, καταπίπτειν, καταβάλλειν, εἰς τὴν ἰσλανδ. γλ. *Sig*, μάχη, *siga*, μάχεσθαι.

siegern, στάζειν, σταλάζειν. Ἀπὸ *siegen* (ὄρα *siekern*).

siekern, ἀντὶ *siegern*, στάζειν, σταλάζειν. Ἀπὸ *siegen*.

Silbe, die, συλλαβή, ὄρα *Sylbe*.

Silber, das, ἄργυρος. Τὰ πάλαι λευκός, ἔθεν καὶ αἱ συνθέσεις, (παρὰ ποιηταῖς) *Silberwolken*, νέφη λευκά, *Silberquelle*, πηγὴ ὡς ἄργυρος λευκή.

Sims, das, κοριωνίς, ῥαφή. Ἐκ τοῦ λατ. *Cymatium*.

singen, (ἀνώμ. *sang gesungen*) ᾄδειν, ψάλλειν. Ἀπὸ τὸ ἀρχ.

Sigguan, (singuan) λέγειν καὶ ψάλλειν, παραβ. τὸ λατ.
canere, cecini, cantum.

sinken, ὄρα siegen.

Sinn, der, αἴσθησις. Συμφ. μὲ τὸ λατ. sensus, παράγ. ἀπὸ
sehen, τὰ πάλαι sien, ὀρᾶν.

sinnen, συλλογίζεσθαι. Ἀπὸ sehen, καθὼς beginnen, ἀπὸ
begehen (ἀνὼμ. Sann, gesonnen).

Sippschaft, die, συγγένεια. Παράγ. ἐκ τοῦ ἀρχ. sew, si-
wigan, safna, συναθροίζειν.

Silte, die, ἥθος. Τινὲς ἐτυμολόγοι παράγουσι τὸ ὄνομα ἀπὸ
ἔθος, ἰσλανδ. aete, τὸ ἀρχ. ῥῆμα siton, σημαίνει πρᾶτ-
τειν, συνηθίζειν, παραβ. setzen, θέτειν, Gesetz, νόμος.

sitzen, κάθισθαι. Τὰ πάλαι sitzan, sitan, συμφ. μὲ τὸ λατ.
sedere· ἐκ τοῦ ἀρχ. sied, χαμηλὸς, (ὄρα seit) (ἀνὼμ.
sass, gesessen).

Skizze, die, σχέδιον (τῆς ζωγραφικῆς). Ἐκ τοῦ ἰταλ schiz-
zare, σχεδιάζειν, γαλλ. esquisser.

Smalte, die, ὄρα Schmalte.

Smaragd, der, σμάραγδος, περσ. Zemerud.

so, ὁ ὅποιος, τόσον, οὕτως. Ἐκ τῆς ἀρχ. ἀναφωρ, ἀντιωνυμ.
sa, so, thata, ὁ ὅποιος (παραβ. μὲ τὸ λατ. sic, ita, ὡς
καὶ ὅς).

Socke, die, περιπόδιον. Ἀρχ. soke, γαλλ. socque ἐκ τοῦ
λατ. soccus, παραβ. sack-

Sod, der, νῦν sodbrennen, das, καρδιαλγία, εἶναι εἰς τὸ
ἀρχ. sod, saul, sot, νόσος, νῦν, sucht εἰς συνθ. αἶον,
Gelbsucht, Schwindsucht, ἱκτερος, φθίσις.

Soda, die, ἡ Kali, das, καλιὰ (ἄλς) γαλλ. soude, ἐκ τῆς
ἰσπαν. γλ. soda.

Sohle, die, ἄλμν, ἀπὸ Salz ἄλς.

Sohle, die, πέλμα, ἐκ τοῦ λατ. solea.

Sohn, der, υἱός, ἀρχ. sunu, sun, sun, sunus, σλαβ. syn.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. sune, ἀγέλη, οἰκογένεια (ᾠρα Senne).

söhnen, διαλλάττειν,πραΰνειν, ἀπὸ Sohn, νῦν μόνον εἰς σύνθ.

εὐχρηστ. οἶον, versöhnen.

solcher, τοιοῦτος, ἐκ τοῦ so, ὁ ὁποῖος καὶ ἐκ τῆς καταλήξ.
lich.

Sold, der, μισθός, ἐκ τοῦ ἀρχ. sellen, (νῦν zahlen) λατ.
soluere (solvere) πληρώνειν.

Soldat, der, στρατιώτης, ἐκ τοῦ ἰταλ. soldato ἢ soldado,
ᾠρα Sold.

Söldner, der, ἀντὶ Soldat, ἀπὸ Sold.

sollen, πρέπει, ὀφείλειν, ἀρχ. solen, salen, schölen, ἐνεστ.

ich schall, παρατατ. scholde, ἀγγλ. ἐνεστ. shall, παρατ.

should, (ᾠρα Schuld, χρέος.)

Söller, der, ἐξόστis, ἡλιακόν, καὶ στέγη, ἐκ τοῦ λατιν. so-
larium, solerium (Plautus.)

Sommer, der, θέρος, (ᾠρα, Sonne) ἀρχ. sumer, sumor,
somar.

sömmern, σκιαρίζειν, ἡλιαρίζειν, (παραβ. τὸ γαλλ. sombre,
τὸ λατ. umbra,) ᾠρα Sonne.

sonder, ἄνευ, ἀντὶ ohne, λατ. sine, γαλλ. sans, (ᾠρα son-
dern.)

sondern, χωρίζειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. son, νῦν ohne, λατ. sine,
ἄνευ.

sondern, ἀλλὰ, ἐκ τοῦ sonder, ἄνευ.

Sonnabend, der, σάββατον, ἀντὶ Sonntagsabend, σύνθ. ἐκ
τοῦ Sonntag, κυριακῇ, καὶ Abend, ἀρχ. ἡμέρα.

Sonne, die, ἥλιος, ἀρχ. summi, ἐξ οὗ ἐσχηματίσθη Sommer
(θέρος,) sunnu, suna, sunne, ἀγγλ. sun, σλαβ. sonze,
slonze, παραβ. τὸ λατ. sol.

sonst, ἄλλως, ἐκ τοῦ sonder, παραβ. τὸ λατ. sine, τὸ ἰταλ.
senza, τὸ γαλλ. sans.

- Sorge, die, φροντίς, μέριμνα, λύπη, διαλεκτ. μόνον ser,
 ἄλγος, λύπη, (ὄρα sehr, sechwer.)
- Sorte, die, εἶδος, ἐκ τοῦ γαλλ. sorte.
- Sosse, die, ἄρτυμα, ἐκ τοῦ γαλλ. sauce.
- Spagat, der, γλωστή χονδρή, ἐκ τοῦ ἰταλ. spago.
- spähen, κατασκοπεῖν, ὁρᾶν, ὀξυδερεῖν, ἀρχ. spichan λατ.
 expiare, ἰταλ. spiare, ἀγγλ. to spy καὶ espy, γαλλ.
 espionner.
- Spallier, das, χαράκωμα (εἰς κήπους) ἐκ τοῦ ἰταλ. spallie-
 re, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ λατιν. palus, πάσσαλος, ὄρα Pfahl.
- spalten, σχίζειν, ξυλοκοπεῖν. Μίμησις ἤχου.
- Span, der, θραῦσμα, πελέκημα, ρίνημα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ῥήμ.
 spanen, σπᾶν, ἀποσπᾶν, ὄρα spänen.
- spänen, θηλάζειν, ἀπογαλακτίζειν, νῦν μόνον abspänen,
 ἀπογαλακτίζειν, συμφ. μὲ ἀποσπᾶν. Τὰ ἀρχ. spana,
 spena, spunne, σημ. μαστός, γάλα.
- Spanferkel, das, χοιρίδιον, συνθ. ἐκ Span (ὄρα spänen)
 καὶ Ferkel, λατ. porcellus, χοιρίδιον.
- Spange, die, πόρπη, περόνη, ψέλλιον, ἐκ τοῦ spaung ἢ
 spang, ἔλασμα μετάλλου, παραβ. Span, der.
- Spännadel, die, κάρφος, ἀντὶ Spängelnadel (ὄρα Spange
 καὶ Nadel, βελόνη).
- Spanne, die, σπιθαμή, λατιν. spannus, γαλλ. empan, ἰταλ.
 spanna, ἀπὸ spannen.
- spannen, τείνειν, ἐκτείνειν, συζεύγειν, σφίγγειν, ἐκ τοῦ ἀρχ.
 spanen, δένειν, κάμπτειν, ἐκτείνειν, εἰς τὴν σουηδικὴν
 γλῶσσαν spana, σύρειν, συμφ. μὲ σπᾶν.
- sparen, φείδεσθαι, οἰκονομεῖν. Κατὰ τινὰς ἐκ τοῦ σπάρνος,
 (σπάνιος) κατ' ἄλλους ἐκ τοῦ λατ. parcere, γαλλ. éparg-
 ner, ἰταλ. sparagnare.
- Spargel, der, ἀσφάραγος, λατ. asparagus, ἰταλ. sparago.
- Sparren, der, στρωτήρ, ἀπὸ sperren, ἀποκλείειν.

- Spass, der, παίγνιον, γελοῖον, ἰταλ. spasso, ἀπὸ Posse.
 spät, ὄψιμος, βραδύς, εἰς τινὰς διαλ. spat, παραβ. μὲ σπάειν.
 Spatel, der, σπάθη, (τῶν φαρμακοποιῶν ἐργαλεῖον,) ἐκ τοῦ
 λατ. spatula, γαλλ. spatule, ἰταλ. spatola.
 Spaten, der, σκαπάνη, σκαφίον, (ἀρχ. ξίφος) συμφ. μὲ
 σπάθη.
 Spath, der, εἶδος λίθου διαφανοῦς, ἐκ τοῦ ῥημ. spähen.
 Spatz, der, στρουθὸς πυργίτης, ἐκ τοῦ λατ. passer.
 spazieren, περιπατεῖν, ἐκ τοῦ λατ. spatiari.
 Specht, der, δενδροκολάπτης, (πτηνὸν) ἀπὸ τὸ ἀρχ. Beck,
 ῥάμφορ, ἰταλ. becco, γαλλ. bec (bicken γαλλ. becqueter.
 Spech, der, λίπος, (ιδίως τῶν χοίρων) ἐκ τοῦ ἀρχ. weeh,
 vek, vñn weich, μαλακός, ἀπαλός.
 Speer, der, λόγχη, δόρυ, ἀκόντιον, συμφ. μὲ τὸ λατιν.
 (Virgilius,) sparus, καὶ sparum.
 Speiche, die, ἀκτὶς τροχοῦ. Ἡ συλλαβὴ spi ἢ spie=ἄκρα,
 ἀνήκει μᾶλλον εἰς τὴν λατ. γλ. οἶον· spica, spiculum,
 spina, spinetum, ἐξ ἧς μετεφέρ. εἰς τὴν γερμ. καὶ ἄλλας
 γλ. οἶον Spitze, Spiess, Spille, Spindel, Speile, Speiler.
 Speichel, der, σίαλον, πτύαλον, ἀπὸ speyen.
 Speicher, der, σιτοβολέων, ἐκ τοῦ ἀρχ. ὀνόμ. Beig, οἶκος.
 speien, ὄρα speyen.
 Speiler, der, κάρφος ξύλ. ὄρα Speiche.
 Speise, die, ἔδεσμα, ὄρα speisen.
 speisen, δειπνεῖν, τρώγειν, τρέφειν, ἀρχ. spisen, ἀναμφ.
 ἀπὸ τὸ ἀρχ. bizen, bizzen, peizen, δάκνειν καὶ τρώγειν,
 (ὄρα beissen.)
 Spelt, der, ζέα, (εἶδος σίτου) λατ. Triticum spelta.
 Spenden, ἐκδίδειν, διανέμειν, συμφ. μὲ σπένδειν, σπένδεσθαι,
 λατ. εἰς συνθ. dispendere, expendere, stipendium, ἰταλ.
 spendere, spensare, ἀγγλ. to spend.

- Sperber, der, *ιέραξ*, σύνθετος λέξις ἐκ τοῦ ἀρχ. *spar*, *spār*
sperb, στρουθός (ὅρα Sperling) καὶ Aar, ἀετός.
Sperling, der, στρουθός, ἀπὸ τὸν ἀρχ. *spirk*, *τερέτισμα*,
ὅθεν τὸ ἰταλ. *sberlingare*, *sberlingacciare*, φλυαρεῖν.
sperren, ἀραιεῖν, κλείειν, ἀντερείδειν, ἀνθίστασθαι. ἀρχ.
speren (ὅρα Bare, λατ. *varus*).
speyen (ἀνώμ. *spie*, *gespien*), ἐξεμεῖν, πτύειν, συμφῶν. μὲ
σπεῖειν, πτύειν, λατ. *spuere*.
Spezerei, die, *θυμίαμα*, *ἄρωμα*. Ἐκ τοῦ λατ. *species*.
spicken, διαβάλλειν λίπει. Ἀπὸ Speck, λίπος.
Spiegel, der, *κάτοπτρον*. Ἀπὸ τὸ λατίν. *speculum*.
Spieke, die, *ναρδόσταχυς*. Ἐκ τοῦ λατ. *spica nardi*.
spielen, 1) *φωνεῖν*, *φθέγγεσθαι*, ἀρχ. *spelen*, συμφ. μὲ τὸ
λατ. *pellare* εἰς *appellare*, *interpellare*, ἀγγλ. *to spell*,
συλλαβίζειν· 2) *τὰ πάλαι ἄδειν*, συμφ. μὲ *ψάλλειν*, νῦν
κρούειν ὄργανον μουσικόν, συμφ. μὲ τὸ λατίν. *pellere*
(Ovid. *Nec pudeat pepulisse lyram*)· 3) *παίζειν* (*κινεῖν*,
ἄπτεσθαι) λατ. *pellere* (Cic. *nulla me pepulit injuria*).
Spiess, der, *δόρυ*, *λόγχη*, *ἀκόντιον*, ὅρα Speiche.
Spille, die, *ἄτρακτος*, *κύλινδρος*, (ὅρα Speile, Spindel).
Spinat, der, *ἀτράφαξις* (*φυτόν*). Ἐκ τοῦ ἰταλ. *spinace*, ἐκ
τοῦ λατ. *spina*.
Spindel ἢ Spille, die, *ἄτρακτος*, *κύλινδρος* ὅρα Speiche,
Spitze.
Spinne, die, *ἀράχνη*. Ἀπὸ *spinnen*.
spinnen, *κλώθειν* (ἀνώμ. *Spann*, *gesponnen*) *ἐκτείνειν*. Ἀπὸ
Spannen, *σπᾶν*.
Spion, der, *κατάσκοπος*. Ἐκ τοῦ ἰταλ. *spione*, γαλλ. *espion*,
ὅρα Spähen.
Spital, das, *νοσοκομεῖον*. Ἐκ τοῦ λατ. *hospitale*.
Spitzbube, der, *πανούργος*, *ληστής*. Σύνθ. ἐκ τοῦ *spitz*, *πα-*
νοῦργος (ὅρα Spitze) καὶ Bube, *μειράκιον*.

Spitze, die, ἄκρα, μέρλα (dentelle). Εἰς σύνθ. ἐπὶ ῥήμα, λε-
πτὸς. πανοῦργος, σόφιστικός.

spleissen, (ἀνώμ. spliss, gesplissen) κόπτειν ξύλα, σχίζειν,
ἄλλως spletten, (ἔθεν Splitter) ἐκ τοῦ ἀρχ. letzen, le-
sten, (ὄρα verletzen) βλάπτειν, γαλλ. blesser, συμφ. μὲ
τὸ λατ. laedere.

Splint, der, ξύλον μαλακὸν λευκὸν τῶν νέων δένδρων. Ἀπὸ
lind, gelind, μαλακός, λατ. lenis.

Splitter, der, σκόλοψ, κάρφος. Ἀπὸ spletten νῦν spleissen.

Sporn, der, κέντρον, συγγ. τοῦ Speer καὶ bohren, συμφ.
μὲ περόνη.

Sporteln, die, δωρεαὶ (τῶν δικαστῶν). Ἐκ τοῦ λατ. Spor-
tula, κάλαθος, δι' οὗ προσεφέρθησαν αἱ δωρεαί.

spotten, σκόπτειν, ἢ ἐκ τοῦ λατ. spuere, sputum, πτύειν,
ἢ ἐκ τοῦ Posse, Spass, παίζειν.

Sprache, die, γλῶσσα, ὄρα sprechen.

sprechen, (ἀνώμ. sprach, gesprochen) φωνεῖν, φθέγγεσθαι,
λαλεῖν. Μίμησις ἤχου καθὼς τὸ ῥήμα brechen· διαλέκτ.
brechen ἀντὶ sprechen, ἔθεν anabrechen, ἀνακαλεῖν,
παρακαλεῖν. Τὸ ἀρχαῖον swaeg σημ. ἤχος, τόνος, ἐξ οὗ
τὸ ἀγγλ. to speak, λαλεῖν.

spreiten, διατείνειν, ἐκ τοῦ νῦν ἀχρήστου ῥήμ. breiten.

spreitzen, ἢ spreizen, διατείνειν, ἀντίστασθαι, καυχᾶσθαι,
ἐκ τοῦ spreiten.

Sprengel, der, εἰς σύνθ. Kirchsprengel, παροιμία, λατ.
parochia, ἐκ τοῦ Ring· παραβ. Gränze, Schranke, ὅροι.

sprengen, ῥαντίζειν, διαῤῥηγνύειν, τρέχειν, ὀνοματοποιεῖν
δηλ. ταχύτητα, ἥλον, παραβ. τὸ λατ. spargere, sper-
gere, σπείρειν.

Sprenkel, der, παγίς (διὰ πτηνά) ἐκ τοῦ springen.

sprenkeln, ποικίλλειν, ἀπὸ sprengen, ῥαντίζειν.

Spreu, die, ἄχυρον, κάρφοι, ἐκ τοῦ spreiten παραβ.
σπείρειν.

spriessen, (ἀνώμ. spross, gesprossen) βλαστάνειν, ἐκ τοῦ
ἀρχ. sproten ἢ sprulten ὅθεν ἀγγ. sprout, ἰσλαδ.
sprotta, γαλλ. brout.

Spriet, das, κάμαξ ἐν εἶδει περόνης, νῦν μόνον εὐχρηστον
εἰς Bugspriet, ἐμπροσθ. κατάρτιον, γαλλ. beau-prè, ἀπὸ
spreizen ἢ spreitzen.

springen, (ἀνώμ. sprang, gesprungen) πηδᾶν, ὅρα sprengen.

spritzen, ῥσντίζειν. Ἐκ τοῦ sprengen ἢ spreiten.

spröd, τραχύς, θρυπτικός. Ἐκ τοῦ rauh, λατ. rudis.

Sprosse, die, βλαστός, βαθύς. Ἐκ τοῦ spriessen.

sprossen, βλαστάνειν. Ἐκ τοῦ spriessen.

Spruch, der, λόγος, λόγιον. Ἀπὸ sprechen.

sprudeln, ἀναβράζειν. Ἐκ τοῦ sprühen.

sprühen, διασπείρειν, σπινθηρίζειν. Μίμησις ἤχου.

spucken, πτύειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. spuere.

spuden ἢ sputen, σπεύδειν, συμφ. μὲ σπουδή· ἐκ τοῦ ἀρχ.
pedden, πατεῖν, βαίνειν (λατ. pes, pedis, ποῦς).

Spuk, der, θόρυβος. Ἀπὸ pochen, κρούειν.

Spuk, der, φάντασμα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. puke, διάβολος.

Spule, die, πηνίον, σύριγξ, καυλὸς πτεροῦ, ἰταλ. spola,
γαλλ. espaulée, poulie, ἀγγλ. spool, ἐκ τοῦ ἀρχ. bo-
len, κυλινδεῖν.

spülen, ἐκπλύνειν. Ἀπὸ holen, ὅρα Spule.

Spund, der, ἔμβολον, ἀρχ. λατ. bondonus, γαλλ. bondon,
ἰταλ. sponda, σλαβ. Spunt, ὅρα spünden.

spünden, ἐμβύειν. Ἀπὸ binden (band, gebunden) συνάπτειν.

Spur, die, ἵχνος, ἀντ' αὐτοῦ Fährte ἢ Gang, ἀρχ. spor,
συμφ. μὲ ποῦς, πορεία.

St! ἐπιφών. σιγῆς. Ἀρχικὴ συλλαβὴ διαφόρ. λέξ. οἷον still,
stehlen, stehen, διαλεχτ. tuss, συμφ. μὲ τὸ λατ. tace.

Staar, der, ὑπόχυμα, ἀμαύρωσις τῶν ὀφθαλμῶν (νόσος). Ἀπὸ starr, στερρὸς, ὅθεν starrblind, ἐσχάτως τυφλὸς (ὄρα stier).

Staar, der, ψάρ, ὄρα Stahr.

Staat, der, μεγαλοπρέπεια, πολιτεία, κράτος. Κατὰ τινὰς ἐκ τοῦ stehen (stand) κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ Theut, Thiot, Diet, λαὸς, κόσμος.

Stab, der, ῥάβδος, βακτηρία. Ἀπὸ steif, στερρὸς, συμφ. μὲ στύπος, λατ. stipes, τὸ ἀρχ. Staf, γραμμὴ, Stäve, γραφή, (ὄρα Buchstab)—Stab, (σκῆπτρον) σύμβολον τῆς ἀνωτάτης ἐξουσίας, οἷον Marschall — Commandostab, Stab, ἐπιτελεῖς, Stabsoffizier, ἀξιωματικὸς τῶν ἐπιτελῶν.

Stachel, der, κέντρον, ἄκανθα. Ἀπὸ stechen (stach) κεντῶ.

Stacket, das, χαράκωμα, περίφραγμα, γαλλ. estacade, ἰταλ.

Stachetta, ἐκ τοῦ λατ. Staca, γαλλ. estache, (ὄρα Stacken, der).

Stadel, der, σιτοβολῶν, σλαβ. stodola, ἀπὸ stehen (stand).

Stadt, die, πόλις, ὄρα Statt, Stätte.

Stafette, die, ταχυδρόμος (ἐκτακ. ἐφιπ.). Ἐκ τοῦ ἰταλ. staffetta, ἀπὸ staffa, ἀναβάθρα.

Staffel, die, βαθμὶς. Ἐκ τοῦ ἀρχ. staffen, stapfen, βαδίζειν. staffieren, ἐφοδιάζειν, κοσμεῖν. Ἐκ τοῦ γαλλ. étoffer, étoffer, étoffe, ἰταλ. stoffa (ὄρα Stoff).

Stagnol, der, πέταλα κασσιτέρου. Ἐκ τοῦ ἰταλ. stagnuolo, stagno, κασσίτερος, λατ. stannum.

Stahl, der, χάλυψ. Ἀπὸ stechen, ὄρα Stachel, καθὼς τὸ λατ. acer, γαλλ. acier, χάλυψ, ἀπὸ acies, acus.

Stahr, der, ψάρ. Ἐκ τοῦ λατ. sturnus, κατ' ἄλλους ἀπὸ stören, ταραττεῖν, ἐνοχλεῖν, ἔνεκα τῆς ἀκαταπαύστου φωνῆς τοῦ πτηνοῦ.

Stähr, der, κριὸς. Ἐκ τοῦ ἀρχ. stähren ἢ stieren, γονοποιεῖν.

Stall, der, σταῦλος, συμφων. μὲ τὸ λατ. stabulum, ἰταλ.

- stalla, ἀγγλ. stall (Hesichius, στάλη) ἐκ τοῦ ῥήμ. stel-
len ἢ stehen, διαλεκτ. Stall, οὔρος ἵππου, lautere, Stall,
νόσος ἵππου.
- stallen, βάλλειν εἰς σταῦλον, οὔρειν, ἀπουρεῖν (ὄρα Stall).
- Stamm, der, στέλεχος, γένος, γενεά, φυλή. Συμφ. μὲ στήμα,
στέμμα, λατ. stamen, stemma.
- stammeln, ψελλίζειν, βατταρίζειν. Ἐκ τοῦ stämmen (ἀπὸ
Stamm) στηρίζειν.
- stämmen, στηρίζειν, πρὸς τι. Ἐκ τοῦ Stamm.
- stammen, παράγεσθαι. Ἐκ τοῦ Stamm.
- Stämpel, der, ὑπερος, χαρακτήρ, σημεῖον, χαρτόσημον, ἀρχ.
λατ. stampilla, ἰταλ. stampa γαλλ. éstampé, ἀπὸ stam-
pen, stampfen.
- stampfen, συντρίβειν, πατάσσειν, ἰταλ. stampare, γαλλ.
éstampé, ἀγγλ. to stamp ἀπὸ Stamm.
- Stand, der, στάσις, κατάστασις, θέσις ἀπὸ stehen λατ.
status, ἀπὸ stare.
- Standarte, die, σημαία, ἐκ τοῦ ἰταλ. standardo, ἀρχ. λατ.
standardum, ἀπὸ extendere.
- Stange, die, κάμαξ ἰταλ. stanga, = ἀντὶ τοῦ ἀρχ. stagen
νῦν stacken (ὄρα Stock,) τὸ ἀρχ. stangen = ἐκτείνειν.
- Stängel, der, καυλός, μίσχος, ἀπὸ Stange.
- Stänker, der, νεωτεροποιός, περίεργος, ἀπὸ stänkern.
- stänkern, ὀθεῖν κακῶς, μεταφορ. σκευωρεῖσθαι, ἀπὸ stinken.
- Stanniol, der, ὄρα stagnol.
- Stapel, der, πάσσαλος, στήριγμα, σωρὸς, ὑπόστρωμα, τόπος,
(ἀποθήκη), ναυπήγιον. — Ἐκ τοῦ λατ. stipare, σwareύειν,
stipes, πάσσαλος, estapula, γαλλ. étape, ἀγγλ. staple.
- stapfen, πατᾶν (νῦν stampfen mit den Füßen, πατάσσειν
τὴν γῆν μὲ τοὺς πόδας) Fusstapfen, ἵχνη ποδῶν.
- stark, παχύς, πολὺς, ῥωμαλέος, ἰσχυρὸς, δεινός, ἀρχ. star-
chi, sterke, stark, συμφ. μὲ στερεός, στήριγμα, (ὄρα starr.)

starr, στερεός, στεῖρος, (λατ. sterilis), ναρκών. ἀρχ. star ἢ

ster, διαλεκτ. rag, συμφ. με βίγος, λατ. rigidus,

starrēn, βίγειν, ἀτενῶς ὄρᾶν, ἀπὸ starr.

stat, ἀπλανής, ἀδιάλειπτος, ἀρχ. stat, stet, λατ. stabilis,

ἀπὸ stehen.

Statistik, die, στατιστική.

Statt, die, τόπος, χώρα, ἔδρα, ἀπὸ stehen.

Stätte, die, τόπος, θέσις, χώρα, ἐκ τοῦ Statt.

stattlich, εὐπρεπής, κόσμιος, πολυτελὺς, ἀπὸ Staat μεγαλο-

πρέπεια.

Statue, die, ἄγαλμα, ἀνδριάς, ἐκ τοῦ λατ. statua.

Statur, die, ἀνάστημα, ἐκ τοῦ λατ. statura.

Staub, der, κόνις. Ἀρχ. stubjas, stubbi, stybbe, κατὰ τοὺς

ἀρχ. ἐτυμολόγους ἀπὸ στίβειν, (θλίβειν, τρίβειν τὴν γῆν

με τοὺς πόδας.)

stauchen, σπρόχνειν, σπαιδάζειν, νῦν stauen, ἀπὸ stamm.

Staude, die, θάμνος, στύλη (εἰς μηχανάς) ἀπὸ stehen, (πα-

ρατατ. stand καὶ stund.)

stauen, ὄρα stauchen.

staunen, θάμβειν, ἐκπλήττεσθαι· ἀπὸ stauenen γαλλ. éston-

ner étonner.

stäuben, ξαβδίζειν, κολάζειν, ἀπὸ Stab.

stechen, (ἀνώμ. stach, gestochen) κεντᾶν, νύττειν, συμφ.

με τὸ λατ. stigare, instigare, ἰταλ. istigare, καὶ με στί-

γειν, στίζειν, ἀγγλ. to stich.

Stecken, der, ῥάβδος, ἀντὶ Stock, ἀπὸ τὸ ἀρχ. staken

(ὄρα Stange.) ἰταλ. stecce καὶ stecca.

stecken, ἐμπήγειν, κρύπτεσθαι, ἀπὸ stechen.

Steg, der, γεφύριον (ξύλινον) ἐκ τοῦ steigen, βάλειν.

Siegreif, der, ἀναβάθρα ἐφιππίου, σύνθετον ἀπὸ Steg

(steigen, βάλειν) καὶ Reif, κρέκος.

stehen (ἀνώμ. stand, gestanden,) ἵστασθαι, ἀρχ. staan,

- standan, ἀπὸ στᾶν, στῆναι, λατ. stare, ἀγγλ. to stand, σλαβ. stati:
- stehlen, (ἀνὼμ. stahl, gestohlen,) κλέπτειν, κρύπτειν, τὸ ἀρχ. stiāla, ἐκ τοῦ hāla, κρύπτειν, stehlen, ἀπὸ hehlen.
- steif, ἄκαμπτος, ἀρχ. stief, styf, ἀγγλ. stiff, διαλεκτ. slāvig, παραγ. μᾶλλον, ἀπὸ Stab ἢ ἀπὸ stehen.
- steifen, ἰσχυρὸν ποιεῖν, ἐπιμένειν, ἐκ τοῦ steif, συμφ. μὲ στύφειν.
- steigen, (ἀνὼμ. stieg, gestiegen,) βαίνειν, (ἀνὰ, κατὰ,) ἀρχ. steigen, stigan, συμφ. μὲ στοιχεῖν.
- steil, ἀπότομος, ὄρθιος, ἐκ τοῦ steigen.
- Stein, der, λίθος, ἀρχ. stans, ἀγγλ. stone, διαλ. sten, stan, εἰς συνθ. οἶον, steinalt, πολυετής, steinhart, σκληρότατος, steinreich, πλουσιότατος, θεωρεῖται ὡς ἡ κατάληξις τοῦ ὑπερθετ. βαθμοῦ ste, ἀρχ. stan, συμφ. μὲ τὰ ἢ στα εἰς τάτος ἢ στάτος.
- Steis, der, ὀβριπύγιον, πρωκτός, ἐκ τοῦ Stoss, σωρός.
- Stelle, die, θέσις, τόπος, χωρίον, ἀπὸ stellen.
- stellen, θέτειν, ἐκ τὸ stehen, συμφ. μὲ στέλλειν, λατ. sistere.
- Steltze, die, καλόβαθρον, διαλεκτ. stellte-stylla, ἀγγλ. stilts, συμφ. μὲ στύλη, (ὅρα Stiel, stellen.)
- Steppe, die, πεδῖον ἔρημον, ἐκ τῆς Ρωσικῆς γλώσσης.
- steppen, ποικίλλειν, μᾶλλον ἐκ τοῦ staffiren, ἢ ἐκ τοῦ stopfen, stoppen.
- sterben (ἀνὼμ. starb gestorben) θνήσκειν, τελευτᾶν, ἀρχ. starven, κατὰ τοὺς πλείστους ἐτυμολόγους ἐκ τοῦ darben, συμφ. μὲ τὸ ἀραβ. taraba, ὀλιγοστεύειν, ἀποτέμνειν, παραβ. ἄτροπος. κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τοῦ verderben.
- Stern, der, ἀστήρ, ἀρχ. sterro, stairno, συμφ. μὲ ἀστήρ, μὲ τὸ Περσικὸν stār, ἄστρον, σημεῖον ἑξοχόν, ὑψηλόν, ἀκίνητον, ὅθεν Stirn, μέτωπον.

Sterze, die, καὶ **Sterz**, der, ἐχέτλη, ἀρότρου, ἀρχ. **Staat**,
ἐκ τοῦ starr, στέρρος.

stets, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς· ἀπὸ **stehen**, (ὅρα slät.)

Steuer, das, πηδάλιον, ἐκ τοῦ **stern**.

Steuer, die, δασμός, φόρος, ἐκ τοῦ **stern**.

stern, τελεῖν φόρον, κυβερνᾶν πλοῖον, ἐμποδίζειν, συνδρά-
μειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. **stern**, **sterzen**, ὀνοματοποιεῖ, δηλ.
κίνησιν, ἤχον.

Stich, der, νεύτημα. Ἐκ τοῦ **stehen**.

sticken, κεντᾶν, ποικίλλειν. Ἐκ τοῦ **stechen**.

stieben, (ἀνώμ. **stob**, **gestoben**) ἀναπετᾶν, διασκορπίζειν.

Ἐκ τοῦ **stauben**.

Stief, μόνον εἰς συνθ. οἶον **Stiefmutter**, μητρυιὰ, **Stiefva-**
ter, μητρυιᾶς, ἀπὸ **stief**, σκληρός.

Stiefel, der, ὑπόδημα. Ἐκ τοῦ **tief**, βαθύς, **bot**, τῆς σουῖδ.
καὶ ἰσπαν. **botte**, τῆς γαλλ. **boote**, τῆς ἀγγλ. γλ. **σημ.**

ὑπόδημα καὶ ἀγγεῖον βαθύ.

Stiege, die ἀντὶ **Steige**, κλίμαξ. Ἐκ τοῦ **steigen**.

Stieglitz, der, ἀκανθίς (πτηνόν) ἡ πρώτη συλλ. ἐκ τοῦ **stai-**
gen καὶ **litz** ἀντὶ **ling**.

Stiel, der, καυλός, μίσχος, συμφ. μὲ **στάλος**, στέλεχος. Ἀπὸ
stellen.

Stier, der, ταῦρος, ἀρχ. **Tiur**, **Tjur**, **Tyr**, σύμφ. μὲ ταῦ-
ρος· εἰς τὴν ἑβραϊκ. **Tor**. Ἀπὸ **Thier**, θηρ. θηρίον.

stier, στερεός. Ἐκ τοῦ **starr**.

stieren, ὅρα **Stähr**.

Stift, der, στάλος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **stippen**, δέξυνειν.

Stift, das, κατάστημα ἐκπαιδευτικόν, μοναστήριον, ὅρα
stiften.

stiften, ἐκ τοῦ ἀρχ. **stifen**, τρέφειν, κτίζειν, ἰδρύειν, ποιεῖν,
παρakinεῖν, ἐνοικιάζειν.

Stilett, das, ἐγχειρίδιον, ἐκ τοῦ ἰταλ. **stiletto**, στάλος.

- still**, ἡσυχος, σιγαλός. Ὀνομαστικοποιεῖται, δηλ. ἡσυχον ἤχον ἢ κίνησιν, παραβ. *st*, *stehen*, *stellen*, *stehlen*.
stimmen, φωνεῖν, συμφωνεῖν, ψηφίζεσθαι. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. *stimmen*, συμφ. μετὰ τὸ λατ. *stimulare*.
stinken, (ἀνώμ. *stank*, *gestunken*) ὀζειν κακῶς. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *stiggan*, κεντᾶν, προσβάλλειν.
Stirn, *die*, μέτωπον, ὄρα *Stern*.
stöbern, νιφετὸς γίνεται, σκευωρεῖσθαι. Ἐκ τοῦ *stieben*.
stochern, γλύφειν. Ἐκ τοῦ *stechen* (*stach*, *gestochen*).
Stock, *der*, στέλεχος, (δένδρου ἢ φυτοῦ) οἶον *Weinstock*, κλήμα, ῥάβδος, μέτρον = 8 ποδῶν, πάτωμα· ἐπὶ ῥῥ. λίαν, οἶον *stockdumm*, λίαν μωρός. Ἐκ τοῦ *stehen*.
stocken, σταματᾶν, διακόπτειν. Ἐκ τοῦ *stehen*.
Stockfisch, *der*, τάριχος (ἰχθύς) ὄνομα σύνθετον. Ἐκ τοῦ *Stock* ῥάβδος (ξηραίνεται ἐπὶ ῥάβδων) καὶ *Fisch*.
Stoff, *der*, ὕλη. Ἐκ τοῦ γαλλ. *étoffe* νῦν *éttoffe*.
stöhnen, στένειν, στενάζειν, συμφ. μετὰ τὸ ἑλλ. ῥῥημα. Ἐκ τοῦ *tönen*.
Stolle, *die*, πλακούντιον (μακρὸν παχὺ) ὄρα τὸ ἀκόλουθον.
Stollen, *der*, στύλος, στήριγμα, ὑπόνομος. Ἐκ τοῦ *stellen*, ὄρα *Stuhl*, *Stelze*.
stolpern, προσκόπτειν. Μίμησις ἤχου, κρότου.
stolz, μεγαλόφρων, ὑπερήφανος. Συγγ. μετὰ *steil*, *Stelze*· πά-
 λαι λαμπρός, ἐπίσημος, παραβ. μετὰ *στολίζειν* καὶ τὸ λατ.
tollere.
stopfen, ἐμβύειν. Ἀρχ. *stopen* καὶ *stoben*, ἀρχ. λατ. *stupa-*
pare, ἰταλ. *stoppare*, ἀγγλ. *to stop*, συμφ. μετὰ *στύφειν*,
στύβειν, λατ. *stipare*.
Stoppel, *die*, καλάμη (τῶν γεννημάτων). Ἐκ τοῦ ἰταλ. *stop-*
pia, λατ. *stipula*, γαλλ. *éstouble*, ἀγγλ. *stubble*.
Stöpsel, *der*, ἔμβολον. Ἐκ τοῦ *stopfen*.

Storch, der, παλαργός, Ἐκ τοῦ ἀρχ. stor, μέγας, ἢ storen, πορεύεσθαι.

stören, ταράττειν, διακόπτειν, ἐμποδίζειν, εἰς σύνθ. zer-stören, καταστρέφειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. storen, (ὄρα Storch) συμφ. μὲ στόρειν, λατ. sternere καὶ turbare.

störrig, δύστροπος, ἀνυπότακτος, ἀγγλ. sturdy, ἔκ τοῦ ἀρχ. Sturr, νῦν Stock, στέλεχος, παραβ. τὸ λατ. austerus, αὐστηρός.

stossen, (ἀνὼμ. stieß, gestossen) ὠθεῖν, πλήττειν, τύπτειν, ἀγγλ. toss, κατὰ τὸ λατ. tundere, tutudi, tunsum. Ὀνοματοποιῖα, δηλ. ἤχον.

stottern, τραυλίζειν, βατταρίζειν. Ἐκ τοῦ stossen, ὅθεν an-stossen, ἀντὶ stottern.

stracks, εὐθύς. Ἐκ τοῦ ῥήμ. strecken, ἐκτείνειν. **strafen**, τιμωρεῖν, ἀρχ. κολάζειν. Ἐκ τοῦ streifen, streichen οἷον mit Ruthen streichen, μαστιρίζειν.

straff, ἀτενής, ἀντ' αὐτοῦ stramm. Ἐκ τοῦ ἀρχ. sträf, τραχύς.

Strahl, der, ἀκτίς. Ὀνοματοποιῖα, δηλ. ταχείαν καὶ εὐθείαν κίνησιν. Strahl, εὐρίσκεται πολλάκις ἀντὶ Pfeil, βέλος, ἰταλ. strale, σλαβ. Strelitz, τοξότης, streliti, τοξεύειν, πυροβολεῖν.

Strähne, die, δεσμὸς (νήματος, βελονῶν) ὄρα Strang.

stramm, ἀτενής, ἀντὶ straff.

strampfen, κρούειν (τὴν γῆν μὲ τοὺς πόδας). Ὀνοματοποιῖα, δηλ. ἤχον.

Strand, der, αἰγιαλός, ἀκτὴ. Ἐκ τοῦ Rand, ἄκρα.

Strang, der, σχοῖνιον χονδρὸν, βρόχος. Συμφ. μὲ στραγγάλη. **Strapaze, die**, μόχθος, ταλαιπωρία. Ἐκ τοῦ ἰταλ. strapazzare.

Strasse, die, ὁδός, ἰταλ. strada, ἔκ τοῦ λατιν. sternere, (stravi, stratum) στρώνειν, ὅθεν strata via.

sträuben, ἀνθίστασθαι, ἀνορθοῦναι· ἀρχ. straupen, ἀγγλ. to strive. Ἐκ τοῦ streben.

Strauch, der, θάμνος. Ἐκ τοῦ rauch, δασύς, λατ. (ἄνει st) rubus, ἰταλ. rovo.

straucheln, ὀλισθαίνειν, σφάλλῃσθαι. Ἐκ τοῦ strauchen, νῦν streichen.

Strauss, der, ἀγών, (μεταξὺ ὀλίγων). Ἐκ τοῦ streiten, ἀγωνίζεσθαι.

Strauss, der, στρουθοκάμηλος, στρουθός, ἑσχηματ. Ἐκ τοῦ ἰταλ. struzzo, συμφ. μὲ στρουθός.

Strauss, der, δέσμη (ἀνθέων) = Strauss, ἀγών (διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνθέων).

streben, σπεύδειν. Συμφ. μὲ τὸ λατίν. strepere, ἀγγλ. to strive, σαζών. striven (schreiten) βαδίζειν, ὀνοματοποιῖα, δηλ. ταχ. κίνησιν.

strecken, τείνειν, ἀνατείνειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. trecken (νῦν recken), συμφ. μὲ τὸ λατ. trahere.

streichen (ἀνώμ. strich, gestrichen) ὀμαλίνειν, κρούειν ὄργανον, ἀλείφειν, διαλείφειν, καθαίρειν τὰ ἱστία, ἄπτεσθαι τινός, περιφέρεισθαι, διέρχεσθαι. Ὀνοματοποιῖα, δηλ. εὐθείαν κίνησιν καὶ ἦχον αὐτῆς· παράβ. Strich, γραμμὴ, καὶ τὸ λατ. stringere καὶ trahere.

streifen, = streichen.

streiten, (ἀνώμ. stritt, gestritten) μάχεσθαι, ἐρίζειν. Συμφ. μὲ στρατεύειν, ἐρίζειν.

streng καὶ strenge, αὐστηρὸς, τραχύς, ἀκριβής. Ἐκ τοῦ ἀρχ. strengen, (νῦν anstrengen) τείνειν, λατ. stringere (strictus) συγγ. τοῦ strecken.

streuen, σπείρειν, διαχεῖν, συμφ. μὲ στρώνειν, λατ. sternere, (ὅρα Strasse). Ὀνοματοποιῖα, δηλ. κίνησιν καὶ ἦχον.

Strick, der, σχοινίον, Ἐκ τοῦ ῥήμ. drehen, στρέφειν, πλέ-

καιν. Σύμφ. (ἄνευ s) μετὰ τὸ λατ. *trica*, ἰταλ. *tricare*,
γαλλ. *tricoter*.

stricken, ὄρα Strick.

Striegel, der, ξύστρα, λατ. *strigilis*, ἰταλ. *striglia*, γαλλ.

étrille. Ἐκ τοῦ *streichen*, λατ. *stringere*.

Strieme, die, σμῶδιξ, (ἵχνος πληγώσεως). Ἐκ τοῦ *Riemen*.

Striez, der, ἄρτος ἢ πλακούντιον μακρόν. Ἐκ τοῦ *Strieme*.

Strippe, die, βρόχος, ἀγκύλη (ἐκ δέρματος). Ἀρχ. λατιν.

struppus, (ὅθεν καὶ γερμ. *Struppen* καὶ *Strupfen*) ἰταλ.

Stroppa, ἀγγλ. *Strapp*, συμφ. μετὰ στρέφειν.

Stroh, das, κάλαμος, κάρφος, ἄχυρον. Ἐκ τοῦ *streuen*,

συμφ. μετὰ στρώνειν, μετὰ τὸ λατ. *stramen*.

strömen, ῥέειν, μίμησις ἤχου ῥοῆς.

strotzen, ἐγκοῦσθαι, ἐκ τοῦ ἀρχ. *stroten*, ἀγγλ. *strut*, συγγ.

τοῦ *streiten*, ὄρα *Strauss*, ἀγών.

Strudel, der, ἀρχ. *stobel*=στρόβιλος.

Strumpf, der, κνιμής, ἐκ τοῦ *Rumpf*.

Strunk, der, στέλεχος, ἐκ τοῦ λατ. *truncus*, ἀγγλ. *Trunk*.

Struppe, die,=Strippe.

struppig, τραχύς, δασύς, ἐκ τοῦ *Struppe*.

Stube, die, θάλαμος, αἴθουσα, συγγ. τοῦ *Stätte*, *stand*, ἐκ

τοῦ *stehen*, ἰταλ. *stufa*, γαλλ. *étuve*.

Stüber, der, τύψις (μετὰ δάκτυλον) ἐκ τοῦ *stauben*.

Stüber, der, νόμισμα (μικρὸν τῆς ὀλλανδίας=7 $\frac{1}{2}$ λεπτά

ἐκ τοῦ *Stufe*=τεμάχιον.

Stück, das, μέρος, τεμάχιον, ἐκ τοῦ ἀρχ. *stucken*, νυν

stechen.

Stufe, die, βαθμὶς, στῶμα, τεμάχιον μετάλλου, ἐκ τοῦ

ἀρχ. *stufan*, νυν *steigen*, βαίνειν.

Stuhl, der, ἔδρα, βῆμα, κλιντήρ, ἀπὸ *stehen* ἢ *stellen*.

stülpen, καλύπτειν, ἀνατρέπειν, ὀνοματοποιεῖται δηλ. ἤχον.

- stumm, κωφός, ἄλαλος, ἀρχ. dumbs, dumb, ἀγγλ. dum, διαλεκτ. mud, συμφ. με τὸ λατ. mutus.
- Stümmel, der, ἀντὶ τεμάχιον, ὑπόλοιπον· ἐκ τοῦ ἀρχ. ῥήμ. stummen ἢ stunen, κόπτειν, τύπτειν· παραβ. στύμος.
- Stümper, der, ἄπειρος, ἐκ τοῦ ἀρχ. stummen, (ὅρα Stümmel.)
- stumpf, ἀμβλὺς, ἐκ τοῦ stümpfen.
- stümpfen, ἀμβλύνειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. stummen, (ὅρα Stümmel.)
- Stunde, die, ὥρα, ἀρχ. stunta, ἐκ τοῦ ἀρχ. stunen, κόπτειν, διαρκεῖν, (ὅρα Stümmel.)
- stupfen, ὠθεῖν, κεντᾶν· παραβ. τύπτειν.
- Sturm, der, θύελλα, θόρυβος, ὀνοματοποιία, συμφ. με θόρυβος, ὄρμη, λατ. turbo, ἰταλ. stormo, γαλλ. trouble, (ὅρα stürzen.)
- stürmen, ἐκ τοῦ Sturm.
- Sturz, der, καταφορά, πτώσις, ἐκ τοῦ stürzen.
- stürzen, ῥίπτειν, κατακρημνίζειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. stareν, ἢ sturen, ῥίπτειν, ἀνατρέπειν, καλύπτειν, συμφ. με τὸ λατ. stordire, (storea) γαλλ. étourdir, ἀγγλ. start.
- Stute, die, ἡ ἵππος, ἀντ' αὐτοῦ εἰς τινὰς διαλ. Täte, πιθανῶς ἐκ τοῦ ἀρχ. γερμ. Tada, μήτηρ, παραβ. τίθηνη.
- stutzen, ὠθεῖν, ἐκπλήττεσθαι, καλλωπίζεσθαι, ἐκ τοῦ stehen, ἀνώμ. stand καὶ stund.
- stützen, στηρίζειν. Ἐκ τοῦ stehen, ὅρα stutzen, παραβ. ἴστασθαι καὶ τίθημι.
- Stutzer, der, καλλωπιστής, ἐκ τοῦ stutzen.
- suchen, ζητεῖν, ἐρευνᾶν, ἀρχ. suaahan, secan.
- Sucht, die, νόσος, (εἰς σύνθ. Schwindsucht κτλ.) ἐπιθυμία, (εἰς συνθ. Habsucht, Sehnsucht κτλ.) ἐκ τοῦ ἀρχ. suchen, στενάζειν, συγγ. τοῦ siech, seuche.
- Süd ἢ Süden, der, μεσημβρία, νότος, παραγ. ἢ ἐκ τοῦ siden, ἢ ἐκ τοῦ ἀρχ. sund, sunn, (Sonne) ἥλιος.

- sudeln, ρυπαίνειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. sōlen, διαλεκτ. sulwern, γαλλ. souiller, ἀγγλ. soil, sully, sühnen, ὅρα versöhnen, versöhnen.
- Sulze, die, φαγητὸν πηκτὸν ἐκ ζωμοῦ κρέατος καὶ λιανισμένων κρεάτων, ἐκ τοῦ Salz, ἄλς.
- Summe, die, ἐκ τοῦ λατ. summa, ἄθροισμα.
- summen, βομβίζειν, μίμησις ἤχου.
- Sumpf, der, ἔλος, ἀρχ. sunft, ἐκ τοῦ sinken, (sang, gesunken,) καθὼς kunft ἐκ τοῦ kommen.
- Sund, der, πορθμὸς, νῦν Strasse, ὁδὸς, ἐκ τοῦ ἀρχ. sinan, sindan, (senden,) πορεύεσθαι.
- Sünde, die, ἀμάρτημα, συμφ. μὲ τὸ λατ. sons=crimen, infirma, macula.
- Suppe, die, ζωμὸς, γαλλ. soupe, ἰταλ. suppa, ἀγγλ. Soop, sup. Ἐκ τοῦ supfen, (ὀνομαστοποιᾷ) ροφᾶν, λατ. sorbere. süß, γλυκὺς, ἡδύς. Ἀρχ. suazza, ἀγγλ. sweet, σχηματ. κατὰ τὸ λατ. suavis (svavis) παραβ. ἡδύς.
- Sylbe, die, ἐκ τοῦ συλλαβή.
- Syrup, der, σίραιον, γλεῦκος. Ἐκ τοῦ ἀραβ. serup, περσ. scherbet.

T.

- Tabak, ὅρα Tobak.
- Tabelle, die, πίναξ. Ἐκ τοῦ λατ. tabella, tabula.
- Taberne, die, ἐργαστήριον, καπηλεῖον. Ἐκ τοῦ λατ. taberna, διαλεκτ. Zabern, οἶον Bergzabern, tabernae montanae.
- Tabulet, das, ἢ Tabulat, σκνίδωμα. Ἐκ τοῦ λατ. tabuleta.
- Tact, der, ρυθμὸς. Ἐκ τοῦ λατ. tactus (tango, teligi, tactum).
- Tadel, der, μέμψις. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Tad, ῥάκος, ῥύπος, κῶ-
προς, ἀγγλ. tatter.

- Tafel, die, πλάξ, πίναξ, τράπεζα. Ἐκ τοῦ λατ. tabula.
- Taffet, der, ὑφασμα μεταξ. ἔκ τοῦ περσικοῦ Tasteh.
- Tag, der, ἡμέρα, ἀρχ. dagh, dag, σλαβ. dan, den, λατ. dies, ἀγγλ. day. Ἐκ τῆς περσικῆς daa, φέγγειν, ἔφεξε.
- Takel, das, τὰ διάφορα σχοινία τῶν ἱστών. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tehen, σείρειν.
- Talar, der, χοιτῶν, (παραιτάξεως ἐπισήμων προσώπων). Ἐκ τοῦ λατ. vestis, talaris.
- Talent, das, ἔκ τοῦ λατ. talentum.
- Talg, der, στέαρ, λίπος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. telgan, ἀλείφειν.
- Talpatsch, der, ὅρα Tollpatsch.
- Tambour, der, τυμπανιστής. Ἐκ τῶν ἀνατολ. γλ. περσ. Tambourch, Ἰνδ. Thanbura καὶ Tambura.
- Tand, der, φλυαρία, πράγματα μάταια, ὅθεν καὶ lantern καὶ tandern, γαλλ. dandiner, φλυαρεῖν. Ἐκ τοῦ tōnen, ἡχεῖν.
- Tanne, die, πεύκη. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ὀνόμ. Tan, πῦρ, ἐξ οὗ zünden, λατ. candere, cendere, ἀνάπτειν.
- Tanz, der, χορὸς, ἀρχ. Tantz, ἀγγλ. Dance, γαλλ. danse, ἰταλ. danza, σλαβ. Tanec, Tance, ἀραβ. Tantza, ὅρα tanzen.
- Tanzen, χορεύειν. Τὸ ἀρχ. danka=περιφέρεσθαι, ὅρα denken, ὀνοματοποιεῖται, δηλ. κίνησιν.
- Tapete, die, ὅρα Teppich.
- tapfer, ἀνδρείος, ἀγαθός, ἀρχ. tapper, ἀγγλ. dapper. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tabben (vūn toben) γαλλ. battre, τύπτειν.
- tappen, ψηλαφεῖν, ὅρα stapfen, συμφ. μὲ τὸ ἑβραϊκὸν tappa, γαλλ. taper, tâter, λατ. tangere.
- Tarantel, die, φαράγγιον (ἀράχνη). Ἐκ τοῦ ἰταλ. tarantola καὶ τοῦτο ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Taranto.
- Tarif, der, κατάστιχον τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων. Ἐκ τοῦ περσ. tarif.

Tartsche, ἀσπίς. Ἐκ τοῦ λατ. *targia*, γαλλ. *targe*, ἰταλ. *targa*, σλαβ. *tarts*, εἰς τὴν ἀραβ. καὶ ἑβραϊκὴν, *tarka* καὶ *darka*.

Tartüffel, ὄρα *Trüffel*.

Tasche, die, (εἰς σύνθεσιν *Maultasche*) βάπισμα. Ἐκ τοῦ *taschen*, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ *tabben*, ὄρα *tapfer*, διαλεκτ. *dasken* ἀντὶ *drescher*, ἀλωνίζειν.

Tasche, die, πήρα, κόλπος, λατιν. καὶ ἰταλ. *tasca*, σλαβ. *tasska*.

Tasse, die, φιαλὶς. Ἐκ τῆς γαλλ. γλ. περσ. *tas*, ποτήριον.

tasten, ψηλαφεῖν, ὄρα *tappen*.

Tatze, die, ὄνουξ, ὀπλή, ποῦς (ἐμπρ. τῶν ἄρκτων, λεόντων κ. ὅμ.). Ἐκ τοῦ *tasten*.

Tau, das, κάλως, κάμιλος, διαλεκτ. *tog*, *taug*, ἀγγλ. *tow*. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *tehen* (νῦν *ziehen*, *zog*) σείρειν.

taub, κωφός. Ἀρχ. *tob*, ὅθεν *Tobsucht*, μανία, ἀπὸ *toben*, θορυβεῖν (θόρυβος ἡ αἰτία τῆς κωφότητος).

Taube, die, περιστέρα, ἀρχ. *duba*, *diuba*, *tuba*. Ὀνομασμοί, δηλ. φωνήν.

tauchen, βάπτειν, δύειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *tunchen*, νῦν διαλεκτ. *tunken*, *ducken*, ἀρχ. λατ. *docare*, ἰταλ. *tuffare*.

taufen, βαπτίζειν. Ἐκ τοῦ *tauchen*.

taugen, χρησιμεύειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *tügen*, ὅθεν καὶ *Tugend*, ἀρετὴ, *tüchtig*, ἰκανός, ἄδρὸς, (παραβ. εὐδοκεῖν).

taumeln, σφάλλεσθαι, κραιπαλᾶν, παράφορον βαδίζειν, ἀγγλ. *tumble*, ἰταλ. *tomare*, *tombolare*, γαλλ. *tomber*, παραβ. τὸ λατ. *tumultus*. Ὀνομασμοί, δηλ. κίνησιν, ἤχον.

tauschen, ἀλλάσσειν. Ἐκ τοῦ *Dauss* ἀντὶ *Ass*, ἀσσάριον.

täuschen, ἀπατᾶν. Ἐκ τοῦ *tauschen*.

Tausend, der, εὐχρηστ. ὡς ἐπιφών. θαυμασμοῦ, γαλλ. *diable*. Ἐκ τοῦ ἀρχ. γερμ. *duus*, διάβολος.

- Tausend, χίλιοι. Ἐκ τοῦ λατ. des cent, (decies, centum)
 ἢ ἔκ τοῦ ἀρχ. tain ἢ dui, δέκα καὶ hunt (hend), ἑκατόν.
- Teich, der, λίμνη τεχνική, ὄρα Deich.
- Teig, der, ζύμη, φύραμα. Ἐκ τοῦ deihen (gedeihen) εὐδο-
 κιμεῖν, αὐξάνειν.
- Teller, der, πινάκιον, ἀρχ. λατ. talierium, γαλλ. taillor,
 ἰταλ. tagliere καὶ tagliero, σλαβ. talir, ἐκ τοῦ theilen,
 γαλλ. tailler, κόπτειν, χωρίζειν.
- Tempel, der, ναός. Ἐκ τοῦ λατ. templum, τέμενος.
- Tenne, die, ἀλώνιον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Dehle, νυν Diche.
- Teppich, der, τάπητος, τάπις. Ἐκ τοῦ ἰδίου.
- Teufel, der, διάβολος. Ἐκ τοῦ ἰδίου, λατ. diabolus, γαλλ.
 diable, ἰταλ. diablo (ὄρα Tausend, der).
- Text, der, κείμενον. Ἐκ τοῦ λατ. textus.
- Thal, das, κοιλάς, ἀρχ. Dal καὶ Tal. Ἐκ τοῦ ἀρχ. dal, χα-
 μηλός, σλαβ. dolu, dole, κάτω, ἀγγλ. dale.
- Thaler, der, τέληρον. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Ioachims-
 thal, (κοιλάς τοῦ Ἰωακείμ).
- That, die, πράξις, ὄρα thun.
- Thau, der, δρόσος, ὄρα thauen.
- thauen, δροσίζειν, δρόσος πίπτει. Ἀρχ. dauen, συμφ. μὲ
 δεύειν, (μαδεύειν).
- Thee, der, τέτ. Προῖον καὶ ὄνομα ἐκ τῆς Κίτης.
- Theer, der, πίσσα (κατράμιον). Ἐκ τοῦ ὀλλανδ. taer, μα-
 λακός, ἑβραϊκ. tsari, πίσσα, βάλασμος.
- theitigen, ὄρα vertheitigen.
- theilen, μερίζειν, χωρίζειν. Ἀρχ. tälja, κόπτειν, λατ. ta-
 liare, γαλλ. tailler, σλαβ. deliti, dejlim.
- theuer, ἀκριβής, πολυτελής. Ἐκ τοῦ ἀρχ. diur, duir, μέ-
 γας, παραβ. θησαυρός.
- Thier, das, ζῶον, συμφ. μὲ θῆρ, θηρίον. Τὸ ἀρχ. tor, dyr
 =μέγας (ὄρα theuer).

Thon, der, πηλός, κεραμίδς. Ἐκ τοῦ ἀρχ. dahan vñ dehnen, ἐκτείνειν, ὅρα Dohne.

Thor, das, πύλη. Ἐκ τοῦ Thür, ὅρα Thier.

Thor, der, μωρός, ἀρχ. door, tor, σλαβ. durak. Ἐκ τοῦ ἀρχ. doa, ἀνοησία, ἀντ' αὐτοῦ dāse, dämisch, (διαλέκτ. tamisch) ἀνόητος, συμφ. μετὰ τὸ λατ. demens.

Thran, der, λίπος. Ἐκ τῆς ῥωσσ. γλώσσης.

Thräne, die, δάκρυον, ὅρα thränen.

thränen, δακρύειν, κλαίειν. Ἐκ τοῦ rinnen, ῥεῖν, συμφ. μετὰ ὀρνίθου.

Thorn, der, ἐκ τοῦ θρόνος.

thun, (ἀνῶμ. that, gethan) ποιεῖν. Ὀνοματοποιεῖται, δηλ. κινήσειν, ἤχον, ἀρχ. κινεῖσθαι, δίδειν, θορυβεῖν, συμφ. μετὰ θεῖναι, μετὰ τὸ λατ. do, (dare) ἀγγλ. to do, ποιεῖν, the do, θόρυβος.

Thunfisch, der, Thun, θύννος καὶ Fisch, ἰχθύς.

Thür, die, θύρα, περσ. Der, χαλδ. tera, ἀγγλ. door, ὅρα durch.

Thurm, der, πύργος, λατ. turris (τύρρις) γαλλ. tour, ἰταλ. torre, ἀγγλ. towr, ἑβραϊκ. trur. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tor, thor, ὑψηλός, μέγας (ὅρα Thier).

ticken, τύπτειν (μετὰ τὸν δάκτυλον). Ἐκ τοῦ ἀρχ. tekan, συμφ. μετὰ τὸ ἀρχ. λατ. tagere (tangere) tigere, γαλλ. toucher.

tief, βαθύς. Ἐκ τοῦ tauchen, δύειν, δύπτειν.

Tiegel, der, τήγανον. Ἐκ τοῦ λατ. tigillum, τήκειν.

Tiene, die, ἀγγεῖον ξύλινον—ἤδη εἰς τοὺς Ῥωμαίους, tina, δεινός, δέπας.

tilgen, ἀλείφειν, ἀφανίζειν, συμφ. μετὰ τὸ λατ. delere. Ἐκ τοῦ ἀρχ. dilon ἢ dilan, ἀρχ. λατ. dala, καταστροφή.

Tinte, die, μελάνη. Ἐκ τοῦ λατ. tingo, tinxí, tinctum, βάπτειν.

- Tisch, der, τράπεζα. Ἐκ τοῦ δίσκου. *liber*, *libellus*.
Titel, der, τίτλος. Ἐκ τοῦ λατ. *titulus*.
Tobak, der, καπνός (φυτόν). Ἀπὸ *tabaco*, καπνοσύριγγς τῶν
Ἀμερικανῶν.
toben, θορυβεῖν, μαίνεσθαι. Ὀνομαστικοῦ, δηλ. ἤχον, ==
δρούπειν.
Tochter, die, θυγάτηρ. Ἐκ τοῦ ἰδίου, περσ. *Dochter*, κατ'
ἄλλους ἀπὸ τὸ ἀρχ. *lügen* γεννᾶν.
Tod, der, θάνατος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *doen* ἢ *toen*, θνήσκειν,
συμφ. μὲ θύειν, γαλλ. *tuer*.
toll, μανεῖς, ἄφρων, διαλέκτ. *stoll*, συμφ. μὲ τὸ λατ. *sto-*
lidus καὶ μὲ τὸ ἀρχ. *doa*, ὅρα *Thor*, der.
Tollpatsch, der, μωρός. Ἐκ τῆς οὐγγαρ. γλ. στρατιώτης
πεζός (ὅρα *Tölpel*).
Tölpel, der, ἀγροῖκος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *dölp* ἢ *tolp*, ἄσχημος.
Ton, der, τόνος.
Tonne, die, πῖθος, διαλέκτ. *tunne*, *tonna*, γαλλ. *tonneau*.
Ἐκ τοῦ *Tiene*.
Topf, der, χύτρα, διαλ. *tup*, *dupf*, ἐκ τοῦ *tief*.
Torf, der, γῆ καύσιμος, (τύρβη, πλῆθος) γαλλ. *turbes*, ἰταλ.
torba, ἀγγλ. *turf*, συγγ. μὲ *Dorf*.
torkeln, ἀντὶ *taumeln*, ἐκ τοῦ λατ. *torquere*.
Tornister, der, σάκκος τῶν στρατιωτῶν. Ἐκ τοῦ *Tar*, ἐφό-
διον τῆς οὐγγαρ. γλώσσης, *tarisznya*, σάκκος διὰ ἐφόδιον.
Torte, die, εἶδος πλακουντίου, λατ. *torta*, γαλλ. *tourte*,
ἀγγλ. *tart*. Ἐκ τοῦ λατ. *torrere*, ξηραίνειν.
Tortur, die, βάσανος, λατ. *tortura*, *torquere*.
Trabant, der, σωματοφύλαξ πεζός. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *draga* (νῦν
tragen) φέρειν, κομίζειν καὶ *sant*, φορτίον, περσ. *der-*
baan, *satrapa*, θεράποντες, ἰταλ. *trabante*.
traben, καλπάζειν, ἀγγλ. *to trap*, γαλλ. *travailler*, ἐργά-

- ζεσθαι, ἀγγλ. traveller, ὁδοιπόρος. Ὀνοματοποιεῖται, δηλ. κίνησιν, ἤχον.
- Träber, der, καὶ Treber, Trester, ἀποπίεσμα, στέμφυλα, βρύτεια, διχλεκτ. draf, γαλλ. drague, ἀγγλ. dregs, λατιν. druseus. Ἐκ τοῦ traben.
- Tracht, die, φορτίον, ἐνδυμασία, ἐθνικὴ. Ἐκ τοῦ tragen, φορεῖν, καὶ φέρειν, καθὼς, Schlacht, μάχη, ἐκ τοῦ schlagen.
- trachten, ἐπιθυμεῖν, στοχάζεσθαι, ἐκ τοῦ tragen.
- trächtig, φορὰς, ἔγγυος, (εἰς ζῶα,) ἐκ τοῦ Tracht, tragen.
- Tragant, der, ἐκ τοῦ τραγάκανθα.
- träge, ναθρός, ῥάθυμος. Τὸ τῆς Σουιδ. dröga, ἰσλανδ. trega, ἰταλ. tregare, λατιν. strigare ἢ tricare, ἀργοπορεῖν, περαγ. ἐκ τοῦ tragea, σείρειν, λατ. trahere, ὅθεν καὶ τὸ γαλλ. trainer (τὰ πάλαι, traîner).
- tragen (ἀνὼμ. trug, getragen,) φέρειν, φορεῖν, ἀρχ. σείρειν, ταξειδεύειν, ἀργοπορεῖν, ἀπατᾶν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. trahen, λατ. trahere, (ὅρα träge.)
- trällern, ψάλλειν. Ἐκ τῶν σκλ. tra καὶ la, μίμησις φωνῆς χαρᾶς· συμφ. μὲ τὸ λατ. lalare, λαλεῖν.
- Tram, der, δοκός, (ἀρχ. γερμ. δένδρον,) ἐκ τοῦ θράμβη, ἐξ οὗ τὸ λατ. trabs, σλαβ. tram.
- tränken, ποτίζειν, ἐκ τοῦ trinken.
- Trapp, der, μίσχοι τῶν σταφυλῶν, ἐκ τοῦ γαλλ. grape.
- Trappe, die, ἔχνος ποδός, ἐκ τοῦ trappen.
- Trappe, der, ὥτις (πτηνόν) λατ. otis tarda, ἐκ τοῦ trappen, βαδίζειν μὲ βῆμα βαρὺ, (τράπειν) ἐκ τοῦ traben.
- Traube, die, βότρυς, σταφυλή, διαλεκτ. trubo, drue, druga, συμφ. μὲ τρυγή, συγγ. τοῦ treiben.
- trauen, πενθεῖν, νῦν ἐκτός χρήσεως, ἐκ τοῦ ἀρχ. thruwen, πάσχειν, (ὅρ trauern.)
- trauen, παλ. ἀγαπᾶν, συζεύγειν, στέφειν, πιστεύειν, ἀρχ.

thravahn, trouen, ἀγγλ. to throw. Κατά τινος, ἐκ τοῦ
θαβρῆν, κατ' ἄλλους ἐκ τοῦ Ruhe.

Trauer, die, πένθος, ἀρχ. troor, ἐκ τοῦ trauen, πένθειν.
trauern, πένθειν, ἐκ τοῦ Trauer.

Traufe, die, ὑδρορρόα· ὅρα träufen.

träufeln, στάζειν, ἐκ τοῦ triefen.

träufen, στάζειν, ἐκ τοῦ triefen.

Traum, der, ἐνύπνιον, ἐκ τοῦ ἀρχ. dröm, ἀγγλ. dream,
ὀπτασία, παραβ. μὲ τὸ λατ. dormire καὶ δράμα.

traun, ἐπιφών. θαυμασμοῦ, ἐκ τοῦ trauen, πιστεύειν.

Traut, ἀγαπητός, προσφιλής, ἐκ τοῦ trauen.

trecken, σείρειν, φέρειν, νῦν ἐκτὸς χρήσεως, ἐκ τοῦ traben,
νῦν τυγχάνειν, πλήττειν, περσ. darab, τύπτειν, μάχεσθαι,
καὶ τὸ ἰταλ. trovare.

Treffen, das, μάχη, ὅρα τὸ προηγούμεν.

treiben, (ἀνὼμ. trieb, getrieben,) φλυαρεῖν, μετέρχεσθαι,
ἐλαύνειν, διώκειν, ἐμπήγειν, κινεῖν, ἀναβλαστάνειν, χλοά-
ζειν, ἀρχ. drieve, φλυαρεῖν, ὀνοματοποιεῖται δηλ. κίνησιν,
ἤχον, συμφ. μὲ τρίβειν καὶ μὲ τὸ λατ. trudere.

trennen, χωρίζειν, ἀρχ. μόνον ἢ μετοχὴ entrant, (getrennt),
ἐκ τοῦ ἀνὼμ. ῥήμ. rennen, rannle, gerannt, παραβ. τὸ
γαλλ. trancher.

Trense, die, σχοινίον, νῦν ἡνία, ἐσχημ. ἐκ τοῦ Strähne.

Trepan, der ἢ das, ἐργαλεῖον τῶν ἰατρῶν, ἐκ τοῦ τρύπανον.

Treppe, die, κλίμαξ, ἐκ τοῦ trappen, βαδίζειν, καθὼς
Stiege, κλίμαξ, ἐκ τοῦ steigen.

Tresse, die, κροσσός, γαλλ. Tresse, ἐκ τοῦ ἀρχ. trassen,
σύρειν (ὅθεν Trasse, λεπτὸν σχοινίον) λατ. trahere.

Trester, die, στέμφυλα, (ὅρα Träger.)

treten, (ἀνὼμ. trat, getreten, ἐνεστ. du trittst, er tritt),
πατεῖν, βαίνειν, τρίβειν, ἀρχ. dretan, tretton, tridden,

ισλανδ. troda, ἀγγλ. to tread ἢ ἐκ τοῦ λατ. tero, trivi, tritum, ἢ ἐκ τοῦ traben.

treu, πιστός, ἐκ τοῦ trauen, ἀγαπᾶν.

Triangel, der ἐκ τοῦ λατ. triangulum, τρίγωνον.

Tribut, der, δασμὸς, ἐκ τοῦ λατ. tribuo, ui, utum.

Trichter, der, χώνη, ἐκ τοῦ ἀρχ. richan, ῥέειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. ruere, τρέχειν.

Trieb, der, ὁρμή, βλαστὸς, ἀγέλη, ἐκ τοῦ treiben.

triefen, (ἀνὼμ. troff, getroffen, ἡ μετοχὴ ἄχρηστος) ῥέειν, στάζειν, σταλάζειν, ἐκ τοῦ treffen.

triegen, (ἀνὼμ. trog, getrogen νῦν trügen) ἀπατᾶν, συμφ. μὲ τὸ ἀρχ. λατιν. trufare, ἰταλ. trufare, παράγ. ἐκ τοῦ regen, κινεῖν, κινεῖσθαι.

Trift, die, νομὴ, ἐκ τοῦ treiben, ὅρα Trieb.

Triller, der, τετέρισμα, — μίμησις ἤχου.

trinken, (ἀνὼμ. drank, getrunken) πίνειν, ἀρχ. trinchen, drigghan, ἀγγλ. to drink, ισλανδ. drecka, ἐκ τοῦ ἀρχ. trecken, λατ. trahere, σύρειν, ἀντὶ ziehen, ἐξ οὗ Zug, πόσις, κατάποσις, γαλλ. trait.

Tripel, der, εἶδος χρώματος, λατ. terra tripolitana, ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πολ. Τρίπολις.

trippeln, ἀστατεῖν, ἀστατῶς βαδίζειν, ἐκ τοῦ trappen.

Tripper ἢ Trüpper, der, γονόρροια, ἐκ τοῦ ἀρχ. druppen ἀντὶ triefen, στάζειν.

Tritt, der, βῆμα βάδισμα, ἐκ τοῦ treten, trittst, tritt.

Triumph, der, ἐκ τοῦ λατ. triumphus, θρίαμβος.

trocken, ξηρὸς, σκληρὸς, ψυχρὸς, — ἐκ τοῦ ἀρχ. drogen, συμφ. μὲ τὸ λατ. tergere, καὶ μὲ τρύγειν.

Troddel, die, κροστὸς, θύσανος, ἐκ τοῦ rütteln, τινάσσειν.

trödeln, παντοπωλεῖν, ὀκνεῖν. Πολλοὶ ἐτυμολόγοι παράγουσι τὸ trödeln ἐκ τοῦ ἀρχ. tragen, λατ. trahere, σύρειν.

Trog, der, σκάφη, πύελος, δεξαμενὴ, μάκτρα, ἀρχ. Troc,

- ισλανδ. Thro, ἀγγλ. Trough, ιταλ. truogo truogolo, σλαβ. trucky, ἐκ τοῦ λατ. trulla, ἀγγεῖον, σκεῦος, πλοῖον.
- trollen, ἔρβειν, ἀστατεῖν, κυλίειν, συμφ. μὲ θρύλλος, μὲ τὸ γαλλ. rouler, ἐκ τοῦ rollen.
- Trommel, die, τύμπανον, ἀρχ. Tamber, ὀνοματοποιία, δηλ. ἤχον.
- Trompete, die, σάλπιγξ, γαλλ. trompette, ἐκ τοῦ γαλλ. trompe, κέρας κυνηγῶν, προβοσκίς.
- Tropf, der, βλέννος, βλάξ, ἐκ τοῦ ἀρχ. throvian, πάσχειν, νυν trüben, θολοῦν.
- Tropfen, στάζειν, ἐκ τοῦ triefen.
- Trophee, Trophäe, ἢ Tropäe, die, ἀπὸ τρόπαιον.
- Tross, der, ὄχλος, σωρὸς (πραγμάτων ἢ ἀνθρώπων) σκευοφόρος. Ἐκ τοῦ gross, ἀγγλ. to thruss, γαλλ. trousser, μαζόνειν, σαρεύειν.
- Trost, der, παρηγορία, ἐκ τοῦ ἀρχ. Drost, Troost, Tröst, θρασὺς θαρρεῖν, ἐξ ὧν dreist.
- trösten, θαρρεῖν, παρηγορεῖν. Ἐκ τοῦ Trost.
- trotten, καλπάζειν. Ἐκ τοῦ treten.
- trotzen, αὐθαδιάζεσθαι, θρασύνεσθαι, ἐπιμένειν, ἀρχ. truizen. Ἐκ τοῦ Trost, παραβ. τὸ λατ. trux, atrox.
- trüben, θολοῦν, συγγ. τοῦ treiben, ἀρχ. truabpen καὶ ge-truoben, συμφ. μὲ θορυβεῖν, λατ. turbare.
- Truchsess, der, ἐδέατρος, τρίκλινος. Κατὰ τινὰς ἐκ τοῦ tragen (παρατ. trug) φέρειν, καὶ Essen, φαγὴ, συμφ. μὲ τὸ λατίν. dapifer· κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τοῦ ἀρχ. Drott ἢ Druht, κύριος, καὶ set ἢ sez, θέτειν, διατάττειν. Τὸ ἀρχ. Trockezees καὶ Drottsät=διοικητής.
- Trüffel, die, ὕδνον, ἄσχιον, ἀγγλ. Truff, Truffle, γαλλ. truffle· ἐκ τοῦ ἀρχ. drüffel, βότρυς (ὅρα Traube).
- Trug, der, ἀπάτη. Ἐκ τοῦ triegen.
- Truhe, die, κιβώτιον. Ἐκ τοῦ Trog.

- Tramm, das, τεμάχιον, ἐρείπιον, συμφ. με θρύμμα.
- Trumpf, der, εἰς τὰ χαρτοπαίγνια προσδιορισμένον χρώμα, ἀγγλ. trump, γαλλ. triomphe, συμφ. με τὸ λατ. triumphus ἐκ τοῦ ἀρχ. trumpfen (τὸ ὅποσον ἐκ τοῦ Tramm) τύπτειν, τέμνειν, κεντᾶν, ὅθεν καὶ stechen, εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον, παραβ. τὸ λατ. truncare.
- Trunk, der, πόσις. Ἐκ τοῦ trinken.
- Trunkenbold, der, μεθυστής. Ἐκ τοῦ trinken καὶ τοῦ ἀρχ. bold (ἀγγλ. bold) δυνατὰ (᾽ρα bald).
- Trupp, der, πλῆθος. Ἐκ τοῦ Trab, συμφ. με τὸ γαλλ. troupe, troupeau.
- Truthahn, der, κοῦρκος Ἐκ τοῦ trut (μίμ. φων.) καὶ Hahn.
- Tuch, das, ὀθόνη. Ἡ ἐκ τοῦ tegere, ἐξ οὗ toga, ἡ ἐκ τοῦ tunica.
- tüchtig, ἱκανός, ἄδρὸς, δυνατός. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Tucht, ῥώμη, ἀρετὴ, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ἀρχ. digen ἢ dihen, νῦν gedeihen, αὐξάνειν.
- Tücke, die, κακοήθεια. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tougen, ἀραβ. das-scha, κρυφά, λάθρα, ἑβραϊκ. tuk, τόκτον, ἀπάτη.
- Tugend, die, ἀρετὴ. Ἀπὸ taugen, (᾽ρα tüchtig).
- Tulpe, die, λαλὲς (ἄνθος). Ἐκ τοῦ τουρκικοῦ tulban (᾽ρα Turban).
- Tummel, der, ζάλη, κραιπάλη. Ἐκ τοῦ Taumel.
- tummeln, σπεύδειν. Ἀρχ. tumen, tumben συμφ. με τὸ γαλλ. tomber, λατ. tumultuare.
- tünchen, βάφειν. Ἐκ τοῦ λατ. tingere (παραβ. tunken).
- tunken, ἀντὶ tauchen, ἐμβάπτειν.
- Tüpfel, der, στίγμα, tupfen, στιγματίζειν συμφ. με τύπτειν.
- Turban, der, τιάρα. Ἐκ τοῦ περσ. dylbent.
- Türk, ἡ Türke, der, τουρκος. Ἐκ τοῦ τῶν ἀνατολ. γλ. tor, tyr, ὄρος, μέγας, δυνατός.

Türkiss, der, κάλαϊς (πολιτ. λίθος). Ἐκ τοῦ ἰταλ. *turchesa*, τουρκικός.

turnen, ἀσκεῖν τὸ σῶμα, **Turnir ἢ Turnen, das**, κατὰ τὸ γαλλ. *tourner*. Ἐκ τοῦ λατ. *tornare*.

Turteltaube, die, τρυγών. Ἐκ τοῦ γαλλ. *turtur* καὶ *Taube*, περιστέρα.

Tusche, die, χρώμα μέλαν (Ἰνδικ.). Ἐκ τοῦ γαλλ. *tucher* ἀντὶ *laver*.

Tyrran, der, τύραννος, ὅρα *Türke*.

U.

übel, κακός, φαῦλος, πονηρός. Ἀρχαιοτ. λέξ. ἥς ἡ ρίζα *uh*, *yf*, *ib*, εὐρίσκ. εἰς τὰς ἀρχ. γλ. οἶον *Iblis*, τῶν Μαλαβάρων=ἀλάστωρ.

üben, ἀσκεῖν. Ἀρχ. *uoben*, *uoberen*, συγγ. μὲ τὸ λατίν. *operari*.

über, συμφ. μὲ ὑπέρ, λατ. *super*, γαλλ. *sur*, περσ. *aber* (ἐπιτρέπει 313 συνθέσεις).

überhand, ἀντὶ *oberhand* (μὲ *nehmen*) ὑπερβάλλειν, συνθ. ἔκ τοῦ *ober*=*über*, καὶ *Hand*, χεῖρ.

üblich, νόμιμος, συνήθης. Ἐκ τοῦ *üben*.

übrig, ἐπίλοιπος. Ἐκ τοῦ *über*.

Ufer, das, ὄχθη, ἀκτὴ, ἀρχ. *anfar*, *ofer*, ἔκ τοῦ *auf*, ἐπὶ, ἄνω, μὲ τὴν καταληξ. οὐσιαστ. *er*, καθὼς ἀκτὴ, ἔκ τοῦ *ak*=ὕψηλός, καὶ τὴν καταξ. *τη*.

Uhr, die, ὥρολόγιον. Ἀρχ. *hure*, γαλλ. *heure*, ἔκ τοῦ λατ. *hora*.

Uhu, der, βίας, ὄνομα ἔκ τῆς φωνῆς τοῦ πτηνοῦ.

Ulme, die, πελέα, ἀγγλ. *Elm*, ἰταλ. *olmo*, γαλλ. *orme*, λατ. *ulmus*, ἔκ τοῦ *ulna*, μῆκος, μέτρον.

um, (ἐπίρρ.) περί, ἀμφί, παρὰ, μετὰ, διὰ, ἐπὶ, (σύνδεσμος) ἵνα, ὅπως· ἀρχ. umbi, συμφ. με ἀμφί, λατ. amb (με τὰ ῥήμ. bringen, geschehen, kommen καὶ thun, σημ. um στέρησιν).

Umbra, die ἡ Umber, der, εἶδος χρώματος. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς χωρ. Ὀμβρία ἐν Ἰταλίᾳ.

umsonst, δωρεάν, ἀμισθεῖ. Ἀρχ. ohnsonst, ἐκ τοῦ ἀρχ. sone καὶ sauns, ἀμοιβή, καὶ τοῦ στερητ. um (un), παραβ. τὸ γαλλ. sans, ἰταλ. senza, λατ. sine.

un=στερητ. a (ὄρα σελ. 109 ἄ μερ.). Εἰς συνθ. τινὰς δηλ. τὸ δυσάρεστον, ἐναντίον, οἶον Unthat, ἔργον ἀνόσιον Unfall, συμφορά.

Unbilde, die ἡ Unbill, ἀδίκημα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Bill, ὄρα billig.

und, καὶ, ἀρχ. endi, enti, edo, συμφ. με ἔτι, λατ. et.

Unfall, der, συμφορά. Ἐκ τοῦ fallen, πίπτειν, (ὄρα un).

Unflath, der, ῥύπος, σκώρ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Flate, κόσμημα, καθαριότης, ἀγγλοσαξ. whliete (ὄρα Flitter).

Unfug, der, ἀταξία, ἀδικία. Ἀπὸ fügen.

ungefähr, σχεδόν, περίπου, Ungefähr, das, τὸ ἀπροσδόκητον, τύχη. Ἐκ τοῦ ἀρχ. gefähr, ὁρατός, ἀντὶ gewahr, (νῦν μετὰ τοῦ werden, παρατηρεῖν).

Ungebühr, die, ἀπρέπεια. Ἐκ τοῦ gebaren.

ungeheuer, ὑπερφύης, τερατώδης. Ἐκ τοῦ heuer, ἀρχ. συνήθης.

ungemach, κακὸν, ὄρα gemach.

ungeschlacht, τραχύς, ἄγριος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. geschlacht, νῦν Geschlecht, γένος, εἶδος.

Ungethüm, das, τέρας=ungestüm.

ungestüm, σφοδρὸς, παραχώδης. Ἀπὸ τὸ ἀρχ. stimma, Stym, θορυβεῖν, μαίνεσθαι, παραβ. Stimme, φωνή.

Ungewitter, ή Gewitter, das, χειμών, κακοκαιρία. Από Wetter.

Ungeziefer, das, ζούφια. Έκ τοῦ ἀρχ. (ἔτι ἐν βαυαρία εὐχρηστ.) Ziefer, ἀντί Zäfer καὶ Käfer, κάνθρος.

Unglimpf, der, ἀνεπισικία, ὅρα Glimpf.

Unke, die, εἶδος ὄφεως, συμφ. μετὰ τὸ λατ. anguis, ἔχιδνα.

Unkosten=Kosten, έξοδα. Από kosten, ἀξίζειν.

unpass, νῦν unpässlich, ἀβέωστος, συμφ. μετὰ πάσχειν, λατ. patior.

Unrath, der, πράγματα ἀχρήστα, κόπρος, ὅρα Rath.

uns, ἡμῖν, ἡμᾶς, ἀρχ. καὶ ἡμεῖς, ὀλλανδ. ons, ἀγγλ. us, συμφ. μετὰ τὸ λατ. nos, unser, noster.

Unschlitt, das, στέαρ. Αρχ. ungel, ἐξ οὗ διαλέκτ. Insil,

Insel, Inschlicht, συμφ. μετὰ τὸ λατ. ungere.

unstät=ἄστατος, ὅρα Stätte.

unten, κάτω, ἀρχ. unt=τὸ λατ. inf (infra), int (inter).

unter, ὑπό. Από unten.

Unterpfand, das,=Pfand, ἐνέχυρον.

Unterthan, der, ὑπήκοος. Έκ τοῦ ἀρχ. νῦν ἀχρήστου unterthan, (thun=δίδειν) συμφ. μετὰ τὸ λατ. subditus.

üppig, τρυφερός, ἄσωτος. Κατὰ τοὺς πλείστ. ἐτυμολ. ἐκ τῆς προθ. auf, ἐπὶ, ἀρχ. up, παρὰβ. über, oben.

ur, ἀρχ. συλλ.=ἦρ, ἀρχή, διαλεκτ. ar, er, ir, or.

urbar, γεωργήσιμος. Έκ τοῦ ur=er, καὶ bar, ἀπὸ τοῦ ἀρχ. bāren, φέρειν. Παράβ. τὸ λατ. urbarium, κατάς. κτημάτων.

Urin, der, οὖρος. Έκ τοῦ λατ. urina.

Urkunde, die, δίπλωμα, μαρτύριον. Έκ τοῦ ἀρχ. kunden νῦν kennen, bekennen, ὁμολογεῖν.

Urlaub, der, ἄδεια, ἀντί Erlaub, νῦν Erlaubniss.

Urne, die, ἀμφορεύς. Έκ τοῦ λατ. urna.

Urtheil, das, κρίσις, ἀπόφασις (δικαστ.). Έκ τοῦ ertheilen.

V.

Vagabunde, der, πλάνος, πλάνης, ἐκ τοῦ λατ. *vagare*, περιφέρεσθαι.

Vasall, der, ὑποτελής, ἐκ τοῦ λατ. *vassus*, *vasallus*.

Vase, die, ἀμφορεύς, γαλλ. *vase*, ἐκ τοῦ λατ. *vas*.

Vader, der, πατήρ, λατ. *pater*, περσ. *pader*. Τὰ ἀρχ. *föda*, *föden*=τρέφειν, γεννᾶν.

Veilchen, das, (ἡ *Viola*, die,) ἴον, ἐκ τοῦ λατ. *viola*.

verblüfft, ἐκπληκτος, ἐκ τοῦ ἀρχ. *bleffen*,=πλήττειν.

Verdacht, der, ὑποψία ὅρα denken.

verdammen, καταρᾶσθαι, καταδικάζειν, λατ. *damnare*, *condemnare*, γαλλ. *condamner*, τὰ ἀρχ. *doam*, *duom*, σμ. τὸ ὑψηλὸν, ἐξουσίαν, δικαστήριον, παραβ. τὸ λατ. *dominus*, θέμις.

verderben, (ἀνωμ. *verdarb*, *verdorben*,) διαφθείρειν· ἐκ τοῦ ἀρχ. *daron* (βλάπτειν), συμφ. μὲ τὸ λατ. *per-dere* *perire*.

verdorren, ξηραίνεσθαι, ἀπὸ *dürre*.

verdriessen, (ἀνώμ. *verdross*, *verdrossen*,) κακοφαίνεσθαι, λυπεῖν, ἐκ τοῦ ἀρχ. *tryta*, *irdriezen*.

Verdruss, der, λύπη, ἀγανάκτησις, ἐκ τοῦ *verdriessen*.

vergessen, (ἀνώμ. *vergass*, *vergessen*,) ἀρχ. *förgöta*, ἐκ τοῦ ἰσλανδ. *gata*, ἡ ἀγγλοσαξ. *gylan*, ἀναμνησκειν,

vergeuden, κατασπαθᾶν, ἐκ τοῦ νῦν ἀχρήστου, *geuden*, ζῆν φαιδρῶς, δαπανᾶν. Κατὰ τινας ἀπὸ τὸ λατ. *gaudere*.

vergnügen, τέρπειν, εὐφραίνειν, ἐκ τοῦ *genug*.

verletzen, τραυματίζειν, παραβαίνειν, βλάπτειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. *lesen*, *lesten*, συμφ. μὲ τὸ λατ. *laedere*.

verleumden, συκοφαντεῖν, κακολογεῖν, συγγ. τοῦ λατ. *calumniari*, (ὄρα *Leumund*.)

verlieren, (ἀνωμ. *verlor*, *verloren*,) χάνειν, ἀποβάλλειν,

ἐκ τοῦ ἀρχ. *lieren* καὶ *liesen*, ἐξ οὗ νῦν *los*, ἀνευ, *Verlust*, ἀπώλεια.

Verlust, der, ἀπώλεια, ὅρα *verlieren*.

Vermächtniss, die, διαθήκη, ἀπὸ *machen*.

vermählen, νυμφεύειν, ὑπανδρεύειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. *mahlen*, ὅρα *Gemahl*.

Vernunft, die, λογικὸν ἐκ τοῦ *vernehmen*, ὅρα *nehmen*.

verrecken, ἀποθνήσκειν, (ζῶα), παραγ. τοῦ *strecken*, ἐκτείνειν.

verrucht, ἀνόσιος, ἀσεβής, (ὅρα *ruchlos*.)

Vers, der, στίχος ἐκ τοῦ λατ. *versus*.

verschieden, διάφορος, ἐκ τοῦ *scheiden*.

verschmitzt, πανούργος, πολύτροπος, ἐκ τοῦ ἀρχ. *schmeiden*, νῦν *schmiegen*, κάμπτεσθαι, κατακύπτειν, ὅθεν *geschmeidig*, εὐκαμπτος.

verschwenden, σπαταλᾶν, ἐκ τοῦ *verschwinden*, ἀφανίζεσθαι, (ὅρα *schwinden*.)

versehren, βλάπτειν, πληγόνειν, ὅρα *zehren*.

versöhnen,πραῦνειν, συνδιαλλάττειν, ὅρα *Sohn*.

Verstand, der, νοῦς, σύνεσις, ἀπὸ τὸ ἀνωμ. *verstehen*, *verstand*, *verstanden*, ἐννοεῖν, ἐπίσταμαι, (ὅρα *stehen*.)

versöhnen, συνδιαλλάττειν, ὅρα *versöhnen*.

vertheidigen, ἀπολογεῖσθαι, συνηγορεῖν, ἀμύνεσθαι ἐκ τοῦ ἀρχ. *Theidung* ἢ *Theiding*, ἀντὶ *Tagding*, ὑπόθεσις τῆς ἡμέρας, (ὅρα *Ding*, δικαστήριον.)

verwandt, συγγενής ἐκ τοῦ ἀρχ. *wine*, φίλος, *winen*, ἀγαπᾶν, ὅθεν *verwint*, συγγενής, σουϊδ. *vinatta*, συγγένεια, φιλία· συμφ. μὲ τὸ λατ. *affinis*, *affinitas*.

verwegen, τολμηρὸς, ῥισκοκίνδυνος, ἐκ τοῦ *wagen*.

verwesen, σήπεσθαι, ἐκ τοῦ *Wesen*, ὅν (ἐκ τῆς μετοχῆς τοῦ ῥήμ. *sein*, *gewesen*.) καὶ *ver* ὑπὸ σημ. καταστοφής.

verwesen, διαχειρίζειν, ἐπιτοπεύειν, ἐκ τοῦ *Wesen*, ἀντὶ

- sein, εἶναι, καὶ ver, ἀντὶ vor πρὸς, συμφ. μὲ τὸ λατ. prae-esse.
- verwiechen, νεωστὶ, ἀπὸ weichen, ὑποχωρεῖν.
- Verzicht, der, ἀφέσις, παραίτησις, ἐκ τοῦ verzeihen, συγ-χωρεῖν.
- Vesper, die, ἑσπερινὸς, V—brod, τὸ δειλινόν, ἐκ τοῦ λατ. vespera.
- Vettel, die, διαλεκ. Fiddel, γραῦς, γραΐδιον, συμφ. μὲ τὸ λατ. vetula, παραγ. ἐκ τοῦ χυδ. Fidel, ἐκ τοῦ λατ. fides (is) χορδὴ, τόξον βιολίου, fideln, κινεῖσθαι αἰσχυρῶ τῷ τρόπῳ.
- Vetter, der, ἀνεψιὸς, συγγενής. Κατὰ τινὰς ἀπὸ Vater, πα-τὴρ, κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τοῦ ἀρχ. wilban, vetten, ἐνόνειν.
- vexiren, ἐνοχλεῖν, ἐμπαίζειν, ἐπισκώπτειν, ἐκ τοῦ λατ. vexare.
- Vieh, das, κτήνη. Ἡ πρώτη καὶ ἀρχαιοτάτη ἰδέα τοῦ ὀνόμ. Vieh εἶναι ἡ ζῶη, καθὼς εἰς τὸ λατ. animal, (anima) καὶ τὸ ζῶον (ζωή) παραγ. κατὰ τοὺς πλείστ. ἑτυμολ. ἀπὸ τὸ λατ. vivere.
- viel, πολὺς, ἀρχ. fil, veel, fiol (ὄρα voll) συμφ. μὲ πολὺς.
- vier, τέσσαρα, ἐκ τῶν ἀνατολ. γλ. εἰς τοὺς σαλικ. νόμους, fitter, εἰς τὴν ταρταρ. fidar, ἀγγλ. four.
- Viole, Violine, die, τετράχορδον βιολί, γαλλ. viole, ἰταλ. viola, ἐκ τοῦ λατ. fides, χορδὴ, (ὄρα Vettel,) Viole, die, ὄνομα φιαλίων, ἀπὸ τὸ σχῆμα τοῦ ὀργάνου. Viole, die, ἶον, ἐκ τοῦ λατ. viola.
- Viper, die, ἔχιδνα, ἐκ τοῦ λατ. vipera, ἀντὶ vivipara, δηλ. vivus καὶ pario.
- Visier, das, στόμα, θώραξ περικεφαλαίας, διόπτρον πυροβ. ἀπὸ τὸ γαλλ. visiere, ἐκ τοῦ λατ. videre, visus.
- Visite, die, ἐπίσκεψις, γαλλ. visite, ἐκ τοῦ λατ. visitare.
- Yitriol, das, χαλκίτις, ἐκ τοῦ λατ. vitriolum, vitrum.

Vlies, ἡ Fliess, das, χρυσοῦν δέρας, ἐκ τοῦ λατ. vellus, ἀγγλ. Fleece, ὀλλανδ. vlies, τὰ πάλαι ἐσῆμ. ἔρειον.

Vocal, der, φωνῆεν, ἐκ τοῦ λατ. vocalis.

Vogel, der, πτηνόν· ἡ ῥίζα vog, ἀνήκει εἰς τὸ weg, ὀνομα-
δοματοποιῶν, δηλ. ταχυτάτην κίνησιν, καθὼς Geflügel,
εἰς τὸ fliegen, πετᾶν.

Vogt, der, προστάτης, δικαστής, ἄρμοστής, ἐκ τοῦ λατιν.
vocatus, ὅρα Advocat.

Volk, das, λαὸς, συμφ. μὲ τὸ λατ. vulgus, λαὸς, μὲ Pulk,
σωρὸς, τῆς ταρταρ. γλ. παραγ. κατὰ τοὺς πλείστ. ἐτυμολ.
ἐκ τοῦ folgen, ἀκολουθεῖν, (ὅρα Flocke καὶ Wolke.)

voll, πλήρης, γεμάτος, τέλειος, συμφ. μὲ πολὺς, βύλλος, ἐκ
τοῦ viel.

vollends, παντελῶς, ἐκ τοῦ voll καὶ Ende, τέλος.

Völlerey, die, ἀσωτία, ἐκ τοῦ voll.

völlig,=vollends.

vollkommen, τέλειος, μετοχὴ τοῦ ἀρχ. ῥήμ. vollocamen,
volloquinan, φθάνειν, συμφ. μὲ λατ. pervenire, (ὅρα
kommen.)

Vollmacht, die, πληρεξουσία, ἀντὶ volle Macht, πλήρης
δύναμις.

vollständig=vollkommen, ἀπὸ voll καὶ stehen.

vollstrecken, ἐκτελεῖν, ἐκ τοῦ voll καὶ τοῦ ἀρχ. treken
λατ. trahere, γερμ. ziehen, ὅθεν, vollstrecken=voll-
ziehen.

vollziehen, ἐκτελεῖν, ὅρα vollstrecken.

Vollzug, der, ἐκτέλεσις, ἀπὸ voll καὶ ziehen.

von, ἀπὸ, ἐκ, περὶ, ἀρχ. fona, vone, (ὀλλανδ. van) προθ.
μόνον πρὸ ὀνομάτων, καὶ ab, συμφ. μὲ τὸ λατ. ab, ἀπὸ,
μόνον εἰς συνθέσεις εὐχρηστος.

vonnöthen, ἀνάγκη εἶναι, ἀνάγκην ἔχειν· συνθ. ἐκ τῆς προθ.
von, μὲ τὴν δοτ. πληθ. τοῦ Noth, ἀνάγκη.

vor, πρὸ, ἀπό. Ἐκ τοῦ von, συγγ. τοῦ für.

voran, πρῶτος, ἔμπροσθεν. Ἐκ τοῦ vor, καὶ an.

voraus, ἀντὶ zuvor καὶ voran, ἔμπροσθεν· ἐνίοτε ὡς ὄνομα μὲ τὰς προθ. im ἢ zum ἐν χρήσει = πρὸ εἰς συνθ. οἷον προπληρόνω.

vorbei=παρὰ, μόνον εἰς συνθ. εὐχρηστον· οἷον vorbeifahren, παρελαύνειν, vorbei (χουδ. verbei) ἀντὶ vorüber =πέρας· οἷον das Jahr ist vorbei, τὸ ἔτος ἐπέρασε.

vordem, πάλαι, κάλ. vor dem, ἔλλειπ. (οἷον Zeitpunkt, χρόνος).

vorder, ἐμπρόσθιος (τόπος). Ἀρχ. fordroron, ἄνευ συγκριτ. βαθμοῦ, ὑπερθετ. vorderste, εὐχρηστον εἰς πολ. συνθ. ἀντὶ ἐπιθέτου, οἷον Vorderfuss ἀντὶ vordere Fuss, ποῦς ἐμπρόσθιος.

vorerst, κάλ. zuvörderst, πρῶτον· συγκοπὴ ἀντὶ für das erste, κατὰ πρῶτον.

vorig, πρότερος (χρον.). Ἐκ τοῦ vor, ὅρα vorder.

vorkehren, προπαρασκευάζειν· kehren ἀντὶ wenden, στρέφειν (ὅρα kehren).

Vormund, der, ἐπίτροπος. Σύνθ. Ἐκ τοῦ vor ἀντὶ für, ὑπὲρ, διὰ, ἀντὶ, καὶ Mund, (νῦν στόμα), ἀρχ. προστασία· munden, προστατεύειν καὶ δμιλεῖν, ἀρχ. λατ. mundius ἀντὶ tutor, προστάτης, mundium, προστασία.

vorn, ἔμπροσθεν, συγκοπὴ ἔκ τοῦ voran, ἀπὸ vor.

vornehm, εὐγενής, ἔντιμος. Ἐκ τοῦ vor καὶ nehmen, ἐσχημ. κατὰ τὸ λατ. praecipuus ἔκ τοῦ prae καὶ cipio.

vorschiessen, προκαταβάλλειν, (χρημ. μεγαλ. ποσόν· διὰ μικρὸν ποσὸν λεγ. leihen). Ἐκ τοῦ schiessen.

vorschnell, προπετὴς, παράκαιρος. Συγκοπὴ ἔλλειπ. ἀντὶ vor der Zeit schnell.

Vorschub, der, βοήθεια, συνδρομή. Ἐκ τοῦ vor καὶ schieben, ὠθεῖν, σπρόχνειν.

Vorschuss, der, προκαταβολή. Ἐκ τοῦ vorschiesen, ὄρα
schiessen.

Vorsehung, die, Vorsicht, θεία πρόνοια. Ἐκ τοῦ vorf και
sehen (συνήθ. με τὸ ἐπίθ. göttliche, θεῖος).

Vorsicht, die, πρόβλεψις, προφύλαξις. Ἐκ τοῦ vorf και
sehen.

vorstrecken, προβάλλειν, προτείνειν (ἐνίοτε ἀφορ. χρήματα
ἀντὶ vorschiesen), ὄρα strecken.

Vortheil, der, ὠφέλεια, συμφέρον, ἐπιτηδειότης. Συγκοπή
ἐλλειπτ. ἀντὶ ein Theil vor den andern, μέρος πρὸ τῶν
ἄλλων, ἀρχ. ἐσῆμ. κληρονομία' ἐκ τῆς σημασ. ἐπιτήδειος
ἐσχημ. τὸ ῥῆμα bevortheilen, πλεονέκτειν, ἀδικεῖν, ἀ-
πατᾶν.

Vortrab, der, προπορεία (στρατ.). Ἀπὸ traben ἢ Truppe
νῦν καλ. Vortruppen ἢ τὸ γαλλ. Avant—garde.

vortrefflich, ἀριστος, ἐξαίρετος=trefflich (ὄρα treffen).

vorüber, ἀντὶ vorbei.

Vorurtheil, das, πρόληψις. Ἐκ τοῦ vorf και urtheilen. Συγ-
κοπή ἐλλειπ. καθὼς vorschnell, Vortheil.

vorwärts, πρόσω. Σύνθ. ἐκ τοῦ vorf και wärts, τόπος (ὄρα
wärts) εὐχρηστ. ὡς ἐπιφώνημα, και ὡς ἐπίρρ. προσδιορ.
ῥήματα δηλ. κίνησιν.

Vorwitz, der, περιεργία, ἀκαιρία, προπέτεια. Συγκοπή ἐλ-
λειπτ.=Witz vor der Zeit, ὄρα vorschnell, Vortheil,
Vorurtheil.

Vorwurf, der, ὄνειδος, ἔλεγχος, μέμψις. Ἐκ τοῦ vorf και
werfen, ῥίπτειν, καθὼς Zukunft, ἐκ τοῦ kommen.

Vorzug, der, προτίμησις, προτίμημα, ἐκ τοῦ vorf και ziehen,
(ὄρα Vorwurf.)

vo tiren, ψηφοφορεῖν, ἐκ τοῦ λατ. votum, vox.

Vulkan, der, ἡφαίστειον, ὄρος, ἐκ τοῦ λατ.

.....

W.

Waage, die, σταστήρ, ὄρα **Wage.**

Waare, die, ὦνια, πρᾶγμα, ἀγγλ. *ware*, ἰσλανδ. *wara*,
πιθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. (νῦν εἰσέτι εἰς τὴν ἰσλανδ. γλ. εὐχρήστ.)
werja, πωλεῖν, σωλεῖν.

Wabe, die, κηρίον, μελικήριον. Συμφ. μὲ τὸ λατ. *favus*,
ἰταλ. *favo*, παραγ. ἐκ τοῦ *weben*, ἀρχ. σημ. ἐργάζεσθαι,
νῦν ὑφαίνειν.

wach, ἐγρήγορος, ὁμοῦ μὲ τὰ παραγ. ἐκ τοῦ *wegen*, *bewe-*
gen· οἷον *wächeln*, *fackeln*, *wecken*, *wachen* (ὄρα *weg*).

Wachholder, der, ἄκρευθος, (δένδρον, θάμνος· ὄρα *Kram-*
metsbaum). Σύνθ. ἐκ τοῦ *wach*, (ἀρχ. ζωνρός· τὰ φύλλα
τοῦ θάμνου εἶναι πάντοτε πράσινα) καὶ *holder*, σύνθ. ἐκ
τοῦ *hohl*, κοῖλος, καὶ τοῦ ἀρχ. *dre*, *dru*, ἀγγλ. *tree*,
δένδρον.

Wachs, der, καρπία, νῦν μόνον εὐχρηστον εἰς *Misswachs*,
ἀκαρπία, καὶ *Zuwachs*, ἐπαύξεις, ἀπὸ *wachsen*, αὐ-
ξάνεσθαι.

Wachs, das, κηρός· ἀρχ. *vuahs*, ἀγγλοσουῆδ. *wax*, ἐκ τοῦ
σλαβ. *wosk*, (τὰ σλαβ. ἔθνη ἤσχολ. πρῶτα μὲ τὴν με-
λιττουργίαν).

wachsen, αὐξάνεσθαι, φύεσθαι, βλαστάνειν. Ἀρχ. *uuahsan*,
ἀγγλοσαξ. *weaxan*, ἰσλανδ. *waxa*, συμφ. μὲ αὐξεῖν, αὐ-
ξάνειν, μὲ τὸ λατ. *auxi*, (*augeri*) παραγ. ἐκ τοῦ *wach*.

Wachsthum, der, ἐπαύξεις, ὄρα **Wachs, der.**

Wachtel, die, ὄρτυξ, (πτηνόν). Κατὰ τινες ἐκ τοῦ *wach*,
(τὸ πτηνόν ἄδει καὶ τὴν νύκτα) κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ τὴν
φωνήν.

Wächter, der, φύλαξ. Ἀπὸ *wachen* (*wach*).

wächeln, ἀστατεῖν συμφ. μὲ τὸ λατ. *vacillare*, ἀγγλ. *to*
wag· ἀπὸ *wegen*, *bewegen*.

wacker, καρτερός, ανδρικός, πάνν· ἀπὸ wach.

Wade, die, κνήμη (τὸ ψαχνίον). Ἐκ τοῦ ἀρχ. (νῦν σουτδ.)

Vade, κνήμη καὶ πᾶν σαρκῶδες μέρος τοῦ σώματος, πα-
ραβ. waten.

Waffe, die, ὄπλον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Wapen (νῦν Wappen)

ἀσπίς, (μὲ εἰκόνας, ὅρα Schild) πᾶν ὄπλον.

waffnen, ὀπλίζειν, ὅρα Wapen.

Wage, die, στατήρ, (ἰσορροπία). Ἐκ τοῦ wach, (wegen,
bewegen).

Wagchals, der, ῥιψοκίνδυνος· συνθ. ἀπὸ wagen, κινδυ-
νεύειν, καὶ Hals, λαιμός.

Wagen, der, ἄμαξα. Ἐκ τοῦ wegen, bewegen, κινεῖσθαι,
καθὼς (Hesychius) ἄγαννα, ἐκ τοῦ ἄγειν, τὸ λατ. cur-
rus, ἐκ τοῦ currere.

wagen, τολμᾶν, κινδυνεύειν. Ἀπὸ wegen, bewegen, κινεῖ-
σθαι, ὅρα Wage, Wagen.

wägen, (ἀνώμ. wog, gewogen) ζυγιάζειν, ἀπὸ Wage.

Wahl, die, ἐκλογή. Ἀπὸ wählen.

wählen, ἐκλέγειν, ἀρχ. valjan, uuelan, σλαβ. woliti. Ἐκ
τοῦ wollen, θέλειν, τὸ ἀρχ. kiuuellan σημ. ἐκλέγειν,
niuuelan (u ἀντὶ v) μὴ θέλειν.

wahn, κενὸς, ἄνευ, μωρὸς, σφαλερὲς, νῦν μόνον εἰς σάνθ. εὐ-
χρηστον, οἷον wahnsinnig, παράφρων. Ἀρχαιοτάτη λέξις,
ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ wenig, ὀλίγος· συγγ. τοῦ ohne, un,
συμφ. μὲ τὸ λατ. vanus, ἀγγλ. to wane, ἀποστερεῖν,
want, στέρησις (ὅρα wenig).

Wahn, der, δόξα, φαντασία. Ἀπὸ wähen.

wähen, δοξάζειν, δοκεῖν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. wahren, ἀναφέρειν,
διηγέσθαι, συμφ. μὲ τὸ λατ. fari, λέγειν, vates, προ-
φήτης.

Wahnglaube, der, δόξα ψευδής. Σύνθ. ἐκ τοῦ wahn καὶ
Glaube, δόξα.

Wahnsinn, der, παραφροσύνη. Ἐκ τοῦ wahn καὶ Sinn, αἵσθημα, νοῦς.

Wahwitz, der, παραφροσύνη, ὅρα Wahnsinn, Witz=Sinn.

wahr, αἰσθητός, ὁρατός, νῦν gewahr. Ἐκ τοῦ (werden) πα-
ρατατ. ward, ὅρα wahren, (νῦν wahrnehmen) ὁρᾶν.

wahr, ἀληθής, μεταφορ. σημ. τοῦ wahr, αἰσθητός, ὁρατός,
συμφ. μὲ τὸ λατ. verus.

wahren, τηρεῖν, φυλάττειν. Ἐκ τοῦ wahr, ὁρατός.

währen, διαρκεῖν. Ἀρχ. uueren, ἰσλανδ. vera, συγγ. μὲ
war, παρατατ. τοῦ ῥήμ. seyn (νῦν sein).

während, ἐν ᾧ. Ἐκ τοῦ währen, διαρκεῖν.

wahrnehmen, αἰσθάνεσθαι, ὁρᾶν, ὅρα wahr.

Währung, die, ἀξία νομισμάτων. Ἐκ τοῦ ἀρχ. werden,
ἐκτιμᾶν, ὅρα Wardein.

Währwolf, der, λυκάνθρωπος (εἰς ἄνθρωπον μεταμορφωθείς
λύκος, κατὰ δεισιδαιμονίαν). Σύνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. War, λατ.
vir, ἀνὴρ καὶ Wolf, λύκος.

Waibel, ὅρα Webel.

Waid, der, ἱσάτις (φυτόν). Ἐκ τοῦ ἀρχ. γαλλ. guastum,
νῦν guede (Plinius glastum) ἀγγλ. woad.

Waidwerk, ὅρα Weidwerk.

Waise, der καὶ die, ὁρφανός. Συγγ. τοῦ λατ. viduus, στε-
ρούμενος.

Waizen, ὅρα Weizen.

Wald, der, δάσος. Ἀρχ. vuald, Wold, ἀγγλ. Wood, Wed,
δάσος καὶ δένδρον (ὅρα Krammetsbaum).

Waldenser, die, αἱρεσις θρησκευτ. Ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ δι-
δασκάλου τῆς Waldus (1170).

walzen, κυλινδεῖν. Ὀνοματοποιία, δηλ. κίνησιν ἐν κύκλῳ (ὅρα
walzen.)

Walke, die, κναφεῖον. Ἐκ τοῦ walgen.

walken, κναφεύειν. Ἐκ τοῦ walgen.

Wall, der, πρόχωμα, περιτείχισμα. Συμφ. μὲ τὸ λατ. val-lum, ἀγγλ. wall, τοῖχος, τεῖχος.

Wallach, der, Βλάχος, ἐκτομίας ἵππος. Οἱ ἀρχ. equus hunnicus, ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς χώρας Βλαχίας, εἰς τὴν ὁποίαν πρῶτον ἐξησκήτο ἡ τέχνη τοῦ εὐνουχίζειν.

Wallachei, die, Βλαχία. Ἐκ τοῦ λατ. Wallachia, παραβ. τὸ ἀρχ. wall, ὅρα wallen.

wallen, βλύειν, βλύζειν, πορεύεσθαι. Ἀρχ. vealian, ἐξ οὗ τὸ γαλλ. aller. Ὀνοματοποιία, δηλ. κίνησιν καὶ ἔχον· τὸ ἀρχ. wal ἢ wall σημ. καὶ ξένος.

Wallfahrt, die, ὁδοιπορία διὰ προσκύνησιν. Ἐκ τοῦ wallen καὶ fahren, πορεύεσθαι (ταυτολογία).

Wallfisch, der, κῆτος. Σύνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. val, bal, μέγας (συμφ. μὲ φάλαινα) καὶ Fisch, ἰχθύς.

Wallnuss, die, κάρυον, (βασιλικόν,) συνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. val, bal, μέγας, καὶ Nuss, κάρυον.

Wallrath, der, σπέρμα τοῦ κήτους. Σύνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. val, bal, μέγας καὶ rath (ἀρχ. rhit) σπέρμα· ἀντὶ Wallfisch-rath, (ὅρα Wallfisch).

Wallross, das, ἵππος θαλάσσιος. Συνθ. ἐκ τοῦ wall, τεῖχος, ὄχθη, καὶ Ross, ἵππος.

wälsch, ξένος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. wal ἢ wall, ὅρα wallen, ἢ λέ-ξιν wall εὐρίσκεται εἰς τὰ ὀνόματα Wallis, Wallachei.

Wälschland, das, Ἰταλία. Σύνθ. ἐκ τοῦ wälsch, ξένος καὶ Land, χώρα.

walten, κρατεῖν, διοικεῖν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ualtan, συγγ. wol-len (ὅρα wählen) σουῖδ. valta, σλαβ. waldyti καὶ wla-dyti, διοικεῖν.

Walze, die, κύλινδρος, εἶδος χοροῦ, Walzer, der. Ἀπὸ walzen.

walzen, κυλέειν, χορεύειν. Ἐκ τοῦ walgen.

wälzen, κυλίειν, κυλινδεῖν. Ἐκ τοῦ walzen.

Wamme, die, (χυδ.) κοιλία, λαμυρίς, ἀντὶ Wampe.

Wamms, das, χιτῶνιον, λατ. bombasium, bombicina, ἔκ τοῦ bombyx, ἀναφέρ. συγγ. εἰς Wamme.

Wampe, die, κοιλία (χυδ.) ἀντὶ Bauch. Ἐκ τοῦ ἀρχ. uu-amba, κοιλία.

Wand, das, ἔνδυμα, ὕφασμα, νῦν μόνον εἰς σύνθ. Gewand, ἔνδυμα καὶ Leinwand, λινόν, εὐχρηστον. Τὸ ἀρχ. Watt ἢ Wad, σημ. ὕφασμα, ὅθεν uuattan (uu=w, wattan), ἐνδύεσθαι, συμφ. μὲ τὸ λατ. vestis καὶ pannus.

Wand, die, τοῖχος, ἀρχαία λέξεις, τῆς ὁποίας ἡ πηγὴ ἄγνωστος. Τινὲς παραγ. τὸ ὄνομα ἀπὸ winden ἢ wenden, (παρατατ. wand), πιθανῶς ἔκ τοῦ τῆς Γοτθικῆς γλ. vad-dus, πλευρά.

Wandel, der, καπηλεία, νῦν εὐχρηστον μόνον μὲ τὸ ὄνομα Handel, ἐμπόριον ὅσον Handel und Wandel. Ἐκ τοῦ wandeln, πορεύεσθαι.

Wandel, der, βίος, μὲ ἐπίθ. guter, übler, καλὸς, κακός. Ἐκ τοῦ wandeln.

wandeln, ἀνταλλάσσειν, (ὄρα Wandel, καπηλεία) μεταβάλλειν, (μόνον εἰς σύνθ. ver ἢ umwandeln) πορεύεσθαι (ὄρα Wandel, βίος). Συμφ. μὲ βαίνειν, καὶ Bahn, στάδιον (τῆς ζωῆς), ὄρα wandern.

Wanderer, der, ὁδοιπόρος, ὄρα wandern.

wandern, ὁδοιπορεῖν. Ἀγγλ. to wander, σουῖδ. vandra, σλαβ. wandrowati, παράγ. ὥς τὸ wandeln. Ἡ ῥίζα wand, ἄνευ w, εὐρισκ. εἰς τὸ σουῖδ. andra, ἰταλ. andare, βαδίζειν παραβ. τὸ λατ. vadere, γαλλ. aller.

Wange, die, παρειά. Ἀρχ. Uang, σουῖδ. Vang, ἰσλανδ. Vange, ἰταλ. guancia, συγγ. τοῦ Wand, τοῖχος, παραβ. Wade.

Wankelmuth, der, διψυχία, ἀστασία. Σύνθ. ἐκ τοῦ wan-
ken, ἀστατεῖν καὶ Muth, διάθεσις τῆς ψυχῆς.

wanken, ὀλισθαίνειν, ἀστατεῖν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. wanen, ἐκ
τοῦ wegen, bewegen (ὅρα schwanken).

wann, πότε; = wenn, καθὼς dann = denn, σχημαθ. ἐκ τοῦ
das καὶ was, διὰ τῶν ὁποίων κατὰ περίστασιν περιγράφονται.

Wanne, die, σκάφη, λουτήρ. ἀρχ. vanna, λατ. vannus
καὶ panna, ὅρα Pflanne.

wannen, πότεν· ἀρχ. ἐπὶ ῥῆμα ἀντὶ woher (für wo). Ἐκ
τοῦ wann.

Wanst, der, κοιλία (χυδ.) συγγ. τοῦ Wamme.

Wanze, die, κόρις· συγκοπή ἐκ τοῦ Wand, τοῖχος καὶ se
= laus (ὅρα Laus) φθεῖρ, ὅθεν ὀνομάζεται καὶ Wand-
laus, ἀγγλ. Wallouse.

Wapen καὶ Wappen, das, ἀσπίς (κεκοσμ. μὲ εἰκόνας) πᾶν
εἶδος ὅπλων. Ἐκ τοῦ τῆς Γοτθικῆς γλ. werna, ἀγγλ.
weapon.

wapnen ἢ wappnen (vũn waffnen, bewaffnen) ὀπλιζειν.
Ἐκ τοῦ Wapen.

Wardein, der, ἀργυρογνώμων, ὁ νομισματικός. Ἐκ τοῦ λατ.
guardianus, ἰταλ. guardiano, γαλλ. guardier, ὅθεν
ἐγγραφ. καὶ gardein. Τὸ ἀρχ. werden σημ. ἐκτιμᾶν, πα-
ραβ. bewahren.

warm, θερμός. Ἀρχαιοτάτη λέξις, συμφ. μὲ τὸ αἰωλ. φερμός,
(θερμός) τὸ ἀρχ. λατ. formus, περσ. karm.

Wärme, die, θερμότης, ὅρα warm.

warnen, νοθετεῖν, παραινεῖν, ἀποτρέπειν. Ἐκ τοῦ wahren.

Warte, die, σκοπή, φρούριον. Ἀπὸ warten, ὅρα wahren,
bewahren, ἀρχ. Uuarta, ἀρχ. λατ. guarda.

warten, ἀρχ. σημ. ὄρᾶν, σκοπεῖν, (ὅρα bewahren) μένειν,
περιμένειν, θεραπεύειν. Ἐκ τοῦ wahren, ὄρᾶν.

wärts, ἐπίβρῆμα τόπου, μόνον μὲ ῥήματα δηλ. κίνησιν, εὐ-
χρηστον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. (ἀγγλ.) ward, τόπος, συμφ. μὲ τὸ
λατ. versus.

warum, διὰ τί ; ἀντὶ um was ; (ὅρα σελ. 15, γ.).

Warze, die, ἀκροχορδῶν, θηλή. Ἀρχ. woarta, ἀγγλ. wart,
ὀλλανδ. weer, wier, ἐκ τοῦ λατ. verruca, γαλλ. verruë.
was, τί ; Ἐκ τοῦ das.

waschen, (ἀνώμ. wusch, gewaschen) λούειν, νίπτειν, πλύ-
νειν, μεταφ. ἀδολεσχεῖν, ἀραβ. washwascha, γογγύζειν,
waschwa, λόγος πολύπλοκος, ἀγγλ. to wash. Ὀνοματο-
ποιία, δηλ. κίνησιν, ἥχον, παραβ. Wasser.

Wasen, der, χλόη, ἀντὶ Rasen. Ἐκ τοῦ wachsen, αὐξάνειν
(ὅρα Gras).

Wasenmeister, der, ἀποδέρων, (νεκρά ζῶα) δῆμιος. Συνθ.
ἐκ τοῦ Wasen, χλόη, (δ ἀποδέρων κατοικεῖ συνήθως ἐκτός
τῆς πόλεως ἢ χωρίου) καὶ Meister.

Wasser, das, ὕδωρ. Ἀρχ. uazaz, Water (νῦν ἀγγλ.) σλαβ.
woda, σουῖδ. nat, γαλλ. eau, παράγ. ἀπὸ τὸ λατ. udus,
ἐκ τοῦ ὕδωρ (ὅρα Ach).

Wasserhose, die, ὄρα Hose.

Wassersucht, die, ὕδρωψ. Σύνθ. ἀπὸ Wasser καὶ Sucht
(ὅρα siech).

Wat, die, ἀντὶ Furt, διάβασις, λατ. vadum, ἰταλ. guado.
Ἀπὸ waten.

waten, νῦν waden, διαβαίνειν, λατ. vadere, ἀγγλ. to
wade, συμφ. μὲ βάδειν, βαδίζειν.

watscheln, σπάλλασθαι, ἀστατεῖν. Ἐκ τοῦ waten.

Watte, die, ὑπόστρωμα, (ἐξ ἐρίου) ἀγγλ. Wad, Wadding.
Ἐκ τοῦ ἀρχ. Wad, ὕφασμα (ὅρα Gewand, Leinwand).

Wau, der, εἶδος φυτοῦ ἐξ οὗ κατασκευάζεται χρώμα κί-
τρινον, λατ. reseda luteola, διαλέκτ. γερμ. Wied, ἀγγλ.

Weld, συγγ. τοῦ ὀνόμ. Waid.

Webel, der, ἀρχ. **Waihel** ἢ **Weibel**, κλήτηρ· νῦν μόνον εἰς τὸ σύνθ. ὄνομα **Feldwebel**, ἐπιτοχίας, εὐχρηστον. Ἀπὸ **weben**, ὑφαίνειν.

weben, (ἀνώμ. **wob**, **gewoben**, καὶ ὁμαλόν). Ὀνοματοποιῖα, δηλ. κίνησιν, παραβ. **leben**, λατ. **vivere**, βίειν.

Wechselbalg, der, τέκνον ὑποβολιμαῖον, (κατὰ τὴν δεισιδαιμονίαν τοῦ ὄχλου). Ἐκ τοῦ **wechseln**, ἀλλάζειν καὶ **Balg** (ὄρα **Balg**).

wechseln, μεταβάλλειν, ἀλλάζειν. Ἐκ τοῦ **weg** (**bewegen**) δηλ. κίνησιν, παραβ. τὸ λατ. **vicis**, **vicissitudo**.

Weck ἢ **Wecken, der**, ἄρτος, **Butterweck**, βούτυρον (ἐν εἴδει σφηνός) διαλέκτ. **ein Keil** (σφήν) **Brod**, **Butter**. Ἀναμφιβ. ἔκ τοῦ **weich**, ἀπαλός, **weichen**, ἐνδίδειν. Εἰς ἀρχ. λατ. συγγράμματα **Weck**=**euneus**, οἷον **uno cuneo**, **h, e, albo pane, modicisque cibariis in hebdomada sustentabatur**.

wecken, ἐγείρειν, ἐξυπνίζειν. Συγγ. τοῦ **wachen**, ἔκ τοῦ **wegen**, **bewegen**, κινεῖν.

Wedel, der, ῥιπίς, οὐρά. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **wahen**, κινεῖσθαι, νῦν **wehen**, πνέειν.

weder, (—noch) οὔτε—οὔτε. Πάλαι ἐσήμε. ἕτερος, ὅθεν **eintweder**, νῦν **einer von beiden**, ἕτερος, **keintweder**, νῦν **keiner von beiden**, οὐδέτερος. Ἐκ τοῦ **wieder**, ἀνά, πάλιν.

weg, (τὸ **e** βραχὺ) ἐπὶ ῥήμα, εἰς σύνθ.=ἀπὸ, παρὰ, ἔκ, ἀνά, ἐπιφώνημα=ἄπαγε. Ὀνοματοποιῖα, δηλ. ταχείαν κίνησιν.

Weg, der, ὁδός, (τὸ **e** μακρὸν) ὄρα **weg**.

Wegebreit, der, ὄρα **Wegerich**.

wegen, κινεῖν, κινεῖσθαι, νῦν ἐκτός χρήσεως, ἀντ' αὐτοῦ **bewegen**, ἀπὸ **weg**.

wegen, ἔνεκα, χάριν. Ἀπὸ **weg**.

Wegerich ἢ **Wegebreit, der**, ἀρνόγλωσσον, λογχίτης, πεν-

τάνευρον (φυτόν). Από Weg, ὁδός, καὶ τὴν κατάληξιν rich, δηλ. ἄρσεν. γένος.

Wegezehrung, die, ἢ Zehrgeld, ἐφόδιον (χρημάτων). Από Weg, ὁδός καὶ zehren, ἀναλίσκειν. (Εἷς τινὰ τῆς Γερμανίας μέρη, Wegezehrung=ἄγιον δεῖπνον τοῦ ἀσθενοῦς).

weh ἢ wehe! ἐπιφώνημα πόνου. Ἀρχ we, wai, λατ. vae, ἀγγλ. wo, woe, συμφ. με οὔαι! (εὐχρηστ. ὡς ἐπὶ ῥῆμα με thun).

Weh, das, ἄλγος, πόνος=weh, οὔαι!

wehen, πνέειν, ἀρχ. wahren, waien, κινεῖσθαι καὶ πνέειν, συμφ. με εἶναι, ἀήρ, λατ. ventus, σλαβ. vitr. Ὀνοματοποιῖα, δηλ. τὴν κίνησιν τοῦ ἀέρος.

Wehr, die, ἄμυνα, ὄπλον. Από wehren.

Wehr, das, καταράκτης. Από wehren.

wehren, κωλύειν, ἐμποδίζειν, ἀμύνεσθαι, ἀνθίστασθαι, συγγ. τοῦ wahren. Ἐκ τοῦ wehen, κινεῖσθαι.

Wehrwolf, der, ὄρα Wärfwolf.

Weib, das, γυνή, ἀρχ. Wib, Wip, ἀγγλ. Wife, σουτδ.

Vif. Ἀρχαιοτάτη λέξις, κατὰ τινας, ἀλλὰ ἐσφαλμένως, ἀπὸ weben, ὑφαίνειν, παραγ. μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀρχ. waibjan, δένειν, συζεύγειν, ἐξ οὗ τὸ ἀγγλ. Wife, ἢ σύζυγος, ἐν ἀντιθέσει τοῦ woman, γυνή ἐν γένει.

weich, ἀπαλός, μαλακός. Ἀρχαιοτάτη λέξ. ἀπαλός, ἀδύνατος, ὄρα schwach.

Weichbild, das, περικείμενα, περίχωμα (πόλεως) σύνθ. ἐκ τοῦ weich (ἀντὶ weihen) καθιερώειν καὶ Bild, εἰκὼν. Ἀπὸ τὸ ἔθιμον τοῦ σημειώνειν τὰ ὅρια τῆς πόλεως δι' ἀγίων εἰκόνων, σταυρῶν.

weichen, (ἀνὼμ. wich, gewichen) ἐνδίδειν, ὑποχωρεῖν, (ὁμαλ.) μαλακύνειν, βρέχεσθαι. Ἀπὸ weich.

Weichsel, die, κεράσιον ὀξὺ, βίσινον, ἰταλ. vischiola, σλαβ.

- Wissne, τουρκ. wischna. Φαίνεται ότι ἐλήφθη ἀπὸ τὸ ὄνομα τόπου τινος.
- Weichselzopf, der ἀχώρ (νόσος ἀνθρώπων καὶ ἵππων, ἰδίως ἐν τῇ Πολωνίᾳ), λατ. plica polonica, διαλεκτ. γερμ.
- Wichtelzopf. Ὄνομα συνθ. ἐκ τοῦ Wicht, δαίμων καὶ Zopf, πλεκτάνη.
- Weide, die, ἔντερα, νῦν ἐκτὸς χρήσεως, ἀντ' αὐτοῦ Eingeweide. Weide, die, τροφή, νομὴ, ὅρα weiden.
- Weide, die, ἰτέα ἀπὸ τὸ ἀρχ. withan, νῦν binden, δένειν, ὅθεν διαλεκτ. καὶ Wiede.
- Weide, die, κυνήγιον. Νῦν μόνον εἰς συνθ. εὐχρηστον, οἶον Weidemann, κυνηγός, Weidmesser, ἀγρευτικὴ μάχαιρα, Weidwerk, κυνήγιον (ὡς ἐπάγγελμα), ὅρα weiden.
- weiden, νέμεσθαι, νέμειν, μεταφορ. τέρπεσθαι, ἐκ τοῦ ἀρχ. fedan, fōdan, τρέφειν, ὅρα Futter.
- weidlich, ἱκανός, ἀδρός, ἀρχ. waihlich, ἄριστος, κράτιστος, ἐκ τοῦ ἔτι ἀρχ. hwate, ἀνδρεία.
- Weidling, der, μονόξυλον, ἐκ τοῦ κορμοῦ ἰτέας κατασκευ. ὅρα Weide, (Weidling, διαλεκτ. σημ. καὶ ἀγγεῖον πηλ. βαθύ.)
- Weife, die, ῥόμβος, στρόβος, ἐκ τοῦ schweben, ὅρα Schweif.
- weigern, ἀρνεῖσθαι, ἐκ τοῦ wehren, ὅρα wehen.
- Weih, κέρας ἐλάφων, ὅρα Geweih.
- Weihe, die, ἡ der, ἱκτίνος, (πιτηνόν) ἀπὸ wehen.
- weihe, ἀφιερώνειν, ἀγιάζειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιβρόχηματος wie, wei, wiha, ἄγιος.
- Weiher, der, λίμνη τεχν. ἀντὶ Teich, ἐκ τοῦ λατ. vivarium.
- Weihnachten, die, χριστούγεννα, ὄνομα συνθ. ἐκ τοῦ weihen, ἀγιάζειν, καὶ Nacht, νύξ.
- weil, ἐπειδὴ, διότι, καθότι, ἀρχ. ἐσήμ. ἐνῶ, συγγ. τοῦ ὀνόματος Weile, ὀλίγον τι, χρόνου, στιγμή.

weiland, πάλαι, πρὶν, πρῶν, μετοχὴ ἐνεργ. τοῦ ῥήμ. weilen, ἀναπαύεσθαι.

Weile, die, ὀλίγον τι χρόνου, ἐκ τοῦ ἀρχ. hveila, χρόνος ἐν γένει, wilu, wila, ὥρα, σλαβ. chwila, ἀγγλ. while, σουϊδ. bilg.

weilen, χρονίζειν, διατρίβειν, ἀρχ. hvila, ἀναπαύεσθαι, διαγείν' ἐκ τοῦ weile, die.

Weiler, der ἢ das, χωρίον μικρὸν, ἐκ τοῦ λατ. villare, γαλλ. villiers. Εἰς συνθέσεις γράφ. μόνον weil ἢ wil, οἶον Rothwil, Rappoltsweil.

Wein, der, οἶνος, λατ. vinum, σλαβ. ἰταλ. vino, παράγ. ἀπὸ οἶνος.

weinen, κλαίειν, δακρύειν, ἐκ τοῦ ἀρχ. queinan, οἰμώζειν. Ὄνοματοποιεῖα, δηλ. ἤχον.

Weinlese, die, τρύγη, συνθ. ἐκ τοῦ Wein, οἶνος καὶ lesen συλλέγειν.

Weinschank der, οἶνοπώλιον ὥρα Wein καὶ schenken.

weis, (weiss) νῦν μόνον μὲ τὸ ῥήμα machen ἐν χρήσει, φενακίζειν τινά. Ἀρχ. ἐσήμε. γνωστοποιεῖν. Ἐκ τοῦ weisen.

weise, σοφός, χρηστός, σώφρων, ἐκ τοῦ weis.

Weise, die, τρόπος, σχῆμα, ἔθος, μελωδία. Ἀρχ. Vuiss Wis, Wisa, ἀγγλ. Wise, γαλλ. guise, ἰταλ. guisa, ἐκ τοῦ weisen.

weisen, (ἀνὼμ. wies, gewiesen) δεικνύειν, ἀποφαίνειν. Ἀρχ. wison, wistan, wisan, ὁρᾶν, δεικνύειν, ὅθεν gan wison, (gehen sehen) σύμφ. μὲ τὸ γαλλ. aller voir, ἐπισκέπτεσθαι, μὲ τὸ λατ. videre, visus, visitare. Τὸ ἀρχ. wizan = φωνεῖν, ἤχειν, ὅθεν Weise, die, μελωδία, σουϊδ. visa, ἄσμα.

Weiser, der, γνώμων, δείκτης, ἀπὸ weisen.

weiss, λευκός. Ἀρχ. hueits, ἀγγλ. white, γερμ. διαλ. biess.

Ἐναφέρ. παρὰ τῶν ἑτυμολ. εἰς byssus, θύσσοις, λινόν, λευκὸν ὕφασμα τῶν Αἰγυπτίων.

weissagen, μαντεύεσθαι, προφητεύειν. Ἐκ τοῦ weis, weise, σοφός, καὶ sagen, λέγειν.

weit, μακρὰν, εὐρύχωρος· ἀρχ. wito, ἀγγλ. wide, σουτδ.

vid, συγγ. μὲ τὸ λατ. viduus, γαλλ. vaide, vide, κενός.

Weizen, der, σίτος, ἐκ τοῦ weiss, λευκός.

welcher, e, es, ὅστις, ἥτις, ὅτι, ἐκ τοῦ ἀρχ. wa, (ῥίζα τοῦ wer, was) καὶ ἐκ τῆς καταλήξεως lich, οἷον welicher, συγχοπὴ welch-r.

welk, μαρανθεῖς· ὅρα welken.

welken, μαραίνεσθαι, ἀρχ. welen, καὶ velven, ἐκ τοῦ wel, ἢ vel, ὠχρός, (ὅρα fahl.)

Welle, die, κύμα, κύλινδρ. φάκελλ. (φρυγάν), ἐκ τοῦ wallen.

Wels, der, σίλουρος, (ἰχθύς) παραβ. Wallfisch.

Welt, die, κόσμος, τὸ πᾶν, συγχοπὴ τοῦ ἀρχ. ὀνόματος Werolt (Weralt, Worolt,) ἑλλανδ. World, ἀγγλ.

World· συνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. wer καὶ olt, alt. Ἡ ῥίζα wer (εἰς τὰ ἀρχ. weren wíren, νῦν verwirren) δηλ. πληθος, κίνησιν· (γυροῦν) old, olt, σημ. γῆρας.

Wendeltreppe, die, κλίμαξ ἐλικτῇ, συνθ. ἐκ τοῦ winden, στρέφειν, καὶ Treppe, κλίμαξ.

wenden, (ὁμαλ. καὶ ἀνώμ. wandte, gewandte,) τρέπειν, στρέφειν, κλίνειν, συγγ. τοῦ winden, στρέφειν, (ὅρα wendeltreppe.)

wenig, ὀλίγος, ἀρχ. weneck, weneg, ὀλίγος, μικρός, ἐνδεής, ἄπορος, ἐκ τοῦ ἀρχ. Wahn, λατ. vanus, κενότης, ἔλλειψις.

wenn, ἔάν, ἂν, ὅταν, ἀρχ. huanda, συμφ. μὲ τὸ λατιν. quando, (ὅρα wann.)

wer, τίς; ὅστις, ἥτις, ἀρχ. hwe, hwer, ἀγγλ. who, συγγ. τοῦ λατ. quis, quae.

werben, (άνώμ. warb, geworben,) μνηστεύεσθαι (γυναῖκα) συλλέγειν (στρατιώτας), ὀνοματοποιεῖται, δηλ. κίνησιν.

werden, (άνώμ. wurde, geworden,) γίγνεσθαι, ἀρχ. ἐσημ. πορεύεσθαι, κατὰ τὸ λατ. exfieri, ἀντὶ exire, fuit, ἀντὶ ivit, ἐκ τοῦ ἀρχ. wara, (ἔρα seyn).

Werder, der, νῆσος (εἰς ποταμὸν), εἰς συνθ. μὲ τινὰ ὀνόματα, οἷον, Donauwerth, Kaiserwerth, ἐκ τοῦ Wehr, das.

werfen, (άνώμ. warf, geworfen,) βάλλειν, ῥίπτειν, πλήττειν. συγγ. τοῦ werben, ὀνοματοποιεῖται, δηλ. κίνησιν.

Werft, das, ναυπηγεῖον, ἐκ τοῦ Wehr, καταβράκτης, ἔρα **Werder**.

Werg, das, στύπη, στυπεῖον, ἐκ τοῦ ἀρχ. Werrieh, ἀπὸ weren, νῦν verwirren, συγχεῖν.

Werk, das, ἔργον, πρᾶγμα, συγγραφή. Ἀγγλ. Work, συμφ. μὲ ἔργον, συγγ. τοῦ wirken, ἐνεργεῖν.

Wermuth, der, ἄψινθος, ἐκ τοῦ ἀγγλοσαξ. Worm, σκώληξ, καὶ wood, φυτὸν, (ιατρικὸν κατὰ σκωλήκων.)

werth, ἄξιος, ἐκ τοῦ ἀρχ. währ, ἀξία νομισμάτων, ἔρα **Währung**.

wesen, νῦν verwesen, σήπεσθαι, ἐκ τοῦ wesen, ὄν, (ἀπὸ τὸ ῥῆμα sein) καὶ ver, δηλ. καταστρσφήν.

Wesen, das, ὄν, ἀπὸ τὸ ῥῆμα sein, παθ. μετοχή, gewesen, καθὼς ὄν, (ὦν, οὔσα, οὐσία) ἀπὸ εἶναι.

Wespe, die, σφήξ, ἐκ τοῦ λατ. vespa, ὀνοματοποιεῖται δηλ. ἔχον.

West, der, ἄνεμος δυτικὸς, ἔρα Westen.

Weste, die, ἱμάτιον. Συμφ. μὲ τὸ λατ. vestis.

Westen, (ἐπὶ ῥῆμα) δυσμαί. Ἀναμφιβ. ἐκ τοῦ λατ. vespera, ἑσπέρα.

wett, ἀρχ. ἐπὶ ῥῆμα, νῦν μόνον εἰς σύνθεσιν εὐχρηστον, welt-eifern, φιλοτιμεῖσθαι, ἔρα wetten.

Wette, die, ῥήτρα, στίχημα, ἔρα wetten.

- wetten, στιχηματίζειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. weddian, συμφωνεῖν, ἐνεχυριάζειν, ἐγγυᾶσθαι, τιμωρεῖσθαι, wedan, δίδειν.
- Wetter, das, καιρός. Ἀναμφιβ. ἔκ τοῦ wehen, πνέειν, συγγ. τοῦ Wind, τοῦ λατ. aether, αἰθήρ.
- wetzen, ἀκονίζειν. Ἐκ τῆς ἀρχ. ρίζης, wad, wet (ὄρα waten ἢ waden, wedel, Vettel) δηλ. εἰς τὰς παραγ. λέξεις κίνησιν.
- wichsen, κηρόνειν. Ἀπὸ Wachs, κηρός.
- Wicht, der, νῦν μόνον μὲ ἐπίθετον ἢ ἐν συνθέσει εὐχρηστον, οἷον armer Wicht, πτωχός, Bösewicht, κακοῦργος. Ἀρχ. ἐσημ. πλάσμα, ἄνθρωπος, καὶ τί, παραγ. ἔκ τοῦ ἀρχ. euweht, νῦν etwas, τί.
- Wichtelzopf, der, ὄρα Weichselzopf.
- wichtig, ὀρθός, μὲ πλήρες βάρος, (νομίσματα) μεταφορ. σπουδαῖος, ἐπίσημος. Ἀπὸ wiegen, βάρος ἔχειν.
- Wicke, die, βίκιον (φυτὸν), λατ. vicia. Συμφ. μὲ φακῇ, βίκιον.
- wickeln, τυλίγειν, σπαργανίζειν. Ὀνομαστικοίτα, δηλ. κίνησιν, ὡς τὸ wegen, wirgen, wackeln, wedeln.
- Widder, der, κριός. Εἰς ἀρχ. συγγρ. der Leite der scaffo, (der Leiter der Schafe) ὁδηγός τῶν προβάτων. Τὸ ὄνομα παραγ. ἐπομένως ἔκ τοῦ ἀρχ. wedan, ὁδηγεῖν, ποιμένειν, συμβουλεύειν.
- wider, (πρόθεσις) ἀντὶ, κατὰ, πρὸς, ἐναντίον. Ἀρχ. widhar, widar, συμφ. μὲ τὸ λατ. versus.
- Widerpart, der, ἀντίδικος. Σύνθ. ἔκ τοῦ wider καὶ part, λατ. pars, μέρος.
- Widersacher, der, ἐναντίος, ἀντίδικος. Σύνθ. ἔκ τοῦ wider, ἐναντίον καὶ Sache, ὑπόθεσις δικαστική, ἔρις.
- widmen, ἀφιερώνειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. wedan, δίδειν, ὄρα Wette.
- wie, πῶς; ὥς. Ἀρχ. huuco, ἀγγλ. how, συμφ. μὲ τὸ λατ. qui (εἰς quomodo).

Wiedehopf, der, ἔποψ (πιτηνόν). Ὄνομα συνθ. ἐκ τοῦ Wied (εἰς τοὺς κυνηγοὺς Weide, ἔνδερα, σκῶρ τῶν ζώων· ὅρα weide) καὶ hopf, ἀντὶ Schopf, λοφίσκος (ἢ ἐκ τοῦ hopfen, hüpfen, σκιρτᾶν) λατ. upupa, ἀγγλ. hoopoop, γαλλ. huppe.

wieder, πάλιν, ἀνά, ἀντὶ, ἀπό. Ἡ ρίζα wied ἢ wid συμφ. μὲ τὴν τοῦ λατ. iterum, iterare, idem, item.

Wiege, die, κοιτίς, αἰώρα, κούνια, λατ. cunabulum. Ἐκ τοῦ wiegen.

wiegen, (ἀνώμ. wog, gewogen) βάρος ἔχειν, καὶ wiegen, (δμαλὸν) αἰωρεῖν, εἶναι ὀνοματοποιεῖται, δηλ. ἐλαφρὰν κίνησιν. Ἐκ τοῦ wog, bewigen.

wiehern, χρεμετίζειν, λατ. hinnire. Ὀνοματοποιεῖται δηλ. τὴν φωνὴν τοῦ ἵππου.

Wieke, die, μοτὸς ἢ μότης, ζύσμα λινοῦ, γαλλ. charpie. Ἀπὸ weich, μαλακός, ἀπκλός.

Wiesbaum, der, κάμαξ μακρὰ, πρὸς στερεώσιν τῶν γεννημάτων, χόρτων ἐπὶ τῆς ἀμάξης. Συνθ. ἀπὸ Wies, ἐκ τοῦ σλαβ. weslo, κάμαξ, (γερμ. Stange) κώπη, (γερμ. Ruder) καὶ Baum, δένδρον.

Wiese, die, λειμὼν, λιβάδιον. Ἐκ τοῦ ἀγγλοσαξ. Waes, ὕγρασις, συγγ. τοῦ Wasser, ὕδωρ.

Wiesel, das, ἱκτίς, νυρίτζα, γαλλ. fisseau, ἀγγλ. Weesel. Ὀνοματοποιεῖται δηλ. τὸν ἔχον πνοῆς τοῦ ζώου ἐρεθισμένου.

Wigand ἢ Weigant, der, στρατιώτης ἀνδρεῖος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐνόμ. Wig, πόλεμος μάχη, ὅρα Geweih.

wild, ἄγριος. Ἀρχαιοτάτη λέξις, εὕρισκ. ἀμετάβλητος εἰς τὰς γερμ. διαλεκτ. ἢ παραγ. ἄγνωστος, παραβ. μὲ Wald, δάσος. Φαίνεται τῆς αὐτῆς σημασίας τοῦ rauh, τραχὺς, ὠμός, ὅρα Wildgraf.

Wildbret καὶ Wildpret, das, θηρία, θήρεα κρέατα. Συνθ. ἀπὸ wild, καὶ pret, bret, ἐκ τοῦ λατ. praeda, λεία.

- Wildfang, der,** 1) θήρα, ἄγρα, σύνθ. ἐκ τοῦ **Wild**, θηρία καὶ **fangen**, συλλαμβάνειν· 2) εἰς τὸ ἐν Γερμανίᾳ παλατινάτον (Pfalz) σημ. **Wildfang**, ξένος, ἄνευ προστασίας· ὅθεν καὶ **Wildfangsrecht**, δίκαιον κληρονομίας ξένου, γαλλ. **aubain, aubaine**· 3) χυδ. ἄνθρωπος ἀπερίσκεπτος.
- Wildrgaf, der,** ὄνομα τινῶν εὐγενῶν οἰκογενεῶν (κόμητες) παρὰ τῷ ποταμῷ Ῥήνῳ, μὲ προικοδότησιν, συνισταμ. ἀπὸ γαίας ἀκαλλιεργήτους, ὅθεν ὄνομ. καὶ **Rauhgraf**, γαλλ. **raugrave**. Σύνθ. ἐκ τοῦ **rauh**, σκληρὸς, τραχὺς, ὠμὸς = **wild**.
- Wildschur, die,** διφθέρα, σισύρα, (ἐκ δέρματος λύκου). Ἐκ τοῦ σλαβ. **wilczura, Wilk** ἢ **Wlk**, λύκος.
- Wille, der,** θέλησις, ἤδη ἀρχ. **Wille**, ἀγγλ. **Will**, σλαβ. **Wule, Wola**, λατ. **voluntas**, συμφ. μὲ βούλησις, βούλημα.
- willkommen, χαῖρε!** (καλῶς ὀρίζετε). Ἀρχ. χαιρετισμὸς, σύνθ. ἐκ τοῦ ἀρχ. **will**, ἀρεστὸς, καλὸς, ἀσπαστὸς, καὶ **kommen**, ἔρχεσθαι.
- Willkühr, ἢ Willkür, die,** αὐτοπροαίρεσις. Σύνθ. ἐκ τοῦ **Wille**, θέλησις, καὶ **Kur** ἢ **Kuhr**, ἐκλογή, ὅρα **Chur**.
- wimmeln, πλημμυρεῖν.** Ἐκ τοῦ ἀρχ. **wimen**, ὀνοματοποιεῖν δηλ. βραδ. **wimmeln**, ταχ. κίνησιν καὶ ἤχον.
- wimmern, ὀλολύζειν.** Ἐκ τοῦ ἀρχ. **wimen**, ὅρα **wimmeln**.
- Wimpel, der,** σημεῖα. Ἐκ τοῦ ἀρχ. **wimen**, ὅρα **wimmeln**.
- Wimper, die,** βλεφαρίς. Ἐκ τοῦ **wimen**, ὅρα **wimmeln**.
- Wind, der,** ἄνεμος. Ἐκ τοῦ **wehen**, (ἐνεργ. μετοχὴ **wehend**) λατ. **ventus**.
- Windbeutel, der,** ἄνθρωπος φλύαρος, κενός. Σύνθ. ἐκ τοῦ **Wind**, ἄνεμος, καὶ **Beutel**, βαλάντιον (κενόν).
- Winde, die,** εἶδος ἀνθέων, τροχαλία (ἐργαλεῖον). Ἀπὸ **winden**, στρέφειν.
- Windel, die,** σπάργανον. Ἀπὸ **winden**, στρέφειν.

winden, (ἀνώμ. wand, gewunden) στρέφειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. wihen, στρέφειν, δένειν.

Windhund, der, λαγωνικός κύων. Σύνθ. ἔκ τοῦ Wind, ἄνεμος (διὰ τὴν ταχύτητα τοῦ ζώου) καὶ Hund, κύων.

Windmacher, der=Windbeutel.

Windsbraut, die, τυφών. Σύνθ. ἔκ τοῦ Wind, ἄνεμος, καὶ braut, (γαλλ. bruit), ἀπὸ brausen, θορυβεῖν.

Winkel, der, γωνία. Ἐκ τοῦ winken, ἀρχ. κλίνειν, νῦν νεύειν.

winken, νεύειν (διὰ τῆς χειρὸς, τῶν βλεφαρίδων), ἀρχ. κλίνειν. Ὀνοματοποιεῖται, δηλ. ταχ. μικρὰν κίνησιν.

winself, μινυρίζειν. Ἀπὸ weinen, κλαίειν.

Winter, der, χειμῶν. Ἀπὸ Wind, ἄνεμος.

Winzer, der, ἀμπελουργός. Συγκοπή ἔκ τοῦ Weinzieher (Wein, οἶνος, ziehen, φυτεύειν, τρέφειν).

winzig, λεπτότατος, μικρότατος (χυδ.). Ἐκ τοῦ wenig.

Wipfel, der, κορυφή, ἄκρον. Ἐκ τοῦ weben, καθὼς hüpfen, σκιρτᾶν, ἀπὸ heben, αἶρειν.

Wir, ἡμεῖς. Τυπικός σχηματισμός ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου.

Wirbel, der, στρόβιλος (ὑδατος, ἀνέμου), ἔκ τοῦ ἀρχ. werben, στρέφειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. vertere, vertex.

wirbeln, στρέφειν, ἔκ τοῦ wirbel, ὀνοματοποιεῖται, δηλ. κίνησιν.

wirken, ποιεῖν, ἐνεργεῖν, ἀρχ. werchon, werken, wirken, καὶ (ἄνευ τοῦ w) yrka, συμφ. μὲ ἔργον, ἐνεργεῖν, ὅρα Werk.

wirren, τυχάνειν· νῦν μόνον ὡς ὄνομα πληθ. ἀριθ. οἶον· die, wirren, ταραχαί, καὶ εἰς συνθ. οἶον· verwirren, συγχεῖν, ἐν χρήσει, ἔκ τοῦ ἀρχ. wirren, κινεῖσθαι ἐν κύκλῳ, συμφ. μὲ γυρίζειν, λατ. gyrate, ὀνοματοποιεῖται δηλ. κίνησιν.

- Wirsing, der, είδος λαχάνου, παραγ. ἢ ἐκ τοῦ wirren, συγχεῖν, ἢ ἐκ τοῦ wurz, διαλεκ. wirz, ρίζα.
- Wirtel, der, σφονδύλιον, ἀτράκτου· ἐκ τοῦ wirren.
- Wirth, der, οἰκονόμος, ξενοδόχος, πανδοχεύς, κάπηλός, ἐκ τοῦ ρήμ. wahren, φροντίζειν, φυλάττειν, θεραπεύειν, παραβ. bewahren, warten.
- wischen, σμῆν, σμήχειν, (ξεσκονίζειν, σφουγγίζειν.) ὀνομα-
τοποιία, δηλ. κίνησιν καὶ ἤχον.
- Wismuth, ὄρα Wissmuth.
- Wispel, der, μέτρον γεννημάτων, ἐκ τοῦ λατ. vicus πολί-
χνιον, (μέτρον γεννημ. εἰς τὰς πόλεις εὐχρηστ. γερμ.
Stadtscheffel ἢ Wispel.)
- wissen, (ἀνωμ. wusste, gewusst,) γινώσκειν. Πᾶσα γνῶ-
σις ἀποκτάται διὰ τῶν αἰσθήσεων, ἰδίως τῆς ὁράσεως·
wissen, συμφ. μὲ τὸ λατ. videre, visus, παραγ. ἐκ τοῦ
ἀρχ. weten, ὀρᾶν, σλαβ. wědeti, γινώσκειν, wideti,
ὀρᾶν.
- Wissmuth, der, είδος ἡμιμετάλλου λευκοκιτρίνου, γαλλ.
bismuth, ἀγγλ. Tinglas, ἐκ τινος ξένης γλ. παραγ.
ἄγνωστος.
- witlern, ὀσφραίνεσθαι, ὑποπτεύειν· ἀπὸ wetter, καιρός.
- witterung, die, καιρὸς, ἀπὸ wetter.
- Wittfrau, die, χήρα, συνθ. ἐκ τοῦ Witwe, χήρα καὶ Frau,
κυρία.
- Witthum, das, ἀποτίμημα, ἀγαθὰ εἰς τὴν χήρευσιν, ἐκκλη-
σίαν, κτλ. δεδομένα, ἐκ τοῦ widmen ἀφιερώνειν.
- Wittwe ἢ Witwe, χήρα, ἀρχ. Widuwo, ἀγγλ. Widow,
σλαβ. wdowa, λατ. vidua, viduus, ἰταλ. vedova, γαλλ.
veuve, εἰς τινὰς διαλεκτ. Wittib, Wittibe, παραγ. ἐκ
τοῦ ἀρχ. (γλ. τῶν Ἑτρούσκων) iduare, χωρίζειν, συμφ.
μὲ τὸ λατ. videre, dividere.
- Wittwer, ὄρα Wittwe.

Witz, der, ἀστεϊότης, εὐτραπελία, ἀπὸ wissen.

wo, ποῦ; ὅπου, τυπικὸς σχημ. τῆς λέξεως, (ὄρα τὰς συνθ. μετὰ προθέσεων, μέρ. ἁ, ἀντωνυμίαι.)

Woche, die,, ἑβδομάς, ἀρχ. Wehho, Wecha, ἀγγλ.

Week, ἐκ τοῦ ἑτι ἀρχ. wiko, σειρά, (ἑπτὰ ἡμερῶν) συμφ. μὲ τὸ λατ. vices.

Woge, die, κύμα, ἀρχ. Waeg, Vegg, γαλλ. vague ἀγγλ.

Wage, παραγ. ἐκ τοῦ wegen, bewegen, κινεῖσθαι.

wohl, καλῶς, ὀρθῶς, ἀρχ. wola, wela, ἀγγλ. well, σουῖδ.

wäl συμφ. μὲ τὸ λατ. bellus ἀντὶ bonus.

Wohlfahrt, die, εὐδαιμονία. Ἐκ τοῦ wohl, καλῶς, καὶ fah-
ren, πορεύεσθαι καὶ εὐρίσκεισθαι.

wohnen, κατοικεῖν, ἀρχ. woen, ἀγγλ. to won. Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. wo, ποῦ, ὅπου.

wölben, καμαροῦν, κυρτοῦν. Ἀρχ. wolven, κινεῖσθαι ἐν κύ-
κλῳ, συμφ. μὲ τὸ λατ. volvere, πρᾶβ. Welle, wälzen.

Wolf, der, λύκος, ἀρχ. Welf, Wulfs, ἀγγλ. Wolf, σλαβ.

Wlk. Ἐκ τοῦ ἀρχ. (τῆς Γοτθικῆς γλ.) wilwen, ἀρπάζειν,
Wilwan, ἄρπαξ, γαλλ. piller.

Wolke, die, νέφος. Ἐκ τοῦ wölben, ἀρχ. wolwen, κινεῖ-
σθαι ἐν κύκλῳ.

Wolle, die, ἔριον, ἀρχ. Wolla, ἀγγλ. Woll, σλαβ. Wlna.

Ἐκ τοῦ ὀνόμ. Fell, δέρμα, λατ. vellus (ὄρα Vliess).

Wollen, θέλειν. Ἀρχ. wellen, wolan, wiljan, σλαβ. Wola,

λατ. velle, συμφ. μὲ βούλεσθαι· τινὲς ἐτυμολόγοι προῦ-
ποθέτουσι ἀρχ. τινὰ ἄγνωστον λέξιν μὲ σημασίαν τοῦ
φωνεῖν, καλεῖν, ἀναλόγως τῆς σλαβ. γλ. εἰς τὴν ὁποίαν
εὐρίσκ. woliti, θέλειν. wolati, φωνεῖν, (ὄρα Wissen.)

Wollust, die, ἀφροδίσια, ἀσέλγεια, σύνθεσις ἐκ τοῦ wohl,
καλὸς, καὶ Lust, ἡδονή.

Wonne, die, ἡδονή, τέρψις, παραγ. ἐκ τινος τῶν ἀρχ. λέ-

ξεων, οἶον, wan, ὠραῖος, wen, φίλος καὶ ἐρωμένη, we-
nas, ἀγαπᾶν παραβ. τὸ λατ. bonus καὶ Venus.

worgen, ὅρα würgen.

wort, das, λέξις, λόγος. Ἀρχ. ἤδη Waurd (au=o), Wort,
ἀγγλ. Word. Ἡ πηγὴ ἄγνώστος, παραβ. τὸ λατ. verbum,
ἔχει πτενὴν λογ. συγγένεια μὲ Warz, ῥίζα (ὅρα würze).

Wrack, das, ναυάγιον (σκάφος ναυαγ. πλοίου) ἀντὶ τοῦ εἰς
τινας διαλέκτους εὐχρήστου Brack, ἀπὸ brechen, (ἀνώμ.
brach) συντρίβειν, Rek, τῆς ἰσλανδ. wagrek, τῆς σουῖδ.

Warecum, τῆς ἀρχ. λατ.=ναυαγ. πλοῖον.

Wucher, der, τόκος, κέρδος, καρπός, ἀρχ. Woher, Wue-
cher, καρπός ἐν γένει. Ἐκ τοῦ ἀνωμ. ῥήμ. wachsen, πα-
ρατατ. wuchs, αὐξάνειν, φυτρώνειν.

wuchern, ὅρα Wucher.

Wuchs, der, ἐπαύξησης Ἀπὸ wachsen.

Wucht, die, βάρος μέγα. Ἀπὸ wiegen, βάρος ἔχειν, Gewicht,
βάρος ἐν γένει.

wühlen, ὀρύττειν. Ὀνοματοποιεῖα δηλ. κίνησιν.

Wulst, der, ὄγκος, ἀντὶ Geschwulst, ἀπὸ schwellen,
(schwell) ὀγκοῦσθαι.

Wunde, die, πληγή. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Wuhne, ὀπή.

Wunder, das, θαῦμα, ὅρα wundern.

wundern, θαυμάζειν. Ὀνοματοποιεῖα, δηλ. φωνήν.

Wunsch, der, εὐχή. Ἀπὸ wünschen.

wünschen, εὐχεσθαι, ἐπιθυμεῖν. Ἀρχ. wunsgan, ἀγγλ. to
wish, σλαβ. winssowati. Ἡ ῥίζα wun, wün συμφ. μὲ
τὴν ῥίζαν τοῦ ὀνόμ. Wonne.

Würde, die, ἀξία τιμή. Συγγ. τοῦ werth, ἄξιος.

Wurf, der, βολή, ῥιπή. Ἀπὸ werfen.

Würfel, der, κύβος. Ἀπὸ Wurf, βολή, ῥιπή.

würgen, πνίγειν. Ἀρχ. worchen, würgen, ὀνοματοποιεῖα,
δηλ. ἤχον.

Wurm, der, σκώληξ. Ἐκ τοῦ λατ. vermis.

Wurst, die, χόρδευμα (λουκάνικον)=Wulst.

Wurz, die, νῦν Wurzel, ῥίζα. μόνον εἰς συνθ. εὐχρηστον, οἶον, Niesswurz, ἐλλέβορος.

Würze, die, ἄρτυμα. Ἀπὸ Wurz (ῥα Wurzel).

Wurzel, die, ῥίζα, ἀρχ. Wurz. Ἀναμφιβόλως ἔκ τοῦ Wurm, διὰ τὸ σκωληκῶδες σχῆμα τῶν ῥιζῶν.

Wust, der, πλῆθος, εἰς τοὺς χαρτοποιοὺς Buscht, σωρὸς χαρτίου, συγγ. τοῦ Wulst. Τὸ ἀρχ. Wos, σημ. ὄρος, Wassi, κορυφή.

wüst, ἔρημος, (διαλέκτ. ῥυπαρὸς) σλαβ. pusti, οὐγγαρ. pus-
zta, συμφ. μὲ τὸ λατ. vastus, vastare.

Wuth, die, μανία. Ἀπὸ wüthen.

wüthen, μαίνεσθαι. Ὀνοματοποιεῖται δηλ. κίνησιν ἤχον. Παραβ.
toben, toll.

Υ.

Yacht, die, ὄρα Jacht, μονόξυλον.

Ζ.

Zach, ὄρα Zähle.

Zäcke, die, ὄρα Zecke.

Zäcken, der, ἡ Zäcke, die, στόρθη, ὀδοῦς, ἀρχ. Tack, σουιδ. Tagg, ἀγγλ. Tack, γαλλ. dague. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tacken, tecken, νῦν stechen, κεντεῖν, συμφ. μὲ δάκνειν. zagen, δάκνειν, ἀθυμεῖν, δειλιᾶν. Ἡ πηγὴ ἄγνωστος.

zähe, γλίσχρος, ὀξώδης, σκληρὸς μεταφ. φιλάργυρος. Ἀπὸ ziehen, ἀρχ. tehen, σύρειν.

Zahl, ὄρα zahlen.

zählen, ἀριθμεῖν, ὄρα zahlen.

zahlen, πληρώνειν. Ἀρχ. tellen, ἀριθμεῖν, talen, πληρώνειν· συμφ. μετελύν. Τὸ ἀγγλοσαξ. tellen, τὸ σουιδ. tälja, τὸ ἀγγλ. tell σημ. ἀριθμεῖν καὶ λαλεῖν, ὅθεν Taal, ἰσλανδ. Thula, ἀγγλ. Tale, γλῶσσα καὶ τὸ γερμ. Erzählung, διήγησις, διήγημα.

zahn, ἡμερος, τιθεσθός, ἀρχ. zam, tamm, γοτθ. καὶ σουιδ. tam, ἀγγλ. tame. Ἀντ' αὐτοῦ heimlich, οἰκίως· συμφ. μετὰ τὸ λατ. domare, (δαμάζειν), domus, dominus.

Zahn, der, ὀδοῦς. Ἀρχαιοτάτη λέξις, συμφ. μετὰ τὸ περσ. dendon, λατ. dens, ἰσλανδ. Tan, ἀγγλ. Tine, ἑλλην. ὀδοῦς, ὀδόντος.

Zähre, die, ἀντὶ Thräne, δάκρυ· (λατ. lacryma ἀντὶ dacr-
cryma), ἀρχ. zaher, ἀγγλ. Tear, γοτθ. Tegar, γαλλ. διαλ. daigr. Συμφ. μετὰ δάκρυ.

Zain, der, ῥάβδος μετάλλου. Ἐκ τοῦ Zahn.

Zampel, der, σχέδιον συνιστάμενον ἐκ διαφόρων νημάτων τῶν μεταξουργῶν. Ἐκ τοῦ ἀγγλ. samble, δεῖγμα, παράδειγμα, λατ. exemplum.

Zange, die, λαβίς, (τζιμπίδιον), ἀρχ. Tang, ἀγγλ. Tongs, σουιδ. Tang. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο ἐγκτεται ἡ ἰδέα τοῦ κρατεῖν, ὅθεν ἀναφέρεται εἰς τὸ λατ. tenere, (ἢ tangere) γαλλ. tenaille, ἰταλ. tenaglia, ἀπὸ tenere.

Zank, der, ἔρις. Ἦδη εἰς τὴν ἑβραϊκ. ὁμοία λέξις, τῆς αὐτῆς σημ. Zanen, φιλονικεῖν, εἶναι ὀνοματοποιεῖα δηλ. ἤχον, θόρυβον.

Zapfen, der, ἐπιστόμιον, ἔμβολον· διαλέκτ. Zapf, Tapp, γαλλ. tapon, σουιδ. tapp, ἰταλ. zaffo, σλαβ. czer, συμφ. (διὰ τὸ σχῆμα) μετὰ σίφων.

Zapfenstreich, der, μεταφορ. ἀναπαυστήριον σημεῖον διὰ τυμπάνων, (στρατιωτ.) κατὰ λέξιν, κτύπημα ἐπὶ τοῦ ἐπι-

- στομίου πίθους, σημείον ἐπιστροφῆς τῶν στρατιωτῶν εἰς τὸν στρατῶνα.
- zappeln, σφαδάζειν· ἀρχ. zabeln, προσπαθεῖν, κινεῖσθαι. Ὀνοματοποιῖα, δηλ. κίνησιν.
- zart, τρυφερός. Ἐκ τοῦ ἀρχ. teer, teder, ἀγγλ. tender, συμφ. μὲ τὸ λατ. tener.
- Zaser, die, =Faser.
- zaubern, μαγεύειν, γοητεύειν. Ἐκ τοῦ ἑβραϊκ. chov, γοητεύειν, choverim, μάγος.
- zaudern, ὀκνεῖν, διστάζειν. Τὸ ἀρχ. nūn εἰς τινὰς διαλέκτ. εὐχρηστον tempern (ἐκ τοῦ λατ. tempus) δηλοῖ τὴν παραγ. τοῦ zaudern ἀπὸ Zeit, χρόνος.
- Zaum, der, χαλινός, ἡνία. Ἐκ τοῦ ἀρχ. Zoum, Tom, Tām, Taum, ἀγγλ. Team. Ἀναμφιβ. ἐκ τοῦ θώμιγξ, λατ. thomix ἢ tomix, σχοινίον. Τινὲς ἐτυμολόγοι παράγ. τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸ ῥῆμα zähmen, δαμάζειν.
- Zaun, der, φραγμός. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tynan, περιφράττειν, ἐκτείνειν.
- zausen, τίλλειν, σύρειν, (ἀπὸ τὴν κόμην). Ἀπὸ ziehen σύρειν.
- zechen, πίνειν, συμπίνειν. Ἐκ τοῦ ziehen, σύρειν ὅθεν καὶ Zug, πόσις.
- Zechine, die, νόμισμα χρυσοῦν. Ἐκ τοῦ ἰταλ. zecchino, zecca, νόμισμα ἐν γένει, νομισματοκοπεῖον.
- Zecke, die, εἶδος ἐντόμου ζώου (τζίμπούριον) =Zacke.
- Zehe, die, δάκτυλος τοῦ ποδός, συγγ. τοῦ Zacke, Zahn.
- zehen, ἢ zéhn, ἀριθ. δέκα. Τὰ ἀριθμ. ἀνῆκουσι ἐν γένει εἰς τὰς ἀνατολ. γλώσσ.
- zehren, ἀναλίσκειν (τρώγειν καὶ πίνειν) νῦν μόνον εἰς σύνθεσιν εὐχρηστον. Ἡ ῥίζα τοῦ ῥήματος zehren εἶναι ἡ πρωτότυπος συλλαβὴ zer, δηλ. καταστροφὴν, παράβ. τέρειν, τρίβειν, τὸ λατ. terrere.
- Zeichen, das, σημείον. Ἀρχ. Teken, taku, ἀγγλ. Token,

λατ. *signum*, σύμφ. με τεκμήριον, συγγ. τοῦ *zeigen* καὶ *zeihen*.

zeichnen, σχεδιάζειν. Ἀπὸ *Zeichen*, σημείον.

zeiden, κόπτειν μέλι, λατ. *mellicida*, *zeiden*=μετὰ τὸ λατ. *caedere*, *cidere*, κόπτειν.

zeigen, δεικνύειν, (διὰ σημείων). Ἀπὸ *Zeichen*, σημείον.

zeihen, (ἀνὼμ. *zieh*, *geziehen*) καταμηνύειν, ἀναδεικνύειν (διὰ λόγου)=*zeigen*. Μόνον εἰς ποιητὰς εὐχρηστον, παραγ. τοῦ *zeihen* εἶναι *verzeihen*, συγχωρεῖν, *Inzicht*, *die*, κατηγορία.

Zeile, *die*, μονόζυλον, ὅρα *Zille*.

Zeile, *die*, στίχος, ἀράδα. Ἐκ τοῦ *ziehen*, σύρειν.

Zeisig, *der*, ἀσάραντος, (πτηνὸν) ἀγγλ. *Siskin*, σλαβ. *Czyzyk*, *Tschischek*. Ὄνομα σχημ. ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ πτηνοῦ.

Zeit, *die*, χρόνος. Ἐκ τινος τῶν ἀνατολικῶν γλ. ἄνευ τοῦ *z* συμφ. μετὰ τὸ ἑβραϊκ. *aith*, *ath*, λατ. *aetas*, ἔτος.

Zelle, *die*, σκηνή, μελίττιον. Ἐκ τοῦ λατ. *cella*, συμφ. μετὰ κοῖλον, κελλίον.

Zelt, *der*, βάδισμα ρυθμικὸν ἵππου. Σχημ. ἐκ τοῦ λατ. *lolutim incedere*.

Zelt, *das*, σκηνή. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *selida*, κατοικία, παραβ. *Siedel*, διαλέκτ. *Tent*, ἀγγλ. *Tent*, γαλλ. *tente*, ἐκ τοῦ λατ. *tendere*, τείνειν.

Zelter, *der*, ἵππος. Ἀπὸ *Zelt*, *der*, βάδισμα ἵππου.

Zentner, *der*, λίτραι ἑκατὸν, (καντάριον). Ἐκ τοῦ λατ. *centum*, ἑκατόν.

Zepter, *der*, σκῆπτρον. Ἐκ τοῦ λατ. *sceptrum*.

zerren, σύρειν, ἀνθέλκειν, ἀντὶ *ziehen*. Ἐκ τοῦ *ziehen*, σύρειν.

Zeter, ἐπιφώνημα, οἰμωγῆς.

Zettel, *der*, γραμματίδιον. Ἐκ τοῦ λατ. *schedula*.

Zettel, *der*, στήμων, (τῆς ὑφαντικῆς, συνισταμ. ἐκ μικρῶν

- τεμαχίων τοῦ νήματος). Ἐκ τοῦ ἀρχ. *zetan*, τέμνειν, *zet-*
ten, ἀφίνειν νὰ πίπτῃ, συμφ. μὲ τὸ λατ. *caedere, cadere*.
zetteln, νῦν εὐχρηστ. εἰς *anzetteln*, στήσασθαι, μηχανάσθαι,
καὶ *verzetteln*, κατασπαθᾶν, ἐκ τῶν ἀρχ. *zetan*, τέμνειν,
zetten, ἀφίνειν νὰ πίπτῃ, ὅρα *Zettel*, *der*, στήμων.
Zeug, *der*, ὕφασμα, ὕλη, ἐργαλεῖον, (πάλαι στρατὸς, ἀπό-
σπασμα στρατ.) ἀρχ. *tüg*, σουῖδ. *tyg*. Ἀπὸ *zeugen*, γεννᾶν.
Zeug, *das*, ἐργαλεῖον, σκεῦος, πρᾶγμα, ἀρχ. *tüg*, σουῖδ. *tyg*.
Ἀπὸ *zeugen*, γεννᾶν.
Zeuge, *der*, μάρτυς, ἀρχ. *taggo*, *Tüge*. Ἀπὸ *zeugen*, μαρ-
τυρεῖν.
zeugen, γεννᾶν, τίκτειν, ἀρχ. *ziugan*, *tügen*, *leen* γεννᾶν,
ποιεῖν ἐν γένει. Συμφ. μὲ τύχειν, τεύχειν, τίκτειν.
zeugen, μαρτυρεῖν, ἀρχ. *lügen*, σουῖδ. *tyga*, ὅρα *zeugen*
ποιεῖν, ἐν γένει, (μαρτυρίαν) παραβ. τὸ λατ. *testis*, μάρ-
τυς, *testiculus*, γεννητικὸν μόριον, μὲ *zeugen*, μαρτυρεῖν,
γεννᾶν.
Zibebe, *die*, σταφίς (τῆς Σμύρνης) ἰταλ. *cibibo*. Ἐκ τοῦ τῆς
συρικ. καὶ ἀραβ. γλ. *alcibib*.
Zibeth, *der*, (*Bisam*, *Moschus*) μόσχος, γαλλ. *chivette*,
ἀγγλ. *civet*. Ἐκ τοῦ τῆς ἀραβ. γλ. *zibet* ἢ *Zebed*, ἀφρός.
Zicke, *bie*, χυδ. ἀντὶ *Ziege*, αἶξ.
Zickzack, *der*, γραμμὴ ἐν εἶδη τοῦ *Z*, ἀντὶ *zackzack*, ἀπὸ
Zacke, ὅδους (ὁ διπλασιασμοὸς μονοσυλλ. λέξεως ἰδίως εὐ-
χρηστ. ἐν τῇ Σαξωνίᾳ, οἷον *Mischmasch*, *Wirrwarr*).
Zieche, *die*, (χυδ.) ἐπιπερικάλυμμα (κλινοστρωμνῆς) δὲν πα-
ραγ. ἀπὸ *ziehen*, *überziehen*, ἀλλ' ἀπὸ τὸ σλαβ. *zicha*,
κάλυμμα, σκηνή.
Ziefer, διαλέκτ. ἀντὶ *Käfer*, κἀνθαρος νῦν μόνον εἰς συνθ.
εὐχρηστον, οἷον *Geziefer*, καλ. *Ungeziefer*, ζῶτφια.
Ziege, *die*, αἶξ, διαλέκτ. *Geisse*. Ἀρχ. *Zege* (τοῦ ὁποίου ἡ
ἀναστροφή=αἶγες).

Ziegel, der, πλίνθος, κέραμος· ἀρχ. cigelo, σαξ. καὶ σουνδ.

Tegel, ἰταλ. tegola, γαλλ. tuile (tuillerie) ἀγγλ. Tile, ἀπὸ τὸ λατ. tegula, ἐκ τοῦ tegere, καλύπτειν.

ziehen, (ἀνὼμ. zog, gezogen) ἔλκειν, ἄγειν, σύρειν, τρέφειν, ἀνατρέφειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tiuhan, tehen καὶ teen, ἀγγλ. tug, tow, συμφ. μὲ τὸ λατ. ducere, διαλέκτ. züchen καὶ zeuchen, ὅθεν καὶ Zucht, τροφή, φύτευσις, παιδεία.

Ziel, das, τέρμα, τέλος, ὄρος, σκοπός. Ἀρχ. zil, Tell, συμφ. μὲ τέλος, παραγ. ἀπὸ zielen.

zielen, σκοπεύειν. Ἐκ τοῦ sehelen, siehst, sieht, ἔπομ. siehelen, συγκοπή, sielen, zielen.

ziemen, ὅρα geziemen.

Ziemer, der, κίχλη, (πηγνόν). Ὄνομα σχηματισθ. ἐκ τῆς φωνῆς τοῦ πτηνοῦ.

Ziemer, der, ἡ ῥάχη διαμελισ. ἐλάφου, γεννητικὸν μόριον ξηραμένον βοός, βούνευρον. Ἐκ τοῦ ἰταλ. cima, τὸ ὕψηλόν, γαλλ. cimier, ῥάχη, (ἐλάφου).

ziemlich, ὅρα geziemen.

Zier, die, κόσμημα, ὅρα Zierde.

Zierde, die, κόσμημα, zieren, κοσμεῖν. Ἐκ τῆς ἀρχαιοτάτης γερμ. λέξεως, cieri, πολύτιμοι λίθοι.

Ziffer, die, ψῆφος, (ἀριθμ.) γαλλ. chiffre, σλαβ. ἰταλ. cifra. Ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς γλώσσης.

Zigeuner, der, αἴγυπτος, (γύφτος). Ἐκ τῆς περσ. γλ. zengi, τουρκ. tschingane.

Zille, die, μονόξυλον, ὑποχοριστ. τοῦ Zeile. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ciula.

Zimmer, das, οἴκημα, δῶμα, ὅρα zimmern.

zimmern, πελεκίζειν. Ἀρχ. timrjan, timmern, συμφ. μὲ τέμνειν.

- zimmet, der, κίνναμον. Ἐκ τῆς ἐβραϊκ. γλ. kinnamon.
 Zink, der, ψευδάργυρος. Ἐκ τοῦ λατ. stannum, ὄρα Zinn.
 Zinke, die, ὀδοῦς=Zahn, Zacke.
 Zinn, das, κασσίτερος, ἀγγλ. σουϊδ. Tinn, γαλλ. estain, étain. Ἐκ τοῦ λατ. stannum.
 Zinne, die, ἐπαλξίς, (μὲ ἐγκοπὰς ἐν εἶδη ὀδόντων)=Zahn, Zacke.
 Zins, der ἢ Zinse, die, ἐνοίκιον, τόκος. Ἀρχ. Zinsa, σουϊδ. Tins, γαλλ. cens, ἐκ τοῦ λατ. census, (πληθ. ἀριθ. Zinse καὶ Zinsen).
 zipfel, der=Gipfel, Zopf.
 zipperlein, das, (χυδ.) ποδάγρα, χειράγρα. Ἐκ τοῦ εἰσέτι διαλέκτ. εὐχρήστου zippern ἀντὶ zucken, σπᾶσθαι.
 Zirkel, der, κύκλος, διαβήτης. Ἐκ τοῦ λατ. circulus.
 zirpen, τετερίζειν. Ὀνοματοποιεῖται, δηλ. φωνὴν πτηνῶν, ἐντόμων.
 zischen, σίζειν, ψιθυρίζειν. Ὀνοματοποιεῖται, δηλ. ἤχον λεπτόν.
 Zither, die, κιθάρα, ἀρχ. Ziterun, ἰταλ. guitarra, γαλλ. guitarre, ἀραβ. kithar. Ἐκ τοῦ συνθ. τῆς περσ. γλ. ciar, τέσσαρα, καὶ tar, χορδὴ.
 Zitrone, die,=κίτρον.
 Zits, der, ὕφασμα λεπτόν. Ἐκ τοῦ chits, τῆς Ἰνδικ. γλώσ.
 zittern, τρέμειν, διαλέκτ. didder, ἀγγλ. twitter. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ziten, συγγ. τοῦ zucken, σπᾶσθαι.
 Zitwer, der, φυτὸν ἀρωματικόν. Ἐκ τοῦ λατ. zedoaria, (ἐκ τῶν ἀνατολ. γλ.).
 Zitze, die, θηλή, μαστὸς (βῶγα τοῦ βυζίου), ἀρχ. Titte, Tit, ἀγγλ. Teat, Tett, σουϊδ. Tisse, ἰταλ. ciccia καὶ tetta, γαλλ. Teton. Ἐκ τοῦ ἀρχ. daddjan, diden, σουϊδ. di, συμφ. μὲ τιτθεύειν, τιτθῆ.
 Zobel, der, μῦς Πόντιος, (σαμούριον), ἀγγλ. sable, σλαβ. sobol. Ἐκ τοῦ λατ. sabelum.

- zoher ή Zuber, der, κάδος, διαλέκτ. Dubbe, Tubbe, γαλλ. douve, λατ. dupia. Φαίνεται παραγ. ἐκ τοῦ tief, βαθύς.
- Zofe, die, θεράπεινα, ἀκόλουθος. Ἀρχ. Zofmagd, ἀπὸ τῆ ἀρχ. Zofe, νῦν Schleppe, ἐπίσυρμα (φορέματος τῆς κο-
ρίας) τὸ ὅποῖον ἡ ἀκόλουθος ἐκράτει. Παραβ. Zopf, Zipfel.
- zögern, βραδύνειν, διστάζειν. Ἐκ τοῦ ziehen (παρατ. zog),
σύρειν.
- zögling, der, ὑπότροφος. Ἀπὸ ziehen, ἀνατρέφειν.
- Zoll, der, δάκτυλος (μέτρον). Ἐκ τοῦ ἀρχ. zellen, teilen,
ἐγχαράττειν, γαλλ. tailler, ὅρα τὸ ἀκόλουθον.
- Zoll, der, φόρος, τέλος. Ἀρχ. γερμ. καὶ ἀγγλ. Toll, ἐκ τοῦ
λατ. telonium, ἀπὸ τέλος. Κατὰ ἄλλους ἐκ τοῦ ἀρχ. zel-
len, ἐγχαράττειν. Accise, φόρος ἐκ τοῦ λατ. accidere
(caedere) περιτέμνειν, ὅρα Zoll, der, δάκτυλος.
- zollen, τελεῖν, μεταφ. ἀπονέμειν. Ἐκ τοῦ Zoll, φόρος.
- Zone, die, κλίμα. Ἀπὸ ζώνη.
- Zopf, der, πλεκτάνη, πλεξούδιον. Ἐκ τοῦ ἀρχ. zaufen σύ-
ρειν, Zaufe, οὐρά, παραβ. Zofe.
- Zorn, der, θυμός, ὀργή. Ἀρχ. torn, ἀγγλ. yrrer, συμφ. μὲ
ὀργή, λατ. ira (ὀνοματοποιῖα).
- Zote, die, ἔριον ῥυπαρὸν, μεταφρ. αἰσχρολογία. Ἐκ τοῦ zie-
hen, σύρειν.
- zotte, die, ἔριον, μαλλὸς, ἀπὸ Zote.
- zotteln, βραδίζειν, βραδέως. Ἐκ τοῦ Zote.
- zu, ὄνοματ. δηλ. κίνησιν.
- Zuber, der, κάδος, ὅρα Zoher.
- Zubusse, die, βελτίωσις, ὅρα büssen.
- Zucht, die, τροφή (ζώων), φύτευσις, παιδεία. Ἀπὸ ziehen.
- züchtigen, κολάζειν. Ἐκ τοῦ ἀρχ. tüchten, αὐστηρῶς, παι-
δεύειν.
- zucken, σπᾶσθαι. Ἐκ τοῦ ziehen.
- Zucker, der, ζάχαρις, λατ. saccharum, ἀγγλ. sugar,

γαλλ. sucre, ιταλ. zuccaro, σλαβ. cukr, περσ. schakar.

Ἐκ τοῦ τῆς μαλακίης. γλ. dschaggrie.

Zuflucht, die, καταφύγιον. Ἐκ τοῦ fliehen, φεύγειν.

zufrieden, εὐθυμος, αὐτάρκης. Σύμβεσις ἔλλειπ. ἔκ τοῦ zu
καὶ Friede, εἰρήνη.

Zug, der, φορὰ, πόσις, ἐκστρατεία, χαρακτηρὲς σχῆμα (προ-
σώπου), πομπή, ζεύγος, ἀπὸ ziehen.

Zügel, der, ἡνίογ. Ἀπὸ Zug, ziehen.

zugleich, συγχρόνως, συνθ. ἔλλειπ. ἔκ τοῦ zu gleicher Zeit,
εἰς τὸν ἴσον καιρὸν, χρόνον.

zumal, τόσον μᾶλλον, καλ. um so mehr, als . . . Συνθ.
ἔλλειπ ἔκ τοῦ zu καὶ Mal.

zumpfen, σεμνύνεσθαι ἀτόπως· νῦν ἔκτὸς χρήσεως παραγ. ἔκ
τοῦ ziemen, ὅρα geziemen.

zümpferlich, σεμνός. Ἀπὸ zumpfen.

zünden, ἀνάπτειν, συμφ. μὲ τὸ λατ. cendere, accendere.

Zunder, der, ἔκκαυμα. Ἀπὸ zünden.

Zunft, die, συντεχνία, φατρία, σύγκοπή τοῦ Zusammen-
kunft, συνέντευξις.

Zunge, die, γλῶσσα· ἀρχ. tuggo (gg=ng) tunge, ἀγγλ.
tongue, ισλανδ. tunga, παρσγ. ἔκ τοῦ ἀρχ. dingen, σουιδ.
tinga, λαλεῖν· συμφ. μὲ φθέγγεσθαι, φθόγγη.

zupfen, τῖλλειν. Ἐκ τοῦ zaufen ἀντὶ ziehen, σύρειν, ὅρα
zopf.

zurecht, ἔτοιμος· ἔλλειπ. σύνθ. ἔκ τοῦ zu καὶ recht.

zürnen, ἀγανακτεῖν, ὀργίζεσθαι, ἀπὸ Zorn.

zurück, ὀπίσω. Συνθ. ἔκ τοῦ zu καὶ Rücken, ῥάχη.

Zuspruch, der, παρχυθία, ἐπίσκεψις. Ἐκ τοῦ sprechen.

zwacken, κνίζειν, ψαλάττειν, (χυδ.) ἀντὶ zwicken.

Zwang, der, βία, ἀνάγκη. Ἀπὸ zwingen.

zwanzig, εἴκοσι. Σύμβ. ἔκ τοῦ zwei, δύο, καὶ zig=zehn,
δέκα.

zwar, μὲν, ἀρχ. Iho war, zewaren, συγκοπή ἐκ τοῦ ist
wahr, εἶναι ἀληθές.

Zweck, der, καρφίον, σημεῖον κέντρου σκοποῦ. Ἀπὸ zwi-
cken, ψαλάττειν.

Zweifel, der, ἀμφιβολία. Ἐκ τοῦ zwei, δύο, καθὼς ἀμφι-
βολία ἐκ τοῦ ἀμφι καὶ βάλλειν.

Zweig, der, κλόνος. Ἐκ τοῦ zwei, δύο.

zwerch, διαλεκτ. χυδ. ἀντὶ quer, πλαγίως, λοξῶς.

Zwerchfell, das, διάφραγμα (ἐπίδερμις τῆς κοιλίας). Σύνθ.
ἐκ τοῦ zwerch, πλαγίως καὶ Fell, δέρμα.

Zwerg, der, νάννος· ἀρχ. getwerg, ἀγγλ. dwarf, σουϊδ.
dwerg, ἐκ τοῦ λατ. divergium (naturae) παρέκθεσις.

Zwetsche, die, δαμάσκινον, χυδ. ἀντὶ Pflaume. Ὀνοματο-
ποιεῖα· παράβ. quetschen.

zwey, δύο, ἀρχ. zuo, zuei καὶ twa, twai, ἀγγλ. twe, λατ.
duo, περσ. dou, Ἰνδιστὶ du.

Zwickel, der, ἔμβολον (ἀπὸ ὕφασμα) τρίγωνον. Ἀπὸ zwi-
cken, ψαλάττειν.

zwicken, ψαλάττειν. Ἐκ τοῦ zweigen, χωρίζειν· ὅρα Zweig.
zwie, εἰς συνθέσεις ἀντὶ zwei, δύο.

Zwieback, der, δίπυρος (ἄρτος). Ἐκ τοῦ zwei, δύο, καὶ ba-
cken, ψήνειν.

Zwiebel, die, κρόμμυον, ἰταλ. cipolla, γαλλ. ciboule, σλαβ.
cibule. Ἐκ τοῦ λατ. cepula.

Zwillich, der, ὕφασμα λινὸν καὶ χονδρὸν ἐκ διπλοῦ νήμα-
τος. Ἐκ τοῦ ἀρχ. twillen, διπλασιάζειν, ἀπὸ zwei, δύο,
(Drillich, ὕφασμα ἐκ τριπλοῦ νήματος).

Zwilling, der, δίδυμος. Ἐκ τοῦ zwei δύο καὶ τῆς καταλ.
ling (ὅρα σελ. 12 ling).

zwingen, (ἀνώμ. zwang, gezwungen) ἀναγκάζειν, ἀρχ.
twingen, παραγ. ἄγνωστος.

Zwirn, der, κλωστή. Ἐκ τοῦ zwie ἀντι zwei, δύο; οἷον δι-
πλοῦν νῆμα.

zwischen, μεταξύ (δύο πραγμ. ἀνθρώπων κ.τ.λ.). Ἀπὸ zwie
ἀντι zwei, δύο.

Zwist, der, διαφορὰ (μεταξὺ δύο). Ἀπὸ zwie ἀντι zwei, δύο.

zwitschern, τερετίζειν. Ὀνοματοπ. δηλ. φωνὴν τῶν πτηνῶν.

zwitter, der, ἑρμαφρόδιτος. Ἀπὸ zwie ἀντι zwei, δύο.

zwölf, δώδεκα, ἀρχ. zuelif. Σύνθ. ἐκ τοῦ zwie, δύο καὶ ly-
fan, δέκα, ἕρα eilf.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΤΜΗΜΑ Α.

	Σελίς
§. 1. Περί γραμμάτων.	5
§. 2. » φωνηέντων, διφθόγγων, συμφώνων. . . .	6
§. 3. Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῆς προφορᾶς τῶν γραμμάτων.	8
§. 4. Σχηματισμὸς τῶν λέξεων.	8
§. 5. Περὶ τόνου.	9
§. 6. Μέρη τοῦ λόγου.	10
§. 7. Περὶ τοῦ ὀνόματος	11
Σχηματισμὸς τῶν ὀνομάτων.	11
Τρόποι τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ὀνομάτων. . . .	13
§. 8. Περὶ τοῦ γένους τῶν ὀνομάτων.	14
Σημειώσεις περὶ τοῦ γένους.	16
§. 9. Περὶ ἀριθμοῦ.	18
Σχηματισμὸς καὶ χαρακτηριστικὰ τοῦ πληθυν- τικοῦ ἀριθμοῦ.	19
§. 10. Περὶ πτώσεων.	20
§. 11. Περὶ κλίσεων.	20
Σχῆμα τῶν κλίσεων.	21
Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν κλίσεων. . . .	22
Α'. Κλίσις.	23
Β'. »	25

	Σελίς
Γ'. Κλίσις.	26
Δ'. »	27
Ε'. »	28
Ζ'. »	29
§. 12. Κλίσις τῶν κυρίων ὀνομάτων.	30
§. 13. Περὶ τοῦ ἄρθρου.	32
Περὶ χρήσεως τοῦ ἄρθρου.	32
§. 14. Περὶ ἐπιθέτου.	35
§. 15. Περὶ ἀντωνυμιῶν.	39
Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.	39
Κτητικαὶ »	40
Δεικτικαὶ »	42
Ἀναφορικαὶ »	44
Ἑρωτηματικαὶ »	46
Γενικαὶ παρατηρήσεις.	47
§. 16. Περὶ ἀριθμητικῶν.	48
Ἀπόλυτα.	48
Τακτικὰ ἀριθμητικά.	50
Πολλαπλασιαστικὰ ἀριθμητικά.	51
Ἀόριστα »	51
§. 17. Περὶ ῥήματος.	54
Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν ὀμαλῶν καὶ ἀνω- μάλων ῥημάτων.	55
Εἶδη τῶν ῥημάτων.	58
Σχηματισμὸς τῶν ῥημάτων.	61
Συζυγία τῶν ῥημάτων.	68
Συστατικὰ μέρη τῆς συζυγίας.	72
Περὶ τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων.	74
Συζυγ. » » »	76
Συζυγία ἐνεργ. καὶ παθητ. φωνῆς, ῥήματος ὀμα- λοῦ καὶ ἀνωμάλου μετὰ τοῦ haben.	78

Συζυγία οὐδετ. ῥήματος sein, καὶ αὐτοπαθοῦς ῥήμ. μετὰ αἰτιατικῆς.	80
Συζυγία αὐτοπαθοῦς ῥήμ. μετὰ δοτικῆς καὶ ἀ- προσώπου ῥήματος.	82
Περὶ χρήσεως τῶν συστατικῶν μερῶν τῆς συ- ζυγίας.	84
Σχηματισμοὶ ῥημάτων μετὰ τῶν πτώσεων τοῦ ὀνόματος.	88
Πίναξ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων.	95
Πίναξ ὁμοιοφώνων ῥημάτων.	106
§. 18. Περὶ ἐπιβόρῃματος.	107
Εἶδη ἐπιβόρημάτων.	109
Σύνθεσις »	111
Γενικαὶ παρατηρήσεις.	112
Περὶ ἀκριβοῦς σημασίας τῶν ἐπιβόρημάτων. . .	114
§. 19. Περὶ προθέσεων.	116
Προθέσεις μετὰ γενικῆς.	118
» » δοτικῆς.	119
» » αἰτιατικῆς.	122
» » δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς.	123
§. 20. Περὶ συνδέσμων.	125
Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν συνδέσμων. . .	129
§. 21. Περὶ ἐπιφωνημάτων.	134

ΤΜΗΜΑ Β'.

Σύνταξις.

§. 22. Σύνταξις ἀπλοῦ λόγου.	135
§. 23. » ἐρωτηματικῆς προτάσεως.	138
§. 24. » προστακτικῆς »	139
§. 25. » εὐκτικῆς »	139
§. 26. » συνθέτου λόγου.	140
Συναίρεσις προτάσεων.	142

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ὅρθογραφία.

Γενικοὶ κανόνες.	144
Συγκοπή γερμανικῶν λέξεων.	155

ΔΙΑΛΟΓΟΙ

159

ΜΕΡΟΣ Β'.

Κατάλογος τῶν γερμανικῶν πρωτοτύπων, ὀλίγων τινῶν παραγῶγων, συνθέτων καὶ τῶν εἰς τὴν γερμ. γλ. γενικῶς πεπραδεδεγμένων ξένων λέξεων.	193
---	-----

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΠΡΟΛΟΓΟΙ

BIB

ΑΡΙ

Σ

ερική Βιβλιοθήκη Σάμου